ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII бр. 128 (1292) | Четвъртък, 2 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РЕНТАБИЛНОСТТА НА ИКОНОМИКАТА — ГЛАВНА ПОВЕЛЯ!

ЕЖЕДНЕВНА ГРИЖА

Доскоро в много предприятия понятието технически прогрес беше пропито повечето с плакатност, отколкото с делова работа в това отношение. Налажи се да бъде издадено специално постановление на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет за ускоряване на техническия прогрес.

В дните след постановлението се наложи изчерпателна преоценка на досегашната работа във всички области на стопанския ни живот и преди всичко в промишлеността. Плод на тази преоценка в завод „Оргатехника“ — Силистра са приетите мероприятия по техническия прогрес. Те се състоят от пет раздела с 26 точки. По-важни от тях са засягащите дългосрочните прогнози в областта на изчислителната и организационна техника. Подобряване качеството на произвежданата продукция чрез въвеждане на по-прецизни операции в различните процеси на работа. Внедряване на резултати от научни изследвания и нови разработки в производството, както и въвеждането на научно-техническа информация и подготовка на нови кадри.

С цел да се масовизира рационализаторската дейност, която е една от най-важните съставни части в понятието технически прогрес, партийното и административното ръководства съвместно с други масови организации обявиха в началото на тази година рационализаторски конкурс. От участниците се изисква да представят предложения по специален тематичен план, в който са застъпени 9 основни теми. Желанието на обявилите конкурса беше да се повиши производителността чрез внедряване на новости, облекчаващи ръчния труд. Ето например една от темите застъпваше предложения относно механизиране процеса на изписване на плаките на електронния калкулатор от колофона. Плаките се изписват ръчно и производителността е ниска. Друга тема застъпва обезмасляването на детайли от тънколистна ламарина. Обезмасляването се извършва във вани, но подаването и вадененто става ръчно.

Обект на конкурса е и механизирането на процеса за интензивно изсушаване на галванични покрити детайли, конструирането на бояджийска камера за нанасяне на фини лакови покрития и др.

Наскоро бяха успешно решени две от темите на конкурса. Едната се отнася до позлатяването на плаките с икономически ефект 760 000 лева, а другата — до конструктивно изменение на касата за ценности „Сейф“ — с ефект 2 000 лева.

Интензивно се работи, въпреки ежедневното производствено напрежение, и по точките, застъпени в цялостните мероприятия по техническия прогрес за тази година. Прави се оценка на конструкцията на изделията, произвеждани в завода, като се сравняват с изделията на най-ведущите фирми-производителки. Работи се по внедряване на механизация в производствената дейност на цеховете: „Механичен“, „Картонажен“, „Мебелен“ и цех „Покрития“. От началото на идущата година се организира поточна линия в производството на електронен калкулатор „Елка—22“ и „Елка—25“ и монтажа на спиртопечатащите апарати „СПА—3“ и „СПА—4“. Със съдействието на „Оргпроект“ се работи по създаването на система за организация на труда и управлението на завода.

Сформирана е работна група от специалисти за изготвянето на предложения за перспективен план до 1975 година. Организиран е взаимен обмен на информация с институтите и заводите, произвеждащи изчислителна и организационна техника по отношение употребяваните материали, съществуващите технологии и за купните полуфабрикати...

На многобройния колектив от специалисти и производственици тепърва предстои да кажат тежката си дума. Вече се вижда колко полезно е да се гледа на техническия прогрес с нужната вещина и сериозност. Само по този начин ще бъдат решени с успех големите производствени задачи, които стоят пред „Оргатехника“.

Р. МИХАЙЛОВ

Място за успокоение няма!

В социалистическото общество печалбата е част от националния доход, която се използува за удовлетворяване потребностите на предприятията, за разширено възпроизводство, за засилване на материалната заинтересованост и за образуване на приходи на държавния бюджет извън данък оборота. Затова основна задача на производството е да осигури по възможност по-голяма печалба.

През изтеклите девет месеца промишлените предприятия в нашия окръг изпълниха плана за печалбата 107,67 на сто, като дадоха надпланова печалба за 394 000 лева. Наред с тези, които осигуриха изпълнение и преизпълнение на плана, има и изоставащи, които не съумяха да се отчетат по най-важния показател. Те са: ДМЗ „Стомана“ — с изпълнение 91,11 на сто, ЗГУ „Терма“ — 53 на сто, ДСП „Млекопреработване“ — 74,64 на сто, заводът за организационна техника — 60 на сто, промкомбинат „Електрометал“ — 64,95 на сто, РТС Дулово — 80,85 на сто, промкомбинат „Текстил“ — 95,30 на сто и ТПК „Девети септември“ — 83,33 на сто. Общата сума, която не можаха да реализират тези предприятия — 313 000 лева, безспорно дава неблагоприятно отражение върху рентабилността им.

В сравнение с деветмесечието на миналата година сега печалбата е нараснала от 4 062 000 лева на 5 556 000 лева, или с 1 494 000 лева. Нарастването на печалбата, ако идва само от икономии на обществен труд, е много добре, но ако то е резултат на други, независещи от нас причини, тогава има върху какво още сериозно да мислим. В някои предприятия, работещи по новата система, завишението на плана в сравнение с миналата година, равняващо се на — 1 335 000 лева или 39,4 на сто, идва от нарастване обема на продукцията и реализацията. Такова е положението във „Винпром“, Строителното промишлено предприятие и др.

Основният фактор, при който печалбата е резултат на икономии на обществен труд, е влиянието на снижението на себестойността на реализираната продукция. Трябва веднага да кажем, че само 11 на сто от ръста на печалбата е получен по пътя на снижаване себестойността. В някои предприятия, като ДСП „Млекопреработване“, ДСП „Булгарплод“, Държавното автомобилно предприятие и други, себестойността е по-висока в сравнение постигнатата за деветмесечието на миналата година. Затова вместо ръст в тях печалбата показва намаление.

Подобряването на качеството също влияе върху размера на печалбата и е признак на ефективно водене на производството. По този път е получено 23,5 на сто от увеличението, в сравнение с миналата година.

Изводът се налага от самосебе си. Само 34,5 на сто от тазгодишния ръст на печалбата е резултат на ефективно водене на производството, а това не е успокояващо. Не може да ни успокои състоянието на рентабилността. Планът ни по този показател е 9,2 на сто, а сме постигнали 8,5 на сто. От всичките 34 промишлени предприятия само 12 са изпълнили плана за рентабилността.

Явно е, че не навсякъде, наред с грижите по изпълнението на производствената програма по обем, са използвани и възможностите за осигуряване на високорентабилно производство. Отчитането на деветмесечната дейност приключи отдавна. На всички са известни финансовите резултати. Време е планово-икономическите отдели да направят подробен анализ и да набележат конкретни мерки за рязко повишаване рентабилността.

Божко ХРИСТОВ

ОВЦЕВЪДСТВОТО ИМ НОСИ ДОХОДИ

Превръщане на овцевъдството в рентабилен отрасъл е една от големите задачи, които има да решава нашето социалистическо животновъдство. Довеждането на тази задача до край ще осигури на страната още повече животинска продукция и значително по-големи приходи на кооперативните стопанства.

Въпросът за рентабилността на овцевъдството е задача на деня и за нашия окръг. Все още обаче, загубите от този отрасъл са големи. Достатъчно е да спомена, че само през миналата година те достигнаха 480 000 лева.

Ако като цяло овцевъдството е губещ отрасъл, то има отделни стопанства, които печелят от него. Така например кооперативът в гр. Дулово през миналата година е реализирал 60 000 лева печалба. Сега стремежът е да се увеличи и запази завоюваното. Към края на деветмесечието само фермата в града имаше над 1 300 овце, от които 682 за разплод. За тях се грижат 3 човека. За годината фермата трябваше да получи 59 тона мляко. С незначителна разлика поетото задължение е изпълнено, а предаденото мляко е с 6,5 на сто масленост. Вместо 803, получени са 1 061 агнета. От прираста на агнетата по план трябваше да се получи 22 141 килограма месо, а е достигнато 29 767 килограма. Изпълнен е и планът за вълната.

По производствения план за годината трябва да се реализират приходи в размер на 83 040 лева, а материалните разходи да достигнат 40 305 лева. Предвидено е да се реализира чиста продукция за 42 735 лева, а след спадането на трудовите разходи чистият доход да бъде 18 038 лева.

В основни линии повечето от показателите в овцевъдството тук се изпълняват за деветмесечието. От досегашните резултати все пак можем да предположим как ще завърши и годината. В дуловската овцеферма за деветте месеца са реализирани 91 768 лева приходи. Материалните разходи са в размер на 40 380 лева, а чистата продукция 51 388 лева. След като се спаднат разходите за труд от 21 872 лева чистият доход е 29 516 лева.

— Колкото и да бъдат разходите до края на годината — разказва главният счетоводител на стопанството Йордан Енев, — предвиденият за годината чист доход — 18 038 лева, ще бъде достигнат.

Че и тази година фермата ще бъде рентабилна, ни убеждават всички факти. В това е убеден и заведущ фермата Димитър Ставрозов и осемте овцевъди.

Кои са причините за положителния резултат?

Главното тук трябва да се отдаде на развъдно-подобрителната работа, на грижите при хранението и отглеждането на малките агнета. В резултат на съвместната работа с Племенна инспекция — Силистра, във фермата е извършено основно подобрение на стадата. Повишени са продуктивните и физически качества на овцете. Създадена е правилна организация на хранене.

От постигнатото в дуловската овцеферма може да се поучи всяко стопанство.

Никола ИВАНОВ

РЕШЕН Е САМО ЕДИНИЯТ ВЪПРОС

През последните години говедовъдството в кооперативното стопанство на с. Алеково не бележеше положителни резултати. Но общото желание да се измени положението доведе до сериозни подобрения в работата. Подобри се организацията на труда и изискванията към хората, условията на хранене и гледане на животните. В крайна сметка показателите за животинска продукция сега успешно се изпълняват.

Общо от трите обора, в които се отглеждат 260 крави и 200 телета, трябва да се получат 535 тона мляко и 27 960 килограма прираст.

В основни линии поради благоприятните условия през лятото поголямата част от плана се изпълни през деветте месеца на годината. За този период кравефермата трябваше да предаде 413 тона мляко, а е предала — 467 тона. До края на годината се очаква допълнително да бъдат надоени не по-малко от 60 тона мляко, а годишният план да бъде изпълнен до деня на Великата октомврийска социалистическа революция.

В стремежа си да изпълнят поетите задължения пред празника гледачите на телетата Янко Колев, Атанас Огнев и Димитър Янков получиха за деветмесечието 27 900 килограма прираст. До края на годината очакват да получат още не по-малко от 6 тона, като до празника ще изпълнят годишния си план.

В надпреварата за повече мляко успехи имат всички обори, но най-големи са тези на обор номер три. При план за деветмесечието 134 тона получени са 155,5 тона мляко. До края на месец октомври бе изпълнен и годишният план от 175 тона. В същия обор е и най-добрата доячка Иванка Илиева. При план за годината 45 тона, с помощта на доилните апарати само за деветте месеца е надоила 43 тона. До празника тя ще рапортува пре изпълнение на годишния план. Към нея ще се присъединят и доячът Захари Иванов.

— За да не спадне млеконадоят — сподели заведущ фермата Колю Христов, — през тази година ръководството на стопанството направи всичко възможно да осигури за нуждите на фермата и през зимните дни необходимите фуражи. Направени са над 3 000 тона силаж, приготвени са 160 тона люцерново сено, съхранени са в изобилие царевичак и слама. За доволяемостта от концентрирани фуражи е 70 на сто.

Ако количествените показатели от говедовъдството в алековския кооператив са радостни през тази година, не можем да кажем това за себестойността на получаваната продукция. Големите материални разходи я правят много скъпа, а това пречи на фермата да стане рентабилна и да носи на стопанството доходи. Затова крайно необходимо е заедно с успешното изпълнение на количествените показатели да се поведе упорита борба и за икономии във всички направления, за да се осигури евтина животинска продукция.

Иван НИКОЛОВ

Разнообразни инициативи в чест на Октомври

Вечер на българо-съветската дружба

Привечер на 28 октомври тази година към читалищния салон в с. Голеш се отправиха много кооператори, служители и учащи се от целия район на общината. По инициатива на общинските комитети на Партията, Отечествения фронт и Комсомола тук се състоя вечер на българо-съветската дружба, посветена на 50-годишнината на Великия октомври. Въпреки че има двеста и петдесет места, салонът бе препълнен. Скъпи гости на кооператорите бяха Анатолий Кудюкин от съветското търговско представителство във Варна и неговото семейство.

При откриването на тържеството пионери от селото поднесоха на съветските гости букети от свежи цветя и им завързаха червени пионерски връзки. Доклад за нерушимата и вечна българо-съветска дружба прочете секретарят на общинския партиен комитет Алекси Кудинов. Присъствуващите бяха приветствувани и от другаря Анатолий Кудюкин.

Тържествената вечер зазвърши с богата програма, изпълнена от Ансамбъла за народни песни и танци при Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите.

Атанас ПАНАЙОТОВ

На добър път, комсомолци!

Ставащият вече традиция събор-семинар на младите първенци от селското стопанство и тая година привлече вниманието на хилядите комсомолци от страната. Под ръководството на общинските комитети на Комсомола механизатори, полевъди, животновъди и специалисти участвуваха в съревнованието под девиза „Най-достойните — пратеници на събора-семинар“.

На 31 октомври първенците на общинските комсомолски организации от нашия окръг се събраха в салона на Окръжния народен съвет в Силистра. С топли думи към тях се обърна другарят Димитър Михайлов, заместник-председател на Окръжния народен съвет. Той за позна присъствуващите с постигнатите успехи в кооперативните стопанства, благодари на младите първенци за техния всеотдаен труд.

Другарят Пенчо Ахилев, секретар на Окръжния комитет на ДКМС, който ръководи срещата, от името на присъствуващите изрази благодарността на младежта за грижите на Партията към подрастващото поколение и увери Окръжния комитет на БКП, че и занапред младите кооператори от окръга ще работят с всички сили за изпълнение на партийните решения.

Съобщена бе и програмата на събора-семинар, която предвижда изслушване на лекции от научни работници, срещи с партийни и комсомолски ръководители, културни прояви и др. Предвижда се и среща с членове на бюрото на Окръжния комитет на БКП — Силистра.

С полагане на венец пред Паметника на добруджанските революционери и едноминутно мълчание участниците в срещата почетоха паметта на падналите в борбата за свобода.

Рано след обяд групата на Силистренски окръг, която включва над 200 души, начело със завеждащите отдели в Окръжния комитет на ДКМС Атанаска Лазарова и Георги Савов, потегли за курортния комплекс „Златните пясъци“ във Варна, където ще се състои събор-семинар. Той е посветен на 50-годишнината на Великия октомври и XI конгрес на Комсомола.

Нека пожелаем на нашите млади другари: „На добър път и приятно прекарване!“

Йордан ПАРУШЕВ

ОТКРИ СЕ ПАРТИЙНАТА УЧЕБНА ГОДИНА В СЕЛАТА

На 30 и 31 октомври се откри партийната учебна година в селата от нашия окръг. В резултат на добрата предварителна подготовка в Старо село, Межден и други общински партийни организации първите занятия преминаха на високо ниво. В някои райони обаче не са взети достатъчно мерки и в много учебни звена първите занятия се провалиха. Така стана в района на общинските партийни комитети в Сребърна и Окорш.

В указанието на отдел „Пропаганда и агитация“ на ЦК на БКП от миналата година се казва, че времето за обучение в звената трябва да бъде около 50 часа. Това значи, че от ноември до април следва да се проведат около 24—25 занятия. С проваляното им още в началото обаче се създават условия учебната година да не завърши навреме. През следващата седмица учебните дни (понеделник и вторник) се падат на 6 и 7 ноември, когато не се работи. Общинските партийни комитети трябва да имат това предвид и да организират така работата, че да влязат в график.

Важен момент в партийната просвета е също така качеството на изнасяните лекции и активността на слушателите. Необходимо е да се изисква от пропагандистите да се готвят добре, а слушателите да четат съответната литература и да вземат дейно участие в събеседванията. Ако това не се осъществи, допускаме формализъм в учебната година.

Общинските партийни комитети трябва да окажат помощ и за откриването на учебната година в Комсомола.

С. ГРИГОРОВ



Афия Мустафова е една от най-добрите птицевъдки в района на ТКЗС — Ст. Караджа. Тя посреща празника на Великата октомврийска революция с голям трудов успех. Вместо 200 000 яйца, както беше предвидено по плана, тя вече е получила 300 000. Въпреки големите си производствени задължения, тя намира време да поддържа в много добър вид градинката пред фермата, която радва окото на всеки посетител.

Да се подобри работата на низовите отечественофронтовски организации

На 31 октомври т. г. в село Попина се състоя окръжно съвещание по въпросите на организационното укрепване на низовите отечественофронтовски организации и изпълнението на решенията на Шестия конгрес на Отечествения фронт, организирано от Окръжния комитет на Отечествения фронт. В работата на съвещанието взеха участие секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров, председателят на ОК на Отечествения фронт Боян Михнев, председателите на общинските и селските отечественофронтовски комитети от окръга.

Преди съвещанието участниците се запознаха с работата на низовите отечественофронтовски организации от общината по организационното укрепване, по благоустрояването на селата Попина и Гарван и разгледаха животновъдните ферми в Попина.

Председателят на общинския комитет на Отечествения фронт в Попина Тодор Бабаяшев говори за стила, формите и методите на работа на общинския комитет за организационното укрепване на низовите организации и изпълнението на решенията на VI конгрес на Отечествения фронт. Той изтъкна, че за организационното укрепване на низовите организации на Отечествения фронт в района на общината е помогнала близката и конкретната помощ на общинския комитет на Отечествения фронт. Това е подтикнало ръководствата на низовите организации за творческа работа. Общинският партиен комитет и първичните партийни организации оказват голямо съдействие. Добра е съвместната работа между изпълнителния комитет на общинския народен съвет и общинския комитет на Отечествения фронт.

Хубави резултати са постигнали женкомисията и комисиите за трудови инициативи. Резултатна е и дейността на съвета за съдействие на училището и семейството за възпитанието на децата. В района на общината успешно се прилагат новите ритуали при даване имената на новородените, сключването на граждански брак и погребенията. Подобрена е съвместната дейност с организациите на ДОСО, БЧК и др. Необходимо е да се засили още повече работата по патриотичното възпитание.

В своето изказване секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров изрази задоволство от работата на общинските и кварталните отечественофронтовски комитети за комунистическото възпитание на трудещите се, за укрепването на дружбата между българското и турското население. Той призова на още по-активна работа за изпълнение на решенията на Деветия партиен конгрес и Шестия конгрес на Отечествения фронт.

Накрая бе приет призивът-обещание на общинския комитет на Отечествения фронт в с. Попина към всички общински и квартални отечественофронтовски комитети в окръга за укрепването и разнообразяването на дейността на низовите организации.

И. РАЧЕВ

Пред пленума на ОК на БКП за патриотичното възпитание

ВАЖНА И ПОСТОЯННА ЗАДАЧА

Патриотичното възпитание на населението от района е задача, с която ГК на БКП — Дулово и първичните партийни организации от района се занимават постоянно. Този въпрос е разгледан и на пленум на ГК и на събранията на първичните партийни организации.

Много и разнообразни са мероприятията и инициативите, които се провеждат в тази насока и от комитетите и дружествата на ДКМС, Отечествено-фронтовските организации и др.

На комсомолски събрания, по низови организации, учреждения и предприятия подготвени лектори от Окръжната и градската лекторски групи изнасят пред трудещите се лекции и беседи, с които ги запознават с героичното минало и многовековната история на българския народ, с етапите на развитие на българската държава и др.

Партийните организации от: Промкомбината, Пощата, ГНС, Наркоop, РТС, „Комунални услуги“ и др. са организирали много екскурзии до исторически обекти като: Преслав, Плиска, Шумен — къщата-музей Васил Коларов, Търново, Шипка, Плевен—музея, София — музея на революционното движение, мавзолея на Георги Димитров, къщата-музей Димитър Благоев и Георги Димитров, с. Якоруда, където е убит партизанинът Никола Петров (Караджата), Батак, Копривщица и др.

Много от партийните организации са организирали колективно гледане и обсъждане на филмите: „Под игото“, „Ивайло“, „Тревога“, „Урок на историята“, „Хайдушка клетва“, „Септемврийци“ и др.

Ежегодно в системата на партийната просвета в 7-8 учебни звена се изучава историята на БКП и в 3-4 — НРБ — наша родина. Освен това в учебните звена на Комсомола се изучава историята на БКП и на младежкото революционно движение.

Към ГК на БКП има изграден комисия за изучаване на родния край. Материалите, които то излизат за историята на града, се четат по организации и на края целият материал ще се обсъди.

В много партийни и комсомолски организации са проведени срещи със стари партийни членове — активни борци против фашизма и капитализма.

Ежегодно се правят масови посещения до паметниците на Никола Петров в с. Брадвари, Йордан Димов в с. Йорданово, Д. Дончев до с. Войново, къщата-музей на Дочо Михайлов в с. Бабук и др.

За патриотичното и военно-патриотичното възпитание на донаборната младеж е изграден на лектория, в която ежемесечно се изнасят лекции с подходящо съдържание.

През 1965 година във връзка с двадесетгодишнината от разгрома на хитлеристка Германия е проведен събор с всички фронтовици, тази година 4 фронтовици и 2 комсомолци са изпратени по пътя на Първа българска армия в Югославия и Унгария. Проведени са срещи на гражданството с полковник Недялков — бивш зам. командир на 31 пехотен полк.

Много от учениците кореспондират с войници от различни поделения и особено с граничарите.

Хубави неща могат да се кажат и за участието на младежите в строителството на социализма. Всяка година по 30-50 младежи участвуват в национални бригадирски обекти.

Решенията на Деветия конгрес на БКП са разяснени сред трудещите се в занятията на учебните звена на Партията, Комсомола и Отечествения фронт и на открити партийни събрания.

Партийни и комсомолски събрания са проведени и за запознаване на трудещите се със строителството на социализма и комунизма в Съветския съюз.

Направеното досега за патриотичното възпитание на населението в града и района не е малко. Всичко това безспорно е извършено под ръководството на ГК на БКП и първичните партийни организации от района. Но за да има по-голяма ефективност и резултати, които тетът трябва още в началото на годината да обмисля цялостен план или мероприятия за проблемите и инициативите, които ще се провеждат, за да не се допуска стихийност в работата.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Готови ли сте за зимата?

Нашият окръг е най-отдаленият от вътрешността на страната и през зимата снабдяването на населението е възпрепятствувано от снеговете и калта, от пресъхване корабоплаването по Дунава и от липсата на ж. п. линия. Ето защо създаването на известен запас от стоки за през зимата е належащо. Това се отнася както за търговските работници от ДТП — Силистра и ОКС — Тутракан и Дулово, така и за тези от потребителните кооперации от селата, където зимното задръстване на пътищата се чувствува най-осезателно.

Тези обстоятелства налагат ръководствата на търговските организации от окръга да проявят загриженост и по-голямо раздвижване пред настъпващата зима, защото трябва да осигурят населението със стоки както за есента, така и за през зимата. Създаването на запаси от хранителни продукти, от топли дрехи, обувки, гориво и пр. е жизнено необходимо.

Добрият стопанин се готви отдалеко, още през лятото, за да му е по-леко през зимата. Онези, които по една или друга причина са пропуснали хубавите слънчеви дни със сухите пътища, крайно време е да побързат да се запасят със зимнина.

С голяма острота стои този въпрос за разрешаване пред ръководството на потребителната кооперация „Ст. Караджа“, обслужваща жителите от Окоршката община. Тук подготовката за зимата върви незадоволително. В магазините още отсега липсват вълнени фланели и други топли дрехи, нужни за през зимата. За продадените стотина нафтови печки не е доставено нито 1 кг нафта. Не е изяснено даже коя организация ще доставя горивото: „Петрол“ — Силистра или потребителната кооперация. Не се бърза и с подготовката на туршиите. От предвидените 8 тона туршии, ръководството на кооперацията със свои сили е приготвило около 2 тона, останалите 6 тона трябва да се получат от ДСП „Булгарплод“ — Силистра.

Зима иде и много купувачи от селата Овен, Вокил и Окорш не са снабдени с печки и тръби за тях и се безпокоят. В магазините на кооперацията са останали само един вид печки, а вкусовете и възможностите на хората са различни.

Не по-добре върви работата със зазимяването и в някои други потребителни кооперации, каквито са в Малък Преславец, Черноличк, Алфатар и другаде.

За много от липсващите стоки в магазините на тези потребителни кооперации упреките се насочват към търговските работници от ДТП — Силистра, ОКС — Дулово и Тутракан, които не доставят тези стоки на време в достатъчни количества, а за неснабдяването с туршии — ръководството на ДСП „Булгарплод“ — Силистра.

До настъпване на зимата остават броени дни и належащо е търговските организации в окръга да се раздвижат по-осезателно и да набавят необходимия запас зимнина. Колективът на ДСП „Булгарплод“ — Силистра навреме да произведе договорираните количества туршии и да снабди с тях търговските организации в градовете и селата.

Набавянето на необходимия резерв от топли дрехи, горивни материали, печки, стъкла, хранителни продукти и други жизнено необходими неща за през зимата, трябва да се извърши сега — до настъпване на суровата зима.

Михаил ТОМОВ

Иде комсомолски конгрес

ДЪЛГООЧАКВАН ПРАЗНИК

Градският комитет на Комсомола в Тутракан ръководи добре цялостната дейност на комсомолците от предприятията, учрежденията и училищата. Сега тази дейност е посветена на предстоящия Единадесети конгрес на ДКМС. Навсякъде хубавата украса напомня на всички за най-голямото младежко събитие през тази година у нас. На някол ко места в града са поставени имената на двамата делегати на конгреса инженер Киряк Белчев и ученичката Юлия Керемедчиева.

В навечерието на конгреса градът ще придобие още по-празничен вид. Младежите от Тутракан ще имат и нов клуб. За работата на клуба ще се грижи клубният съвет. Тук младежите ще могат да поиграят шах, да послушат радио, да гледат предаванията на телевизията.

Наскоро комсомолците участвуваха в масовия трудов ден, организиран от ГК на ДКМС. Предвиждат се и други трудови инициативи, с които ще се помогне в работата на кооперативното стопанство.

Незабравим ще остане за комсомолския актив организираният неотдавна военизиран поход, посветен също на конгреса. Разделени на две бойни групи, те потеглиха през нощта по поречието на река Дунав. Целта на похода бе да се провери боеготовността на актива. Участниците в похода посетиха паметника на Панайот Хитов. Тук секретарят на ГК на Комсомола Анко Жеков говори за патриотичното възпитание на младежта. После комсомолци рецитираха стихове за Партията и Октомври и пяха хайдушки и партизански песни. Състояха се стрелкови състезания.

В пионерските отряди са изпратени отрядни ръководители-комсомолци с поръчение. Във връзка с читалищната конференция на тема: „Младият герой в съвременната българска литература“ по дружества се провеждат разговори за дълга на младия човек към Родината и обществото.

Ще се проведе рецитал в чест на конгреса. Ще се състоят и много спортни прояви.

С високи успехи в труда ще посрещнат младите производственици своя конгрес. Най-активни в съревнованието за Втория петхиляден събор във Варна са Юмер Изетов от Търновци, Стоян Кусулиев от Тутракан, животновъдката Иванка Василева от Дунавец, полевъдът Ангел Славов от Антимово, комбайнерът Руси Есидоров от Пожарево и младият специалист Христо Петров от Търновци.

Единадесетият конгрес на Комсомола е дългоочакван празник за младежта от Тутракан.

Викентий ДУКАНОВ



Тридесет дни тези комсомолци участвуваха в националната младежка бригада, която строи пътя Белово — Юндола (Родопите). Наскоро те се завърнаха по работните си места.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Съветникът не бива да забравя своите задължения

На едно от заседанията на общинския комитет на БКП в Калипетрово, при разглеждане работата на ИК на СОНС и съветниците-комунисти, се констатира, че някои от тях не изпълняват задълженията си както трябва, не се срещат със своите избиратели, проявяват пасивност. Комитетът задължи председателя на ИК на СОНС Кирил Райков да събере всички съветници на една среща в изпълнителния комитет, на която те да дадат отчет за своята работа.

Такава среща се проведе неотдавна. На нея, след като секретарят на съвета Георги Генов направи оценка за работата на ИК, на постоянните комисии и съветниците, всеки съветник отчете своята работа.

От доклада и от изказванията се видя, че някои от съветниците, като Нончо Николов, Иван Кьосев, Иван Иванов и др., поддържат редовни връзки със своите избиратели, знаят въпросите, които ги вълнуват, изпълняват дадените им поръчения.

Но има и съветници, като Христо Марков, Тодора Христова, Добра Стойчева и др., които бяха сериозно критикувани за това, че са забравили своите задължения, не провеждат редовно срещи, проявяват пасивност.

Работата на постоянните комисии се отчете също като слаба. Те нямат изготвени планове и нямат особена дейност. Сравнително по-добре работи постоянната комисия по „Народна просвета“, която има план за работа и е изнесла два доклада пред сесиите на съвета.

За слабата дейност на постоянните комисии и някои от съветниците сериозна вина носи и секретарят на съвета Георги Генов, който от началото на годината досега нито веднъж не се е срещал с председателите на постоянните комисии, не е поставял пред тях задачи и не е помагал достатъчно за изясняване на техните задачи.

Сериозен упрек към него се отправи и за това, че не се подготвят добре предварително сесиите на съвета и заседанията на ИК.

Съвещанието ще даде положителни резултати за активизиране на съветниците и постоянните комисии. За това обаче трябва членовете на ИК и особено председателят и секретарят на съвета да им окажат по-конкретна помощ и от онези съветници, които си забравят задълженията, да се търси отговорност.

Иван ГАДЖЕВ

КОГАТО ПРОФЕСИЯТА Е ОБИЧАНА

Към птицефермата в с. Попина води тесен път, над който са надвесили клони дръвчетата от овощната градина. Изкъсаните наскоро сгради са приветливи. В двора са наредени съдове с вода и храна. Между двете сгради са складът и помещението за птицегледачите. Пред него градинката е грижливо обработена. Оградена с мрежа.

Птицегледачът Костадин Георгиев работи тук от две години, а другарят му Минчо Минчев от осем. Сега те се грижат за 3 700 кокошки от породата родайланд. По план за годината трябва да получат 630 000 яйца, а от носачка по 170. Благодарение на добрите грижи и действената помощ, която им оказват специалистите, досега са получили 610 500 яйца. До края на годината те ще се борят за 190 яйца средно от носачка. Птичарниците са подготвени за зимата. Дезинфекцирани, грижливо почистени, проветрени.

И стаята на птицевъдите е грижливо подредена. Тук бай Минчо разказа как в една есенна вечер преди осем години бившият зоотехник на стопанството му шеговито му подметнал:

— Бай Минчо, имаме свободно място в птицефермата. Би ли станал птицегледач?

После му разказал какви са условията за работа, колко е заплащането. През цялото време бай Минчо слушал тихомълком. Пътят им бил в една посока. Преди да се разделят, той протегнал ръка към зоотехника и дал съгласието си. На другия ден започнал работа. Отначало срещал трудности на всяка крачка. Липсвал му опит. Тежало му дежурството вечер. Изоставали с изпълнението на плана. Това го безпокояло най-много. Търсел причините в себе си. Мъчел се да ги отстрани ва. Колегите му се сменяли почти всяка година, а той чувствувал, че работата го обхваща все повече и повече. Обикнал професията си. Запознавал се с всичките й тънкости. Съветвал се със специалистите. Изучил опита на добрите птицегледачи.

Най-после настъпила очакваната промяна. Планът за яйцата през последните години редовно се изпълнява, а през 1966 година бяха получени 56 000 яйца в повече.

Бай Минчо отдавна е навлязъл в зряла възраст, но упоритостта и настойчивостта вина ги го нареждат пред по-младите му другари.

— Тук всяко кътче ми е скъпо. Добре усвоих професията си и докато съм полезен на стопанството, ще работя във фермата — обича да казва дългогодишният птицевъд.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

57

Аз мога да ви разбера. Не мислете, ни най-малко, че съм ви обиден. Аз бих постъпил също така... ако ли не още по-строго.

— Много ми е приятно, че сте разбрали всичко вярно. Макар че, според мен, моите необходими действия не носеха характер, оскърбяващ вашето достойнство като офицер на великата армия.

— Ако това беше така, не бих седял сега в този кабинет.

— Значи, само онзи наш разговор ви разстрои?

— Ако трябва да бъда откровен до края, да. Само той.

— Забравете за това.

— Това лично ваше разположение към мен ли е, или е директива на центъра.

— Кое представлява по-голяма важност за вас?

— И едното, и другото в еднаква степен.

— Е, в такъв случай считайте, че ви е оказано двойно доверие.

— Значи, отхвърляте моето предложение?

— Кое?

— За самоотстраняването ми от работата с руската разузнавачка.

Шефът на гестапо стана и каза:

— Полковник, просто не съм чувал за това предложение.

След като дезинформацията беше уточнена и утвърдена от Берг след съгласуване с шефа на гестапо и генерал Нойбът, полковникът и Швалб излязоха да се поразходят из двора, засаден с рози и глицинии. Те се разхождаха бавно по пясъчните пътечки, разменяйки откъслечни, нищо не значещи фрази.

„Как да я измъкна от тука? — мислеше Берг. — При вратата — войник. При вратичката, която води за гората — автоматчик. През оградата тя, разбира се, няма да може да се прехвърли, и после, веднага ще я застрелят.

— На буря е — каза Швалб. — Препича много.

— Небето е чисто — отговори Берг, — може би ще мине настрани.

— Обожавам бурята. Това е като пречистване на душата — каза Швалб.

„Отгоре на това е и лирик — си помисли Берг. — А каква е тази зелена будка? Умивалник?“

— Все пак планините са нещо много красиво — каза Швалб. — Никога не се уморя вам да се любувам на планините.

— Да — съгласи се Берг. — това е прекрасно.

„В котеджа има само един умивалник, как забравих за това? Всичко е гениално просто и очевидно. Тя ще избяга през този умивалник. Той е построен плътно към оградата. Ще трябва да се извадят с клещи няколко гвоздея там... Така... Само така...“

„Навярно все пак — си отговори Аня и почувствува как изстинаха пръстите на краката й, — навярно все пак в моето съзнание е имало нещо от желанието да спася себе си. Аз не му вярвам дори една хилядна част от процента. Значи? Как ще правя по-нататък? Ще се откажа, нека ме застрелят. А ако той действително иска да установи контакт с нас? Тогава няма да ми простят това у нас. Но няма да си простя, ако сгреша и ако той се окаже обикновен немец, както всички, и аз започна да работя за него, а после те се надсмеят над мен и ме изхвърлят като кученце, което не е нужно повече. Не, не! Нека ме застрелят! И край. Няма да върша нищо за тях.“

Берг попита:

— Послушай, Швалб, къде е тук стаята, оборудвана за подслушване на разговори?

— Може да се оборудва всяка.

— Не, аз питам за онази, която е готова вече за подслушване. Това не е от моя горделивост, повярвайте: просто трябва да послушате маниера на нашия разговор, за да бъдете мой контраст в онези дни, когато ще замина и вие ще почнете да работите с нея сам.

— Сега ще телефонирам в Краков, ще изпратят от управлението нашия майстор.

— Добре.

— Привечер ще оборудваме всичко.

— Навярно по-целесъобразно ще бъде това да се направи в нейната стая.

— Според мен, там няма да стане: голи стени, при това достатъчно дебели, сутерени. Под кревата не можеш да го пъхнеш, ще забележи, мръсните цата. Трябва някъде отгоре, а?

— Е, добре, споразумяхме се. Намерете стая, разчитам на вас.

Швалб отиде да се свърже с Краков, а Берг слезе при Аня. Той затвори плътно вратата след себе си, приседна на крайчеца на стола, огледа тавана и стените: няма ли някъде отдушник, там винаги може да се монтира апарат — и каза:

— Слушайте ме внимателно, мила.

— Не искам да ви слушам.

— Тоест?

— Размислих.

— Какво размислихте?

— Няма да предавам нищо на нашите.

Берг въздъхна уморено: именно от това се страхуваше повече от всичко.

„А може би трябва да махна на всичко с ръка? И да става каквото ще става?! Не трябва. Ясно ми е какво ще стане. Краят е неминуем. Защо да гния в руски лагер, когато мога да изляза от цялата тази безсмислена работа? Защо да се отдавам на течението, когато мога да се измъкна на брега? — мислеше той. — И нека този бряг да ми е неприятен, все пак това е бряг, а не тинесто дъно!“

Берг извади от джоба си сгънат на четири власовски вестник, в който имаше съобщение за опита за покушение върху Хитлер.

— Погледнете внимателно ето това. — И той й посочи с малкия си пръст снимката на разрушения бункер в Растенбург: изпочупени прозорци, срутен таван, обърнати маси, а зад разбитите стъкла — нежна, млада брезова горичка.

Аня беше готова за борба, тя успя да обмисли всичко за себе си: как ще отказва, как ще търпи болка и мъка, как ще приеме смъртта. Само поради младостта на годините си и поради неопитност в разузнавачното съвсем не помисли за това, как ще се държи Берг. Тя очакваше крясъци, ругатни, побоища. Всичко, но само не и това кратко съобщение за покушението върху Хитлер, което бяха извършили генерали от вермахта, изменници на родината.

„Кога той ми предложи да работи за нас? — припомни си Аня. — Преди това покушение ли? Преди двадесети ли? Нима действително иска да ни помага? Значи всичко съвсем не е така просто, както ми се струваше. Значи трябва отново да вземам решение.“

И отново Аня, както тогава, след първия разговор с Берг, се видя малка, жалка, глупава и нищо не разбираща.

Берг взе от ръцете й вестника, сгъна го, скри го в джоба си, тихо, на пръсти се приближи до вратата, безшумно обърна ключа и разтваряйки я бързо, излезе от стаята.

Вечерта Швалб каза на Берг:

— Господин полковник, ще ви покажа оборудваната стая. Според мен, там ще бъде удобно.

— Благодаря. Мисля, че разговорът с нея трябва да се проведе там след първия сеанс на радиосвръзка. Всичко ще покаже днешната вечер. Аз, знаете ли, винаги се страхувам много от жените. Въобще от всички, а от разузнавачки, и още руски, най-вече.

— Мислите, че може да се престори на луда ли?

Берг се усмихна и попита:

— Вие самият женен ли сте?

— Свободен съм.

— Тогава ви прощавам този въпрос, чист в своята наивност.

— Колко е часът?

— Имаме още време. Почакайте, пускат я навън на разходка. Хайде да отидем. И, моля ви, не обличайте при нея черна униформа: тя се страхува много от гестапо.

(Следва)

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Сокол



Сигурен от делото на Октомври, кооператорите от ТКЗС — Сокол успешно водят своето стопанство по пътя към комунизма. С всяка измината година укрепва икономиката на кооператива. Растат добивите от културите и продуктивността на животните. Върху все по-големи площи се прилага комплексната механизация.

По случай

юбилейната 50-годишнина на Великата
ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват всички кооператори от района и им пожелават нови, по-големи успехи в по-бързото внедряване на промишлени методи в производството, в по-бързото премахване различията между селскостопанския и индустриалния труд.

ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“ — СИЛИСТРА

Двехилядният колектив на промкомбинат „Камъшит“ се включи активно в социалистическото съревнование в чест на петдесетгодишнината от

ВЕЛИКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

В трудовата надпревара планът за общата промишлена продукция бе изпълнен 107.6 на сто. Гордост за предприятието са бригадите: „Христо Ботев“, с ръководител Ана Бернар, изпълнила годишния си план в навечерието на празника, „Пенью Пенев“, „Георги Димитров“, „Дочо Михайлов“ и много други, които дадоха обещание да дадат надпланова продукция за хиляди лева и да завоюват „Паспорта на дружбата“.

Ръководството на промкомбината се чувствува щастливо да приветствува работничките и работниците със светлия празник и да им пожелае нови успехи и радост в личния живот.



ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — гр. ДУЛОВО



Ярък октомврийски лъч озари нашата родина. По неговия светъл път тръгна и Дуловският край. От село, Дулово се превърна в спретнат, хубав град. А околностите му? Колко се промениха селцата в някогашния затънтен добруджански край! Просторни къщи, с много цветя, приютяват сега радостта на хората, преобразили със свободен труд своя тежък преди години живот.

На тези неуморими труженици ръководството на кооператива честити 50-годишнината на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

и им пожелава повече здраве и още по-големи успехи в областта на полевъдството и животновъдството.

Трудово кооперативно земеделско стопанство —с. Калипетрово

Управителният съвет на стопанството приветствува кооператорките и кооператорите с петдесетгодишнината от

Великата социалистическа революция

и им пожелава още по-големи успехи в укрепване на селскостопанското производство.

Големи са успехите, които потигнахме през последните години. Увеличихме добивите от зърнените култури, създадохме стотици декари овощни насаждения и лозя, повишихме продуктивността от селскостопанските животни.

Октомври ни вдъхновява към нови победи. Претворяване в живо дело решенията на Деветия конгрес на БКП за интензивно развитие на нашата икономика е главната ни цел.

Нека е честит празникът ни!

Трудово кооперативно земеделско стопанство—с. Кайнарджа

С голям трудов успех посрещат празника на Октомврийската революция кооператорите от ТКЗС — Кайнарджа. Благодарение на упоритя им труд те завършиха сеитбата на есенните посеви в най-благоприятен срок — още на 18 октомври. С това положиха основите на високи добиви през идната година.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват всички кооператори по случай



Великия празник

и им пожелават нови трудови успехи в тяхната дейност.

СП „Комунални услуги“ — Тутракан

Стопанското ръководство и ръководствата на масово политическите организации с голямо задоволство използват възможността да поздравят своите работнички, работници и служители с юбилейната петдесетгодишнина от най-славната дата на човечеството

ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

„Комунални услуги“ — Тутракан разви разнообразна дейност за комунални услуги на населението. Трудовият колектив с ентусиазъм работи за претворяване в живо дело, задачите, поставени от Деветия конгрес на Българската комунистическа партия. В трудовата надпревара по случай празника той постигна значителни успехи и със заслужена гордост ще се яви в деня на тържеството.

Да е честит празникът на всички!

„Наркоop“ — Тутракан

Търговските работници от „Наркоop“ — Тутракан са на едно от челните места в трудовата надпревара, организирана в чест на юбилейната годишнина от

ОКТОМВРИЙСКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

В навечерието на празника рапортувахме пред Партията, че изпълнихме с 11 дни предсрочно десетмесечния си план за стокооборота, а плана за икономическите показатели с един месец по-рано.

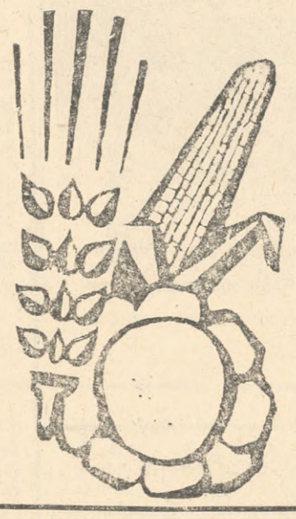
Непрекъснато се изменя търговската мрежа в Тутракан. Откриват се нови магазини и заведения за обществено хранене, подобрява се културата на обслужване и населението се задоволява все по-пълно с хранителни и промишлени стоки.

Ръководството на Наркоопа поздравява своите работници и многобройните си клиенти с празника и им желае радост и щастие.

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Алфатар

С чувство на гордост от достойно изпълнен дълг кооператорите от ТКЗС — Алфатар посрещат празника на Октомврийската революция. За първи път в историята на стопанството те завършиха есенната сеитба толкова рано — още на 17 октомври.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват всички кооператори от района с наближаващия



празник на революцията

и им пожелават нови по-големи победи в тяхната трудова дейност.

Трудово кооперативко земеделско стопанство --с. Бабук

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват всички механизатори, полевъди, животновъди, специалисти и служители от кооператива по случай

50-ГОДИШНИНАТА НА Великата октомврийска социалистическа революция

и им пожелават да работят все така всеотдайно за преуспяването на стопанството, за постигане на нови успехи в произвеждане на повече зърно, мляко, месо, зеленчуци.

На юбилейната годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция

кооператорите от ТКЗС — О К О Р Ш посветиха своите успехи в есенната кампания. Те можаха навреме да подготвят земята и да я засеят с чисти семена. Така те поставиха основата на бъдещото плодородие.

Ръководството на кооператива честити светлия празник на всички кооператори и служители, като им пожелава здраве и още по-големи постижения във всички области на селското стопанство.

ЗАВОД ЗА ОРГАНИЗАЦИОННА ТЕХНИКА — Силистра

Трудовият колектив на завода за организационна техника е носител на техническия прогрес. Електронният калкулатор „Елка“ и останалите пособия за механизиране и автоматизиране на управленческата дейност непрекъснато ще се внедряват в производството на предприятията и организациите. Бъдещето ще ни донесе нови успехи в производствената работа, нови производства — още по-съвършени и точни машини и уреди.

Ръководството на предприятието приветствува трудовия колектив с петдесетгодишнината от

Октомврийската революция

и му пожелава непрекъснато да повишава своята квалификация, за да отговори с чест на изискванията, които поставя развитието на техническата мисъл.

Завод „Хром“ — Силистра

Работническият колектив на завод „Хром“ с ентусиазъм се включи в благородното социалистическо съревнование в чест на славната петдесетгодишнина от

ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

и постигна значителни производствени успехи. В сравнение с деветмесечието на миналата година той даде промишлена продукция 24,1 на сто в повече. Качеството на изделията се посреща със задоволство от многобройните клиенти, които непрекъснато увеличават своите поръчки.

Ръководството на завода поздравява работниците и служителите с празника и им пожелава по-нататъшни успехи в личния и обществен живот.

СП „Водоснабдяване и канализация“ — Силистра

Ръководството на предприятието приветствува своите работници с юбилейната петдесетгодишнина на

Великия октомври

И ИМ ПОЖЕЛАВА да работят все така всеотдайно за благоустрояването и разцъфтяването на селищата в окръга. В навечерието на големия празник колективът постигна значителни успехи в производствената си дейност, като изпълни плана за десетмесечието и сега влага своите сили и умения за предсрочно изпълнение на годишния план.

Ръководството поздравява също така с празника и силистренските граждани и им желае да направят нашия град още по-приветлив, чист и привлекателен.

ЗММ — СИЛИСТРА

Трудовият колектив на ЗММ — Силистра посреща най-светлата дата в историята на човечеството, петдесетгодишнината от

Великата октомврийска революция

доволен от производствената си дейност. През деветмесечието той изпълни плана за продукцията 108.6 на сто, а в сравнение със същия период на миналата година увеличи производството на металорежещи машини с 87,9 на сто. Хидравличната чо жовка ХН-25 отговаря на световно техническо ра внище и намери добър прием на чуждия пазар. Скоро новата лентоотрезна машина ОЛ-25 ще представи достойно силистренските машиностроители.

Ръководството на завода приветствува работниците, работничките, инженерите и техниците със светлата годишнина и им пожелава нови успехи в изпълнение на задачите, поставени от Партията и правителството.

НЕЗАБРАВИМИ ОБРАЗИ

Вечерта на 26 октомври беше особено вълнуваща за младежите и девойките от Старо село. В салона на читалището отрано започнаха да се събират комсомолци и комсомолки, та дори и някои възрастни хора проявиха интерес към читателската конференция. В салона беше шумно дотогава, когато на сцената излязоха комсомолците Атанас Тодоров и Георги Монев, от VIII клас, които много успешно представиха епизод от нашето незабравимо героично минало. Те успяха да покажат звер ствата на полицията и държанието на стотиците народни синове.

След това читалищната секретарка с няколко думи откри деловата част на конференцията. Доклад на тема „Незабравими образи на млади герои в съвременната литература" изнесе учителят по литература Илия Григоров. Докладът беше изготвен обстойно и в него бяха обрисувани много образи, оставили впечатление у нас с различни черти от характерите си.

След доклада пионерките Валерия Игнатова и Снежа на Манолова рецитираха творби от нашата революционна поезия.

Започнаха разискванията и изказванията за любимите герои на комсомолците. Първа се изказа осмокласничката Снежана Манолова, която говори за образа на Боян Чонос, за неговата правдивост и смелост. Изказаха се и Марийка Петрова, Григорина Димитрова, Друмка Пенчева и др. Бяха застъпени много литературни произведения, бяха посочени като любими много образи, изградени в тях.

Конференцията премина много оживено и ползотворно и остави у всички участници любов към много образи, достойни за пример и подражание.

Ст. ВЪЛЧЕВ

Утрешни машиностроители

Сутринта на 28 октомври т. г. във фоайето на салона на ОНС се появи една малка изложба на машини и детайли, изработени от възпитаниците на Професионално-техническото училище „Димитър Ганев" — Силистра. Тази изложба не беше случайна. След малко пред партийния дом екнаха фанфари, предвождащи стегнатите бойци на преподавателите и учениците от споменатото училище.

Тези спретнати, облечени в красива училищна униформа момчета и момичета изпълниха с младостта си салона на ОНС. Започна тържеството по случай патронния празник на училището — 69-годишнината от рождението на Димитър Ганев.

Доклад за борческия път на революционера Димитър Ганев прочете секретарят на учителската комсомолска организация Веселин Василев. Той направи кратък преглед и на успехите и трудностите, които стоят пред целия колектив. Училището е приключило миналата учебна година с общ успех добър 3,92. Учениците са изработили машини (шест стружа „Дунав") и детайли на стойност 20 000 лв. Достойно представят училището танцьорите и спортистите.

Пионери и комсомолци от училище „Отец Паисий" — Силистра, приветствуваха възпитаниците на професионално-техническото училище.

Приветствия поднесоха: партийният секретар при училището Васил Господинов, бившата ученичка, завършила преди една година същото училище, Сянка Пейкова; гости от Шумен. Комсомолците бяха поздравени и от Гинка Пецова, секретар на ОК на ДКМС, и от Люба Аврамова, бивша учителка в училището.

„За три години вашето училище ще успя да утвърди своето име, своя авторитет. И не случайно желаещите да постъпят в него са толкова много... Вие сте утрешни машиностроители, утрешни кадри на родната силистренска промишленост" — завърши тя. От името на ОК на Комсомола Гинка Пецова подари на комсомолците литература на стойност 20 лв.

Бивши ученици от училището подариха на своите „наследници" една картина от Шишкин.

Гостите от Шумен (преподаватели в професионално-техническо училище) обявиха, че подаряват на силистренското професионално-техническо училище „Димитър Ганев" една отоплителна нафтова печка, производство на тяхното училище.

Беше дадена думата и на директора на училището Калин Калинов, който анализира основните задачи, стоящи пред учители и ученици в бъдещата учебно-възпитателна работа.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма.

Изненада за гостите на тържеството беше новосъздаденият джазов китарен състав „Електрон".

С. ПЕТРОВ

Предпразнична седянка

Всяко предприятие и учреждение — приятел на полевъдните звена! Така реши женкомсията в с. Главиница на едно свое заседание. Уточнено бе в чест на Великия октомври да се проведе седянка, на която да присъствуват кооператорките и техните приятелки от учрежденията.

Ето че дойде и дългоочакваната вечер. Всички се бяха добре готвили старателно за нея. Не се посрамиха и домакините — служителките от учебно-производственото предприятие. Кооператорките пристигнаха навреме, за да не закъсняват след това през нощта. Понесоха се закачки и весел смях. Жените гледаха програмата на телевизията, след това бяха почерпени от досетливите домакини с баница и други лакомства. Грамофонът засвири народни песни. Запяха всички, изви се хоро. Всички забравиха умората от дневния труд.

Предпразничната седянка разнообрази ежедневието на жените.

Славчо ГЕОРГИЕВ

Новите стихове

* * *

Ръцете ми са клони,
протегнати към теб,
очите ми са птици,
литнали към теб,
косите ми са слънце,
греещо за теб.

Ти сърдита отминаваш
птици, клони и слънца...

Добри ЙОРДАНОВ

* * *

На В.

Ние сме като дърветата есенни,
които помнят
цветовете си — пеперуди,
плодовете си натежали
от обичта на слънцето.

Ние сме като дърветата есенни,
които помнят песента на птиците,
срещите на момчета с момичета
в сянката на листата.

Ние сме като дърветата есенни,
които помнят
всяко угаснало лято.
Вече е есен.
Само вятърът още носи
дъх от други пролети.

Ние сме като дърветата есенни.
Затова понякога сме тъжни...

Николай ЙОРДАНОВ

ЕСЕННО

Земята е пламнала. Есенна.
В този слънчево-земен пожар
аз съм въглен, от който остава
под студената пепел жар.

Аз съм бавното възкресение,
един скрито заченат цвят,
в който сякаш се скрива
временно
топлината на този свят.

СЪВРЕМЕННИК

Аз съм слънчево продължение
на легенди и на завети.
Аз съм жив, за да имат смисъл
знамената в ръцете ни.

Потърсете ме нейде по пътя
с една преданост,
с една вяра.
Намерете ме като изгрев
в небето на България.

Енчо ЕНЧЕВ

Довиждане, чавдарке

Довиждане, довиждане, чавдарке любима. Аз две години те носих с радост. А сега с тъга ще се разделим. В игри, в клас и в къщи, ти най-добра другарка ми беше. А дойде часът, в който ние трябва да се разделим. Аз завинаги се прощавам с теб. Няма никога повече да те сложа на моите гърди. Но и никога няма да те забравя.

Сега на моето рамо трепти алена връзка. Тя е къс от знамето червено. Напоена е с кръв от паднали за свободата борци. И затова аз я нося с чест, с гордост...

Славянка ГЕОРГИЕВА,
ученичка от III-„а" клас,
у-ще „Отец Паисий"

В навечерието на славния юбилей

Оживление цари и в училище „Христо Ботев" в село Дичево в дните пред славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция.

Учениците от средния курс под ръководството на дружинния ръководител издадоха агитбригада, посветена на славния юбилей. Хорът при училището най-усърдно разучава песни за Октомврийската революция и нейния вожд Ленин. На юбилея е посветен сборът, който подготвят пионерите от дружина „Митко Палаузов".

Димитър СТЕФАНОВ

Из Съветския съюз



За потушаване на пожар в Красноярския край бяха използвани с успех вездеходи ТПВ—120. Тези машини са преоборудвани в Енисейския механичен завод от бивши танкове Т-34.

С ПЕСНИ ПРИ РАБОТНИЦИТЕ

При Окръжно пътно управление е изградена вокална група. На прегледа, организиран в Деня на строителя, групата се представи добре и зае първото място.

Дейността на самодейците не спря дотук. Те системно репетираха, готвеха се, за да бъдат в състояние да се представят пред своя публика. Като актив на групата може да се отчете посещението на много строителни обекти. Гостувала е на обектите Поляна-Поповица, Ситово-Добротица, Търновци-Стефан Караджа, Иширково и асфалтовата база в Дулово. При тези срещи работниците изказаха задоволството си, че са посетени от самодейци, че са имали възможност да чуят звучни народни песни. А това ги подтиква към нови трудови завоевания. Ето че дадените обещания в чест на Великия октомври стават дела.

Пенчо БОРИСОВ

Дългът на обществеността и родителите

При добра подготовка започна учебната година в Паисиевски съвет тази година. Навреме бяха събрани средства от класните ръководители за учебници и помагала. Но все още липсват учебници по турски език — още не са доставени в книжарницата — и това се отразява отрицателно върху учебния процес по тази дисциплина.

През тази година класните ръководители в паисиевското училище положиха много усилия, за да идват всички деца на занятия уни формени. Сега на пръсти могат да се изброят ученици, които правят изключение.

С особена острота през тези учебни дни стои въпросът за помощта на родителите, които имат деца в първи клас. Първокласникът трябва да знае добре защо отива на училище, да пристъпва училищния праг с любов и амбиция към знанията и книгите. И родителите несъмнено са първите хора, които трябва да контролират редовното посещение на детето в училище. Но все още се намират такива майки и баща, които не държат достатъчно много децата им да ходят на училище. Те предпочитат да си бъдат в къщи, да помагат в домакинската работа или да ходят в кооперативното стопанство. През тази учебна година резултатите са по-радващи от друг път. Благодарение на помощта, оказана от страна на масово-политическите организации и съвета, всички деца са обхванати в учебните занятия. Не са останали извън училище и отпадналите през миналата учебна година. Но не би могло да се каже, че все още всичко е наред. За съвсем формално може да се посочи посещението в училище на Авдие Мехмедова, Зехра Бекирова, Бейтие Рафиева и Бедрие Реджебова, всички от Орешене. И тук трябва да се търси дългът на родителите, тяхната грижа за бъдещето на подрастващите. Не бива в никакъв случай деца съвсем безпричинно да напускат училище, да осакатяват развитието си за цял живот.

Милко НИКОЛОВ

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

АНАГРАМА

Размествайте буквите на град в западната част на Конго, за да получите нови думи, със следното значение: Град в Южноафриканския съюз в провинцията Трансваал; Остров в Индонезия от островната група Сула; Река в Аляска, приток на р. Юкон.

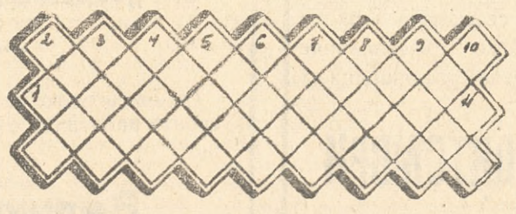
МЕТАГРАМА

Заменяйте първата буква на билярдна топка с други, за да получите: земеделско сечиво; кръвоносен съд; героиня от романа „Тютюн"; любима, изгора; остров в Индонезия на море Банда; занаятчийски инструмент: наша планина; мощ; река в САЩ, приток на р. Колорадо; планина на полуостров Крим.

ЛОГОГРИФ

Последователно премахнете по една буква отзад от името на безводна долина от текучи чен произход в Либийската пустиня, за да получите: княжество в Арабския полуостров, река в СССР, приток на р. Ангара; остров в Мексиканския залив, река в Северен Виетнам; съгласна буква.

Диагонал



НАДЯСНО: 1. Известен съветски шахматист. 2. Роден град на Раковски. 3. Виден френски композитор, оркестрирал бляскаво „Картини от една изложба" от М. Мусоргски. 4. Едногодишно растение от семейство бобови. 5. Наша планина. 6. Род тесноноси маймуни, разпространени в Югоизточна Азия. 7. Град в Южна Швеция. 8. Острови от групата на Каролинските о-ви в Тихия океан. 9. Тумбрно заболяване.

НАЛЯВО: 3. Руски невропаталог. 4. Наш учен-икономист. 5. Собственото име на председателя на Комитета за изкуство и култура на НРБ. 6. Чуждестранен каталог за пощенски марки. 7. Известен футболен отбор от гр. Кюстендил — Румъния. 8. Вид украшение. 9. Виден френски писател-хуманист. 10. Вид влакнодайно растение. 11. Животно, участвуващо в спортни състезания.

Г. КАРАПАНАЙОТОВ

ФИЗКУЛТУРА СПОРТ ТУРИЗЪМ

В „Б" РБГ

„Доростол" — „Корабостроител" (Вн) — 56:52

В неделя спортната зала в Силистра отново събра любителите на баскетбола, за да наблюдават срещата за първенството на „Б" РБГ между мъжките представителни отбори на „Доростол" — Силистра и „Корабостроител" — Варна. Гостите дойдоха в Силистра с една добра равносметка — 5 победи и една загуба, само от временния водач на групата — „Академик" — Варна.

През първите двадесет минути срещата не поднесе на зрителите това, което очакваха. Виновници за това бяха състезателите на „Доростол", които не успяха да намерят общ език нито в нападение, нито в отбрана. Не помогнаха и честите смени, към които прибягваше треньорът Здравков. Нападателите на „Корабостроител" действуваха организирано, обсипваха нашия кош, като не ствувана с точен мерник при стрелбата, донесоха коренен прелом в играта и разликата в резултата започна бавно, но сигурно да намалява, за да се стигне през последните минути до равенството 50:50. През втората част на мача наблюдавахме един отличен спектакъл на силистренските баскетболисти. Разбира се, заслуга за него имат всички, които излязоха на терена. Но отново в центъра на атаките бяха Пенчо Стоянов и Енчо Добрев, които със своята игра у никого не оставиха съмнение, че се намират в отлична форма. Неоспорим дял за победата имат и състезателите Илия Неделчев и Илия Стоев. Със своята умела и тактична игра те възпрепятствуваха създалите се трудни моменти.

Ангел КАЛИНОВ

прекъснато увеличаваха разликата. Първата част на срещата завърши при резултат 32:19 за гостите.

След началния сигнал за започване на второто полувреме ние бяхме свидетели на един интересен и динамичен двубой. Отборът на „Доростол" като че ли беше се преобразил. Отличното покритие на хората, добрата борба и под коша, съпът-

Празник на ориентировчика

Туристическото ориентиране може да съперничи вече на всички видове спорт. От туриста-ориентировчик се изисква не само бързина, ловкост и сила, а и физическа издръжливост на 3-5-10 километра, отлично владеене на топографската карта, правилно, съчетаване на физическата и умствената умора, движение по азимут и т. н. Затова по решение на ГК на ДКМС в Силистра още през 1963 година бяха учредени купи за състезателите по туристическото ориентиране. Тази година състезанията бяха обявени като празник на ориентировчика, посветен на Октомврийската революция. Той се състоя на 29 м. м. за пионерите и пионерките в „Памук кулак", а за средношколците (юноши и девойки) в „Кълнежа" край с. Сребърна.

За пети път пионерите и средношколците поеха начертаната топографска карта, пълна с много неизвестни, и се впуснаха в благородна надпревара с времето и разстоянието. Задачата беше да се премине най-бързо определеният маршрут и се открият всички контролни точки.

Първите места в крайното класиране бяха заети от пионерките Еленка Великова и Венета Йовчева (училище „Отец Паисий"), пионерите Димитър Иванов и Димитър Недев (училище „Макаренко"), девойките Николинка Георгиева и Софка Иванова (ПТУ по дървообработване) и юношите Румен Неделчев и Венцеслав Найденов (гимназия „Климент Охридски"). При тържественото закриване на празника първенците бяха наградени с преходните купи на ГК на ДКМС и други награди.

Петър ПЕТРОВ

ОС НА БЪЛГАРСКИ АВТОМОБИЛЕН ТУРИНГ
КЛУБ — СИЛИСТРА
ИЗВЕСТЯВА

на желаещите за екскурзии в чужбина, че клубът разполага с неограничена югославска, унгарска, чехословашка, полска, румънска, руска и ГДР валути и югославски купони за бензин.

За пътуващите с леки коли и мотоциклети.

Справки:
секретарят на юридическа консултация — „Площад на свободата" — Силистра

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 129 (1293) | Събота, 4 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В навечерието на Великия октомври

Окръжното управление на съобщенията—носител на две награди

Удържаха обещанието си!

Когато преди три месеца връчваха знамето на колектива при Окръжното управление на съобщенията от Министерството на съобщенията и Централния комитет на Профсъюза на работниците по транспорта и съобщенията, всички тържествено обещаха, че ще положат усилия да го задържат и през следващото тримесечие. И удържаха на думата си. Затова вчера те имаха щастлив ден — бяха им връчени две знамена — едното в чест на 50-годишнината на Великия октомври за изпълнение на производствения план за деветмесечието, и второто — за най-добри показатели в съревнованието между окръжните управления на съобщенията в страната за последното тримесечие.

В салона на ОНС бе проведено скромно тържество, на което бяха връчени високите отличия. Другарят Петко Ивенков — началник на Окръжното управление на съобщенията — Силистра, прочете кратка информация за успехите на колектива. Той изтъкна, че това е първото предприятие в окръга, което получава такива високи отличия. През изтеклия период, в резултат на разгорялото се съревнование в чест на Великия октомври, производственият план бе изпълнен 104 на сто. По този начин те са реализирали 13,9 на сто прираст, в сравнение с м. г., като производителността на труда е нараснала със 7 на сто. Тези успехи се дължат на високото съзнание на работниците от съобщенията, на техния неуморен труд. Десет от тях са удостоени със званието „Най-добър в професията“, 68 — със званието „Ударник“, двама са носители на званието „Образцов служител“. На отличените се в сегашното съревнование се връчват девет паспорта на дружбата, раздават се най-различни награди.

Другарят Петър Байкушев—началник управление „Пощенски съобщения“ при Министерството на съобщенията, поздрави колектива с успехите и връчи високите награди. От името на ОК на БКП другарят Христофор Иванов поздрави работниците с големите успехи и им пожела да запазят преходното знаме и през следващото тримесечие.

Н. ЗЛАТЕВ

Тържество в Нова Черна

В чест на 50-годишния юбилей на Великия октомври в салона на читалището в Нова Черна се състоя на 29 октомври т. г. тържествена вечер, организирана от общинските комитети на Партията и Отечествения фронт. Доклад за победата и всемирно историческото значение на Октомврийската революция прочете другарят Йордан Петров, учител по история.

След доклада бе изнесена богата литературно-музикална програма от учениците в селото. Новочерненци, които се бяха стекли масово на тържествената вечер, се възхитиха от хубавата програма, подготвена под ръководството на дружинната ръководителка Юл. Янкова и Св. Младенов.

Тържеството завърши с награждаване на пионерите — първенци в трудовите дни в помощ на ТКЗС.

Пеньо ВЛАДИМИРОВ

Рентабилността на икономиката — главна повеля

ДЕСЕТ МЕСЕЦА — РАВНИ НА ГОДИНА

Преди два дни колективът на трудово производителната кооперация „Метал“ — Силистра рапортува пред ОК на БКП, че е изпълнил с два месеца предсрочно годишния си план за обема на продукцията. В чест на петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска революция той ще произведе надпланови количества за повече от 300 000 лева.

Само един бегъл поглед върху отчетните данни ни показва, че този успех не е единствен. През миналата година нормата на рентабилност е била 17,80 на сто, а тази година 20 на сто; сега планът за производителността на труда е изпълнен 118,9 на сто, а за печалбата 130 на сто. По-задълбоченият анализ на цифрите говори, че работниците се стремят упорито да изпълнят задачите, поставени от Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Механизацията на ръчните процеси не е само лозунг в кооперацията. Този, който познава техническата база отпреди една година, не може да не забележи четирите нови стругa, които са заместили строговете, внесени някога от кооператорите за дялов капитал. За всяка бригада от цеха за трьбна мебел са доставени електрожен апарат и електрическа дрелка. Работниците вече не се изчакват, за да направят някоя заварка, и производственият процес не прекъсва поради липса на тези съоръжения. Цехът е снабден през тази година с механични ножовки и циркуляр за рязане на металните тръби, а в момента се приспособява специална машина за сечене на тръби. Новата техника увеличи значително производителността на труда, довеле до икономия на труд и повиши рентабилността от производствената дейност.

Ръководството на кооперацията обаче правилно се е ориентирало, че новата техника и предстоящите задачи не могат да се усвояват успешно без съответната квалификация на работниците. Затова заедно с профорганизацията то е създало ефектна система за преподготовка на кадрите. Основна учебна форма, която се използва с успех, са курсовете.

За подготовка на кадрите в ТПК „Метал“ са използувани преподаватели от техническите училища. Лекциите са изнасяни компетентно и с педагогически похват. И това е най-голямото завоевание. Резултатите са повече от добри — 80 курсисти от всичките 140 са повишили разряда си. Икономическият ефект също е осезателен. Докато през миналата година в цеха за трьбна мебел са произвеждани месечно по 2-3 павилиона, сега със същия брой работници се произвеждат по 5-6. Производителността на труда е повишена двойно.

Не може да се отрече и влиянието на по-добрата трудова дисциплина върху икономическите показатели. Тя е постигната по два пътя — чрез непрекъснат контрол от страна на административното ръководство и чрез провеждане на целенасочена масово-политическа работа. Сега закъсненията за работа са изключение и всеки член от колектива изпълнява съвестно задачата, дадена му от прекия началник.

Трудовият колектив на кооперация „Метал“ вече видя резултатите, които му донесоха техническият прогрес, заздравяването на трудовата дисциплина и повишаването на професионалната квалификация, затова с още по-голяма упоритост работи за качествено то им приложение.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Гроздоберът отшумя. Сега кооператорите подготвят лозята за зимата. Една от задачите е изораването на междуредията. В с. Окорш то се извършва от трактористa Стойко Пенев.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Лозарите са на своя пост

Веднага щом завършиха гроздобера, кооператорите от лозаровощарската бригада в с. Българка започнаха работа по зазимяването на лозята. Двата трактора „Болгар“ с водачи Иван и Матю Пеневи изораха младите лозя, които заемат площ от 290 дка, а кооператорите ги заровиха.

Тридесет човека—най-опитните лозари, бяха отделени за извършване резитбата на 413 дка стари лозя. Те започнаха най-напред резитбата на десертния сорт „Болгар“, който заема 150 дка. Този сорт е най-слабо устойчив на студа и затова трябва да се загребе най-рано. Досега са изрязани вече 120 дка от него.

Жените от бригадата свалят отрязаните стъбла от телената конструкция, а каруцарите ги изнасят на края на блока, за да не пречат на тракторите при изораването на междуредията. След оранта жените загребват отделните главини и оставените плодни пръчки.

Бригадирът Костадин Куцаров и участъковият агроном Георги Ангелов са постоянно между работниците, напътствуват ги и бдят за качеството на извършваната работа.

Хората от лозарската бригада обаче са малко и има опасност да не могат да зазимят навреме лозята, особено ако времето се развали. За да не се допусне това, на помощ им се притекоха по левъдите. Те завършиха прибирането на пролетните култури и засяването на есенниците. Сега могат спокойно да работят в лозята.

Всички кооператори както от лозарската бригада, така и от полевъдната се стремят да работят висококачествено. Убедени са, че лозарството носи големи доходи на кооператива, когато грижите за него са добри.

Освен това всички се стремят да използуват най-пълно работното си време. Дните са хубави и не трябва да се губи нито минутка. Не след много времето ще се развали и тогава работата в лозята ще стане невъзможна. Звеноводите Петър Филев и Георги Иванов сутрин рано събират хората си. С камиони и каруци всичките се отправят към лозята, където работят до залеза на слънцето.

Като се има предвид темпа, с който се работи в момента, може да се очаква, че есенните работи в лозята ще завършат навреме.

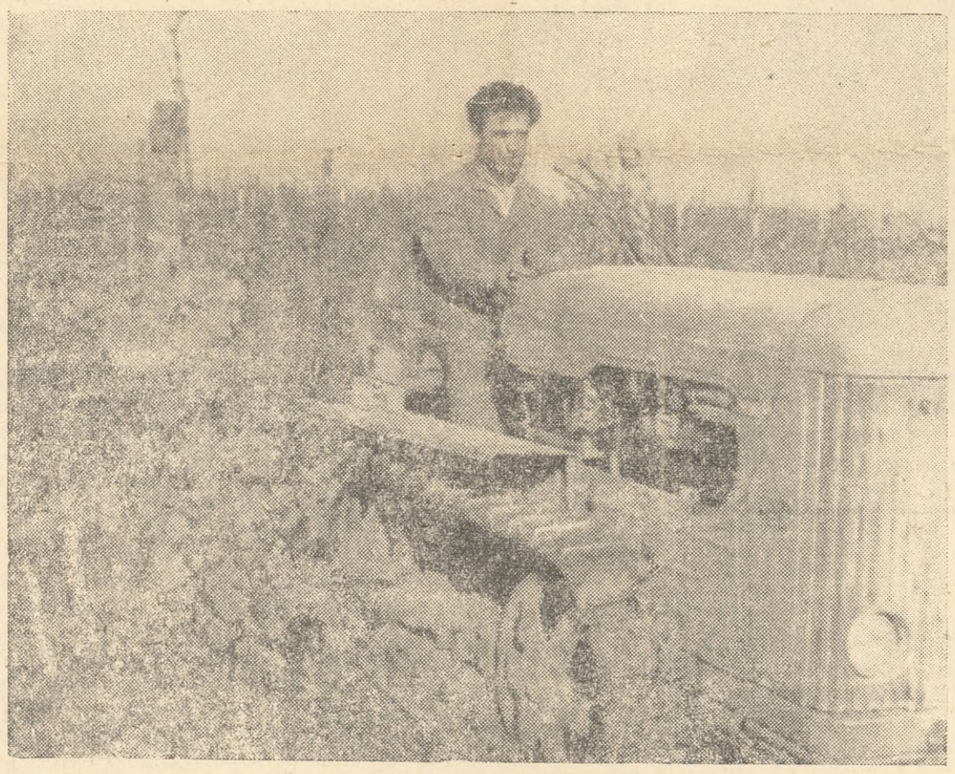
Дочо АТАНАСОВ

Разменени делегации за октомврийските тържества

Вчера замина тричленна делегация от нашия окръг за Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република, която ще вземе участие в тържествата по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Водач на делегацията е членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния народен съвет Сава Шиваров. В състава на делегацията са включени членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев и първият секретар на градския комитет на Партията в Дулово Тодорка Гроздева.

* * *

По покана на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет в нашия окръг ще пристигне тричленна делегация от Хмелницка област във връзка с честуването на славния петдесетгодишен юбилей на Великия октомври.



Походи до паметниците на героите

По инициатива на първичната партийна организация при Окръжния комитет на ДОСО, на 1 т. м. бе организиран мото-поход от Окръжния авто-мото клуб до паметника на съветските летци край с. Ширково, в който взеха участие доброволците-шофьори, работниците от Окръжния комитет на ДОСО и представители на ДАИ и БЧК. Походът бе посветен на 50-годишнината на Октомврийската революция.

На импровизирания митинг при паметника заместник-секретарят на общинския партиен комитет в с. Ширково разказа на участниците в похода за живота и подвига на съветските герои. Паметта на загиналите съветски летци бе почетена с вадане на колене и едноминутно мълчание. Артилерийски гръмове разтърсиха околността.

Атанас АТАНАСОВ

* * *

Учениците от Втора гимназия в Силистра също организираха на 29 октомври т. г. екскурзия с автобуси до паметниците на съветските летци и Никола Петров — Караджата. За безпримерния подвиг на съветските летци говори учителят Петко Апостолов.

В знак на дълбока признателност учениците поставиха пред двата паметника букети от свежи цветя.

Керанка СТОЯНОВА

Нови форми в партийната просвета

Освен другите просветни форми, Градският комитет на Партията в гр. Тутракан изгради тази есен и вечерна партийна школа, в която ще се подготвят млади пропагандисти. Курсът е двегодишен. Въз основа на програмата за вечерните партийни школи е изготвен план, по който ще се водят занятията.

В школата са включени 30 млади активисти на Партията, Комсомола и профсъюзите. Лекциите ще се изнасят от най-добрите пропагандисти в града, както и от лектори от Окръжния комитет на БКП.

Неотдавна школата бе открита. Създадена бе предварително добра организация и всички слушатели се явиха на време в тържествено подредения салон. Техен гост бе другарят Андреев от ЦК на БКП. Секретарят на Градския комитет на Партията Димитър Даскалов направи проверка на присъствуващите. Първата лекция на тема „Философията като наука и мироглед“ изнесе Лука Василев от Окръжната лекторска група. Той бе изслушан с голям интерес от присъствуващите.

Вечерната партийна школа ще има занятия всяка сряда.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Очерци от ежедневието

В заключителния етап на всенародното надпяване в София, посветен на Октомври, участвува и представителният градски хор „Седянка“ при Образцовото народно читалище „Доростол“ в Силистра. Хорът се представи добре.

* * *

Утре вечер силистренският народен театър ще открие своя сезон с постановката на пиесата „Бялата смърт“ от Дмитрий Шчеглов.

* * *

Тази седмица бе открита тържествено политическата учебна година при комсомолците от средните политехнически гимназии и техникумите. На първите занимания бяха изнесени лекции за значението на Великия октомври.

* * *

В професионално-техническото училище по машиностроене и във II СПУ в Силистра се състояха тържествени събрания във връзка с полувековния юбилей на Октомврийската революция.

* * *

Пионерската дружина в село Зафирово организира рецитал на тема: „Под знамето на Октомври“. Над двадесет рецитатори изпълниха стихове от български и съветски автори. Първенците в рецитала-конкурс бяха наградени.

* * *

По радиоуредбата в Зафирово през тази седмица бяха прочетени редица беседи и лекции за завоеванията на съветския народ в строителството на социализма и комунизма през годините на съветската власт.

* * *

Днес ще бъде открита изложбата на силистренската група художници — членове на Съюза на българските художници.

* * *

Първите шестима носители на „Паспорта на дружбата“ в промкомбинат „Камъшит“ вече са известни. Те получиха това високо отличие на тържественото събрание в промкомбината, състояло се тези дни.

* * *

Окръжният комитет на профсъюза на работниците от търговията и ГК на Комсомола в Силистра ще проведат утре конкурс-викторина за Октомври.

* * *

Пред славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция колективът на кино „Москва“ в Силистра се поздрави с нова победа. Предвиденото за годината да се реализира 128 500 лева е изпълнено. До края на годината киното ще реализира допълнително не по-малко от 25 000 лева.

Още 100 000 лева надплакова продукция

В навечерието на полувековния юбилей на съветската власт добри резултати достигнаха през м. октомври и работниците от ДСП „Булгарпло“ — Силистра. При план 685 000 лева произведоха продукция за над 780 000 лева. С това надплановата продукция, произведена от колектива за десетмесечието, се увеличи с още сто хиляди лева.

Общият надпланов резерв от около 220 000 лева за десетмесечието създаде предпоставка и достатъчен аванс за предсрочното изпълнение на годишната програма през месец ноември.

М. ГЕОРГИЕВ

РАДВАЩИ УСПЕХИ

Предприятието СП „Комунални услуги“ — Тутракан съществува самостоятелно от 17 години. Много трудности с упорит труд бяха преодолени за този период.

Сега посредством 22 вида дейности то извършва съответните услуги на населението от града и неговия район.

През настоящата година планът на предприятието бе удвоен и въпреки това колективът го изпълни още в края на месец юли. Сега колективът на СП „Комунални услуги“ — Тутракан работи по плана за третата година на петилетката.

Тия големи постижения се дължат на здравата връзка на ръководството на предприятието с работниците и на нестихващия ентусиазъм. През тази година се разшириха дейностите им. Бяха създадени бояджийски и строителни групи към предприятието. Резултатите и при тях са отлични. При план в строителството за 9-месечието 30 000 лв, е достигнато изпълнение 64 530 лева, т. е, 215 на сто, а в бояджийството вместо 45 000 лева 127 260 лева.

Радващ е и крайният резултат. При план за печалбата 3 000 лева реализирано е такава — 5 826 лева.

За добрите постижения голям дял имат петте бригади за комунистически труд. Не без значение е и дружното ръководство на СП „Комунални услуги“. Тук др. Никола Бъчваров, ръководител на предприятието, парт. секретар Вергил Русев, председателят на профкомитета Тотка Динкова и отговорниците на бригадите за комунистически труд колективно решават всички задачи, предвижват ги бързо, срочно и качествено.

Съревнованието, водено в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска революция, е отчетено от колектива на предприятието. Отличилите се 25 другари бяха наградени с екскурзия из страната.

* * *

В навечерието на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция търговските работници от ОКС — Тутракан активизираха своята дейност. Планът за изминалото деветмесечие те преизпълниха с 6,3 процента, като извършиха надпланов стокооборот за 384 131 лева.

Голям дял в постигнатите успехи имат търговските работници с отговорници на складове Марин Маринов, Золтан Сулай, Балтазар Ова гимян и др. Тези търговски работници водят борба не само за добро подреждане на складовете, но и за бързо отпускане на стоките, доставяне на необходимите за сезона и съкращение на разноските по търговското обръщение. В резултат на добрата работа намалена е издръжката на обръщението по клона на ОКС — Тутракан с 0,118 на сто, а планът за печалбите е изпълнен 110 на сто.

Въодушевени от постигнатите успехи за деветмесечието, търговските работници от този клон заработиха с още по-голям ентусиазъм и изпълниха плана за десетмесечието с 16 дни предсрочно. Това е техният трудов подарък на Великия юбилей

Б. СТОЯНОВА

Нови форми в партийната просвета

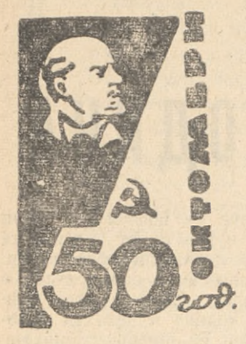
Освен другите просветни форми, Градският комитет на Партията в гр. Тутракан изгради тази есен и вечерна партийна школа, в която ще се подготвят млади пропагандисти. Курсът е двегодишен. Въз основа на програмата за вечерните партийни школи е изготвен план, по който ще се водят занятията.

В школата са включени 30 млади активисти на Партията, Комсомола и профсъюзите. Лекциите ще се изнасят от най-добрите пропагандисти в града, както и от лектори от Окръжния комитет на БКП.

Неотдавна школата бе открита. Създадена бе предварително добра организация и всички слушатели се явиха на време в тържествено подредения салон. Техен гост бе другарят Андреев от ЦК на БКП. Секретарят на Градския комитет на Партията Димитър Даскалов направи проверка на присъствуващите. Първата лекция на тема „Философията като наука и мироглед“ изнесе Лука Василев от Окръжната лекторска група. Той бе изслушан с голям интерес от присъствуващите.

Вечерната партийна школа ще има занятия всяка сряда.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)



ОКТОМВРИ И РАБОТНИЧЕСКАТА КЛАСА

РАЗВИТИЕТО на работническото движение в Австрия е неразривно свързано с революционния подем на работническата класа в Русия. Под влияние на революцията от 1905 година австрийският пролетариат постигна голяма победа: всеобщо и пряко избирателно право. Революционното движение в Русия даде силен тласък за развитие на класовото съзнание на австрийската работническа класа. Демонстрантите и масовите стачки през този период достигнаха небивал дотогава размах. Паника обхвана буржоазията. Хабсбургът се уплаши за своя трон.

Несравнимо по-дълбоко и помощно обаче беше въздействието на Октомврийската революция върху хода на политическите събития в Австро-Унгария. Февруарската революция, свалянето на династията на Романовци — тези събития вече наелектризираха атмосферата в страната. Три години след започването на войната монархията беше пред катастрофа. Никой не вярваше повече в победа, неимоверно много бе нарастнал стремежът за мир. Рязко бе влошено снабдяването на населението, което живееше с оскъдни дажби и чувствуваше липсата на най-необходимите предмети за потребление. Хората с жадност четяха съобщенията, идващи от столицата на Русия. И накрая Октомврийската революция и мирният призив на Ленин: „До всички, до всички, до всички!" Мъже и жени плачеха, като четяха обръщението на съветското правителство. Те си говореха: „Най-после ще има мир".

Социалдемокрацията, която в началото на войната стоеше на патриотични позиции, смени своите лозунги с пацифистични, за да бъде в тон с измененията настроения в страната. Нейният лозунг вече гласеше: за почетен общ мир без победи и поражения. Победата — казваха те — би означавала развилняване на вътрешната реакция, а поражението — тържество на външната реакция и на чуждото господство. Тази формула звучеше примамливо, обаче тя беше хитра политическа маневра, която имаше за цел да оправдае продължаването на войната.

Но неясните лозунги вече не помагаха. По заводите започна брожение. На 12 ноември 1917 година, когато призова населението на Виена да вземе участие в мирната демонстрация и митинга, социалдемократическото ръководство все още предполагаше, че то контролира хода на събитията.

Ораторите с възхищение говореха за Руската революция и искаха мир без анексии и контрибуции.

На митинга беше приета резолюция, в която се казваше: „Веднага щом като петербургските работници и войници изтръгнаха властта от ръцете на буржоазията, създадоха свое правителство и сега от името на руския народ предложиха на всички страни мир без анексии и контрибуции, работниците от Виена изпратиха на петербургските работници своя братски привет. Ние поздравляваме победата на петербургските работници, като начало на нова ера в освободителната борба на международния пролетариат. Тази победа... ще допринесе за прекратяване на братоубийствената война. Ние се кълнем: смело и неуморно да продължим борбата за прекратяване на войната, за най-бързо установяване на демократичен мир, отговарящ на интересите на всички народи".

Присъствуващите на митинга л е в и социалдемократи (по-късно — комунисти), на които не дадоха думата, от място поискаха да им се отговори на въпроса: „Защо още не сме последвали примера на руските братя?".

Наистина този въпрос беше на устата на всички. Той не можеше да бъде отминат с мълчание. И социалдемократическият депутат Зайтц разясни какво трябва да се разбира под думата „борба". „Няма съмнение — твърдеше той, — че стремежът към мир на Изток е голям, но на Запад — у нас — този стремеж още не е обхванал в достатъчна степен широките народни маси..."

Това беше типично „австромарксистко" изказване: Революционните думи не се съпровождаха с действия. Тогава Австрия беше на прага на революцията. В буржоазния лагер нямаше единство: имаше привърженици и противници на войната. Властта във Виена разполагаше с ограничен брой полицаи и войници. На тях противостояха 120 000 стачкуващи работници от столицата. Оръжие може ше да се вземе от стачкуващия военен арсенал. В бойния дух на трудещите се нямаше съмнение. Буквално за няколко дена, наситени с борба, революционното съзнание на масите и на отделните хора израсна по-стремително, отколкото за дългите години „спокойно" развитие.

Монархията падна само след девет месеца. Това можеше да стане и по-рано, още през януари 1918 година, ако социалдемократите не се опитваха да спрат хода на събитията. През октомври 1918 година след революционните речи в тила последваха вълнения сред войниците от фронтовите части. Сега вече войници и работници се бореха заедно.

Социалдемокрацията „изпусна" революционното положение през 1919 година, а след това не само революцията, но и демокрацията. Не бива обаче да се забравя, че всички социалисти и политически завоевания на първата република бяха резултат от революционната борба и натиска на масите. Буржоазията се съгласи на отстъпки, защото се страхуваше от силите на австрийската работническа класа и от влиянието на победилата в Русия пролетарска революция.

Днес в Австрия често говорят за създаването и закаляването на работническата класа. Но това създаване и закаляване не биха били невъзможни без титаничната борба на работническата класа в Русия, без Великата октомврийска социалистическа революция и победата на социализма в СССР.

Фридрих ХЕКСМАН,
— член на ЦК на Австрийската комунистическа Партия
Агенция „Новости"

Силистренци, ядете ли хляб в неделя?

На този въпрос някои граждани отговориха: „Ядем, ако успеем да купим в събота".

За изясняване на това ненормално положение ние се постарахме да издирим причините. Беседвахме с граждани от различни квартали на града, споделихме и с хлебопекарите в Силистра при ТПК „Дунав", имаме и свои впечатления от „безхлебните" празнични дни.

Според сведения на техническия ръководител на хлебопекарния цех при ТПК „Дунав" в Силистра другаря Недьо Недев, средно в делничен ден се произвеждат и разпродават 20 450 броя хляб. В предпразнични дни, или всяка събота, тази цифра се увеличава на 28 600, като се има предвид, че в неделни дни хлебопекарната не работи.

Обърнете внимание, драги читатели, за всеки делничен ден се произвежда и продава на населението от Силистра и Калипетрово (тук влиза и броят на хляба, произвеждан от фурната на с. Калипетрово) 20 450 броя хляб, а за събота и неделя по 14300 хляба. Откъде да се вземе за тези два дни недостигът от по 6 150 хляба?

На всички е известно, че сега почти никой не разчита на домашната си фурна. Пък и правилно ли е, когато се дава неделна почивка, домакините да се възвръщат към изоставения домашен начин за приготвяне на хляб? От друга страна населението на Силистра е заето в промишлеността и много от домакинствата не разполагат с брашно.

Брашно има и пекарите имат желание повече хляб да произвеждат. Къде е тогава причината? Работата е в търговците.

Магазинерите на търговските предприятия, които са поели ангажимент да снабдяват населението с хляб в предпразнични дни, поръчват минимални количества хляб. Някои от тях правят това от излишна предпазливост да не остане хлябът непродаден пред почивния ден, а други, както се изрази един гражданин, „поръчват толкова, колкото да задоволят себе си и своя търговски персонал".

Дежурството на търговски магазини в неделни дни е рядкост. Да се купи хляб от тях тогава е много труд но.

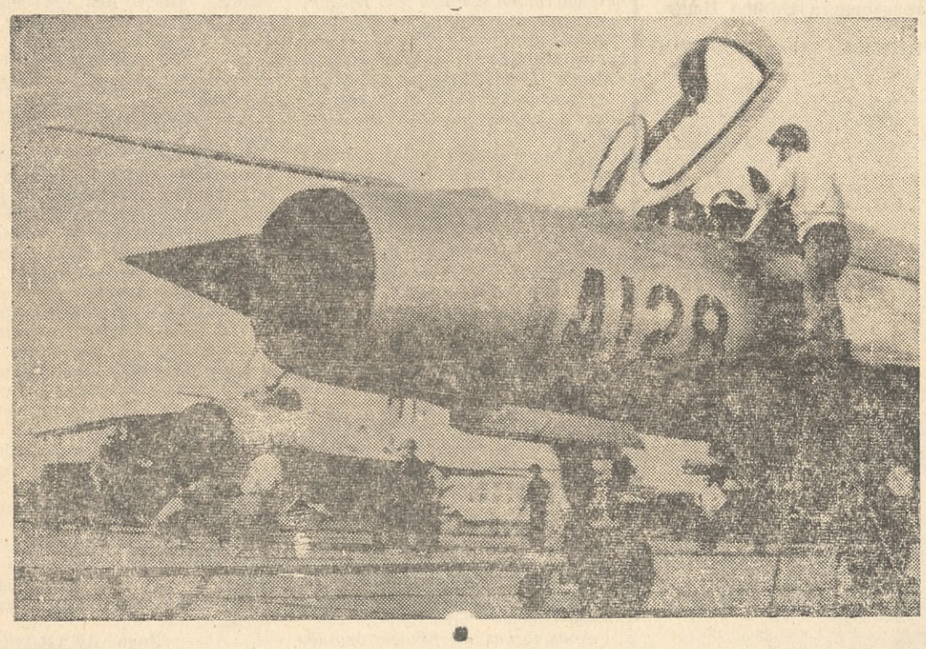
Какво правят гражданите? Те започват в надпревара да се запасяват за неделния ден още от петък. А който успее и в събота. Останал ли си без хляб в събота, не разчитай на магазините в полудежурство. Започва се едно нескончаемо разтакаване на неснабдилите се с хляб граждани в неделните дни. Жената отива в един ресторант, а мъжът в друг, но в крайна сметка и двамата се връщат без хляб, защото и тук търговските работници са „предвидливи". Поръчали са толкова хляб, че след обяд и за посетителите на ресторантите им не стига.

Ще има ли изход от това положение?

Хлебопекарите от ТПК „Дунав" — Силистра изразяват готовност и в неделни дни да пекат пресен хляб. Решаващата дума остава в търговските работници и техните ръководители ли — ще снабдяват ли града с топъл хляб през всички дни на седмицата или не.

Михаил ТОМОВ

Демократична република Виетнам



Бойците от народните военно-въздушни сили са винаги готови да сразят противника.

ВИСОК ПРИРАСТ

Години наред в местността „Русанов кладенец" лагеруват животни от говедовъдните ферми на ТКЗС — Попина. В околностите на лагера има необработваеми земи, които са превърнати в културни пасища. Има и достатъчно вода за животните.

През това лято тук лагеруваха телета на възраст над 6 месеца. Те бяха разделени на групи, съобразно възрастта им. За тях и сега се грижат животновъдите Стоян Дяков, Костадин Холеров и Иван Георгиев. Техният опит им помогна да постигнат досега 7 898 кг прираст от всички животни, при годишен план 8 812 кг. Пастирите обещават да изпълнят годишния си план до края на ноември.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Иде комсомолски конгрес

Няколко часа при строителите в Кремиковци

Когато влязохме в огромния тръбопрокатен цех в МК „Кремиковци", младши сержантът от трудовите войски Х. Пашев ми каза:

— Тук работят и много трудослужещи от Силистренски окръг.

Това ме зарадва много. Исках по-скоро да видя тези момчета.

...Булдозерите разорават земята. Самосвалите се движат непрекъснато. Многобройният колектив работници работи бързо. Някъде вече наливат бетон върху фундаментите. Други изпълтат арматурата.

Обектът, който се строи, заема толкова голяма площ, че е трудно да я обхванеш изведнъж. В МК „Кремиковци" всеки цех е един гигант на нашето съвремие.

Младши сержантът Х. Пашев ми разказа, че в тази бригада са били включени много трудослужещи. Бойците-строители от ротата на Иванов работят тук от три месеца насам. Всеки млад строител изпълнява нормите 160-170 на сто.

— Тези момчета са силни стренци — рече моят събеседник.

След като се поздравихме, заговорихме. Те започнаха да ми разказват от кое село са.

— Аз съм от Старо село — каза Димитър Тодоров. — И Марин Друмев е от нашето село. Ето го!

Към нас приближиха и други бойци. Стоян Петров е от Ситово. Калин Николов от Ветрен. Попитах и тях каква работа извършват. Разказаха ми, че изливат бетон в основите.

Продължих да обикалям цеха. Видях група строители, които измазваха една сграда. Заговорих ги. Казаха ми, че са от Силистренски окръг. Ибрям Халилов и Яхя Яхьов са от Цар Самуил, Ислямедин Ахмедов от Долно Ряхово. Те бяха доволни от работата, която им е поверена.

Всички трудослужещи от нашия край работят всеотдайно. Своите успехи те са посветили на славния юбилей на Великия октомври и XI конгрес на Комсомола.

Напрегнато е ежедневието на строителите на МК „Кремиковци"...

Хюсеин РАСИМОВ



Комсомолецът Жеко Николев от село Краново е един от най-добрите монтьори в ремонтната работилница на кооперативното стопанство в село Голеш. Редовно преизпълнява трудовите си норми и участвува активно в работата на Комсомола.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

58

— Това ме радва.

— Да, да, разбира се, приятно е, когато от тебе се страхуват враговете, но оперативната нужда ни диктува други закони.

Късно Берг намина при Аня и й каза на ухото, само с устните:

— Тази нощ, в зеления умивалник на улицата, където ще ви поведе войникът, ще бъдат извадени всички гвозди. Отместете дъските и избягайте. Идете в планините. Скрийте компаса. До Рибна има тридесет километра. Ще чакам известие от вас всяка събота и неделя на пейката до вратата на Стария град, от девет до десет часа. Нека вашият човек каже: „Привет от нашата девойка". Запомнихте ли?

— Да.

— Да вървим.

ПОДАРЪКЪТ НА ФОН ЩИРЛИЦ

„До райхсфюрера от СС

Хайнрих Химлер.
Строго секретно.
Напечатано в четири екземпляра.
Краков, Управление на гестапо.

Екз. №2.
Хайл Хитлер!

Райхсфюрер!

Почтително докладвам: работата по откриването, подбора и утвърждаването на кандидатите за поста дежурни офицери от СС на форта Пастерник, за говорни за краковската акция, е завършена.

Бяха прегледани от нас личните дела на двадесет и трима офицери. Беше запитано централното управление на кадрите в Берлин. На място проведохме редица оперативни мероприятия, които ни позволяват с цялата отговорност да препоръчаме за изпълнението на тази по четна и отговорна задача двама офицери от СС.

Ханс Либенщайн, роден през 1918 година, син на функционера на партията Рихард Либенщайн, известен Ви от Баварската революция, когато заедно с фюрера за пръв път заяви на света за непреклонното движение на германската нация към великите идеи на национализма.

Ханс Либенщайн премина всички степени на развитие, които позволяват да се съди за него като за дълбоко принципен офицер. Никога и при никакви условия не се опитваше да се крие зад гърба на баща си, но винаги се втурваше в първата редица на борците, на най-опасните участъци на великата битка. Три пъти беше ранен, ръководи акции за унищожение в Запорожието и Минск. Награден е с два рицарски кръста и войнишки кръст, а също така с медал за московския поход.

В живота прави впечатление на човек, безспорно възпитан в най-добрите традиции на национал-социализма — скромен, честен, общителен с приятелите си, не страни от компании, но не пие, не пуши, физически е абсолютно подготвен, в отношенията си с жените е сдържан.

Густав Либо, роден през 1922 година, офицер от СС, роди се е в семейството на комунисти в Хамбург. Баща му загина по време на хамбургския метеж, майка му беше затворена в концентрационен лагер и там бе разстреляна в 1934 година, при опит за бягство.

Юношата се възпитава в приют за сираци, после в организацията „Хитлерюгенд", впоследствие получи блестящи характеристики в младежката организация „Работата принадлежи на народа", след това завърши офицерската школа на СС и две години воюва на фронта с болшевизма. Награден е с три рицарски кръста, два войнишки кръста, медал за кавказкия поход и за победата в Крим.

Густав Либо не знае своята история. Той е предан на идеите на великия фюрер, предполагайки справедливо, че сирачът във всяка друга страна на света, където господствува еврейската плутокрация, болшевизмът или империализмът, е обречен на гибел и само в нашия райх стана офицер от СС, защитник на нацията, герой, за когото знае народът.

По-убеден борец за идеалите на национал-социализма, отколкото Густав Либо, не само ние, сътрудниците на Краковското управление, но и колегите от управлението на кадрите от центъра не биха могли да назоват от плеядата млади хора, предложени от армейските инстанции в качеството на кандидати за изпълнение на Вашата специална задача по унищожаване огнищата на славянската култура.

Прилагайки снимките на Либенщайн и Либо, съобщавам техните адреси:

1. Либенщайн — Краков, улица Свети Павел, дом 6, частна квартира на Хуго Грас.

2. Либо — Краков, улица Алфред Розенберг, дом 42, квартира 4.

Началник на Краковското управление на имперската безопасност
обергрупенфюрер от СС
И. Крюгер.
29. 7. 1944".

С този документ в джоба си фон Щирлиц отиваше по вечерния Краков на среща със сина си. Той беше цял в лепкава пот. Никога не беше се вълнувал така, никога, от онази минута, когато заминаваше с белите параходи от Владивосток.

Вечерта беше пурпурна, навсякъде беше тишина и спокойствие. Срещаните патрули — той беше в униформа — се изпъваха пред него в стойка „мирно" и преминаваха покрай с дълги крачки, като на гъска.

Като видя Коля, той се свиделия и едва не се затича насреща му, но се сдържа, поставя ръце зад гърба си и обръщайки се, бавно тръгна към масивния „майбах", който взе от шефа на краковското гестапо, за да разгледа околностите на града без шофьор, съвсем сам.

СЕАНСЪТ

Когато Аня седна до радиста, Берг излезе от стаята, повиквайки с поглед след себе си Швалб.

— Слушайте — каза той, — аз се вълнувам, ей богу. Няма те ли водка?

— Сега ще пратя.

— Да, да, пратете — помоли Берг, — трябва да се пие в два случая: ако тя предаде оновва, което зашифровахме за нея, и даже в този случай, ако устрои истерика.

Швалб слезе в дежурната стая и каза на фелдфебела, който седеше до телефона:

— Изпратете някой в офицерския клуб, нека донесе водка и нещо интересно за вечеря.

— Слушам.

— И непременно нещо солено.

— Непременно.

— И нека вземат бира.

— Ще се постарая.

— Да, ако рускинята помоли за тоалетна, отведете я сам на улицата, в зеления умивалник.

— Ясно.

— Бъдете вежлив с нея.

— Разбира се.

— С какво я хранихте сега?

— С войнишка вечеря.

— Добре.

Берг стоеше горе и тихо ликуваше: Швалб се погреба сам. Ако бягството на рускинята успее, тогава при разпита на всички тукашни войници-радисти, фелдфебели и офицери този дежурен ще даде показания, че Швалб, именно Швалб, и никой друг, освен Швалб, даде указание да донесат водка. И че именно Швалб заповяда да отведат рускинята във войнишкия умивалник на улицата до оградата.

„Ще извадя гвоздеите от дъските в онзи момент, когато тя ще завършва сеанса. Но не... Както изглежда, не бива. Рано е. А може би тъкмо тогава? Защото, ако тя помоли веднага да я заведат в умивалника и там всичко бъде заковано, може да реши, че аз съм си играл с нея. Именно сега трябва да направя това. Вече се смрачава, никой няма да забележи, че гвоздеите са извадени. През нощта е трудно да се отличи на дървото черната

(Следва)

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Зафирово

Да е честита на всички славната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция



Ръководството на кооператива от все сърце желае на всички кооператори, специалисти и служите ли крепко здраве. Нека победите пред юбилейния празник ни вдъхновят за нови трудови дела. Вместо получените през тази година по 338 килограма пшеница и 335 килограма ечемик от декар, да получим през идната година най-малко по 400 килограма. Още по-голямо да бъде и преизпълнението на плановете в животновъдството.

Весело прекарване на празника, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Срацимир

На всички свои кооператори, специалисти и слу



жители ръководството на стопанството честити юбилейната 50-годишнина на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

Въоръжени с идеите на Октомври, трудещите се от кооператива коренно измениха не само облика на родното село, но и представите за възможностите на нашето социалистическо земеделие.

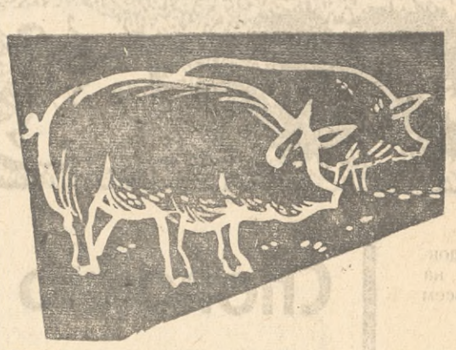
С в с я к а година земята ражда все повече. За това говорят получените високи добиви от пшеницата и ечемика, надоеното мляко от овцете и кравите, получената вълна и т. н.

Нека октомврийската победа ни вдъхнови за нови успехи!

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — с. СЕКУЛОВО

По случай юбилейната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция



ръководството на стопанството честити на всички кооператори, специалисти и служители големия празник.

Под знамето на Октомври сега нашият народ строи светлото комунистическо бъдеще. Юбилейната годишнина колективът посреща с над 328 килограма пшеница от декар и с преизпълнени планове за млякото, вълната и яйцата.

Нека идеите на Октомври ни вдъхновят за нови трудови дела!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Попина

Драги кооператори, специалисти и служители!

Ръководството на стопанството от все сърце ви честити славната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция



В резултат на общия упорит труд нашият кооператив завоюва през тази година нови успехи. От всеки декар са получени по 320 килограма пшеница и по 323 килограма ечемик. Преизпълнен е планът за млякото и вълната от овцете, успешно се изпълнява планът за краве мляко и яйцата.

Нека идеите на Октомври ни вдъхновят за нови дела!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Ст. село



Юбилейната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

е една от най-забележителните за ТКЗС — Ст. село. В поредицата на успехите са записани големи резултати. Само от пшеницата са получени по 326 килограма зърно от декар, а от граха по 260 килограма. С достойнство рапортуват и животновъдите. Вместо 52 литра са надоени по над 56 литра мляко от овца. Повече е и настригът на вълна.

За постигнатото пред великия празник ръководството на стопанството изказва сърдечна благодарност на всички кооператори, специалисти и служители.

За нови победи, другари!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Главиница

Небивали са тазгодишните успехи пред славната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

постигнати от колектива на стопанството. В своя рапорт пред юбилейната годишнина се отчита, че са получени по 325 килограма пшеница и 334 килограма ечемик от декар. Достойни са и делата на животновъдите. Повече от предвиденото е надоеното мляко, настригана е вълна. Птицевъдите само за деветтях месеца получиха по 139 яйца от кокошка при годишен план 170 яйца.

Големите успехи радват всички и затова ръководството на стопанството от сърце честити на своите кооператори, служители и специалисти големия празник.

ТРУДОВО КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — с. ДОБРОТИЦА

Под знамето на Ленин, въоръжен с идеите на

ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИЙСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

нашият народ посреща с достойни трудови дела славната 50-годишнина.

В букета от трудови дела внасят своя достоен дял и добротишките кооператори. Събраните по 312 килограма пшеница и 392 килограма ечемик са гордост за кооператива. Небивало богати са резултатите и от животновъдството. Предвиденото за годината да се надои от всяка крава по 2 450 килограма мляко е почти изпълнено. В повече от плана са и овчето мляко, вълната и яйцата.

За успеха дял имат всички кооператори, специалисти и служители. Затова ръководството на стопанството от сърце им честити големия празник.

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Черполик

Окриляни от идеите на Октомври, водени от Партията, трудещите се селяни от Чернолишкия район изградиха мощно кооперативно стопанство, направиха живота си по-добър и щастлив. Коренно се измени обликът на селата от района. Навсякъде се виждат нови къщи. Много от улиците са павирани и асфалтирани. Доходите на кооператорите нараснаха неимоверно.

По случай 50-годишнината на

Октомврийската революция



общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват кооператорите от района и им пожелават по-големи успехи в изграждането на новия живот.

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Междеи

Ръководството на стопанството честити на всички кооператори, специалисти и служители славната 50-годишнина на

Великата октомврийска социалистическа революция

Нека знамето на Октомври ни вдъхновява за нови трудови дела. Постигнатите през тази година по 276 килограма пшеница и 316 килограма ечемик от декар да не са предел. За неизчерпаемите възможности на колектива говорят и успехите в животновъдството. Надоено е повече овче мляко, настригано е повече вълна, а за деветмесечието са събрани по 122 яйца от кокошка при план за годината 150 яйца.

За нови победи, другари!

Окръжно търговско предприятие „Топливо" — Силистра

Ръководството на ОТП „Топливо" с радост приветствува трудовия колектив и многобройните си клиенти с най-големия празник в историята на човечеството—юбилейната петдесетгодишнина на

Великата октомврийска революция

Колективът, който неведнъж е спечелвал преходното знаме на Министерството на търговията и ЦК на профсъюза на търговските работници, и през тази година има големи успехи. Той изпълни предсрочно плана си за стокооборота и реализира хиляди левове печалба. Една от главните задачи —да се обслужват гражданите при висока култура на търговията, се изпълнява успешно.

Ръководството пожелава на своите работници и служители още по-големи успехи в работата, радост и щастие в личния живот.

Да е честит празникът на всички!

Трудово кооперативно земеделско стопанство — с. Белица

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството поздравяват всички кооператори по случай славната 50-годишнина на

Октомврийската революция



Този светъл празник трудолюбивите стопани посрещат с големи производствени успехи, с преизпълнение на плановите показатели в растениевъдството и животновъдството. Нека, окриляни от идеите на Октомври, селскостопанските труженици от района постигнат нови победи по пътя към по-скорошното изграждане на комунизма.

ПРОМКОМБИНАТ — гр. ДУЛОВО

Колективът на промкомбинат Дулово постигна през последните няколко години забележителни успехи, като разнообрази асортимента на произвежданата продукция, усвои металолеенето и подобри качеството на изработката. В дните пред юбилейната петдесетгодишнина на

Великата октомврийска революция

работниците от промкомбината се включиха активно в социалистическото съревнование. В трудовата надпревара те изпълниха предсрочно производствения си план.

Административното ръководство и ръководствата на масово-политическите организации приветстват всички производственици с големия празник и им пожелават да работят все така упорито за укрепването на предприятието.

Да е честит празникът ни!

СЪВЕТСКИ ХУМОР

НЕУДОБНА МЕБЕЛ

И. П. ВАРГАНОВ,

участник в превземането на Зимния дворец

Сядали ли сте някога на трон?

Защото на мен ми се случи веднъж.

Запознанството ми с този важен екземпляр от царската мебелировка стана през октомври 1917, по-точно нощта срещу 26 октомври. Заедно с взвод въоръжени моряци аз взех участие в щурма на Зимния дворец. След като се прекатерихме през височката решетка на парадния вход, ние се спуснахме към двореца. Когато притичах по край купчина дърва за горене, зад която се криеха юнкери и истерични госпожички, някой внезапно ме сгря с приклад по главата. Това бе съвсем не навреме. Струполих се на земята в несвяст. Само след няколко минути се осъзнах и заедно с другите се хвърлих отново към двореца.

Пукнатата глава болеше много. „Къде ли — мислех си аз — бих могъл да се настаня по-удобно, за да дойде на себе си?“ Огледах се наоколо. Виждам, мъдри се пред мене едно кресло, облечено в червено и в повдигнато на по-високо. Изкачих се по стъпалата и седнах в него, стараейки се да успокоя болката.

А около мен започнаха да се трупат матроси.

— Ей, ти на трона! — викна един.

— Моля, какво има?— питам аз.

— Не духа ли?

— Не много. Търпява се.

— Слушай, я не се заседявай дълго там!

Що за деволия! Поогледах се. Оказа се, че аз наистина съм се намърдал в трона на бившия руски самодържец.

— Братлета — казах.— За разлика от Николай, аз не съм се вкопчил чак толкова в трона. Моля, заповядайте!

Всеки поред поседя на царската мебел и представете си, тя съвсем не се хареса на моряците. Неудобно нещо е това тронът. Не случайно царят изхвърча от него.

— Знаеш ли, мила, казват, че изобретили чудно козметично средство, от което всички стават красиви.

— Та аз вече го опитах.

— Наистина ли? Така си и мислех, че това е голяма лъжа.

* * *

—Млади човече, когато решихте да извършите кражбата, не помислихте ли за стария си баща?

— Разбира се, че помислих, но в квартирата, която обрах, нямаше нищо подходящо за него.

* * *

Срещат се две приятелки.

— Как живееш в новата си квартира?

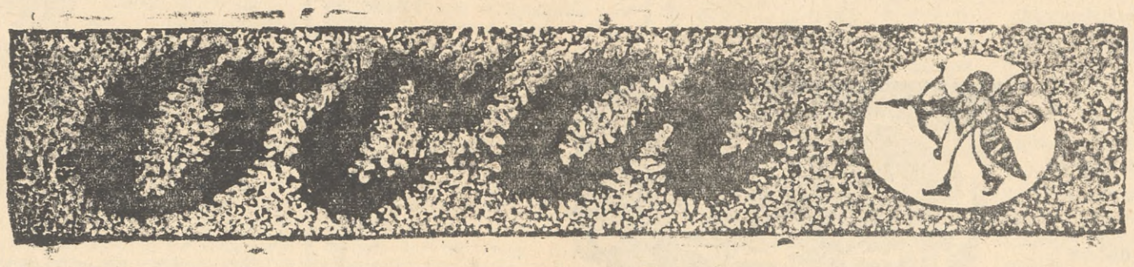
—Добре. Отначало се чувствувах там като чужда, но сега вече се скарах с всички съседи.

* * *

— Странно — казва клиентът на шивача, — вие отказвате да ми приемете поръчката под предлог, че платът ми е недостатъчен. А вашият съсед от същото количество плат скрои костюм за мен и костюмче за момченцето си. Защо мислите, че материалът ми е недостатъчен?

— Защото аз имам близнаци — отговорил шивачът.

* * *



АНЕКДОТИ

— Понякога ми е страшно неудобно — признава пред приятеля си синьор Роси,— често разговарям на сън.

— Струва ли си да се тревожите за това?

— Но моите колеги винаги ми се надсмиват.

— Какви колеги?

— По служба.

* * *

В хотелската стая влиза сервитьор и пита:

— В леглото ли да ви сервирам кафето?

— По-добре в чаша — отговаря почиващият.

* * *

— Температурата ви е тридесет и девет градуса и девет десети — казва лекарят на болен спортист.

— А колко е световният реокрд?

* * *

— Докторе, непрекъснато ме боли десния крак.

— Е, драги, това е от възрастта.

— Не се шегувайте, докторе! Левият ми крак е на същите години, но съвсем не ме боли.

* * *

Един парижки вестник публикувал следния полезен съвет: „Ако съседът ви пуснe късно вечерта радиото много силно, почукайте на вратата му в четири часа и му благодарете за доставеното удоволствие. Досега това средство действува безотказно.

Превод от сп. „Крокодил“

Михаил КОЛЦОВ

Иван Вадимович обича литературата

(Из поредицата „Иван Вадимович — човек на висота“)

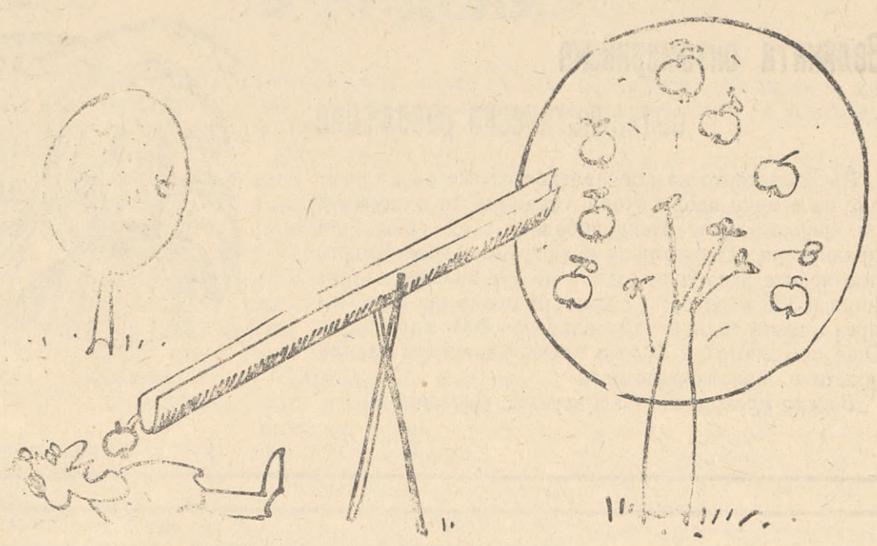
— Шолохов? Разбира се, чел съм го. Не всичко, но съм го чел. Какво точно — не помня, но чел съм. „Тихият Дон“ — а, да, навярно него. Как съм го чел ли? Поточно преглеждах го... Прелиствах го... Времето, знаете ли, не стига за всяка страничка. Да, според мене, не е и нужно. Лично аз само да погледна страницата и вече схващам основната мисъл. Това умение от четене на докладни записки си изработих ... Но, общо взето, твърде слабо пишат! Не, знаете ли, няма жар в творчеството. Дълбочина няма... Не разбирам защо се получава така. Да знаете само какви условия им създават! Хонорари, пътувания, творчески отпуски, командировки. При това никаква отговорност, никакъв промфинплан. Ако мене само за година и половина биха ме устроили така — какво ли не бих написал! Фактите? Какво значат фактите! Ако партията те е поставила на определен участък, в литературата да речем, кажи благодаря и пиши роман. Безпартийният — той е длъжен, разбира се, да има талант!... Но на него и партията му помага... Фадеев? Някакъв си ленинградчанец, нали? Само един е. А на мене ми се стори, че са два ма. Изобщо неорганизирани хора. Аз, още когато Маяковски беше жив, реших да поискам стихове за годишнината от сливането на Главфаянсфарфор със Съюзглавпродуктсбит. Звъня, гърся Маяковски. „Замина за шест седмици“. Питам кой го замества. Казват — никой. Какво означава това — никой? Човекът заминава за шест седмици и не си оставя заместник... Или той мисли, че е незаменим? У нас незаменими няма! После аз още веднъж-два пъти позвъних и посред бял ден телефонът не отговаря. Е, общо взето, застреля се. Това са такива хора, че не си струва и пръстчето да си мръднеш за тях... Тези дни бях в Моссъвета. Представяте ли си, носи молба, иска да го устрои на дача. И как само разговарят с него! „За съжаление, сега дачи няма! За съжаление, трябва да се обърнете към дачния тръст...“ А когато той замина, питам: защо „за съжаление“? Кой е той — чрез Торсгин не може ли да си купи дача? Всички тези кучета злато гребат! Издания на „Академията“? Тях аз всичките ги подбирам — каква култура! Всичките отгоре до долу в сатенена подвързия, със злато... Казват, че има и някои номерирани екземпляри — със шевро или чагрен, нещо от този род. Чудесни книжки! „Златният козел на Апулей“, или нещо от този род, каква прелест! Или Бокачио вземете. Какъв майстор на словото. Умеели са хората да поднасят цинизма, и колко тънко, колко културно — да не забележиш... „Железният поток“ ли? Разбира се. Аз още преди революцията, в гимназията, го четох. Една от тия работи, от които аз политически се възпитавах.

Из книгата „Фейлетони и очерки“

1933 г.

РАЦИОНАЛИЗАЦИЯ

Тодор ПАРЧЕВ



— Сега вече няма да казват, че лежа под дървегата.

ГРИЖИ ОТСЕГА

За всяко детенце —
топло местенце...

* * *

Той от време на време
идва навреме.

НА НЯКОИ ХУДОЖНИЦИ

Малко им са заложбите,
много им са изложбите.

Турхан РАСИЕВ

Спокойно ли ще си пием виното?

Казано с езика на бай Митю, активист на нашата профорганизация, през изтеклото лято и през настоящите есенни дни проведохме маса важни мероприятия: пожънахме, засяхме, обрахме лозята, налях ме вината. Акцизите минаха. Който скрил, скрил — сега ще си го пие. Ще си го пие, ама спокойно ли ще си го пие? Който си е подредил всичко през лятото и есента, през наближаващите зимни дни ще може да отпочне осъществяването на мероприятието по изпиването на наличното домашно вино.

Като гледаме нещата, като ги анализираме трезво, ние се тревожим малко дали съответните другари от кооперативните стопанства в Сребърна и Старо село ще могат да си пият виното спокойно (ако не са въздържатели, разбира се). Въпросът се касае за неизрязаните и незагребани лози. Хайде, в Старо село са изрязали поне 100 дка лозя, ама в Сребърна лозарската ножица е навестила само 15 дка от всичко 2 600 дка. (Може да са изрязали още). Вярно е, че досега хората не са стояли със скръстени ръце, нито пък са играли табла — сели са, прибрали са цвекло, брали са грозде, но има една дума, която те не може да не знаят — думата организация. Организация на мероприятията! Нищо, че тези думи са от речника на бай Митю, активистът на нашата профорганизация. Ако човек умее да прониква дълбоко в смисъла на тези две думи, ще може през зимата да си пие спокойно виното.

Миналата година сребърци само зарязаха, а не дорязаха лозята, но зимата се случи мека. А човек трябва винаги да предполага най-лошото. Представете си, че тия дни завалят дългите есенни дъждове. Есента, като е известно, не си планира мероприятията (дъжд, мъгли) и си ги провежда, когато й скимне. Та какво ще стане, ако завалят дъждовете? Лозарите няма да могат да влязат в лозята, поради калта; изрязаните лози ще останат незагребани и като дойдат студовете, лозите ще измръзнат. Ето какво може да се случи. Затова — ако Наполеон е казал: пари, пари и пак пари!, ние ще кажем: организация, организация и пак организация!

Тревожим се също и за другарите от кайнарджанския кооператив. Ще могат ли да си пият спокойно виното, когато знаят, че са засели с пшеница един блок от 120 дка с посев на норма 32 кг семе на декар. А който се е интересувал от агротехника, знае, че тя препоръчва да се сее с посевна норма 25-26 кг на декар. (Справка — Семеконтролна инспекция — Силистра).

Пшеницата е поникнала, но пшеничните стръкчета са плътно прилепнали едно до друго и не се знае дали ще станат здрави стръкове, които да удържат едрите класове или ще излинеят.

Как се е получила тази агротехническа грешка? Сеячите сбъркали процента при смесването на суперфосфата с посевните семена. Та за тези сеячи се тревожим сега — ще могат ли да си пият спокойно виното?

В момента, докато пишем тези редове, и ние пресмятаме дали са ни всички работи наред и дали можем да си пием спокойно виното.

Михо МИХОВ

Епиграми

ВНИМАНИЕ! ОПАСНО!

Вредом е известна Добра,
даже на децата.
Плю веднъж в уста на кобра
и умря... змията.

Димитър ИВАНОВ

МАГАЗИНЕРСКА

Бай Димитър — продавача
щедър е на амбалажа.
Улеснява купувача,
но за сметка на грамажа.

ТЪРГОВСКА

...И стърчат, стърчат многоетажни
покрай сградите едноетажни
купищата амбалажни.

КОНСТАТАЦИЯ

Не помага даже тон съзнание,
ако няма грамче знание.

ЖЕЛАНИ ГОСТИ

Със усмивка уж ни каните,
а пък скрихте канито.

НА ЗАСЕДАНИЕ

Час и половина си доказваме
ползата от краткото изказване.

ВОЛСКО МНЕНИЕ

Не трябвало хомотът му да бъде
позлатен,
а подплатен.

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

* * *

Като син го прие тъщата,
а той я изгони от къщата.

* * *

На заседанията — въздържател,
на банкетите — „състезател“.

Волисйав Д. Акул

КУЧЕТО НА ШЕФА

С него ходеше до днес
от гощавка на гощавка
и престана този пес
да ръмжи и джавка.

* * *

Завладя го долна страст
всичко да решава с „трас“.

* * *

Вред по нашите обекти
шепнем си на диалекти:
„Мо та мо
се мотамо!“

ПО НАВИК

Щом с венчален пръстен
надари Лаура,
със ръка червръста
връчи й фактура.

* * *

Кой е така и вака
се разбира в атака.

КЪМ НАЧЕТЕНОТО МОМЧЕ

Не е достатъчно да си момче начетено.
Трябва някъде да е отчетено,
че си начетено.
А ако някъде е отчетено,
че друго момче е начетено
(което може да не е начетено),
ще си останеш неотчетено
начетено...

Симеон МАНОЛОВ

Резняшки истории

Остави ти другото, ама се отказаха от проверките. Отговорните другари по вината бяха решили да не пуснат гроздов сок в града, който по-късно щеше да стане на вино. Ядме е едно, защо отначало бяха се изсилили и пазеха по шосетата, а след това спряха. Само аз ли съм будалата, да си сваря гроздовия сок на мармелад. И сега искам, не искам да праскам по 2 филии всяка сутрин с мармелад. Имам една каца мармелад.

Но... както и да е, все някои хора са си донесли резняка. Донесли го, донесли, но започнаха с него големи бели. Остави дето прави бели на село, а започна и в града. Няма да споменаваме Н. Х., на когото точно пред „Албена“ му се спука бъчвата и почервеня асфалтът с алжирка. Ама избяга човекът, след това едва го узнахме. Горе на осми пост ще ли да сгазят тези от финансистите, които искали да спрат черния рейс, има и други истории.

Минало, заминало. Но най-смешното е с резняшките истории сега. Оня ден К. Х. опънал две кани резняк и решил да се жени. Намерил едно момиче и баш в съвета. Сключил граждански брак, както му е реда. Сутринта обаче не познавал новата си избраница. Сега следва развод. Друг продал къщата си, а трети подал молба за развод.

Резнякът си няма друга работа, само бели прави. Да оставим мотористите, шофьорите, които са водачи на моторни превозни средства, и те правят резняшки бели, но „помалко“.

Снощи бях свидетел на един много оживен разговор. Гражданинът О. А. иска да купи ОТП-то за 50 000 лв. Другият другар, не знам дали не е служител в ОТП-то, иска 55 000 лв. Разговорът беше оживен, понеже и двамата не отстъпват. Оня щял да купи ОТП-то и щял да го раздава на квартиранти. За 5 години щял да му изкара парите, след това щял да мине на чиста печалба. Продавачът беше убеден, че това ще стане, затова не намаляваше от цената.

Ей, такива рязняшки истории, които стават в сегашно време. Остави другото, ами бай Ангел, Минчо, Коста от Бирхалето се оплакват, че нямат оборот. Няма да има според нас още 20 дни, докато този резняк не свърши.

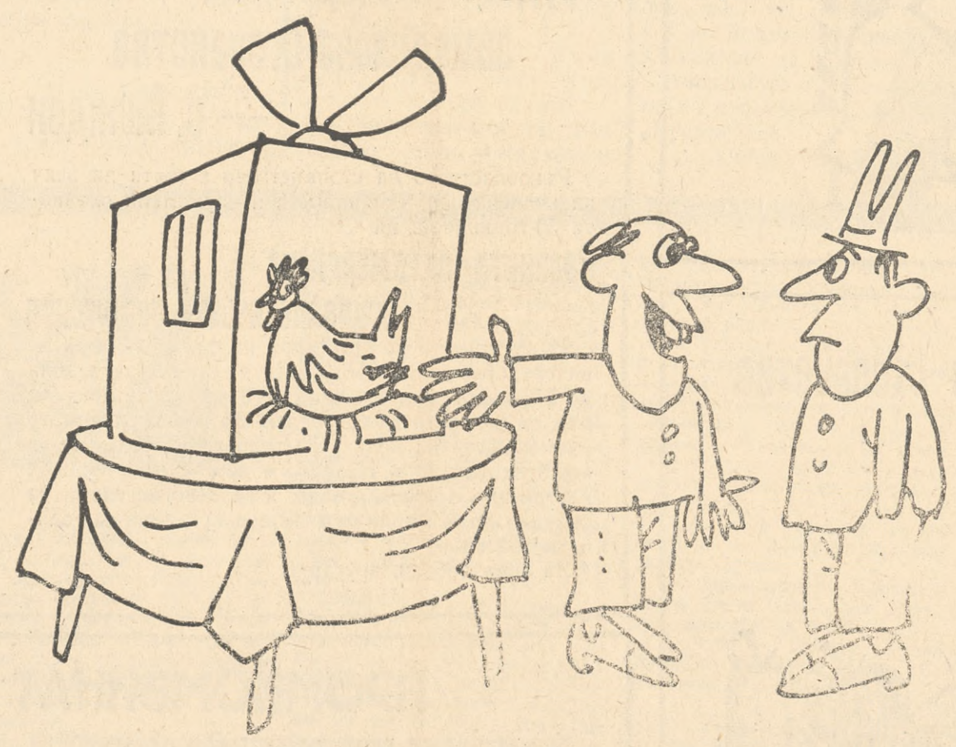
Има и други истории, които започнаха да спъват ученето на децата. Всяка вечер в къщи гюрултии и дрънчене на чаши, не могат децата да си погледнат уроците.

Явно първия срок успехът в училищата ще бъде понижен.

Резнякът и това може да направи.

Панайот ПАНАЙОТОВ

Борислав ЗЛАТАНОВ



— Докато дойдат тия от сервизната, тя измъти.

БЕЗОТГОВОРНИ ВЪПРОСИ

Който не прави никому нищо, безделник ли е?

* * *

С какъв капан се хващат канцеларските плъхове?

* * *

Какво правят на завоите праволинейните?

* * *

Човек, когато си види края, тогава ли взема крайни мерки?

* * *

Талантът нямал възраст. А бездарието има ли?

Турхан РАСИЕВ

ЛАФОРИЗМИ

Необикновеното се прави от обикновените.

* * *

Той беше плодовит писател — с много деца.

* * *

За когото няма делници, няма и празници.

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

Най-трудно се съкращава роднинският щат.

* * *

Най-приятното нещо е да четеш роман в работно време.

Борислав КОНСТАНТИНОВ

ДЕПОЗИТ



ВЕЛИКО ПЕТДЕСЕТИЛЕТИЕ

Утре съветските народи, а заедно с тях всички прогресивни хора по света с най-голям възторг и небивало вдъхновение ще честват славния 50-годишен юбилей на Великия октомври.

7 ноември 1917 година Партията на болшевиките сплоти в своите редове най-революционната част на руския пролетариат, укрепи както никоя друга партия съюза между работниците, селяните и трудовата интелигенция под гениалното ръководство на Ленин. Вдигна на щурм руските работници и селяни срещу капитализма. В ранните часове на този ден крайцерът „Аврора“ със залповете на своите оръдия срещу Зимния дворец възвести началото на нова ера в развитието на човешкото общество.

Октомврийската победа бе начало на грандиозен революционен превират за обществено преустройство и реализиране хилядолетните мечти за едно по-щастливо бъдеще. В историята на човечеството няма друго революционно събитие, което би могло да се сравнява по своята прогресивност, по своето въздействие, сила и стремителност с Великата октомврийска социалистическа революция.

Ураганът на Октомври разкъса веригите на царизма, помете буржоазно-крепостна Русия и вече половин век оглася със своето победоносно ехо всички кътчета на нашата планета. Величавата победа на Октомври е повратен пункт не само в съдбата на народите от бивша царска Русия, но и в съдбата на целия свят. Тя откри нова ера в историята на цялото човечество, като положи началото на епохата на прехода от капитализма към социализма.

От победата на Октомври се роди могъщият и непобедим Съветски съюз, който стана несъкрушима крепост на мира, свободата и прогреса на цялото човечество. Големите победи на съветския народ през тези петдесет години в изграждането на социализма, в овладяването на науката и техниката, в развитието на обществения живот създадоха икономическите, социалните, политическите и духовните предпоставки за преминаване към изграждане на комунистическото общество. На своя XXII конгрес КПСС прие нова програма, в която определи главните насоки на комунистическото строителство в Съветския съюз: изграждане на материално-техническата база на комунизма, създаване на комунистически обществени отношения, възпитаване на новия човек — гражданина на комунистическото общество.

ВЕЛЬО МАКСИМОВ,
първи секретар на Окръжния комитет на Партията

Най-голямата победа на Великата октомврийска социалистическа революция е могъщото влияние, което оказва върху световния революционен процес. Тя е границата, преломът между две епохи — епохата на всемогъществото на капитализма и епохата на неговото крушение и на социалистическите революции. Своето огромно влияние и своята притегателна мощ тя дължи на безсмъртните революционни идеи на марксизма, на тяхното претворяване в живота и тържеството на свободата и правдата, които осъществи.

Най-реален израз на победата на Октомврийската революция и най-свидна рожба на световната работническа класа е създадената световна социалистическа система, заела една четвърт от територията на земята и осигурила социална правда за една трета от нейното население. Социалистическите страни произвеждат 38 на сто от световната промишлена продукция, икономиката им се развива с два-три пъти по-високи темпове от икономиката на капитализма, те разполагат с огромни неизчерпаеми материални и човешки ресурси.

Идеите на Октомврийската революция намериха благодатна почва в душата на нашия народ и го вдигнаха на борба за смъкване на ненавистния капитализъм. И още по-ярко лумна огънят на нашата обич към руския народ, към съветските братя. В защита на Октомврийската революция, в бой с белогвардейските банди паднаха и силистренците Атанас Иванов и В. М. Цанев край Конотоп; под ръководството на Дочо Михайлов през ноември 1918 година в Силистра се провежда манифестация в подкрепа на Октомврийската революция, против анексионните и капитализма; Димитър Дончев — Доктора, апостолът на добруджанската революция, се учи на тактика, на борба, на революция в Съветския съюз, есента на 1940 година с помощта на Съветския съюз Южна Добруджа бе върната на България и заличена една несправедливост на капитализма.

Вярата, любовта, надеждата на българския народ в Съветския съюз бяха така големи, че фашистките управници с нищо не успяха да ги намалят, подкопаят и хвърлят в съмнение. Затова когато Червената армия настъпи в България на 8 септември 1944 година, страната се заля от стачки и митинги, затворите паднаха под народния гняв — победи Деветосептемврийското въстание, победиха идеите на Октомврийската революция.

С помощта на Съветския съюз бяха построени, реконструирани и пуснати в експлоатация стотици фабрики и заводи, рудници, язовири, електроцентрали. Нашата вековна дружба получи плът и кръв, възрасна още повече, сближи ни още по-вече. Тя се корени в нашата обща историческа съдба, във вековните връзки между нашите народи, в обичта и признателността на нашия народ към своите освободители, в общите възгледи, интереси, цели и задачи на нашето велико дело. Ние сме щастливи и горди, че отношенията между БКП и КПСС, между България и Съветския съюз са образец на съвременния пролетарски интернационализъм.

Трудещите се от нашия окръг дават израз на голямата любов и дружба към КПСС и съветските народи с дружески те връзки, които създадохме с работниците, колхозниците и интелигенцията на Хмелницка област в Украинската съветска социалистическа република. Нашите връзки, нашето опознаване, нашата взаимна, конкретна помощ се задълбочават и ще се задълбочават все повече и повече.

В дните на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ние приветстваме най-сърдечно съветските народи, нашите приятели, другари и братя от Хмелницка област и им пожелаваме нови, големи успехи в изграждането на комунистическото общество. Нашият общ път е пътят на Великия октомври.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 130 (1294) | Понеделник, 6 ноември 1967 година | ЦЕНА 3 СТОТИНКИ

ОТНОВО СЪС СКЪПИТЕ ГОСТИ

В тези предпразнични дни, когато целият прогресивен свят се готви тържествено да отпразнува 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция, отново скъпи гости на трудещите се от окръга ни са наши приятели от Хмелницка област. Те пристигнаха, за да отпразнуват заедно със своите български братя славната годишнина. Делегацията се ръководи от Михаил Прокофиевич Братунь — секретар на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в град Хмелницк. В нея участвуват и другарите Петр Юстинович Белински — секретар на Новоуйцкия районен комитет на Украинската комунистическа партия, и Рима Александровна Сафонова — директор на совхоз в Ярмолинецки район.

Още на русенската гара гостите бяха сърдечно посрещнати от другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, Кръстю Атанасов — заместник-председател на ОНС, и се отправиха към Силистра. На границата между Силистренски и Русенски окръг, край село Цар Самуил те потънаха в топлите прегръдки на секретарите на ОК на БКП, другарите Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, на първия секретар на ГК на БКП — Георги Кардашев, на председателя на Окръжното ръководство на БЗНС — Александър Чолаков, и други ръководители на окръга. По старинния славянски обичай скъпите гости бяха посрещнати с хляб и сол. С радостна песен на уста пионери поднесоха цветя на гостите и им завързаха алени връзки. Девойки в национална добруджанска носия дават бъклица с вино и поднос, отрупан с плодове — символ на плодородната ни земя и благоденствието на народа — плод на нерушимата българо-съветска дружба. След това всички потеглиха към Силистра, която прие скъпите съветски братя празнично украсена и готова за посрещането на великата дата, открила нова страница в историята на човечеството.

Н. ЗЛАТЕВ

Ехо от 1917...

Наш представител се срещна с трима силистренци, съвременници на онзи бурни дни на 1917 година, в които залповете на крайцера „Аврора“ възвестиха раждането на новата ера. Те бяха любезни да разкажат за възторга и опиянението, които са изживели, когато са научили за величавата победа на Великата октомврийска социалистическа революция. Петдесет години изминаха оттогава, а те още си спомнят онези радостни мигове, които им донесе революцията на руските работници и селяни.

Ето техните кратки разкази.

Коста ВИЧЕВ,
тесен социалист, сега член на БКП, 82-годишен



Октомврийската революция ме завари на Добруджанския фронт. Вестта за победата на русите срещу буржоазията научихме веднага. И сега си спомням как оживено разговаряхме с руските войници през реката Серет. На втория или третия ден чухме един руски войник да вика:

— Братушки! Мир! Не стреляйте!

После ни даде един чувал с позиви, сред които беше и един манифест на революцията. Аз скрих чувала във върбалака. На другия ден разпръснахме материалите сред войниците. По целия фронт нашите войски ликуваха.

За развоя на събитията по това време научавах и от „Работнически вестник“, който получавах на фронта. Изпращаше ми го моят брат. Вестникът призоваваше за прекратяване на войната.

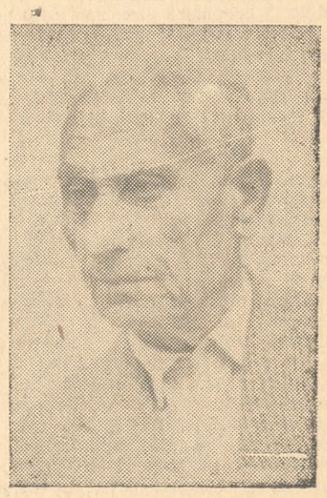
Йордан СТОЯНОВ,
тесен социалист, сега член на БКП, 77-годишен

Когато избухна революцията в Русия през 1917 година, аз се намирах на фронта. Бях в Беласица. Служех като войник. Ние, войниците — тесни социалисти и земеделци — разпространявахме „Работнически вестник“, в който подробно се разказваше за победата на болшевиките. Офицерите плачеха, че Ленин е взел властта и Русия щяла да загине. Тесните социалисти-бойци от сърце се радваха и се смееха на наивността и глупостта на царските офицери.

Въпреки цензурата, „Работнически вестник“ пристигаше редовно. Бяхме се сприятелили с войниците от интендантството. Когато отидеха да получават продукти, те ни донасяха и по няколко броя от вестника. Той се четеше от ръка на ръка.

През 1918 г. се върнах в Силистра. И тук хората още бяха под впечатленията на борбите на руските работници. По линия на Партията на тесните социалисти и синдикатите се изпращаха помощи за страдащото население в Русия.

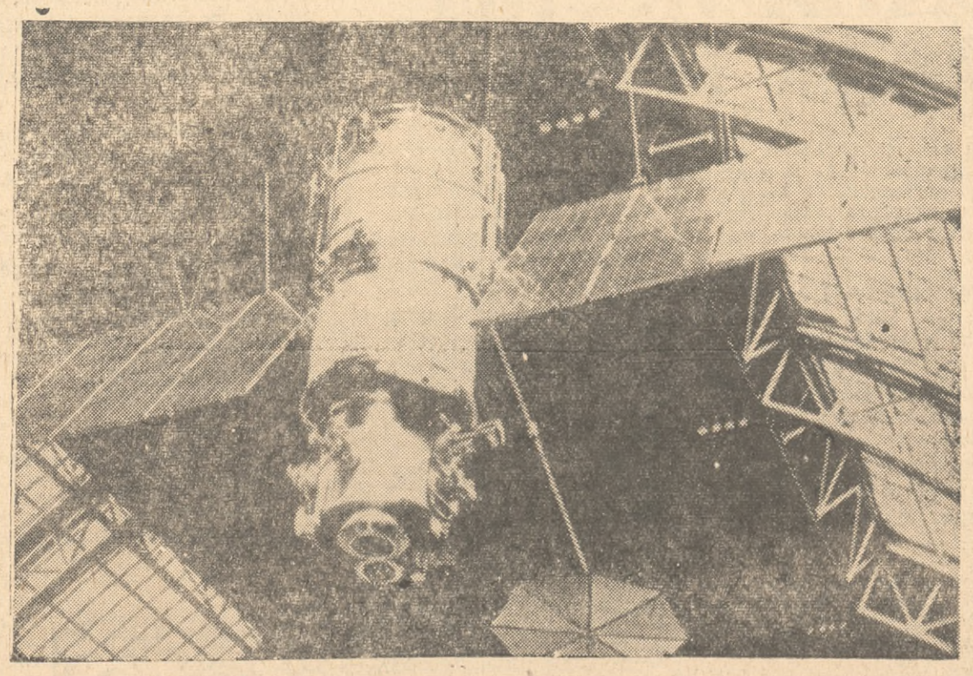
Енчо ПЕТКОВ,
бивш синдикален деец, сега член на БКП, 74-годишен



Тогаз бях на Добруджанския фронт. Нашата бойна част беше спряла на завоя на река Черна. Тук научих вестта, че Октомврийската революция в Русия е победила. При нас идваха руски войници и те ни разказваха, че у тях работниците и селяните се борят против царизма. Попадналите в плен руски войници при нас ни разказваха за създадените войнишки съвети в окопите.

Руските бойци, които идваха на среща, ни казваха, че е време да настъпи примирие. Макар и нелегално, в окопите пристигаха „Работнически вестник“ и „Земеделско знаме“. Те се предаваха от ръка на ръка. Четяхме ги ненаситно. След свършването на Първата световна война се завърнахме по домовете.

ВЪЗХОДЪТ!..



В постоянната изложба за достиженията на народното стопанство на СССР — кът от павилиона „Космос“.

ДОБРУДЖАНСКА ВЕЧЕР

Двеста и осем младежи и девойки от нашия окръг, първенци в селското стопанство, участвуват във Втория петхилядени събор на курортния комплекс „Златни пясъци“ край Варна. Тази година той се провежда в навечерието на един славен юбилей — 50-годишнината от Великия октомври.

В петък (на трети този месец) младежите имаха желани гости: др. Никола Николов, секретар на ОК на БКП, бюрото на ОК на ДКМС и работници от ОК и ГК на Комсомола в Силистра.

Автобусът с гостите пристигна привечер. И още с пристигането пред хотел „Диана“, където са настанени силистренци, се извиха весели добруджански хора.

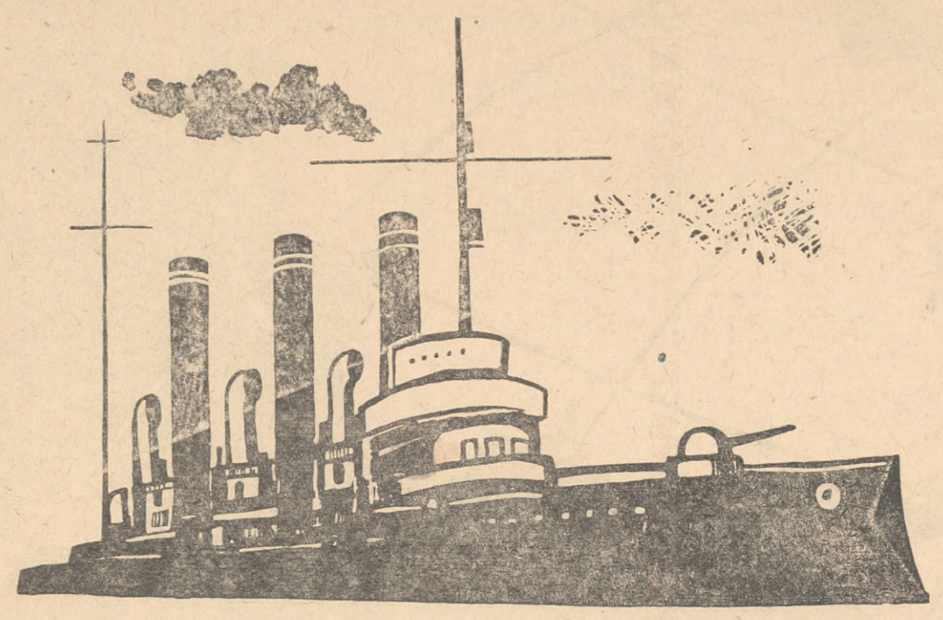
...Лъхна ни мирис на житен клас, упойващ дъх на полски цветя изпълни душите ни, почувствували в този миг посилна обичта към незабравимата добруджанска земя край Дунав.

След кратки разговори и запознанства групата, предвождана от музикантите и певиците, се отправи към ресторант „Гладиола“.

Добруджанската вечер беше открита от др. Атанаска Лазарова, завеждащ отдел „Селска младеж“ в ОК на ДКМС. Тя поздрави гостите и делегатите на Събора на плодородието, след което даде думата на др. Никола Николов да разкаже за състоянието и перспективите на икономиката в Силистренски окръг. Думите на др. Николов бяха убедителни, понеже бяха подкрепени с цифри, показващи закономерен напредък във всички области на икономическия живот в окръга. „Голям дял в успехите — каза той — имате вие, младежите и девойките — механизатори и полевъди.

След другарската вечеря песните и танците продължиха.

Добруджанската вечер остави хубави спомени в сърцата на всички, които я посетиха.



Крайцерът „Аврора“. Неговите залпове възвестиха на човечеството преди петдесет години величавата победа на руските работници и селяни над буржоазията. Поставиха началото на новата ера — социализма.

Сред родни братя

В СТРАНАТА на Ленин сега е празник. Страната, която първа в света роди щастието за хората, която доказа възможността да съществуват вечната правда, братството и равенството, ще честъвува 50-годишен юбилей. Всеки изпитва желание да стъпи на тази земя. И може би това желание е най-силно у нас — българите. Като нещо вродено, като някакъв природен закон, то съществува все така неизменно велико.

Моята мечта да посетя съветската страна се е родила още тогава, когато съм чула първите думи за нея. И никога не съм предполагала, че детското ми въображение ще стане така скоро действителност. Аз съм щастлива, че тази действителност трая по-продължително време и още повече аз я почувствувах за втори, за трети път.

Имах възможността да престоя почти година в Москва, да прекарам по няколко дни в градовете-герои Ленинград, Волгоград, Одеса, Киев. Да почувствувам изключителното гостоприемство на жителите на Хмелницка област, с която нашият окръг има такава крепка дружба.

Спомням си като сега трепета, с който очаквахме да стъпим на съветска земя, предимно, защото беше именно съветска. Москва ни посрещна шумна, изпълнена с много краски. Нашето внимание беше през цялото време заангажирано от нови и интересни неща. Екскурзоводът беше любезен да ни разкаже на първо време за най-забележителните паметници...

По-подробно изучаване на Москва сторихме ние сами през останалото време. Аз лично много обичах да ходя из града, даже и тогава, когато нямах определени ангажименти. С часове разглеждах, интересуваше ме буквално всичко. „Червеният площад“ за мене беше светиня и често спирах там. Кремъл, храм-паметникът на Василий Блаженни съществуват за мен, като че ли да изразяват най-типичното за този исторически град. И сякаш всяко кътче напомня за великия Ленин и за всички онова, които са се вслушали в неговия глас. Видях и него самия. Той лежеше във вечния си мраморен дом. Всеки ден тук се нижеше няколкокилометрова върволица от хора, които идваха да му отдадат вечна почит. Можах да изпитам силата на гордото чувство, когато се оказах в кабинета на Ленин в Кремъл. Той е толкова скромен, както и самият Лелин. Тук е идвал нашият любим вожд Георги Димитров. Между тях не е могло да не цъфти велика дружба. За нея свидетелствува подареният от Г. Димитров на Ленин българо-руски речник. Колко сме щастливи, че именно така е било!...

Многомилионният град е събрал в себе си най-ценното богатство на архитектурни паметници, десетки музеи, големи проспекти, дворци на културата. Поразително впечатление прави новото строителство в Москва. Сградите сякаш се издигат за минути пред очите ти, като олицетворение на динамиката на живота в тази страна. За неимоверно кратко време растат нови райони, издигат се нови жилища, заводи, обществени сгради. Москва е град на новото и старото, град, отразяващ най-характерното за руския народ-богатир.

Все такъв интерес събужда и Ленинград. Чувала съм да питат: „Кой е по-красив — Москва или Ленинград“. Това ми подсили любопитството и желанието, колкото може по-бързо да се окаже в Ленинград. Замен обаче нямаше предпочитание. И двата са велики, интересни. Десетките мостове и реки са най-оригиналното за този град. Петър I е могъл да предвиди до най-малката подробност бъдещия град. Абсолютно прави улици, сякаш по конец опънати, големи дворци, църкви. Бързах да сравня въображението си за Зимния дворец с действителността. Едно творение, което те кара да се поклониш пред човешкия гений. Просто фантастично. Нима са необходими 5-6 месеца да се обходят всички зали на този великан. Почти толкова—ни отговориха. Той прекрасно е послужил да бъде настанен Ермитажът. Толкова ценности, просто не усещаш кога минава времето. Преуморен от впечатления, човек напуска огромния дворец, за да почувствува свежестта на красивия град и ритъма на неговия живот. И отново той е заставен да гледа, да слуша.

Имах възможност да видя и Петропавловската крепост. Всяка килия е пропита с духа на най-видните руски революционери. Тук Максим Горки е написал: „Дети солнца“. В 47 камера е лежал по-големия брат на Ленин — Александър, който едва 21-годишен е убит на Финския залив.

Малки фотографии ми напомнят за Смолни. Тук проведох ме среща със стари болшевики-съратници на Ленин. Колко много ми се иска отново да бъда там, да застана отново в залата, в която Ленин е произнасял речи, да обходя от край до край двеста и двадесетметровия коридор на тази паметна сграда, по който е стъпвал кракът на Ленин.

Изживях много силен момент, когато се намерих на крайцера „Аврора“. Освен интересната история, която слушах от очевидци, аз се запознах с екскурзовода — капитан I ранг Бартов Генадий Павлович, който заедно с освободителните войски през 1944 година е посетил гр. Силистра. В такива моменти човек мисли, че могат да му завиждат.

Никога няма да избледнеят спомените ми за Волгоград. Тях аз винаги ще свързвам с героизма на съветските хора, които са еднакво силни и в боя, и в труда. На седемдесет и пет километра по брега на Волга се простира красавецът-град. Историята му е отредила твърде завидна съдба. Почти всеки срещнат тук има загубен близък човек в неравната битка. И удивително! Тъгата е отстъпила място на големия трудов ентусиазъм. С очите си видях сградите, запазени от преди войната, които са само 10 на брой. 750-те хиляди жители живеят в просторни нови домове. Само пететажната сграда на бившата мелница ще остане вечно на брега на Волга, за да напомня за разрушителната сила на войната, да предупреждава идните поколения. И навсякъде се чувствува мъдростта на съветския човек, умението му да притежава голяма жизнена сила, да носи винаги със себе си новото, да предвижда.

Недалеч от Волгоград, около Волгоградската електроцентрала, е извисил корпуси гр. Волжский. През лятото на 1964 година той, навърши 10 години, а наброява вече 105 000 жители. Изненадващо бързо се строи. Така е навсякъде. Този строящ народ очаква своя голям празник.

За кратък период от време аз можах да почувствувам големия ентусиазъм в самото навечерие на този празник. Посетител на ордена „Ленин“, Хмелницка област на Украинска ССР се готви за достойно посрещане.

Желанието ми отново и отново да посетя Съветския съюз никога няма да угасне. Аз имам вече толкова приятели, близки, познати, не само защото са мои лични познати, а затова, че те са представители на един велик народ, наш брат по кръв и идеи. Наистина, взаимната любов е дълбока и вечна, любов на истински братя.

Гинка ПЕЦОВА

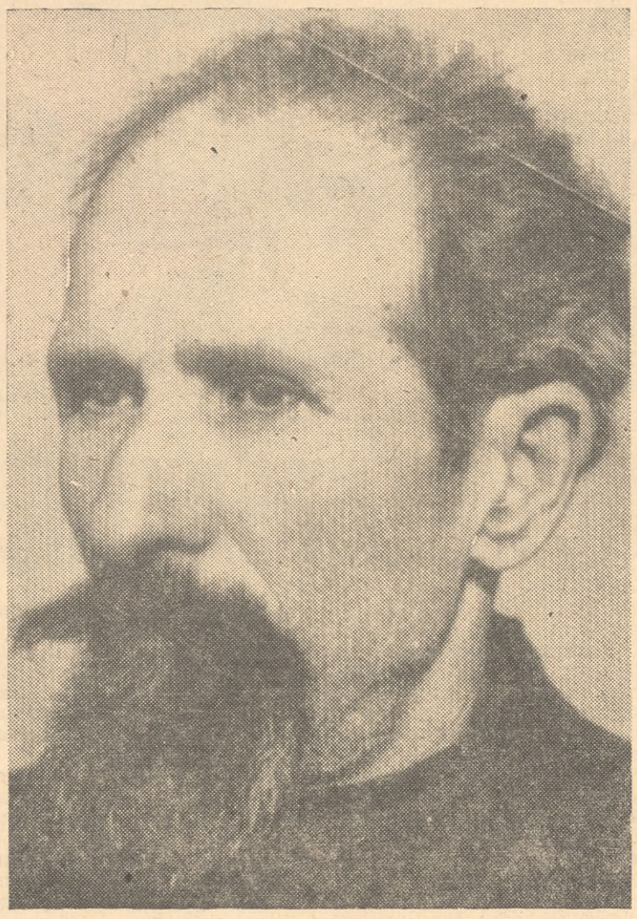
ЕДИН БЪЛГАРИН

Съвсем случайно попаднах на неговото име. От няколко реда за него в една книга научих, че е участвувал във Великата октомврийска социалистическа революция. Воювал е против белобандите и интервентите, дръзнали да унищожават младата съветска държава и завоеванията на руските работници и селяни. Основал в Одеса революционния комитет „Добруджа“. Покъсно прочетох и други материали. Посетих Музея на революцията в Одеса, запознах се с негови статии, публикувани във вестник „Комуна“, излизал на български език в Одеса...

Този смел октомврийец-интернационалист е Стоян Джоров. Роден е през 1878 г. в с. Гор на Василица, Ихтиманско. Още като юноша се преселя във Варна. Там е приет за член на БРСДП. След разцеплението на Партията през 1903 г. застава твърдо на страната на тесните социалисти. В началото на 1908 година е в Париж, където е член на една от болшевишките организации, среща се с Н. К. Крупская.

В Русия за пръв път Джоров идва през 1898 година. Живял в Одеса. Екстерниран е във Варна, понеже е установил връзки с участници в руското революционно движение. След десет години пак е в Одеса. Включва се в местната организация на РСДРП. Заработва активно, всецяло. За кратко време внася бодрост в редиците на болшевиките. Работи за създаването на нов комитет на Одеската партийна организация, тъй като в ръководството на стария влезли връх меншевиките. Най-близък и верен помощник му е бил Никола Димитров — брат на Георги Димитров. Двамата тесни социалисти присъстват в Русия по едно и също време, но различно един от друг.

Полицията зорко следяла без-страшния революционер. На 9 януари 1910 година го арестува. Напразни останали усилията на столипинските палачи да изтръгнат от него тъй нужните им признания. Българинът-тесен социалист не се уплашил. Твърдо се държал и пред царския съд. Отхвърля с дълбока погнуса предложенията на прокурора да моли милост от императора за снизходителна присъда. Осъждат го на заточение в Сибир. И там не спира революционната му дейност. Работи с присъщата му упоритост в профсъюзите в Красноярск. Затова го избират за член и секретар на градското бюро. По-късно е избран и за член на временния комитет на РСДРП (б). По това време работи съвместно с прославения руски революционер Я. М. Свердлов. През август 1917 г. е делегат в Централната федерация на чуждестранните групи е Стоян Джоров. През 1919 години на българите-комунисти се пре хвърлят в Одеса, понеже в Украйна живеели повече българи и републиката по-често е нападана от интервентите. Преди да отпътува от Москва, присъствува на Учредителния конгрес на Коминтерна. По този случай написва статия в „Известия“, в



посещава по партийни задачи редица градове. Великата октомврийска революция го завари в Ерзерум. Веднага се включва в борбата на болшевиките за смъкването на самодържавието.

По време на Гражданската война в Русия живеят много българи-комунисти. Те решават да създадат своя организация, независимо от това, че влизат в партията на болшевиките. В Москва се създава българска комунистическа група. Неин председател и представител в Централната федерация на чуждестранните групи е Стоян Джоров. През 1919 години на българите-комунисти се прехвърлят в Одеса, понеже в Украйна живеели повече българи и републиката по-често е нападана от интервентите. Преди да отпътува от Москва, присъствува на Учредителния конгрес на Коминтерна. По този случай написва статия в „Известия“, в която разкрива предателската роля на Втория интернационал и подчертава горещата подкрепа на българските комунисти за създаване на Трети, Комунистически интернационал.

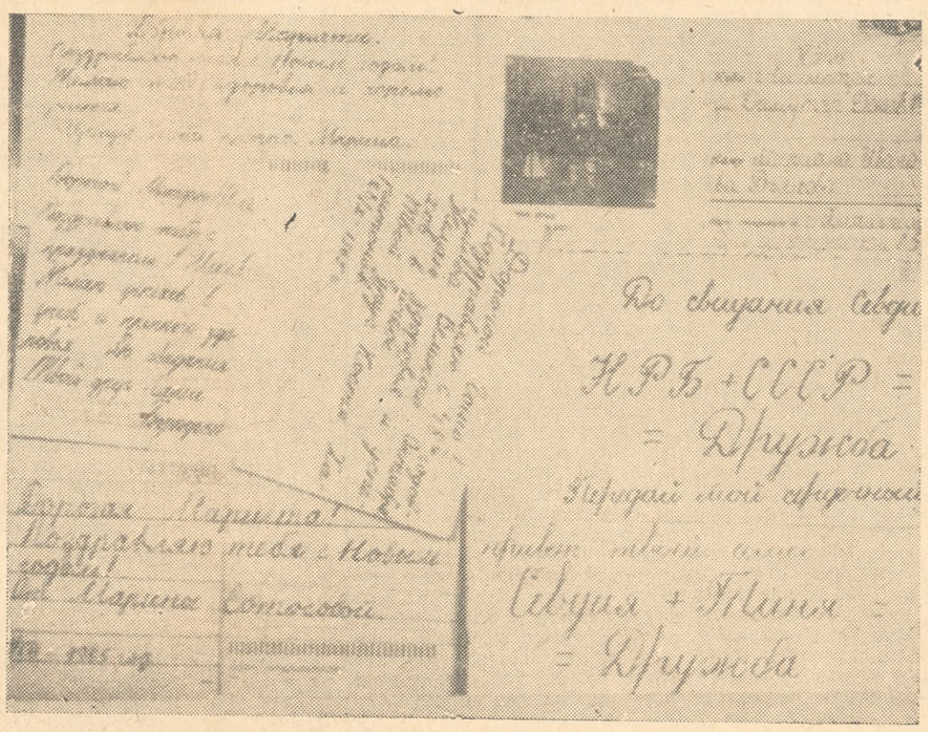
Той воюва за защита на съветската власт. Като боец, първоначално в червеноармейски отряд, се сражава за установяване на съветската власт в Баку, Тифлис, Царицин. Там е, където има нужда от здрави и сигурни функционери. Началник на информационния отдел на Севернокавказкия военен окръг, сътрудник на редакцията на вестник „Южная правда“, лектор в партийна школа. Агитатор сред работниците и червеноармейците. Но всичко това не го задоволява. Изявява желание да отиде на фронта. Назначават го за командир на отряд, съставен почти от интернационалисти. Показва на дело своята храброст...

В края на април 1919 г. отново е в своята любима Одеса. Работи трескаво и неуморно. Тук пише статии за вестник „Комуна“, тук събира помощи за революцията от българското население от града и околността, тук съдействува за създаването на интернационалния полк „с особено предназначение“. Когато бандите на Деникин нападат града основава революционния комитет „Добруджа“, чиято задача е да помага за формирането на интернационален полк като предвестник на бъдещата революционна армия на Балканите, да работи сред добруджанците българи и румънци за създаването на единна и свободна Добруджа. Спомага да се разрасне революционната дейност на добруджанци както в България, така и в самата Добруджа, която тогава е отстъпена на румънците. Изпраща позиви сред добруджанското население. Когато всички организации на българите комунисти в Одеса са ликвидирани, остава да съществува революционният комитет „Добруджа“. В началото на 1920 г. Стоян Джоров се връща във Варна и продължава да работи активно в комитета „Добруджа“, който има клонове в Кюстенджа и в много градове в Североизточна България. Не след дълго този комитет прекратява съществуването си, понеже неговите функции се поемат от БКП (т. с.).

* * *

В годините на фашисткото мракобесие престарелият вече интернационалист с пушка в ръка громеше хитлеристките пълчища. Двамата му сина последваха неговия пример. Сражаваха се в редиците на партизаните. Единият от тях загина в схватките с врага. Старият болшевик бе честит да види Родината си свободна. Умря в 1950 година. Умря като истински герой, отдал целия си живот за тържеството на идеите на марксизма и за победата на справедливото дело на Партията.

Вълчо ЙОРДАНОВ



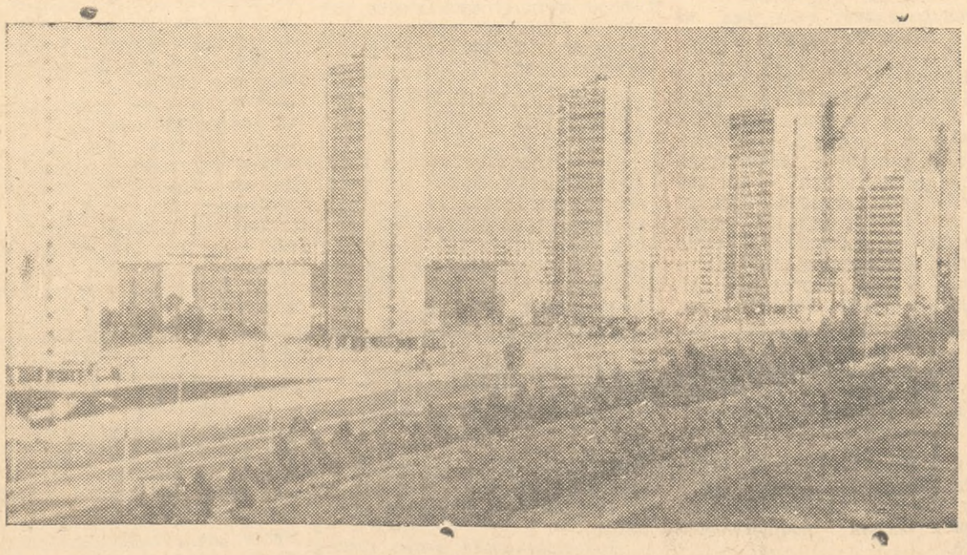
Всеки ден стотиците пионери от нашия окръг с трепет и нескривано вълнение очакват пощенският раздавач да посети домовете им. Те знаят, че той ще им донесе отговора на последното писмо, което са изпратили до съветските пионери. Затова с нетърпение очакват да разтворят белия плик и да прочетат адреса на подателя. От тези писма те научават извънредно много за живота на жизнерадостните деца от великата съветска страна, запознават се с успехите им в ученето и труда. Узнават какви са бъдещите им мечти, какви ще станат...

А и нашите пионери никога не забравят да отговорят. Върху белия лист хартия те разказват за своята работа в училище, за своите стремежи и желания. Увлекателно пишат за хубавите инициативи на звената, отрядите и дружините, за своята любима пионерска организация. Съобщават за своето щастливо детство.

— Моето писмо вече пътува за Съветския съюз. Кога ли ще получа отговора? — често пита тат пощальона нашите пионери.

— Утре или в други ден...

ВЪЗХОДЪТ!..



Съветският съюз въведе непознати темпове в жилищното строителство в света.

НА СНИМКАТА: Многоетажни жилищни блокове в Западния район на Москва.

Народни песни за Русия

В не една народна песен се говори за благодарността ни към братята освободители. Наскоро представител на редакцията посети народната певица баба Васила Вълчева от Калипетрово и записа песни от нея, посветени на руските богатири, тръгнали да се бият за свободата ни. Досега БАН е записала от нея над 1 000 песни.

РАЗИГРАЛА СЕ ЗЕМЯТА БЪЛГАРСКА

Разиграла се земята,
цялата земя българска.
Турци са роби робили,
двеста са моми робили,
триста са момка заклали
и млого пари обрали.
Седнали дялба да делят,
кому какво съ паднало,
кому какво съ паднало,
кому по триста
и по една мома хубава.
На Рамзата съ й паднало
Марга ми мома хубава.
Чи я Рамзата подкара
по студно време замръзно
край тихи бели Дунава.
На пред коню я караше,
коню й пети стъпваше,
от пети й меса късаше,
алени кърви течава.
Чи викна Марга заплака:
—Боже ле господьо,
няма ли някой отнейде
да дойде и нъ отърве?
Ветрец й гласа отнася
до тази славна Русия.
Руснаци донски казаци
тий си конити стягава
и за у България тръгвава.
Генерал Гурко като зачу,
той на руснаци думаше:
— Руснаци донски казаци,
по-скоро кони стягайте
у България да идем.
Плачат нашите българи,
да идем да ги отървем!

МАМА НА ЯНКА ДУМАШЕ

Мама на Янка думаше:
— Янке ле мила мамина,
като вранците излазяш,
не си лицето откривай,
не си тюмбелите подигай,
не си косата изваждай,
не си полите развявай.
Снощи юзбаши пристигна.
Да ни нъ турци усетят,
дет ти е бяло лицето,
дет ти са вити веждите,
дет ти е дълга косата,
дет ти е кръшна снагата.
Янка си мами продума:
— Не бой се, мамо, не бой се.
Снощи съм дума дочула,
чи руснаци донски казаци
за у България тръгнали,
водач им бил, мамо ма,
сам генерал Гурко,
той ги води, мамо ма.
До бели Дунава стигнали,
бели си кони поили,
у Добруджа минали,
нази от робство да отърват.

ДРУЖБА ОТ ВЕКОВЕ И ЗА ВЕКОВЕ

Животворна могъща

Българо-съветската дружба! Тя е ярка реалност, която пълни с дела дните ни — затова я наричаме слънце и въздух... Тя е як темел, върху който градим бъдещето — затова я наричаме могъща... Тя е сила, която превръща мечтите ни във факти, а фактите в гранитни подстъпи към комунизма — затова я наричаме живо творна.

Нейното дихание обновява цялата ни страна, целия ни живот. Тя пулсира в ритъма на машините, които туптят в заводите. Грее в светлината, която иде от турбините на електростанциите, блика с порива на изворите, от които тече български нефт, плодоноси в кооперативните поля, обработвани с чудните съветски машини.

Тя е в кръвта и плътта на нашата социалистическа Родина.

Чрез нея някогашна бедна селска България след 23 години свободен живот вече мери ръст с развитите страни и равностойно търгува с над 100 партньора. Някогашна България, която дори клинците за добитъка внасяше от чужбина, днес изнася машини в над 70 страни! Тези машини излизат от нашите заводи, сред които 150 измежду най-крупните от тях са построени със съветска помощ. А успехите ни в селското стопанство не дойдоха ли подир седемдесетте хиляди съветски трактора, тринадесетте хиляди съветски комбайна и хилядите хилядите други съветски машини? Не са ли рожба на дружбата и корабите ни, които кръстосват морета и океани, и самолетите ни, които покоряват въздушното пространство по всички посоки на света, и повече то от колите ни, които летят по артериите на България? Та нали на българо-съветската дружба е рожба и първата българска лека кола с името на най-високата ни планина! А кой ще определи цената на непрекъсната увеличаващата се армия от специалисти, които съветската наука и съветският опит направиха висококвалифицирани учени и ценни кадри, достигнали високи върхове в науката и практиката? Младежи от 87 страни от всички континенти днес се учат в нашите висши учебни заведения и черпят от съкровищницата на българската наука знания и опит...

Българо-съветската дружба е алфата и омегата на разцвета на съвременна България; тя разкрива сияйни перспективи и пред утрешна, още по-преуспяваща България.

България всякога диша с опиянението на вълнуващи братски срещи. Навсякъде предстателите на братския съветски народ — партийни и държавни дейци, общественици, знатна хора на науката, производството и селското стопанство, културни дейци и бележити люде на изкуството — се посрещат с горещa любов. Спонтанните прояви на искрената дружба със съветските народи разкриват дълбочината на тази дружба, здравината на нерушимите връзки, всеобхватността на братското сътрудничество и силата на нашата преданост към заветите на Великия октомври, в сиянието на който нашият общ път води към победата на социализма и комунизма в света.

А всичко това категорично разкрива истината, че Договорът за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между България и Съветския съюз е договор не само между правителствата, а договор за векове между сърцата на двата народа в името на общото им бъдеще и мира в целия свят; че ние сме до смърт верни на принципите на Великата октомврийска социалистическа революция — историческо отражение на която е и победата на Деветосептемврийската социалистическа революция в България; че единството, единомислието и единодействието между БКП и КПСС за укрепването на международното комунистическо и работническо движение е пълно, ненакърнимо, ярък израз на нашата вярност към пролетарския интернационализъм.

Само Месеците на българо-съветската дружба не стигат, за да излеем чувствата си на обич, на преданост, на вярност, на благодарност. Затова цял целият ни живот, всичките дни от годината са дни на българо-съветската дружба.

На нея — животворната — принадлежи и бъдещето ни.

Христо ТОТЕВ

Мисли на Г. Димитров за българо-съветската дружба

Българо-съветската дружба има решаващо историческо значение за настоящето и бъдещето на Народна република България.

Дружбата със Съветския съюз е гаранция за свободата и националната независимост на нашата Родина.

Два пъти в историята на България великият руски народ ни е протягал своята благородна ръка за освобождението ни от чуждо иго.

Дружбата със Съветския съюз е необходимо условие за по дема на нашата култура. Историческото, духовното и езиковото родство на българския и руския народ открива блестящи възможности да черпим от богатата съкровищница на съветската култура — светилника на световния прогрес.

Дружбата със Съветския съюз е органическа потребност за нашия народ, проява на неговото законно чувство на благодарност към по-стария събрат — великия руски народ.

За българския народ дружбата със Съветския съюз е тъй жизнено необходима, както слънцето и въздухът за всяко живо същество.

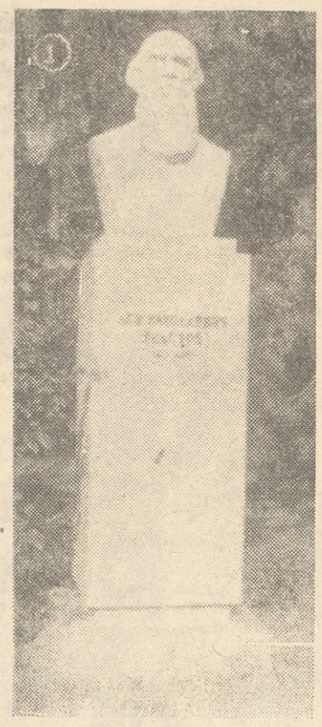
СВЕТИНИ НА ДРУЖБАТА В НАШИЯ ОКРЪГ

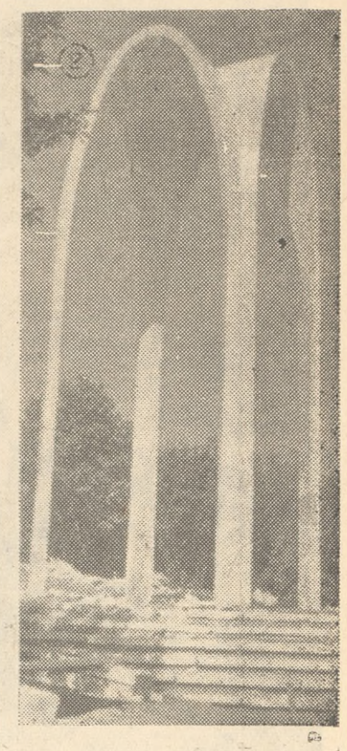
1. Признателните силистренци издигнаха паметник на великия руски писател Лев Николаевич Толстой в красивия парк край Дунава. Това сториха, за да напомнят на сегашните и идните поколения, че Толстой е взел участие във войната срещу Турция през 1853 г.

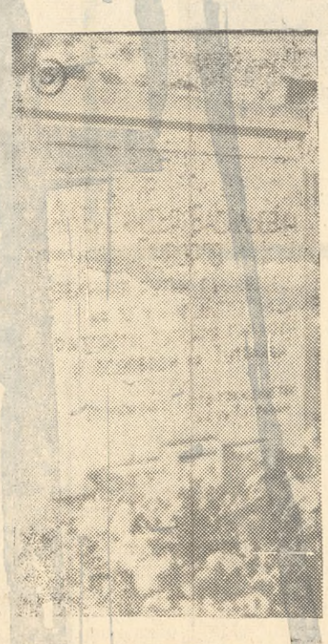
2. През 1943 г. край село Брадзари загинаха трима съветски летци. В тяхна чест в 1965 г. бе издигнат паметник от населението на Иширковската община.

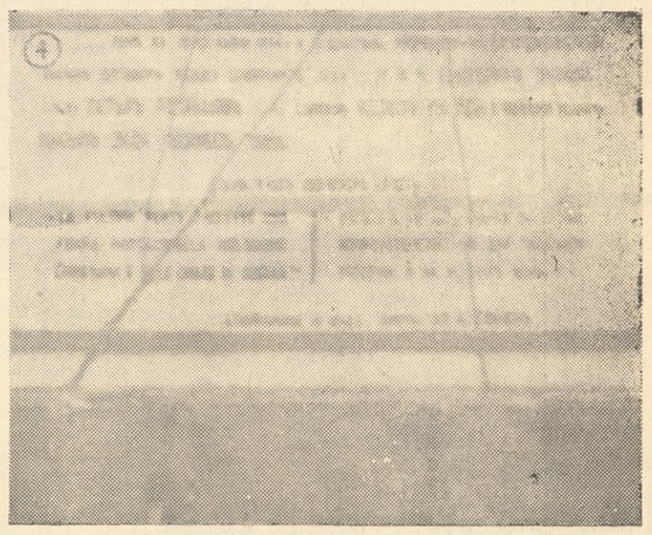
3. На 10 май и 17 юни 1773 година великият руски пълководец Александър Василевич Суворов разгроми турските войски в град Тутракан и освободи населението. Затова гражданството на Тутракан постави паметна плоча в центъра на града на пълководеца, прославил се тук с бойните си подвизи.

4. На 10 юли 1774 год. в село Кайнарджа беше подписан мирен договор между Русия и Турция. С този договор Русия получи правото да покровителствува християнското население. Сега на историческата черта е селото всеки може да прочете паметната плоча, която напомня за това голямо събитие.









Бойни спомени

В началото на 1919 година заедно с Атанас Иванов, родом от Силистра, премина хме румънската граница и се озовахме на руска земя. След като съветските хора се убедиха в нашата искрена цел, за която бяхме дошли в Русия, приеха ни в редовете на младата Червена армия като доброволци.

През това време в страната бушуваше гражданска война. В момента ние бяхме далеч от местата, където се водеха боевете. За да бъдем в помощ на Червената армия, поставена ни бе задачата чрез партизански действия да нанасяме удари в тила на врага.

В един партизански отред между руските хора бяхме включени и ние двамата.

След известно време, екипиран в пълна бойна готовност, отредът бе придвижен в Украйна. В района на град Виница бяха поставени за изпълнение първите бойни задачи. Това беше през лятото на 1919 година.

Южно от Виница имаше важен железопътен възел, свързващ линиите Лвов — Одеса и Киев—Одеса. По същите линии ежедневно се придвижваха влакове с боеприпаси и белогвардейски войски. На отреда бе поставена задачата да разруши железопътния мост и пресече снабдителния пункт на контрареволюционерите.

След проучване и съответна подготовка една нощ отредът влезе в действие. Охраната на моста бе нападната, поразена и мостът бе разрушен.

Както много други партизански отреди, така и нашият подпомагаше активно бойните действия на Червената армия.

След разгрома на вътрешната реакция настъпи известно затишие. През зимата на 1919/1920 г. от новодошлите червеноармейци, както и от всички партизански отреди, бяха създадени трудови части за възстановяване на стопанството. Нашият отред, причислен към една трудова част, взе активно участие във възстановяването на съобщителните линии между Киев и Гомел.

През пролетта на 1920 година войските на полските панове нахлуха внезапно в пределите на Съветския съюз. Окупираха почти цяла Украйна, включително и Киев. Окупирана бе и голяма част от Белорусия.

В къс срок всички трудови армии станаха наново бойни единици. Ние с А. Иванов бяхме включени в част, която действуваше северозападно от Киев в околностите на град Конотоп.

На внезапното нападение на войските на полските панове Червената армия отговори с контранастъпление. След двудневни сражения край р. Стир бяха разбити и се оттеглиха към Люблин. След оттеглянето им от вражеска картечница, заслонена до едно дърво, падна убит моят боен другар Атанас Иванов. От същата картечница бях тежко ранен и аз в десния крак.

След раняването ми преминах от лазарет в лазарет далеч в тила. Стигнах в една военна болница в град Киев.

Докато бях в болницата, войната срещу полските панове завърши.

Към края на септември 1920 г., след оздравяването ми, нелегално се завърнах в родния си град Силистра.

В. М. ЦАНЕВ

Б. Р. Споменът препечатваме от в. „Работническо дело“, бр. 296 от 23. X. 1957 година.

Както брат брата посреща

Видни съветски пълководци за посрещането им в Силистра през септември 1944 година

Маршал на Съветския съюз С. С. БИРЮЗОВ — Герой на Съветския съюз, началник-щаб на Трети Украински фронт и заместник-председател на Съюзническата контролна комисия в България:

В град Силистра, където първи влязоха нашите подразделения, улиците бяха препълнени с народ, отвсякъде се разнасяха викове „Ура!“, „Да живее Червената армия!“ Излязоха да ни посрещнат кметът на града, представител на околийското управление и началникът на гарнизона.

Генерал-майор В. М. ЛАЙОК — бивш член на военния съвет на Третия Украински фронт:

В първия населен пункт — град Силистра, разположен на 5 км от границата — повече от хиляда души бяха излезли да посрещнат съветските войски. Улиците на града бяха украсени и измити с вода. Хората бяха облечени празнично. Всички носеха цветя. На митинга говориха представители на местната власт на Отечествения фронт, обикновени граждани. Те казаха, че българският народ е чакал с нетърпение воините на съветската армия като свои освободители. Спомням си думите на младото момиче Венета Македонска: „Ние не знаехме кога ще дойде Червената армия, но в това, че тя ще дойде, не се съмнявахме. Затова се събрахме на края на града и ви чакаме втори ден“.

Срещи със съветски бойци на фронта



ИЛИЯ ЕНЧЕВ ОТ гр. ДУЛОВО

Бях боец в 31 пехотен полк и често имах възможността да се срещам със съветски офицери. Като по-опитни във войната с фашистка Германия, те ни вдъхваха у нас увереност в силите ни, предсказваха неизбежността на разгрома на немците. Лично аз бях свръзка между нашето и съветското командуване. В много атаки нашите войски действуваха съвместно. Ето защо беше необходимо да се координират усилията. При осъществяване на бойни задачи съветските войски често ни помагаха с предварителна артилерийска подготовка с катюшите. Като свръзка аз често носех писмата на съветското командуване до нашите командири и обратно писмата на нашите командири до тях.



ЙОРДАН ЛАЗАРОВ с. ДОБРОТИЦА

Много са случаите на дружба и взаимопомощ между нас, бойците от Първа българска армия, и съветските войски от Трети Украински фронт, командувани от маршал Толбухин по време на Отечествената война. Като боец в 32 пехотен полк от 12 дивизия за пръв път имах възможност да се срещна със съветските войски на 28 март 1945 година, когато се намирахме на позиция при Балатонското езеро — Унгария. С ротния ни командир бяхме тръгнали да разузнаем и открием немските позиции. По пътя се отбихме при съветските другари и говорихме с тях. Тогава предмет на нашия разговор беше „Кога ще дойде краят на войната“. Съветските офицери, с които говорихме, с голяма увереност казваха, че скоро фашистка Германия ще капитулира.

ОТ СТАРИ ВРЕМЕНА...

И нашият добруджански край има свой скромен принос в създаването на многолетната братска дружба между българи и руси. Началото на тази велика дружба се крие в древността. Впрочем нека разкажем от начало до край за това...

* * *

В 969 г. Дръстър отваря вратите си за дружините на киевския княз Светослав. Пред нарастващата опасност от Византия българите потърсили съюза на руския княз. През 970 г. редом с русите в Тракия се бият и български дружини. 972 г. руси и българи с отчаяна храброст бранят столицата на българското царство Преслав. Последно убежище на Светославовата войска, Дръстър в продължение на три месеца издържа обсадата на елитната войска на византийския император Иоан Цимиски.

* * *

Официални турски документи свидетелствуват, че още в първите векове на турското робство в Силистренския край се разгръща широко съпротивително движение на българското население. В края на XVIII век, когато за пръв път Русия воюва в балканските предели на Турция, успехите на руското оръжие оставят трайни следи в душите на поробените българи. Военните действия, водени на територията на Силистренския край, свързват все по-определено съпротивата на българите с победата на руските войски, укрепва вярата в освободителната мисия на Русия.

Силистренецът Партений Павлович между 1720 и 1725 г. написва прочутата си „Ода за Петър I“. С нея величае бойните подвизи на великия руски цар Петър Велики над шведите. Партений обичал много руския народ. Вярвал, че свободата на българи и руси ще дойде от Русия. Имал голямо желание да посети руската земя. Но това не му се отдава.

На 10 юли 1774 г. при днешното село Кайнарджа се сключва мирен договор между Русия и Турция. За пръв път християнска държава — Русия — получава правото да покровителствува християнските народи, включени в състава на турската империя.

Блестящите военни операции на А. В. Суворов при Тутракан (1773 г.), на Багратион при село Татарица (1809 г.), на М. И. Кутузов при Силистра (1811 г.) донасят нови надежди на българското население за освобождение от гнета на турците. Рамо до рамо с русите се бият под Тутракан и Силистра доброволческите отряди на българите, чието мъжество извиква искрения възторг на главнокомандващия Кутузов. Българските доброволци на капитан Георги Мамарчев първи атакуват силистренската крепост на 29. VI. 1829 година. За своята изключителна храброст Мамарчев е награден от руската армия.

През 1830 г. в Силистра идва големият украински учен Юрий Иванович Венелин, за да се запознае с живота на забравените българи и да напомни на света за тяхното съществуване. Трогателни и вълнуващи били срещите му с населението на Силистра. Неговите книги събудили патриотизма на българите, особено на младите.

По време на Кримската война (1853 — 1856 г.) българите от нашия край се радвали от сърце на победите на руските войски. Седемте години, в които Силистра е била окупирана от русите, населението живеело радостно и щастливо. В тая война взел участие и великият руски писател Л. Н. Толстой. Той служел в щаба на армията като офицер за поръчки. В писма до свои близки той пише за развоя на бойните действия, за отзивчивостта на изстрадалото българско население. В спомените си за Кримската война Н. Х. Палаузов пише: „Когато се намирах до вдигането на обсадата на Силистра (4—11 юни 1854 г.) при отряда на войските под командата на княз Бейбутов, които бяха изпратени да преградят тайното съобщение между Силистра и Русчук, аз имах случаи да видя българите в селата Бабук, Нова и Стара Калипетри, Вайдемир, Алфатар, Твърдица (вероятно Татарица — наша бел.), Сребрена и други села, в които руските войски бяха посрещнати с възторг от цялото българско население. Жителите на тия села сами се явяваха в главната квартира над Силистра с молба: да им се раздава оръжие за защищаването им от башибозуците“.

В освободителната руско-турска война (1877—1878 г.) много наши съграждани вземат участие в Българското опълчение. Ведно с руските богатири те се бият за прогонването на омразния поробител. Със своята храброст се отличават силистренците—опълченци Лефтер Михайлов, Стефан Биков, Петко Айдемирски, Т. Костов и други. За проявения героизъм те неведнъж са награждавани от командуването на руските войски. Населението на Силистра посреща с хляб и сол на 10 февруари 1878 год. своите дълго-очаквани освободители.

* * *

Преди осемдесет години капитан Кръстев застана начело на бунта на силистренците — русофили. Този бунт беше забележителен момент от борбата срещу ония политици, които бяха решили да откъснат страната от Русия, да се ориентират към немското влияние. Антиправителственият бунт на силистренците—русофили доказа, че любовта на населението от нашия град и околността му към Русия е голяма и безкрайна.

* * *

Населението от нашия окръг посрещна с голяма радост победата на Великата октмоврийска социалистическа революция. По решение на Силистренската партийна организация през 1918 г. тесният социалист Иван Свчаров е изпратен в Съветска Русия, за да вземе участие в Гражданската война на руския народ против белогвардейските банди. Следващата година в редовете на Червената армия се бият двамата силистренци Атанас Иванов и В. М. Цанев. Атанас Иванов загива на полесраженията в защита на съветската власт, а В. М. Цанев през 1920 година се завръща в родния си град.

* * *

На 7 септември 1944 година войските от Трети Украински фронт са посрещнати от населението на Силистра с голяма радост. Десетки граждани отиват да посрещнат съветските бойци и командири на границата. Даряват ги с хляб, сол, грозде, пъпеши, дини. В своите спомени видни съветски пълководци с голямо благоговение си спомнят за първите си срещи с гражданите на Силистра. За втори път великият наш славянски брат ни помогна да се отърве от още едно иго.

* * *

Повече от две десетилетия съветските хора ни помагат без користно да изграждаме нашето социалистическо Отечество. Нашата дружба става все по-крепка и нерушима. Окръгът ни поддържа дружески отношения с Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република.

Дружбата ни с русите, започнала още в древността, разцъфтява с още по-голяма сила днес. Тя е била винаги наша надежда и сигурна опора.

Стефка АНГЕЛОВА
Вълчо РАДЕВ

Възходът!..



Конски трамвай в Петербург — в годините преди революцията, и спирка „Автово“ на метрото в Ленинград. Един ярко изразен контраст между изостанала помещическа Русия и всестранно развитата съветска страна.

След покушението върху Ленин почнаха да го пазят. Но понякога нему се искаше да се разходи из града сам, без свидетели. И тогава той съумяваше да избяга от охраната.

През зимата на 1919 година той пристигна една вечер с автомобил в Соколники. Там, в горското училище, живееше по това време Надежда Константиновна.

Владимир Илич каза на шофьора да дойде да го вземе сутринта. Колата замина обратно.

Улиците бяха пусти и през нощта сини от дълбокия сняг. Фенерите се чернееха, не бяха запалени.

Светлина се виждаше само в аптеката. До прозореца й Ленин срещна един минувач. Това беше работник от военния завод. Той беше работил през вечерната смяна и сега се връщаше изморен у дома си.

Случи се така, че той се изравни с Владимир Илич до самата аптека. Светлината от прозореца падна върху двамата и работникът позна Ленин.

Той се спря.

Наскоро враговете стреляха върху Ленин. А сега той вървеше сам по безлюдната улица, без всякаква охрана.

Работникът не разсъждава дълго и тръгна подир Ленин, само че по другата страна на улицата, за да не забележи Владимир Илич.

Така те преминаха целия град: Ленин напред, а работникът, пазейки го, на двадесет крачки от него.

Ето най-после и Червения площад. Кремъл... Ленин, изглежда, беше изморен от дългото ходене; той извади из джоба си кърпичката, свали шапката с наушници и изтри челото си.

Когато вадеше кърпата, от джоба му изпадна листче хартия, сигурно някаква записка.

Владимир Илич не забеляза това и тръгна по-нататък.

Работникът вдига записката и настигна Ленин.

— Изпуснахте я, Владимир Илич!

И той подаде загубеното листче на Ленин.

Ленин взе записката и каза:

— Благодаря!

Работникът не си отиваше. Той, изглежда, искаше да каже още нещо, но така се вълнуваше, че не можеше да промълви ни дума.

Тогава Ленин взе ръката на работника, стисна я здраво и каза още един път:

— Благодаря, другарю!

Работникът забрави своята умора и не усети как тръгна за дома си. Поиска му се да разкаже на другарите си, че е срещнал Ленин, пазил го е, придружавал го е през цялата Москва.

На следния ден след работа той събра другарите си и започна да разказва. Изведнъж видя, че разказът не върви. Той заговори как беше облечен Ленин, как на улицата падна записката и той я вдигна. И всичко това съвсем не беше онова, което му се искаше да разкаже.

— Ленин имаше шапка с наушници — говореше той. — Точно като моята. Само че моята е по-сива, а Владимир Иличевата — черна.

После погледна ръката си.

— Владимир Илич ми подаде ръка: „Благодаря, другарю!“ Да, забравих: палтото му, как да кажа, беше дълго, черно. Яката астраганена, шалът...

Старият шлосер със строго лице и сиви мустаци го прекъсна:

— Разкажи за най-главното! А то все: шапка с наушници, палто,... яка, шал...

— За най-главното? Правилно. Ей сега.

Разказвачът помълча, помисли и отново заговори:

— Ти как смяташ: той ми каза благодаря — за какво? За това, че му подадох записката? Та тя по-скоро не му беше и нужна. Ленин няма да вземе да губи деловите си книжа, бъди спокоен, друже! Значи думата ми не е за записката... Знаеше ли той, че аз съм се бавел да го пазя през нощта? И на това не мога да отговоря.

Лицето на работника трепна, той махна с ръка:

— Извинете, другари. Не умея да разкажа за най-главното. Нямам такива думи.

Но другарите разбраха: този работник обичаше Ленин повече от живота си.

Това именно беше най-главното.

НАЙ-ГЛАВНОТО

разказ от А. Кононов



На 11 юни 1810 г. русите получили ключа на силистренската крепост. Този ключ до 1958 година се пазеше като историческа ценност в Съветския съюз. На 8 март 1958 година ключът бе предаден на жителите на Силистра от генерал Гундоров с пожелание да го пазят като велик символ на нерушимата дружба между българския и съветския народ. Сега ключът се намира в Окръжния народен музей.

Тези моменти останаха в историята



Побратимяване на български и руски войници на Добруджанския фронт, 1917 г.



През 1918 година силистренците Манол Манолов, Върбан Цветков и Димитър Знаменов разпространяват „Работнически вестник“ на Добруджанския фронт, в който се разказва за победата на руските работници и селяни във Великата октомврийска социалистическа революция. Изпълнявайки важна партийна задача, те разнасят сред българските войници нелегалния вестник „Работнически вестник“, позиви и други материали.

Вести от съветска Подолия

Работниците, инженерно-техническият персонал и служителите от Хмелницкия спомагателен комбинат изпълниха годишния си план за чиста продукция още на 21 септември. В началото на годината колективът на комбината даде обещание да изпълни годишната си производствена програма в навечерието на 7 ноември. Но благодарение на разгърналото се социалистическо съревнование и пълното използване на вътрешните резерви даденото обещание беше изпълнено предсрочно.

* * *

Сатановският захарен завод в Городецки район още от миналата година започна да инсталира парно отопление в домовете на работниците от завода. Понастоящем повече от сто сгради получават парно отопление.

* * *

По случай октомврийските тържества в село Мицивци, Дунаевецки район, ще бъде открит двуетажен магазин. Той е построен със средства на колхоза. Строителите и колхозът поднасят на колхозниците този хубав дар в навечерието на петдесетгодишния юбилей на Великия октомври.

(Из в. „Радянське подІлля“)

Така посрещат Великия октомври нашите хмелницки приятели

ЗЕЛЕНЧУКОПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ ПЛАН

Много труд и грижи положиха през тази година тружениците от селското стопанство в Хмелницка област на Украинската съветска социалистическа република. В резултат на голямата трудова надпревара зеленчукопроизводителите успяха да продадат на държавата 61 000 тона зеленчуци. Това е с 12 000 тона повече в сравнение със същия период на миналата година.

Трудовите колективи на колхозите и совхозите продължават да продават на държавата надпланови количества зеленчуци.

Този свой голям успех селскостопанските труженици от областта посветиха на петдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

РАДВАЩИ УСПЕХИ

В дните пред Великия октомври работниците от Славутската шивашка фабрика постигаха всекидневно голямо преизпълнение на плановете. Те се стремяха да произвеждат колкото може повече дрехи за населението.

Деветмесечния план колективът на фабриката изпълни с единадесет дни по-рано. Бяха произведени тридесет и шест хиляди броя изделия над плана.

С ЕДИНЕН СТРЕМЕЖ

Звеното за комплексна механизация на Станислав Папрацкий от колхоза „Владимир Илич Ленин“, Чемеровецки район, отглежда цвекло. В чест на славната годишнина на Великия октомври то даде дума да получи по 4 800 кг захарно цвекло от декар.

Благодарение на големите грижи и упоритя труд, звеното успя да получи над 5 200 кг захарно цвекло от декар. То зи свой голям успех звеното посвети на годишнината от победата на Октомврийската революция.

ПОЛУЧАВАТ ПО-ЕВТИНА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЯ

В село Гвардийске, Хмелницки район, е предадена в експлоатация нова трансформаторна станция. Сега всички села наоколо получават по-евтина електрическа енергия за осветление и домашни нужди.

(Из в. „Радянське подІлля“)

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

59

дупчица от ръждясалата главичка на гвоздея. Да, може би, сега. А когато след сеанса я поведа в тъмната стаичка, ще я предупредя да избяга през нощта, след вечерята, но, най-важното, след като замина. А може би днес въобще е рано? Може би след три дни? Опасно е. Ами ако той размисли или се посъветва с шефа си и реши да прекрати нейното свободно придвижване по двора и накара да внесат кофа с стаята й — на общи основания? Те могат да станат безочливи след първия сеанс: ще решат, че вече е напълно в техни ръце. Да. Сега. Само сега“ — реши Берг и когато Швалб се върна, каза:

— След пет минути е началото. Идете за нея.

Той изчака, докато Швалб се скри в мрака и бързо излезе от главния вход. Беше тъмно. Берг тръгна леко и бързо към малкия зелен умивалник, скрил в джоба си клещи.

...Аня се вцепени цялата, чувайки далечните сигнали на Бородин. Пред нея на масата лежеше радиограмата, която сега, пред очите на трите немци, трябва да предаде на Бородин. Тя трябва да предаде дълги колонки от лъжа: за предвижването на несъществуващи дивизии, за строителство на измислени аеродруми, за смяна на танкови полкове, разположени в крайфронтовата полоса, за това, че тук се организира танкова дивизия на СС, за това, че те очакват още хора от центъра за разгръщане на работата.

Не е нужно човек да бъде голям военачалник — достатъчно е да бъде прост разузнавач, за да оцени цялата важност на тези съобщения. Несъмнено още тази нощ това дезинформационно съобщение, съставено от фашистите, ще отиде в Главната квартира на Върховното главнокомандуване: ако в крайфронтовата полоса са събрани от фашистите разузнавачи такива важни данни, то, както изглежда, именно тука, именно на този фронт, Хитлер замисля нещо важно. Ако с пълен ход в горите се строят нощем аеродруми, ако тука се съсредоточават нови части на танковите дивизии на СС, ако към предните позиции се движат свежи части от резерва на главната квартира на Хитлер, то непременно именно на този участък от хилядакилометровия фронт следва да се очаква възможно контранастъпление. Значи ако тази шифрована телеграма бъде потвърдена — а дявол ги знае немците какви още хитрости могат да измислят, за да потвърдят тази своя „дезинформация“, — тогава може би наши части ще бъдат прехвърлени от друг участък на фронта именно тука и на отслабения участък фашистите ще подготвят своя истински удар.

Аня мислеше за всичко това, предполагайки искрено, че ведната след тази нейна шифрова на телеграма Бородин ще доложи на началник щаба на фронта, онзи ще събуди грамадния, с обръсната глава командуващ; маршалът на свой ред ще телефонира незабавно в Главната квартира и на следващия ден още тук против несъществуващите танкови дивизии на СС и новите аеродруми ще бъдат прехвърлени наши подкрепления и по такъв начин оголен онзи участък от грамадния фронт, който фашистите са избрали за удар.

В стаята влезе Берг, внимателно погледна Аня и — чудна работа — на нея й се поиска да я бе погледнал не така студено и пренебрежително, а одобряващо: „Нищо, нищо, ти ще избягаш и ще предадеш на своите, че всичко това е фалшификация, а после аз ще се срещна с твоите приятели и ще почна да им помагам, а за една-две нощи нищо няма да се случи, не мисли.“

— Готово ли е? — попита Берг. — Те чакат там.

Аня си представи веднага Бородин, който вероятно е дошъл при радиста, защото се вълнува: колко дни Вихър мълчи, какво го е сполетяло? Аня си представи как ще се зарадва той, чувайки я в ефира, как ще погледне капитан Високовски, как този ще цъкне през зъби — когато капитанът се възхищаваше от нещо, непременно цъкаше през зъби и отпускаше ъгълчетата на устата си надолу като обидено дете. Тя си представи как Бородин, поставяйки крак на табуретката, ще се опре с лакет в коленото, ще запуши и внимателно

(Следва)

Ода за Петър I

Партений Павлович

Радвай се, ти руски
орльо двоеглавен —
в цялата вселена
днес си най-прославен!

Твойта днешна слава
всеки величае!
Само лъвът шведски
жално ми ридае!

В люта бран със него
чудо ти направи:
челюсти и зъби
нему не остави!

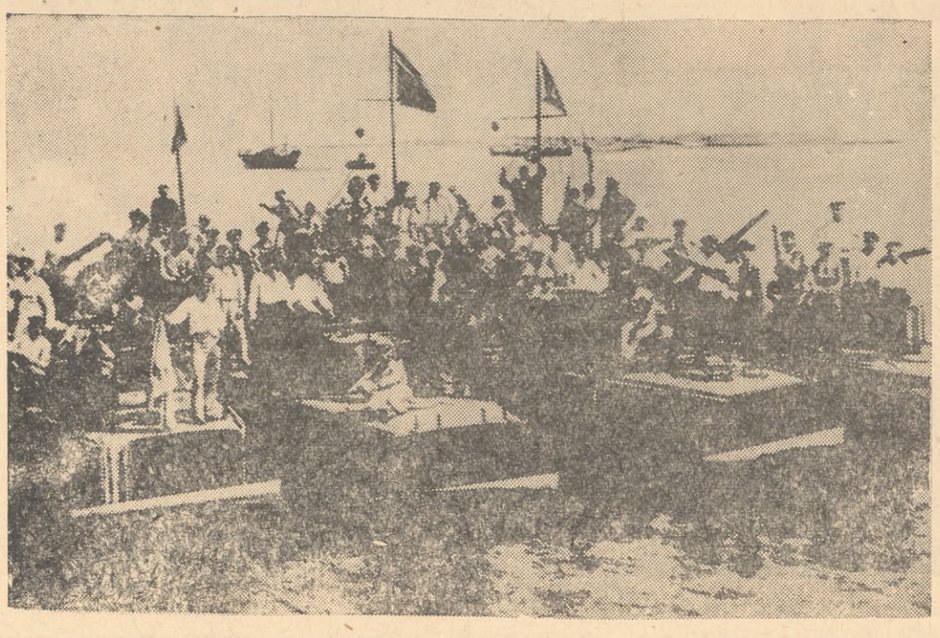
Всяка бъдна битка
ще спечелиш с бога:
всеки враг ще смажеш
с царската си нога!

Радвайте се днеска!
Всички му запейте
весели и прави:
„Наш царю, здравей ти!“

Бог да те опази,
дълго да живуваш
и без клетви вражи
вечно да царуваш!

БЕЛ. НА РЕДАКЦИЯТА: Одата е написана на черковнославянски език. Преведена е от д-р В. Сл. Киселков и е поместена в неговата книга „Проуки и очерти по старобългарска литература“, излязла през 1956 г. Предполага се, че одата е написана между 1720 и 1725 г. в прослава на победата на Петър I над шведския крал Карл XII през 1709 г. Партений Павлович (Павлов) е роден в гр. Силистра около 1695 год. Починал е през 1760 г. в Сърбия. Той е един от съвременниците на Паисий. Някои учени с право го смятат за един от първите светски писатели в нашата литература. Бил дълбоко уверен, че свободата на българи и сърби ще дойде от Русия.

ВЪЗХОДЪТ!..



50 години съветска власт. Бойни кораби на волжската флота, създадена по инициатива на В. И. Ленин в периода на геройчната отбрана на Царицин — 1918 г.

50-ТЕ НЕОБИКНОВЕНИ КРАЧКИ НА СССР

За да се разберат и правилно оценят плодовете на социално-икономическия прогрес на бившата царска Русия, станал възможен благодарение на Октомврийската социалистическа революция, необходимо е да се вземат под внимание изходните позиции, от които преди 50 години започна своя път младата съветска република.

В навечерието на революцията основателят на съветската държава В. Ленин посочваше, че Русия си остава незеропятно, невиждано изостанала страна, мизерстваща и полудива.

След революцията народът не можеше веднага да се възползува от нейните плодове. Чуждестранната интервенция, Гражданската война върнаха икономиката, и без друго напълно изтощена от Първата световна война, още по-назад. Към 1921 година промишлената продукция на страната намаля пет пъти, а производството на стомана — 20 пъти. През 1917 година промишлената продукция на такава огромна страна като Русия не достигаше и 3 на сто от световната продукция, а през 1920 година тя спадна на 1 на сто.

При такава слаборазвита икономика страната бе заплашена изобщо да загуби независимостта си. Това разбира Ленин и Партията на комунистите. Скоро след победата на революцията Ленин посочи два единствено възможни пътя за социалистическа Русия: „или унищожаване на всички политически завоевания на съветската власт, или изграждане на икономическа основа".

При царизма Русия внасяше повече от половината от необходимите й машини, нейната зависимост от главните капиталистически страни в този период нарасна, нейната икономическа изостаналост се задълбочи.

Решаващ фактор за бурното промишлено развитие на СССР беше индустриализацията, създаването най-напред на тежка индустрия, способна да превъоръжи цялото народно стопанство на страната. Без тежка индустрия не можеше и да се мисли да се изгради социализмът.

За кратък срок СССР се превърна във втората индустриална държава в света и сега произвежда промишлена продукция повече, отколкото всички големи западноевропейски страни, взети заедно.

В сравнение с 1913 година (годината на най-високото стопанско развитие на царска Русия) през 1966 година обемът на промишленото производство на СССР нарасна 66 пъти. Производството на промишлената продукция на СССР като цяло достигна вече над 65 на сто. от нивото на САЩ, докато през 1913 година представляваше едва 12,5 на сто.

Сега СССР произвежда годишно около 100 милиона тона стомана, „настъпвайки по петите" САЩ. По абсолютен размер на производството на такива продукти като въглища, желязна руда, кокс, електро и дизелови локомотиви, комбайни, металорежещи машини, цимент, дървесина, захар, животински мазнини и т. н. СССР изпревари САЩ.

Тези цифри и факти показват, че в резултат на Октомврийската социалистическа революция икономически изостаналата страна се превърна в промишлен гигант, разполагащ с всички съвременни отрасли на икономиката, в това число с първокласно машиностроене, приборостроене, радиоелектронна промишленост, голяма химическа индустрия.

СССР е пионер на прилагането на атомната енергия за мирни цели, на развитието на космическите изследвания, на откритията в редица други области на науката и техниката.

Огромни изменения станаха за 50 години и в селското стопанство.

Преди революцията в селското стопанство на Русия бяха заети 3/4 от работещото население, а сега — около 1/3. Заедно с това продукцията на селското стопанство нарасна в сравнение с дореволюционното ниво с 2,7 пъти, което позволи да се задоволят нарасналите потребности на населението от продоволствия, а промишлеността — от суровини. Независимо от сериозните трудности, които селското стопанство на СССР преживя (военни нашествия, ликвидиране на следвоенните разрушения, суша) колхозите и совхозите увеличиха производителността на труда в сравнение с дореволюционното ниво повече от пет пъти. През 1966 година производството на зърнени култури в СССР достигна почти 171 милиона тона срещу 86 милиона тона през 1913 година. Това са плодовете от новата социалистическа колхозно-совхозна система и от високото ниво на механизацията на земеделието и животновъдството.

Успехите на промишлеността и селското стопанство позволиха значително да се увеличи производството на стоки за населението.

Така например, през 1966 година бяха произведени почти 3,5 пъти повече тъкани, отколкото през 1913 година, а обувки — почти 9 пъти повече. В нашата страна сега се произвежда няколко пъти повече захар, мазнини и други хранителни продукти, отколкото преди.

При това трябва да се вземе под внимание, че от 50 години съветска власт около 20 години отидоха за отблъскване на военните нападения и за възстановяване на разрушеното от войната стопанство.

Ако не беше това, икономическото ниво на развитието на СССР и жизненото ниво на народа сега биха били още по-високи.

Социалистическите страни в Европа и Азия, които провеждат индустриализация, а също и новоосвободилите се държави, тръгнали по пътя на капиталистическото развитие и осъществяващи коренни социално-икономически преобразования, се намират в много по-благоприятно положение, отколкото СССР някога. Сега съществува социалистическа система, от помощта и поддръжката на която, и по-специално на Съветския съюз, те се ползуват. И това им позволява уверено да вървят напред, да избегнат много трудности, да развиват именно онези отрасли на стопанството, които са най-ефективни от гледна точка на интересите на тяхното вътрешно развитие.

М. МАКСИМОВ

Незабравими дни

Ако някога хората само мечтаеха да посетят страната на Ленин, а щастливците биваха съвсем малко, то сега броят на тези, които посещават великата страна на съветите, непрекъснато расте.

Представител на редакцията се срещна с четирима от тях и те споделиха своите впечатления. Ето и техният разказ.

Иван КОСТАДИНОВ
механизатор от ТКЗС — М. Преславец.

ПРЕЗ миналата година имах щастието да посетя съветската страна. С това ме награди управителният съвет на стопанството за добрата ми работа като механизатор. Останах много доволен, защото отдавна мечтаех за това. За съветската страна и съветските хора бях слушал много хубави неща, но това, което видях там, надхвърли моите представи.

Незабравими са за мене дните, прекарани на екскурзията. Не чувствувах умора. Исках всичко да видя, всичко да разбера.

В Одеска област нашата група посети един колхоз. Тук по безкрайните поля работи огромна техника. Машините са високопроизводителни. Използуват се най-вече тежки трактори, снабдени с навесни системи. По такъв начин сам човек може да обслужва агрегат при извършването на сложни операции като окопаване, оран, култивиране и др.

Голямо впечатление ми направиха представените на селскостопанското изложение в Москва машини. Тук най-ясно личи стремежът на съветските учени и конструктори да направят човешкия труд по-лек и по-производителен. На много от тракторите бяха монтирани приспособления, посредством които могат да извършват най-малко по две производствени операции едновременно. Например, на предната част на машината се прикачва сеялка, а на задната — ротационна мотика или съответно тороразпръсквачка и плуг и т. н. С това се постига двойна производителност на машините и по-малко отъпкване на земята.

Бих желал всичко, което видях в съветската страна, да се приложи, колкото може по-скоро и при нас. С това трудът ни ще стане още по-лек и по-производителен. Много бих се радвал също така, ако след време ми се отдаде възможност отново да посетя тази велика страна.

Петко ТОДОРОВ
звеновод на младежко звено в с. Слатина.

ГОЛЯМА беше радостта ми, когато разбрах, че управителният съвет на стопанството ме е наградил с екскурзия в Съветския съюз. Чаках с нетърпение деня, в който трябваше да прекрача границите на тази велика страна.

Нашата група, състояща се от първенци в селското стопанство, посети градовете Кишинев, Одеса, Краснодар и Москва. Ние видяхме много културни и исторически паметници и забележителности. Отделихме повече време на Кишинев. Този град е свързан с нашата история. Тук са сформирани опълченските дружини през освободителната война.

В Краснодарския край посетихме колхоз „Победа". Направи ми голямо впечатление високата механизация при всички процеси. Колхозът разполага с много съвършени машини за обработка на цвеклото, царевицата и останалите култури. В кравефермата царят ред и чистота. За това спомага пълната механизация, въведена тук. Доенето, поенето, внасянето на фуражите и изхвърлянето на тора се из-



вършват с машини. Животновъдите само регулират дейността на техниката. Фермата прилича на един малък завод.

В Москва времето не ни стигна да разгледаме всички забележителности. В този град всичко: и улиците, и сградите, и площадите ми се струваха огромни. Много се радвам, че имах щастието да посетя мавзолея на Ленин.

Най-голямо впечатление в столицата на съветската страна ми направиха величествената сграда на новия университет, от която се вижда почти целият град, както и панорамата на Бородинската битка.

Това, което видях в Съветския съюз, няма да забравя никога в живота си.

Мехмед ИБРЯМОВ
тракторно-полевъден бригадир в ТКЗС — Чернолик.

ОТИВАНЕТО ми в Съветския съюз бе награда за високи добиви от тютюна. Бригадата, която оглавявам, през миналата година получи от 255 декара по 164 килограма листна маса.

Навсякъде, където бяхме, ние чувствувахме голямото гостоприемство и братската обич на съветските хора. Незаличими ще останат в паметта ми срещите с тях, искреността, с която те изявяваха готовност да ни покажат своите успехи.

В Подмосковието посетихме един колхоз. В него главно се отглеждат животни. Освен строителната организация на труда и механизацията, добре запомних, че от 210 крави получават средно по 5 000 литра мляко. Такива резултати безспорно



ще могат да не радват всеки селскостопански труженик.

Връх на моето възхищение бе видяното в изложбата за достижения на народното стопанство на СССР. Изложените експонати и техника надхвърлиха представата ми за човешките възможности и аз от сърце бях благодарен, че ми бе отредено да видя това със собствените си очи. Много бяха още забележителностите, които посетихме и опознахме. За всичко видяно и научено във великата страна, разказах на хората от моята бригада.

Рада ПЕНЕВА
кооператорка от ТКЗС — Секулово.

С ЕДНА от групите, които посетиха през миналата година Съветския съюз, бях и аз. Отиването ми бе награда за отлична работа в полето. Няма по-голяма радост от това, да се осъществи онова, за което си мечтал много години.

Пътят ни премина през Кишинев, Киев, Харков и Москва. Да разкаже човек за всичко видяно е почти невъзможно. Но онова, което видяхме в Киев, като мястото, което минава под р. Днепър и многото исторически паметници, остава незабравимо. Вълнуваме се, ко-

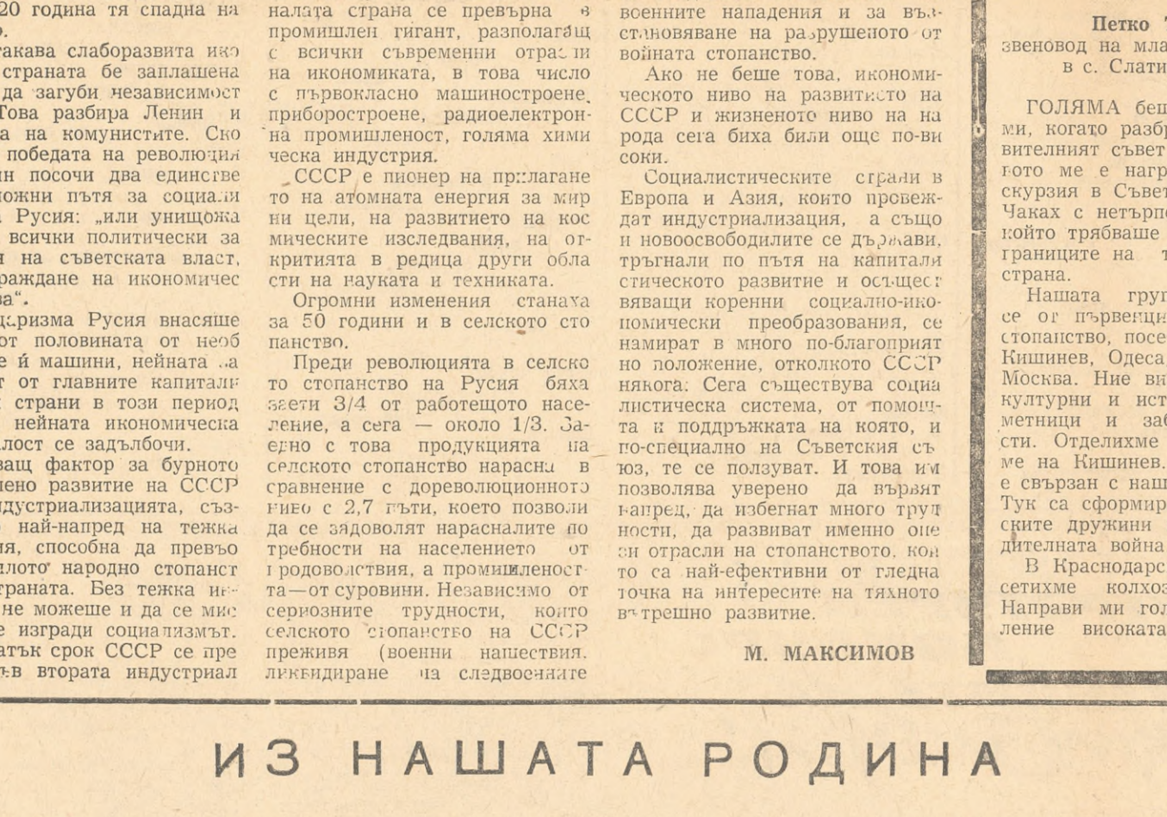


гато си спомня за срещата ни в един от колхозите на Полтавска област. Тържественото ни посрещане с хляб и сол, разходката по блоковете, напълно механизираното производство на цвекло и високата агротехника при другите култури ни караха да се радваме и скрито да им завиждаме.

Не мислех, че на човек понякога могат да са нужни много часове, за да разгледа едно предприятие. Прекараните обаче само три часа в Харковския машиностроителен завод бяха достатъчни не само да ме убедят, но и да ме накарат с учудване да гледам гигантската съветска машиностроителна техника.

Дните в Москва бяха най-вълнуващите. Кремъл и мавзолеят на Ленин останаха завинаги в паметта ми. За тях и великата страна с вълнение съм разказвала вечер и ще разказвам, защото мислите за преживяното изпълват сърцето с гордост.

ИЗ НАШАТА РОДИНА



Рожба на братската българо-съветска дружба, Азотно торовият завод край Стара Загора е един от първенците на нашата химическа промишленост.

Помощ братска, помощ неоценима....

Помните ли нашето село преди 23 години? Помните ли малките, като крънки на скъсана дреха, изтощени ниви? И слабите кончета, и дървеното рало, помните ли? А хората? Добрите селски хора с многобройната си, недохранена челяд, с прихлупените стрехи, под които често надничаха безсърдечни бирници...

Само 23 години бяха нужни, за да измени лик българското село. С гигантски скок то вдигна по уредба селата в много страни. И колко по-културно, колко по-заможно живеят хората в него сега!

Пръв помощник за бързото развитие на селскостопанската ни икономика е Съветският съюз. От великата братска страна ние почерпихме опит в организирането на кооперативите. Пак от там ни бяха изпратени първите трактори, забраздили ширналата се безсинурна земя.

Голям брой от машините, които работят и в Силистренски окръг, са съветски. От общо 1 177 трактора на територията на окръга 1 033 са произведени в съветски заводи. Комбайните, които са повече от 290, са също съветски. Там са произведени 46-те кукурузокомбайна — помощниците на кооператорите за бързото обиране на царевицата. Много добре се посрещат от стопаните и съветските редосеялки „СУБ—48", от които в окръга са внесени 196.

А превозните средства? Една трета от товарния транспорт в силистренските кооперативи е закупена от Съветския съюз. И широкозахватните машини „ГАН—8", които се ползуват за пръскане с хербициди, и машибите за прибиране на слама та, и много, много други са изработени пак от съветските хора.

Големи помощници на нашите животновъди са доилните агрегати „ДА—3М". В 81 ферми на окръга те са заменили трудната на хората, благодарни на работниците от братската страна.

Като празници, като големи светли празници се помнят дните, в които за пръв път съветски машини навлязоха в кооперативите на окръга. А с каква радост, с колко топли, сърдечни чувства се посрещат съветските специалисти, дошли да окажат конкретна помощ на трудещите се от добруджанските поля!

Още през есента на 1948 година в бившата Силистренска околия пристигнаха инженерите Кащанов и Кунин, за да запознаят механизаторите с устройството на тракторите „СТЗ—НАТИ" и „У—2". Те проведоха едномесечен курс със специалистите. Запознаха ги с технологията на ремонта на тези машини.

И сега специалистите живеят със спомените за инженер Степанюк, който посети стопанствата през 1950 година. Той им помогна да усвоят работата с тежките трактори „ДТ—54".

Една година по-късно в кооперативите се получи голям брой комбайни със съветска марка: „С—4" и „С—6". Заедно с тях пристигна и инженер Лютфинов. Неговата помощ бе неоценима. Той научи механизаторите как да сглобят машините, как да работят с тях. Цели 3 месеца инженерът от Ростов беше между нашите специалисти. Труди се на полето заедно с комбайнерите. Учи ги. Помага им. В много селски къщи изгря радостта на една нова дружба — дружба със съветски човек, с приятел и другар.

Преди година тук бе инженер Георги Блохин. В организирания курс той запозна механизаторите с работата и ремонта на пресоподбирачите за слама и сено. И само той ли? Още много съветски инженери са посетили окръга ни, оставили най-светли спомени в сърцата на хората.

Няма да забравят нашите селскостопански труженици и голямата помощ на съветските летци, които през 1964 и 1965 година проведоха борбата с житната дървеничка. Те бяха ръководени от инж. Иван Петрович. Със своята дисциплина и умение пилотите възхитиха всички. Навсякъде те бяха скъпи гости, посрещани с цветя, гощавани на богати трапези. И сега за тях се говори с уважение и обич.

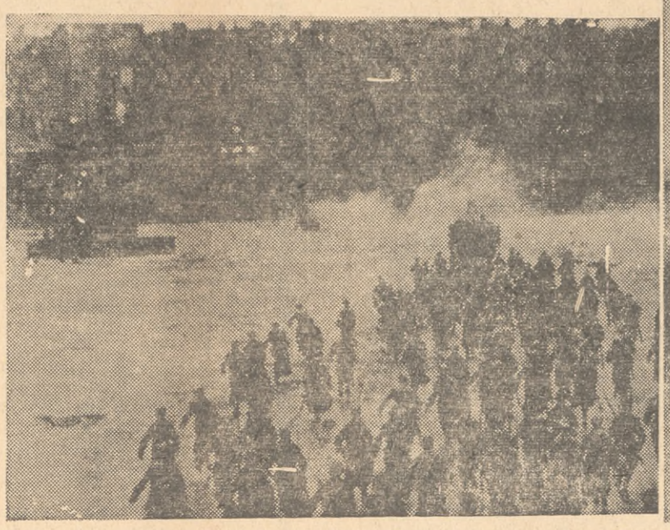
Силистренски окръг е посещаван и от немалко научни сътрудници, между които Юри Моисейников, Виктор Толочеев и др.

А можем ли да си представим борбата за високи добиви без помощта на съветската селекция? В кооперативните и държавните ни стопанства са внедрени много сортове, създадени във великата страна. Най-голямо място се пада на пшеничения сорт „Безостая — 1", който подхожда на климатичните ни условия. Съветски сорт е и слънчогледът „Передовик", който също дава високи добиви. Много добре се посреща на последък виненият сорт „Ркацители", устойчив на гниене. Наскоро е внесена и кайсията „Шалах", която зрее по-късно и притежава висок процент захарност.

Без неоценимата съветска помощ селското стопанството и в Силистренски окръг не би могло да сочи такъв ръст, такъв бърз напредък. В навечерието на юбилейната годишнина, труженициите от добруджанските плодородни поля благодарят от душа на съветските хора и им желаят мирен, съзидателен труд.

Стефанка СТАНЕВА

ВЪЗХОДЪТ!..





Много са измеренията, които бележат 50-годишния възходящ път на първата в света социалистическа страна — Съветския съюз. Началото на този исторически път слагат онези решителни часове на 1917 година, когато започва щурмът на Зимния дворец в Петроград (сним ката в ляво). За да премине през трудните години на гражданската война (на другата снимка Чапаев, в дясно, разговаря с началника на 22 дивизия Захаров), Отечествената война и безброй други изпитания. . .

ТЕЗИ ДНИ, КОИТО РАЗТЪРСИХА СВЕТА

Десет дни, които спасиха света!

Съвсем справедливо можем така да перифразираме заглавието на книгата „Десет дни, които разтърсиха света“ от американския писател-комунист Джон Рид, очевидец на грандиозните събития в Русия през историческата 1917 година. Десетте дни, които фиксира авторът, обхващат онния неповторими, пълни с героизъм и величие дни и мигове от първия залп на „Аврора“ до завземането и утвърждаването на политическата власт от Съвети те на работниците, матросите и селяните.

Една могъща революционна десница с огромен замах е свалила вековното господство и гнет на капитала. На 16 ноември 1917 година две хиляди червеногвардейци минават по Загородния проспект в Москва с военна музика, която свири „Марсилезата“.

Комунизмът не е вече призрак. Той е действителност!

Американският писател Алберт Уйлямс, който по това време е в Смолин, пише: „Хората плачеха от радост и се прегръщаха. . . Зачукаха телеграфните ключове, забръмчаха телефоните. Всички съобщаваха за великото събитие! Волята на революционните маси победи. Съветите станаха правителство.“

Прогнозите на буржоазните „мислители“ от цял свят са категорични и имат претенция на проницателност.

„Кой ще управлява тогава Русия? Може би шлосерите ще се грижат за театрите, водопроводчиците — за дипломацията, пазачите — за науката? Ще стане ли това? Не! Възможно ли е? На този луд въпрос историята ще отговори из болшевиките:“

Отговорът на историята!

Ние знаем този отговор. Шлосерите, водопроводчиците, пазачите — съветските работници и селяни, водени от партията на болшевиките, не само съумяха да управляват държавата и да обезпечат развитието на икономиката и културата, но извършиха грандиозни революционни преобразования, постигнаха невероятен напредък във всички области на живота. Защото болшевиките вярваха в творческите сили на народа. Защото още преди завземането на политическата власт, изправен пред многохилядно множество от обикновени работници, Ленин каза: „Това е революцията!“ Тези думи съдържаха всичко. Те изразиха вярата в революционната мощ, в разрушителната и съзидател на стихия на масите.

На-върховният, най-изключителният, най-неповторимият миг в историята на човечеството е настъпил. Славно е да се умре в такова време. Героично е да се живее в такова време! А да живееш тогава е значело да се бориш, да си войник на революцията.

Комунистите промениха еснафското значение на глагола „живея“ (съществувам). Живея вече означава — боря се! Давам своята малка частица енергия, вяра, преданост и ум в голямата борба за революционното преустройство на обществото. Само тогава човешкият живот има смисъл.

Съветските болшевики — работници, селяни и войници — излязоха пред света със самочувствието на истински нови хора, изпреварили века със своето революционно съзнание. Тяхната героична и свята борба потвърди най-чист и искрен възторг от сърцата на всички честни хора по света.

„Да бъде крепка, братя,
десницата ви свята!
Вий първи в тъмнината
запалихте звезда!“ — писа бардът на революцията Христо Смирненски.

„Леви!
Леви!
Леви!“ — командуваше Маяковски и човешката история измени своя ход — започна стремителното, победно движение на ляво — към комунизъм.

Революцията дойде решител на и безкомпромисна. Тя нахлу като пролетен буен вятър в заседателната зала на Временното правителство, за да произнесе своята категорична присъда: „Свърши се, господа!“ Тези думи е изрекъл един кронщадски матрос, но чрез неговата уста е говорила революцията.

Революцията дойде с един изстрел на крайцера „Аврора“ и светът започна ново летоброене. Светът може да започне от един човешки трепет, от една справедлива мисъл. „Аврора“ беше трепетът, беше мисълта. Беше зов — единственият зов в световната история, чут от цялото, мислещо, честно човечество.

„След цяла година съществуване на съветска власт все още е модно болшевишкото въстание да се нарича „авантюра“ — пише през 1919 година Джон Рид в своята книга за Октомврийската революция.

А днес, петдесет години след победата на Октомври, американски и западногермански реакционни вестници говорят за контраотпразнуване на великата петдесетгодишнина.

На отколешните и днешни отрицатели на революцията ще отговорим с думите на Джон Рид:

„Да, това беше авантюра, и при това една от най-поразителните авантюри, на които някога се е осмелявало човечеството — авантюра, която като буря се втурна в историята начело на трудещите се маси и която постави всичко на карта, за да удовлетвори техните насъщни велики стремежи“.

Днес, след петдесет години, ние сме щастливи да потвърдим верността на тази мисъл.

Но революцията продължава!

Симеон ПЕТРОВ

КАТЮША

На М. Исаковски

Не цъфтяха ябълки и круши,
бе студен и зимен злият свят.
Но дочухме песен за Катюша
и в сърцата ни разцъфна цвят. . .

Нищо друго — песен за Катюша...
Тя бе всичко: хляб, сълза и вик;
в боевете по море и суша
най-безстрашен, справедлив войник.

Нищо друго — песен за Катюша
щом звучеше над мъгли и сняг,
ужасен, отстъпваше ботуша,
хитлеристки във обратен бяг.

Толкова антени във безкрая
пращат песни — песенен безброй,
но над всички днес остава тая,
дето първом е запята в бой.

Нищо друго — песен за Катюша
трябва ни във пътя горд и нов.
Целият тревожен свят я слуша
и се учи на любов!

Симеон МАНОЛОВ

Василка ХИНКОВА

Сравнение за Октомври

Жена съм, ще отстъпя
на мъжете
в мъжествен стих да го
възпеят.
Когато водех за ръка
детето,
сравнение за Октомври ме
огрея:
той вече възмъжа и до
небето
победният си ръст възправя
и води за ръка така
планетата
към нейното велико
възмъжаване.

ЗНАНИЯ И ОПИТ

Много наши специалисти са завършили висшето си образование в страната на съветите. Натрупали богати знания и опит, след завръщането си в България се включват активно в строителството на социализма. Представител на редакцията се срещна с другарката Рес мие Наимова, завършила химия в Баку, и разговаря с нея за подготовката, за знанията, които е придобила в страната на строящия се комунизъм.

За мен годините, прекарани в Съветския съюз, ще останат едни от най-хубавите в живота ми. През тези години аз научих толкова много, видях неща, които ще останат завинаги в съзнанието ми. Никак не ми беше лесно в началото, но благодарение на помощта на съветските ми колеги бързо усвоих езика и можех свободно да боравя с материала. Не беше малка помощта им и в овладяването на самия материал.

Когато се обръщам към студентските си години, винаги ще си спомням за голямата взискателност, която се проявяваше в нашия институт, както и за качеството на подготовката ни. Преподавателите ни бяха компетентни и начетени хора и държаха техните студенти да получат солидни знания. И когато виждаха, че на някого нещо не му се отдава — помагаха. Помагаха, без да жалят сили и време. Когато бях на практика в съветските училища, ме порази добрата система на обучение от една страна, и от друга — активността на самите ученици, особено в областта на обществения живот на учениците. Направи ми впечатление и близостта на учителите до проблемите и занимания та на учениците. В това отношение ние има да се учим много от тях. Аз не съм видяла учителите да се занимават с органи зирането на някой празник. Учениците се чувствуват горди, че на тях е възложено такова нещо. Патриотичното чувство е много силно развито, там всеки изживява празника като свой, всеки взема участие в него. От опита на съветските другари във възпитанието на подрастващото поколение ние трябва да се учим и да прилагаме този опит творчески на наша почва.



В балета или театъра, в киноизкуството или литературата през половинвековното си съществуване съветската страна създаде творби, които с право останаха водещи и в световното изкуство, вълнувайки милиони хора с революционната си устременост, с новаторството си.

ВЛАДИМИР МАЯКОВСКИ

ОКТОМВРИЙСКИ МАРШ

В цял свят,
работнишки ликове,
грейте —
лозунг е вдигнат
и прост,
и красив:
В едно човечество
велико
се слейте —
вие,
ние,
вси!
Ще изковем ний
живота обилен,
в мощ електрична
превръщай се, пот!
Пущай
мотора
с най-силен
ход,
ход,
ход!
С темпо
дълбоко
разравяй полята!
Лозунгът горд
да ехти:
„С цяла година
скъси
петилетката
ти,
ти,
ти!“
Планини от стоки
ли искаш,
урожай ли
невиждан,
нечут —
давай
без брак
стопроцентов
и смислен
труд,
труд,
труд!

Ти в огледалото
строго
се вгледай,
смитай
и сажди,
и шлак!
С партията
удряй
победно
крак,
крак,
крак!
По-дълбоко
трактора
врязвай!
Руди
в недрата
дълбай!
Въглища,
хляб,
стомана,
желязо
дай,
дай,
дай!

Няма покой
да намерим
под свода.
Впивайте
поглед
в земя и небо!
Зъл
и класов
безспирно
се води
бой,
бой,
бой!
Подир годин,
дузини дори,
помни
военния
строй!
Армио родна,
зорко
на стража
стой,
стой,
стой!
В цял свят
работнишки ликове,
грейте!
Лозунг е вдигнат
и прост,
и красив:
В едно човечество
велико
се слейте
вие,
ние,
вси!

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС „СВЕТЛИНИТЕ НА ОКТОМВРИ“ 1917



ПЪРВИЯТ ДЕН

РАЗКАЗ

Небето е притиснало с влагата си фронтовата линия на река Серет. Димитър пъшка от болка. Защо ли не го убиха, ами го хванаха в плен? И защо го държат вече втори ден в тази землянка, та не го прат назад в пленническите лагери на Русия? Да иде и да не се връща вече никога. Освободиха родното му село, но го намериха ограбено и разсипано. След Тутраканската битка ротата му мина през него и той видя добитъка и хората откарани зад Дунава, някъде в тия земи. Я се върне някой, я не. Чума изтръшкала половината. Майка му умряла още по пътя. А жена му?.. Остави я в чуждото село в стара България, дето се беше изселила с братята си още щом дошли румънците. И той престоя половин година в това село, докато го повикаха пак в полка, да се бият, да премахнат несправедливата граница. Боже, каква касапница беше при Дайдър!..

Раната боли и жажда гори гърлото. В землянката е задушно. Руските войници, които го плениха миналата нощ, са мрачни и навъсени. Когато мине офицер, хвърлят свирепи погледи. Дотегнала им е и на тях войната. Таи се нещо на фронтовата линия.

Димитър отваря очи. В землянката няма никой. Излезли са всички. Вън се чува глъчка от много гласове. Дали няма малко вода? Ето насреща една манерка. Не, не е манерка. Бомба е. И още една до нея. И в землянката няма никой. Ако вземе бомбите и се опита да избяга? Нашите, ей ги отсреща. Как ще се изненадат, че се връща! Герой! Може и втори кръст за храброст да му дадат.

Вратата се отваря и влиза войник. Русото му брадясало лице е угрижено, очите му търсят нещо из землянката.

— Защо си взел бомбите, какво ще правиш?

— Ще те убия, или ще се самоубия.

— Защо, дурак?

— Така съм се клел на царя и на отечеството.

— Прати по дяволите тоя цар, който е пратил по дяволите отечеството ти! Какво е направил тоя цар от хубавата България? От тебе какво е направил, погледни! Срещу кого те е изпратил да се биеш?

— Аз съм войник.

— На кого и срещу кого?.. Деца имаш ли?

— Имам, момиченце. Не съм го виждал. Писаха ми самo.

— От колко години си в окопите?

— Втора година.

— Пушиш ли? Вземи от тютюна! Вземи и остави тия играчки! Те сега ще трябват за друга работа, а не да си ги подхвърляме един на друг.

Димитър оставя бомбите, за да може да свие цигарата си. Свива я несръчно с една ръка. Русинът му помага.

— Изглежда добре съм те наредил в рамото. Виждаш ли на какво се научихме в тая война? Като новобранец бях най-лошият стрелец, а сега в тъмно то съм те улучил. Ако те бях познал, можеше и по-точно да се прицеля.

Димитър го гледа учудено.

— Ние се познаваме от порано и аз никога няма да те забравя. Виждаш ли тоя белег на шията ми? — войникът смъква прогнилата си рубашка. — От твоята ръка е. От твоя нож. При Хаджиолу Пазарджик през септември миналата година. Нашето командуване ни хвърляше срещу вас верига след верига. Вие ни косехте с картечниците. То беше лудост и ад. Аз се молех да се добера до вашите предни окопи и да се предам.

Войникът пое дим от цигарата и продължи.

— Хванах дулото на картечницата, а то ми изгори пръстите. Извиках: „Стой, братушка! Стой, вземи ме, предавам ви се!“ Картечницата замлъкна за миг, а ь ръката на оня с каменното лице блясна нож. Той замахна и... Опомних се в лазарета.

Разсеченото съзнание на Димитър работи трескаво. Да, така беше. Тогава получи кръста за храброст.

— Значи не съм те убил тогава? Все ми се мяркаше на сън. С картечницата сигурно съм убил много, но те падаха далеч. Не виждах лицата им, а твоето видях. Затова ли ме задържахте и не ме изпратих те назад като пленник?

— Затова. Познах те веднага, щом видях лицето ти.

Димитър задъвка края на цигарата.

— Имаш право. Паднал съм ти в ръцете. Но защо остави бомбите си? Аз сега няма да се дам мърцина.

— И на ум не ми е минавало да те убивам, дурак.

— А какво ще ме правиш?

— Ще те върнем обратно при вашите. Имам да им връщам един човек. Тебе ще им върна. Българите тогава се от несоха добре с мен. Една нощ войниците ме преведоха през фронтовата линия и извикаха на нашите да ме приберат. Не можах да остана в България. Разбрах, че в България също било лошо.

— Да, за сиромаха е лошо в България.

— Да, за сиромаха е лошо навред. И най-лошото е, че сиромасите са много, а са слаби, защото не са организирани.

— Ти да ни си комунист? И нашите тесняци разправят така и развращават войниците.

— А тия, които казват, че ги развращават, развращават на войниците жените в тила.

Димитър стисна бомбите. Да може да му падне онова офицерче!

Руснакът продължаваше:

— Ех, глупава главо, натъп кали са те с разни буржоазни философии. . .

— Не са философии да защищаваш държавата си.

— Държавата на царя и на богаташите твоя държава ли е? Та я помисли, какво имаш да делиш с мене, глупава главо, та щеше да ме убиеш тогава? Какво имам да вземам аз от тебе, та съм дошел да те стрелям и пленявам? И двама та сме работили за тия, които ни изпращат един срещу друг като врагове.

— А те в тила си правят кефовете, тяхната. . . — пъшка Димитър. — Война, обърка на работа.

— Главите ни вряха три години в окопите, за да я оправим.

— Как?

— С бомбите и пушките. Ще ги обърнем назад и ще поискаме сметка от властта.

— Анархия ли?

— Революция. У нас вчера е започнала. Днес е първият ден, откакто властта е в ръцете на болшевиките. Телеграфът донесе новината преди половин час.

Двамата излизат навън. На мегданчето пред землянките приждат войници, трупат се и викат възбудено. Загорял войник с червена лента през фуражката говори нещо високо, но от откъслечните фрази нищо не се разбира. Войниците го прекъсват с одобрителни викове. Десетки уста повтарят името на Ленин.

Когато речта свърши и войниците избраха някакъв комитет, Димитър усети, че другарят му го влачи за ръкава напред. Ето ги пред войника с червената лента през фуражката.

— Ние ще идем при българите! Дайте ни позивите и декрета, ние ще ги занесем! Това е Димитрий. Войник като нас. Изстрадала душа. Значи другар.

Човекът с червената лента се обърна към Димитър.

— Ти разбра, нали, другарю Димитрий! Трябва и вие като нас! Трябва всички! Нека излязат от окопите и си подадем ръце. Нека дружно турим край на войната и сключим мир още сега. Мир войнишки, вечен! Нека после направим с труда си цялата земя щастлива.

Те минават телените мрежи, вървят през фронтовата линия. Другарят му размахва бяла кърпа, вързана на щика на трилинейката. От окопите ги следят с очакване и любопитство. Най-напред предпазливо се подават фуражките, после главите, после войниците се изправят до гърди. Няколко смелчаци излизат и посрещат двамата парламентьори.

Димитър чува как над окопите се носи вик: „Мир! Мир!“ и вижда две войнишки вериги — българската и руската — как се спускат една срещу друга и се вкопчват в прегръдка.

Една картечница заклокна зловещо над окопите. Озверен офицер стреля по побратимяващите се войници. Няколко души падат по очи. Подгънал колене, свлича се и Димитър. Първите жертви в първия ден на новата история на човечеството!

Борис ИЛИЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 131 (1295) | Четвъртък, 9 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ШЕСТВУВАТ ИДЕИТЕ НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ВЪЗТОРЖЕНИ ОКТОМВРИЙСКИ МАНИФЕСТАЦИИ В ОКРЪГА

Червени ракети закръжават в простора. Както преди петдесет години залповете на „Аврора“ възвестиха величавата победа на руските работници и селяни, тъй и сега топовните салюти оповестиха началото на манифестацията на силистренци. Духовият оркестър засвири тържествен марш. Към трибуната с официалните лица се задава внушителна група манифестанти, облечени като работници, селяни, червеноармейци, космонавти. Те носят лозунг, на който пише: „Октомври 1917-1967“. После пред гражданството на площада оживяват онези събития, които станаха през паметните октомврийски дни на 1917 година в Русия. На бронетранспортьор е инсценирана жива картина: редно с червеноармейци, работници, селяни, матроси Ленин „приветствува“. Така, както на кога великият вожд на революцията е приветствувал митингите. Преминава макет на прочутия крайцер „Аврора“, който преди половин столетие даде началото на революцията.

Гражданите, които наблюдават манифестацията, отново са изненадани. Кавалеристи-будьоновци, яхнали на коне, с извадени саби се отправят напред срещу белогвардейците и интервентите. Задава се блокът на червеноармейците с червени лентички на ръкавите .Те пеят руски революционни песни. А над главите им се носи крилатият възглас: „Вся валсть советам!“

Бодри пионери, с много цветя и гълъби в ръце, приближават до трибуната. Надалеч се носи тяхната песен. Пред официалните лица те изписват с телата си цифрата 50. Петдесетте победни години на Октомври. Поднасят цветя на ръководителите и гостите. Скандират високо: „Слава на Октомври!“

С твърда стъпка приближават знаменосците. Те носят знамената на революцията, националния ни трибагреник, синдикалните знамена. Следват възторжени манифестанти, които носят портретите на Маркс, Енгелс, Ленин, на членовете на Политбюро на ЦК на КПСС и на Политбюро на ЦК на БКП.

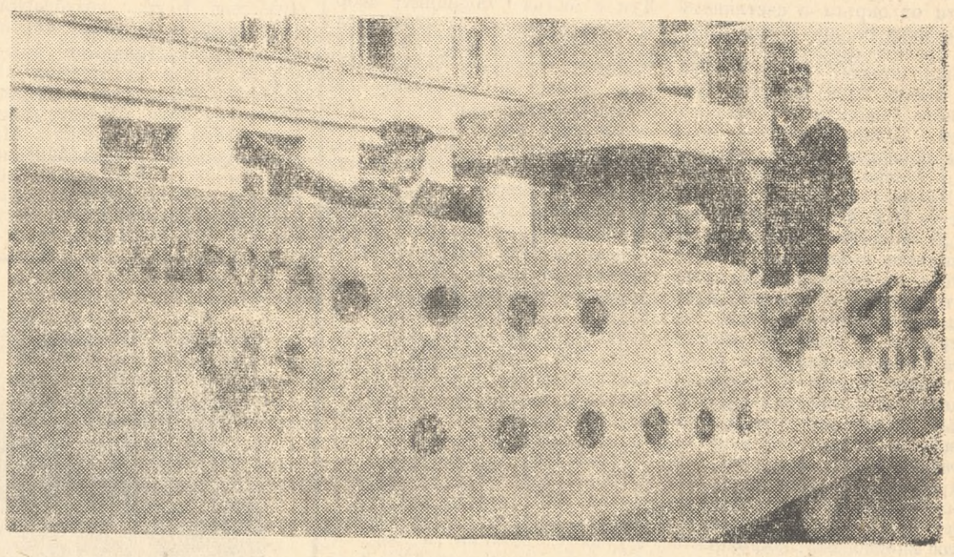
Над площада пак ечи песен. Пеят хористите от „Седянка“ и „Дунав“. Пеят химна на руските революционери „Варшавянка“. Заизват се колоните на учащите се. Първи преминават учениците от основното училище „А. С. Макаренко“. Издигат лозунги в чест на Октомври, благодарят на Партията за щастливото детство. Ярко изразяват големите завоевания на Октомврийската революция и комсомолците от средните политехнически гимназии, техникумите, професионално-техническите училища.

Дойде ред да манифестират работниците. Първи преминава колективът на ЗММ. Той е награден с юбилейното червено знаме от Министерството на

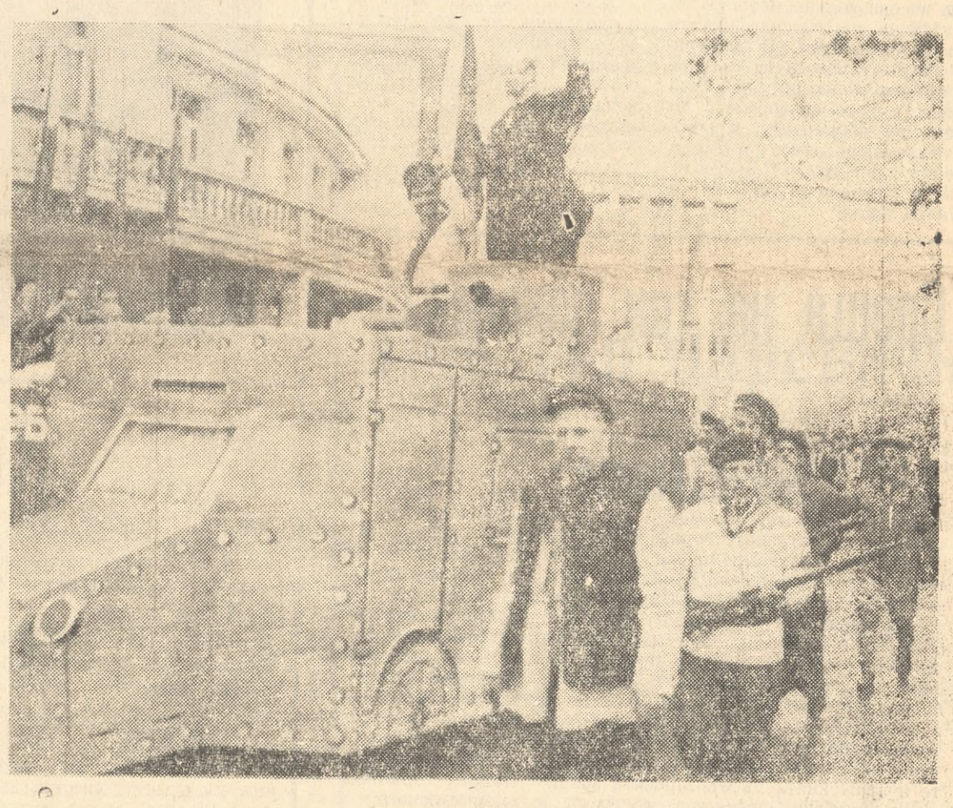
Продължава на 4-та стр.



Трибуната с официалните лица.



Макет на крайцера „Аврора“, който възвести началото на революцията.



Импровизация на бронираната кола, от която Ленин приветствувал.

Силистра

НА 7 НОЕМВРИ преди петдесет години болшевиките извършиха безпримерен подвиг в човешката история. Смъкнаха властта на капиталистите и установиха раждането на новата ера. Откриха пътя за осъществяването на дълго лелеяните мечти на изтерзаните и унижените да станат господари на живота и на благата на своя труд, да заживеят равноправно и свободно.

Пак е 7 ноември. Но петдесет години по-късно. Петдесет години, в които великата съветска страна доказа жизнената сила и правдата на октомврийските идеи. На онези идеи, които станаха пътеводна звезда за цялото прогресивно човечество. Идеи, които вдъхновяваха и вдъхновяват.

Целият свят отбеляза във вторник полувековния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. Най-тържествено го чествуваха и трудещите се от нашия град. Мрачният и навъсен есенен ден не попречи те да се стекат масово в центъра на града и да участвуват във величествената манифестация, посветена на 50-годишнината от победата на Великия октомври.

...Часът е 9,30. Към трибуната се отправят ръководителите на окръга и града. Приветствувани топло и сърдечно, първи се изкачват пратениците на Хмелницка област, ръководени от МИХАИЛ ПРОКОФИЕВИЧ БРАТУНЬ, секретар на областния комитет на Украинската компартия в гр Хмелницки. Тук са и първият секретар на Окръжния комитет на Партията ВЕЛЬО МАКСИМОВ, секретарите на ОК на БКП НИКОЛА НИКОЛОВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ и ШАКИР ШАКИРОВ, първият секретар на ГК на БКП ГЕОРГИ КАРДАШЕВ, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, активни борци против фашизма и капитализма, общественици.

С приветствено слово към силистренските трудещи се по случай празника се обърна секретарят на ОК на БКП Никола Николов. Той поздрави представителите на Хмелницка област и участниците в манифестацията.

Тържественото събрание бе открито и ръководено от другаря Христофор Иванов. Той даде думата на другаря Вельо Максимов, който прочете доклад за Великата октомврийска социалистическа революция. Присъствуващите изслушаха с голям интерес доклада за паметните дни на 1917 година, когато изстрелите на крайцера „Аврора“ възвестиха настъпването на нова ера в човешката история. Другарят Вельо Максимов спомена имената на Ата нас Иванов, Манол Манолов и други силистренци, които са взели активно участие в Октомврийската революция.

След доклада другарят Вельо Максимов прочете и връчи поздравителен адрес по случай 50-годишния юбилей на Октомври от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет в Силистра до Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областния съвет на депутатите на трудещите се в Хмелницки. На ръководителя на съветската делегация Братунь Прокофиевич първият секретар на Окръжния комитет на БКП връчи също така голям портрет на основоположника на научния социализъм у нас Димитър Благоев.

На тържеството поднесе приветствие и водачът на делегацията на Хмелницка област Михаил Братунь. Приятно бе на присъствуващите да чуят, че на хмелничани е известна революционната дейност на Димитър Благоев в Петербург. Накрая водачът на съветската делегация прочете също поздравителен адрес от името на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки и Областния съвет на депутатите на трудещите се до Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет в Силистра. Той връчи на другаря Вельо Максимов и две красиви вази с ликовете на Ленин и Георги Димитров. От



Другарят Михаил Братунь поднася приветствие.

ново прегръдка, отново скандирания „БКП“, „КПСС“, „Вечна дружба“...

При голямо въодушевление присъствуващите на тържеството гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Телеграмите бяха прочетени от секретарката на Окръжния комитет на Комсомола Гинка Пецова.

Тържественото събрание завърши с богата литературно-музикална програма.

Димо ИВАНОВ

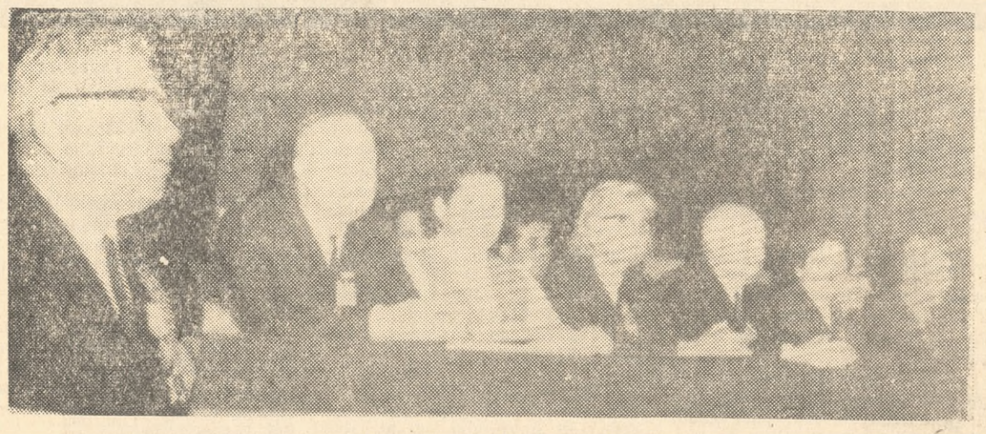
Дулово

ГОДИШНИНАТА на Октомврийската революция се отбелязваше в града ни само с тържествено събрание в навечерието на празника. По случай 50-годишния юбилей тази година бе организирана и манифестация на 7 ноември. В продължение на около едно час трудещите се от града минаваха край трибуната с официалните лица и манифестираха своята признателност и възхвала на Великия октомври.

Под звуците на ученическата духова музика първа премина колоната на знаменосците и ударниците, която застана до трибуната. След тях се появиха възпитаниците на детските градини с цветя в ръце, учителите... С твърда стъпка манифестираха работниците от промишлените предприятия и служителите от учрежденията. Плакатите разказваха за преизпълнени планове в чест на големия празник.

Георги БЪРНЕВ

НЕЗАПОМНЕНО ТЪРЖЕСТВО



Президиумът на тържеството.

ТЪРЖЕСТВА в чест на 7 ноември са се състояли в Силистра повече от 20 години. Но за юбилейната 50-годишнина тържественото общоградско събрание, което бе организирано на 6 ноември вечерта, надмина всички очаквания. За масовото посещение трябва да кажем само това, че големият салон на кино „Москва“ се оказа тесен да побере всички желаещи да присъствуват.

В президиума на тържеството заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, делегацията на Хмелницка област, начело със секретаря на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки Братунь Михаил Прокофиевич, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, първият секретар на Градския комитет на БКП Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, активни борци против фашизма и капитализма, общественици.

Тържественото събрание бе открито и ръководено от другаря Христофор Иванов. Той даде думата на другаря Вельо Максимов, който прочете доклад за Великата октомврийска социалистическа революция. Присъствуващите изслушаха с голям интерес доклада за паметните дни на 1917 година, когато изстрелите на крайцера „Аврора“ възвестиха настъпването на нова ера в човешката история. Другарят Вельо Максимов спомена имената на Атанас Иванов, Манол Манолов и други силистренци, които са взели активно участие в Октомврийската революция.

След доклада другарят Вельо Максимов прочете и връчи поздравителен адрес по случай 50-годишния юбилей на Октомври от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет в Силистра до Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна в гр. Хмелницки и Областния съвет на депутатите на трудещите се до Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет в Силистра. Той връчи на другаря Вельо Максимов и две красиви вази с ликовете на Ленин и Георги Димитров. От

Другарят Михаил Братунь поднася приветствие.

ново прегръдка, отново скандирания „БКП“, „КПСС“, „Вечна дружба“...

При голямо въодушевление присъствуващите на тържеството гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. Телеграмите бяха прочетени от секретарката на Окръжния комитет на Комсомола Гинка Пецова.

Тържественото събрание завърши с богата литературно-музикална програма.

Димо ИВАНОВ

Знамена на първенците

В СЪЗНАНИЕТО на работниците от ЗММ — Силистра 5 ноември т. г. ще остане като незабравима дата. В този ден на колектива на завода бе връчено юбилейното червено знаме и 500 лева парична награда от Държавното стопанско обединение „ЗММ“ и Паспорта на дружбата от Централния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроенето.

На тържеството по този случай другарят Йордан Маджаров — председател на производствения комитет, направи кратък отчет за работата на колектива. В резултат на благородното социалистическо съревнование, разгърнало се в чест на Великия октомври, заводският колектив постигна големи успехи през изтеклите десет месеца. С наличните кадри производственият план за десетте месеца е изпълнен 109,54 на сто и е реализирана надпланова продукция за 20 074 лева.

Мнозина от членовете на трудовия колектив са носители на званията „Най-добър в професията“, „Образцов служител“ и „Ударник“.

Представителят на ДСО другарят Бучаклиев, връчвайки юбилейното знаме, пожела нови успехи на трудещите се от завода.

Новоназначеният директор на предприятието инженер Тодор Василев, поемайки червеното знаме, увери присъствуващите, че в бъдеще ще положат още по-големи усилия в усъвършенстването на технологията на производството и усвояването на нови производи.

Накрая бе изпратена поздравителна телеграма до ЦК на Профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и металургията.

Галиб МЕХМЕДОВ

* * *

НА ЧЕТВЪРТИ ноември в салона на ДСП „Винпром“ — Силистра се проведе тържествено събрание, на което бе отчетено съревнованието за Паспорта на дружбата. Главният счетоводител на предприятието Паскулов прочете доклад, в който се отчете преизпълнение на производствения план с 23 на сто, нарастване на средната работна заплата с 5 на сто, изпълнение на плана за печалбата с 215 на сто. За тези високи трудови успехи председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов връчи преходното червено знаме на ОСПС и ОНС и грамота като предприятие-първенец през третото тримесечие на тази година.

За отлични резултати в съревнованието Паспорта на дружбата получиха Георги Дамянов, Димитър Атанасов и колективът при производствената база, а Марин Трендафилов бе награден с юбилейна значка „50 години Октомврийска революция“ като първенец-производственик.

Накрая заместник-директорът на предприятието Атанас Шемелеков благодари от името на колектива и заяви, че ще положат всички сили, за да задържат преходното знаме и през четвъртото тримесечие.

Ат. АИДЕМИРСКИ

Разговор за благоустройството, чистотата, здравето и обществения ред

Грижите за благоустройството, чистотата, спокойствието и здравето на трудещите се са една от постоянните грижи на Партията и народната власт. На това са посветени и мислите на др. Тодор Живков в писмото му до градския комитет на Отечествения фронт в София. Това писмо бе повод за разговора на окръжното съвещание, състояло се на 1 ноември т. г., свикано от Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт. На съвещанието присъствуваха председателите на народните съвети и общинските комитети на Отечествения фронт, ръководители на предприятия за обществено хранене, служители от Народната милиция, партийни и стопански дейци.

Доклад за дейността на комитетите и организациите на Отечествения фронт и народните съвети от окръга в светлината на писмото на др. Тодор Живков прочете секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тома Жендов. Посочените слабости в писмото на др. Тодор Живков — подчерта докладчикът — се отнасят преди всичко за нашата столица. Но по същество с еднаква сила те важат и за нашия окръг. В писмото става дума за правилното възпитание на населението, за мобилизацията на неговите сили в благоустрояването то и укрепването на реда и културните взаимоотношения между гражданите. Във връзка с това бе приет призив-обръщение към трудещите се от окръга. Добре работиха в това отношение комитетите на Отечествения фронт в селата Голеш, Окорш, Попина и други.

Борбата с нарушителите на обществения ред и спокойствието е едно от постоянните задължения на отечественофронтовските организации, народните съвети и цялата общественост. Но постигнатото в тази насока е още недостатъчно. Малка е взискателността към нарушителите. В разстояние на шест месеца са съставени съвсем малко актове. Това е така, защото контролът от страна на общинските и градските народни съвети, Отечествения фронт, Комсомола, МВР и здравните работници е слаб.

Изградена е окръжна комисия, а така също и общински комисии, които се грижат за благоустрояването и хигиенизирането на населените места. Но не всички от тях работят активно за изпълнението на 36-то постановление на Министерския съвет. Със загриженост беше обърнато внимание на управителните съвети на ТКЗС, че не полагат старание за хигиенизирането и благоустрояването на стопанските дворове. Поради това в окръга още няма нито един образцов стопански двор.

С удоволетворение беше отбелязано, че санитарно-хигиенното състояние на училищата е добро. Лошо впечатление правят редът и хигиената в „Отец Паисий" и „Кирил и Методий" в Силистра, които се помещават в една и съща сграда. Тук е малък училищният двор и няма площадки за игра. Малки са дворовете на детските градини. Сезонните летни детски градини се помещават в неподходящи сгради и не се обзавеждат добре.

Положителни резултати са постигнати в заведенията за обществено хранене. Подобрени са условията на работа в промишлените предприятия. Създадени са нови зелени площи в населените места. Лошо е състоянието обаче в дворовете на ТПК „Девети септември" и Консервния комбинат в Силистра, ТПК „Нов живот" и ТПК „Домостроител" в Тутракан. Неприятно впечатление правят районите около ДП „Зърнени храни", ОТП „Топливо" и ДП „Транспред" в Силистра.

Изказалите се подчертаха, че все още не е уреден въпросът за събирането на сметта. Нужни са машини за сметосъбирането. Не се измазват и не се оцветяват добре сградите по централните улици. Озеленяването им още е недостатъчно.

Всички присъствуващи бяха единодушни, че ако се създаде пълно взаимодействие между заинтересованите институти и организации, обликът на населените места в окръга ще се подобри, ще се спазват строго правилата за обществения ред.

Иван ПЕЙЧЕВ

КАТО ПРИ СВОИ...

Наскоро от Силистра до гр. Измаил (Съветския съюз) бе организирана екскурзия с „Кораба на мира и дружбата". Нейни инициатори бяха Окръжният комитет на Партията, Окръжният комитет за българо-съветска дружба и Окръжния комитет за защита на мира. Над 250 души-активисти на комитетите на Отечествения фронт, на комитетите за българо-съветска дружба и на комитете за мир, участнички в движението за комунистически труд на село, имаха възможност да гостуват в съветската страна. Те бяха радостни, че посещаваха СССР в навечерието на честването на петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. С първокласния кораб „Александър Стамболийски" пътуваха приятно и доволно по тихия Дунав.

... ПОСЛЕДЕН сигнал за отплаване. Корабът напуска бързо пристанището. Изпращачите на кея ни махат продължително. Не усещаме кога навлизаме в „румънски води". По палубите на речнофлотския ни красавец гъмжи от весели и радостни хора. Повечето от тях за пръв път отиваха на посещение във великата съветска страна. Затова разговорите са оживени. Всеки пита с какво е забележителен градът, към който ще пристигнем. Веселата глъчва секна, когато се стъмни.

На другия ден осъмнахме на измаилското пристанище. Противно на предния ден, времето бе мрачно. Валеше силен дъжд. Някой подхвърлиха шеговито: „У нас сигурно е хубаво и топло". От запотените стъкла на кабините се мъчим да разгледаме пристанището, града. След малко идва да ни посрещне представителят на „Интурист". Когато всички необходими неща бяха уредени, слязохме на кея.

Там ни чакаха рейсовете на „Интурист". Шофьорите и преводачите ни посрещнаха приветливо. Още от първите разменени мисли разбираме, че преводачите са наши сънародници. Просто това личи по говора. Техните деди отдавна са дошли да живеят в града и околните села. И са позабравили малко родния си език. Но това не пречи. Напротив, разговорите стават по-оживени, въпросите мимолетно следват един след друг. Ставаме извед нъж добри събеседници. Нашият преводач ни съобщи интересни неща. Неговата баба била родена в Силистра. Той се зарадва много, като научи откъде сме. Затова по пътя из града често ни питаше за Силистра. Гоци Жеков — преводачът в нашия автобус — през прозореца ни сочеше тази или онази забележителност на Измаил.

Понеже валеше силен дъжд, някои от групата предложиха да се отбием до универмага и си купим чадъри. Спряхме до магазина. След това се качихме на автобуса и отидохме да разгледаме музея на великия руски пълководец Александър Василевич Суворов. Екскурзоводката на музея ни посрещна още на входа. Покани ни любезно да влезем. И ни поведе от зала в зала. Разказваше ни увлекателно за битките, които е водил Суворов, за неговата блестяща военна кариера. Всички останахме доволни от обясненията на екскурзоводката и от извънредно добре уредения музей.

Отбихме се и до училището, в което през 1871 година българският поет и революционер Христо Ботев е учителствувал. Сега училището е гимназия. И носи неговото име. Посрещна ни заместник-директорът. Той ни се извини, че днес малко са „неподготвени". Трябвало да отиват на бригада в помощ на колхоза. Но заваляло и се върнали да продължат учебните занимания.

Беше много любезен. Разказа ни, че в училището вече се е създала традиция най-добрият клас по успех през всяка учебна година да държи портрета на Христо Ботев в своята стая. После ни разведе да разгледаме подредбата на учебните стаи. Заведе ни в часа на деветокласниците. Те имаха урок по география. Преподавателката им предаваше урок за нашата страна. Говореше им за природните богатства на Народна република България. Беше към края на часа. Тя прекрати своя урок. Учениците веднага се заинтересуваха откъде сме. Някои поискаха адресите ни. На сбогуване им подарихме скромни подаръчета. Заместник-директорът също ни подари по една пощенска картичка, посветена на полувековния юбилей на Великия октомври...

Разгледахме и други забележителности на града. След обед всеки сам разглеждаше града. По улиците срещнахме много българи, които живеят в Измаил и околните села. Те ни казаха, че в град Болград живеят почти само българи. Когато чакахме автобуса, една група българи, живущи тук, се интересуваха живо за родината на своите деди и прадеди. Мнозина от тях ни питаха дали не носим грамофонни плочи със записи на български народни песни. Те често слушали по радиото български народни песни и желаеха непременно да се сдобият с плочи с изпълнения на Вълкана Стоянова, Стайка Гьокова, Борис Машалов... Някои от нас им обещаха, че щом се върнат в България, ще им изпратят. Те с удоволствие дадоха адресите си.

Същия ден вечерта във Висшия педагогически институт за подготовка на учители по западни езици и рисуване в Измаил се състоя Вечер на съветско-българската дружба. Тя беше организирана от комсомолската организация при института. Вечерта се превърна в хубав празник. За значението на дружбата говори комсомолската секретарка на института. На приветствията отговори секретарят на Окръжния комитет на Партията в Силистра Шакир Шакиров. Той изтъкна, че дружбата между нашите два народа е крепка и силна. Вокалната певческа група при Окръжния народен съвет изнесе хубава програма. Комсомолците от института също се представиха със своя програма. Импровизираната вечер на съветско-българската дружба се превърна в хубаво тържество. Гости и домакини си пожелаха да отпразнуват весело и щастливо славната годишнина на Октомврийската революция.

На втория ден част от екскурзиантите отидоха да разгледат Одеса. Другите отпътуваха за Кишинев — столицата на Молдавската съветска социалистическа република. Който и град да посетяхме, виждахме, че съветските хора се готвеха трескаво за най-тържественото честуване на своя национален празник — 7 ноември. Особено ярко личеше голямата подготовка за това в Одеса.

... Екскурзията бе кратка. Продължи само четири дни. Но през тези дни ние можахме да почувствуваме напълно радостта на съветските хора, които живеят в този край на страната, че посрещат най-грандиозния празник в историята на СССР. Празник, който ги избави от нищетата. Празник, който им откри светлия друм към свободата и равноправието.

Вълчо РАДЕВ



Младите продавачки в сладкарницата на потребителната кооперация в Старо село Христанка Живкова и Лиляна Димитрова прензълняват еже месечно плановете за стокооброта. Обслужват културно клиентите.

НА СНИМКАТА: Двете продавачки с усмивка посрещат поредните клиенти.

Съвещание на народните контрольори

Неотдавна бюрото на общинската комисия за народен контрол в село Калипетрово свика съвещание с народните контрольори.

Присъствуващите бяха запознати от председателя на общинската комисия за народен контрол Иван Иванов с основните положения, залегнали в новата инструкция за работа на комисиите за народен контрол. Изказвания направиха Трифон Куцаров, Христо Папазов, Стоян Колев и др.

Изтъкнато бе, че сега най-важната задача на народните контрольори е да проверят как кооперативното стопанство, потребителната кооперация и други се готвят да посрещнат зимата.

Иван ГАДЖЕВ

Среща на три поколения

Неотдавна по решение на женкомисията при общинския комитет на Отечествения фронт в село Ситово се проведе „Вечер на три поколения". В дооре украсения салон се събраха пионери, комсомолци и комунисти.

Доклад за създаването и дейността на комсомолската и партийната организация изнесе Коста Димитров — секретар на общинския комитет на ДКМС. Група пионери поднесоха букети цветя на активните борци против фашизма, окачиха им пионерски връзки и комсомолски значки. Председателят на общинския пионерски щаб — Димитрина Орлоева, разказа за успеха на пионерската организация в урочната и извънкласна работа. Другарят Андрей Гандев — многогодишен секретар на комсомолското дружество при механизаторите, отбеляза, че все по-широкото навлизане на механизацията в селското стопанство е дело на младежта. Атанас Кулев — активен борец против фашизма, който е един от основателите на Комсомола в селото през румъно-фашистката власт, разказа спомени за подвизи на комсомолците през това време. Другарят Димо Ченев — участник във Втората световна война разказа спомени за подвизите и сраженията на българските войни. Накрая присъствуващите изпратиха протестна телеграма до американското посолство в София, в която енергично се протестира против варварските бомбардировки и се призовава да се прекрати мръсната война срещу борещия се виетнамски народ.

Милан КУЛЕВ

ИНТЕРЕСНИ КРЪЖОЧНИ ФОРМИ

Тази година Пионерският дом в Тутракан организира нови, интересни форми на кръжочна дейност. Някои от пионерите продължават работата си от миналата учебна година. Други за пръв път удовлетворяват желанията си в любимия кръжок. Първите занимания на кръжочниците започнаха.

С голямо нетърпение чакаха да получат първите си роли участниците в драматичния кръжок. Преди да се стигне до представянето на пиесата, младите актьори трябва да усвоят много неща. Забавно е и при пионерите, които участвуват в кръжока по кукловодство. „Художниците" пък от кръжока по изобразително изкуство са най-нетърпеливите. Изпод тяхната четка се раждат образи, картини...

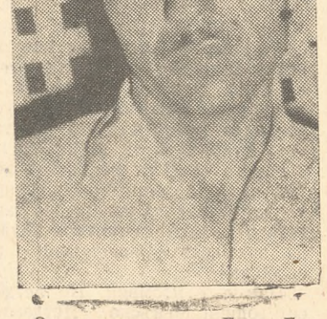
— А ще научим ли пие стенографията? — вълнуват се пионерите, които се заеха да изучават тази трудна дисциплина.

В творческо търсене ще протичат занятията в кръжока по физика и фотография. Весело е и при футболистите и шахматистите. Бъдещите журналисти правят първата стъпка в кръжока „Млад дописник".

— При нас е най-интересно — заявяват членовете на кръжока „Танци на народите". — Ще научим различни танци на различни народи. Ще ги играем пред гражданите.

Всеки кръжочник ще пре кара приятни часове в избрания от него кръжок. За това заслугата е на Пионерския дом, който е организирал толкова много кръжоци — кой от кой по-интересен, по-желан.

Викентий ДУКАНОВ



От дълги години Енчо Ганчев е тракторист в кооперативното стопанство в село Иширково. Винаги проявява усърдие, стреми се да е начело в съревнованието. Затова всички са доволни от работата му.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

60

ще слуша какво му четат радистите.

— Хайде, хайде — каза Берг, — губим време.

Той искаше да й каже още, че слушаше нейния център всеки ден и всеки ден те, зад линията на фронта, прибавяха към онова време, докато стояха в ефира, ту половин минута, ту и цяла минута — толкова много я чакаха.

„Сега ще се разчувствува — помисли Берг. — Добре, че навреме се сетих. Няма по-сантиментални хора от разузнавачите, спуснати в тила на противника, особено след провал".

Берг едва кимна с глава на Аня, избирайки този миг, когато Швалб се отдалечи за пепелника. Той кимна с глава на Аня и за миг затвори очи.

Аня започна да изчуква текста.

И колкото по-нататък — с отчаяна ярост — изчукваше тези цифри, толкова по-голяма вълна на задушаваща погнуса към самата себе си се надигаше в нея.

Тя предаде целия текст и се забави при подписа „Аня" — в случай на провал беше уговорено „Маня". Швалб сложи ръка на рамото й и в еднакъв степен неочаквано и за Берг, и за девойката каза на руски:

— Не мислете да се шегувате, Анечка.

В малката стая с камина масата беше сервирана за двама души. Берг седеше гърбом към горящата камина — нощите бяха студени, с онзи особен августовски студ, който съпътствува горещите дни в подножията на планината. По лицето на Швалб играеха бели петна — ту остри, ту дълги. Те бяха пили вече много. След водката Берг побледня, под очите му легнаха лилави петна, а Швалб, напаки, почервеня, движенията му станаха без смислено бързи и редуваше своя берлински говор с руски фрази.

— Аз, като никога по-рано, вярвам в нашата победа — говореше той, — като никога по-рано! Япония, Южна Америка — Хуан Перон в Аржентина е сигурен момък, той ще проведе след себе си цяла Южна Америка, запомнете думите ми. — Испания, Португалия, цяла Европа е обхванати здраво от нашите съюзници, които още не са вдезли в борбата, но които ей сега ще влезат в нея. Вие сте мислите защо досега не се е вдигнала Ирландия? Не защото там не е готово нищо! Не! Рано е! Още е рано! Аз разбирам фюрера, иска всички те да се забравят, да помиришат успеха. Засега още не могат да си представят какво става в техния тил. Той не е монолитен, както у нас, а пролетен лед, разяден от водата Фюрерът ще насрочи масиран удар, когато в подземията на райха бъде завършена работата над новите свръхсекретни оръжия. Този масиран удар ще застави Запада да отстъпи, ще го постави на колене, а тогава ни е ясно какво трябва да правим по-нататък. Ясно ни е какво трябва да правим по-нататък — увери повтори Швалб.

— Аз се радвам, гледайки ви — каза Берг, — възхищава ме вашият великолепен оптимизъм. Ако не трябваше да заминавам сега при шефа, бих пил още водка.

— Заминете утре. Все едно вие ще пристигнете с победа.

— Първо, не аз, а ние ще пристигнем с победа. Никога не отделям себе си от онези колеги, с които заедно провеждаме операция, и второ...

Швалб се размя високо:

— Значи, не отделяте себе си от вашия приятел Канарис?!

— Както изглежда, вие сте прехвърлили — каза Берг и стана от масата, почувствувал, че самата съдба му помага да замине незабавно. — По-добре ще бъде да поспите, Швалб.

— Аз се пошегувах, полковник...

— Така се шегуват глупаци.

— Какво, какво?!

Берг стана от масата и каза:

— Позволете.

Швалб извика нещо след него, но Берг не се обърна: той се отби при радистите, взе папката с радиограмата, слезе в двора, седна в автомобила и замина.

Всичко по-нататък потвърди неговата оценка на характера и темперамента на Швалб: онзи действително извика дежурния фелдфебел, след като доизсмука бутилката, и каза:

— Ще се върна след два часа. Отивам при момичета.

Аня почука на вратата. Когато фелдфебелът отключи вратата, тя каза:

— Трябва да поговоря с оберст Берг.

— Ду-ду — фелдфебелът имитира с глас автомобилна свирка. — Няма го. Замина.

Аня походи из стаята, а след това отново почука на вратата и каза:

— Тоалетната. Искам да отида в тоалетната. Ферштейст? Да се измия...

Фелдфебелът кимна с глава и поведе Аня в зелената дъсчена будка. Тя се затвори там, а той, както му беше заповядано от Швалб, остана да я пази.

„Моята Лота винаги се затваря във ваната за половин час — мислеше си той, разхождайки се по пясъчната пътека. — Те ми заповядаха да се отнасям внимателно с тази девойка. Интересно, какъв колет да изпратя от тук на Лота? Тук има хубави, дебели, плетени чорапи. Въобще планинците умеят да правят топли дрехи, без тях ще пропаднеш в планините. Всички планинци имат слаби крака, като пръчки. А планинките, обратно, имат силни стройни крака. Защо тук нощите са толкова студени? Пада роса, както късно есен. Макар че и във Ваймар също така е студено нощем през август... Интересно, а за какво мисля в промеждутъците, когато нищо не мисля? Не, сега също мисля за онова, което става, когато за нищо не мисля. Отдавна не съм ходил за гъби. Миналата седмица Гешке събра две вед ра гъби. Можеш да ги изсушиш и изпратиш в къщи. Гъбена супа през зимата — какво може да бъде по-прекрасно! По дяволите, а нали трябва да се навечерям. Сега ще я отведа в стаята, а сам ще се навечерям. Трябва да взема онова, което е останало в стаята с камината. Там при тях навярно са останали вкусни неща. Донесоха им печено агнешко, кървавица с чесън и сирене. Защо тези планинци слагат в кървавицата толкова много чесън?"

— Пани! — извика фелдфебелът. — По-бързо, пани!

И тръгна по пътеката в обратна посока.

Шефът на гестапо каза:

— Скъпи ми Берг, не му обръщай внимание. Тази история не струва пукната пара. Аз, от своя страна, ще го заставя да ви поднесе публично извинение. Всичко това е глупост в сравнение с тази победа, която удържахме с вас в единоборството с руската радистка. Незабавно ще изпратя донесение в Берлин.

— Надявам се, че вие разбирате защо съм толкова педантичен към тази пиянска шега — каза Берг.

— Защо пиянска?

— Той беше пиян, много пиян.

— Почакайте, почакайте, пиян ли е бил?

— Да. Вечеряхме с него и той пи толкова много, че напълно естествено бе да наговори бог знае какво.

— Добре. Той ще бъде наказан, не помрачавайте нашата обща радост с глупостта на един пияница, който не умее да се държи.

В това време иззвъня телефонът. Шефът на гестапо каза:

— Извинете, полковник.

Вдигна слушалката. По това как слушаше онова, което му казваха, Берг разбра: руската е избягала. Той не сгреши. Шефът на гестапо закрещя:

— Къде е Швалб? Какво? Да се намери незабавно! Обявете тревога! Вдигнете войската! Прочистете цялата околност! Препили сте, крастави дръвници! Тъпаци!

И докато шефът на гестапо крещеше по телефона, Берг си мислеше: „Разбира се, най-страшното ще бъде, ако я хванат днес или утре, преди да е намерила своите. Те — а тя непременно ще попадне в гестапо — ще я измъчат до смърт. И тогава? Нищо. Те сами санкционираха моето завербуване от нея. Само едно: тя може да посочи, че гвоздеите са били извадени. Защо е трябвало именно аз да извърша това? У кого ще се мерне така ва мисъл? Не трябва да се започва работа, предварително решавайки, че тя е проиграна. Повече хумор. И така, и иначе — все е лошо. А засега е добре. Сега ще си отида в къщи и истински ще се напия, а след това ще легна да спя и ще спя до девет часа".

(Следва)

ИЗТОЧНИК НА ПО-ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ

ст. научен сътрудник в НИИЖ — Шумен, кандидат Митьо КЪНЕВ на селскостопанските науки

Ранното отбиване на прасета та има редица предимства в сравнение с отбиването на двумесечна възраст. Чрез него се съкращава интервалът между отделните опрасвания и се увеличава техният брой. Намаляват се и разходите по отглеждането на животните. Рано отбитите прасета имат по-интензивен растеж през периода преди и по време на угояването, а свинете-майки през бозайния период, губят по-малко от живото си тегло. Намират се в по-добро телесно състояние, което е предпоставка за запложданe в по-кратки срокове и за по-добра плодовитост.

С напредването на бозайния период количеството и качеството на млякото на свинете се изменя в отрицателна насока, особено след 30-я ден. По това време прасетата не могат да задоволяват нуждите си от хранителни вещества само от майчиното си мляко. Освен това ферментационната система в храносмилателния апарат на малките животни се приспособява все повече към смилането и използуването на други храни. Това налага подхранването и с други биологически пълноценни храни, при което може дори напълно да се замени майчиното мляко.

Храненето на малките прасета трябва да бъде пълноценно, за да се задоволят напълно техните нужди. Комбинираните смески за тях се отличават с необходимата енергетична хранителност, със съдържанието си на суров и смилаем протеин, с незаменими аминокиселини, макро и микроелементи, витамини, антибиотици, сурови влакнини и пр. Смеските трябва да бъдат апетитни и диетични. С оглед нуждите на прасетата и икономиката на храненето са разработени три вида комбинирани смески: предстартерни (предначални), стартерни (начални) и гроуери-смеска (за растеж).

Тези смески се набавят от ДИП „Фуражна промишленост". Те трябва да се поставят на сухо, проветриво място, на пласт не по-дебел от 30-40 см, и да се пазят от намокряне и достъп на животни. За да се предпазят от запарване, плесенясване и загниване, нужно е да се лопатират.

Предстартерната смеска започва да се дава на прасетата от 5-6-дневна възраст до 15-20-я ден, след което се мичава на стартерна смеска. Тя се дава, докато животното достигне 14-16 кг живо тегло (40-50-я ден). Тогава стартерът се заменя с гроуер. Стартерната смеска може да се дава и до по-високо живо тегло. През това време за едно прасе се изразходват около 2-3 кг предстартер, 10-20 кг стартер и 25-30 кг гроуер.

Преминаването от една към друга смеска става постепенно в продължение най-малко на 4-5 дни. Предшествуващата смеска постепенно се намалява, а последващата постепенно се увеличава. Никога не трябва да става смяна през дните на отбиването и през дните на кастрацията.

Смеските се дават на воля в сухо или мокро състояние. Ако се дават в мокро състояние, се смесват с вода в съотношение 1:1 или 2. За предпочитане е смеските да се дават в сухо състояние, което позволява да се поддържа по-добра хигиена. Предстартерът се дава 5-6 пъти, стартерът 4-5 пъти и гроуерът 3-4 пъти на ден. Излишно е да се поставя в хранилките наведнъж голямо количество храна, която не може бързо да се изяде от прасетата, а само се замърсява и разпилява. Хранилките трябва да бъдат така направени, че прасетата да не могат да влизат в тях. До храната на прасетата свинете не трябва да имат достъп.

Прасетата чувствуват голяма нужда от вода, ако смеските се дават в сухо състояние или когато получават бито мляко или суроватка. Водата се дава отделно от тях. А битото мляко и суроватката се дават или в поилки, или заедно със смеската, ако тя се дава в навлажнено състояние.

Отбиването на прасетата-бозайници започва от 30-дневна възраст и се извършва в продължение на 4-5 дни. Всеки следващ ден броят на бозаенетата се намалява и на 4-5-я ден се свеждат до един път. Този срок при по-маломлечни свине, ако се прецени, че няма опасност от възпаление на вимето, може да се намали.

Ако съществува възможност, по-добре е при отбиването и ед на седмица след отбиването прасетата да останат на същото място, където са живели до този момент, а свинете да бъдат отделени. По този начин животните понасят отбиването по-безболезнено. Непосредствено преди това дажбата на свинята се изменя с оглед да не влияе стимулиращо върху млечната й продуктивност. Непосредствено след отбиването на прасетата свинете се подготвят за заплождане, което може да стане още при първото разгонване.

Едно от най-важните условия за успешното провеждане на ранното отбиване на прасетата е поддържането на висока хигиена и осигуряването на оптимални климатични условия. От клоненията в отрицателна насока могат да станат причина за настъпването на разстройства и поява на болести. В хранилките, поилките и изобщо в помещението да се поддържа изряд на чистота. Периодически да се извършва дезинфекция. На прасетата и свинете да не се дава развалена храна. Водата също трябва да бъде чиста. Ако храната в хранилките е замърсена с урина, извержения или постеля, тя трябва веднага да се подмени. Особено внимание да се обръща върху хигиената на съдовете и поилките, в които се пренася и поставя битото мляко и суроватката.

През студените зимни месеци водата и битото мляко да се дават затоплени, а смеската суха. По възможност на прасетата трябва да се създават условия за движение и огряване от слънце. Първите 10 дни температурата на мястото, където лежат животните, трябва да бъде 25-30 градуса С. За поддържането на такава температура могат да се използуват инфрачервени лампи.

Твърде пагубно действува върху малките животни висока та влажност на въздуха в помещението. Тя трябва да бъде 65-75 на сто. Борбата с висока та **влажност в наличните** щения тряова да се води чрез системно проветряване, поставяне на влагозадържащи средства, подсушаване и пр.

Кастрирането може да се извърши по всяко време, съгласно възприетата практика, но в никакъв случай не по-късно от една седмица до отбиването или по-рано от една седмица след отбиването.

Би било много добре, ако се въведе контрола на живото тегло и на изхранените смески. Тя е **необходима, за да** се бие ясна представа за ползата от мероприятието. Живото тегло се измерва при отбиването и при навършване на 2 месеца. Отчита се действително изядения фураж по видове смески. Като се разполага с тези данни, на края ще може реално да се отчете каква е била изгодата от ранното отбиване на прасетата.

Успешното провеждане на това мероприятие е свързано с комплекс от условия, които трябва без изключение да се спазват. Неговото въвеждане е свързано с известни трудности. Тези трудности могат да породят скептицизъм. Но трябва да се напомни, че само онези ще се радват на успех в своята работа, които сериозно са се заели с нея и твърдо вярват в успешния й край.



Всеки ден преди да започнат работата строителите от бригадата на Асан Ибрямов от с. Черник обсъждат колективно задачите, които има да изпълняват през деня.

ДЕЛНИЦИТЕ НА ЛОЗАРИТЕ

Гроздето е отдавна прибрано, но в лозята на ТКЗС — Окорш оживлението не спира. Всяка сутрин тук пристигат кооператорите от бригадата на Георги Василев, нарамили мотики или с ножици в ръцете. И местността, разположена до северния край на селото, се оглася от техния глъч, примесен с боботенето на трактор. Есенните дни са топли и приятни. А това по мата на хората да работят и бързо, и качествено.

Стопанството разполага с 400 дка нови лозя, засадени през тази пролет. Техните лози растат по-нежни и по-лесно се повреждат от студа. Затова първата работа на лозарите е да заровят най-напред тези на саждения. Звената, които първи завършват с изпълнението на тази задача, преминават в старите лозя и започват резитба.

За да се извършва това мероприятие висококачествено, ръководството на стопанството взе мерки още през миналата зима. За много от окоршките кооператори лозарството е нов отрасъл. Затова под ръководството на агронома Костадин Николов тук бе организиран курс, в който хората от лозарската бригада имаха възможност да се запознаят с най-важните моменти в извършването на резитбата и другите мероприятия в този отрасъл.

Сега всички звена са обхванати от трудов ентусиазъм. Стремежът на кооператорите е да приключат час по-скоро есенните работи в лозята, да създадат условия за доброто им пре зимуване, и с това да осигурят получаването на богата гроздова реколта през идната година. В помощ на лозарите е трактористът Стойко Пенев. Със своя Болгар той изорава между редията и заравя отчасти главините. С това облекчава труда на хората и дава възможност зазимяването на лозовите насаждения да приключи в кратък срок.

В извършването на всички мероприятия през годината, както по качеството на работата, така и по спазването на агротехническите срокове на първо място между звената се нарежда звеното на Петран Шопов. Но дали ще запази първото място и сега? Все още е трудно да се каже. Защото желанието на всички е да бъдат първи. И нито едно звено не смята да остави лозята си незазимени както трябва.

Емил ПРАХОВ

Ползата е очебийна

Кооперативното стопанство в с. Сокол е едно от тези, в които техническият прогрес започва да намира приложение в почти всички области. На него са подали ръка полевъди, животновъди и механизатори, защото всички отдавна са разбрали ползата от това съжителство.

Разбира се, за да се потвърди гореказаното, трябва да се посочат и показателни примери. Най-очебиен от тях е този с работата на бригадата за комплексна механизация. Тя се състои от 18 души, 12 от които са механизатори и 6 общи работници. През настоящата година те обработваха 12 000 дка кооперативна земя. По-рано в кооперативното стопанство за толкова площ се грижеха около 100 полевъди и механизатори.

Разбира се, застъпените в бригадата култури бяха подбрани правилно с оглед на механизираното им обработване, като пшеница, слънчоглед, царевица и др. С изключение на беленето на царевицата, в нито една от агротехническите задачи не е участвувал ръчният труд на полевъдите. С цел да се избегне **разреждането на ръка,** през пролет, когато започна сеитбата механизаторите започнаха **работа със специалните** ръчни сеялки, пригодени за пунктирана сеитба.

Всичко това допринесе за намаляване себестойността на произвежданите **зърнени** култури. Така например в останалите бригади 100 кг царевица струват на кооперативното стопанство 6 61 лева, а в бригадата за комплексна механизация — едва 2,59 лева.

Идентичен е примерът и със себестойността на слънчогледа. В първия случай 100 кг струват 9 лева, а на бригадата за комплексна механизация — 5,33 лева.

Най-показателен е обаче примерът с общата продукция. В обикновените полевъдни бригади 100 души осигуряват обща продукция за 200 000 лева годишно, а осемнадесет души от бригадата за комплексно обработване — осигуриха такава за 420 000 лева.

Универсална е изявата на техническия прогрес в кооперативното стопанство в с. Сокол. Не остава незасегната от него и дейността на агроспециалистите. По тяхно настояване през последните години масово се използуват нови сортове зърнени култури и се прилагат хербициди. Ефектът от тези нововъведения е неочаквано голям. Хербицидите правят излишна борбата с плевелите, освобождавайки много работна ръка за нуждите на трайните насаждения.

При царевицата и пшеницата масово беше използуван тази година известният хербицид „2,4-Д". Той се прилагаше посредством самолетно пръскане с воден разтвор по 0,150 кг хербицид на декар площ.

При слънчогледа с успех беше прилаган хербицидът „Прометрин". Знае се вече, че около 20 на сто от получените добиви на декар площ се дължат на третирането с хербициди.

Проява на техническия прогрес през настоящата година в областта на лозарството беше ползването на нового съоръжение за пробиване на дупки при засаждането на нови лозя, наречено „Хидробург". С помощта на това просто, но ефективно устройство се избягват физическите усилия на работниците и се постига по-голяма производителност. Докато с обикновено ръчно садило на ден се пробиват около 350-400 дупки за лозя, при този случай с помощта на хидробурга може да се подготви за засаждане около 7-10 дка площ.

В с. Сокол ползата от техническия прогрес е очебийна и в областта на животновъдството. Преди години, когато не беше въведена механизация в отглеждането и доенето, 12 крави се обслужваха от 1 дояч, а сега същият човек се грижи за 28 крави. В с. Сокол механизираното доене е въведено от четири години, в с. Дичево — от три години и в с. Суходол — от две години. В тези села уморителният ръчен труд на дояча, вече е само нерадостен спомен. Сега животновъдите имат повече време да се занимават с поверените им животни.

Показателни са и резултатите в областта на птицевъдството. Преди години, когато не бе механизирана нито една от производствените операции, за 5 000 носачки се грижеха четирима души, а сега само двама. По този начин рязко е снижена себестойността на продукцията ..

На техническия прогрес в с. Сокол се гледа като на всеобщо дело, защото ползата от него е повече от очевидна.

Р. РУСЕВ

В КРАК С ВРЕМЕТО

Изхождайки от обстоятелството, че квалификацията на трудовия колектив има решаващо значение за изпълнение на производствените задачи, ръководството на завод „Стомана" направи всичко, което е по силите му, за да разреши и този важен проблем.

В техническата учебна 1966/67 година бяха обхванати 373-ма души. 328 от тях завършиха успешно целия курс. При тази учебната работа бе много затруднена от липсата на подходящи стаи и учебни помагала. Тия трудности в работата на всички учебни форми са вече преодолени. Сега в сградата, където се помещаваше Професионално-техническото училище, са създадени прекрасни условия за учение и културни занимания. Четири от стаите са снабдени с маси, столове и с черни дъски, а в друга една се обзавежда технически кабинет. Осъществява се една многогодишна мечта на работници, техници, инженери и ръководители. Създават се условия за нещо като минигорен заводски университет.

Новата техническа учебна 1967/68 година обхваща 540 курсисти, или 56 на сто от промишлено-производствения персонал. По специална програма 164 леяри-формовчици изучават основите на съвременното леярство. Учат се стругари, шлосери, бояджии, моделчици и електротехници. Учебната работа в курсовете се улеснява и от редицата схеми, табла, модели, срязани детайли и други пособия. Застъпено е и бригадното и индивидуалното обучение на работниците, особено на новопостъпилите. Благоприятните условия за учение се ползуват и от желаещите да учат чужди езици.

Голям дял за създаване приятна и предразполагаща за учение обстановка имат и ръководствата на партийната организация, профорганизацията и Комсомолът.

При повишен интерес и при изключително добри условия в завод „Стомана" започна новата техническа учебна година. Можем да се надяваме, че грижите, които се положиха и полагат за нея, ще бъдат оправдани с хубавите резултати в подобряването квалификацията на целия трудов колектив.

Д. П.

Нов тип царевични кошове

Правилното съхранение на царевицата е един от важните проблеми за тази широко известна фуражна култура. Поради това, че в момента на прибирането стават чести промени на времето, значително се повишава нейната влажност. Съществуващият тип дървени — царевични кошове не гарантира нейното нормално изсъхване. Често мухлясва и се развали част от нея. Въпросът за правилното съхранение на царевицата вълнува всички и особено стопанствата с животновъдно направление. Той бе постоянна грижа и на ръководството на ДЗС „Янко Забунов", защото прибраната с по-висока влага царевица трудно се съхранява в примитивните кошове.

По указания на обединение ДЗС при Министерството на земеделието, ръководството на стопанството сключи договор за доставката на нов тип царевични кошове, желязна конструкция, които се произвеждат в РТС — Габрово и представляват голям интерес за селскостопанските специалисти. Кошовете са изработени от винкелно и обло желязо, имат цилиндрична форма, лесно сглобяеми, покритът е направен също от сглобяеми елементи и ламарина, с вентилационна колона в средата и се монтират върху бетонна основа. Вместимостта на всеки кош е около 170 тона царевица на кочани, която може да се складира и при голяма влага без всякаква опасност от разваляне. Пълненето става механизирано чрез транспортна лента. Единият кош нормално се пълни за два дни, но при по-добра организация на разтоварването на превозните средства може да се напълни и за един ден.

С помощта на вентилационна уредба във всеки кош се вкарва пресен въздух, който изсушава влажната царевица.

В стопанството вече са монтирани четири такива коша, а за следващата година има сключен договор за доставка на още десет. Цената им е далеч по-изгодна от тая на дървените кошове, които се строяха досега.

Кирил ТАСЕВ

Обработват златните низи

Тютюнопроизводителите от с. Ножарево навреме започнаха експезирането на златните низи. Звената на Акиф Раимов, Хакъ Якубов, Мехмед Етемов и Ахмед Хюсеинов всеки ден експезират по 500 низи.

Полевъдите работят внимателно. Сортират листата по качество. Отговорникът Руфад Ахмедов отблизо следи изпълнението на важната задача.

Кооператорите са обещали да приключат в най-благоприятен срок обработката и продажбата на тютюна.

Ахмед ДЕМИРОВ



Продукция над плана

Мехмед Салиев и Ресмия Мехмедова от с. Дичево се занимават с отглеждането на 6 000 ярки. Те ги получиха още като малки пиленца и положиха много добри грижи за тях. Хранеха ги според изискванията. Много внимание отделяха на хигиената и опазването им от болести.

Малките пиленца израснаха бързо. Сега те са пълноценни ярки. Всеки ден птичарите прибират от полозите стотици яйца. В плана на фермата бе предвидено от новите ярки да постъпят 40 000 яйца. Това количество отдавна бе надхвърлено. Досега са добити 240 000 яйца. С всеки изминат ден носливостта се увеличава.

Димитър СТЕФАНОВ

През пролетта кооператорите от ТКЗС — Окорш засадиха 400 дка млади лозя. Сега те ги подготвят за презимуване.

НА СНИМКАТА: Кооператорки от звеното на Димитра Русева загребват младото лозово насаждение.

СЪРЕВНОВАНИЕТО С ТОЛБУХИНЦИ Е СПЕЧЕЛЕНО

Тези дни колективът на ДИП „Добруджа" — Силистра отчете резултатите от съревнованието, Доклад за изпълнение на поетите обещания изнесе директорът на предприятието др. Ангел Петров.

Той отчете, че благодарение на проявеното усърдие и високо съзнание на целия колектив планът е изпълнен по всички показатели и за трети път е спечелено съревнованието с колектива на „Добруджански текстил" — Толбухин.

Планът за третото тримесечие е изпълнен 101 на сто; качеството при план 98 на сто е изпълнено 99,3 на сто; повишена е производителността на труда с 0,8 на сто; нараснала е печалбата с 27,9 на сто в сравнение със същия период на 1966 година.

Не малък дял за изпълнението на плана имат и бобинажите, сновачите, скорбачите и техниците от ремонтната работилница. Но основният цех в предприятието е тъкачният. Ето защо в доклада бе анализирана работата първо на тъкачния цех по смени и бригади. Най-високи постижения е постигнала смяната на Гарабед Бедросян, която преизпълни показателите за обема и качеството, като достигна 12,6 на сто преизпълнение на плана по производителността на труда, следвана от тъкачите на Георги Данев. Дълъг е списъкът на първенците, които са завоювали високото звание „качественик", „най-добър в професията" и „ударник". Между тях са постоянните първенци — тъкачки Здравка Великова, Сабрия Мехмедова, Радка Симеонова, Мария Шопова, Минка Радулова, сновачката Марам Оник, бобинарките Калинка Романова, Недялка Боева и др. На първенците бяха раздадени парични награди.

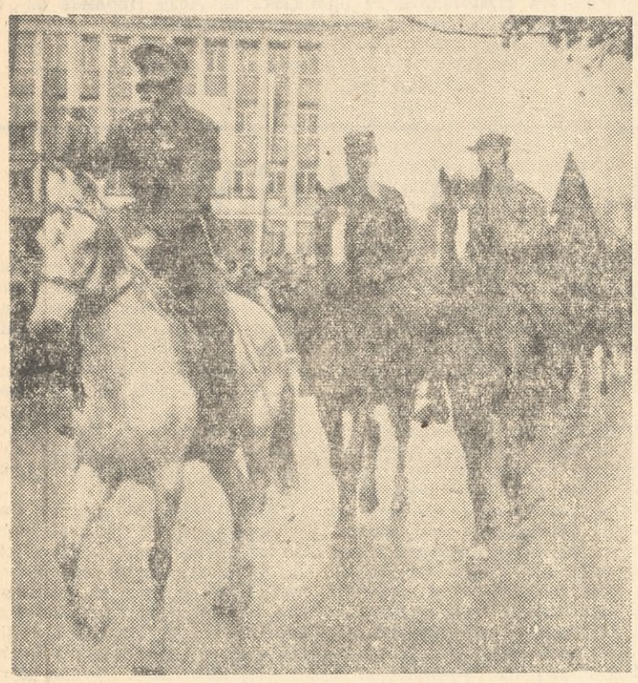
Петранка ДОДОВА

ШЕСТВУВАТ ИДЕИТЕ НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ВЪЗТОРЖЕНИ ОКТОМВРИЙСКИ МАНИФЕСТАЦИИ В ОКРЪГА



Бодра е пионерската стъпка.



В марш е прославената конница на Будьони.



Възторжени граждани манифестират.



Уверена е крачката на червеноармейците.

Продължение от 1-ва стр.

машиностроението за постигнати високи трудови успехи през деветмесечието. Всеобщо оживление предизвика макетът на „Аврора", направен от работниците от завода. Когато приближи до трибуната, даден бе един изстрел. Работниците-комунисти от завод „Хром" носеха подарето от Хмелницката градска партийна организация знаме на Силистренската партийна организация. Радостно маршируваха и производствениците от ТПК „Метал". В навечерието на Великия октомври те изпълниха с два месеца предсрочно годишния план. Сетне се заредиха колективите на Окръжното управление на съобщенията, на ДМЗ „Стомана", на завода за оргатехника. Манифестираха дейци на културния фронт, спортистите и членовете на ДОСО.

Последни преминаха младежи и девойки, облечени в пъстроцветни национални добруджански носии. Това бяха танцьорите от ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС и от някои предприятия. Пред трибуната те изпълниха красив добруджански танц.

Близо два часа продължи тържествената манифестация на силистренци. През този ден те ликуваха, славеха делото на Октомври, благодаряха за братската и сърдечна помощ на съветските народи.

Започна второто петдесетилетие на Октомври. То ще донесе още по-голяма радост за хората от великата съветска земя и целия свят.

Вълчо ЙОРДАНОВ

Тутракан

С МНОГО песни и цветя празнуваха тутраканските трудещи се 50-годишния юбилей на славния Октомври. Първи пред трибуната с официалните лица преминаха фанфаристите от училище „Стефан Караджа", следвани от „кронщадтци" и групата на „нациите", след които вървяха и всички учащи се. Към трибуната изтичаха около 20 момичета, които поднесоха цветя на местните ръководители. Учениците от училище „Любен Каравелов" преминават, като всяко от тях носи картон с надпис — „50 години Октомври". Пред трибуната спират учениците от училище „Максим Горки". Те приветстват всички и изпяват революционна песен. Задават се строините редици на гимназистите, водени от хористите, облечени в празнични сини костюми.

По булевард „Г. Димитров" се задават многолюдните колони на тутраканските трудещи се. Първи са работниците от РТС, постигнали 104 на сто изпълнение на десетмесечния си план. Радостни са членовете на работническия колектив от ТПК „Домостроител", които са произвели надпланова продукция за десетмесечието за 27 хиляди лева. В челните колони са и работниците от цеха за пясък и баластра, с ръководител Стефан Върбанов, които произведоха надпланова продукция за 140 000 лева. Усмивка сияе по лицата на работниците от ТПК „Съединение", които преизпълниха производствения си план с 13 на сто. СП „Комунални услуги" в чест на юбилея е изпълнило плана си още на 31 юни. С преизпълнени планове посрещат празника и служителите от ОКС и „Наркооп". Минават служителите от ТНС, Банката, ДСК, Народния съд, здравните работници.

Ето че се задават пъстрите редици на кооператорите. За празника са оформили отделни олокове кооператорите от съставните села Дунавец, Пожарево и Царев дол.

Червени ленти с надпис „Ударник" красят гърдите на много работници от промкомбинат „Трансмариска". След тях са пионерите в газовата промишленост — работници, техници, инженери от завод „Терма". В чест на празника те са произвели 340 печки повече. Започна парадът на съвременната селскостопанска техника — бульдозери, трактори, кукурузокомбайни, цвеклокомбайни — техника, доставена от великата страна на Ленин.

Минават и последните колони на трудещите се от Тутракан, изразили признателността си към октомврийската победа и радостта си от нейния славен юбилей.

Викентий ДУКАНОВ

Алфатар

ЧЕСТВУВАНЕТО на 50-годишнината на Великия октомври започна в с. Алфатар още на 5 ноември, когато бе посрещната при голямо въодушевление делегацията от Хмелницка област. В кооперативния дом се състоя среща на скъпите гости с актива на селото, след което те присъствуваха на една добруджанска сватба!

Хубави инициативи имаше и на 6 ноември. През деня учениците участвуваха в излет до Паметника на съветските летци край с. Иширково. Там се състоя тържествен сбор, на който бяха приети в пионерската организация третокласниците.

Най-много хора се стекоха на тържеството, което се състоя вечерта срещу празника пред кооперативния дом. То започна с факелно шествие на учениците. Слово за делото на Великия октомври произнесе заместник-секретарят на общинския партиен комитет Иван Лазаров. Екнаха скандираний „Вечна дружба".

Тържеството завърши с рецитал в салона на кооперативния дом, подготвен от читалището.

На 7 ноември в салона на ТКЗС също имаше много кооператори, служители и учащи се, които наблюдаваха по телевизията октомврийския парад в Москва и манифестацията в София.

Стоянка МАРИНОВА

Старо село

В ПРЕДПРАЗНИЧНИТЕ ДНИ в Старо село имаше голямо оживление. Проведоха се интересни инициативи, посветени на големия празник. Най-добрите рецитатори — пионери и комсомолци, с чувство на гордост рецитираха много стихотворения за Октомври, Русия и съветската страна и заслужиха аплодисментите на кооператорите, събрали се в големия читалищен салон. Отличиха се Валерия Игнатова, Захарина Маринова, Иванка Йорданова и др.

На шести ноември се проведе тържествено събрание, на което другарката Петруна Ясенова прочете доклад, след което бяха връчени награди и грамоти на трудови колективи, завоювали Паспорта на дружбата. Кооператорите бяха препълнили салона. Всеки искаше да чуе повече за съветската страна, за първата революция в света, за самия Ленин. Местните самодейци изнесоха голям предпразничен концерт. Сатиричната група представи няколко интересни сценки, а танцьорите отново развълнуваха публиката. Много аплодисменти получиха комсомолците от осми клас за добре подготвената и хубаво изнесената програма.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Попина

В чест на славния юбилей в село Попина се състоя на 6 ноември вечерта тържествен митинг, в който взеха участие над 400 кооператори и учащи се. Слово за ролята и значението на Октомврийската революция изнесе секретарят на общинския комитет на БКП Любен Славов, след което с Паспорта на дружбата бяха наградени дългогодишни обществени дейци и най-добрите производственици. Учащите се от селото изнесоха богата литературно-музикална програма. Накрая бе проведена тържествена заря.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Кайнарджа

Такава голяма и възторжена манифестация досега в с. Кайнарджа не е имало. На 7 ноември пред трибуната преминаха учениците и кооператорите от трите бригади, облечени в пъстри народни носии и с бъклици в ръце. С интерес наблюдаваха присъствуващите парада на селскостопанската техника. В открита кола бе демонстрирано механизирано доене. Манифестацията се допълваше от членовете на ДОСО и физкултурниците. Тя завърши с хора и веселие.

Димитър ВЪЛЧЕВ

Изложба на промишлени стоки

ДНЕС е последният ден на изложбата на промишлени стоки, която бе открита на 4 ноември във фоайето на кино „Москва" в Силистра. Организирана е от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от машиностроението, химията и енергетиката в чест на 50-годишния юбилей на Октомври. Участвуват с различни експонати Машиностроителният завод „Стомана", завод „Оргатехника", „Заводът за металорежещи машини, завод „Хром", ДИП „Липа" и Заводът за газови уреди в Тутракан.

С особено голям интерес разглеждат посетителите производствата на завод „Терма", най-новите от които са газовият котлон и газовата отоплителна печка. Истинско възхищение предизвикват електронните калкулатори „Елка" 6521 и 22 на „Оргатехника", хидравличната ножовка на ЗММ, струг „Дунав" СД-001 на „Стомана", спалнята модел „Лотос" на ДИП „Липа", неръждаемите кухненски прибори на „Хром" и др.

Димитър ВЪЛЕВ

Нов читалищен дом

В НАВЕЧЕРИЕТО на октомврийския празник жителите на село Срацимир получиха чудесна културна придобивка. При голяма тържественост на 4 ноември бе открит новият читалищен дом. Той има салон с 300 места, библиотека, в която са наредени вече 8 000 тома книги, читалня, зала за художествена самодейност и други помещения, които ще позволят да се развива широка просветна и културно-масова дейност.

В своя доклад на тържеството председателят на общинския народен съвет Стефан Дачев разказа на присъствуващите за дейността на читалището от основаването му досега. Трицветната лента бе прерязана от другаря Иван Брезоев, секретар на Окръжния народен съвет. С кратко слово той честити на трудещите се от Срацимир и района новата, красива читалищна сграда.

Накрая бе изнесена литературно-музикална програма от самодейния колектив при читалище „Иван Вазов" в Срацимир.

Христо ИЛИЕВ

СИЛИСТРЕНСКИЯТ ТЕАТЪР ВДИГНА ЗАВЕСАТА

Откриването на новия театрален сезон съвпада с честването на великата годишнина от победата на Октомврийската революция. В чест на тази годишнина артистите от народния театър при ОНС в Силистра подготвиха и на пети ноември откриха новия театрален сезон с трагедията на Николай Шчеглов — „Бялата смърт". Тя е посветена на борбите по време на революцията и в различен аспект осветлява съдбите на нейните герои. В бялата пустиня на сибирската тундра се срещат и в един отрязък на времето преживяват заедно различни хора, с различни убеждения. Откроява се образът на Владимир, професионален революционер, който живее живота на революцията и навсякъде носи светлината на нейните идеи. Уловен вярно от артиста Ангел Станев, той се разкрива пред зрителите с цялото си вътрешно богатство, внушителна сила и преданост на революцията. Добре играха и Йорданка Анчева и Тодор Акрабов. Целият колектив на театъра се беше постарал да посрещне достойно великия празник. Особена заслуга за спулката на пиесата има режисьорът Георги Калимеров, който с двама нови артисти и за кратко време успя да реши идейната и художествената концепция на постановката.

След представлението артистите бяха поздравени от другаря Добрин Кузманов — началник на отдел „Култура и изкуство", и от Георги Димитров — секретар на читалище „Доростол". Девойки поднесоха цветя и благодариха с топли думи за добрата игра на артистите.

Н. РОМАНОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ДВОЙНА ПОБЕДА

На пети ноември силистренските баскетболистки и баскетболисти имаха две важни срещи за първенство в „Б" РБГ. Жените се срещнаха със силния отбор на „Академик" — Варна, а мъжете с отбора на „Добруджа" — Толбухин.

Срещата между варненските студентки и нашите момичета започна крайно оспорвано и до последната съдийска свирка запази борбения си характер. На по-техничната игра на варненки нашите противопоставиха по-голяма борбеност и бързина в разиграването. Но и варненки не отстъпваха в бързината и срещата придоби драматичен характер. През цялото време разликата в точките беше мизерна и победата клонеше ту към единия, ту към другия отбор. Никой не позволяваше на другия да се откъсне с повече от две точки разлика. Все пак на силистренки се удаваше почесто да повеждат, но след една грешка в края на първото полувреме варненки се оттеглиха да почиват с две точки актив — 27:25 за „Академик". През втората част на играта непрекъснатата гонитба продължи. И спорът се реши пак в последните минути на срещата, когато резултатът бе изравнен и само по-добрата психическа издръжливост на силистренските баскетболистки им позволи да се наложат в последната минута с 52:49.

Оспорвано започна и срещата между мъжките отбори на „Доростол" и „Добруджа" — Толбухин. Подценили малко в началото противниците си, нашите мъже позволиха на толбухинци да поведат и за около десетина минути да диктуват играта. После те се окопитиха и заредиха кош след кош. Нало жили надмощие в техническо и игрово отношение, силистренските баскетболисти изравниха играта, поведоха и завършиха първата част на срещата при резултат 37:26 за „Доростол". През втората част на играта надмощието им бе пълно и понякога разликата стигаше до 20 точки. Осигурили победата си, нашите баскетболисти се поотпуснаха към средата на второто полувреме и позволиха на толбухинци да намалят разликата в точките. Все пак краят дойде при резултат 72:63 за „Доростол".

Н. ЗЛАТЕВ

Тристранна лекоатлетическа среща

На шести ноември в чест на 50-годишнината от Великия октомври в Силистра се проведе тристранна лекоатлетическа среща между пионерите, пионерките, юношите и девойките — младша и старша възраст на градовете Шумен, Толбухин и Силистра. По секторите и листата на новия стадион се разгоря оспорвана борба, в която бяха постигнати много добри резултати. От друга страна тази среща бе и една проверка на формата на отборите.

Пионерите и пионерките на Силистра се оказаха най-добре подготвени и спечелиха повечето от първите места в различните дисциплини. Най-добре се представиха Радка Стоянова, която бе първа на 60 метра, и Пламен Иванов, който зае две първи места в дисциплините 60 метра и хвърляне топка.

Юношите и девойките на Шумен превъзхождаха съперниците си от Толбухин и Силистра и спечелиха повече от първите места. Особено се отличи Наим Наимов от Шумен, който бе първи на 100 м, дълъг скок, хвърляне диск, тласкане гюле и помогна много на своя отбор в щафетата 4 Х 100 метра. От нашите юноши добре се представи Исмет Мехмедов, който зае първо място на 400 м и само няколко секунди не му достигнаха, за да подобри републиканския рекорд на 1 000 метра. Васил Василев от Шумен даде хубаво постижение на висок скок — 1.80. От девойките добри прояви имаше Лиляна Павлова на 600 метра и Станка Неделчева на дълъг скок — и двете от отбора на Шумен. След приключване на състезанията главният секретар на срещата Иван Явашев обяви първенците и връчи награди и грамоти на най-добре представилите се.

Н. ПЕТРОВ

Окръжна художествена изложба

ХУБАВА културна проява в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция е окръжната художествена изложба, която се помещава в един от салоните на читалище „Доростол" в Силистра. В нея се представят с 23 творби 11 художници от града, между които Йордан Маринов, Георги Куртев, Кръстьо Надарлийски, Христо Ковачев и други. Наред с добруджанския пейзаж, посетителите имат възможност да се възхищават на изгледи от Несебър, Родопите, както и на други интересни творчески хрумвания.

По случай откриването на изложбата на 4 ноември се състоя малко тържество. С кратко слово завеждащият отдел „Пропаганда и агитация" при Окръжния комитет на Партията Николай Георгиев поздрави силистренските художници за тази хубава проява и им пожела нови творчески успехи.

Художествената изложба ще бъде открита до 20 ноември.

Димо ВАСИЛЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 132 (1296) | Събота, 11 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С увеличени знания по лозарство и овощарство

На 9 т. м. се проведе заключителното занимание на народния университет по лозаро-овощарство в гр. Силистра. В двегодишния му курс взеха участие 33 звеноводи и бригадири, които отглеждат трайни насаждения в кооперативите на нашия окръг.

Курсистите бяха предимно от тези стопанства, където тепърва се създават лозя и овощни градини. С голяма заинтересованост към теоретическите и практическите знания се отнесоха курсистите от ТКЗС Секулово, Малък Преславец и Стефан Караджа, а др. Димитър Кръстев от Ситово, Петър Йорданов от Айдемир, Иван Кръстев от Калипетрово и Тодор Янков от Алеково бяха най-редовни в посещението на лекциите.

За 2 години участниците в народния университет имаха 89 часа теоретически занятия и 78 практически. Лектори бяха др. Никола Стефанов — директор на КОС край гр. Силистра, др. Никола Николов — научен сътрудник при станцията, специалисти от Окръжния народен съвет и др. Практическите часове бяха проведени в образцовите овощни градини на КОС и в градините на ТКЗС — Старо село и ТКЗС — Попина.

На проведения в Комплексна овощарска станция изпит участниците в университета показаха колко много са научили, колко са повишили своите практически умения. Наученото ще им помогне да увеличат майсторството си в борбата за постигане на по-високи добиви от трайните насаждения.

В този смисъл бяха и пожеланията към курсистите, които им направиха др. Никола Стефанов и др. Цанка Маджарска — заведущ народните университети при Селскостопанската академия. На скромното тържество, устроено по случай завършване на курса, тя изказа увереността си, че 33-та звеноводи и бригадири ще приложат наученото в практиката и ще бъдат активни носители на техническия прогрес в селското стопанство.

Двудневната екскурзия до образцови по отношение на трайните насаждения стопанства от Варненски окръг ще обогати още повече познанията на курсистите.

Наскоро ще започне работа третият народен университет по лозаро-овощарство на територията на КОС — Силистра.

М. ТРИФОНОВА

ГОДИШНИЯТ ПЛАН — ИЗПЪЛНЕН

Колективът на търговските работници при потребителната кооперация „Труд" в с. Сокол изпълни годишния си план за десет месеца. До 1 ноември т. г. в търговията на дребно и общественото хранене при годишен план 656 000 лв., бе реализиран стокооборот за 741 429 лв.

Най-добри показатели постигнаха в с. Сокол другарите Кольо Борисов и Бонка Ганева.

От общественото хранене добри успехи имат Донка Кулева, която при план 32 000 лв. за годината до 1 ноември реализира 34 207 лв., следвана от Йорданка Стойкова и Ниази Халилов от село Дичево.

Вдъхновени от постигнатите успехи, търговските работници от потребителната кооперация „Труд" се трудят с още по-голямо усърдие за завършване годината с още по-високи успехи.

Димитър СТЕФАНОВ

Специално за в. „Силистренска трибуна"

Хората — наше богатство

Михаил МЕХЕДА, втори секретар на Хмелницкия областен комитет на Комунистическата партия на Украйна

В нашия календар има много забележителни дати. Но най-забележителната от тях е 7 ноември — празникът на Великата октомврийска социалистическа революция. С тази дата за нас — съветските хора — са свързани всички наши победи и постижения, всички мечти и надежди. Със 7 ноември 1917 година ние започваме наше, съветско летоброение, наш комунистически календар.

У съветските хора е създаде на прекрасна традиция: в дните на честванията на годишнината на Октомври да правим равносметка на нашите постижения, да набелязваме нови перспективи за развитие. И всяка година с радост отбелязваме, че нашите успехи стават все по-грандиозни. Особено ни радват успехите на страната на Съветите днес, когато празнуваме полувековния юбилей на Октомври. За тях би могло да се напишат цели томове. И историята ще ги напише.

Но на мене ми се иска да се спра само на един въпрос — на ролята на Великия октомври в съдбата на нашите хора. И, доколкото позволяват рамките на една вестникарска статия, да илюстрирам тези примери от живота на нашата област.

Най-голямото завоевание на Октомври, се казва в Тезисите на ЦК на КПСС „50 години Велика октомврийска социалистическа революция", е раждането на новия човек — активен строител на новото общество, възпитан в духа на марксизма-ленинизма. И това е действително така. Нали само Октомври даде на човека истинска свобода и гарантира тази свобода. Нали само Октомври даде на човека право на образование, на достъп до всички завоевания на културата и гарантира това велико право. Само Октомври направи труда на хората творчески, радостен, а мерило за достойнствата на човека — неговата слава.

Още в зората на съветската власт, когато всички наши усилия бяха насочени към разгрома на интервентите и контрареволюцията, на нашето знаме за сияха думите на великия Ленин: „Учи се, учи се и пак се учи!" И нашият пръв лозунг беше: „Долу неграмотността!", понеже знаехме, че само чрез образование, чрез овладяване на всички постижения на културата ще можем да победим вековната изостаналост, да запалим великото слънце на социализма.

„Ние не сме роби", „Роби ние не сме" — тези думи изричаше тогава всеки стар и млад и се замисляше над техния велик смисъл, тъй като те слагаха край на тъмата и начало на деня, край на робския труд и начало на свободния труд, на труда за себе си. Да, казваме ние сега, това беше начало на старта към космоса, това беше начало на строителството на комунизма. И ето няколко любопитни факта. През 1911 година за издържането на полицията в Проскуров (днешния Хмелницки) били изразходвани 19 хиляди рубли, а за народното образование само 11 хиляди. Тогава на територията на нашата област 85 на сто от населението е било неграмотно. Сега в областта има 21 хиляди специалисти с висше, повече от 42 хиляди специалисти със средно специално образование, 57 хиляди души имат общо средно образование. Само за следвоенните години в областта са построени 530 училища. В юбилейната година разтвориха врати още 55 нови училища. В областта има три института, два общотехнически факултета, 17 техникума, 15 професионално-технически училища.

В Подолие има село Заречанка. Обикновено село. Такива като него има стотици в областта, хиляди в страната. Преди петдесет години в това село не е имало нито един високообразован човек. В цялото църковноенорийско училище имало един учител и то поп.

Ако отидете днес в Заречанка, ще видите, че то има свои учители, лекари, инженери. Колхозникът Ефим Полевой има четири дъщери и всичките са с дипломи. Надежда, Анна, Лида са педагожки, а Олга — лекарка. Веднъж председателят на селсъвета Александър Мелник бил запитан колко хора от селото са с висше и средно образование.

— Сигурно двеста-триста — отговорил той... После помислил и решил да направи справка. И сам се учудил: сред неговите съселяни имало 1 013 души специалисти в различни отрасли. По цялата страна вие ще срещнете пришълци от това село — учени, инженери и педагози, хора с разни професии и призвания.

— Наистина, съседното село ни изпревари — шегуват се заречанци, — те имат генерал, а ние нямаме. Но пък имаме професор, доцент...

Така за синовете и дъщерите на обикновените хора на труда се откри широк път към науката. На полето на културно-образователната нива тук работят 60 учители и клубно-библиотечни работници. За здравето на хората от полята и фермите се грижат двадесет лекари, медицински сестри и фелдшери. Израснаха способни, грамотни кадри на колхозното производство.

Заречанка е голямо село. Но да вземем най-малкото. Например село Свична от Летичевски район. То има 111 домакинства и не повече от 300 жители. Но по разните краища на Съветския съюз пришълци от това село са доста. Това са доцентът В. Пасечний, съдията Н. Никитюк, хирургът Т. Петрощук, фармацевтът Н. Красий, преподавателят в авиоучилище И. Нечаюк, началникът на станция Свердловск Н. Нечаюк, директорът на Кутаиския совхоз Я. Полищук и други.

Ето какви са плодовете на социалистическите преобразования в нашата страна в областта на образованието.

А в културата? На днешното поколение е трудно даже да си представи, че до Октомври в областта не е имало масови библиотеки, работели са само един клуб и един киното атър. А и как да си представят това,

(Продължава на IV стр.)



На неотдавна проведеното тържествено събрание по случай 50-годишнината на Октомврийската революция в Силистра водачът на делегацията от Хмелницка област връчи паметен подарък от името на Областния комитет на Украинската комунистическа партия и Областния съвет на депутатите на трудещите се. От името на Окръжния комитет на Партията бяха поднесени подаръци.

НА СНИМКАТА: Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов получава подаръка, поднесен от др. Михаил Прокофиевич Братунь, секретар на Областния комитет на Украинската комунистическа партия в гр. Хмелницки.

ВТОРИЯТ ПЕТХИЛЯДЕН СЪБОР НА ПЛОДОРОДИЕТО ЗАВЪРШИ

ОТЛИЧНО ПРЕДСТАВЯНЕ НА СИЛИСТРЕНЦИ

През този последен ден на събора впечатленията ми бяха толкова много, че се чудя от къде да започна. Разбира се, още в самото начало трябва да бело да се подчертае отличното представяне на 210-те пратеници на нашия окръг във всичко, буквално във всичко. И не напразно другарят Атанас Иванов ски — кандидат-член на бюрото на ЦК на ДКМС и заведущ отдел „Селска младеж", главен ръководител на събора, каза толкова хубави думи за нашата група: „Най-хубавото, което може да се каже за една окръжна група, трябва да се каже за силистренци. Отлична организация, дисциплина и ред, давани за пример на другите групи, най-масово участие във всички мероприятия на събора, най-добре организиран бригадирски ден, най-хубаво представяне на фестивала, изненадващо представяне във физкултурните състезания. Въобще, пролича, че за този събор е направена много добра подготовка".

Силистренски окръг беше единственият на събора на плодородието, който беше се отзовал на призива на сливенци и изпратил в чест на XI конгрес на ДКМС от 11 организации по 11 пратеници на събора. Дори самите сливенци не бяха успели да направят това. Силистренската група беше и най-многобройната и най-дисциплинираната.

Дълго ще си спомнят участниците за този събор. Защото през тези десет дни те, освен че се опознаха и споделиха своя опит, научиха много нови и интересни неща. Учебните зали в курортния комплекс не опустяваха. Специалисти от Министерството на земеделието, от БАН, научни сътрудници запознаха участниците в събора с важни проблеми от новата технология на хранене на животните, с нови методи за постигане на високи добиви, с някои промени в заплащането труда на механизаторите, с перспективите на комплексната механизация и много други. Радостни за пратениците на събора бяха срещите с другарите Иван Пръмов — секретар на ЦК на БКП, Петър Танчев — заместник-председател на Министерския съвет, Вълчо Матеев — първи заместник-министър на земеделието, Страхил Кънев — заместник-министър на земеделието, Стоян Якимов, — генерален директор на ДСО „ДЗС", Иван Груев — заместник-министър на горите и горската промишленост.

Един от дните на събора бе обявен за бригадирски. Младите първенци в селското стопанство за един ден заработиха над 4 000 лева, като почистваха площи за нови строежи на курортния комплекс. И в тази проява участието на силистренци бе не само най-масово, но и най-добре организирано, въпреки че обектът беше най-труден. Разделени на четири групи, пратениците на нашия окръг организираха съревнование. Парите от бригадирския ден бяха определени за закупуване на линейка за борещите се виетнамци. Вечерта се състоя митинг, който беше една внушителна изява на селската младеж в подкрепа на борещия се Виетнам. След бригадирския ден към площада пред „Казиното" се отправиха петте хиляди пратеници на трудовата младеж със знамена и плакати. С бурни скандирания те посрещнаха виетнамския посланик в НРБ — ФАМ НБОК КУЕ, който разказа за мъжествената борба на виетнамския народ, многократно прекъсван от лозунги за солидарност и подкрепа на героичната борба на този изстрадал народ.

През дните на събора беше проведен и фестивал, от който се излъчиха участници в Деветия световен младежки фестивал. На този фестивал отново между най-добре представилите се бяха силистренци. Всички наши участници във фестивала получиха награди, а младият полевъд от с. Иширково Руси Стефанов бе класиран единодушно за световния фестивал за отличното му изпълнение на гъдулка.

Дойде и карнавалната вечер. Една след друга минаваха групите от различните окръзи, костюмирани по най-оригинален начин и илюстриращи плодородието на нашата земя. И още една радост за силистренската група — журито на карнавала единодушно определи силистренци за най-интересно подбрани костюми и най-сполучливо пресъздадени успехи на младите първенци в селското стопанство като първенци на карнавалната вечер. Първи бяха нашите представители и в проведената спартакиада по време на събора. Те събраха най-много точки в комплексното класиране и спечелиха купата за най-добре представил се окръг на събора. А Мирчо Илиев беше класиран направо за световния младежки фестивал като най-добре представил се шахматист.

Пратениците на нашия окръг имаха последния ден и една интересна среща с първия секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, който разясни тезисите на другаря Тодор Живков по някои въпроси за работа с младежта и подчерта, че окръжната организация ще разчита много на младите първенци в работата им като специалисти и като активни комсомолски работници, за постигане на още по-високи успехи в селското стопанство и създаване на по-интересен и съдържателен живот в Комсомола.

Петхилядният събор на плодородието се превръща в едва прекрасна традиция и едва ли то един етап на отчитане, като една сериозна равносметка за всичко онова, което е извършила трудовата младеж от селото в областта на труда, учението и спорта. На тази младеж се падна високата чест да изгражда най-модерно селско стопанство и в това изграждане тя влага цялата си енергия, сили и знания. Достойно място и достоен дял заемат и младите първенци от Силистренски окръг и ние не се съмняваме, че те ще направят всичко възможно във внедряването на техническия прогрес в селското стопанство.

гр. Варна

Николай ЗЛАТЕВ

Ново читалище в Зарник

ОТ ЕДНА СЕДМИЦА жителите на малкото село Зарник имат нова читалищна сграда. Откриването ѝ съвпадна с 50-годишния юбилей на Великия октомври и това придаде още по-голяма тържественост на събитието. Имаше гости от Окръжния читалищен съвет, от общинските ръководства в централното село Кайнарджа и др. За дейността на читалището в с. Зарник изнесе доклад неговият председател Илия Бъчков.

На тържеството бяха подарени на читалището телевизор от кооперативното стопанство, 50 лева от Окръжния читалищен съвет и др. От общинския народен съвет бяха раздадени награди на строителите на сградата. Тя не е голяма — има салон и библиотека. Но за зарничани е напълно достатъчна да развиват разнообразна културно-масова и просветна дейност.

Трицветната лента на новото читалище бе прерязана от секретаря на общинския партиен комитет Димитър Вълчев. След това всички влязоха в салона, където бе изнесена богата литературно-музикална програма от читалищните колективи в Кайнарджа и Зарник и битовия оркестър в Кайнарджа. Тържеството завърши с кръшни добруджански хора на селския площад.

Атанас ПЕТРОВ

ПОДГОТВЯТ СЕ ЗА ИДНАТА ГОДИНА

От голямо значение за получаването на високи добиви през идната година е доората подготовка на площите за пролетната сеитба. На този въпрос ръководството на кооперативното стопанство в гр. Дулово посвети едно от последните си заседания. След като предварително бяха огледани всички площи, изорани дълбоко, и тези, освободени от втора култура-царевица за силаж, се взе решение кои от тях да се изорат дълбоко, кои ще се преорат и кои ще се култивират.

Изготвеният план по бригади показва, че в стопанството повторна дълбока оран трябва да се направи на 4 500 декара, освободени от силажна царевица, да се преорат 11 600 декара и култивират 4 600 декара. В изпълнението на тези задачи са разпределени 9 трактора ДТ—54, 19 „Беларуса", а два трактора КД—35 и „Болгар" да преорават градините.

Сега в кооперативното стопанство площите, предвидени за втора дълбока оран, са готови, преорани са и други 5 100 декара, а 2 050 декара са култивирани.

За да може да се изпълни в срок набелязаният график, при беларусите е организирана двусменна работа. А ежедневната отчетност се води от инженера по експлоатацията др. Стойчо Стефанов. По този начин кооперативът в Дулово се готви през идната година да получи още по-високи добиви от зърнените култури.

Никола ИВАНОВ



Полевъдите от с. Вокил са осигурили до късна есен зелена храна за кооперативните животни.

НА СНИМКАТА: Доячът Юсуф Реджебов реже зелен царевичак за кравите.

ХРОНИКА НА ЕЖЕДНЕВИЕТО

ПРЕЗ седмицата на екраните на силистренските киносалони се прожектират съветските игрални филми „Война и мир" — 3 серия, „Среща на Елба", „Снежната царица". А днес и утре в кино „Доростол" любителите на киноизкуството ще имат възможността да видят съветския филм „Верността на майката".

С голям успех се ползува епохалното произведение на Лев Николаевич Толстой „Война и мир", екранизирано от съветския кинорежисьор и артист Сергей Бондарчук. Само за четири дни от началото на прожекцията на третата серия на този филм в Силистра го гледаха над 5 000 кинозрители.

* * *

ОТ ВЧЕРА в град Силистра гостува Драматичният театър „Йордан Йовков" — гр. Толбухин. Куклената отдел към този театър в продължение на три дни ще се представи пред силистренци с четвъртата за сезона премиера — съветската комедия за деца и възрастни „Чуче".

* * *

ДНЕС и утре Пионерският дом — Силистра организира окръжни спортни състезания за излъчване на отбори-първенци по баскетбол.

Състезанията с пионерките ще се проведат в село Калипетрово, а с пионерите — в село Ситово.

На първенците ще бъде връчена купата на Окръжния пионерски дом.

* * *

УТРЕ в 9 часа Окръжният съвет на БСФС организира конни състезания с най-добрите бегачи от окръга. Надбягването ще се състои в гр. Дулово, където ще бъдат излъчени окръжните първенци.

* * *

УТРЕ, неделя, ОК на профсъюза на учителите провежда в Дулово обучение на профсъюзните активисти от Дулово и силистренския район.

* * *

САМОДЕЙНАТА театрална трупа при Културния дом на Окръжния съвет на профсъюзите представя през текущата седмица в селищата на окръга едноактната пиеса от съветския автор В. Торохов „Воложката рибарка".

НОВОТО В СИТОВО

Малките и крайно нискодобивни ниви, ниските и схлупени къщи, тесните и кални улици са неприятен спомен за по-възрастните ситовци. В борбата против румънско-чокойската власт и българския фашизъм израснаха смелите комунисти Иван Свирчев, Атанас Орлоев, Георги Басака, Велико Гицов, Тодор Петков. Получили своята закалка в нелегалната партийна организация, комунистите заработиха всеотдайно и след Деветосептемврийската победа. В 1945 година те основаха кооперативното стопанство. С това завинаги остана в историята мизерията и експлоатацията.

Девети септември постави началото на промените в селото. Настъпи коренно изменение и в културата на хората. Докато в миналото тромавите селяни тук се брояха на пръсти, то сега няма младеж, който да не е завършил основно образование. Днешните млади ситовци вече не се задоволяват с основното си образование, а продължават да се учат в средните училища. От година на година расте броят на завършилите висше образование. Немалко младежи от Ситово учат във висши учебни заведения със стипендии, отпуснати от кооперативното стопанство. Не след дълго време и те ще се завърнат в своето родно село, за да помагат за неговото издигане.

Днес обликът на Ситово е образец на ново село. Почти не останаха стари къщи. Само през тази година са построени 22 нови хигиенични тухлени дома. Техните стопани са бивши ратаи, а сега знатни кооператори и механизатори, работили активно в кооператива. Строителството на нови къщи е вече към своя край. Скоро няма да има в селото стари, кирпичени къщи. Вътрешната подредба на домовете е нова, уютна, приятна. В тях не липсват радиоапаратите, електричеството. Увеличават се телевизионните антени и гаражите за собствените леки коли.

Но Ситово е красиво не само с частните си жилищни сгради. Хубава е ремонтната работилница на стопанството, построена в северния край на селото. В нея работят нови, съзнателни, стопани. Обзаведена е с нови технически съоръжения. Алеи и зеленина я обграждат околовръст.

А влезете ли в центъра на селото, най-силно впечатление ще ви направи новата триетажна административна сграда, в която са настанени управление то на стопанството, общинският народен съвет. До нея е читалищният дом, сградата на потребителната кооперация. А отсреща е хубавият дом на ДОСО. Отскоро са създадени зелените паркове. Те са истинска радост за хората.

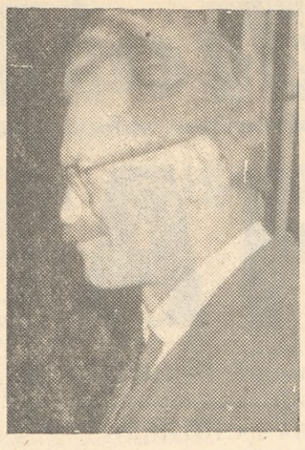
Сега ситовци работят усилено за водоснабдяването на селото, стопанските сгради и ферми на кооператива. Средства за това са отпуснати от ТКЗС и от самооблагането. Кооператорите вече копаят последните канали за водоснабдяване. Всеки от тях доброволно работи, защото знае, че и в неговия дом скоро ще бликне бистрата вода.

В новата читалищна сграда често се събират младите хора. Там ситовци гледат всяка вечер филм. Читателите намират желаната от тях книга в читалищната библиотека.

За любителите на спорта в парка сред селото са построени баскетболни и волейболни игрища. Интересно преминават срещите на тези, които обичат физ културата и спорта.

Доволни са от придобивките хората от Ситово. Те постоянно ги умножават.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)



От няколко години насам не прекъснато началникът на пощенската станция в Тутракан Александър Ковачев е пропагандист в Партията. За дългогодишната му усърдна пропагандистка работа неотдавна на състоялата се среща на Бюрото на Окръжния комитет на Партията с пропагандистите той получи орден „Кирил и Методий" — трета степен, с който Президиумът на Народното събрание на Народна република България го награди. И сега той изнася лекциите си редовно пред слушателите, помага им да повишават своята идеологическа подготовка. Старае се да завладява кръжочниците.

Пишат ни от родната казарма

ОТНОВО НА ПЪРВО МЯСТО

Есенните дни са най-хубавите дни в казармата. Тогава старите войници си тръгват към родните места, изпълнили достойно своя дълг, а новобранците, пристигат с нови сили. Хубави са дните с есенни мъгли и хладина, обсипаните от златисти листа пътеки.

Сега е също есен. Пак така ще есен, каквато беше миналата година, каквато я знаем ние. И може би в един такъв слънчев ден бойците от поделението, където служи офицер Шилев, се събраха, за да отчетат резултатите от едногодишната си дейност по овладяването на бойната техника, по постигането на висока бойна готовност.

Не много отдавна във вестник „Силистренска трибуна" бяхме писали, че бойците от този край с всеки изминат ден постигат все нови и нови успехи — стават истински майстори на точния огън, добре овладяват бойната техника, стават отлични шофьори и безстрашни бранители на свободната ни Родина. Тогава младите силистренци даваха обещания, че в края на летния период ще покажат хубави знания. А удържаха ли на думата си? Струва ми се, че не е трудно да се каже само с една дума — да!

Искам да разкажа за най-добрата батарея в поделението — батареята на офицера Василев, която отново се нареди на първо място. В нея има немалко силистренци, които полагат големи усилия за изпълнение на даденото обещание. В чест на петдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и предстоящия XI конгрес на Димитровския комсомол бойците постигнаха отлични резултати. Увеличиха се отличниците по бойна и политическа подготовка, класните специалисти...

Майор Василев, командир на батареята, е от силистренския край. Дълги години работи като офицер, обучава войници. А те са с най-различни характери. Идват млади и крехки момченца, а си отиват закалени мъже. И може би тези дни на възмъжаване, които са негово призвание, му харесват най-много от всичко. Заедно с комсомолския секретар младши сержант Димитър Тонов той отрано обмисля задачите и как най-лесно да бъдат преодолени трудно стите.

Когато дойдоха изпитите, всеки боец се вълнуваше — как ще се представи, какви бележки ще получи. Старателните бойци затвърдиха своето признание и батареята не изпусна първото място. Най-добрият шофьор редник Недко Милев от село Сокол се представи добре по всички дисциплини. Той е един от най-старателните бойци. Грижи се за своята машина така, че тя да бъде винаги изправна. Добри успехи показаха и останалите бойци от силистренския край. Редник Елчо Атанасов от село Гарвън отново показа отлични знания. Не може да не се кажат хубави думи и за редник Георги Георгиев от Малък Преславец, за Димитър Манев от Ситово, за Йордан Дачев от Дулово, за Йорго Гадев от Срацимир...

Хубавите постижения на бойците-силистренци се дължат преди всичко на ентусиазма им, на техния упорит труд за подготвянето им като смели защитници на свободната ни Родина.

младши сержант
Георги НИКОВ

Вечер на младите учители

В Паисиевския район работят много учители и то от различни краища на страната тъй като все още се чувствува липса на местни кадри, а и районът е един от най-големите в окръга. Много от учителите са за първа година, млади, завършили едва преди няколко месеца.

За младите учители от района на съвета общинският комитет на Комсомола, съвместно с училищното ръководство, организира и проведе неотдавна среща. Гости на срещата бяха Лиляна Чавдарова от ЦК на ДКМС, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров и секретарят на ОК на ДКМС Гинка Пецова. Доклад за работата на учителите изнесе средищният директор Ариф Арифов. На срещата бе прочетен Призив на ОК на ДКМС и отдел „Народна просвета" към младите учители от Силистренски окръг. Директорът на училището в с. Боил Цветан Дановски прочете отговор на призива от името на учителите в Паисиевския район.

Сключиха се договори за съревнование между училищата, пионерските дружини и комсомолските дружества. Съревнованието ще се отчита от комисия с приключването на всеки срок.

Накрая другарят Атанас Киров приветства от името на Окръжния комитет на Комсомола всички млади учители от Паисиевския район и им пожела крепко здраве и ползотворна работа. Срещата продължи до късно през нощта с викторина, игри и младежка забава.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Досовци от Долно Ряхово отчетоха своята дейност

Преди няколко дни първичната организация на ДОСО в село Долно Ряхово проведе своето годишно-отчетно събрание. То беше масово посетено. Председателят на организацията Халил Исмаилов отчете едногодишната й дейност. Изказалите се подчертаха, че през годината към организацията са били изградени много кръжоци, в които са участвували активно пионерите, комсомолците и кооператорите. Добри резултати са постигнати в обучението по гражданска отбрана и стрелково дело. Кръжокът по авиомоделизъм с учениците от седми клас е уреждал на два пъти изложба. Ръководителката на кръжока Стефка Георгиева работеше с голямо желание.

Бяха изтъкнати и слабостите в работата на организацията. Незадоволителна е спортно-състезателната дейност в кръжока по приложна електротехника. Посочени бяха и други пропуски на ръководството на организацията от страна на представители на Окръжния комитет на ДОСО.

Накрая бяха приети решения за бъдещата работа на организацията. Събранието избра делегати за общинската конференция.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)



Третокласниците от училище „Кирил и Методий" в Силистра вече станаха пионери. На тържествения дружинен сбор, състоял се неотдавна, присъствуващите гости им завързаха алените пионерски връзки, кое от червеното партийно знаме.

Нашите селища

ВЕТРЕН

Западно от Силистра на 20 километра до дунавския бряг, по двата склона на „Ковалъкулак" и западно от него е разположено с. Ветрен. За наименованието на селището съществуват няколко версии. Съгласно една от тях в миналото то е носело името Рен. По време на руско-турските войни от XVIII век част от населението му се е изселило в Бесарабия, където основало на дунавския бряг селището Рен. Впоследствие някои от тях се завръщат обратно в родните си огнища и за разлика от новото Рени наричат старото селище Вехтия Рен, което постепенно по законите на благозвучието станало Ветрен.

Според друга версия, селището се намирало източно от устието на кулака в местността „Калето" и по-късно се преселило на сегашното място, за да се прикрие от непрекъснатите ветрове, на които било изложено. Най-вероятно е името Ветрен да се е получило от това ветровито място. Запазените още селищни останки в „Калето" говорят, че там е имало старо селище, според някои още от римско време. Има дори някои схващания, че там се е намирала старата римска крепост „Теголичиум". В околностите на селището има останки на стари поселища, а така също и на други места. Между тях и руините от крепост в местността „Девня", известна под името „Градището".

Покрай Дунава минавал и старият римски път, от който и сега има следи в местността „Кълница". За наличието на на селение още в древни времена говорят десетките тракийски могили. Срещат се също останъци от славянски поселища в местностите „Калнуджа" и „Аджамия". Българското име на селото се е запазило и през годините на петвековното османско робство. Засега най-старият известен ни документ, в който се среща под названието Ветрен, е османски регистър за събиране на джизието от 1620 година. В него е посочено, че селото има 70 ханета (домакинства), които плащат горепоменатия данък. Под същото име Ветрен (Ветрена) селището се среща и в османски документ от 1675 г., и от друг регистър от 1792 година с някои данни за икономиката на селото. В един регистър за размерите на заплатите на кметовете и старейшините от 15 септември 1841 г. е отбелязано, че с. Ветрен има 57 ханета (домакинства). Към края на 18 век много ветренски семейства са заселени в село Чоканещи и махалата Андолина, където ветренци и сега продължават да поддържат роднинските си връзки с преселническите потомци. Независимо от масовите преселвания обаче в крайбрежните дунавски села във Влашко, селището е съществувало непрекъснато и е било населявано от старо българско население, наричано „гребенци", „поляни" и „елийци".

В сведенията, искани от Силистренската митрополия от 24 юли 1888 г., в графата — начало на заселване на българите - свещеникът Илия Иванов отбелязва, че е неизвестно, т. е. че селището е заселено от старо българско население. Освен гребенци, в селото има и пришълци, за което свидетелствуват спомените на стари хора, както и изследванията на учените. Разглеждайки произхода на населението на село Ветрен, професор Л. Милетич в 1902 година пише, че селото има 137 къщи. От тях само една малка част (около 20 къщи) са пришълци, известни под името горненци, а останалите са потомци на старите гребенци. Академик Ст. Романски също отбелязва, че населението на село Ветрен се състои от гребенци, но има и балканджии. Пришълците са заселени главно след Одринския мир и произхождат от Карнобатско и Сливенско. От Карнобатско са родовете Милеви, Гърчилови, Грънчареви, Съботинови, а от Сливенско — Тодорови и Иванчеви. Родът Караниколови е от Ръжево конаре, Пловдивско.

Селищната топонимия на Ветрен е почти стопроцентово българска. По-характерни географски наименования са: „Голямата могила", „Милкина гора", „Бялата пръст", „Катранков кладенец", „Татулка", „Полянката", „Могилките", „Градският път", „Опров път", „Липова кория", „Големият баир", „Тодоранка", „Радевата чешмичка", „Ветите лоза", „Девня", „Делените", „Рузована" и др.

Още в 1858 година в селото е основано настоятелство на църквата „Св. Никола и св. Димитрия" и се започва строеж на самата сграда, която в 1860 г. бива довършена. От намиращите се в нея интересни икони някои са без дата, а други са от 1864 година. В църквата още незабавно набавена и необходимата служебна литература, най-старата от тях запазена до сега е отпечатана в Цариград през 1857 година. Може да се предполага, че първият свещеник на новата църква е Павли от Сопот, което се вижда от една бележка в служебна книга с дата „Ветрен, 1860 лето август 22". Допустимо е, че още по това време свещеникът е организирал някакво килийно училище, което впоследствие е прераснало в светско. Между посочените от Р. Блъсков в 1870 година селища в Силистренско, които имат училища, е и с. Ветрен. От някои преписки е видно, че тук учителствуват последователно Цветан Изанов Даскалов, Димитър Иванов Цокев, Иван П. Н. Габровец, М. Т. Радулов от Тулча и др. Според някои източници, към 1875 година училището има 35 ученика, а според други 20. За наличието на грамотни хора по това време в селото говори обстоятелството, че тук са получавани по абонаментната съществувала система вестници, списания, книги. В десетки екземпляри е получена „Изгубена Станка" (1867) на И. Р. Блъсков, „Куткодячка" (1871) на Кр. Пищурка, „Пътни впечатления" (1871) от Благовещенски, сп. „Училище" и др.

Според спомените на силистренския революционен деец Г. Чолаков, Велико Скуртолов от Ветрен е прехвърлил Левски през Дунава при посещението му в Силистра. Може да се предполага, че в присъствието на Левски в селото е основан революционен комитет, който вероятно е играел и куриерска роля през Дунава. През време на Освободителната война В. Скуртолов, подгонен от турците, преплувал Дунава с кратунки, станал опълченец и участвувал активно във военните действия за освобождението на България.

След Освобождението с. Ветрен е самостоятелен общински център. В 1885 година е построена училищна сграда с две класни стаи, както и други обществени сгради. В политическите борби след Освобождението ветренци вземат активно участие, като дават решителен отпор на русофоската политика на Ст. Стамболов. През 1837 година тук се развива активна опозиционна дейност, за което има запазени данни в полицейските материали.

За зла участ ветренци не са щастливи много да се радват на свободата, дошла след свирепото петвековно робство. Тях ги сполетява жестоката съдба и на останалите селища от Южна Добруджа — ново чуждо национално робство. В боровите за национално и социално освобождение против господството на румънската чокойска власт ветренци вземат активно участие в работата на ДРО. Към средата на десетилетието в селото проникват и комунистически идеи. Техни проповедници са Радан Великов Радев, Йордан Димитров и други. По силата на Крановската спогодба румънското господство е ликвидирано. Заселените от румънските власти в селото цинцари от Солунско се изселват и на тяхно място идват българи от Линица и Алмалий.

Истинското освобождение на ветренци обаче идва с установяването на народната власт. Местната партийна организация взема активно участие по организиране разоръжаването на отстъпващите през Дунава немски войски и в ликвидирането на местните фашистки органи. Още на 5 септември 1944 г. в селото е установена отечествено-фронтовска власт. На 26. IX. 1946 година е основано ТКЗС със 17 члена кооператори, към 1950 година то обхваща половината от домакинствата, а 7 години по-късно цялото село. Под грижите на народната власт селото се радиофицира (1955) и електрифицира (1953). В 1956 година е построена голяма двуетажна училищна сграда, а през 1965 година и хубав читалищен дом. В селото се оформя хубав парк, извършва се озеленяване на улиците, направени са тротоари и други.

Калин ДИМИТРОВ
Лука ВАЙСИЛОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

61

Шефът на гестапо сложи слушалката и каза:

— Разбрахте ли всичко?

— Швалб ли е изчезнал?

— Плюя на него! Избягала е вашата девойка.

Берг скочи от стола.

— Това е невъзможно — каза той. — Това е някаква неразбория.

— Ах, престанете да дрънкате за неразбория! Избягала е! От умивалника! Ясно ли ви е?!

— Не — твърдо каза Берг. — Не вярвам в това. Швалб сам проверява този умивалник, преди да заповяда да я водят там. Нека проверят бързо: девойката е могла да отиде направо на онзи свят.

— Какво?

— Да, да! Нека прегледат!

— Полковник! Полковник, вие какво, присмивате ли се?! Оказва се, че там дъските са били без гвозден. Тя е избягала в планините!

Шефът на гестапо включи селектора и каза:

— Изпратете бързо за радиото центъра група водачи с кучета. С добри кучета. Щом намерят девойката — веднага при мен. Цялата тази история става интересна, нали?

— Повече от интересна — каза Берг. — Мислех да отида да почивам, но сега ми е ясно, че трябва да бъда с вас до окончателния изход на търсенията.

— Благодаря — каза шефът на гестапо, — това е твърде любезно от ваша страна. Сега ще помоля да ни донесат силно кафе.

...Промъквайки се през храсталака, Аня мислеше: „Няма да мога да отида в планините. Тук не познавам нищо. Ще ме намерят с кучета, ручените са пресъхнали. Трябва да излеза на пътя. Нека рискуваме!"

Тя тичаше добре, защото още преди пазачите в радиоцентъра да бяха поставили прожектори и почнали стрелба — нем ците не са стиснати за патрони, а обичат ефектите, — Аня беше вече при шосето. Тя реши да бяга през храстите край шосето към Рибна и ако успее, да спре кола, при това желателно е военна; те минават през патрулите без спиране.

И още първият минаващ със сини затъмнени фарове ревящ немски камион спря, когато Аня вдигна ръка. Вратичката се отвори и девойката се вмъкна в топлата кабина, където миришеше на тютюн и мухлясал хляб.

— А, паненка — каза шофьорът, — вохин гест ду?

— Дорт — каза Аня, като махна пред себе си с ръка, — нах Краков.

Шофьорът се зарадва, решил, че тя разбира немски, и заговори бързо, поглеждайки под око Аня.

— Их не ферштее — каза Аня, — нур венних.

Шофьорът се засмя, извади изпод черната слънцезащитна козирка цигара, ловко я подхвърли в устата си, също така ловко с една ръка запали, изхвърли клечката през прозореца, после хвана кормилото с лявата ръка, а дясната постави върху крака на Аня.

„Ето — помисли Аня. — Започва се. Сега ще бръкне. Колко се отдалечихме. Пет километра. Кучетата сега не ще ме намерят. Ако почне да бърка, трябва да бягам".

Тя огледа шофьора.

„Възрастен е — помисли Аня, — с този ще се справя."

Немецът отново забърбори бързо нещо, приближи към себе си Аня и почна да спира. Насреща им по шосето профучаха три коли. Остра синя светлина проряза очите. Сигурно колите имаха открити сини фарове, а не малки пролуки, както при военните камиони, които се бояха от въздушна бомбардировка.

„Навярно са за мене — помисли Аня. — Макар че още е рано. А може би имат някъде наблизо гарнизон, оттам са вдигнали караула, за да прочистят гората."

Шофьорът изключи светлината, обърна към себе си Аня и с бързи студени пръсти почна да разкопчава копчетата на блузата й. Аня се притисна до немеца, обхвана главата му и пошепна:

— Айн момент, бите.

— Гут — отговори немецът, абер шнелер.

„Не трябва да вземам жакета — бързо реши Аня, — веднага ще заподозре. По дяволите и него, жакета".

Тя подаде на немеца жакета си и показа с очи да го закачи на кукичката при своята кърпка. Немецът кимна с глава и се обърна, за да закачи жакета й. В това време Аня отвори вратата и изскочи от кабината. Прехвърляйки се през канавката, тя се оказа в гората. Немецът извика нещо след нея. Колкото по-далече бягаше, толкова по-тих ставаше неговият глас. А след това съвсем се изгуби.

Призори доложиха на шефа на гестапо, че гората и планините наоколо са били прочистени с всичката щателност, кучетата се втурнали след руската разузнавачка, но край шосето следата се прекъснала и всички по-нататъшни търсения не са дали нищо.

Патрулите на шосето, предупредени от гестапо още през нощта, проверяваха всяка кола, включително и военните. Но рускинята я нямаше в нито една кола.

Вечерта на следващия ден Аня беше у Палек. След един час при нея дойде Седой. Същия ден я отведоха при Вихър. Тя се хвърли към него, увисна на шията му и той милваше главата й и целуваше лицето й, а тя не можеше никак да се сдържи и плачеше хълцайки — така че плешките й се гресяха и тези малки, като крилца, плешки караха сърцето на Вихър да се свива от мъчителна жалост.

Райхсфюрер от СС
№ 56/37/63
Екз. № 9

Полеви команден пункт
1 август 1944 г.
Напълно секретно.

До висшия ръководител на СС и полицията на Изток
обергрупенфюрер на СС
Крюгер
Краков
(Следва)

Постижения на съветската наука по хранене на селскостопанските животни

Ст. научен сътрудник М. КЪНЕВ
кандидат на селскостопанскитенауки
Институт по животновъдство — Шумен

В своето полувековно развитие съветската наука по хранене на селскостопанските животни натрупа огромен експериментален материал, разви теоретически редица положения, в резултат на което с право зае едно от първите места в света. Характерна особеност на нейното развитие е голямата целенасоченост, тясно свързана с практическите нужди на животновъдството.

В продължение на много години бе разгърната огромна научно-изследователска работа за установяване състава, смилаемостта и хранителността на фуражите. Бяха издадени таблици за общата хранителност на фуражите, за техния витаминен, минерален, протеинен и аминокиселинен състав, които стана ха ценно помагало на животновъдната практика. При проучваните голямо внимание бе обърнато на такива фуражи като царевицата, захарното цвекло, зърното от бобовите култури, комбинираните силажи, фуражните дрожди, отпадъците от рибната, месната и млечната промишленост, сенното брашно и др.

Съставена бе съветска крмна единица, която се равнява на 1 кг овес. Разработени са норми за хранене на всички категории селскостопански животни. Таблиците за състава и хранителността на фуражите и нормите за хранене позволиха да се организира в колхозите и совхозите ефективно нормирано хранене.

В изследователските учреждения бяха изучени много въпроси по храненето на едрия рогат добитък, по интензивното угояване на телетата и възрастните говеда. Бяха съставени схеми за храненето на телетата до 6-месечна възраст и др.

Във връзка с интензивното развитие на свиневъдството се поставен въпросът за научно обоснавано хранене на различните категории свине, свине за разплод, ремонтни прасета, угоявани свине и др. Изследванията включваха оомяната на веществата, влиянието на отделните фуражи при угояването, подготовка на храната и др.

При разработването на въпросите на храненето на овцете бяха използувани респирационни апарати за изучаване оомяната на веществата и енергията.

Големи успехи бяха постигнати при храненето на птиците. Сега дажбата им се контролира по 30-40 показатели.

Повече от 60 изследователски учреждения се занимават с теоретическите и практическите въпроси по използуването на кароамида и амониевите соли при храненето на преживните животни. Във връзка с отстраняването на протеинния дефицит голямо внимание бе обърнато на източниците на протеин от растителен и животински произход, за повишаването му във фуражите.

Проблемите на аминокиселинното хранене на свинете и птиците привлякоха вниманието на много научни работници. Балансирането на протеина и аминокиселините в дажбите им позволи да се получи по-голям ефект при използуването на различните хранителни вещества.

Твърде успешно бяха решени въпросите на минералното хранене, по изясняване ролята на различните макро и микроелементи, регулирането на алкално-киселинното равновесие. Установяване потребностите на животните от готварска сол, калций, фосфор, кобалт, мед, желязо и други минерални вещества се счита като завоевание от голямо значение за животновъдната наука и практика.

Бяха постигнати значителни успехи в изучаването на теоретическите и практическите въпроси на витаминното хранене. За нуждите на животновъдство то бе организирано промишлено производство на витамини.

Съветската наука установи голямата полза от внедряването на различни химически вещества при храненето на селскостопанските животни. Широко приложение намериха в практиката и антибиотиците.

Голямо развитие постигна фуражната промишленост. Изградиха се много заводи, които произвеждат комбинирани смеси по рецепти, съобразени с пълноценното хранене.

Въпросите на силажирането са разработени най-добре в Съветския съюз. Постигнаха се успехи не само по отношение технологията, но и по разрешаване въпросите, свързани с използуването на силажа.

Бурното развитие на съветската наука, свързана с храненето на селскостопанските животни, се отрази благотворно и в нашата страна. В цялата научно-изследователска работа в това отношение се използува богатият съветски опит. Съветската литература, която присти га у нас, представлява неизчерпаем източник на знание. Много съветски учени по хранене на животните са посещавали нашата страна и са оказвали ценна помощ. Много наши научни работници завършиха или специализираха в съветски висши учебни заведения.

Няма никакво съмнение, че и в бъдеще нашата наука по хранене на животните ще се развива в още по-тясна връзка със съветската наука, а това е предпоставка за още по-големи, те й успехи.

Ще надоят повече мляко

Не стихва благородното социалистическо съревнование сред колектива от кравефермата на с. Ирник. И тази година в поетите задължения доячите обещаха да не допускат аборти, да хранят животните с качествени фуражи, да поддържат винаги образцова чистота в оборите и т. н.

Последователното изпълнение на задачите донесе на колектива радостта от победата. Фермата посрещна славната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция с изпълнен годишен план. Предвидените 385 500 литра мляко бяха надоени. До края на годината колективът от фермата ще надои над плана не по-малко от 70-75 тона мляко.

В тазгодишното съревнование най-добри резултати постигна доячът Кирил Симеонов, който при план за годината 61 600 литра мляко, надои за деветмесечието 67 878 литра. С не голяма разлика на второ място се нарежда Симеон Димитров.

Наред с изпълнението на плана за млеконадоя, колективът на фермата полага големи грижи за подготовката на животните за идната стопанска година.

Георги ЦОНЕВ



В с. Окорш Рада Николова и Калина Димитрова са известни като добри свиневъдки. В помещението, в което работят те, хигиената е на високо ниво.

НА СНИМКАТА: Рада Николова и Калина Димитрова по чистват свинарника.

Да надникнем зад общите цифри!

Известно е, че чистата продукция е онази част от стойността на създадената продукция, съответстваща на изразходвания за получаването й жив труд. Колкото по-голяма е тя, толкова по-големи са постъпленията в бюджета на държавата и по-високо е трудовото възнаграждение. Затова всяко предприятие трябва да се стреми наред с преизпълнението на плана за обема да осигурява повече чиста продукция.

Не може да се отрече, че общо взето промишлените предприятия в Силистренски окръг са постигнали известен положителен резултат в това отношение. През изтеклото деветмесечие, в сравнение с деветмесечието на миналата година, те дадоха в повече чиста продукция за 3 316 000 лева. Тази цифра показва, че трудовите колективи са провеждали режим на икономии на материални средства, с цел да се увеличи чистата продукция.

Прегледът на отчетните данни обаче говори, че не във всички предприятия е следвана общата тенденция. Не са осигурили ръст, а дори имат намаление спрямо миналата година, предприятията: ДПЗХ „Първи май" — със 126 000 лева, ДСП „Винпром" — с 38 000 лв., горско стопанство—Силистра — 23 000 лева и промкомбинат „Електрометал" — 44 000 лева. Безспорно те намалиха резултата за окръга и влошиха финансовите си показатели.

Общата сума на чистата продукция не винаги може да даде вярната картина, затова представлява интерес изчислението й на основата на едно лице от промишлено-производствения персонал. Окръгът ни е постигнал добър резултат. През деветмесечието на миналата година на едно лице от промишлено-производствения персонал е била реализирана 1 202 лева чиста продукция, а през тазгодишното деветмесечие 1 345 лева. И тук, освен споменатите предприятия, които не постигнаха ръст по общия показател, са влошили работата си ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан със 73 лева на работник, горско стопанство—Тутракан—със 73 лева, горско стопанство—Дулово — с 268 лв. Броят на предприятията, влошили работата си по отношение на чистата продукция, е вече не четири, а седем.

Ако продължим да анализираме цифрите и направим изчисление на 100 лева основни фондове, то броят на предприятията с неблагополучия по чистата продукция нараства на дванадесет. Не осигуриха ръст на 100 лева основни фондове промкомбинат „Камъшит", промкомбинат „Трансмариска", ТПК „Дунав", ТПК „Нов живот" и ТПК „Домостроител".

На 100 лева фонд работна заплата 13 предприятия имат по-малко чиста продукция в сравнение с деветмесечието на миналата година.

Един по-задълбочен анализ на производствената дейност ни би разкрил причините за отрицателните резултати в изброените предприятия. Естеството им е различно, затова дълг е на планово-икономическите отдели да се намесят по-активно, да ги издирят и да направят препоръки пред административните ръководства за подобряване на работата.

Божко ХРИСТОВ

Подготвят млади тъкачки

Предвижда се през следващата година да се разшири производствената дейност на ДИП „Добруджа". Ще бъдат пуснати в действие нови мощности, като се увеличат становете. Вярно на принципа, че „кадрите решават всичко", ръководството на предприятието започна организирана работа по подготовка на тъкачки. Два десет нови работнички са вече приети и обучени.

Трудно бе на новопостъпилите тъкачки през първите дни, но сега посрещат с вълнение и радост своята самостоятелна работа. Със силния шум и неспирния ход машините сепват всеки новопрекрачил прага на тъкачния цех. Но това бе ше в първите дни, докато на помощ на новите се притекоха опитните инструктори. Най-напред те ги запознаха с техниката и обезопасяването на машините. С вещина изнесе лекциите си инструкторът Петър Неделчев, който наблегна на грижите за човека, на правилата, които трябва да се спазват, за да се избегнат злополуките и нежелателните случаи. Новите тъкачки не пропуснаха нито дума и от лекцията на инструкторката по тъкачно дело Гинка Заверджиева. Тя ги запозна постепенно с устройството и действието на тъкачния стан.

Най-примерните и най-учените любивите само след два-три дни вече знаеха как се връзва скъсана нишка, как се правят скрити и открити „телефони" от скъсаните нишки и т. н. За кратко време тези манипулации бяха усвоени от всички. С всеки изминат ден те узнаваха все нови и нови неща в тъкаческата професия, а след около петнадесетина дни бяха въведени в цеха, където се запознаха с работата на машините. Постепенно започнаха да изчезват страхът и смущението. Всеки ден, след като са наблюдавали работата на опитните тъкачки, те се връщаха отново в техническия кабинет и там сами се опитваха да работят с учебните машини.

Инструкторката Заверджиева неведнъж завърваше своите ученици край тъкачните станове преди започване на смяната. И с още по-голяма любов и старание продължаваше изпълнението на учебната програма.

Предвиденото за обучение време вече измина. Новите тъкачки застанаха зад машините на редовна смяна. Кръстина Тончева, Стоянка Бояджиева, Екатерина Христова и Янка Костова вече дават и количество, и качество, както старите работнички.

Професионалната подготовка е важен елемент от техническия прогрес. Ръководството на ДИП „Добруджа" не жали сили и средства, за да подготви нови майстори в тъкачното дело.

Юмер ЮМЕРОВ

ВЕСТИ ОТ ДУЛОВО

ОТНОВО ПЪРВЕНЦИ

Разгръщайки широко благородната социалистическа трудова надпревара за достойното посрещане на Великия юбилей, колективът за комунистически труд от VIII ж. п. участък — гара Дулово постигна високи успехи. На предпразничното тържество пред железничарите бе отчетено, че в съревнованието с великотърновци, русенци, разградчани и дуловчани спечелиха предюбилейното съревнование дуловските железничари. Те станаха носители на „Преходното червено знаме" на XII железопътна секция — Русе и завоюваха „Паспорт на дружбата".

Челни места в предпразничното съревнование бяха определени и на бригадата-първенец с ръководител Джелил Ахмедов, работеща, на гара Ясеновец, на кантонера Акиф Ибрямов от спирка Тодорово и др. индивидуални първенци.

Достигнатите успехи на нашите железничари ще ги вдъхновят за още по-големи трудови дела.

Янко ПАНАЙОТОВ

СТРОИТЕЛСТВОТО НАПРЕДВА

Строителите на железопътната линия Дулово—Силистра посрещнаха юбилея на съветската власт с построяването на 10 км нов релсов път. Сега младите строители от поделението на офицера Баятов ги дели само един км от село Ц. Асен.

Ентусиазираните строители от това поделение са поели обещание до края на този месец да завършат напълно железопътния участък Дулово—Ц. Асен. С това те ще изпълнят с един месец предсрочно годишния си план.

В предпразничното съревнование се отличиха отделенията на сержант Божков, мл. сержант Василев, мл. сержант Йовчев, ефрейтор Георгиев. За успешната работа по строежа на линията много спомага и оказаната помощ от ДАП — Силистра и близките ТКЗС-та.

Със задружни усилия строежът на ж. п. линията догодина ще достигне до село Алфатар.

Борис СИМЕОНОВ



Усилените полски работи приключиха. Сега главната грижа на механизаторите от ТКЗС — Чернолик е подготовката на техниката за идната година.

НА СНИМКАТА: Трактористът Ганч Пенев с помощта на главния майстор Галиб Ибрямов ремонтира двигател на трактор ДТ-54.

РЕНТАБИЛНО ОВЦЕВЪДСТВО

Доходите от овцевъдството в ТКЗС — Срацимир растат с всяка измината година. Макар че сега животните са с 200 по-малко, очаква се чистата печалба да бъде с около 3 000 лв. повече, отколкото през 1966 година.

Постигнатите успехи се дължат преди всичко на

НАДПЛАНОВАТА ПРОДУКЦИЯ

по отчитаните показатели. Така вместо 153 т мляко, тук са надоени 172. Средният настриг от животно е 4 042 г тоест с 342 г над очакваното. Във фермите са родени 3 222 агнета от 3 053 овце. Към 1 октомври са постигнати 8 т прираст над очакваното.

Най-високо преизпълнение на плановете има Михаил Иванов — овцевъд от с. Бръчма. За своите успехи наскоро той стана носител на златен орден на труда.

Голям дял за постиженията на срацимирските овцевъди се пада на

РАЗВЪДНО-ПОДОБРИТЕЛНАТА РАБОТА.

Племенното дело е подето по-сериозно от 1962 година. Дотогава средният настриг достигаше 2 800 г от животно. Кооперативът закупи обаче мъжки разплодни животни от ДЗС — „Стефан Караджа" — Толбухинско. Женските агнета започнаха да се отбиват на много повисоко живо тегло. Вместо 10—12 кг, както бе преди 5 години, сега то достига 25 кг. За да се създаде по-голям интерес сред овчарите, отначало на всяко агне, отбито над 16 кг, се даваше премия от 2 лева. Този материален стимул вече отпадна, тъй като хората се убедиха, че отбитите с по-голямо живо тегло женски агнета винаги се развиват като по-продуктивни разплодни животни.

Въпреки подобрения породен състав на стадата, всяка година кооперативът закупува по 2 чистокръвни мериносови мъжки разплодници. Благодарение на това стадата стават все подобри и продукцията от тях нараства.

Друг важен момент е

РАННОТО ЗАПОЧВАНЕ НА АГНИЛНАТА КАМПАНИЯ.

Срацимирци първи в окръга завършиха случната кампания в стадата. Затова в кошарите на с. Бръчма вече се родиха и първите агнета. От 10 ноември започна усилено агнене във всички ферми. До началото на декември агнилната кампания в цялото стопанство ще приключи.

Според др. Недялко Михайлов, главен зоотехник в кооператива, ранното агнене на овце те е от голямо значение. Преди всичко през този период животните са в много добро телесно състояние. Фуражите са доста тъчно, а това помага да се отгледат добри приплоди. Така се увеличава и дойният период на овцете. Създават се условия за преизпълнение плана за млякото.

Не по-малко значение за получаване на повече и по-евтина продукция има ранното отбиване на част от агнетата и

УГОЯВАНЕТО СЪС СТАРТЕРНИ СМЕСКИ.

От миналата зима срацимирци имат добър опит от този нов, прогресивен метод за отглеждане на малките животни. Те отхраниха със смески 900 агнета и постигнаха неочакван икономически ефект. Само за 40 дни отбитите на 12—13 кг агнета достигнаха 28—29 кг. От всяко отгледано по този начин животно стопанството имаше чист доход 6,72 лева. Един килограм месо струваше 0,62 лв., при изкупна цена 0,92 лв. Среднодневният прираст достигна 250—300 грама. Още през март всички угоени със стартерни смески агнета бяха продадени. Това допринесе немалко за рентабилността на овцевъдството в ТКЗС — Срацимир.

Сега със стартерни смески ще бъдат угоени 2 000 агнета. Помещения за това има. Нали це е и голямото желание от страна на овцевъдите. И най-важното: стратерните смески ще бъдат произвеждани във фуражния цех на стопанството. За тази цел са осигурени необходимите компоненти. За улеснение работата на гледачите всички ферми са водоснабдени.

При направената проверка установихме, че за всички стада са набавени необходимите фуражи. Най-добре те са съхранени в с. Богорово. Тук във всяко отделно дворче е складирано люцерново сено, добре окупено и покрито със слама. Във всички ферми люцерновото сено е окосено, изсушено и складирано от самите овчари. Те проконтролираха съхраняването и на останалите груби фуражи. Затова царевичакът е в много добро състояние. За всяко животно е осигурен и по 500 кг силаж. От преди месец започна подхранването на овцете с житни отсевки. Това ще помогне в стадата да се родят и отгледат здрави агнета — бъдещия ремонтен материал.

От много голямо значение за постигане на рентабилно овцевъдство в ТКЗС — Срацимир е и фактът, че от година на година тук

СЕ ЗАТВЪРДЯВА СТОПАНСКАТА СМЕТКА.

Новият начин на планиране и отчитане на крайните резултати е навлязъл здраво и в овцевъдството. Тук фуражът е зачислен поотделно не на всяка ферма, а на всяка двойка овчари. Те най-стриктно следят за пестеливото и ефикасното му оползотворяване. Всички са заинтересовани за правилното и срочно приключване на случната кампания. Нов момент в работата е и предаването на вълната. Всички се стремят тя да бъде чиста, да получи по-висока оценка при окачествяването от изкупвателната организация.

За да се постигне това, стадата се извеждат на паша в подходящи места, чисти от бодили. Кошарите се метат най-редовно. Такива са впечатленията ни от всички ферми. Трябва да отбележим обаче, че само в Богорово торът и миналогодишните отпадъци от грубите фуражи са изчистени от района на фермата. В Бръчма и Главан току пред самите сгради се издигат купчини тор, което е съвсем не правилно. А какво е състоянието на сградите? Пак с цел да се постигнат икономии овчарите сами извършват лекия ремонт. Почти навсякъде оградите са постегнати. Прозорците са остъклени. В най-добър вид са помещенията в с. Богорово. Те са почистени, ремонтирани, вароса ни. Агнилниците очакват малките животни. Не е такова положението в с. Бръчма и това е непростима грешка на специалистите, тъй като малките животни са се родили в недезинфекцирани помещения. Затова е необходимо час по-скоро този недостатък в работата да бъде отстранен. Помещенията и дворовете да се хигиенизират, за да се отстранят всички източници на зарази. Само така животните ще бъдат в добро състояние, което е едно от условията да се постигнат повече продукция и доходи.

В ТКЗС — Срацимир съществуват всички възможности за доходно овцевъдство. Специалистите и ръководителите трябва да ги използуват най-рационално, за да увеличават рентабилността от този отрасъл все повече и повече.

Стефанка СТАНЕВА

Специално за в. „Силистренска трибуна“

Хората – наше богатство

(Продължение от I страница)

когато днес във всяко село има дом на културата или клуб, би блиотека, училище! Населението на областта ежегодно прочита повече от 22 милиона книги.

Октомври разбуди творчески те сили на трудещите се. Това разбуждане е в трудовите резултати, в бурния разцвет на народните таланти. Днес в областта в художествената самодейност участвуват 120 хиляди души. Звънливите песни и кръшните танци на подоляни са слушали и гледали трудещите се от слънчев Киев и Москва.

...В залата звучи величествената музика на Чайковски, а после се разнасят мелодии от Брамс и Глинка, от Нищински и Леонтович. Къде се намираме, във филхармония ли? Може би това е програма на държавен симфоничен оркестър. Не, този път отново става дума за Заречанка, за нейния селски дом на културата. Тук има чудесен самодеен духов оркестър, в който участвуват 32 колхозника. Програмите на колектива са слушали не само трудовите хора от района, но и от областния център и столицата на републиката. На оркестъра е присъдено високото звание „народен“.

С това звание са удостоени от областта 15 колектива за художествена самодейност. Днес сме свидетели на действително невероятен разцвет на народните таланти.

Всеобщата грамотност на селението, широкият достъп до тайните на науката и върховете на културата, които откриха за хората Октомври и партията на Ленин, измениха съветския човек. Ние имаме много хора на труда, чиито имена са известни далеко зад пределите на областта. Това са ветеранът на колхозното строителство два пъти герой на социалистическия труд **Давид Бойко, героят** на социалистическия труд Григорий Ткачук, Оксан Шувер и много други.

А какви бяха тези хора някога? Безправни, ратаи на помещиците. Сега те са истински стопани на своята страна. Свободният и самоотвержения труд им носи слава и всеобщо уважение. Те неведнъж са избирани във Върховния съвет на републиката и във Върховния съвет на СССР. Бившият ратай Григорий Ткачук, председател на колхоз „Украйна“, по настоящем е депутат във Върховния съвет на СССР, член на ЦК на Украинската комунистическа партия. В неговата собствена библиотека има 7 негови книги за опита и работата на ръководения от него колхоз.

Гордо поемат младежите в свои ръце щафетата от по-старите поколения съветски хора. В редиците на героите на труда застанаха прекрасни труженици като Мария Мазур — доячка от колхоз „Русия“, Федор Кулик — комбайнер в колхоза „Горки“, Анатолий Новицкий от совхоз „Комунар“ и други. Родени и възпитани при социализма, те умножават славните традиции на нашия народ, със своя доблестен труд строят светлото здание на комунизма.

А в какво се състои главното? Главното е в това, че коренно се измени отношението на хората към труда. И това е напълно понятно: нали се измени самият характер на труда. От принудителния робски труд хората в страната на Съветите станаха свободни, радостни, вдъхновени, тъй като този труд е за обществото, труд за себе си.

Плодовете на труда ни радват от година на година. Особено забележителни са тези плодове през тая година, когато всеки труженик посреща половинвековния юбилей на Великия октомври с нови успехи и постижения.

Промишлеността в областта изпълни годишния план предсрочно за десет месеца. Повечето от предприятията преизпълниха своите социалистически задължения. Трудещите се от селското стопанство отгледаха през тази година най-високата в цялата история реколта от зърнени култури, получиха от всеки хектар средно по 26,8 центнера. От всеки хектар захарно цвекло добиха по 290 центнера. Вече напълно са изпълнени годишните планове за производство и продажба на животинска продукция на държавата.

Всичко това свидетелствува за небивалия трудов и политически подем на народните маси, за икономическия и културен **разцвет на нашия** край под слънцето на Великата октомврийска социалистическа революция, под слънцето на Ленинската правда.

Ето какво ни донесе Октомври, чието петдесетилетие ние празнуваме. Той създаде новия човек — най-ценното богатство на нашето велико Отечество, най-високата гордост за страната на Съветите.

НЕЗАБРАВИМА СРЕЩА



Денят 4 ноември ще остане паметен за чавдарчетата от с. Стефан Караджа и неговите съставни села. На този ден те бяха приети за членове на Димитровската пионерска организация и на раменете им запламтяха червените връзки.

По този случай и във връзка с 50-годишния юбилей на Великия октомври, вечерта в селото се състоя среща на трите поколения — комунисти, комсомолци и пионери. На нея присъствуваха основатели на партийните организации в селата, влизащи в състава на общината; първите съветници, учредители на ТКЗС, на Отечествения фронт и на БЗНС. Тук бяха и някогашните секретари на първичната партийна организация — Станко Ангелов и Стефан Камбуров, живущи понастоящем в Тутракан.

Спомени за тежките дни преди Девети септември и за трудностите след победата, с които успешно се справи тукашното население, разказа бившият партиен секретар — Стефан Камбуров, а за мъките и борбите на младежта — бившият секретар на РМС Георги Илиев. Другарят Игнат Димитров — бивш политзатворник, а след 9 септември — секретар на Околийския комитет на РМС — Тутракан, разказа спомени за отделни епизоди от борбата против фашизма. Той сподели своята радост от големите успехи, които завоюва нашият народ под ръководството на Българската комунистическа партия.

От името на новоприетите пионери Стефка Николова благодари за големите грижи към децата и пожела на родителите да постигнат нови, още по-големи успехи в строителството на социализма и комунизма.

Йорданка НИКОЛОВА

Как се прави отчетно събрание

(ФЕЙЛЕТОН)

Братче, голям експерт съм по събранията, да знаеш. Някои профгрупорзи не могат да организират едно обикновено събрание, а какво остава за годишно-отчетно. За да те убедя, ще ти разкажа как проведох тазгодишното отчетно събрание.

Обстоятелствата не бяха радващи. Планът за третото тримесечие — неизпълнен. Вместо 95 745 лева нашата бригада реализира 68 818 лева или 72 процента. Средната заработка за месеца — на същото дередже: вместо 2 892 лева имаме изпълнение 2 454 лв. или цифром и словом 84 процента.

Трудовата дисциплина — под всякаква критика — закъснения, отсъствия, самоотлъчки, неуплътняване на работното време — нямат край. Имахме даже двама дисциплинарно уволнени за отсъствие от работа и т. н.

Ако профгрупоргът е някой новак, ще капитулира пред тия обстоятелства. Обаче аз не съм от тях.

За събранието избрах такова време, че хората да бързат, т. е, след смяната, към 13 часа. Не съм луд да извикам член на дирекционния съвет или на производствения комитет, че за изпълнението на тия показатели има да ни пекат на шиш... Председателят на заводския профкомитет също не можа да присъствува, понеже не му казах за събранието.

Как протече събранието ли? Точно така, както исках аз. Изпях доклада, написан на два и половина карирани листа, и дадохме думата за изказвания. Станаха двама-трима и казаха за съблекалнята, за работното облекло, за стъклата и... нито дума за неизпълнението на плана, за лошата трудова дисциплина! И за колко време мислиш свършихме цялата топурдия? Има няма двадесетина минути. А ако беше някой новак, имаше да му търкат сол на главата за всичките недостатъци, че щеше да стане пишман, дето се е родил и станал профгрупорг.

Къде работя ли? Че аз не ти ли казах? Ами че в „Оргатехника“, в цеха за метални каси.

Подслушал разговора
К. МЕТАЛИКОВ

За да бъде ликвидирано второгодничеството

Въпросът за преодоляването на второгодничеството е поставян на дневен ред неведнъж. С особена сила той бе повдигнат през последните години в редица материали от Партията, тъй като се има предвид, че възможността за неговото преодоляване има.

Учителският колектив в село Искра, съставен преди всичко от редовни учители, със сравнително дълъг педагогически стаж и задоволителни резултати в учебно-възпитателната работа, от няколко години усърдно работи по този въпрос. За тази цел през миналата година бяха приети мероприятия, извършиха се не малко посещения между учителите, изнесоха се не малко открити уроци, разгледаха се много материали в педагогическия печат — индивидуално или колективно. Проведена беше творческа конференция с доклад за постигнатите резултати. Проведе се също така и учителски съвет, на който бяха обсъдени всички фактори, от които зависи преодоляването на второгодничеството. За целта беше търсена последователно и помощта на родителите.

В сравнение с миналата учебна година, тази година резултатите в намаляването на второгодниците са радващи, като се има предвид и това, че в нашето училище 10 на сто от децата са циганчета, а 80 на сто — турчета. Успехи са постигнати както в началния, така и в средния курс. Те са плод на работата на целия учителски колектив и по-специално на труда на класните ръководители Филипова и Вълчанова от началния курс.

През настоящата година и в годишния план на училището, и в плана на учителската организация, и в плана на творческата комисия са предвидени много мероприятия по преодоляването на второгодничеството. На заседание на партийната група в училището се стигна до извода, че трябва да се изгради специална комисия, работата, на която да е насочена само към ликвидиране на второгодничеството. В комисията, наред с другите имена, може да се види името на Петър Филипов, пенсионер, дългогодишен учител, готов и сега да даде всичко, което може.

Работата, както от комисията, така и от целия учителски колектив е подета. С обогатен опит, с повече усилия учителският колектив в Искра търси най-рационалните пътища, за да разреши един от най-важните въпроси, които стоят пред него.

Тахир МЕМИШЕВ

Английската забавачница в Силистра

От 15 октомври т. г. в града ни е открита английска забавачница — едно похвално начинание на Образцово народно читалище „Доростол“. Досега в забавачницата са се записали 13 деца. Записванията продължават. Новата забавачница е обзаведена с нужните пособия, което предполага да се очакват и добри успехи.

Силистренската общественост посреща тази новина с радост и задоволство.

Началото е сложено. Децата произнасят вече с нужното английско произношение някои думи.

Николай ЙОРДАНОВ

Необикновено състезание

Преди няколко дни стадионът в с. Калипетрово се оживи от много кооператори, служители и учащи се. Те дойдоха да наблюдават не футболен или баскетболен мач, а състезание на мотоциклетисти, организирано от общинската организация на ДОСО в чест на XI конгрес на ДКМС. Състезателите трябваше да правят осморки без нарушение, т. е. да не стъпят с крак на земята, да вземат в движение от масата шише, да го сложат на друга маса, без да падат и да не спират мотоциклета. Представляваше интерес и лошият терен, на който се състоя състезанието. Най-добрите мотоциклетисти тук печелеха време.

На първите места се класираха Крайчо Христов, Станко Сърменоз, Георги Тодоров и др. Първенците бяха наградени с часовници, бръснарски прибори и термоси.

Иван ГАДЖЕВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Затруднение!..

Управлението по националната безопасност в САЩ изпитва трудност в унищожението на своите секрети. По тази причина то има намерение да построи нова пещ за изгарянето на секретните книжа, която ще възлезе на милиони долари. Сегашните пещи изгарят в денонощие всичко на всичко от 16 до 18 тона книжа и дори да работят в седемте дни на седмицата, пак не успяват да изгорят 20 процента от материалите!..

Из сп. „За рубежом“

КАК ТЕ ТЪРГУВАТ...

Отдавна правителството на Холт е предоставило на Съединените щати няколко батальона войници за „мръсната война“ във Виетнам. След това Канбера започна да изпраща във Виетнам и части от военноморските сили, което легна като тежко, тежко ореме върху австралийските данъкоплатци и икономиката на страната.

Уговаряйки Холт да изпрати в Индокитай австралийско чушечно месо, президентът Джонсън обеща крупни поръчки за леко оръжие и друга военна екипировка, а също търговски отстъпки. Обаче не последваха нито крупни поръчки, нито допълнителни търговски отстъпки за достъп на австралийска продукция на американския пазар. Неотдавна Холт отново извърши пътуване до Америка, за да помоли президента на САЩ да намали, както беше обещано митническите такси за австралийската вълна — главен продукт на експорт на петия континент, и да прекрати тарифната дискриминация и фактическия бойкот на вноса на австралийските млечни продукти в САЩ. Джонсън не се скъпеше на изрази за „лична преданост и дружба“ по отношение на министър-председателя на Австралия. Обаче заяви, че митническите такси за австралийската вълна ще бъдат намалени само при условие, че Австралия увеличи вноса на американски тютюн, а това би нанесло смъртен удар върху важната австралийска тютюнева промишленост, която сега изживява трудности.

Вашингтон също не откъсна вратата за австралийските млечни продукти, но издаде нов закон, предвиждащ още по-голямо намаляване на вноса на тези продукти в САЩ. Подобно отношение на задокеанския бос предизвика смущение дори сред неговите верни австралийски слуги. И те започнаха да проявяват открито недоволство. Американските емисари Тейлър и Клифорд, дошли в Австралия за нови контингенти войски, си отидоха с празни ръце. В Канбера, Сидней и Мелбърн те отбелязаха рязко спадане на „ентусиазма“ за изпращане на каквито и да било съществени австралийски подкрепления във Виетнам.

Против изпращането на допълнителни войски във Виетнам се обяви и вестникарският концерн Мердок, а също и групата, обединяваща няколко радио- и телевизионни компании, която се възглавява от могъщата „Сидней морнинг хералд“.

„Сидней морнинг хералд“, свързана с някои доста влиятелни вълнени и промишлени монополи, след като отбеляза унижението, изпитано от Холт във Вашингтон, заяви, че министър-председателят на Австралия, който е „включил икономическите проблеми на страната в своите лични отношения с президента Джонсън, е получил жесток двоен удар“. Интересите на американските монополи се оказаха много по-силни от „личната дружба“ на американския президент...

Неотдавна с рязка критика по адрес на „користолюбивите американци“, отхвърлили молбите на Австралия и в областта на търговията, избухна заместник министър-председателят на Австралия Джон Макюен. „По всяка вероятност — заяви той — блокът от вълнени компании и Дюпон (най-големият производител на изкуствено влакно в САЩ) се оказа непреодолим за нас“.

Макюен се оплака, че Вашингтон е проявил такова отношение към неговата страна, въпреки че Австралия е „един от главните приятели на Америка и е най-перспективният покупател на нейните произведения“. „Ние — заяви той — купуваме от Съединените щати два пъти повече, отколкото те от нас.“

„Приятелството си е приятелство, а сиренето е с пари“ — гласи известна пословица. „Приятелството“ с Канбера е нужно на Вашингтон, за да получава безплатно пушечно месо, а вълната — това вече са долари...

Р. ЛОКВУД,
австралийски журналист
Агенция „Новости“



Продължават наглите провокации и нападения на израелските агресори над населени места в Суецкия канал. НА СНИМКАТА: Ридаещата Ахсан Атела разказва как под развалините на разрушения й дом са загинали единствената й дъщеря и тримата й внука.

В плен на отчаянието

Няколко човека се събират в стая с глухо затворени прозорци. Тук-там просветват пламъчета на свещи. Приглушено звучи мелодията на някой „нов“ рокендрол. Ръководителят на групата пуска по кръга цигара от марихуана. Всеки всмуква от цигарата и я предава на следващия. Пушачите скоро започват за бравят за всичко на света, струва им се, че те витаят из въздуха.

Скоро и тези усещания стават бледи. Пушачите на марихуана „правят пътешествие към страната на ЛСД“. Това означава, че те вземат най-силния наркотик (диетиламид на лизергиновата киселина), предизвикващ халюцинации в продължение на 3-4 дни. По приблизителни данни в САЩ се наброяват около 4 милиона адепти на ЛСД.

В Америка никога не е имало недостиг от наркотик. Халюциниращият наркотик (особено ЛСД) притежава страшно разрушително въздействие върху организма. В клиниките идват майки-наркоманки. Техните деца са се появили на света с вродени недостатъци — неправилно развитие на главата и др.

Из сп. „За рубежом“

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ВАРНА

О Б Я В А

Корабостроителен завод „Г. Димитров“ гр. Варна приема младежи, отбили редовната си военна служба:

1. ЗА ОБУЧЕНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТИТЕ:

— стругари
— корабни тръбари
— корпусници-корабостроители
— електрозаварчици

Срокът за обучение е средно 6 месеца, през което време се заплаща 70 лева.

Курсът започва от 1. XII. 1967 г. Постъпване веднага

2. С ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ:

— стругари, фрезисти, шепечгисти
— дърводелци
— строителни работници: арматуристи, бетонджии, кофражисти
— електромонтьори
— ковачи
— корпусници-корабостроители
— корабни тръбари, електрозаварчици

Приемат се и младежи от всички специалности, работили в завода преди постъпването им в БНА.

На основание 170 Разпореждане на Министерския съвет от 1965 година, на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основна месечна заплата до 20 %.

Заводът има младежко общежитие.

СПРАВКА — Личен състав, тел. 32-18

От Заводоуправлението

О Б Я В А

ДП „ТРАНСПРЕД“ — гр. СИЛИСТРА ТЪРСИ ТОВАРО-РАЗТОВАРНИ РАБОТНИЦИ. СПРАВКА ЛИЧЕН СЪСТАВ.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 133 (1297) | Вторник, 14 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОВЕЧЕ ВНИМАНИЕ НА РЕАЛИЗАЦИЯТА

Реализацията на промишле ната продукция е последният стадий в работата на промиш леките предприятия. Въз основа на реализацията на готовата продукция, трудът и усилията на колективите получават обществено признание.

През изтеклите девет месеца промишлените предприятия в окръга изпълниха плана си 104,45 на сто, като реализира ха надпланова продукция на стойност 2 342 000 лв. Това из пълнение общо за окръга е добро. Добро е положението и в предприятията по новата сис тема, постигнали 107,39 на сто, и предприятията на ТПК — 108,17 на сто. Не е така в предприятията по старата систе ма, достигнали едва 87,50 на сто, и промкомбинатите — 99,84 на сто.

От общо 34 промишлени пред приятия 8 не изпълниха плана си за реализацията, като ли шиха народното стопанство от промишлена продукция за 1 779 000 лв. Това са ЗГУ „Терма“ — Тутракан — 78,0 на сто, ДСП „Млекопреработ ване“ — 89,6 на сто, завод Оргатехника — 62,7 на сто, промкомбинат — Тутракан — 88,0 на сто, промкомбинат „Електрометал“ — 92,3 на сто, промкомбинат „Гекстил“ — 98,6 на сто, РТС — Дулово — 99,7 на сто, ТПК „Девети септември“ — 97,0 на сто.

За отбелязване е, че предприятията, неизпълнили плана си за реализацията за деветмесечието, не го изпълниха и по тримесечия, което говори, че неизпълнението не е случайно явление. Така например ЗГУ „Терма“ — Тутракан през първото тримесечие постигна 99,8 на сто изпълнение, полугодието 87,3 на сто и деветмесечието 78,0 на сто. Такова е положението и в ДСП „Млекопреработване“, изпълнило плана си съответно 80,8 на сто, 86,1 на сто. Още по-зле е в завод Оргатехника, чието изпълнение се движи между 50 и 60 на сто.

Не е добро положението и в останалите предприятия, неизпълнили плана си за реализацията на готовата продукция.

Какви могат да бъдат причините. Да вземем ЗГУ „Терма“ — Тутракан. Причините тук се крият веднъж в неизпълнението на производствената програма и второ на задържане на готовата продукция. В отчетите по сочват отоплителни печки с твърдо гориво наличност в края на деветмесечието 2 269 броя и газови печки 400 броя. В ДСП „Млекопреработване“ причините се крият в задържане на голямо количество готова продукция. През деветмесечието е произведено 2 451 тона сирене, а фактически е реализирано 2 115 тона или по-малко 346 тона и кашкавал 242 тона. Не по-различно е състоянието и в останалите предприятия, неизпълнили плана си за реализацията на готовата продукция.

Явно е, че в тези предприятия трябва да се вземат сериозни мерки за своевременното реализиране на готовата продукция, тъй като излишно се замразяват оборотни средства, а оттам и останалите финансови резултати.

До края на годината останаха малко дни, но е достатъчно да се ликвидира с големите наличности и да се осигури годишното изпълнение на плана за реализацията както в останалите предприятия, постигнали това.

Мария ПАЧЕЛИЕВА

ПОДГОТОВКА ОТРАНО

В ТКЗС — Сребърна оживлението в полето още не е стихнало. Шумът на машините оглася нивите, лозята, овощните градини. Силажирането на фуражната царевица втора култура продължава. Започна допълнителната обработка на площите, които през лятото бяха изорани дълбока оран. Изораят се лозята и овощните градини.

Част от машинно-тракторния парк и прикачния инвентар са заети в изпълнението на всички тези задачи.

Въпреки голямата заетост на механизаторите обаче, техническото ръководство начело с главния инженер на кооператива Марин Петров съумя да започне есенно-зимния ремонт на техниката. В него се включиха всички свободни механизатори.

От направените разчети се вижда, че предстои да се изпратят на основен ремонт шест трактора, да преминат през среден ремонт 10 трактора, да се ремонтират 7 комбайна от наличните 9 и да се подготвят по-голямата част от прикачния инвентар.

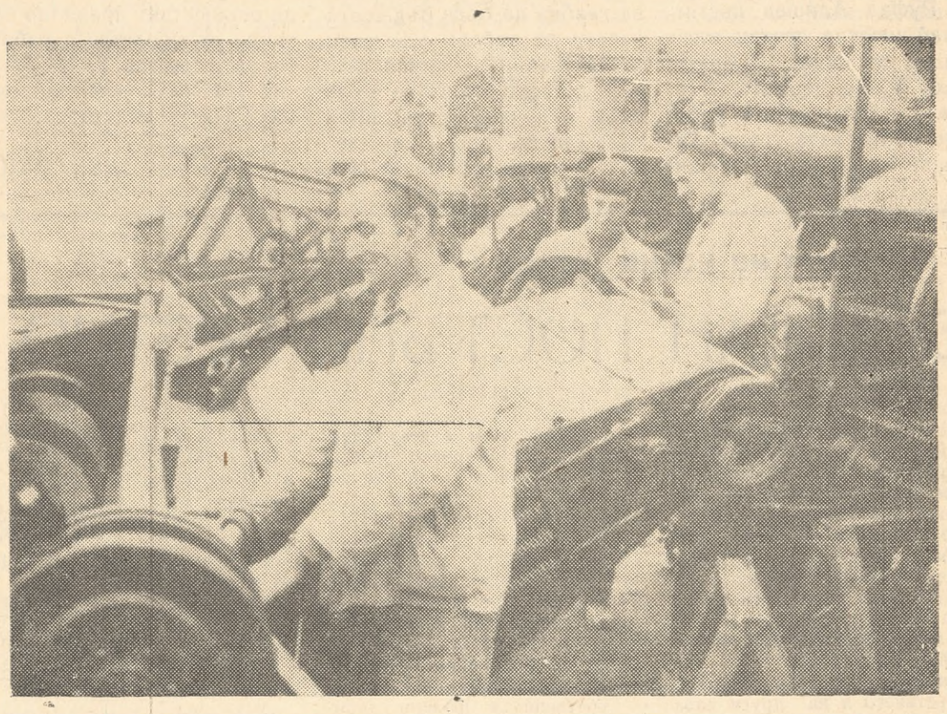
Най-голямо внимание тези дни се обръща на прикачния инвентар, който се ремонтира на открито. Поради тази причина трябва да се използуват все още благоприятните есенни дни. Около ремонтната работилница сега на групи по двама, трима или повече човека работят тракторист, прикачници и моч тьори. Едни оправят плугове, други брани, трети лющилници. Стопанският двор се оглася от удари на чукове и звън на же лязо. Главният инженер, начал никът на работилницата и глав ните майстори са постоянно между хората, помагат им, къде то е нужно, следят за качество то на работата.

За подготовката на комбайни те са сформирани три групи от по двама човека. Всяка от тях сега работи върху един от определените за ремонт комбайни. Целта на комбайнерите е да подготвят до края на декем ври най-малко четири от тези машини, защото и те се нами рат на открито и през студените зимни дни ремонтът им ще бъде затруднен.

В работилницата под ръководството на главния майстор Марин Великов в момента се прави среден ремонт на едно самоходно шаси. След като бъде готово, ще докарат един Беларус. Работата е планирана така, че повече от един трактор да не се задържа в ремонтната работилница, за да не се затруднява стопанската работа.

Сега в ремонтирането на прикачния инвентар, тракторите и комбайните работят около два десет човека. След седмица, когато полските работи приключат, броят на хората значително ще се увеличи. При така подадената работа можем да се надяваме, че подготовката на машинно-тракторния парк за следващата година ще бъде навреме и качествено извършена.

Емил ПРАХОВ



Жътвата е още далече, но механизаторите от ТКЗС — Малък Преславец вече помислиха за подготовката на комбайните за идната година.

На снимката: Старши комбайнерът Аспарух Гаврилов и помощникът Велико Василев под ръководството на главния майстор Михал Николов започнаха ремонта на поверената им машина.

За по-високи добиви от пролетниците

Падналите валежи и благоприятната температура позволиха на плевелите да се развият. Това налага допълнителна обработка на почвата, на която е извършена есенна дълбока оран.

Механизаторите от ТКЗС — Ситово завършиха есенната оран навреме. Те изораха 31 000 дка земя, освободена от житните култури. След сеитбата, във всички бригади на стопанството започна допълнителна обработка на почвата.

Първи изпълниха тази задача механизаторите от селата Слатина и Искра. Недьо Иванов и Димитър Маринов от първото село направиха много за бързото и качествено провеждане на това мероприятие. Механизаторът Георги Захариев от с. Искра изора допълнително голяма част от земята, на която е извършена дълбока оран.

Общо в цялото стопанство са изорани допълнително 12 000 дка земя. Има вероятност до края на месеца тази задача да бъде окончателно завършена. Темпът на работата ще се ускори още повече, когато механизаторите приключат ремонта на прикачния инвентар. Тъй като тази работа се извършва на открито, те бързат да я приключат, докато времето е още сравнително хубаво.

Навременното провеждане на дълбоката оран и допълнителната обработка на почвата ще допринесе твърде много за увеличаване на плодородието. Сега се постига не само унищожение на плевелите. Почвата се изравнява, подобрява се структурата ѝ. Съкращава се една от пролетните обработки на земята. Това е един аванс, който ще помогне на механизаторите и полевъдите в напрегнатите пролетни дни. Създават се условия за по-добра предсеитбена подготовка и срочно извършване на самата сеитба. Освен това при допълнителната обработка се дава възможност да поникнат и останалите семена на плевелите, които измръзват през зимата.

За пръв път в Силистренски окръг механизаторите успяха да извършат в срок есенната дълбока оран. Това говори за добра организация както отстрана на бригадири и специалисти, така и от цялото ръководство на кооперативните и държавните стопанства. Механизаторите ще направят всичко възможно да проведат и допълнителната обработка на земята. Така ще се създадат прекрасни условия за постигане на високи добиви от пролетните култури.

Мария ТРИФОНОВА

НАЧЕЛО СА ПРЕВОЗВАЧИТЕ ОТ АГЕНЦИЯ 2 — СИЛИСТРА

Колкото по-малко дни остават до края на годината, толкова повече се увеличават трудовите успехи на колектива при ДП „Транспред“ — Силистра. Стремежът е да бъдат реализирани колкото се може повече приходи. Зад цифрите се крие напрегнатият труд на работниците преносвачи, превозвачи, шофьори.

Особено осезателни са резултатите на превозвачите от агенция 2 — Силистра. Те обслужват по-големите предприятия, като ДМЗ „Стомана“, промкомбинат „Камъшит“, ДИП „Липа“ и др.

Бригада от 16 превозвача в промкомбинат „Камъшит“ снабдява предприятието със суровина. Хората от тази бригада са всякога на работните си места. Бригадата преизпълни годишната си програма на 1 ноември с 8 000 лева над плана. За пример са каруцарите Никола Желязков, Реджеб Мустафов, Юсеин Мехмедов и др., които еже дневно преизпълняват трудовите си норми.

Добри резултати постигнаха и превозвачите от обект ДМЗ „Стомана“, където шестте превозвача за десетте месеца имат повече от 5 200 лева приходи над плана за годината. Първенци тук са Ахмед Шазелов, Хакъ Садъков и Иван Русев.

Изпълниха своята годишна задача и превозвачите от обект „ДСО — Силистра“. В касата на агенцията и предприятието постъпиха вече над 20 000 лева.

Планът на агенцията от превозната дейност е изпълнен на 15 октомври, успех, който радва целия колектив на агенцията. Борбата е да се повиши производителността на труда, като се укрепи икономиката на предприятието и се подобри показателят-рентабилност. Стимул за това е и работата по новата система която с успех се прилага вече втора година. Подобрява се и качеството на услугите с всеки изминат ден.

Атанас ВИТАНОВ

Работата е преполовена

Години наред в бригадата на Нестор Димов Иванов от с. Средище лозарството се развива на базата на най-новите агротехнически изисквания. Забраза покри онези години, когато реколтата зависеше предимно от капризите на природата, независимо от труда и желанията на стопаните. Сега винените и десертните сортове в това кооперативно стопанство заемат площ от 710 дка. Редица години специалисти и лозари обезпечаваха богатия добив благодарение на използването на предпазни средства против загниванията и други масово разпространени болести по лозята, които през последно време нанасят на гроздето небивали поражения.

В борба с тези премеждия премина и тази година. Това стана причина средният добив да се очертае около 400 кг на декар — цифра, която сравнявана с по-раншните, съвсем не може да се нарече рекордна. Независимо от това обаче веднага след гроздобера започна масова работа по подготовката на лозовите насаждения за зимуване и плододаване през следващата година. Благодарение на това досега са изрязани, изорани и загребани повече от 350 дка лозя, предимно в Средище и по-малко в съставните села Посев, Стрелково и Господиново.

При обработката на лозята ежегодна трудност представлява фактът, че трайните насаждения са разположени на тераси и прилагането на механизация при оране и други третирания се затруднява много.

След резитбата и загрибването ще бъде започната работа по опазване на насажденията от лозов акар. Използвайки богатия опит от настоящата година, лозята ще бъдат третирани през съответния период със Серваров разтвор или „Динозол“.

Първенци в есенната подготовка на лозята, стопаните от звената на Върбан Ганчев, Жеко Чурьичев и др. още отсега заживяха с амбицията догодина да получат от определените им лозя рекордни добиви от грозде. В тази нелека работа те се надяват преди всичко на агротехническите познания и собственото си трудолюбие, които рядко са им изневерявали.

Р. РУСЕВ

Качествена обработка на тютюна

Кооператорите от звената на Трифон Ангелов и Ради Драганов от с. Господиново започнаха елпезенето и денкирането на тютюна. Те влагат много умение, за да постигнат високо качество при обработката на готовата продукция. Това ще им помогне да получат висока оценка при продажбата на тютюна, да преизпълнят плана за дохода от тази култура.

На първо място в елпезенето е звеното на Трифон Ангелов. Най-добре се справят с отговорната работа кооператорките Мария Енева, Кица Димитрова, Марина Великова и др.

Христо ВАСИЛЕВ



На разклона на Волоколамското и Ленинградското шосета в Москва се строи 27-етажно здание за института „Хидпроект“. В 16-етажния дом до него ще живеят сътрудниците на института.

В СВЕТА НА КАПИТАЛА

Синдикатът на гангстерите действува

Група пакистанци тайно заизоха на Британския остров в залива Синдвич (графство Кент), избягвайки граничните и емиграционните власти. Макар това „нахлуване“ да е станало около преди два месеца, много англичани и досега се намират под впечатлението на шумните заглавия на лондонските вестници, които в сензационен дух съобщиха: „контрабандно внасяне на хора в Англия“, „мошеничество с контрабанда на хора“.

Осем пакистанци незаконно пристигнаха от Франция в Англия на малък кораб и по „погрешка“ попаднаха в друго пристанище. Тях ги открил един от местните жители, който веднага съобщил на граничните власти.

Внимателното разследване, проведено от властите, разкри интересни факти. Пристигането на тази група се оказа епизод от внимателно замислена и добре организирана система на контрабандно внасяне на хора в Англия, главно от страните на британската общност. Хиляди безработни, търсейки по-добър живот, ежегодно се отправят към метрополията, след като разпродадат и последното си имущество, без да знаят английски език и нямащи професия. Но там нищо хубаво не ги очаква. В самата Англия има достатъчно безработни. През тази година техният брой надхвърли 500 000. Не случайно английските закони за емиграцията рязко ограничиха през последните години притока на чужденци. От последното обстоятелство се възползуваха ловки аферисти, пуснали своите мрежи в много страни, през които **се движи този поток.** Вестник „Сънди телеграф“ съобщи, че центърът на необикновеното мошеничество е Бирмингам и районите около него в Централна Англия. Работата е поставена на широка нога. През последните две години „тайнствените“ гангстери организираха контрабандно пристигане само в Бирмингам на около 200 000 души. Всичко това се прави, разбира се, не от чувство на филантропия. Разследването показа, че всеки пристигнал трябва да даде на своите „покровители“ кръгла сума, която често достига 200 фунта стерлинги. Превозването на „живия товар“ става със специални кораби, най-често под покровителството на нощта. Неуспехът с пакистанците е първият провал.

„Решено е пакистанците да бъдат върнати“ — гръмко съобщи на своите читатели английският печат. Но действително ли властите ще вземат радикални мерки, за да пресекат престъпната дейност на синдиката на гангстерите? За това вестниците нищо не пишат. Полицията явно не може да се справи с растящата вълна на престъпността и особено на организираната.

А. СМИРНОВ

ОТЧЕТИ И ИЗБОРИ В ПАРТИЯТА

ЗАДЪЛБОЧЕНА ОЦЕНКА

Преди няколко дни се състоя годишното отчетно-изборно събрание на първичната партийна организация при животновъдството в село Чернолик. Секретарят на организацията Джевдет Османов прочете отчетния доклад. Отчетено бе, че авангардната роля на комунистите постоянно расте. Работещите в животновъдството партийни членове са челници в производството. Овчарите-комунисти преизпълниха плана за млякото. Вместо заплануваните за годината 48 000 литра мляко са надоени 58 000. В овцефермата дългогодишният овчар Руфад Алишев постигна най-високия среден млеконадой от овца. Добрите успехи в овцефермата се дължат на стегнатата работа на партийната група. Тя редовно свиква на сбирки комунистите, поставя им задачи, следи за тяхното изпълнение.

Доячите-комунисти се трудят упорито. Те ще преизпълнят своите планове. В сравнение с други години се очаква средният млеконадой от крава да се увеличи значително. Завеждащ фермата Тахир Алиосманов говори уверено, че колективът на кравефермата ще устои на дадената дума. Радващи резултати са завоювали и птицевъдите. Птицефермата в Чернолик вече е станала рентабилна и носи големи доходи за кооператива.

Докладът ясно посочи каква трябва да бъде бъдещата насока на работа. Със своите изказвания комунистите още по-ярко очертаха бъдещите задачи на организацията. Особено ценни предложения направи Неждет Неджибов, главен ветеринарен лекар на кооперативното стопанство. С интерес беше посрещнато изказването на главния зоотехник на ТКЗС Петко Обрешков. Той подчерта, че със слаба механизация на производствения процес в животновъдството не може да се постигне желаната рентабилност. Затова е нужно постоянно да се въвежда нова механизация.

Задълбочено преминаха разискванията. Активността на събранието беше добра. После единодушно беше избрано ново ръководство на организацията.

Комунистите дадоха дума да осъществят правилно партийно ръководство в работата на фермите. Те ще работят все така всеотдайно и ще бъдат в авангарда.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

Черти на новия човек

ЕРДОГАН ПОСТЪПИ ЧЕСТНО

Неотдавна чавдарчето Ердоган Рамисов от село Брадвари отиваше на лозето с велосипеда си. Сред пътя забеляза някаква вещ. Спря велосипеда, слезе и отиде да я вземе. Съобщи за това на баща си, който вървеше след него. Предаде вещта на татко си, без да я разгледа. Баща му разбра, че синът му е намерил портмонето на някого.

Когато стигнаха на лозето, в присъствието и на други хора портмонето беше отворено. В него имаше пари и документи. После бащата и детето разбраха, че портмонето е на оня човек, когото срещнаха по пътя с каруцата.

Ердоган реши да занесе портмонето в пълномощничеството на общинския народен съвет. През деня беше неспокоен. Но преди да предаде портмонето, собственикът дойде да пита дали не са го намерили. Ердоган отговори утвърдително.

Собственикът провери портмонето си и видя, че нищо не е покътнато. Благодари на малкото чавдарче за честността и му предложи подарък. Но то отказа.

— Аз изпълних един дълг. Постъпих така, както постъпват всички чавдарчета. Подаръци не ми са нужни.

Наоколо всички се зарадваха.

— Браво! — каза дядо Вачид. — От тази постъпка няма по-голяма награда.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ



Комунистката Стоянка Стоянова от Старо село работи вече пет години в потребителната кооперация. Тя е отговорничка на магазина за трикотаж. Винаги преизпълнява плана за стокооборота, обслужва културно клиентите. Те постоянно се съветват с нея при покупката на стоки.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Спомени за оние славни дни

Трудно е да се опише участието в революционните борби. От първата задача, която получих от Силистренската партия на организация през 1912 година, изминаха вече петдесет и пет години. Това беше време на повседневни борби и усърд на работа за победата на делото на революцията, работа опасна и незабележима за другите.

В царската българска армия се числях за войник, а работех като партиен агитатор и разпространител на партийно-агитационна литература. Тръгвайки да изпълня едно неголямо поръчение на Силистренската партийна организация, аз прекарах в армията девет години и напуснах България, за да отида в СССР по заповед на Партията. Така от 1912 година вече живеех и работех като професионален революционер.

В продължение на деветгодишна подмолна дейност в българската царска армия бях арестуван пет пъти. Първия път ме арестуваха на фронта. Завтори път —на пристанището в Русе, когато преминавах румънската граница. За трети път властите ме арестуваха в гр. Рени, понастоящем в Молдавска ССР. След хвърлянето на взрив в кинотеатър „Одеон" в София бях арестуван и интерниран в Шумен .За последен път полицията ме задържа във връзка с железничарската стачка в Шумен.

Не ще забравя никога 1921 година, годината през която отидох в СССР. Случи ми се да приемам деца от гладуващото Поволжие. На гарата край село Разделная се бяха събрали много хора. Пристигна специалният пътнически влак, но никой не гледаше през прозорците. Във вагоните седяха и лежаха скелети на деца, завити в кожи, някои вече мъртви. Най-напред изнесохме мъртвите, а на живите през това време дадохме храна, за да ги съживим.

Сред децата бе и съпровождащият ги персонал. Беше тъжно човек да го гледа. Той също беше изтощен като тях. Попитах: „Кой е виновен за смъртта на децата?" Отговориха ми: „Ние сме виновни, ние изядохме техния пай". Хората наоколо зашумяха. „Какво да ви правя сега?" — попитах пак. „Разстреляйте ни, другарю комисар" — рекоха те. Трябваше да се задържи тълпата, за да не стане саморазправа. Казах на събралия се народ, че не е необходимо да се саморазправят, защото това е в ущърб на съветската законност. Децата вече са умрели, а сега трябват хора да работят за възстановяването на стопанството. Злосторниците да ги съди революционният трибунал.

После децата бяха поверени на добри хазяи, които получиха продукти за изхранването им. И започнаха бързо да се поправят. Не помня сетне никакъв смъртен случай. Местните съвети, партийните органи и ЧК внимателно следяха техния живот, ръководени се от думите на Ленин, че децата са бъдещето на страната.

Оттогава изминаха 45 години, но този случай не се забравя никога. Трябваше много да се работи и зорко да се следи за коварните мисли на враговете, за да не отидат напразно дадените жертви. А враговете в младата република на Съветите тогава ояха много — и явни, и тайни, прикрити.

Когато обхождах района, в село Паркан се срещнах с болния Тодор Главчев, родом от Панагюрище. Приорах го при сеое си в Катаржино. При грижливото гледане на доори стопански той бързо възстанови своите сили и работоспособността си. Главчев беше дошъл по-рано в Съветския съюз и беше успял вече да завърши комунистическия университет „Свердлов" в Москва, гдето лекции четял Ленин. Заедно с него започнах да осъществявам в живота ленинската политика на Партията. Всички жители бяха доволни от работата на Главчев и го избраха за секретар на районния комитет на Партията вместо Пантелей Лойтер, който командуваше и военен отряд. По-рано Лойтер бил член на партията на есерите и със своето поведение ни караше да бъдем нащрек. Но до нашето пристигане той беше пълен господар в района — както партийната, така и военната власт беше в негови ръце. С Главчев следяхме не само денем, но и нощем дали не се върши някакъв подготовка за контрареволюционно нападение или сборище на враждебните елементи.

Една вечер, когато обхождах селата, забелязахме ярка светлина, преминаваща през пролуката от неплътно прилепнало тъмно перде. Ние се приближихме тихичко и погледнахме. В стаята имаше много народ. Бяха членовете на отряда на Лойтер, а той ръководеше събранието. Главчев като районен секретар трябваше да знае за това събрание. Но защо пък събранието се провежда вечер? Ясно. Лойтер възглавяваше групата на есерите, продължаваше да води своята подривна политика. Стоейки под прозореца, ние чухме, че се решава въпроса как да се заеме цялата власт в района. И решиха да убият мене и Главчев в някакъв ъгъл, а с останалите щели да се справят лесно. Като научихме за тези решения на есерите, с Главчев бързо оценихме обстановката и изпратихме донесение в губернската ЧК. Аз се качих на коня и отидох в Раздел ная и сам изпратих донесението по влака. На следващия ден отрядът на Лойтер бързо беше отзован от нашия район и разформирован.

Тази есеровска група нанесе големи морални щети на съветската власт в района. Неграмотните селяни още дълго неохотно се отнасяха към това, което се вършеше от името на съветската власт. После научихме, че преди нас този отряд без всякакви основания е действувал от името на съветската власт, ограбвал селяните под предлог, че извършва разкулачване. Изземвал всичко, което му харесвало. Заобогатявали незаконно, пиянствували, развратничели, заплашвали пострадалите, казвайки, че съветската власт ще разстрелва всички недоволни, които се оплакват. И пострадалите мълчели. А ние за това не знаехме. Когато научихме за някои неща, Лойтер каза, че това е просто нарушение на дисциплината и уверяваше, че строго ще накаже виновниците, и че то повече няма да се повтаря.

След изгонването на отряда на Лойтер работата в района започна дооре. Народът взе да вярва на съветската власт. Установихме контакт с железничарите, които поеха шефство над нашите села. После пристигнаха гости от Коминтерна, тъй като нашият район беше многонационален. Там живееха украинци, българи, гърци, немци-колонисти. Засили се работата на МОПР, рязко се повдигна стопанството. Обработваше се цялата земя, посадиха се нови лозя. Селяните започнаха да живеят заможно, стопанството им носеше по-големи доходи. Оттук тръгнаха кервани, които продаваха в близките и далечните градове жито и други продукти. Навсякъде работеха кръжоци за ликвидиране на неграмотността. Израсна и укрепна партийната организация.

Работата беше бойна, напрегната, увлекателна, всякога нова и интересна. Само великият Ленин можа да ни зарази да работим с такъв голям ентусиазъм, с такова горене. Аз самият не забелязах как изминаха тези четири години. Не забелязах и това, че не получавах заплата в парично изражение. В селата още дълго наричаха парите „екатериновки", защото носеха образа на Екатерина II и хартийки на някои си бели генерали. А на мене пари в село то не ми трябваха. Селяните обикновено ме канеха така: „Ела у нас, комисарю, да побеседваме с обед". И беседваха откровено, задушевно. Разбраха, че техният комисар не се стреми да забогатява, а живее с интересите им, работи по съвест и се продоволствува както тях. Така възникна пълното доверие и взаимното уважение не само в българските колонии, а и в немските, руските, украинските. А когато моите дрехи се поизтъркаха, те ми дадоха два пуда пшеница. Аз ги засях, събрах реколтата. С част от пшеницата си купих дрехи, а другата дадох на най-бедните селяни.

Веднъж ходих до Одеса и се срещнах с български политемигранти, емигрирали след Септемврията в 1923 година, които бяха безработни, неустроени, нуждаещи се. Беше им нужна безотлагателна материална помощ и постоянно гарантирана работа. Решиих да ги организирам в трудов артел. Не мислейки за юридическото оформление, отидох в държавната банка, показах своя комисарски документ и взех тогавашни пет хиляди рубли за създаване на промишлен артел за политемигрантите и безработните местни граждани. Съветските пари тогава се ценяха много високо, наравно със златото. А тази сума беше много голяма. Аз веднага я раздадох на политемигрантите, а след това пристъпих към създаването на артела. Артелът беше създаден без изразходване на парична сума. След дълго време от мене поискаха отчет за получените от банката пари. Трябваше да обяснявам и да се оправдавам. Казах тогава, че четири години съм работил, без да получавам заплата и не съм я търсил. Обследваха случая и разбраха, че който комисар като мене се грижи за народа, това означава, че той е много нужен на народа. Бях спасен от отговорност само за това, че всичките пет хиляди рубли бяха раздадени на нуждаещите се политемигранти и ни копейка не взех за себе си, макар че не получавах заплата.

С реорганизацията на административното деление единадесети район на Одеска губерния беше закрит.

Така аз работих през първите четири години от моето пребиваване в СССР заедно с други другари за укрепването на съветската власт. После ме преведоха на работа в Народния комисариат на земеделието на СССР, за да организирам совхози. Моят първи опит в организацията на артелите беше по принцип одобрен. Неправилно беше само юридическото оформление на отчетите. Получих голямо морално удовлетворение от това, че своевременно оказах помощ на другарите, попаднали в нужда в чужда страна. И досега останалите живи другари помнят този случай.

Манол МАНОЛОВ,

силистренец, бивш участник в Гражданската война, понастоящем живущ в Москва

ИДЕ КОМСОМОЛСКИ КОНГРЕС

Равносметка на младежките дела

Младежите от общинската организация на ДКМС в село Калипетрово се готвят да посрещнат достойно предстоящия комсомолски конгрес. В чест на това най-голямо събитие в живота на младежта у нас през последните години те осъществяват редица хубави инициативи. Във всяко дружество се провеждат разнообразни мероприятия. Състоя се викторина, посветена на XI конгрес на Комсомола. Челните места в нея бяха оспорвани от дружествата при полевъдството и VIII „б" клас. Първенец станаха младежите от полевъдството. Отчетен беше договорът за съревнованието сред механизаторите за най-качествено извършена есенна сеитба. Най-добре се представиха младите механизатори от втора тракторна бригада.

В сплотените редици на комсомолците се вляха нови сили. Бяха приети за членове на ДКМС 27 младежи и девойки. Добре работят и младите животновъди. Доячката Славка Куртева рапортува, че в чест на конгреса на Димитровския комсомол е надоила в повече 4 078 литра мляко. В организирания трудов ден в помощ на кооперативното стопанство участвуваха много комсомолци.

За резултатите от работата на калипетровските комсомолци в тези предконгресни дни може да се научи в наскоро създадения клуб. До късно през нощта тук не загасват лампите. Провежда се шахматен турнир между дружествата. Оживено е и сред младите тенисисти. Други пък гледат предаванията на телевизията.

Калипетровските комсомолци изпратиха участници във Втория петхиляден събор на плодородието на „Златни пясъци" край Варна. След като се върнат от събора, Станчо Тодоров, Станчо Русанов, Христо Нечев и Васил Димитров ще разкажат на своите другари за виденото и наученото.

Още много инициативи ще осъществят комсомолците от Калипетрово през дните до конгреса на своята любима организация.

Иван ГАДЖЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

62

Обстановката е такава, че само трезвата и сериозна оценка на всички компоненти, определящи спецификата на момента, преживяван от Райха, може да помогне да се изработи верен курс за бъдещето

Възраждането от пепелта е висша форма на възраждане. Пиша Ви това не толкова, за да успокоявам с увода, колкото, за да подчертая за сетен път цялата сериозност на сегашното положение.

Макар че общото направление на събитията се развива — и това е напълно очевидно за всеки човек, обладаващ дара да вижда — в наша полза, макар че никога още не съм бил толкова дълбоко уверен в окончателната победа на нашето велико дело, при все това в светлината на съвместните болшевишко-западни акции ние трябва да обмислим всички възможни изходи, колкото и горчиви да ни се струват от пръв поглед.

Затова в съответствие с прилагания план трябва да проведете цялата работа, предписана Ви, но по такъв начин, че тази работа в никаква степен да не се отрази на духа и патриотичната устременост на офицерите и войниците от СС.

Всички подробни препоръки и предписания ще можете по съответен начин да коментирате, изхождайки от онази конкретна обстановка, в която ще Ви се наложи да изпълнявате дълга си.

Същността на подготовката се свежда до следното: всички кадри на СС трябва да бъдат преобразувани по такъв начин, че в случай на поражение СС да си остане наказателна жизнедеятелна организация, която носи в себе си залога за бъдещото възраждане от пепела на непобедимите идеи на национал социализма.

Първият стадий на замисленото мероприятие се заключава в това да се раздели още сега цялата територия на Райха на окръзи и райони от военно значение. Офицерският състав от СС веднага след директивите от моя полеви щаб трябва да получи от Вас указание в кой окръг или район трябва да се отправи. Там офицерът от СС трябва да се внедри, да заеме легално положение, отличаващо се с лоялност по отношение на новия режим; при това желателно е това внедряване да става в промишлените центрове, т. е. там, където е особено силна прослойката на организираните работници, предани на идеалите на националсоциализма. Офицерите от СС са длъжни след това чрез доброволна или случайна агентура да обезпечат постепенно регистриране на всички командири от СС, а после, след проведена подготвителна работа, целият офицерски състав от даден окръг или район се обединява в неутрално землячество или дружество.

Вторият стадий на работата, който трябва да бъде проведен след изтичането на четири-пет години, се заключава в това офицерите от СС да проведат регистриране на всички подофицери и войници от СС. След това започва третият стадий, който се характеризира с опипване на контакти с политически организации, а след това, с помощта на такъв род контакти, трябва да се пристъпи непосредствено към решението на проблема на проблемите — към създаването на нови войскови части.

Ако се вземе под внимание, че в процентно отношение съставът на войските на СС се разпределя по такъв начин, че повече от три четвърти от кадровите бойци са хора от осемнадесет до тридесет и пет годишна възраст, то след десет години ние ще имаме части на СС, наблизили във времето на творческа, партийна и организационна зрелост.

По понятни съображения, този документ се явява документ от държавна важност и подлежи на незабавно унищожение веднага след като бъде проведена от вас първата, организационната фаза на работата.

Хайл Хитлер!

Райхсфюрер на СС
Хайнрих Химлер".

Ако фон Ширлиц не беше в Краков, ако не взаимодействуваше в своята работа — като доверено лице на шефа на разузнаването на СС Шеленберг — с висшите ръководители на тестапо на Изток, не би му се удало, разбира се, да се запознае с този документ, защото този план се съставяше от Химлер еднолично и не мина през апарата на СС и гестапо.

БАЩА И СИН

Исаев остана още три дни в Краков. Всяка сутрин и всяка вечер той извикваше при себе си в хотелската стая бръснаря Андрюша Гришанчиков, който обслужваше офицерския корпус. Това бе предшествувано от определена комбинация: той се отби в онази офицерска бръснарница, където работеше Коля; офицерите станаха, със знак той им разреши да седнат, сам се отпусна в креслото до прозореца и се вдълбочи в четене на вестник.

— Моля — каза Коля, — моля ви, господин оберщурмбанфюрер.

Исаев седна в креслото и затвори очи. Той усещаше върху лицето си ръцете на своя син и на сърцето му беше тревожно, сладостно и тежко.

— Къде сте научили така хубаво своя занаят?

— В Минск, господин оберщурмбанфюрер.

— Съдейки по произношението, вие сте берлинчанин?

Коля мълча дълго, разбирайки, че в техния разговор се вслушват офицерите, отстъпили на есесовеца реда си.

— Аз съм русин.

Исаев отвори очи и внимателно погледна сина си. Изхъмка и каза:

— Интересно. Налагало ми се е да разпитвам руси, но да се подстригвам при тях нито веднъж.

— Аз съм лоялен русин.

— Похвално е.

— Приятно ми е, че ми оказвате доверие.

— Масаж, моля.

Исаев отново затвори очи, защото ръцете на сина, ръцете на неговия син, милваха лицето му, докосваха клепачите, внимателно се допираха до носа, приглаждаха набръчканите слепоочия, плъзгаха се по гладкото, изпъкнало, силно чело.

— Малко одеколон?

— Не, благодаря — отговори Исаев, все още не отваряйки очи. — Ако не бяха моите колеги, очакващи своя ред при великолепния майстор, бих помолил да ми направите още един път масаж.

— О, моля ви — каза танкистът-офицер.

— Господин оберщурмбанфюрер, моля ви — каза офицерът от луфтвафе.

— Благодаря, приятели — отговори Исаев. — Не смея да злоупотребявам с вашето търпение. А вие... Как се казвате?

— Гришанчиков. Андрей Гришанчиков...

— И тъй, Андре, моля ви да идвате при мен в стая двадесет и седма във Френския хотел всеки ден — към седем часа за сутрешен масаж и към девет за вечерен масаж на лицето.

Той отново се обърна към офицерите.

— По време на скучна служебна командировка непременно трябва да се съчетава приятното с полезното.

Онези се разсмяха угоднически, а може би това действително им се стори смешно: истерията на чинопочитанието понякога става втора душа и тогава всичко казано от висш офицер от СС просто с усмивка изглежда поразително смешно.

(Следва)

Техническият прогрес — повеля на нашето време

РЪЧНИЯТ ТРУД ЩЕ БЪДЕ ПРЕМАХНАТ

В последните две години ТКЗС — Голеш се нареди на първо място в окръга по внедряването на техническия прогрес. Тук редица нови постижения на науката и челния опит бързо си пробиха път и дадоха благоприятно отражение върху цялата производствена дейност на кооператива. В резултат на широкото приложение на комплексната механизация стана възможно с наличните 250 кооператори, които са заети в растениевъдството, да се обработят 41 000 дка земя. А стопанството, което беше на последно място в окръга, се нареди на едно от добрите места.

През тази година в Голешкия кооператив работиха три бригади за комплексна механизация — във всяко от съставните села по една. Те обединяват 8 звена, които обработват 33 000 дка земя. При отглеждането на културите, засети на тези площи, бе осъществена висока механизация. Ръчният труд бе сведен до минимум и се приложи само при някои процеси, за които все още не съществува подходяща техника.

Постигнатото досега е голям успех за кооператива. Но ръководството не се задоволява с него. То е решило да продължи работата в тази насока и занапред. Да положи максимални усилия и още през следващата година да осъществи пълна механизация в отглеждането на някои култури.

Въпреки голямата механизация при житните култури, все още се налага да се използува ръчен труд при прибирането на зърното. Вярно е, че площадките са оборудвани със съвременна техника, с бункери, елеватори, аспиратори и високопроизводителни семечистачни машини. Но продукцията, която отива за „Зърнени храни“ или се внася в складовете на стопанството, трябва да се претегля. Това налага зърното да се пълни в чували, да минава през кантара, да се товари в камиони и то само на ръка.

Предвижда се през идната година тук ръчният труд да бъде заменен. По този начин целият производствен цикъл в отглеждането на житните посеви ще бъде напълно механизиран. Какво ново ще бъде въведено? С помощта на Института по механизация и електрификация на селското стопанство в София на зърнополщадките ще се въведе допълнителна техника. След като премине през ОВ-20, зърното ще се отправи към други зърночистачни машини, които ще доведат чистотата му до 99 на сто. По този начин отсевките, които се губят при продажбата на пшеница, ще останат в стопанството и ще се използуват за храна на животните. Предвидено е изграждането на автоматичен кантар, от който зърното ще може да се поема от аспиратор.

Почти всичката царевица на стопанството се отглежда от комплексните звена. Всички процеси при обработката на тази култура са механизирани. След прибирането обаче, което се извършва с кукурузокомбайни, се налага да се прави ръчно дообелване на кочаните. Ръководството на стопанството е предвидило закупуването на специални машини за извършването на тази операция, като по този начин и отглеждането на царевицата ще бъде напълно механизирано.

Обработката на слънчогледа и сорго се извършва изключително с машини. Един от най-сериозните проблеми, какъвто беше изсушаването на зърното от сорго, след построяването на сушилня бе правилно решен.

Сега вниманието на стопанското ръководство е насочено към механизиране агротехниката на такива трудоемки култури като фасула, бобовите фуражни растения, тютюна и лозята. Направени са и първите крачки в това направление. Така например новите лозя са засадени на разстояние 3,20 м между редовете и 1 м в редовете, при което всички процеси в отглеждането им ще могат да се извършват с машини. Прибирането на гроздето ще става също с помощта на платформи. А резитбата ще се извършва с високопроизводителни пневматични ножици.

За механизиране обработката на тютюна се предвижда да се закупи една разсадопосадъчна машина и една машина за нанасяне на листата. Ще бъдат направени допълнителни приспособления към комбайните, за да може прибирането на фасула и на фуражните бобови култури да се извършва бързо и без разход на труд.

В областта на животновъдството се предвижда да се извършат известни подобрения по механизиране на производствените операции в говедовъдството. Тук отдавна е построен модерен краварник, където доенето се извършва с машини, а също и почистването на помещението. Неотдавна бяха закупени автоматични поилки, които предстои да се монтират. Закупено е и едно саморазтоварващо се ремарке, с помощта на което яслите могат да се зареждат със силаж и сено. С използуването на тази допълнителна техника и в говедовъдството ще бъде осъществена пълна механизация.

Пътят, избран от ръководството на ТКЗС — Голеш, е единственото правилният път, по който може да се стигне до трайни успехи в селското стопанство. Само по този начин ще се осигури получаването на по-голяма и по-евтина селскостопанска продукция. Няма съмнение, че това, което сега се въвежда в Голешкия кооператив, не след дълго ще навлезе във всички кооперативни стопанства на окръга.

Голяма помощ на стопанското ръководство в осъществяването на всички тези начинания оказва общинският партиен комитет. Той прие специални мероприятия по тези въпроси. По-стави на редица комунисти поръчение за тяхното изпълнение. Извърши значителна организаторска работа по внедряването на новостите в производството.

Можем да се надяваме, че не след дълго цялата стопанска дейност в ТКЗС — Голеш ще премине на промишлени методи на производство.

Емил ПРАХОВ

НАШИЯТ РЕЙД

ГРИЖИТЕ ЗА ЧОВЕКА — МАЛОВАЖНА ЗАДАЧА ЛИ СА?

Ние сме при работниците от месодобивния цех на ДСП „Родопа“ — Силистра. Този немного многочислен, но трудолюбив колектив преизпълни плана си за деветмесечието с над 10 процента. Това, което зависи от работника, тук се изпълнява всякога с голяма отзивчивост и експедитивност. А как ръководството на предприятието се грижи за подобряване на условията за работа в много старите помещения, неотговарящи на съвременните изисквания и хигиената на работното място? Как се осигуряват работниците с необходимите работни дрехи, ботуши, престилки, халати и пр., които предприятието е длъжно да им осигурява? На тези въпроси искаме да се спрем по-подробно в този рейд.

За да не бъдем голословни, да посетим отделенията на този цех. Ето, ние се спираме пред боксовете, където гледачът на животните бай Симеон Георгиев вкарва партида свине, току-що приети от едно кооперативно стопанство. Преминавайки през кантара в открития бокс, животните се спъват в дълбоко изровените ями на циментовия под, падат и се изцапват в мръсотиите.

— Понякога се разчистват — пояснява гледачът, — и докато им дойде ред до клане, преживяват ужаса на този ад. А за отремонтиране пода неведнъж сме поставяли въпроса пред началството. А много ли трябва: едно-две чувалчета цимент и няколко колички пясък. Ако е равен и изправен подът, можем и да го измием, а така... Ако докарат от някое стопанство кални прасета, тук отбиват от цената, а погледнете в какво окаяно положение ние ги държим.

И действително на престоялите от сутринта до обед прасета цветът на кожата се е изменил.

Ние преминаваме в кланицата. Тук работниците обработват партида заклани свине. Работата на тези хора не е лека. Цяла смяна работят приведени над циментовия под — тук няма никакви удобства. Износените гумени ботуши пропускат водата и влагата. Ето, Йордан Боянов е ходил няколко дни без всякакви ботуши, понеже неговите били износени до такава степен, че той предпочел, че е по-добре без тях. А халатите, в които са облечени работниците, са изпокъсани и в ан тисанитарно състояние.

В камерата за готовата продукция срещаме технолога Вилхелм Куцилов, той е и началник на цеха. Вместо да преглежда месото, облечен в чист бял халат, той извършва това без всякакъв халат.

— Нямаме условия — заявява другарят Куцилов. — Помещението ни е много старо.

Че е от адамови времена, ни ско и неудобно, ние това виждаме. Но да се отпуснат ръце и да не се прави и това, което е възможно, значи да се примиряваме с трудностите и да чакаме на други да ни направят и това, което зависи само от нас.

Помещението за обработка на карантията, както и това за клане на животни „по необходимост“, са с подозрителна пригодност за използуване, приличат на опушени въглищни галерии. Небелосвани от самата им направа. В последното помещение подът е равен и отходите не се оттичат.

Тук теснотата и неудобството притесняват работниците не само в работните помещения — една неголяма стая им служи и за съблекалня, и за гардеробна, и за трапезария. Единствена придобивка, която дълго се уреждаше, това е обзавежданата стаичка с пет душа за измиване след работа.

Край топилнята нашето внимание е привлечено от гъст дим, излизащ из една полусрутена ниска стая. Може би е пожар? Не. Тук е пералнята, поясняват един работник. Бързаме натам. От гъсто легналия дим в стаята част се просмуква през разваления покрив, а друга излиза направо из вратата, из която като от колиба показа глава перачката Здравка Йорданова. За нея разказват, че пере ръчно, а и се заплаща по нормите за машинно пране. На нашия въпрос — колко дрехи пере ежедневно, отговори — около 90 броя. Оказа се, че тя пере не само на този цех халагите, а и на месопреработващия. Тя би прала и повече, но казанът, в който изварява замърсените халати, и коритото — нямат по-голяма пропускателна възможност. Гледаш на този ад и се питаш: какво престъпно отношение към тези хора!? Поради това и халатите не се сменят всеки ден, а само два пъти в седмицата.

Работниците, едно че работят в непоносими условия, но и не получават това, което им се полага. А списъкът на полагащите им се вещи е дълъг. Ние намерихме една заповед на генералния директор на обединението ДСП „Родопа“ др. Вълчев от 29 май т. г., в която се предписва на работниците от този цех, и сродните му по условия, да се осигуряват годишно с по три костюма от бял док, по 4 гумени престилки, 4 кепета от винтажен плат, по три чифта гумени ботуши, по два комплекта долно бельо, 3 чифта вълнени чорапи, партенки, обувки-алпинки, непромокаеми качулки и ръкавици и ред други предмети за работниците. Дълъг е списъкът, в който е изразена загрижеността за човека. В него се предвижда даже кожухче на работник за срок от 20 месеца.

Обаче изпълнението на този списък че е дошло до работниците и той е останал в архива на ДСП „Родопа“ — Силистра. Домакинът на предприятието Георги Симеонов купил 30 броя топли кожух чета от по 25 лева.

На ръководителя на предприятието Нейко Илиев се сторили скъпи и отменил тяхното раздаване, а с други не ги заменил. Скъпи били! А здравето на работниците евтино ли е? При социалистическото общество, когато трудът на всеки труженик отива за обществото, то и грижите за работника трябва да станат дълг на обществото, тъй като трудещият се е основа на всички богатства. За съжаление обаче ръководството на ДСП „Родопа“ — Силистра не разглежда този въпрос в такава светлина. Как иначе да си обясним безгрижието и бездействието на ръководството на това предприятие за изменение на допотопните условия на работа в този цех и „икономиите“, които се правят за сметка на полагащото се облекло на работниците.

Това положение е повече нетърпимо както с хигиената на работните помещения, така и с грижите за работниците от този цех. Вярно е, че се предвижда строеж на месокомбинат, където ще намерят благоприятни условия и тези хора. Ала строежът му още не е започнат. А до построяването му и пускането му в експлоатация може би ще мине цяла петилетка. А до тогава трябва да функционира този цех, да се трудят при нормални условия тези хора. Поне да се направи това, което е най-елементарно и не се иска кой знае какви капитални вложения. Но това е въпрос от компетенцията и възможностите на ръководството на ДСП „Родопа“ — Силистра и да им предоставим те да си кажат думата.

Панайот ПЕТРОВ,
ветеринарен лекар при ДВСН — Силистра
Михаил ТОМОВ
в. „Силистренска трибуна“

МАГАЗИНИ ИМА — СТОКИ ЛИПСВАТ

Работниците от ДЗС „Янко Забунов“ и жителите на село Черногор, които се обслужват от магазини на „Наркооп“ — Тутракан, са често затруднени при своите покупки и са принудени да търсят липсващите стоки в Силистра или Тутракан. Магазините тук не са малко, но поради неуредици в снабдяването не работят пълноценно. Тази кооперация има ресторант, сладкарница, колониал, манифактура, магазин за мебели и домашни потреби. Във всички тези заведения и магазини обаче липсват редица стоки за широко потребление, които не са дефицитни, но не се доставят поради организационните слабости на „Наркооп“ — Тутракан. В колониалния магазин липсва брашно, фиде, халва, чер пипер, месни и зеленчукови консерви, прах за пране и редица други стоки, а да не говорим за колбаси, където снабдяването става от дъжд на вятър. В сладкарница снабдяването също така е лошо. Липсват шоколадови бонбони и шоколад, до преди няколко дни нямаше и обикновени бисквити, детски закуски, кори за баници. А сладкарските произведения се доставят в съвсем малки количества. В магазина за манифактура липсва детско и юношеско облекло, анцуги за учащи се и др. В смесения магазин за мебели и домашни потреби липсват както мебели, така и емайлирани съдове, сладкарски произведения, ботуши за зимата.

Преди известно време бе заменен отговорникът на ресторанта и сега положението с хигиената и културата на обслужването се подобри, а с това ще нарасне и стокооборотът на това заведение.

К. ТАСЕВ

Ще изпълнят даденото обещание

След завършване на полската работа кооператорите от с. Брадвари започнаха да елпезират тютюна. В сравнение с миналата година сега те са произвели по-малко листа, но качеството на продукцията е много по-високо.

Всички звеноводи добре подготвиха обработката на тютюневите листа. Хората се сбират в определени стаи и внимателно работят. Те подреждат листата в пастали, съобразно цвета им. Бригадирът Джевдет Назифов и агрономът Борис Павлов следят отблизо работата на полевъдите. Досега в бригадата са елпезирани над 16 000 листа. Кооператорите от с. Брадвари са обещали до края на годината да завършат тази важна задача и се стремят да устоят на дадената дума.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ



Настъпи последният етап в обработката на тютюневата реколта — елпезирането и денкуването на изсушените листа. От качественото изпълнение на тези мероприятия в голяма степен зависи как ще бъде оценена продукцията. Кооператорите от звеното на Салим Юмеров от с. Черполик се отнасят най-грижливо към своите задължения. Те отбират всеки лист по сорт, големина и цвят. А това е гаранция, че тютюнът ще бъде изкупен на по-висока цена.

СЛЕДИ ПО ПЪТЯ

Когато говорим за делата на някого, ние почти винаги свързваме с дълголетието. Този извод, разбира се, не всякога отговаря на истината. Не са малко случаите, когато и миговете са били време, в което човекът е проявявал героизъм, нямащ равен на себе си.

С подобни мисли тръгнах и аз през нивите за местността „Геленджика“ в кооператива на с. Алеково. Тук трябваше да се срещна с един от най-добрите трактористи в стопанството — Велико Колев Станев.

Беше почти обяд. До спрелия силажокомбайн и трактор с ремарке, насядали в кръг на земята, унесени в шеговит разговор, обядваха група механизатори. Маслените петна върху дрехите и ръцете, забележимо брадясалите лица съвсем не грозяха усмивката им и блясъка на радостта в очите.

Докато във веселия разговор се обменяха мисли за ежедневието, мъчих се да отгатна кой от тях е Велико. Миговете на колебания изчезнаха, когато запитах. Велико обърна глава и в погледа му не бе трудно да се прочете отговора, че това е той — най-младият сред колегите си.

Размяната на мисли съвсем не попречи на механизаторите. Непринудено, понякога дори със смях, те си спомняха за онези мигове, когато правеха първата крачка по пътя на своето призвание.

— Когато завърших седми клас преди близо четири надесет години — разказваше Велико, — баща ми искаше да ме направи чиновник.

— Това обаче не стана — добави брат му Колю, който се оказа сред групата механизатори.—Когато Велико завърши, аз бях тракторист, затова може би най-добре разбирах неговото желание и не се поколебах да го взема като ученик при себе си.

Така Велико прави първата си крачка към онова, към което го тегли сърцето, вълнува мислите му. Пътят е труден, но пред волята всичко отстъпва. Страхът се заменя с увереност, незнанието с опит. Любовта, скрита в сърцето му, става видима за всички и затова може би без колебание ръководството на стопанство то решава да го изпрати на десетмесечен курс за трактористи.

Наученото запълва празнотите на незнанието и Велико отново, но сега много по-уверено, води трактора по кооперативните ниви. Скоро дългът към родината го призовава в родната казарма. Във войнишкия строй се калява още по-силно волята, зрее мисълта, укрепват мишците.

— Върнах се и отново както в първите дни започнах работа с брат си, но това бе само за една есен — продължи да разказва Велико. — Скоро получих самостоятелно трактор ДТ—54. По-късно взех нов дизел, а сега от три години карам „Беларус“.

Цената на своето ежедневие и труд Велико не измерва с голямото. С онова, което другите наричат героизъм. За него то е просто ежедневие, дълг. Където и когато да го пратят — за него това е повеля.

— Питате ме каква работа съм извършил? — спокойно отговаря Велико.—Тя е толкова много и разнообразна, че ми е трудно да я изброя. Това, че засях през пролетта с пневматична сеялка 2 000 декара слънчоглед и 1 700 декара с царевица, а през есента със сеялка СУБ—48 — 2 000 декара пшеница и 500 декара с ечемик, за мен е съвсем нормално.

Нещо обикновено за Велико е и икономията на два тона гориво-смазочни материали. Отминатите два средни ремонта за годината. Спестените повече от 50 на сто средства за поддържането на машината и други.

Така мисли един млад комунист. Човек, навършил едва двадесет и девет години, но затова пък оставил зад себе си такива дела.

Иван ПЕЙЧЕВ

Новости • техника • Новости

„ХВЪРЧАЩА“ ПОЖАРНА КОМАНДА

Съветските конструктори Антимов и Козлов са приспособили хидроплана „АН-2б“ за „хвърчаща“ пожарна команда.

В плаващите устройства са вградени танкери, които при „кацането“ върху водната площ се пълнят за 4 секунди с вода. Това позволява на хидроплана веднага да отлети за гасене на пожари. Той е снабден и със специални химически средства за потушаване на пожари.

ПЧЕЛИТЕ ПРЕД МИКРОФОНА

Съветският инженер Глизин е конструирал апарат, който регистрира желанието на пчелите да напуснат кошера преди излитането. Апаратът се състои от микрофон със сигнална лампа и от специален усилвател. Ако през пролетта микрофонът се постави пред отверстието на кошера и контролната лампа вследствие на специфичните звуци, които издават в даден момент пчелите, пламне, това е признак, че имат намерение да предприемат излитане от кошера, за да събират нектар. Смята се, че това откритие ще намери подходящо приложение в пчеларството.

ГИГАНТСКА СЛЪНЧЕВА ПЕЩ

Във Франция завършва строежът на гигантска слънчева пещ. Това ще бъде грамадна параболична площ от 2 500 кв. м, като всяко огледало ще има 45 кв. м. Пещта, абсорбираща слънчевите лъчи, ще дава енергия от 1 000 киловата.

ПОРТАТИВЕН ТЕЛЕВИЗОР

Воронежкият завод „Електросила“ произведе петмилионния телевизор „Рекорд“.

В предприятието е разработен нов портативен телевизор „Турист“ с полупроводникови прибори. Той може да приема черно-бели програми по 12 канала. В телевизора е предвидена възможност за магнитофонни записи. Размерът на екрана е 11 см по диагонал. Захранването е универсално — от електрическа мрежа с променлив ток или от акумулаторна батерия. Тежи 2,5 кг.

ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛА ПОД ВОДАТА

Азърбейджански учени са предложили да се създадат електрически централи, работещи с попътния газ, който се извлича от морето едновременно с петрола.

Специалистите се справиха успешно с първия етап на този сложен технически проблем. В Института по физика при Академията на науките в Азърбейджан е конструиран полупроводников подводен термоелектрогенератор, който работи с газ. Предназначен за отдалечените морски сонди в Каспийско море, той ще изработва толкова електроенергия, че тя ще бъде достатъчна за осветяването на стоманения остров, за установяване на радиотелефонна връзка и за електрохимическа защита на металната основа на сондите от корозия.

Първата подводна електроцентрала, работеща по принципа на термоелектрогенератор, ще бъде монтирана на „Петрол ните камъни“.

РОБОТ-РЕГУЛИРОВЧИК

Съветският конструктор Анатолий Сокол е построил робот-регулировчик, който се движи по улиците на Архангелск и буди всеобщо удивление. Към водачите на моторните коли, които нарушават правилата на уличното движение, е много „строг“. Роботът се явява и като цирков „артист“ — изпълнява бързо и безпогрешно 76 заповеди и задачи, с което предизвиква неообичаен интерес сред зрителите.

ВЛАКОВЕ НА ГУМЕНИ КОЛЕЛА

Новите експресни влакове на Парижкото метро ще се движат в бъдеще толкова тихо... като на гумени „подметки“. Това се дължи на колелета, снабдени с еластични пръстени. Те амортизират всички тласъци, идващи от неравномерните плоскости. Смята се, че по комфорт новите вагони на метрото могат да се сравнят с луксозни автомобилни коли.

РАДИОДРЕХИ

Френски радиоспециалисти и текстилни експерти са изработили „радиокостюм“. Вътрешните джобове на сакото на тази странна дреха са ушити с висококачествено антенно фолио. На ревера се намират цветни миниатюрни копчета за предаване и приемане и за регулиране на звука. На задната част на яката на сакото са пришити високоговорителите. Радиодрехата гарантира абсолютна чистота на звука.

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

„БЯЛАТА СМЪРТ“ НА СИЛИСТРЕНСКА СЦЕНА

Полувековният юбилей на Октомврийската революция вне се небивало оживление в нашия обществен, политически и културен живот. В навечерието на самия юбилей (5 ноември) народният театър в Силистра ни поднесе своето премиерно представление на трагедията „Бялата смърт“ от Дмитрий Шчеглов. Нищо по-хубаво не можеше да се очаква. Упоритият колектив на театъра е успял с репертоарното решение да ознаменува както 50-годишния юбилей на Октомври, така и да създаде един спектакъл с много емоционален заряд — с ярка идейна насоченост, с жизнеутвърждаващ патос, патоса на революцията.

Носител на този патос в трагедията е Владимир, който ни завладява с обаянието на революционера-професионалист. И това обаяние е толкова силно и покоряващо!... Обаяние, което заставя Уолън, разглезената дъщеря на американския капиталист, да се влюби в него, да го следва.

Но... идва бащата на Уолън. След дълбока драматична борба тя остава вярна на класата си.

Обаянието на заточеника Владимир обаче се е простряло там, където трябва — то е покълнало в сърцата на местното бедно население, което безрезервно е на страната на революцията. Прекрасен пример в това отношение е верният на Владимир тонгус. А това е залог за победата на революцията, залог, който публиката оценява след спускането на последната завеса.

Пиесата на Дмитрий Шчеглов, като изключим епизодичните роли, се изнася от пет изпълнители: Йорданка Анчева, Тодор Акрабов, Т. Луков, Ангел Станев и Антон Тороманов. В този си състав колективът на театъра се е справил с поставената си задача и общото впечатление от спектакъла е добро. Режисьорът Георги Калимеров е вложил много старание и прецизност, проявил е много голяма взискателност, но явно е, че рекордно краткият срок за подготовката на пиесата не е бил по силите на някои изпълнители. Чувствува се, най-осезателно в трето действие, че текстът се знае, че мизансценът е усвоен, но липсва обиграност (окончателно освобождаване от текста), липсват сводните движения без мускулно напрежение.

Това, разбира се, е напълно оправдано. И двамата най-млади артисти от състава на театъра, за пръв път играят като професионалисти, и то в най-отговорните роли. А радостно е, че имат сили и данни. Макар и да не бяха разгърнати докрай, те се чувствуват, долавят се. И смело може да се каже, че от всички млади изпълнители, които сме виждали в състава на театъра от 1965 година, това са най-надеждните, най-добрите.

Великолепно впечатление оставя в ролята на тонгуса Антон Тороманов: пълно покритие на физическия и вътрешен образ на героя. Един образ, може би най-сполучлив, от образите, които ни е давал на силистренска сцена Тороманов.

Много добра беше и играта на Тодор Акрабов в ролята на годеника на Уолън. Акрабов заслужава истинска похвала не само за добрата игра, но и за колегиалното си държание на сцената, като твърде често се съобразяваше с още неопитните си партньори.

Съвсем непонятно е защо познатият от по-рано на силистренската публика артист Т. Луков не оправда докрай очакванията ни. Ако за младите изпълнители е в сила краткият срок за подготовка, то за един изграден артист, и при това в такава малка роля, не е достатъчно това, което даде. Ние не можем да го наречем лошо, но е недостатъчно.

Напълно не удовлетвори и декорът на художника Т. Чапкънов. Струва ми се, че колибата би могла да се направи като землянка, за да се избегнат тези стълби отвън, по които се вижда като се изкачват актьорите. Пейзажът, който се разкрива през дрозореца, трудно може да напомни за тайгата. Той като че ли е по-скоро част от познатия ни родопски пейзаж.

Можем да бъдем недоволни и от костюмирането. Смело може да се каже, че сполучлив костюм имаше само Тороманов в ролята на тонгуса. Впечатление от другите костюми направо не задоволяза.

Независимо от казаните пропуски, постановката на „Бялата смърт“ е един успех за нашия театър — крачка напред по пътя на неговото творческо развитие.

Минчо ДИМИТРОВ



Държавният академичен ансамбъл за народни танци на СССР под ръководството на Игор Мойсеев по време на фестивала „Московски звезди“.

Първите крачки са успешни

Естетическото възпитание на подрастващите все повече се налага със своята важност. То спомага за развитието на творческите сили на учениците, спомага за осъществяването на дългомечтаната красота, която трябва да бъде съдържание на нашите днешни и утрешни дни.

В продължение на няколко години учителският колектив в селището от градски тип Алфатар обсъжда редица въпроси, свързани с подобряването на естетическото възпитание на учениците.

За кратък срок в училището бе въведено строго униформено ученическо облекло. Разноцветните дрехи, към които имаха слабост някои ученици, отстъпиха място на скромната, но спретната ученическа униформа.

За развитието на музикалните способности на учениците преди една година в училището беше създаден духов оркестър от двадесет и осем ученика с ръководител Никола Дойнов. Той прие с желание предложението да стане ръководител на духовия оркестър. Въпреки на предналата си възраст, този ентусиазиран и енергичен гражданин вложи своите сили за обучаване на децата. Не е измина ла още и една година откак несръчните детски ръце плахо поеха инструментите. Сега те боравят с тях като опитни музиканти.

Наскоро ще започне работа детската музикална школа по акордеон.

Трябва да подчертаем, че училището не би могло успешно да провежда естетическото възпитание без ценната материална помощ на кооперативното стопанство.

Традиция стана всяка година да се провеждат ученически рецитали на различни теми. Нашите рецитатори достойно се представят на конкурсите в Силистра.

За овладяването на трудното рецитаторско изкуство големи усилия полагат учителите-специалисти по български език и литература Величка Милева, Иван Лазаров и Михаил Гавазов.

Направени са първите успешни стъпки към осъществяване на естетическото възпитание.

Веска КОЛЕВА

Силистренски елхови украшения

Преди пет-шест месеца към цех „Фина кермика“ на Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра беше открит отдел „Елхови украшения“.

Реших да се запозная с производството на този нов отдел. Посрещна ме ръководителката на цеха „Фина керамика“ др. Величка Петкова.

Десетина момичета, съсредоточени в своята работа, не забелязаха нашето присъствие. Първото ми впечатление беше... празнично. Струваше ми се, че в тези непретенциозни, малки помещения, където красивите украшения подкупващо блестят, се празнува някакъв празник.

— Ето, тук създаваме красотата за новогодишните елхи — каза с едва доловима гордост др. Петкова. — А ето и нейните създателки — все сръчни момичета.

После аз разбрах, че най-добрите работнички в отдела са духачките Димитричка Калъмчева, Калинка Русева, Петранка Михайлова и декораторката Майзер Хасанова.

Макар че отделът досега е бил в процес на овладяване на производството, той е произвел около 10 000 броя различни модели украшения, а до края на годината ще произведе 20 000 броя: всички — за вътрешния пазар.

— В момента сме в преговори за една поръчка от 60 000 броя за Англия — обяснява ми др. Петкова. — Досега сме усвоили производството на 47 модела.

Разделям се с момичетата и с другарката Петкова.

Изведнъж ме завладя ново чувство — един малък празник си отиваше от мене. Виждах пред себе си деца, много деца, спрели в захлас пред елхи — целите в блясък, искри и гирлянди...

Николай ЙОРДАНОВ

Добро представяне на нашите атлети

На 7 и 8 ноември т. г. в град Варна се проведе републиканският финал за купата на вестник „Кооперативно село“, в който взеха участие най-добрите представители на леката атлетика из средите на нашата селска младеж. На този финал сред най-добре представилите се бяха лекоатлетите от Силистренски окръг.

Отборът на окръга бе съставен от пет мъже и шест жени, съставът му беше непълен, но все пак възлаганите надежди и на тези представители се оправдаха.

Най-очебиен е новият рекорд на игритe в тласкане на гюлле — 12.02, поставен от отличната наша състезателка Николинка Филипова. При това тя не смята, че това е нейната последна дума и в края на годината ние можем да очакваме от нея кандидат-майсторско постижение.

Зарадва ни с второ място и скромната, мълчалива, но изключително упорита Златка Димитрова в дисциплината 800 м. След като води повече от 600 метра (тактическа грешка), тя отстъпи в следващите двеста метра първото място на представителката на Софийски окръг. Нова радост за отбора беше второто място на Николинка Филипова на висок скок, което донесе нови пет точки за отбора. Добре се представи и Стойка Стайкова на скок дължина, като зае четвърто място, но на копие тя разочарова.

По-слабото място на отбора бяха мъжете, които не постигнаха и това, което очаквахме, от тях. Четвъртото място на Пеньо Маринов на диск — 35 метра, не отговаря на възможностите му. Последната дисциплина беше щафетата 4Х100 метра. Тук мъжете показаха се бе си и в един голям двубой останаха втори. Те щяха да се класират първи, но лошото подаване на щафетата при третия пост ги забави. Поради конкуренцията на Димитрова нашите жени в същата дисциплина се класираха пети. В отборното класиране сме на четвърто място, само на една точка след отбора на Русе.

Ст. ЦОНЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Празник на физкултурата в Главиница

Осми ноември бе тържествен физкултурен празник за учащите се от село Главиница. С песен на уста те се отправиха към стадиона, където изпълниха масови упражнения. След това бе даден стартът на бяганията. На 40 метра първи пресякоха финалната лента Лъчезар Младенов при момчетата и Марийка Георгиева при момичетата — и двамата от втори клас. Оспорвано беше бягането на 50 метра, в което се наложиха Георги Димитров и Вяра Петкова. На 60 метра най-добре се представиха шестокласниците Георги Велков и Николина Мицова. В бягането на сто метра убедително се наложиха Коста Атанасов от VIII клас и Николинка Рашкова от VII клас. На победителите бяха раздадени награди.

На баскетболната площадка се състояха финалните срещи по баскетбол. При момчетата първенец стана отборът на VIII-а клас, който победи отбора на VII-а клас, а при момичетата — отборът на VI-а клас.

Състезанията преминаха при добър ред и дисциплина.

Славчо ГЕОРГИЕВ

БЕЛИ ХРИЗАНТЕМИ

Разказ от Менелаос ЛУДЕМИС

НЕЩО КРИЕХА ОТ НЕГО. Не се лъжеше. Някаква голяма тайна. Бяха сякаш зашили устните си и я държаха скрита там някъде зад тях. Виждаше го, о, колко ясно! Четеше го в очите им, в малките им мокри кърпички... Как отчаяно ги стискаха в ръцете си! А, не, не се лъжеше. Нещо тежко беше надвиснало над къщата им. Виждаше го. Нещо непосилно, което изпълваше всичко с безмълвие, с потискащо мълчание. Виждаше го в плувналите им в сълзи очи. Сълзите бликваха изведнъж и те тичаха зад вратите да ги скрият.

Какво ставаше? Загадка... Кой да обясни на Ламби? Никой нищо не му казваше. Никой не се снишаваше до ръста на детето и да му каже какво става. Даже и Евтерпи, дори и тя, Евтерпи, голямата сестра, „майчицата“, даже и тя мълчеше. Минаваше край него с такива едни зачервени очи и се мушваше бързо в стаите.

— Мълчи... — това беше единствената отправена към него дума.

Добре. Но защо да мълчат? И то тъкмо днес? Днес, когато всеки дом така хубаво ухае, когато дечицата чуруликат вън пред портите и изпълват улицата с весел глъч? Смеят се, боричкат се, играят! Така ли ще ше да мине този ден? Със затворени порти? С мрачни лица? С рокли... о, какви рокли! Черни като въглен. И когато минаваха край него насам-натам, сякаш го обжаряха като огньове.

Ах! А как биваше преди в същия този ден! Преди... какво да го припомня! По това време преди всички се заемаха да го обличат. После Евтерпи звучно го целуваше едно след друго по двете бузи, качваше го на рамото си и тичешком го завеждаше при баща им. И колко хубаво биваше тогава! Баща му го слагаше на коленете си, подрусваше го весело и го гощаваше с най-вкусни неща... После го хващаше за ръка и заедно правеха дълга, дълга разходка. А вечерта! Ех, колко хубаво биваше вечерта! Жалко само, че баща им никога не биваше с тях тогава. „Е, деца, аз ще изляза за малко...“ все тъй казваше, смигваше им дяволито и излизаше...

След малко чуваха как някой удря вратата с тояга — туп, туп, туп... три пъти.

— Шът! — тихичко им пошушваше Евтерпи, — той е! Дядо Мраз! Идва!

Всички притихваха. И отново на вратата — туп, туп, туп...

— Влезте! — казваше Евтерпи.

Скръц, отваряше се вратата и оттам се подаваше най-напред една глава, съвсем бяла... Лицето едва се виждаше над огромната брада, бяла и пухкава като току-що навалял сняг! После — една тояга. И накрая — целият Дядо Мраз! Прегърбен от старост и от тежестта на вързопа с подаръците, той пристъпваше бавно с блага усмивка и добри пожелания, сиганеше до средата и спираше там. Опрян на тоягата си, той обгръщаше с търсещ поглед цялата стая и нещо недоумяваше.

— Какво търсиш, стари дядо? — го питаха.

— Деца.

— Имаме едничко тук.

— Не го виждам. А аз, знаете ли... Ако някое детенце е немирно, очите ми не го виждат. Моите очи виждат само мирните деца.

— Нашето е мирничко.

— Чудна работа... Защо го гава не мога да го видя?

— Защото е скрито, затова.

— Скрито ли? Добре тогава. Стойте си вие. Аз сам ще го намеря, ще го подуша по мириса. Мирните дечица аз ги надушвам по мириса.

А Ламби, заврян в полите на момичетата, хълцукаше със задавен смях и личицето му сияеше от неизразима радост. Започваше тогава весела гонитба из стаята.

— Хоп! — викваше Дядо Мраз, — хванах ли те! Дай да те видя сега аз тебе, малчуган че! Как се казваш?

— Ламби.

— Ламби... Я чакай сега да видя аз, Ламби, какво пише в тефтера ми за тебе. Ммм... Как во виждам? Едно, две, три... три немирства! Ммм... А един ден си казал и една неприлична дума! Ммм... Я да видя и по-надолу! А! Друг път пък едва не си изгорил роклята на Евтерпи! Така ли е, Евтерпи?

— Да, деденце, но той без да иска.

— Знам аз, знам. Затова и дойдох. Ето ... по-надолу вече пише само хубави неща в тефтера ми. Първо, не се подиграва на другите деца. После, никога не лъже. А? Така ли е? Вие другите кажете, така ли е?

— Така е!

— Хубаво.

И тогава гласът на Дядо Мраз ставаше толкова нежен, че сякаш галеше като перце.

— Ела, Ламби. Вземи целия вързоп. Вземи всичко, каквото нося. Ето така. Всичко е твое и бъди здрав! А сега ела! Ела да те целуна! Живо, здраво и догодина пак, момченцето ми...

Гласът на Дядо Мраз сякаш потреперваше. Нещо ставаше в очите му и той ги криеше, за да не ги видят. После бавно, бавно повличаше тоягата си и изчезваше зад вратата.

Но последния път, а то беше миналата година, нещо се беше случило. Тъкмо Дядо Мраз беше излязъл и Ламби чакаше с нетърпение да се върне баща му, за да му покаже получените подаръци, изведнъж някой затропа на вратата. „Татко“ — зарадва се Ламби, но другите пребледняха. Чукането беше по-особено. Баща му, наистина, не чукаше така. А и гласовете зад вратата бяха чужди.

След малко някакви непознати мъже със зли очи влязоха вътре. Ламби и сега сякаш вижда тези очи — много зли очи! А ръцете им... Имаха чи какви железни пръсти и ги държаха насочени към гърдите на Евтерпи. После заблъскаха вратите с крака. Блъснаха и вратата, през която беше минал Дядо Мраз. После... Нищо не помни вече Ламби. Помни само ръцете на баща си, как се надвесиха над него и го прегърнаха и после как ги заключиха с железен катинар. Как го поставиха по средата, опрели на него пръстите си, онези железните. После как го взеха и си отидоха.

* * *

И днес ..

Да. Ламби съвсем не се лъже. Нещо ставаше. И то нещо много лошо. Как иначе! Така да не се смее никой, да не пекат баници, да не правят никакви други празнични приготовления, това показва, че нещо става, нещо много грозно и затова го крият от него. А Евтерпи му беше обещала, беше се заклела дори, че на Нова година — добре да помни — на Нова година всичко ще има: и играчки, и сладки, и Дядо Мраз, и татко... Да, и татко! Само че — да не се уплашиш Ламби, татко е малко болен, докараха го с кораба... но до Нова година, о-о, ще бъде добре и ще я прекараме всички заедно, весело и с много обич.

Е, добре! А защо сега се държат така? Защо гълтат думите си и никой нищо не иска да му каже? Никой. Затова и детенцето ходи из къщата като малко сиротинче, самотно, и проси малко светлинка от очите на другите. Погледът му се плъзга по голите стени и увисва там, прикован в някоя точка. Увисва по вратите с ням въпрос, но те стоят затворени, безмълвни. Отникъде отговор. И детето застава насред стаята и мисли ... мисли,... като мъничко скалисто връхче съвсем самотно сред морето.

По обед една черна като въглен рокля се надвеси над него и сякаш тъмна нощ го покри.

— Евтерпи... Евтерпи... — изхлипа детето, — кажете ми! Какво има? Какво става?

Сестрата го притисна в прегръдките си.

— Нищо, малко момченце.. Прегърни ме. Притисни се здраво към мене! Татенцето, Ламби...

— Какво, татенцето? Няма ли да дойде? Забрави ли ме?

— Татенцето... умря татенцето, Ламби. У м р я, отиде си нашият мил татко.

— Умря... — повтори детето, без да разбира. Гледаше сестра си в очите и недоумяваше. — И къде е сега, Евтерпи? Къде, къде е?

— В църква, Ламби.

— В църква... И много ли е умрял?

— Много, Ламби. Съвсем умрял... Умрял завинаги!

— Искам да ида да го видя.

— Ще идеш. Сега ще идем. Побързай, защото... ще си отиде вече.

Сестрата целуна детското личице, после го изми, хвана детето за ръчица и тръгнаха.

Когато влязоха в църквата, всички се отдръпнаха да им направят път да минат. И там всички държаха кърпи в ръце. Само някои здраво стискаха празни шепи.

Евтерпи с детето застана пред ковчега. От ляво и дясно две големи вощеници неспирно лееха горещи сълзи.

Да, беше готов да тръгне... Едно корабче, препълнено с цветя, беше готово да тръгне на път. Евтерпи вдигна детето.

— Хайде, Ламби ... Целуни татенцето ни.

Детенцето стоеше безмълвно. Че къде е татко му? Ковчегът беше пълен с хризантеми, с перести снежно бели цветя... и само там горе някъде едно бледо лице се подаваше усмихнато сякаш сред белия цветен венец.

— Хайде... Целуни го, момченце!

Но Ламби не се помръдваше. Гледаше ту мъртвеца, ту сестра си и изведнъж един тънък внезапно оживен гласец промълви:

— Евтерпи... Евтерпи...

— Какво, Ламбраки?

— Този тук не е нашият татко.

— Как да не е, Ламбраки! Ами кой е?

— Дядо Мраз.

Сестрата смутена се обърна към ковчега. Да. Детето имаше право. Сред снежно белите цветя, както някога сред голямата бяла брада от памук, леко се усмихваше любимото лице със същата сладост за детското въображение.

— Ах... да, Ламбраки... Той е. Дядо Мраз. Умря нашият Дядо Мраз, защото искаше да имат подаръци всички дечица.

Преведе от гръцки
Мария КОЛАРОВА

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“
— ВАРНА

О Б Я В А

Корабостроителен завод „Г. Димитров“ гр. Варна приема младежи, отбили редовната си военна служба:

1. ЗА ОБУЧЕНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТИТЕ:

— стругари
— корабни тръбари
— корпусници-корабостроители
— електрозаварчици

Срокът за обучение е средно 6 месеца, през което време се заплаща 70 лева.

Курсът започва от 1. XII. 1967 г. Постъпване веднага

2. С ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ:

— стругари, фрезисти, шепечгисти
— дърводелци
— строителни работници: арматуристи, бетонджии, кофражисти
— електромонтьори
— ковачи
— корпусници-корабостроители
— корабни тръбари, електрозаварчици

Приемат се и младежи от всички специалности, работили в завода преди постъпването им в БНА.

На основание 170 Разпореждане на Министерския съвет от 1965 година, на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основна месечна заплата до 20 %.

Заводът има младежко общежитие.

СПРАВКА — Личен състав, тел. 32-18

От Заводоуправлението

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 134 (1298) | Четвъртък, 16 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НЕОБХОДИМО Е ДА СЕ УСКОРЯТ ТЕМПОВЕТЕ

Сребърци завършиха гроздобера в края на октомври. От тогава до 13 т. м. те са извършили резитба на 358 дка лозя, загребали са 644 дка, предимно млади насаждения. А стопанството разполага с 2 400 дка лозя! Ще успеят ли кооператорите от Сребърна и Ветрен да ги подготвят за зимата? Ще могат ли да преодолеят нежеланото изоставане, което ги поставя на последно място между кооперативите от Силистренски окръг, в които е застъпено лозарството?

Темпът, с който се зазимяват лозята в ТКЗС — Сребърна, недвусмислено говори, че тази задача едва ли би могла да се изпълни докрай.

Причините?

Според главния агроном те се крият в това, че част от хората се отклоняват от пряката си работа. Сега е сезонът за прибиране на камъша от Сребърското блато. Много кооператори отиват да работят там. По този начин те получават по-голямо парично възнаграждение, но бива ли ръководството на стопанството да остава равнодушно към тази дейност на кооператорите? Още повече, че сега е най-критичният момент за подготовката на трайните насаждения, от който без друго зависи тяхното благополучно презимуване!

— Не помня в стопанството ни да са били загребвани вине сортове. Стремежът ни е да завършим резитбата и загребването на Болгара, който заема 550 декара.

Вредно самоуспокоение крият думите на главния агроном. А едва ли при този темп на работа тук ще се подготвят и тези 550 дка лозя! Та на ден в Сребърна и Ветрен се режат средно по 30 дка лозя. Необходима е седмица, за да може при подходящи климатични условия да се привърши подготовката само на Болгара. А другите насаждения? При една топла зима резултатите биха били много лоши.

Повече от необходимо е ръководството на стопанството да вземе бързи мерки за ускоряване темпа на работата сред лозята. Целта трябва да бъде само една — колкото се може повече декари да бъдат изрязани и загребани.

Разбира се, изораването на всичките лозя е хубаво постижение, но това е само една от страните на този толкова важен въпрос.

Могат да се кажат хубави думи за лозарите от с. Ветрен. Дългогодишният бригадир Ганчо Георгиев умее по-добре да организира хората си. При тях всички задачи се изпълняват по-навреме.

През последните дни една част от кооператорите бяха ангажирани с ваденето на лозичките от вкоренилището, което заема площ от 40 дка. То се извършва ръчно. Повече от необходимо е да се помисли за механизиране на тази трудоемка работа. В противен случай тук се отклоняват много хора, които в момента трябва да режат и загребват старите насаждения. Хубаво ще бъде да се обучат и жени за резитба. Само така ще може да се създава фронт за работа на „Болгаче“, с които трябва да се извършва загребването на изрязаните насаждения. Така работят например в ТКЗС — Ситово. Механизираното загребване на лозята носи на стопанството икономии, пести време и труд.

Не трябва да се отминава и фактът, че в ТКЗС — Сребърна не се извършва есенно пръскане на лозята, чрез което се води борба против много от неприятелите им. Оправданието на специалистите, че са получили късно разпореждането от Окръжния народен съвет, не е основателно. Та тук са изрязани и загребани още толкова малко декари лозя! А другите? Нима нямá възможност да се пръскат?

Считаме, че специалистите и ръководството на ТКЗС — Сребърна трябва да обърнат по-голямо внимание на новостите в лозарството. Да бъдат по-настойчиви за внедряването им и което е най-важно сега, да създадат такава организация на работата по подготовката на лозята, че да се осигури благополучното им презимуване. В противен случай е рисковано постигнатото на високи добиви през идущата година.

Стефанка СТАНЕВА

ПОХАБЯВАТ СЕ ЦЕННИ МАТЕРИАЛИ

Когато човек посети гара Дулово, неизбежно си поставя въпроса защо разтоварната площадка е в такъв безпорядък и защо с толкова щедра ръка се разхищават ценни материали. При наличието на редица партийни и правителствени документи за икономии на материалите и за борба против разхищенията, тук най-безотговорно се тъпчат дъски, въглища, стоки и т. н.

Дървеният материал — широколистен и иглолистен — е разхвърлян, нестифиран и голямо количество от него начупен от автомобилите. Условия да се подреди така, че да заема помалка площ и да бъде удобно товаренето му, има, но не се използват. Талашитовите плоскости също не са подредени и са поставени на такова място, че много от тях са начупени от камионите. Най-лоши са обаче грижите за въглищата. ОТП „Топливо“—Силистра с години не е извозило определените количества и понеже през тях минават транспортни средства, те са се превърнали на прах и са се смесили с калта. Сега сме пред прага на зимата и много от гражданите на Силистра и Дулово се нуждаят от горивo. Нима споменатите въглища са излишни?

Циментът се нуждае от поспециални условия за съхранение, но въпреки това и той е разтоварен на площадката, как то останалите материали. Една част от него е разсипана на земята, неприбрана в торби. Желязо от различни профили може да се намери почти навсякъде на територията на разтоварната площ.

Освен лошото съхраняване на материалите, не се полагат достатъчно грижи и при разтоварването им. През месец юли т. г. на гарата са пристигнали варели с асфалт. Те не са били разтоварени с платформа, каквито са изискванията за този вид товари, а с грайферен кран. При разтоварването грайферите са разкъсали голяма част от варелите и около 2 тона асфалт е изтекъл на земята. През горещите юлски дни той се е похабил напълно. А за него държавата е дала ценна валута.

Кой е виновен за тези разхищения? Предприятията — промишлени и търговски — възлагат товаро-разтоварната дейност на ДП „Транспред“. То е длъжно качествено да обработи материалите и да ги предаде на предприятието получател без повреди. В гр. Дулово има агенция на „Транспред“. Тя редовно преизпълнява плановете си за приходите, но изглежда пренебрегва изпълнението е за сметка на качеството. Там има не малък административен щат — началник и диспечери, които са длъжни да следят за правилното разтоварване и съхраняване на материалите.

Някои предприятия от Силистра, като ОТП „Топливо“, ДСО-Стройрайон, ДСП „Булгарплод“, промкомбинат „Камъшит“ и други, имат представители на гара Дулово, но те не полагат необходимите усилия за правилното съхраняване на материалите. Причина за това е, че не им се търси строга отговорност от страна на ръководителите.

Нерешен въпрос е бързото освобождаване на разтоварната площадка. На 1 ноември на нея имаше около 1 700 тона товари. „Транспред“ се оправдава, че ДАП — Силистра не осигурява необходимия брой превозни средства, но не търси други пътища за изпълнение на задачата, като заангажиране на ведомствените камиони, особено на ТКЗС. За народното стопанство е икономически изгодно материалите и суровините да се извозват директно, без да се разтоварват на гарата. Пестят се средства и труд за разтоварване и товарене и се намаляват разхищенията. Съгласно 287-то постановление най-малко 70 на сто от товарите, пристигнали на гарата, трябва да се извозват директно. На гара Дулово не се изпълняват разпоредбите на това постановление. По-голямата част от материалите се складират временно и след това наново се товарят и изпращат по местоназначение.

На ръководството на ДП „Транспред“ и по-специално на неговия директор Тефик Кеязимов бе направена забележка в края на миналата година от ИК на ОНС специално за неблагополучия по тези въпроси. Въпреки това старата практика продължава и сега.

Намираме се пред прага на зимата. Ще започнат дъждове и снегове. При неблагоприятни зимни условия се влошават и условията за съхраняване на материалите. Време е ръководството на „Транспред“ — Силистра да подобри работата си и да не допусне разхищаване на материали.

Иван РАЙКОВ,
инспектор при Инспекцията за държавен контрол

ГРИЖИТЕ ЗА ЕСЕННИЦИТЕ НЕ СПИРАТ

Есенната сеитба в ТКЗС — Ситово се проведе на високо равнище и в сравнително благоприятен срок. Последните декари с пшеница и ечемик бяха засети до 25 октомври. Това осигури добри условия за развитието на есенниците. Почти всички посеви, дори и най-късно засетите, вече навлязоха във фаза братене. За осигуряване на високи добиви от тях обаче са нужни още много грижи.

Като първа грижа за есенниците след сеитбата е подхранването им с амониева селитра. Кооперативът разполага с такива количества тор, които позволяват всички площи да бъдат подхранени с по 35 кг на декар. От тях 10 килограма ще се дадат през есента, като няма да бъдат торени само посевите, засети след бобови предшественици. През пролетта всички посеви ще бъдат подхранени, като на наторените през есента с амониева селитра, ще се дадат по 25 кг тор на декар, а на останалите — по 35.

Есенното подхранване на есенниците в Ситовското стопанство започна в началото на ноември. В неговото извършване участвуват десет тороразпръсквачки. Всеки ден те разпръскват амониева селитра върху 800-1 000 дка площ. Досега в землището на целия кооперативен са подхранени повече от 10 000 дка, засети с пшеница и ечемик. Това е близо половината от площите, които предстои да се торят през есенните дни. Стремежът на ситовските механизатори е да приключат с изпълнението на тази задача до края на месеца, докато времето е все още хубаво, а почвата не е разкаляна и може да се работи в полето.

Най-добре е организирано подхранването в бригадата на село Поляна с бригадир Иван Петков. От засетите 3 300 дка с ечемик и пшеница в тази бригада трябва да бъдат наторени 2 800 дка, тъй като останалите са заети след бобови предшественици. Досега са наторени 2 400 дка. Само след няколко дни подхранването в тази бригада ще приключи.

Със своите навременни грижи за есенниците трудолюбивите стопани от ТКЗС — Ситово създават добри условия за развитието на посевите и за успешното решаване на зърнения проблем през следващата година.

Емил ПРАХОВ



За проявена активна дейност при построяването и обзавеждането на новата млекоцентрала в Силистра Президиумът на Народното събрание награди главния механик на предприятието другаря Петър Стоянов с „Народен орден на труда“ — златен.

НА СНИМКАТА: Първият секретар на ОК на Партията Вельо Максимов връчва високата награда.

Успех, главиничани!

Трудно биха повярвали главиничани преди 4-5 години, когато създаваха промишлено-комунално предприятие, че за такъв кратък период то ще прерасне в промишлен комбинат. За това време този млад колектив не само че завоюва доверие, но и доказа своята годност, разширявайки дейността си. И сега никой не се изненада от новината, че от началото на 1968 година предприятието прераства в промишлен комбинат.

Развиваните досега дейности — дървообработване, ниско строителство, металообработване, циментови изделия и комунално-битови услуги—ще намерят по-широко и по-модернизирано развитие с прерастването на предприятието. Дейностите, с които ще се занимават през идната година, ще станат 26 вида.

През настоящата година тук работеха 115 човека, а през идната те ще нараснат на 200. С това се решава и въпросът с освобождаващата се работна ръка от селското стопанство с механизирането на труда и го без да се напуска родната стряха.

За разширяване на предприятието през идната година се извършва необходимата подготовка още отсега. Със собствени сили се строи сграда с площ над половин декар. До края на годината тя ще бъде завършена, а през първите месеци на следващата година в нея ще се разположат цехът за дървообработване с отдели за дограма, мебели и бъчварски изделия, цехът за металообработване с коларо-железарски и тенекеджийски отделения, текстилен цех — за плетене на спортни и рибарски мрежи и др.

За разширението на производствените дейности са изпратени работници за преквалификация. Набират се и технически кадри.

Младият и дружен колектив, наред с работата по разширение на мощностите, не забравя и текущите си задължения. Изпълнява ги с чест. Годишната производствена програма е изпълнена за по-малко от 10 месеца. При годишен план 202 000 лева, към 31 октомври е произведена продукция за 244 600 лева. Преизпълнен е годишният план и за печалбата с над 1 000 лева.

За предсрочното изпълнение на плана голям дял имат строителните работници, извършващи ниско строителство в селата на главинишката и соколската общини. При годишен план 15 000 лева, през десетте месеца извършиха работа за 56 000 лева. Такива са и резултатите от труда на работниците в цеха за плетене на телено-огради мрежи.

За пълния размах в развитието на това предприятие се срещат все още много трудности, но всяко начало е трудно. Ще мине време и главиничани, които сега създават своя промишленост, ще поставят нейната продукция наравно с продукцията на другите промишлени комбинати в окръга.

Михаил ТОМОВ

Тютюнът се подготвя за продажба

В тези дни бригадата на с. Падина започна елпезирането на събраните и изсушени тютюневи листа от 120 декара площ. Общо са подготвени 27 000 низи.

В нестихващото съревнование елпезирането на тютюневите листа се извършва бързо и качествено. До средата на ноември кооператорите са обещали да обработят всички низи.

Сред кооператорите, заети с елпезирането на тютюна, найсръчни се оказаха Тайбе Рамаданова, Бейдже Мюмюнова, Весиле Хюлмиева, Рубие Хюсменова и други. Заслужават похвала и другарите Асан Юсеинов и Дауд Даудов, които упорито балират приготвените листа.

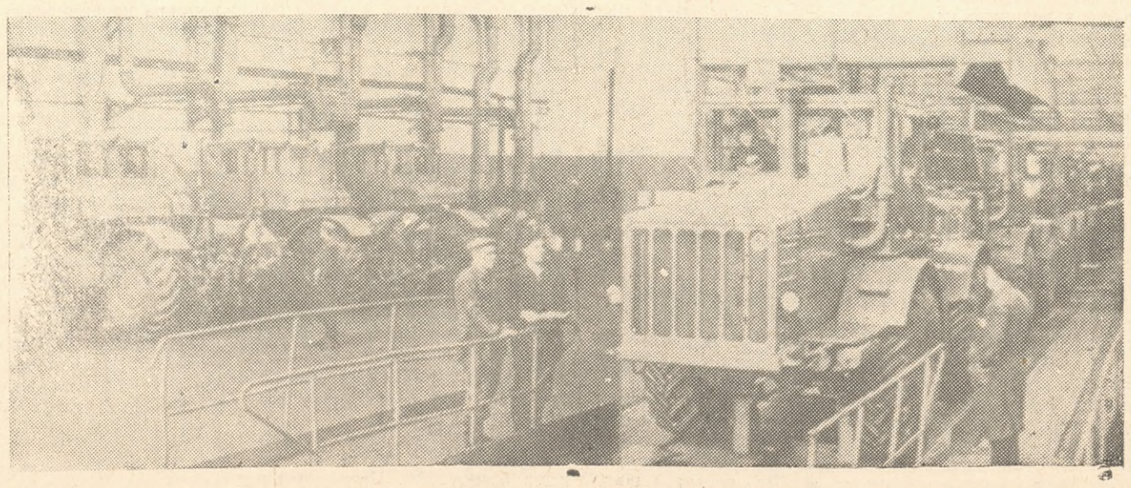
Хюсеин АХМЕДОВ

ЗА ПОВЕЧЕ ЦАРЕВИЧНО ЗЪРНО

Всеки ден механизаторът Марко Минчев от с. Господиново извозва на полето оборски тор и го разхвърля на площите, върху които напролет ще бъде засята царевица. Досега механизаторът е превозил 360 т тор.

С цел да се увеличи още повече плодородието на почвата, сега се тори и с по 60-80 кг суперфосфат на декар. Трактористът Стефан Николов извършва тази работа с тороразпръсквачка.

Христо ВАСИЛЕВ



Колективът на Кировския завод в Ленинград произведе през първата година на петилетката заплануваното количество трактори К-700. Мощните машини успешно работят по полята на СССР. Сега кировци не намаляват темповете, стремейки се да дадат колкото се може повече стотни богатири на селските механизатори.

НА СНИМКАТА: Готови трактори слизат от главния конвейер на монтажния цех.

На международни теми

ИТАЛИЯ И НАТО

Неотдавна в италианския парламент започнаха разисквания по въпроса за италианската външна политика и по-специално за взаимоотношенията между Италия и НАТО. Взаимоотношенията между Италия и Атлантическия съюз са проблем, който стои в центъра на италианския политически живот. По време на студената война поддръжниците на НАТО в Италия усилено твърдяха, че „тази отбранителна организация“ предназвала тяхната страна от „нападение на социалистическия лагер“. Днес обаче никой повече не вярва на подобно фалшиво твърдение. Италианската общественост вече отправя към италианското правителство въпроса: Необходимо ли е при водената от социалистическите страни миролюбива политика Италия да остане в НАТО? Необходимо ли е да се изразходват огромни средства за поддържането на многобройните военни бази в Италия и за какво служат тези бази, след като никой не застрашава нейната сигурност? Разискванията в парламента показаха, че сред членовете на християн-демократическата партия съществуват сериозни разногласия по въпроса — трябва ли Италия да остане в НАТО? Много християндемократи, които навремето поддържаха НАТО, сега считат, че Италия трябва да последва примера на Франция и да излезе от НАТО. Според генералния секретар на републиканската партия италианският външен министър не е изразил достатъчно ясно верността на Италия към Атлантическия съюз. Гласовете за излизането от НАТО в парламента са силни и звучат остро.

Това разтревожи Вашингтон. Американските правителствени ръководители започнаха да се опасяват да не би Италия под натиска на Италианската комунистическа партия и общественото мнение да последва примера на Франция. Излизането на Италия от НАТО би нанесло смъртоносен удар на тази организация, както и на военната стратегия на Съединените щати. Поради това Джонсън поиска от Сарагат уверение за „верността“ на Италия към НАТО и Съединените щати. Така по време на посещението на италианския държавен глава в Съединените щати, главната тема на разговорите беше укрепването на Атлантическия съюз и взаимоотношенията между двете страни. Разговорите още не бяха приключени и италианският буржоазен печат побърза да изтъкне, че по тези въпроси между двете страни било постигнато „пълно сходство“. Разбира се, и бързината, с която беше съобщена новината, и сдобрението бяха извършени под натиска на Вашингтон.

Главната причина за безпокойството на Вашингтон е, че в Италия се намират много бази на НАТО и Съединените щати. Освен това трябва да се подчертае, че много често между правителството на Италия и Съединените щати се сключват тайни договори за откриване на нови командни пунктове и бази на НАТО и Съединените щати. Така например в началото на 1967 г. бе сключен договор за настаняване командуването на шестия американски флот в град Гаета. Редица командувания на НАТО се намират в градовете Удине, Верона, Виченца, Венето, Ливорно, Пиза, Лацио и областта Фриули. Напоследък разраснаха базите в Сицилия и Сардиния. Летището в Мирамаре също се използува за база на НАТО и на Съединените щати.

Както се вижда, сили на НАТО и на Съединените щати са разположени в много градове на Италия. Това дава възможност на Съединените щати да осъществяват своята стратегия на контрол в Средиземноморието и да съсредоточават многобройни сили в този район от земното кълбо, което също така позволява на Съединените щати да упражняват натиск върху италианското правителство, ако последното прояви известна самостоятелност във външната си политика. Така че излизането на Италия от НАТО би провалило плановете на американските военнолюбци за засилване влиянието си в този район и поддържане на напрежението както в Средиземноморието, така и в Близкия Изток.

От друга страна, трябва да се отбележи, че Италия има интерес да подобрява отношенията си със страните от Източна Европа и главно със Съветския съюз. Доказателство е сключеният договор между СССР и Фиат. Този договор свидетелствува и за добрите намерения на СССР, и за готовността му да подобрява непрекъснато своите взимоотношения със страните от Западна Европа и да допринесе за намаляване на международното напрежение и укрепване на мира в света.

Оставането на Италия в НАТО и обвързването й със Съединените щати не е в нейн интерес, нито в интерес на мира.

Драгомир АЛЕКСАНДРОВ

На преден план — въпросите на производителността на труда

партиен живот

След Деветия конгрес на Партията въпросите на производителността на труда придобиха още по-актуално значение. Те станаха постоянна задача на стопанските и партийните органи. Соколската общинска партийна организация също е обръщала внимание на тази толкова важна проблема. Но цялостно тя бе разгледана на състоялото се на 10 т. м. събрание на комунистите от цялата община.

Пред тях председателят на ТКЗС Христо Стоянов направи задълбочен анализ на постигнатото в кооператива в областта на производителността на труда. Той посочи, че в периода 1959-1963 година производителността на труда на един, участвувал в производството кооператор, се е увеличавала средногодишно с 13 на сто, а през годините 1964-1966 с 37 на сто. Въпреки тези високи темпове обаче Соколският кооператив продължава да изостава от доста стопанства, а за някои показатели е под средното равнище за окръга. Това налага комунистите и безпартийните да заработят още по-активно за ускорено въвеждане на механизацията и модернизирането на всички процеси в отраслите, застъпени в стопанството. За да се изпълнят решенията на Деветия партиен конгрес за производителността на труда в селското стопанство, ТКЗС в село Сокол трябва да води борба производителността на труда в растениевъдството през 1970 година да нарасне с 48,8 на сто, а в животновъдството с 32 на сто. Заедно с това следва да се дава широко място на науката, да се въвеждат по-високопроизводителни машини.

Събранието на комунистите премина при голяма активност. Изказалите се говориха за навременната инициатива на общинския партиен комитет да постави на разглеждане пред всички комунисти от общината този толкова назрял въпрос за стопанството. Наред с това те направиха редица интересни предложения, посочиха някои пропуски в работата на управителния съвет на стопанството.

Пръв взе думата агрономът Владимир Данев, ръководител на производствения участък в село Дичево. Той говори за недостатъчното използуване на водата от кооперативните язовири за напояване и за липсата на машини, с които да се изтегли водата есенно време от язовирите и се оползотвори напълно рибата. Според него стопанството понася загуби за това, че не обработва терасираните площи. А те са едни от резервите за увеличаване на площите и получаване на повече продукция. В трайните насаждения не се въвежда механизацията и химизацията, затова в тях се изразходва повече жив труд. Нуждите налагат да се подготвят повече млади хора да работят с машините.

В своето изказване Хюсеин Мюмюнов от Суходол засегна редица неща, които влияят върху производителността на труда. Така например лошата организация на труда винаги довежда и до лоша производителност. Не всякога се държи сметка за разумното използуване на труда на хората. Малко се цени и времето. Новостите допринасят твърде много за рязко увеличаване на производителността. Само от въвеждането на тъй наречения семеен акорд бригада та е успяла да прибере за съвсем кратък срок царевицата. Задачата за рязко повишаване на производителността на труда ще се постигне, когато кооперативните бъдат запознати с изискванията на работата и теоретически. За това е необходимо в кръжоците в системата на селскостопанската просвета да се изнасят лекции от специалисти те и по научната организация на производството, за да се въвлекат и кооператорите да съдействуват за по-скорошното нарастване на производителността на труда.

Главният инженер на стопанството Георги Костадинов подчерта, че тракторите и автомобилите са недостатъчни вече. Но и сегашната налична техника не може да се експлоатира цялостно, тъй като липсват part резервни части, особено при качен инвентар. Обслужването на машините още не е на нужната висота. Често явление е трактористите да идват от бригадните станове, за да заредят с гориво машините. Такъв начин на работа довежда до увеличаване на празния пробег на машините и на разходите за тяхното поддържане. По-трудно механизацията навлиза в животновъдните ферми, защото много от оборите са стари и не позволяват да се приложи механизиран начин на работа.

Мнозина от присъствуващите говориха за неправилното отношение към техниката. Не са редки случаите, когато скъпи машини остават въобще неизползувани, главно поради нехайно отношение. За несъмнените успехи на бригадата за комплексна механизация в село Сокол разказаха доста другари. Това подсказва, че в стопанството трябва да се изградят още такива бригади. При тях има по-пълно натоварване на машините и трудът на хората е по-производителен.

Секретарят на общинския партиен комитет Александър Бонев благодари за направените ценни предложения от изказалите се кооператори и специалисти. По-нататък той говори подробно кое е наложило да се обсъжда така задълбочено работата на кооперативното стопанство в областта на производителността на труда. Очерта задачите на първичните партийни организации през следващите три години, говори за мястото и ролята на специалистите в решаването на тази проблема. Наблегна на ония фактори, които ще доведат до по-бързото нарастване на производителността на труда в ТКЗС и превръщането на всички отрасли във високорентабилни.

Накрая събранието прие решения за повишаване на производителността на труда в стопанството до края на 1970 година. Комунистите начертаха бъдещите задачи, по които ще работи общинската партийна организация, за да се издигне на по-висок етап икономиката на кооперативното стопанство.

Вълчо РАДЕВ

ИДЕ КОМСОМОЛСКИ КОНГРЕС

ГОЛЯМО ОЖИВЛЕНИЕ

С голямо нетърпение очакват своя конгрес комсомолците от района на Главинишката община. Те са в благородна надпревара. В съревнование са всички комсомолски дружества. Цялата общинска организация води борба за спечелване на съревнованието с общинската организация в село Белица.

Големи са предконгресните успехи на младежта от общината. Разбира се, едни комсомолци работят най-добре, други пък се равняват по тях. Със своята усърдна работа се отличават доячът Ангел Атанасов от Главиница, овчарят Джемал Шефкъев и телчарят Даил Исмаилов от Калугерене, овцевъдите от Падина. Младите звеноводи са спечелили доверието на всички. Над 60 на сто от звеноводите в кооператива сега са младежи.

Общинският комитет на Комсомола развива голяма инициативност. Особено интересно премина разговорът „За дълга на младия човек към Партията и Родината“, състояха се два рецитала по стихове на наши поети. Организирана бе вечер за Виетнам. Проведени са конкурси за СССР и Ленинския Комсомол, за младежкото революционно движение, за историята на добруджанското революционно движение. Редно с комсомолците от село Беляща беше организирана военизирана игра.

Предвидено е да се състои тържествена среща с първенците-животновъди. Ще се наградят отличилите се със значката „XI конгрес на ДКМС“, дадена от Окръжния комитет на Комсомола. Тази вечер се очаква с голям интерес.

Най-активно участие в предконгресната дейност вземат комсомолците от Падина, Калугерене и Главиница. Но слабо се работи в село Ножарево. Необходимо е всички комсомолски комитети да заработят упорито, за да се почувствува навред оживлението пред идващия конгрес.

Ахмед СЮЛЕЙМАНОВ

С ДРЪЗНОВЕНИЕ

Неотдавна заводският комитет на ДКМС при ДИП „Добруджа“ в Силистра проведе тържествено събрание по случай предстоящия XI конгрес на Комсомола. На събранието присъствуваха членовете на четирите дружества от предприятието. Доклад за работата на комсомолците прочете секретарката на заводския комитет на ДКМС Денка Чернева.

Цялата идеологическа и културно-масова работа през изтичащата година бе насочена за достойно посрещане на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС. През време на Ленинските и Димитровските дни са проведени различни инициативи, от прочетените книги и брошури комсомолците се запознаха по-отблизо с живота и дейността на Ленин и Димитров, с революционното минало и настоящето на нашата Партия. Широко място в дейността на дружествата намериха просветните събрания, разговорите, срещите със стари партийни дейци. Между отделните комсомолци, групи и дружества беше организирано съревнование по определени показатели. Дружествените комитети не забравиха и трудовите инициативи. Поети бяха лични и колективни обещания за преизпълнение на производствения план. Дружествата от „червена“, „синя“ и „зелена“ смяна осъществиха много мероприятия, посветени на забележителни дати. Комсомолците от „зелена“ и „синя“ смяна помогнаха на ТКЗС при прибирането на реколтата. Незабравим ще остане „Денят на тъкачката“ от „червена“ смяна, където комсомолски секретар е Милка Цветкова. Това дружество най-добре организира и разнообразява живота на комсомолците, първо завоюва преходното червено знаме на ОК на ДКМС и спечели съревнованието между комсомолските дружества от промишлеността.

Дружеството при „синя“ смяна е наградено с вимпела „XI конгрес на ДКМС“. Достойно изпълни своето комсомолско поръчение Петър Неделчев като участник в националната младежка бригада. За укрепването авторитета на дружествения комитет и разнообразяване живота на Комсомола голяма дейност развиват комсомолките Радка Симеонова, Фередия Надирова, Пенка Пешева, Керанка Славова, Иванка Парашкевова, Маринка Колева и др.

Най-високи трудови успехи постигнаха комсомолците от бригадите на Станко Гебешев и Кирил Маринов. Те спечелиха съревнованието. Индивидуални първенци са тъкачките Ганка Димитрова от „червена“ смяна, Величка Бояджиева и Маринка Неделчева от „зелена“ смяна и Тодорка Ангелова, Магдалена Николова и Анка Петрова от „синя“ смяна.

От ОК на ДКМС със значка за активно участие в предконгресната дейност са наградени тъкачите Магдалена Николова, Шукри Исмаилов, Йорданка Гебешева и Славка Великова. Първенците получиха награди. До XI конгрес ще бъдат изтъкани още стотици хиляди метра плат от сръчните ръце на младите тъкачки, ще се осъществят още много хубави начинания.

Петранка ДОДОВА

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ

Не оставяйте децата да играят с огън!

Немалко загуби на нашето народно стопанство нанасят пожарите, възникнали от детска игра, а често и самите деца стават жертва. Само през тази година в окръга всеки втори пожар е причинен от дете. Така например в гр. Силистра деца причиниха 3 пожара, в гр. Тутракан — 3 пожара. От деца бяха причинени пожари в селата Айдемир, Иширково, Брадвари, Бръчма, Гарван, Нова Черна, Цар Самуил, Преславци, Зарица, Чернолик, Скала, Козяк, Листец, Черник, Колобър и др.

На 27. X. т. г. в резултат на детска игра с огън изгоря детето Виолета Георгиева Тодорова на 5 години от гр. Силистра, живееща на ул. „Йордан Димов“ 17. Как стана това? На посочената дата в 4 часа сутринта родителите на детето заминават на работа. В къщи остават сами двете деца, едното на 3 години и Виолета на 5 години. Същите към 8 часа сутринта вземат оставения на достъпно място за тях кибрит и започват да играят с него и да палят хартийки. В тази игра се запалва рокличката на Виолета. Пламъците обхващат цялото й тяло. Тя безпомощно пада на двора. Когато я намират, дрехите й са били почти напълно изгорели, по тялото й се образували дълбоки изгаряния и, въпреки намесата на лекарите, детето почина.

Главната причина за възникването на пожарите, причинени от деца, е че не се създават навици у тях да не играят с огън. И се оставят различни огнеизточници на достъпни за децата места. Фактите показват, че е необходимо при възпитанието на децата, наред с другите нравствени качества, в семейството, детската градина и училището да се обръща внимание и на противопожарните въпроси.

Създаването на навици у детето за внимателно боравене с огъня и безусловно изпълнение на правилата на пожарната безопасност е важна задача. При ежедневния настойчив контрол от страна на възрастните придобитите навици ще се превърнат в правило и ще се съхранят за цял живот.

Нека не допускаме нашите деца да стават жертва на пожарите!

Подполковник
Йордан ДАНЕВ,
зам.-началник на Окръжното управление на МВР



Наскоро третокласниците от народното основно училище „Кирил и Методий“ в Силистра присъствуваха за първи път на тържествен дружинен сбор. Този сбор беше истински празник за тях. На него те бяха приети за членове на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“. На това незабравимо за тях мило тържество те бяха най-сърдечно поздравени от по-големите пионери и гостите, които им пожелаха много радост и успех в ученето.

През същия ден в една от алеите на Дунавския парк те посадиха борче. Под неговите корени заровиха бутилката, в която са поставени техните най-съкровени мечти и желания. След години на това място те ще се съберат отново заедно. Ще изкопаят бутилката. Ще прочетат отново своите желания, за да видят как са ги осъществили. Тогава ще си припомнят оня паметен ден, в който встъпиха в редовете на любимата пионерска организация „Септемврийче“.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Докога ще се продава развалено мляко?

На 9 ноември купих един литър прясно мляко от млекарницата на ъгъла на улица „Любен Каравелов“ и „Георги Димитров“ в Силистра. Когато го сложих да се свари, то се пресече. Заинтересувах се от моите съседи, които също купуват мляко, дали се е случило и при тях същото. Оказа се, че единият е купил мляко предната сутрин на 8 ноември, което също се е пресякло. А другият бе купил същата сутрин, и преди още да го сложи да го вари, е забелязал, че е развалено и го е върнал.

Тези факти показват, че в посочената млекарница се доставят партиди недоброкачествено прясно мляко. Докога ще продължава тази нередност? Не се ли вижда това от хората, които изпращат млякото? И допустимо ли е това, когато „Млекопреработване“ сега разполага с нова сграда, снабдена с модерна техника.

С изпращането на развалено мляко по магазините се затруднява особено тези граждани, които имат малки деца или болни хора. Обикновено хората, които сутрин бързат за работа, нямат възможност след като забележат, че млякото е развалено, да отидат да търсят друго мляко. А не се знае дали и там не е доставена подобна партида.

Е. ТОДОРОВ

Писма на читателите

Отново газени лампи

Всеки селянин от Ветрен го вълнува този въпрос — защо при електрифицирано село да си свети с газена лампа? И с пълно право. Всяка вечер, щом се върнат изморените кооператори от трудовия ден, токът спира. Каква неприятност! Ако бе рядко това явление, ние бихме премълчали, но това вече става нетърпимо. Всички ветренчани си купиха газени лампи и започнаха да не разчитат на ток. Докога ще бъде така?

Иван РАДИЛОВ

Благодаря ви, Митанов!

Работех с абрихта на училището и приготвях материал за следващия час по трудово обучение. Изпуснах двата си пръста на дясната ръка между ножовете на машината. Бях наранен и течеше кръв. В училището в с. Искра нямаше нищо за оказване на първа помощ. Отсреща обаче, на 30-40 метра, е здравният дом. Без да губя време, стиснах с лявата си ръка наранените пръсти и прибягах там за първа помощ.

Д-р Войков бил в с. Ноза Попина, в петък там има участъков ден. Влязох в превързочната, където заварих акушерката Бонка Тодорова. Тя пишеше някаква бележка на пациентка, която щеше да й е необходима през следващия ден. Въпреки че имаше възможност, Тодорова не ми обърна никакво внимание. Ставаше ми лошо. Помолих я да ми помогне, но тя отказа и продължи да пише. Баба Айшегюл, която чакаше за бележката, се тревожеше и ме молеше да отида в канцеларията на ТКЗС, където имало медикаменти. Тогава се намеси прислужникът Илия Митанов и ми оказа първа помощ. Тодорова дори не погледна с какви средства борави прислужникът на здравния дом и излезе.

Благодаря ви от сърце, другарю Митанов, за оказаната ми първа помощ. Нека отношението ви на този трудов човек към хората, служи за пример и на такива като акушерката Бонка Тодорова.

Тахир МЕМИШЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

63

Когато на следващия ден Коля дойде при баща си, той заключи вратата и веднага включи радиоприемника, настроен на силна музика. Постави будилника — след десет минути масажът трябваше да бъде завършен. Отначало те говореха тихо, много бързо, прекъсвайки се един друг: не отгозяряха разбрано един на друг; след това Исаев млъкна, взе ръцете на сина си в своите и започна да ги милва както тогава, в двадесет и втора година, милваше прекрасните ръце на Сашенка.

На срещата Берг дойде сам: Коля, Степан, групата на Седой и Вихър установиха това с всичката точност. Степан предаде на Берг задача. Той го помоли да даде сведенията утре. Помоли го за това, защото Исаев бързаше да се върне в Берлин, а без неговата препроверка на тези данни, които трябваше да предаде полковникът, по-нататъшното му обработване би се оказало невъзможно и твърде рисковано.

Берг донесе тези данни, които бе поискал Богданов. По време на вечерния масаж Коля си предаде на фон Щирлиц. Данните бяха абсолютно точни. Това беше служебно престъпление на полковник Берг, той би бил незабавно разстрелян, ако гестапо узнаеше за това.

Фон Щирлц разсъждаваше по такъв начин, че ако Берг води деше двулична игра, стремейки се да се вмъкне в редиците на руските разузнавачи, свързани с полското нелегално движение, то и в този случай не би могъл да им предаде — даже под формата на „първоначална вноска“ — такива изчерпателно правдиви сведения за щаба на групата армии „А“.

В разговор с шефа на гестапо фон Щирлиц, между другото, много лесно, без всякакъв натиск попита за контактите с фронтовото военно разузнаване на групата армии „А“.

— Е — махна с ръка шефът на гестапо, — те се държат само благодарение на старите връзки с главната квартира. Аз съм безсилен в това сражение на бюрократическите групировки. Ако Кайтел не беше почетен член на партията, наистина, би ми било по-леко. А така ме държат за полата. Лични връзки, лични връзки — колко вредят те на нашето дело...

— Не бих ли могъл да ви бъда полезен в нещо конкретно? — попита фон Щирлиц.

— Благодаря ви, не. Погубиха либерализмът. Фюрерът е излишно мек по отношение на онзи, който посмя да вдигне ръка на неговия живот.

— А какво да правим? Армията си е армия. Заради стотина подлеци не бива да губим вяра в масата офицери и генерали, предани на идеалите на фюрера. Подозрителността в крайна сметка е онази ръжда, която разяжда държавата отвътре.

Шефът не назова фамилни имена, фон Щирлиц нямаше право да настоява. Той трябваше ежеминутно и ежечасно да си дава отчет: ако се провали — тогава след неговия провал ще се проточи грамадна върволица хора. Ще арестуват всички онези, чиито имена е произнасял в беседи, телефонни разговори, лични писма и делови книжа.

Но при все това, съдейки по онзи скептицизъм, с който гестаповецът се отзова за всички представители на военното разузнаване, Исаев си направи определени изводи. Тези изводи говореха за това, че Берг по всяка вероятност наистина търси контакти с нас, разбрал неизбежността на краха, или в краен случай предприема операция на свой риск. Ако това последното предположение на Исаев е правилно, тогава, мислеше той, ще може по такъв начин „да се притисне“ полковникът, че да почне да работи за нас наистина: как да се направи това, Исаев знаеше великолепно и той разказва методите за такова „притискане“ на сила си.

Но след като Берг предаде всички данни за щаба на групата армии „А“, Исаев реши, че полковникът играе ва-банк. И той каза на сина си:

— Саня, пазете този агент — това е ваш грамаден успех.

Той му даде адреса на радиоцентъра на танковата дивизия, който стоеше почти без охрана в околностите на Краков.

—Вземете два апарата — ка за той, — с единия идете при партизаните, свържете се с центъра с моите сигнали, запомни ли ги? Оттам ще изпратят самолет, за да вземат ФАУ, тази играчка, която не избухна. Това е задача от най-огромна важност. Вторият оставете при себе си и не стойте в ефира по цял час: ще ви засекат.

Той отлетя за Берлин рано сутринта. Коля дойде при баща си — да направи последния масаж. А в стаята седеше шефът на гестапо: беше дошъл да изпрати човека от Берлин.

Шефът дълго наблюдава как русинът масажираше лицето на фон Щирлиц, а след това каза:

(Следва)

Техническият прогрес в селското стопанство

В ПОМОЩ НА ЛОЗАРИТЕ

ТКЗС — АЙДЕМИР обработва общо 2 760 дка лозя, от които 2 247 дка са на плод. Около 600 дка от лозята са стари и при тях се използува само труда на кооператорите. Но при новите насаждения все повече се внедрява техниката.

Докато през 1963 год. стопанството разполагаше само с един трактор „Болгар“, сега тези така удобни и производителни машини наброяват вече 8. Те са снабдени с необходимия прикачен инвентар, с който се извършват определени операции.

Известно е, че една от най-важните задачи в лозарството, която изисква срочно изпълнение, е пръскането. Всички трактори в айдемирското лозарство са снабдени с пръскачки. Извозването на разтвора става с цистерни, изработени в ТПК „Метал“ — Силистра. Те са направени по чертежи, предложени от инженера на стопанството др. Димитър Кескинов. Ценното при тях е, че те се самозареждат и саморазтоварват. По този начин е постигната икономия на труд. Пренасянето на цистерните става с трактор ДВСШ (Т—16). По този начин на тракторите „Болгар“ са спестени всички излишни ходове. С тях се извършва само пръскане, като се повишава производителността им.

Друг важен момент при пръскането е пълненето на резервоарите, в които се приготвя разтворът. От две години този въпрос е правилно решен в лозята на I бригада. Там е прокарана инсталация, която снабдява лозарите с вода. Използувана е главната водна магистрала. Вяка година от икономии на превоз тук се спестяват около 250 лева. Ефектът ще бъде много по-голям при лозята в местността „Търница“, където през това лято бе прокарана водопроводна инсталация с 3 отклонения. Тя е снабдена с водна центрофугална многостепенна помпа. Ще се ползва вода от естествено водохранилище, което се намира в най-ниската част на местността. Инсталацията е изпробвана и от пролетта ще се използува. По този начин машините, които са зареждали резервоарите с вода, ще бъдат освободени и използувани за друга работа, а шаситата ще пренасят само готовия разтвор до лозята. Освен икономия на превозни средства, ще се постигне и срочно изпълнение на всички задачи, свързани с борбата против болестите на лозовите насаждения.

Лозарите от ТКЗС — Айдемир разполагат с необходимата техника за обработване на почвата. Есенната и пролетна оран тук се извършва с болгарите. Те са снабдени с двустранни плугове. С тях може да се отгребват и загребват лозята. Този процес става обаче все още на ръка. Причината е, че лозарите, които извършват есенната резитба, не могат да осигурят необходимия терен за работа на машините.

Много добре се посрещат от кооператорите ротационните фрези. Те са изработени в гр. Карлово, в същия завод, където се произвеждат и тракторите „Болгар“. Пръстта в междуредията след тях се разрохква и добива много ситна структура. Стопанството разполага с 4 фрези. През 1968 год. ще бъдат закупени още толкова.

В ремонтната работилница на кооперативна са направени специални приспособления, посредством които едновременно с орането лозята се и наторяват. Пак тук са изработени и 3 хидробура. Тъй като теренът, на който напоследък са засаждани нови лоза, не е бил подходящ за използуването на тези машини, то тяхното приложение ще стане едва през идущата пролет. Новите лозя ще бъдат засадени на равен терен, с близки източници на вода.

Лозарите разполагат и с ямкокопател. С него се правят дупки за колове. Тази машина е високопроизводителна и замества труда на много хора.

От известно време е механизирано и въдването на посадъчния материал. Направената в ремонтната работилница скоба улеснява до голяма степен труда на хората. Тя увеличава неговата производителност 10 пъти. При това се избягва повреждането на малките лозички, което може да се случи, когато те се вадят с лопати. Наскоро само за един ден с помощта на това приспособление са били извадени лозичките от 45 дка вокренилище.

През тази пролет и при четирите пръскания на лозята към бордолезовия разтвор е прибавяно и по 0,5 на сто теозол — течна сяра. В някои парцели се е провело и частично прашене с праховидна сяра. Общо всички лоза са били прашени еднократно с меден оксихлорид. Само за няколко часа самолет от селскостопанската авиация е извършил това важно мероприятие, в момент когато лозята са били застрашени от мана. Това безспорно е допринесло до голяма степен за запазване на насажденията от тази болест и помогна на кооператива да изпълни голям процент от плана си за износ на грозде. В това отношение ТКЗС — Айдемир е на първо място в окръга.

За да се избегне преразходът на разтвор при първото и второ пръскане предстои да се направи приспособление към пръскачките „Перла“. Това ще се извърши от механизаторите в ремонтната работилница и през пролетта ще се ограничи този недостатък, ще се постигнат икономии на бордолезов разтвор.

Нов момент в работата на лозарите от стопанството е колцуването. През тази година то даде много добър ефект. Бяха колцувани 120 дка десертни лозя от сорта „Болгар“. Гроздето тук узря 10 дни по-рано. През идущата година ще бъдат колцувани 200 дка „Болгар“. Така се постига по-висока цена на гроздето, което е предимно за износ. При тези лозя нито килограм продукция не е пострадала от гниене.

Особено добър ефект постигнаха преди година айдемирските лозари и при приложение на новия метод за кършене на леторастите. За да се прилага на по-големи площи, необходимо е телената конструкция да бъде в 3 реда. Затова при новите насаждения се поставят по-високи колове, които дават възможност да се опъват по 3 реда тел. При този метод на кършене гроздето се изхранва много по-добре, става много по-качествено.

Всяка зима с лозарите се провежда курс. Те се запознават с новостите в областта на лозарството, с опита на челните стопанства. Освен това група жени се обучават за облагородяване на посадъчен материал. Тази задача в ТКЗС — Айдемир се изпълнява предимно от добре подготвени лозарки.

С всяка година лозовите насаждения в айдемирския кооператив се увеличават. Това изисква не малко усилия от кооператорите, за да овладяват новостите и техниката, което ще им помогне да облекчат своя труд, да увеличат продукцията и доходите от лозята в своето стопанство.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ПРЕКАЛЕНАТА ХИМИЗАЦИЯ Е ВРЕДНА

През последните години все по-големи размери взема у нас химическата борба срещу вредителите по горите и селскостопанските култури. Ежегодно се употребяват тонове инсектициди против насекомите, залагат се отровни примамки против мишевидните гризачи, пръскат се с хербициди за унищожаване на нежелателни тревни и дървесни видове, подхранва се с химически торове и др.

Химизацията е необходима, за да се запазят и увеличат добивите. Но не бива да се забравя, че след всяко химическо третиране загиват не само вредните насекоми и гризачи, а също така и полезната фауна, трови се околната среда, което се отразява вредно и на човека.

Особено опасни са органохлорните препарати (ДДТ, хексахлоран и производните им). Те не показват селективно (избирателно) действие, а унищожават както вредните, така и полезните насекоми и дребните бозайници. Най-лошото е, че тези отрови притежават свойството да се натрупват в почвата, във водата, в растенията и в животните.

Обикновено след третиране на горски или селскостопански площи с по-големи дози от тези препарати се наблюдава масово загиване на пчели, мравки, ентомофаги и др. Не остават пощадени също така много видове птици и дори по-едри бозайници.

Така например през 1965 г. в района на Горско стопанство — Тервел се изтровиха стотици яребици, зайци и даже сърни следствие на безконтролно използуване на деделин против полски мишки от страна на ТКЗС. Същата история се повтори и т. г. в района на Горско стопанство — Суворово, Варненско.

Известно е, че рибите са много чувствителни към ДДТ препарати. И най-малката доза от тях им носи гибел. Санитарните органи от Варна м. г., изтровиха много едри шарани из езерата на Лонгоза от прекалена употреба на ДДТ.

Доказано е, че млякото и месото на животните, които се хранят с фураж, третиран с препарати от този вид, са също вредни, защото активното вещество на препарата преминава от растенията в организма на тревопасните животни. Поради същата причина в Съветския съюз, САЩ и други страни, а напоследък и у нас, използуването на органохлорните препарати се забранява или ограничава.

Сега усилено се търсят други препарати и начини за борба с насекомните вредители, които да нямат недостатъците на посочените препарати, а в същото време да бъдат ефикасни. Такива препарати засега са органофосфорните — „Тиофинит“, „Ековатокс“, „Интратион“, „Би-58“, „Севин“ и др. Те не се акумулират, разлагат се бързо, имат силно начално действие, а някои от тях проявяват избирателност.

Най-надежден и безопасен се оказва биологичният начин за борба с насекомите и други вредители на селскостопанските култури и горите. Както е известно, всички насекомни вредители си имат естествени врагове. Ако се създават по естествен или изкуствен начин условия за масовото им развитие, те са в състояние да се справят с вредителите.

Напоследък в Съветския съюз, САЩ, ЧССР и други страни се приготвят и използуват биопрепарати, с които по изкуствен начин се заразяват вредителите. Биопрепаратите са селективни, ефикасни и съвсем безвредни за останалите полезни насекоми, бозайници и човека.

Все пак до откриването на нови безвредни средства и начини за борба с вредните насекоми и гризачите ще се използуват сегашните. Това е неизбежно. Необходимо е обаче по-голяма бдителност. Да не се пръска и праши, когато не е необходимо, да се дозира правилно, да се вземат необходимите предпазни мерки, да се търси строга отговорност от лицата, които злоупотребяват с токсични препарати.

Инж. Сидер ПЕНЕВ
Лесозащитна станция — Варна

Девойките с кондукторските чанти

Вие сигурно сте пътували с градските автобуси № 09-17 и № 10-25 на ДАП — Силистра до село Айдемир. Стоите на автоспирката и чакате. Пред вас преминават червените автобуси. Във всеки от тях девойка с бяла блуза, с кондукторска чанта през рамо, е седнала на кондукторското столче. На всяка спирка тя леко отваря вратите на колата. С приветливо лице и с едва доловима усмивка любезно ви подканя:

— Моля, качвайте се, граждани!

— Моля, преминете малко напред, за да се качат всички пътници! — Пътниците се вслушват във вежливата покана на кондукторката и преминават безшумно напред. Качва се и последният пътник.

Ето, на следващата автобусна спирка възрастна жена с кошница грозде трябва да се качи в автобуса. Девойката в бяла блуза с кондукторска чанта през рамо преценява, че жената трудно ще се качи в автобуса. Става, отваря вратите на колата, поема с едната ръка кошницата, подава другата на качващата се пътничка — все тъй любезно и приветливо. Старата жена благодари на кондукторката и сяда на свободното място.

Много пъти автобусите по линията Айдемир — Силистра са препълнени с пътници. Става съвсем трудно да се приемат, обслужат и изпратят пътуващите. И тогава кондукторката проявява много търпение, умение и сдържаност. Такива са в своята ежедневна работа и кондукторките Дочка Петрова и Станка Димитрова. Пътниците по тази автобусна линия са свикнали с вежливостта и с културното обслужване на тези енергични, много внимателни кондукторки.

Както всички хора, и те имат свои домашни задължения, свои преживявания. Но поемат ли дежурството в автобусите, заживяват със служебните си задължения и мислят само как по-вежливо, как по-културно да обслужат пътуващите с автобусите граждани.

В ежедневната работа на Дочка и Станка има и неприятности. В колите се качват различни хора с различно възпитание, с различни настроения. Но за всеки отделен случай кондукторките имат отделен подход. И затова в техните автобуси пререкания не се случват. Пътниците добре оценяват културните обноски на двете девойки и ги уважават, и ги слушат.

Работата на дрете кондуктори не е от най-леките. Сутрин те напускат своя дом преди четири часа, а от вечерното дежурство се връщат в къщи често пъти след 23 часа. Колко пъти са лишени те от възможността в хубавите празнични дни да се срещат със своите близки и познати.

Но Дочка и Станка упорито понасят неудобствата на своята служба, изпълнени с високо съзнание за необходимостта от техния обществено-полезен труд в градския ни пътнически автотранспорт.

Културното обслужване на пътниците от кондукторките Дочка и Станка е добър пример за всички кондуктори от автобусния транспорт на ДАП — Силистра.

Йордан ПОПОВ

Кантонерът - първенец

За високите скорости по железопътния път голям дял имат не само железопътните работници, но и железопътните кантонери. Те денонощно бдят за изправността на движението на влаковете по железния път. И са будното железничарско око, което постоянно бди над всяка релса, всеки болт, всяка железопътна траверса. Неизвестни на никого в миналото, сега кантонерите са уважавани работници и техният самоотвержен труд получава заслужено признание.

За първенец между всички кантонери от 12-та железопътна секция гара Русе е удостоен кантонерът Ариф Якубов от спирка Тодорово. Мнозина партийни и административни ръководители казват: „Който иска да се учи на трудолюбие, на скромност, нека вземе пример от другаря Ариф“.

Работлив човек е Ариф Ибрямов. За каквато работа да се залови, върши я както следва.

В навечерието на 50-та годишнина на Великия октомври Ариф Ибрямов се яви пред началника на участъка и председателя на профорганизацията и ги помоли да му дадат някой изоставен, труден участък, за да го направи образцов.

— Хубаво е, Ариф Ибрямов — отвърна му началникът на VIII участък Симеонов. — Но времето е кратко и трудно ще се справиш.

Но Ариф Ибрямов настояваше. В ръководството на 12 секция решиха, че кантонерският участък на спирка Тодорово е най-подходящ. Участъкът беше изоставен от предишния кантонер. И само един отличен кантонер, какъвто е Ариф, може да се справи за кратък срок с тази изостаналост. Много от работниците смятаха, че този участък не може да се приведе в ред. Даже някои му подмятаха, че е изоставил питомното и тръгнал да гони дивото. А той, Ариф, не мислеше така и уверено отвръщаше: „Там е майсторията, я. Да опитомиш дивото!“

И действително, това бе „коравелив орех“, със затлачени настави, баластата потънала в четка от троскотови корениша. Висока буйна трева закриваше релсите. Ариф не беше вчерашен железничар и ръцете му бяха по-корави от гьон. Имаше опит и се захвана за работа. Не изоставяйки и второстепенните задачи, той постигна забележителни успехи. За кратко време участъкът бе изчистен и стана образцов.

И сега, когато край него профучават влаковете със засмени пътници, душата на Ариф се препълва с блаженство. Той чувствува ползата от своя труд. Добрият кантонер изпъква не само с упорития си труд, но и с умението си да предава своя опит на другите.

И заслужено бе Ариф изтъкнат в предпразничното съревнование от ръководството на 12-та ж п секция за „кантонер-първенец“ на секцията. Награден с също така и значителна сума пари; удостоиха го със звание „Ударник на комунистическия труд“, завоюва и „Паспорта на трудовата слава“. Окичиха му гърдите със значката „IX конгрес“.

Атанас ЯНКОВ
12 Ж П СЕКЦИЯ — РУСЕ



От 8 години Веселка Панчева е свиневъдка в кооперативната ферма на с. Окорш. Обикнала професията си, тя обгражда винаги с любов малките животни.

НА СНИМКАТА: Веселка Панчева залага смески на прасенцата.

Задачата е вече решена

Полевъдите от бригадата на Марко Димитров в с. Господиново осигуриха необходимите фуражи за кооперативните животни.

В господиновските фермени преживуват над 760 броя животни. Близо до фермите са струпани 80 т люцерново сено, 1 100 т силаж и др. Това гарантира получаването на планираната животинска продукция и при тежките зимни условия.

Христо ВАСИЛЕВ

С НЕУДЪРЖИМ ТЕМП

И в кооперативното стопанство в с. Ситово след привършване на полските работи ремонтът на наличната техника стана първостепенна грижа на механизаторите. Сега в двора на ремонтната работилница на стопанството работят ежедневно около 86 души, разпределени по бригади.

Тази година предстои да бъдат подготвени за работа тази през следващия сезон четиринадесет комбайна, три десет и шест плугове, двадесет и шест редосеялки, двадесет и шест култиватора, седемнадесет виндроуера и друг прикачен инвентар. Тази огромна работа не би могла да бъде свършена в срок, ако не съществуваше добра организация, която да обезпечи пълноценно използване на времето и на специалистите. Техният компетентен съвет е необходим всеки миг, защото в по-голямата си част машините са сложни. Ежедневното присъствие на механизаторите от съставните села е обезпечено чрез постоянен транспорт в началото и края на работния ден. Освен това на тях им е осигурен минимум заплащане от 60 лева месечно, като за заработеното по трудовите норми над минимума получават наполно, при положение, че са работили 25 дни в месеца.

Благодарение на ефектната организация, на срочността на механизаторите и на своевременното снабдяване, ремонтът на машините протича нормално.

Тази година за пръв път ситовци започнаха подготовката на комбайните веднага след приключване на сеитбата, а не през пролетта и навечерието на жътвата, както се практикуваше по-рано. Така, въпреки липсващите контрабарабани за комбайн „СК-4“, люлки за вършачките и някои видове лагери, ремонтът на 10 от 14-те комбайна беше приключен още преди седмица.

Сега амбицията на механизаторите от кооператива е да завършат и ремонта на прикачния инвентар до края на декември. Всички разбират, че им предстои много работа и напрежение, но никой не отпуска ръце. Такива са ситовските механизатори — щом дадат дума — трябва да я изпълнят. Те подхождат творчески към всяка работа по ремонта. Ето на пример преди седмица главният майстор Андрей Рандев и механизаторът Иван Петров разрешиха успешно трудната задача с подмяната на кривите оси на култиваторите. Досега след износване наконечниците на осите те се бракуваха. Естествено това носеше загуби на стопанството. Новото предложение прави възможна подмяната на крайщата на старите оси чрез две главини с легла за поставяне на новите наконечници. При грубо изчисление, без да се смятат режийните разноски, само от една реставрирана ос се печелят по 4,28 лева.

Освен това от досегашната практика се оказа, че ремонтът на тервелските ротационни брани е скъп и липсват касети и много лагери. Ситовските механизатори обаче въведоха в употреба дървени лагери, които при изпробването дадоха добри резултати.

За да се извършва ремонтът поточно и серийно, в ежедневната работа се въвежда своеобразна хронология на инвентара. Така например най-напред се ремонтират тервелски брани, след това стабилни брани, подир тях люцилници, валяци и др.

В есенно-зимния ремонт на наличната кооперативна техника вземат участие и изтъкнати ковачи, стругари, електромонтьори и др. С почит се произнасят имената на Иван Петров, Станчо Рашков, Васил Иванов, Йордан Дяков, Димитър Савов и др., които са ежедневно в помощ на механизаторите.

Дните на ремонта в кооперативното стопанство в с. Ситово ще протекат под знака на съревнованието, което ще бъде отчетено след приключване на кампанията. Още отсега се води борба за първото място по бригади. Трудно ще бъде наистина да се излъчат челниците, защото всички работят с небивало старание, без да щадят ни труд, ни време.

Р. МИХАЙЛОВ

ЗА ДА СЕ РОДИ ПОВЕЧЕ ГРОЗДЕ

През последните години лозовите насаждения заемаха 1 910 декара от землището на кооперативното стопанство в с. Алфатар. От тях 700 декара са десертни, а останалите винени.

Поради това, че вече няколко години лозарските бригади не успяват да заровят лозята, част от тях се повреждат и очакваните добиви не се получават.

Лошите резултати в лозарството създадоха основателна тревога в ръководството на стопанството. В резултат на нея тази година са взети решителни мерки, за да се избегнат досегашните слабости. В изпълнението на поставените задачи положително се отразява и фактът, че както никога досега работата в полето завърши навреме и кооператорите могат да се използват в лозята.

Най-напред работата започна с резитбата и вече над 800 декара са готови. А след седмица се очаква срезните ръце на повече от 350 кооператори да подготвят всички площи. Веднага след резитбата се прави пръскане против бактериален рак със „Сандолин“ и след това се загребват.

В помощ на кооперативното стопанство през тази година е и Растително-защитна станция — Силистра. Изпратеният тук трактор „Болгар“ с тракторист Жеко Славов оре междуредията и загребва лозята. Където е необходимо, се минава и по два пъти.

— В историята на нашето стопанство — разказва бригадирът на лозаро-овощарската бригада Стоян Стойков — не е имало случай да се изораят междуредията на лозята по 5-6 пъти. Тази година това стана и ние вярваме, че ще се отрази благоприятно. В крайна сметка да се получат предвидените най-малко по 1 000 килограма десертни и 1 100 килограма винени грозда.

В тези напрегнати дни за използване на всеки хубав ден за работа в лозята кооператорите имат не една хубава проява. Особено похвални са делата на хората от звеното на Слави Куприйски, които завършиха резитбата на определените им площи. Успешно се справят и звената на Иван Андонов и Димитър Моканов.

С досегашната си работа алфатарци убедително показват, че те твърдо са решили през идната година да получат не по-малко от 1 600 тона грозде.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПРЕОДОЛЯВАНЕТО НА МАСОВОТО ВТОРОГОДНИЧЕСТВО — ПОВЕЛЯ НА ЖИВОТА

В нашето социалистическо общество проблемът за второгодничеството придобива определена обществено-политическа значимост. Социалистическото общество създава условия за развитие на всеки свой гражданин. Оттук произтичат и грижите и задължението на училището за обучението и възпитанието на всяко дете.

С присъщата скромност, упоритост и всеотдайност са поели тази повеля редица наши учители и въпреки многото трудности от обективен и субективен характер, отстояват правото на изискването: „Всяко дете — успяващ ученик". Тези учители бяха малко, а трудностите много. Сега в редиците им вървят значителна част от учителите в окръга, а в отделни училища и целите колективи изправят ръст и работят упорито за успешното обучение на всички деца. Такива са учителските колективи в селата Зафирово, Кайнарджа, Калипетрово, Ситово, Белица, Попина, училище „Л. Каравелов" — Тутракан, по-голямата част от училищата в Силистра и други.

Много съществен показател за успехите през последните години е непрекъснатото увеличаване броя на редовно завършващите основно образование, без да повтарят въобще. Така докато през учебната 1963/1964 година завършиха редовно 45,1 на сто от децата, постъпили в първи клас, за учебната 1965/1966 година процентът е над 50 на сто, а за миналата година близо 65 на сто. Добри постижения в това отношение имат учителските колективи в селата Бабук, Нова Черна, училище „Кирил и Методий" в Силистра и други.

Успехите ни радват и вдъхват увереност, но те не трябва да ни пречат да видим пропуските, нерешените задачи.

Преди всичко абсолютният брой на оставащите ежегодно е голям. През изтеклата учебна година останаха да повтарят 7,98 на сто от учениците в началния курс, 8,50 на сто от учениците в средния курс и 6 на сто от учениците в гимназиите, без тези останали на поправителен изпит. Не бихме могли да причислим всички тези ученици към категорията „отклонени от нормално развитие". Необяснимо е, че има такива училища като в Иширково, Доброгица, Главиница и други с по-големи възможности, които отчетоха през изтеклата година висок процент второгодници.

На второ място трябва да отбележим, че един значителен процент от учениците — 15-30 на сто — а в някои селски училища и повече, не завършват редовно основното си образование.

Причините за това масово второгодничество се крият в по-големи или по-малки пропуски в учебно-възпитателната работа, в недостатъчно единните и целесъобразни изисквания на учителските колективи, в не задоволителното съгласуване и ефикасно въздействие на училището, семейството и обществеността.

Въпреки че се направи твърде много, все още 10-20 на сто от децата от окръга не са обхванати в детските градини, а една значителна част от обхванатите не ги посещават редовно. Това се отнася особено за селата — през зимните месеци. И в крайна сметка отражението върху детското развитие е крайно неблагоприятно. Още оттук започва изоставането. Направеното от страна на органите на просветата и особено от страна на детските учителки и тези, водещи първи клас, не е достатъчно. Разбира се, тук народните съвети и обществеността има да решават някои въпроси от материален и възпитателен характер.

Основната и най-значителната част от второгодниците представляват педагогически занемарените „изоставени" деца. Поради това ние смятаме, че главното внимание за решаване проблема „масово второгодничество" трябва да се насочи към съдържанието и качеството на учебно-възпитателния процес.

Непрекъснатото повишаване идейно-теоретическия уровен и педагогическото майсторство на учителя е един от най-решаващите лостове за усъвършенствуване на учебно-възпитателния процес. С твърдото убеждение в тази необходимост всеки деец на народното образование трябва да свърже ежедневното си самообразование с решаването на конкретните практически задачи в поверената му област.

Изнасянето на доклади, беседи и уроци по проучваните въпроси пред колеги е онова незаменимо средство за взаимен контрол и обмяна на опит, което осигурява усъвършенствуването на учителя.

Беседите и докладите пред родители и общественост затвърдят кръга от факторите, които общо решават въпроса за възпитанието на подрастващото поколение.

В своята ежедневна работа учителят трябва да проявява много творчество, умело да използува онзи богат арсенал от приеми и средства, който му осигурява нашият и съветският педагогически опит. Няма съмнение, че ползувайки този опит, учителите от окръга ще положат максимални усилия за възможно най-успешното решаване тази високо отговорна обществена задача.

Кирил ИВАНОВ

Възпитаване на активни строители на комунизма

Из съветския педагогически опит

Комунистическото възпитание на народа и по-специално на подрастващите е един от важните проблеми за решаване от социалистическата държава по пътя към комунизъм. Забележителни са успехите на СССР и в това направление. Разбира се, че тук редица фактори подпомагат правилното възпитаване на децата. Върху тях благотворно, положително въздействуват и семейството, и обществеността, но тежестта пада върху училището като върху методически център за възпитателната работа с децата.

В училище се обръща особено внимание на възпитателната работа. Нашите беседи с ръководствата на училищата някак започваха все от нея, придаваят й първостепенно значение: „Ще ви запознаем с организацията на възпитателната работа, а същевременно и с учебната, която е тясно свързана с нея." Показателна е тази постановка.

В съветското училище се осъществява планова и целенасочена възпитателна работа. Директорът със заместник-директора по възпитателната работа или дружинния ръководител планират възпитателната работа в цялото училище, класният ръководител — за класа. От класния ръководител се изисква широк кръгозор и задълбочено познаване на педагогиката и психологията. Съзнателният и творчески труд на класния ръководител дава положителни резултати, защото се прилага в система, защото умело се намира мястото на всяко отделно мероприятие в общата система за възпитание на учащите се. Практическата работа на класните ръководители се съчетава с непрекъснато повишаване теоретическите знания, с усъвършенствуване на педагогическото майсторство. Ето по какви теми протича самостоятелната работа на класните ръководители от Харковска област през **миналата учебна** година: „Формиране комунистически мироглед у учащите се", „Психологически основи на самостоятелната и творческата работа на учащите се", „Индивидуален подход към учениците", „Работата на класния ръководител по естетическото (или: по физическото) възпитание на подрастващите" и т. н. Според нуждите и интересите си класните ръководители се групират по семинари върху дадена тема. Определени учители и други просветни работници се подготвят в областния институт за усъвършенствуване на учителите, за да ръководят след това семинарите по райони. Обръщам внимание на този факт, понеже у нас ръководството на възпитателната работа и особено пък подготовката на учителите за възпитателна работа са оставени съвсем на самотек, на интуиция.

Както в много други направления, така и в организацията на извънкласната дейност в съветското училище съществуват редица хубави традиции. Удивлява масовото обхващане на учениците и извънкласните форми на работа. В училището дейност изнасят концерт пред родителите, приятелите и шефовете на училището. У нас не винаги се обръща достатъчно внимание на тези сплотяващи колективите масови инициативи.

Между многото страни на комунистическото възпитание съветските другари обръщат особено внимание на създаването здрави интернационалистически и патриотични чувства. Голяма дейност развиват клубовете на дружбата — пишат се писма до различни страни, уреждат се изложби с получените предмети, чертаят се карти на местата, с които се кореспондира. В някои училища са обзаведени специални стаи на пролетарския интернационализъм. Приятно ни беше да видим на много места нашето национално знаме, наши пионерски значки и различни картички.

В редица области на Украйна е подхванато движение за изучаване родния край. С издирените материали се уреждат изложби в коридорите или в специални стаи, периодически се правят кътове. Най-активните кръжочници-историци се подготвят за екскурзоводи — при това освен на руски и украински език, още и на английски, френски, немски, италиански, испански език: каквито езици се изучават в съответното училище. Цялата украса в училищата също е подчинена на патриотичното и интернационалното възпитание на учениците. Пионерските стаи се поддържат образцово.

Много и най-разнообразни са формите за комунистическо възпитаване на учениците. Хубаво впечатление ни направи, че във всяко училище се върши голяма и конкретна работа, но не по всички му съставки едновременно, а периодически си поставят определени по-конкретни възпитателни задачи, над които се съсредоточава внимането и се постигат добри резултати.

Стоян ПЕЕВ

На здравен пост

Медицинските работници от Зафирово през този месец положиха много усилия в борбата против различните заболявания. Те организираха основен преглед на омъжените жени от 20 до 60 години против ракови заболявания. След работно време медицинският персонал отделя по един час за лечение на болни, за които няма място в болницата.

Беше организиран и седмичен преглед в детската градина. Може да се каже, че най-големи са грижите за бъдещите членове на обществото ни — пеленачетата от един месец до една година. Те са разделени по райони и на всеки служител се пада по 3-4 деца. Всяка сутрин се дава отчет за здравословното им състояние.

Радка ВАСИЛЕВА

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Пламенен патриот и писател-хуманист

(По случай 60 години от смъртта на К. ВЕЛИЧКОВ)

Кратък, но изпълнен с много енергия и благородни пориви е животът на Константин Величков.

Закърмен още твърде млад с революционните идеи на своето време, след завършване на цариградския лицей Величков се връща в родния си град Пазарджик и се посвещава на активна дейност по подготовката на Априлското въстание — обикаля села и градове, агитира. Заловен и хвърлен в турските зандани след поражението, той стоически понася страданията, проявявайки твърдост и мъжество.

След Освобождението Величков бързо израства като крупна фигура в политическия и културния живот на Източна Румелия. Но когато в страната възтържествува партията на „казионните" и Стамболов започва да преследва русофилите, честният патриот Величков в знак на протест — както Вазов — заминава като „самоволен изгнаник" в Италия. Във Флоренция той учи живопис и проявява безспорен талант на художник-реалист. Написва и прочутите си „Писма от Рим", в които говори с възторг за картинни галерии и музеи, съхранили творенията на велики живописци от епохата на Ренесанса.

При крайно лоши битови условия, с разклатено здраве и с пареща като жарава тъга по родината Величков през тези години се отдава всецяло на литературни занимания. В света на изкуството той търси не само „тихо пристанище" сред буриге на живота, а и средство да излее гнева си от политическата корупция в младата българска държава, болката си от нищетата, в която живеят отрудените хора, мечтата си да види България „истински свободна". Така се раждат нежните „Цариградски сонети", мемоарната повест „В тъмница", десетки разкази, драматически етюди, стихотворения за деца. Ако потърсим общото, онова, което ги сродява, което е основен мотив в тях, веднага ще се натъкнем на темата за любовта към родината. Родината за Величков е навсякъде — и в ласката на любимата, и в безгрижния невинен смях на детето, и в полъха на южняка, и в тихия колнеж за отмора край простодушните земляци.

„Обичам те, обичам те,
родино мила,
за всички мечти, от кои съм
се пленил,
за всички радости, кои си ми
дарила,
за всички горести, кои съм с
теб делил" —

изповяда развълнувано Величков. А в сонета „Уединение" говори, че когато види кораб да пори вълните към отечеството му, със сълзи на очи облажава щастливците. „О, дайте ми родната ми скъпа!" — простенва поетът.

След свалянето на Стамболов Величков отново се връща в България. Назначен за министър на народното просвещение, той се заема с основаването на рисувално училище; грижи се за театъра, като отпуска стипендии на даровити артисти да се учат в чужбина (А. Будевска, К. Сарафов и др.); издава закон за задължително доставяне по два екземпляра от всяка печатна книга на народните библиотеки в София и Пловдив... Усилено се занимава и с литературна дейност. Междувременно обаче партизанските страсти, произволите и безправието в страната отново се засилват. Народът негодува. На път за тържественото откриване на Народния театър Фердинанд е освиркан от прогресивното студентство. Величков смело застава на негова страна. Той пише протестно писмо до царя по повод закриването на университета, подписано от хиляди граждани. Но най-големият връх на неговата неподкупна съвест и гражданска доблест е държанието му по време на представлението на „Доходно място" на Островски. Когато почувствува, че министрите и депутати започват да напускат салона, Величков се изправя и извиква към публиката: „Господа, ръкопляскайте! Ръкопляскайте! Това там на сцената е нашият днешен политически живот!"

След няколко дена Величков напуска министерския пост, разпродава покъщнината си и заедно с жената и детето си напуска България. „Живее се в поробена страна — пише той на прощаване във вестник „Ден". — Не се живее в опозорена страна, особено когато си се родил в нея и си носил вериги за нея. България обаче навсякъде ще я нося в сърцето си и ней ще бъдат всички мои мисли и чувства."

Венелин МИТЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ОКРЪЖНИ КОННИ СЪСТЕЗАНИЯ

На 12 т. м. край град Дулово секцията по конен спорт организира големи окръжни състезания, в които участвуваха над 35 коне, кобили и жребци от отборите на 12 села от нашия окръг и две от Шуменски.

Състезателните коне, кобили и жребци бяха пуснати на една и две обиколки на 1 600 метра и 3 200 метра, като класирането стана въз основа на времето за пробега. На една обиколка с най-добро време се класира Ангел Мутафчиев с кобила Цушима от отбора на Дулово, като преодоля разстоянието за 1 м. и 58 сек. Второ място зае Иван Димитров с кобила Веста лка от отбора на Алфатар, а трето — Илия Михалев с кобила Веска от отбора на Калипетрово.

На две обиколки бяха пуснати общо 9 кобили. Първи преодоля разстоянието от 3 200 метра Фейзи Еминов с кобила Алеха от отбора на Паисиево с време 4 м. и 6 сек. На второ място е Ангел Димитров с кобила Махита от Браничево и на трето Нико Василев с кобила Лили от отбора на Калипетрово.

На отделна гара, на две обиколки бяха пуснати и състезателните коне. На първо място се класира Ангел Мутафчиев с жребец Елеватор на ТКЗС — Дрнолик, следван от Фензи Еминов с кобила Сивка от Паисиево и Калин Великов с жребец Гапис от Белица.

Отборите се представиха общо взето добре, въпреки малкото време за подготовка. В отлична форма се оказа кобила Алеха от Паисиево, която бе абсолютен първенец в бързината на една и две обиколки. Много обещаваща е кобила Цушима от Дулово, която се класира само на няколко секунди след Алеха.

Георги КОТЕВ

Образцово КИНО

Качествените прожекции, хигиената и уютността в салона на киното в с. Окорш са пред поставка киното да изпълни годишния си план предсрочно с два месеца. То реализира 4 850 лв. вместо заплануваните 4 700 лв. Ценна помощ на киното оказват партийният комитет, Комсомолът и училището. Досега киното е посетено от над 31 300 зрители, което ясно показва успешната му работа.

На екрана се представят български, съветски и други филми, които често се радват на колективно посещение.

Дългогодишен отговорник на киното е Махмуд Садъков. Той е награден с грамота по случай VI конгрес на Профсъюзите за активно участие и високи успехи в съревнованието. Носител е на паспорта на дружбата.

Киното в с. Окорш се бори за първото място в окръга.

Владимир ПОПОВ

Купите — с нови притежатели

СЕЛАТА Калипетрово и Ситово приеха на 11 и 12 т. м. най-младите баскетболисти — първенци на пунктовите първенства, за да определят новите носители на купите на Окръжния пионерски дом.

В село Калипетрово жребят си изигра лоша шега, като още в началото противопостави в предварителните групи най-силните. Във финалната борба за първото място обаче не можахме да наблюдаваме качествена игра. В желанието си за победа отборите на с. Главиница и училище „Кирил и Методий" — Силистра изразходиха много сили и нерви и последният съдийски сигнал обяви за победители пионерите на с. Главиница. След тях се наредиха училищата „Кирил и Методий" и „Вапцаров" — Силистра, Старо село, Иширково, Сокол, Калипетрово и Средище.

В Ситово се наблюдаваше интересна и динамична игра при пионерите. В първа група представителите на училище „Отец Паисий" — Силистра победиха Айдемир с краен резултат 25:16. Във втора група, с много желание и воля за победа училище „Кирил и Методий" успява да се наложи над достойния си противник — отбора на с. Нова Черна, с две точки разлика. Във финалната борба въпросът за първото място остана да се решава от двете силистренски училища. И когато бе даден последният съдийски сигнал, малките представители на „Отец Паисий" се радваха на извоюваната победа. Но една досадна грешка, допусната от техния треньор, помрачи усмивките на лицата им и накара организаторите на първенството да се базират на Наредбата и да присъдят служебен резултат — 2:0 за училище „Кирил и Методий". По този въпрос не желая да коментирам. Но разочарованието на действителните победители беше голямо.

Ангел КАЛИНОВ

ВАЖНО! ВАЖНО!

ИСПАНСКИЯТ ЦИРК „БАРЦЕЛОНА" ще гостува от 17 до 20. XI. в Силистра. Той ще бъде построен на игрището до ДМЗ „Стомана".

Представления — дневни 10 и 16 ч., вечерни 20 ч.

След триумфалното си турне из целия свят испанският цирк „БАРЦЕЛОНА" — най-големият чуждестранен цирк (3 500 СЕДЯЩИ МЕСТА), пребивава в Силистра. Циркът е изграден от специални пластмасови конструкции, с парно отопление и климатична инсталация. АРТИСТИЧЕН СЪСТАВ ОТ 120 ДУШИ.

Цирк „БАРЦЕЛОНА" представя една весела, жизнерадостна програма с голямо жанрово разнообразие на номерата. Уютност, фееричност, красота, динамика и екзотика: темпераментни испански танци, ексцентрично бикоборство, дресура на коне — висша школа, летящи трапци, баланси, жонгльорство, гастрол на ЯПОНСКАТА ИЛЮЗИОНИСТКА СУ-ЗУ-КИ и китайски еквилибристи и акробати. Участвува един от най-добрите клоуни на Европа — ПЕПИНО.

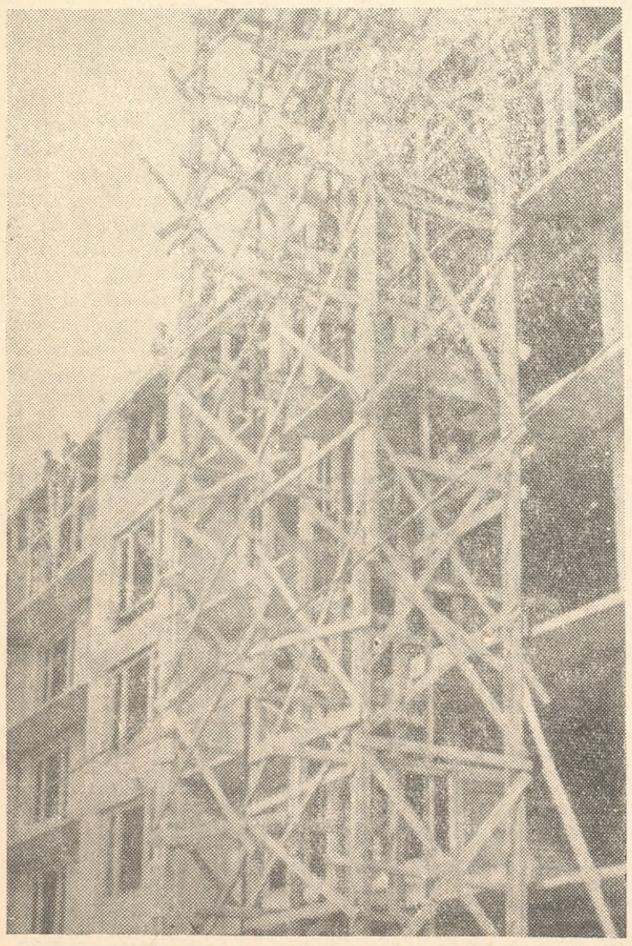
МАНЕЖЪТ СТАВА ДЖУНГЛА — минават всички видове тропически животни. МАСОВА ДРЕСУРА НА СЛОНОВЕ, ЛЪВОВЕ, ТИГРИ И ШИМПАНЗЕТА.

Дирекцията на цирк „БАРЦЕЛОНА" Ви кани на своите спектакли!

ОРГАНИЗИРАНИ колективни посещения на трудещите се от ТКЗС, учреждения, предприятия и заводи се ползват с предимство и улеснение.

УЧАЩИТЕ СЕ ползват 50 % намаление само в организирани колективни посещения от съответните училища.

ВАЖНО! ВАЖНО!



Силистренски пейзаж. Снимка: Али РИЗОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 135 (1299) | Събота, 18 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За пръв път

Добре започна своята работа трудовият колектив на керамичната фабрика — Силистра. Въпреки това, трудно се убеждаваха хората във възможността планът да бъде изпълнен пред срочно. От много години насам фабриката приключваше с неизпълнен план.

Но ето че дойдоха и първите успехи. Те окуражиха хората. На 15 ноември годишният план бе изпълнен с 45 дни преди срока. Сега керамиците напрягат всичките си сили да произведат до края на годината още 1 500 000 броя тухли, толкова необходими за строителството в нашия окръг.

Васил КОЖУХАРОВ

20 ноември — Международен ден на учителя

Неуморими борци за обществен прогрес

За тринадесети път тази година учителите от цял свят ще честват своя голям празник — Денят на международната учителска солидарност.

На 20 ноември 1954 години представители на няколко международни федерации приеха документ с голямо международно значение — Хартата за правата на учителя. Тя включва в най-общи линии правата на учителите от цял свят, определя тяхната роля в обучението и възпитанието на подрастващото поколение, в развитието на бъдещото общество.

Приетата Харта е документ, съгласно който работниците по просветата от всички кранща на света с различни възгледи и убеждения могат да чувствуват подкрепа както при изпълнение на своя професионален дълг, така и в изпълнението на висшите цели на образованието — свободно развитие на човешката личност, икономически, социален и културен прогрес на обществото, гаранти ране на човешките права и свободи, взаимно разбиране на народите и запазване на мира в цял свят.

Днес в нашата страна учителството представлява огромна армия от борци за това най-велико и благородно дело. Като достойни потомци на плеадата просветители от дълбока древност до наши дни, те с гордост носят силата и обаянието на народния учител. Наред с ликовете на създателите на славянската писменост Кирил и Методий, с борците за национална култура Бачо Киро, Ботев, Левски, с образа на кристално чистия народен учител и революционер, основоположника на научния комунизъм у нас Димитър Благоев, днес българският учител е верен войник на народа. Под мъдрото ръководство на Българската комунистическа партия учителите от нашата страна дават своя голям принос в подготовката на строители за бъдещето комунистическо общество.

Големият разцвет на образованието в Силистренски окръг е също дело на нашето учителство. 2 400 учители и възпитатели в 133 учлища работят всеотдайно за развитието на хилядите подрастващи. С гордост можем да отбележим, че учителите в окръга ни са пионери на движението за комунистически труд. Сега броят им е 600. Най-добрите 80 учители са удостоени с високо звание — ударник на социалистическия труд.

На 20 ноември учителите от Силистренски окръг още веднъж ще манифестират своята братска солидарност с дейците на просветния фронт, с борците за щастливо детство, за мир.

Нека им пожелаем сърдечно, успех в тяхната благородна работа, в борбата им за обществен прогрес.

СЪСТОЯНИЕ И ПРЕДСТОЯЩИ ГРИЖИ ЗА ПШЕНИЧНИТЕ ПОСЕВИ

Борис СИМЕОНОВ — директор на Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево

През тази есен селскостопанските труженици в нашия район положиха огромни усилия за своевременно освобождаване на площите и извършване на висококачествена сеитба на пшеницата. В основни линии сеитбата приключи в оптималния срок 1-25 октомври. Валежите, които паднаха по време на подготовката на почвата и самата сеитба, осигуриха навременно и дружно поникване на семената.

Какво е сега състоянието на посевите? Те са много добре гарнирани. Които са засети до 15 октомври, вече имат по два и три братя, а останалите са на два-три листа или началото на братене.

Какви грижи трябва да бъдат положени за посевите до настъпване на зимата?

Преди всичко незабавно трябва да се подсеят празните места, резултат на пропуски при самата сеитба било около дърветата, стълбовете и др. Не се ли направи това, ще се губи площ. Тези места през вегетацията обикновено силно заплевеляват и стават развъдници на вредители и болести.

Борбата за високи добиви от пшеницата през последните години показа убедително, че торенето е мощен фактор, който обаче трябва умело да се използува. Много важно условие е преди сеитбата да се внесе суперфосфат, който гарантира укрепването на растенията и успешното им презимуване. Ето защо, ако има площи, на които по една или друга причина не е разхвърлен суперфосфат, това трябва да се направи сега върху посева, като се внесат по 25-30 кг на декар.

Ефективността на тези торове в случая ще бъде по-ниска, но те ще подпомогнат развитието и по-доброто презимуване на растенията, а от друга страна ще дадат възможност през пролетта да се тори с по-големи количества амониева селитра. Да се повиши ефективността на нейното действие.

При сегашното състояние на посевите, при черноземните почви подхранване с амониева селитра трябва да се извършим там, където е сято след 20 октомври, където все още не е започнало братенето, особено след предшественик царевица и слънчоглед. При ранната сеитба и при бобовите предшественици, където посевите са добре гарнирани и растенията имат по два-три братя, не е нужно сега да се внася амониева селитра. Дадена през есента, тя активизира братенето и посевите се състятават, без да има нужда от това.

При сивите горски почви, площите, които не са торени предсеитбено, трябва сега да се подхранят с по 15-20 кг амониева селитра на декар. Изключение може да се направи само на посевите с голяма гъстота, при които цялото количество амониева селитра следва да се внесе през пролетта. Сега трябва да се подхранят и ивиците от 20-30 метра успоредно на поясите, тъй като тук през пролетта снегът се стопява по-бавно. Обикновено при тези случаи се закъснява с торенето и растенията изостават в растежа и развитието си.

Необходимо е да се положат и грижи за опазването на посевите от някои неприятели. При тазгодишната топла и влажна есен добри условия за разпространение намира житният бегач. Наложително е да се следят посевите и да се вземат ефикасни мерки за борба чрез пръскане с тиофосфорни препарати. Особенна осторожност е необходима, където пшениците е засята след стърнище.

Условията през лятно-есенния период благоприятствуваха за масовото намножаване на мишките, които сега, макар и на отделни петна, нанасят сериозни щети на посевите. Борбата с тези вредители трябва да започне отсега с примамки, приготвени от сварени пшенични семена, третирани с 3-процентов цинков фосфид и 1 процент олио. С успех може да се използува и елдрин за пръскане на посева на местата, където се намират колониите.

Както беше посочено, посевите от пшеница в настоящия момент са в добро състояние. Това дава възможност, след полагане на допълнителните грижи, да изпълним задачите за производство на повече зърно, задачи, поставени пред нас от Партията и правителството.



В двора на ремонтната работилница на ТКЗС — Ситово кипи задружен труд. Тук са и механизаторите от с. Искра. Те използуват хубавото време за подготовка на прикачния инвентар.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Две награди

На 15 ноември в Завода за металорежещи машини бе проведено тържествено открито партийно събрание. Кратък доклад за работата на партийната организация изнесе др. Борислав Стоянов, заместник-партиен секретар. Той изтъкна, че благодарение усилията на партийната организация и усърдието на целия трудов колектив планът за десетмесечието е изпълнен 109,59 на сто. Създадена е реална предпоставка за предсрочното изпълнение на годишния план.

Др. Иван Ангелов, секретар на ГК на Партията, сърдечно приветствува колектива на завода и връчи на партийната организация знаме, изпратено от Хмелницкия градски комитет на КПСС, и вимпел от Завода за трансформатори в гр. Хмелницк.

За да приветствува колектива на завода, бе пристигнал и др. Добри Михайлов от Окръжния комитет на профсъюза на работниците от машиностроенето, химията, енергетиката. В своето изказване той отбеляза, че в продължение на няколко дни колективът на завода получи две знамена — от Централния комитет на профсъюза на машиностроителите и Министерството на машиностроенето, юбилейно знаме за постигнати най-високи успехи за 9-месечието, а също така и знаме от Хмелницкия градски комитет на КПСС. Другарят Михайлов съобщи, че по решение на бюрото на ОК на профсъюза на работниците от машиностроенето, химията и енергетиката заводският колектив се награждава с радиограмофон „Акорд".

Събранието изпрати писмо до ГК на КПСС в Хмелницк, в което се изразява укрепващата дружба между двата народа и увереност, че колективът на ЗММ — Силистра ще изпълни годишния си план за 11 месеца.

П. СТОЯНОВ

Да се запази качеството

Тютюнопроизводителите от бригадата на с. Долно Ряхово обработиха около 600 дка тютюн от сорта „Трапезунд". Вниманието на кооператорите от четирите звена беше насочено към получаване на висококачествена продукция. Затова всички агротехнически мероприятия се изпълняваха навреме. Това осигури звената да получат общо около 140 000 златни низи.

Постигнатият резултат можеше да се повиши още повече, ако бяха обрани напълно и последните тютюневи листа. Благоприятно време имаше, но кооператорите бяха ангажирани напоследък с изпълнението на други срочни селскостопански задачи.

Тютюнопроизводителите склдираха изсушената продукция в проветриви складове и навеси. Благодарение на това се запази високото й качество. Така се избягна грешката от миналата година, когато тютюнът беше складиран в сушилните. Тогава той понижи качеството си, почерня, мухляса от есенните дъждове и мъгли.

Преди десетина дни хората от четирите звена започнаха манипулацията на тютюна. За тази цел предварително бяха уточнени и подготвени помещения, които се отоплявят. Дневно се елпезират около 2 500 низи. Съгласно дадените указания от специалистите, тютюнът се дели главно на три основни качества.

Най-добри и сръчни са Феиме Османова, Васвие Исмаилова, Фатме Османова, Иванка Василева и др. Те манипулират дневно по 40-45 низи. Балирането извършват с голяма сръчност Сали Еюбов, Георги Димитров, Васил Борисов и над 70-годишният дядо Осман Кюрдов. Като дългогодишен и опитен тютюнопроизводител той връзва на ден по 17 бали. На първо място е звеното на Хюсеин Хасанов, елпезирало досега 8 000 низи. Общо в бригадата са обработени 20 000 низи. Приготвени са 570 бали. Наскоро ще започне продажбата на манипулирания тютюн в приемателния пункт в с. Малък Преславец. Очаква се цялата реколта да бъде продадена при добра изкупна цена.

Един сериозен въпрос обаче буди тревога в тютюнопроизводителите. При сегашния темп, обработката на низите ще продължи и след Нова година. Това безспорно ще понижи качеството на продукцията. Ръководството на бригадата трябва да положи усилия, за да се ускори тази важна задача. Броят на хората в звената е намален сравнително много. Най-вече в звеното на Васил Борисов и Мехмед Мемишев, където от 25 човека работят 15-16.

В селото има и други свободни хора, които не се търсят. Кооператорите от другите звена вече се освобождават от своите задължения. Те също трябва да се организират в помощ на тютюнопроизводителите. По този начин, ако се ускори работата и се елпезират дневно не по 2 500, а 7-8 хиляди низи, както бе през миналите години, манипулацията ще завърши преди Нова година.

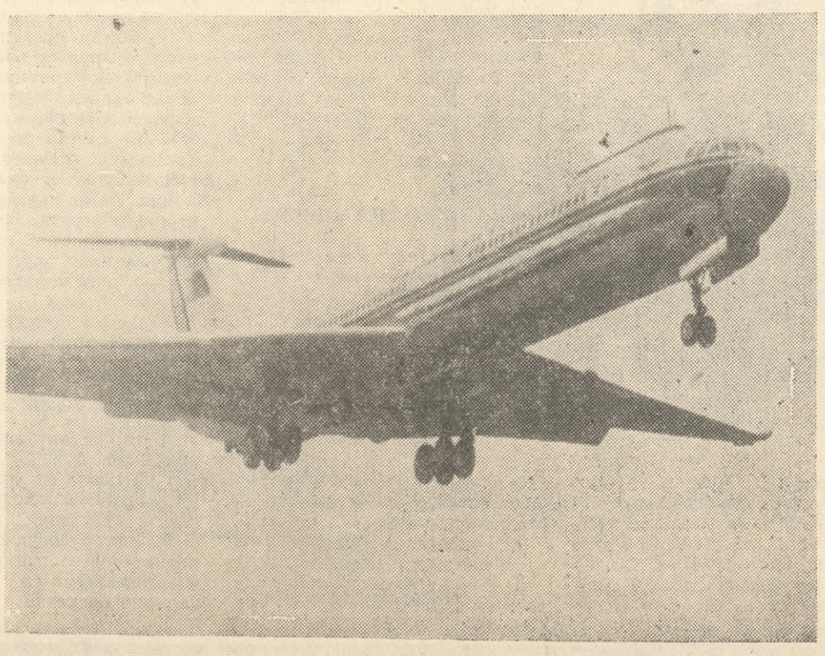
Халил ИБРАХИМОВ

(наш кореспондент)

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ



Стената на Братската ВЕЦ



Гражданският въздушен флот на СССР получи нов въздушен лайнер. „ИЛ—62" в полет.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Утре, 19 ноември, в 9,30 часа преди обяд в салона на Окръжния народен съвет ще се състои окръжна читателска конференция на тема: „Младият герой в съвременната българска литература". Докладът ще бъде изнесен от младия поет Симеон Манолов. Артистката Славка Матова, която ще гостува на конференцията, ще изнесе рецитал върху съвременни творби.

* * *

Тази вечер Окръжният комитет на ДКМС, ОК на Съюза на българските учители, отдел „Народна просвета" при ОНС и Клубът на младите учители организират в ресторант „Алпина" вечер, посветена на Международния ден на учителя.

* * *

Естраден състав за турското население в България при драматичния театър „Васил Друмев" — гр. Шумен, носител на ордените „Червено знаме на труда" и „Кирил и Методий", ще представи на 21 и 22 ноември пиесата „Чудак" от Назъм Хикмет. Начало на представлението 19,30 часа.

* * *

Преди три дни, на 15 ноември, Държавното търговско предприятие — Силистра откри на пазара в града нов магазин за отоплителни съоръжения. В него ще се продават всички видове печки за твърдо гориво и нафта, тръби за печки и други материали. Магазинът се помещава в обширен павилион, изработен от колектива на трудово-производителната кооперация „Метал" — Силистра.

Близо до квартал „Гагарин", срещу Държавното автомобилно предприятие, ОТП откри още един магазин за месо и риба. Магазинът е обзаведен с модерни съоръжения и красива търговска мебел.

* * *

В неделя от 14 часа на градския стадион ще се проведе контролна футболна среща между отборите на „Черно море" — Варна и „Доростол" — Силистра. Да пожелаем на нашите футболисти добро представяне!

* * *

В събота от 14,30 часа, също на градския стадион, ще се състои футболна среща за окръжно първенство между ФК „Септември" — Силистра и „Раковски" — с. Калипетрово.

* * *

На спортния комплекс в Силистра, от 9 часа на 19 ноември (неделя) ще се проведе окръжен турнир по волейбол за мъже и жени.

* * *

От 17 до 20 ноември в гр. Силистра гостува световно известният испански цирк „Барселона". Типично за цирка е това, че конструкцията му е от пластмаса и е съоръжен с климатична инсталация. На спектаклите ще се представят 120 циркови артисти с богата и интересна програма. Циркът е построен на спортното игрище срещу ДМЗ „Стомана".

Пред пленума на ОК на БКП по патриотичното възпитание

Нима въпросът е маловажен?

Останах крайно изненадан, когато получих контравъпрос вместо желания отговор. Секретарят на партийния комитет при Стройрайона в Силистра Йордан Петров като че ли за първи път чуваше, че има специално решение на Политбюро на ЦК на БКП по патриотичното, класово-партийното и интернационалното възпитание. Не бе осведомен, че наскоро ще се състои и пленум на Окръжния комитет на Партията, който ще направи преценка за досегашната работа в окръга във връзка с изпълнението на това решение.

Разговорът ни се въртя в повечето случаи все около производствената работа на строителите, които през тази година работят добре. Ние споделяме голямата радост, че Стройрайонът ще изпълни годишната си производствена програма. Но едни са задачите на партийния комитет в областта на производството, а други по патриотичното възпитание.

Много пресилено би било, ако кажем, че в Стройрайона не е направено почти нищо. Ала сторено не е системно и липсва целенасоченост. Фактът, че и досега партийният комитет и първичните партийни организации не са разглеждали и обсъждали този въпрос, сам по себе си достатъчно ясно говори. Организираните екскурзии за първенците до Москва и из страната не могат да заличат лошата представа за незадоволителната дейност. Вярно е, че екскурзиите съдействуват извънредно много за патриотичното и интернационалното възпитание на ония строители, които са били наградени. Те обаче са единици, а колективът е многоброен.

Съгласни сме, че в лекторията в системата на партийната просвета са включени интересни теми за героичното минало на нашия народ и за историята на Силистра. Лекциите са добре подбрани и лекторите ще запознаят участниците с някои моменти от славното минало на Партията и страната. Оправданието, че при изнасянето на лекциите присъствуват не само слушателите, а и ръководители и служители, не може да се вземе за основателно. Истината е, че голямата част от колектива остава извън обхвата на дейността по патриотичното и интернационалното възпитание. А нали целта е във всяка инициатива да участвуват всички работници, да се постига нужната ефективност.

В Стройрайона работят много млади строители — близо половината от работниците. И грижата за тяхното патриотично, класово-партийно и интернационално възпитание е дело преди всичко на общостроителната партийна организация. Тя е задължена да насочва комсомолската организация в тази насока. Вярно е, че партийният комитет отделя голямо внимание за организационното укрепване на комсомолската организация. Но наред с това той не трябва да забравя и възпитанието на комсомолците.

Налага се час по-скоро партийният комитет при Стройрайона да преразгледа досегашната си работа по патриотичното възпитание. Да направи всичко възможно тя да стане последователна, системна и целенасочена, а не кампанийна. Това задължение имат и отделните първични партийни организации. Иначе не би могло да се постигнат тъй желаните резултати.

Вълчо РАДЕВ

НИКОЛА ПЕТРОВ НИКОЛОВ — КАРАДЖАТА

ЗНАМЕНОСЕЦЪТ

В огъня на борбата срещу фашизма изгоря и младият партизанин-ремсист Никола Петров — Караджата от село Брадвари, Силистренски окръг. Той загина за нашата свобода и щастие в деня, когато навършваше точно 22 години.

Беше смел партизански командир, активно участвуваше в акциите и битките на партизанската бригада „Чавдар". Добър организатор, агитатор и пропагандатор на светлите комунистически идеи сред работниците и младежта.

Неотдавна поетът-партизанин Веселин Андреев ни изпрати препис от разказ на Никола Петров — Караджата. По всяка вероятност разказът бил предаден за отпечатване в списание „Въстаник", издавано от партизанската бригада „Чавдар". Доколкото др. Андреев си спомня, оригиналът може би е предаден за изложбата на Съпротивата през 1945 година, уредена от някогашното Министерство на пропагандата. Но много от предадените от него експонати пропаднали, та може и оригиналът на ража за „Знаменосецът", написан от Никола Петров — Караджата, да е загубен.

Разказът свидетелствува за будната съвест на автора, за негового топло и сърдечно отношение към борците, тръгнали да защищават Родината от враговете. Ранната смърт попречи Никола Петров — Караджата да изяви още по-добре своя белетристичен талант, да напише и други разкази, чрез които да разкрие голямата обич на партизаните към Отечеството, към народа...

В. Р.



БАЛКАНЪТ е пуст. Силен, студен вятър раздухва ранния сняг, паднал по високите, голи хребети на Стара планина. Тук, под високия връх, сноши е отседнала да пренощува малка чета от млади народни въстаници — борци срещу германските поробители.

Нощта си отива. Слънцето за руменява високите върхове. Всички спят — само часовоят бодърствува.

Изведнъж той забелязва някакви тъмни фигури и бързо събуди другарите си.

На всички стана ясно: през нощта врагът бе обградил цялата местност, заемайки и високата, под която се бе разположила четата.

Боят бе неизбежен.

Стрелбата започна бързо — и учестена. Позициите на врага бяха отлични и той биеше открито по въстаниците, залегнали зад малки и лоши закрития. Картечниците гракаха от двата фланга по хребета, който даваше предимство на врага.

Куршумите свиреха покрай главите на смелите въстаници. Но те бяха неустрашими. Мощно „ура" се разнесе наоколо, сякаш те искаха да надвикат воя на картечниците.

— Напред, другари! — вик на техният командир. — Ата кувай!

Един след друг се дигаха бойците, прибягваха, залягаха, пак се надигаха. Със силен огън те напираха срещу позициите на врага. Но картечниците гракаха непрестанно.

— Предайте се! — чуха викове от фашистите.

Но това още повече вбеси патриотите и те още по-яростно на падаха. За смъртта никому не идваше на ум.

— Стягай обръча! — чу се отново фашистка команда.

От фашистите никой не се надигна за атака, но лудо тракаха картечниците. Колко ли жертви ще дадат младите патриоти, ако минат през техния огнен обръч?

Тежко е положението на обградените народни синове. Врагът е много по-многочислен, по-добре въоръжен, на много по-добри позиции. Но има ли положение без изход за смелия партизанин?

В това критическо положение се чу силният глас на Горан Знаменосецът:

— След мене, другари!

Екна отново мощно „ура". Бойците от десния фланг, начело със Знаменосецът, смело плъзнаха по височината — срещу картечницата, която прегражда пътя на патриотите.

Картечарите бяха изненадани от смелите щурмовци.

— Ей сега ще се предадем! — извика Знаменосецът и хвърли бомбата си.

Картечницата млъкна. Прислугата бе избита. Смело се спуснаха в последна атака младите щурмовци.

Но Горан вече не бе между тях — вражи куршум бе пронизал гърдите му. Те взеха картечницата и я насочиха срещу врага. Останалите четници се окуражиха още повече и полетяха напред.

Стражарите ударихо на бяг. Патриотите отново бяха господари на планината. Те се събраха — горди от победата. Само безсмъртният Горан Знаменосецът лежеше възнак, с пронизани гърди...

Той падна, за да спаси живота на другарите си и за свободата на своето поробено отечество.

ПАТРИОТИЗМЪТ
като емоционално и идейно явление

Едно от дълбоките чувства, които притежава човек, е патриотизмът. Чувството на горяща любов и преданост към отечеството, т. е. към народа, родната земя и родната култура, е така свързано с човешките емоции и мислене, че става неделимо от човешката природа. Макар и напълно естествено явление за съвременния човек, патриотичното чувство не е вродено в човека, а придобито в процеса на неговото обществено развитие. Неговите първи прояви са резултат на емоционалната връзка на хората със заобикалящата ги родна среда. Откъсването от тази среда по едни или други причини е предизвиквало носталгия и копнеж по нея отначало като чисто емоционални, чувствени прояви.

В хода на историческото развитие това чувство все повече се превръща в сложно психическо явление, което, пречупено през призмата на социалните и класови отношения, придобива съзнателен социален характер, превръщайки се във важен съставен елемент на идеологията. С това от обикновена емоция патриотизмът постепенно става социално-нравствен принцип, с който се характеризира отношението на човека към отечеството му, проявено в определен начин на мислене и действие.

Патриотизмът е сложен комплекс от осъзнато социално чувство, характеризиращо се с изключителна трайност, твърдост, сила и дълбочина, породено от голямата обич към родната земя, съзнанието за неделимост от народа, грижата за неговите интереси, стоящи над интересите на отделната личност; гордост от социалните му и културни достижения, съчувствието към народните страдания, мъка за социалните и обществени пороци, вярност към идеалите за светлото народно бъдеще и готовност за саможертва в името на тяхното реализиране. „Патриотизмът — писа Ленин — е едно от най-дълбоките чувства, затвърдени от вековното и хилядолетно съществуване на обособените отечества".

От чисто емоционалната връзка на хората от рода и племето с родната земя патриотизмът постепенно в продължение на хилядолетия израства до едно сложно идейно явление — национално самосъзнание. Дълбоката същност на националното самосъзнание независимо от различните му, конкретни социални и класови прояви е чувството за национално достойнство и национална гордост. Националното достойнство характеризира политическите, духовните и нравствените ценности на нацията и отношението на народа към тях. То е форма на народностен самоконтрол за спазването на такова поведение и извършването на такива деяния и постъпки, които да съответствуват на изискването за по-нататъшното утвърждаване, поддържане и обогатяване на тия ценности.

Съзнанието за национална гордост е дълбоко осъзнатото чувство за национално достойнство, че човек принадлежи към дадена нация, притежаваща създанени в процеса на нейното историческо развитие ценности, като: звучен език, ранен произход на писменост, колоритни обичаи, героични, военни и революционни прояви; към нация, която е дала своя принос за прогреса на обществото и обогатяването на човешката култура. То стои в основата на истинския патриотизъм на широките народни маси и водещите ги прогресивни класи. Пречупено през призмата на обществените отношения и политиката на господствуващата класа, съзнанието за национална гордост получава съответно класово идеологическо съдържание, отговарящо на нейните икономически и политически интереси.

Както пролетариатът се гордее с това, че живее от собствения си труд, а капиталистът за това, че живее от труда на другите, така и господствуващите класи в капиталистическите страни влагат свои класови чувства и разбирания за национална гордост. За тези, които проповядват политика на завоевания и опити за установяване на световно господство, е гордост, че са установили владичество над други страни; за тези, които проповядват миролюбива политика и не владеят чужди земи, е гордост, че са мирен, отдаден на творчески труд народ. За да обосноват идеологически тясно класовите си интереси и стремежи, експанзионистичните среди в някои империалистически страни изопачават историческия път на нациите и чрез насаждането на расови предразсъдъци превръщат чувството за национална гордост във фанатичен национализъм и шовинизъм.

Изхождайки от обстоятелството, че пречупването на чувството за национална гордост през мирогледа на господствуващата класа може да попречи на правилното интернационално възпитание на пролетариата, комунистите винаги са се стремели да разкриват неговото буржоазно класово съдържание в условията на капиталистическия строй. Това не означава, че на комунистите и пролетариите е чуждо чувството за национална гордост. Комунистите и пролетариите не са абстрактни същества, а конкретни хора, които живеят на определена територия, синове са на даден народ, те осъществяват своята борба при определена социална и културна среда и имат живо емоционално и в същото време осъзнато отношение към тая среда, към своя народ и своята родна земя.

В статията си „За националната гордост на великоруските", написана в 1914 г., Ленин дебело подчерта, че на великоруските съзнателни пролетарии не им е чуждо чувството за национална гордост, те искрено обичат своя език, своята родина и се гордеят с поколенията-революционери от Радишчев до болшевиките. „Ние сме изпълнени — писа Ленин — с чувство на национална гордост, защото великоруската нация също създаде революционната класа, също доказа, че е способна да даде на човечеството велики примери за свобода и социализъм".

Нужно е не отричане и игнориране на чувството за национална гордост у пролетариата, а неговото научно обосноваване и разкриване на диалектическата взаимна връзка между националното и интернационалното.

Истинският патриотизъм в наше време е едно осъзнато, но научно обосновано чувство за национално достойнство и национална гордост. Той няма нищо общо с националистическата ограниченост, открита винаги за варварските страсти и дивашките инстинкти, а е едно проникновено социално чувство на любов и привързаност към отечеството, облагородено от идеите на хуманизма и интернационализма — отражение на закономерностите на общественото развитие и логиката на историческия процес.

Лука ВАЙСИЛОВ

РАДОСТ

Едва ли бихме могли да си представим радостта на Иванка Митева...

В магазина тя постъпи, още когато правеше първите си крачки в живота. Оттогава изминаха цели десет години.

Слабата й фигура я прави още по-младолика и трудно би повярвал човек, че има десетгодишна практика като магазинер. Някои по-възрастни хора от селата я наричат момиче. Други я познават — десет години пазаруват в Тутракан от нея. Запомнили я все така учтива, добра.

Едно тежеше на Иванка — тесен, претъпкан със стока бе магазинът й. Нямаха и свободен достъп до стоката клиентите. А да си избереш обувки, трябва да ги изпробваш.

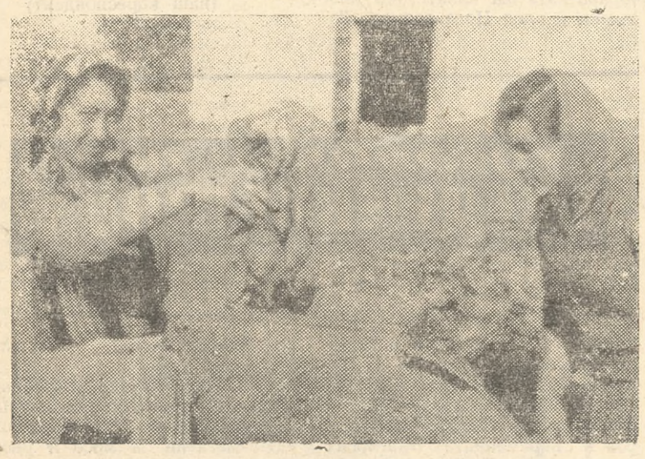
От няколко дена магазинът за обувки се помещава в просторна зала. Продавачките станаха две. Радостна е сега Иванка. Подредила е рафтовете така, както тя си мечтаеше...

И по-много хора като че ли идват сега. И всеки свободно може да си избере желаните обувки. А и възможност за доставка на повече и по-разнообразни модели обувки се открива.

— И досега изпълнявах плановете си. То не е само до плана. Първо клиентът трябва да е доволен. Но наред с това с още по-високо преизпълнение на плановете можем вече да се поздравим — споделя опитната вече магазинерка. И по лицето й се изписва присъщата й радостна усмивка.

Пък и на новата си колежка помага. Трябва да попривикне с работата. Нека и тя започне с радост, без разочарование.

Викентий ДУКАНОВ



Пълноценното хранене на телетата е една от основните грижи на телчарките Айшегюл Мехмедова и Фихрие Сюлейманова от бригадата в с. Вокил.

НА СНИМКАТА: Двете телчарки режат кръмно цвекло за телетата.

Из дейността на комисиите за народен контрол

Дейни контрольори

На призива на народните контрольори от рудник „Трояново 2" се отзоваха и членовете на комисията за народен контрол в село Голеш. На специално за седание на общинската комисия през лятото бяха приети мероприятия. Поставени бяха задачи на народните контрольори да осъществят контрол при прибирането на реколтата, при внедряването на механизацията в производството, за правилното съхранение на минералните торове и други. Голяма по мощ оказа на комисията общинският партиен комитет.

Най-активно работиха членовете на комисията по селското стопанство в село Голеш с председател Атанас Панайотов. Той е председател на общинския комитет на Отечествения фронт, а по професия е агроном. Това му помага твърде много в контролната работа.

През лятото и есента комисията направи няколко проверки по прибирането на сеното и слънчогледа, по съхраняването и употребата на минералните торове. Тя провери и качеството на есенната сеитба. Бяха открити пропуски. Комисията констатира, че в някои блокове, където люцерната бе полегнала, при косенето с машини се отрязваха само върховете на растенията, а останалата зелена маса оставаше неприбрана. Народните контрольори предложиха тези посеви да се окосят на ръка. Така за стопанството не се допусна загуба на сено.

Голямо внимание народните контрольори отделиха и при събирането на сламата. Те следяха да бъдат грижливо съхранени всички количества и да не се допусне горене на слама. В първите дни при брането на царевицата бе допускано разпиляване на зърно по площадките в стопанския двор на кооперацията. По предложение на членовете на комисията бяха взети мерки тази слабост да се преодолее, а разпиляното зърно да се използува за храна на животните.

Проверките на народните контрольори бяха насочени и към по-пълното използуване на машините. За някои трактори, които се ползват за транспортни средства, не се осигуряваха достатъчно товарачи. Комисията за народен контрол предложи към всяко ремарке да работят постоянно едни и същи кооператори, за да не се налага да се търси странична работна ръка. Това доведе до по-пълно използуване и опазване на транспортните средства, от които през лятото и есента стопанството има най-голяма нужда.

По време на есенната сеитба бе констатирано, че семената се изпращат късно за блоковете. Поради това тракторите бездействуват и губят ценно време. Този пропуск беше докладван на ръководството на стопанството, което се взе предвид и повече не се допусна машините да не работят по липса на семена.

Извършени са проверки във връзка с икономиите на средства, време и труд. Всичко това е хубаво. Но всички проверки на комисията за народен контрол са в областта на растениевъдството. В животновъдството не е извършена нито една проверка. А нима там не може и не е необходимо да се води борба за режим на икономия? Напротив, в животновъдството трябва да се правят повече проверки. Известно е, че през тази година кооперативното стопанство в с. Голеш чувствително изостава в този отрасъл в сравнение с растениевъдството. По някои показатели в животновъдството няма да се достигнат миналогодишните резултати. Именно тук трябва да се прилага по-ефикасен контрол за най-икономично хранене на животните.

Основните полски работи вече приключиха. Сега, в есенно-зимния сезон, главното внимание на народните контрольори от село Голеш трябва да бъде насочено преди всичко към животновъдството и ремонта на машините.

Емил ПРАХОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов



— Дявол да го вземе, даже аз усещам колко приятно е това. Къде намерихте този тип?

— Той говори немски — отговори фон Щирлиц.

— Момко — каза шефът на гестапо, — не би било лошо, ако помачкаш и мене.

— С радост.

— Отнасяйте се добре към него — каза фон Щирлиц, — възможно е да го взема в Берлин: такъв масажист срещам за пръв път.

Фон Щирлиц хвърли на масата пари. Коля услужливо ги скри в джоба си и кланяйки се, излезе от стаята.

Слизайки при колата, фон Щирлиц видя сина си: той стоеше в тълпата старци пред костела и непрекъснато гледаше в него, цял побелял от вълнение — само на скулите му имаше червени петна...

На следващия ден бойна група начело със Степан Богданов извърши нападение върху радиоцентъра на танковата дивизия. В престрелката загинаха трима руси и двама немци от охраната. Радиоапаратурата беше закарана в конспиративната квартира на Седой. Оттук Степан и трима негови хора заминаха заедно с началник-щаба на партизаните за разклоненията на Татрите, където партизаните от „Сокол" бяха скрили ФАУ.

Вторият апарат беше инсталиран в колата на Апел. Привечер Апел подкара колата си — със специален нощен пропуск — по шосето, което водеше за Закопане. Аня предаде на Бородин за ареста, за Берг, за своята дезинформационна радиограма, за гестаповците, определени за унищожаването на града, за плана на Химлер — тя предаваше всичко това, бързайки, хапейки от вълнение устни.

А след това тя предаде тризначни, непонятни й цифри, които написа Коля: това беше съобщението от фон Щирлиц във връзка с ФАУ. Аня се отпусна на облегалото и зачака отговор. Но Бородин не отговори веднага: той отложи отговора си за следващия ден.

ГРАДИЕНТ НА ВЯРАТА

Съобщенията: предадени от Аня, зашеметиха Бородин. Той прочете няколко пъти донесението, след това взе чист лист и написа, номерирайки получените данни:

1. Аня е била арестувана.

2. Полковник Берг, който я арестувал, е предложил своите услуги за работа против хитлеристите.

3. Аня е предала дезинформация, която отиде в центъра като особено важна.

4. Групата на Вихър е влязла в контакт с Берг.

5. Берг е предал данни за личния състав на щаба на групата армии „А" (Ако това не е дезинформация — значи това са много важни данни).

6. Вихър предаде свръхсекретни данни за плана на Хитлер относно преминаването в нелегалност на частите на СС (офицерския корпус и войниците). (По силата на своята стил на правдоподобност това прилича на свръхтънка дезинформация. Аз не вярвам. Макар че, от друга страна, кого искат да дезинформират с това? Или в резерва имат друг план за минаване в нелегалност? Възможно е.)

7. Вихър предаде фамилните имена на офицерите от СС, отговорни за унищожението на Краков. (Как е било възможно да получи такива материали?)

8. Вихър предаде данни за инженер-полковник Краух, автор на плана за унищожението на Краков, маршрутите на неговите пътувания.

9. Вихър предаде данни за линията на отбранителния вал по Одер, които са също така напълно секретни.

10. Вихър предаде данни за предвижването на партизанските съединения.

11. Предадени са данни за седем диверсии на железопътния клон, обслужващ отбранителния вал, извършени от бойната група на Степан Богданов.

12. Вихър предаде специално донесение в центъра. Генералният щаб го приел, оттам не постъпи съобщение.

Бородин си даваше напълно ясно отчет, че веднага, след като доложи за арестуването на Аня и за това, че тя е установила контакт с фашистки контраразузнавач Берг, и при това контраразузнавач от такава класа като полковника, — цялата дейност на групата на Вихър ще бъде поставена под сериозно подозрение.

„Разбира се, именно това няма да простят. Това няма да разберат. Моят Кобцов мисли праволинейно: стоя ли при фашистите? Стоя. Другите патриоти приемат честно смъртта, а тя влезе ли в сделка с фашистите? Влезе. Предаде ли в центъра дезинформация? Предаде. Предателство ли е това? Предателство. Следователно да се извика тук. Война е, няма време да се церемоним, да анализираме нюансите. Като победим — ще се разберем. А ако тя е вършила всичко това за нас? Е, това трябва още да се докаже".

Бородин отбеляза с червен молив всички останали точки, изнесени от него на листа. Последната точка — донесението в Генералния щаб — той подчерта още и със син молив.

„Както изглежда, отговорът от Генералния щаб може да спаси девойката — мислеше Бородин. — Ако оттам телефонират по ВЧ и кажат, че групата на Вихър е помогнала в операцията, за която Москва се свърза с онзи немец, който долетя в Краков от Берлин, тогава картината ще се измени. Ако сега отида при Кобцов, ще поставя под удар не само самата нея, но и всички там..."

(Следва)

НЕИЗПОЛЗВАНИ ВЪЗМОЖНОСТИ

Рентабилността на икономиката — главна повеля

ЦЕНТРАЛНИЯТ комитет на БКП и Министерският съвет определиха с постановление 44 главната задача за момента — да се осигури висока рентабилност във всички сектори на народното стопанство. Това ще рече да се повишава бързо производителността на труда и да се намалява себестойността на продукцията. Целта би се постигнала при условие, че стопанските ръководители използуват умело икономическия анализ, за да насочат усилията си към проблемите, чието решаване ще даде най-голям ефект.

За повишаване производителността на труда у нас се действува в няколко насоки: повишава се професионалната квалификация, усъвършенствува се старата техника, подобрява се организацията на труда и производството, създават се нови предприятия и нови технологии.

С такава цел в град Силистра бе построен и пуснат в експлоатация заводът за преработка на мляко. Обзаведен е със съвременна техника, изработена в нашата страна, ГДР, Унгария и други страни, членки на СИВ. Капацитетът му е 27 милиона литра годишно. В него ще се произвеждат млечни продукти за вътрешния пазар и за износ. Готовата продукция ще се съхранява в 200 кв. метра хладилна площ, обзаведена с най-нови хладилни агрегати. Процесите за изработване на маслото и на прясното кисело мляко са напълно механизирани и до голяма степен автоматизирани. Би следвало при такава техника производството да е високорентабилно, а производителността на труда няколко пъти по-висока от тази в стария цех. Анализирайки обаче, данните за месец септември, ние се натъкваме на обратното — производителността на труда е значително по-ниска, а разходите на единица продукция са по-високи от достигнатите през месец септември 1966 година, когато производството е осъществявано при примитивни условия. Но за да не бъдем голословни, да дадем няколко цифри.

През месец септември тази година един производственик е преработил 6 502 литра мляко, срещу 9 628 литра за миналата година; за получаването на един тон продукция е заплатено в цеховете за прясно и кисело мляко 14 лева, а миналата година 7,60 лева; преките материални разходи общо в двата цеха са нараснали 6,5 пъти. Докато производителността на труда бележи намаление, фондът на работната заплата е нараснал със 137 на сто.

Обществото и колективът-производственик не могат в никакъв случай да бъдат доволни от тези резултати. Получава се така — построен е нов цех, обзаведен е с нова и високопроизводителна техника, подобрена е технологията, изразходвани са стотици хиляди лева, за да бъде производството рентабилно, а на практика се получава, обратното. Тогава всеки би си направил извода, че по-подходяща се оказва преработката на мляко при примитивните условия. Разбира се, този извод е неправилен, защото пътят, по който трябва да се развива производството, е техническият прогрес. И именно тук на помощ ще ни дойде икономическият анализ, който ще ни даде насоката на бъдещата организационна и производствена работа.

Капацитетът на новия млекозавод е няколко пъти по-голям от капацитета на стария цех, където са работили 8 производственика. Новата техника, независимо от преработеното количество, сега се обслужва от 15 човека. Разходите за горво, електроенергия, вода и амортизация, макар и да са нараснали неколкократно, имат икономическо оправдание. Те също така се изразходват, независимо дали през месеца се преработват 100 или 500 тона мляко. Оттук следва, че млекозаводът ще бъде рентабилен само при условието, че се увеличи степента на използуване капацитета. Данните обаче показват, че през месец септември, в сравнение със същия период на миналата година, производството е нараснало за пастьоризирано то мляко от 34 на 46 тона, или с 36 на сто, киселото мляко от 43 на 59 тона — с 38 на сто, и кравето центрофужено масло с 98 на сто. Същевременно броят на работниците е увеличен близо два пъти, а материалните разходи са нараснали 6,5 пъти. Сега се преработват около 150 тона мляко месечно, а за да бъде заводът рентабилен, трябва да се преработва не помалко от 450-500 тона месечно, макар че капацитетът му е много по-висок.

Какво трябва да се направи? Има ли възможност да се увеличи количеството мляко, което да преработват новите машини, за да се намалят разходите на единица продукция?

На тези въпроси може да се отговори утвърдително. На първо време е необходимо ДСП „Млекопреработване", ДТП и Окръжният кооперативен съюз да създадат нова организация на производство и пласмент на прясно и кисело мляко, за да се увеличи консумацията им. Селското стопанство в окръга дава големи количества мляко, а същевременно има селища, които все още не се снабдяват редовно. Консумацията на глава от градското население е все още ниска. Затова необходимо е ДСП „Млекопреработване" да подобри качеството на продукцията, особено на киселото мляко, и да увеличи асортимента на млечните продукти. Градското население ще увеличи консумацията, ако се организира разнасяне на млякото по домовете и ако му се предлагат не само традиционните видове прясно и кисело мляко. Вече е наложително да се внедри производството на кисело мляко „Снежанка", шоколадово прясно мляко и т. н.

В градовете Дулово и Тутракан сега се консумират около 70 тона прясно и кисело мляко. То се преработва на място при примитивни условия. Сметката показва, че ако се закрият цеховете в тези градове, ще се икономисат разходи за труд и материали за 600 лева месечно. При положение, че същото количество мляко се извозва от Силистра, за транспортирането му ще се заплаща около 380 лева. Над този въпрос могат да се замислят ръководствата на ДСП „Млекопреработване" и Окръжния кооперативен съюз.

Голям брой от селищата на бившата Силистренска околия се снабдяват с мляко от местните мандри или пък нередовно от Силистра. Ако въпросът с транспортирането и продажбата на мляко се уреди между двете предприятия („Млекопреработване" и ОКС), консумацията ще се увеличи значително.

Не претендираме, че изчерпателно сме изяснили проблемата за превръщане на Млекозавода в рентабилно предприятие. Засегнахме само отделни въпроси, но над тях би трябвало да се помисли, да се анализират те допълнително, а след това незабавно и решително да се пристъпи към реорганизиране на производството и пласмента.

Петко КОЧЕВ,
отговорен счетоводител при ДСП „Млекопреработване" — Силистра.

Благовест ПЕШЕВСКИ
в. „Силистренска трибуна"

ПРЕД ПРАГА НА ЗИМАТА

КОМИСИЯ, в чийто състав участвуваха представители на инспекцията по охрана на труда при Окръжния съвет на профсъюзите — Силистра и от хигиенно-епидемологичния институт направи проверка в по-големите предприятия от нашия окръг на тяхната готовност за зимата.

Проверката продължи от 20 септември до 15 октомври т. г. Дотогава само в две предприятия — ДАП — Силистра и завод „Хром" — бяха набелязани конкретни мероприятия за подготовката на предприятията за работа през зимни условия. В останалите предприятия административно-стопанските и профсъюзните ръководства още не бяха поставили на разглеждане въпроса за зазимяването.

В ДАП — Силистра отрано са започнали подготовката за създаване на нормални условия за работа през студените зимни дни. Предприятието е снабдено с необходимите отоплителни материали. Извършен е ремонт на парния котел, доставени са необходимият брой топли дрехи и обувки. Колите са окомплектовани с необходимите инструменти и торбички със сол, заменени са счупените стъкла. Тук бе обявен специален ден за зимната подготовка. На този ден, 25 октомври, всички водачи на превозните средства се явиха на преглед с напълно подготвени коли за работа през зимния сезон. Специална комисия прегледа състоянието на колите и помещенията на предприятието за работа през зимата.

Добри мероприятия по зазимяването са набелязали и другарите от завод „Хром", които към деня на проверката почти бяха готови. Извършва се известна подготовка по зазимяването и в промкомбинат „Текстил" — Силистра, но тук, според думите на гл. счетоводителя на предприятието, 99 на сто от материалите за производството през зимата не са подсигурени.

В някои предприятия, като ДМЗ „Стомана" и промкомбинат Дулово, след проверката на комисията се набелязаха мероприятия за подготовка за зимата. А за всички останали промишлени предприятия в окръга ни подготовката за работа при зимни условия е още нерешена задача.

В ЗММ — Силистра не е доставен нито един от заплануваните 29 нафтови агрегата и фактически отоплението на цеховете не е осигурено. Не са осигурени и шкафове за личното и работно облекло на работниците, поради което последните са принудени да го съхраняват кой-къде намери. Банята, за която бяха вложени много средства, се оказа, че е непригодна за използуване — понеже е невъзможно канализирането ѝ. При наличието на всички тези недостатъци, ръководството на предприятието хвърля средства за асфалтиране на алеи и урежда не на градинки в района на предприятието, т. е. грижи се повече за външния блясък. Без спорно, и това е необходимо, но преди всичко би следвало да се решават въпросите от жизнена необходимост.

Подобна е картината и в промкомбинат „Електрометал". В това предприятие не са осигурени дърва за разпалка. Врати те, стените и таваните на отделни цехове са разкъртени и незамазани. През изпочупените прозорци и непоставените врати се създават въздушни течения, които осигуряват масови простудни заболявания. Предвиденото отопление с нафтови генератори на леярната и механичния цех не се осъществява, защото от заплануваните 4 нафтови генератора не е доставен нито един.

Подобно е положението с подготовката за работа при зимни условия и в промкомбината гр. Тутракан, промкомбинат „Кремъшит", ДП „Транспред" и др.

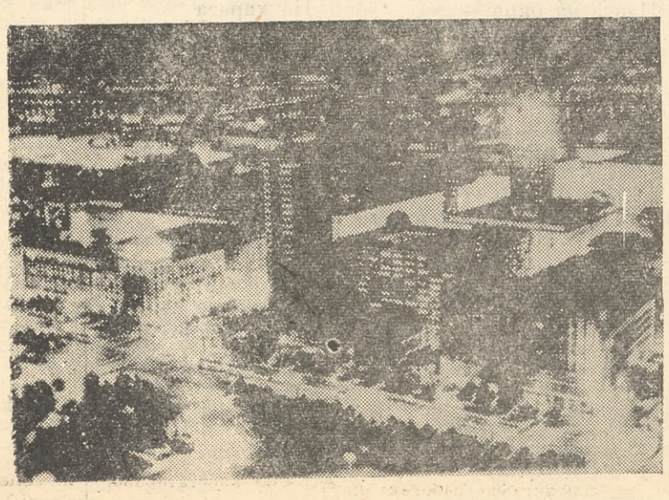
Повечето от нашите предприятия рапортуваха, че с чест са преизпълнили плановете пред годишнината на Великия октомври. Тия успехи радват всички ни. Те са резултат на упорит труд. Със същите темпове трябва да се работи и през зимата. Но при безгрижието за подготовката на условия за работа през зимата изпълнението на плановете може да се провали.

За да не се достигне до това положение и да се отбегне упоребата на скрит извънреден труд през зимата необходимо е във всички предприятия да се извърши сериозна подготовка. Административните ръководства на предприятията в кратък срок да осигурят производството с необходимите суровини и материали. Да снабдят работните помещения с отоплителни тела и топливо, да осигурят бани и съблекални — там, където още няма такива. Да се снабдят всички работници с полагащото им се облекло и обувки.

Извършването навреме на подготовката за работа през зимния период е сигурна гаранция за ритмичния ход на производствената програма през студените зимни дни.

Ванко НИКОЛОВ

С голяма любов към професията и към хората



Панорама на Варшава нощем, снета от Двореца на културата и науката.

Четири години изминаха от оня незабравим за Айше Фехимова ден, когато за първи път прекрачи прага на кравефермата в с. Правда, за да стане доячка. Повериха ѝ една група крави. Работата не беше лека, но тя скоро усвои нейните тънкости. През първите месеци, когато нямаше достатъчно опит, много ѝ помагаха другарките от фермата. Макар и нова доячка, Айше още първата година изпълни своя план. В началото на втората година за работи уверено и упорито. Не щадеше силите си. И скоро стана първенец на фермата. Не след дълго се прочу и като един от най-добрите доячки в цялото Черноликово стопанство.

През миналата година Айше реши да напусне фермата. Считаше, че достатъчно е работила в животновъдството. Но още от първите дни разбра, че е сбъркала. Раздялата с работата се оказа трудна. Животът ѝ се струваше пуст и празен. Едва изтрая до края на декември. В началото на тази година имаше нужда от доячки и тя веднага пожела да постъпи на работа във фермата.

Заредиха се отново дни на труд, дни на радост от любимата професия. Всяка сутрин Айше пристига първа. Нито дъждът, нито вятърът, нито снежните бури са в състояние да попречат на добрата животновъдка да дойде навреме на работа. Щом прекрачи прага на обора, веднага се залавя за работа. Както при изпълнението на всички други работи, така и в доенето тя е най-пъргава и най-чевръста. Първа завършва работата и често помага на своите другарки.

Годишният си план изпълни още през деветия месец от годината. Айше прави сметка, че ако продължава с този темп, ще добие най-малко 40 т мляко, вместо 33 т., колкото е планът. И отново ще бъде на първо място във фермата.

Много голямо внимание обръща трудолюбивата доячка на себестойността на продукцията. Та нали специалистите на стопанството постоянно говорят за рентабилност в животновъдството. Ако млякото бъде неоевтиняно, ще спечели цялото стопанство.

В кравефермата на село Правда всички сега се учат от опита на Айше. С право я считат за най-добрата между тях. Голяма помощ оказва тя и на младите си колежки Юмюгюл Мехмедова и Айше Камберова. И двете за първа година работят в животновъдството. Отначало им беше доста трудно и дори поискаха да напуснат фермата, но Айше Фехимова им се притече на помощ и те останаха. Разказваше им, че и с нея в първите дни е било така, че и при нея трудностите са били много. Но когато човек е упорит, вина ги успява.

Зия СЕЛЯМЕДОВ

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

РЕЗУЛТАТ НА ПОСТОЯННИ ГРИЖИ

ПРЕВРЪЩАНЕТО на животновъдството в рентабилен отрасъл е една от главните задачи, които трябва да решат нашите кооперативни стопанства. Говедовъдството като част от животновъдството е едно от решаващите звена. От успехите, постигнати в него, зависят до голяма степен крайните резултати в този отрасъл. Все още обаче има стопанства, в които крайте не само че не носят доходи, но са и източник на големи загуби. Отрицателният резултат не бе чужд през последните години и за говедовъдството в кооперативното стопанство на гр. Дулово. Не такъв обаче е той през тази година.

За изминалите десет месеца млеконадоят е значително увеличен в сравнение с миналата година. От предвидените за годината 1 500 000 литра мляко 80 на сто са вече получени. А себестойността на един литър е 17,5 стотинки.

Как се стигна до този резултат?

Един от решаващите фактори тук е пълноценното хранене на животните. Без да се измени породният състав, животновъдите успяха да накарат кравите да дават максимални количества мляко. В това отношение особено много им помогна правилната и добра организация при осигуряването на необходимите фуражи.

Още през есента на миналата година бяха консервирани големи количества силаж. Затова говори и фактът, че от него останаха 2 500 тона, част от които стопанството използува през лятото, а останалото количество ще се използува през зимата. В изобилие бе и цвеклото. Това помогна да се запазят цвекловите рязанки за през зимата и пролетта. През есента заедно с цвеклото до падането на снега се даваше и зелена царевица. По такъв начин за нуждите на животновъдството през зимните дни бяха осигурени достатъчни и разнообразни количества храна, която гарантираше едно пълноценно хранене.

— Не по-малко положително се отрази — разказва главният зоотехник на стопанството Тодор Димитров — и фактът, че през зимата в кравето стадо влязоха 60 породисти юници, от които на първо теле се очаква по 3 200 литра мляко. А яловостта в стопанството е доведена до 5,8 на сто.

Борба за евтина продукция

Поради липса на механизация, голям дял от разходите се пада на вложения труд. Не се механизират производствените процеси не затова, че ръководството не желае, а затова, че оборите са стари и не могат да се механизират. Борбата за евтина продукция се води главно от позицията на намаляване разходите за храна на животните. Затова в дажбените таблици постоянен компонент са евтините и ефективни храни — силажите, млените и меласирани какалашки и др.

Ето какво показва анализът на разходите за 100 литра мляко и себестойността на всеки от тях. Изразходваните концентрирани фуражи струват 3,25 лева, грубите фуражи — 5,47 лева, други материални разходи — 0,47 лева, трудовите разходи — 5,21 лева и косвените разходи — 3,13 лева или всичко за сто литра са дадени 17,53 лева. Оттук и себестойността на всеки литър е 17,5 стотинки.

След като разходите за един литър мляко са по-ниски от продажната цена, можем твърдо да вярваме, че говедовъдството в това стопанство е рентабилен отрасъл. В това ни убеждават и цифрите. Общо за 592 дойни крави са направени разходи за 229 250 лева, а от получената продукция е реализиран доход 245 801 лева. В такъв случай чистият доход е 16 551 лева. Колкото и големи да са разходите до края на годината, при неспадащия млеконадой няма опасност реализираната печалба да се стопи.

Постоянни грижи за кадрите и животновъдството

Немислимо е да се говори за прелом в работата без постоянните грижи за животновъдството и кадрите, които работят в него. На тези изисквания ръководството на Дуловския кооператив отдава нужното внимание. Това сочат и фактите. От всичко 6 заведущ ферми трима са с висше и трима със средно специално образование. Това дава възможност да се осигури компетентно ръководство и контрол в работата.

На въпросите на животновъдството бе посветено и едно от последните заседания на градския комитет на БКП. На него бе решено да се уедри животновъдството. 80 на сто от кравите да се концентрират във фермата на гр. Дулово. За целта да се построят нови и модерни обори. Да се подобри фуражната база и се изучи опитът на челните ферми от Варненски и Бургаски окръзи. По такъв начин животновъдството в кооператива да стане постоянно печеливш отрасъл.

Иван ПЕЙЧЕВ

СЕГА СЕ ПОЛАГАТ ОСНОВИТЕ

През последните години площите на трайните насаждения в кооперативното стопанство на с. Попина значително се увеличиха. Това наложи повече от една четвърт от кооператорите да работят в този отрасъл. В резултат на дългогодишната работа по-голяма част от тях са станали майстори в своята професия.

Сега всяко звено в лозаро-овощарската бригада прави всичко възможно да се подготвят колкото се може по-добре лозята и овощните градини за пролетно зимуване. Досега са изрязани и изорани 500 декара лозя. Едновременно с това площите се освобождават от изрязаните пръчки.

През последните години упорита борба се води и с болестта оидиум. Затова преди изорването на площите те се пръскат с препарата селинон.

В помощ на кооператорите успешно се използуват зачислените на бригадите трактори „Болгар". Досега са изорани над 450 декара овощни градини, а около стъблата на дръвчетата се окопава грижливо с лопата.

Сред звената най-качествена работа извършват хората на Иван Пърлев и Симеон Гидалов. Добре организира звеното си и Тодорка Иванова. Дългогодишната ѝ работа в този отрасъл даде възможност тя да стане майстор в професията и добър ръководител.

Въпреки студеното време, работата в лозята и овощните градини не стихва. Разбирането, че от подготовката им сега зависи плодородието през идната година, кара всекиго упорито да се труди.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)



С помощта на СССР се разви българското тракторостроене.
НА СНИМКАТА: Готови за експедиция трактори „Болгар", произведени в Тракторостроителния завод в гр. Карлово.

СЮЖЕТ ЗА ДРАМА

На вратата се почука настойчиво. Това не беше онова плахо почукване, което е характерно за начинаещите стихотворци.

След третото почукване в стаята влезе един млад здравеняк, каза високо „здрасти", стисна ми силно ръката, облакъти се на бюрото властно и викна:

— Как е друзя? Дерзаете ли? Аз съм от Дичево. Нося ви сюжет за драма — една тъжно-весела драма. Ще ви продам сюжета за сто лева. Когато напишете драмата, ще вземете за нея хиляда лева. Както виждате, искам само десет процента, едни скромни десет процента.

— Каква драма? — недоумявах.

— Както казах — тъжно-весела. Владеете ли стенографията? Да? Пишете!

Кооперативният овчар Мехмед Даудов е прочут зарарджия — пасе стадото си в посевите. Това е весело. Обаче го сварват и го глобяват 45 лева. Това е тъжно. „Глобили ме, глобили, какво от това?" — рекъл си Мехмед. Това е весело. И напуснал работата. Това е тъжно. Оба че производственият съвет решил да го върне на работа. Това е весело. Само че не му предложили стадото на Сали Османов, който напуснал пак по аналогични причини. Това е тъжно. И така — Мехмед Даудов вече не е овчар. Сали Османов също не е овчар, вследствие на което стадото му заслабнало. Ръководителят на производствения участък изтъква други причини, но мнението на главния зоотехник не съвпада с неговото.

Това е едната сюжетна нишка.

Втората сюжетна нишка ще ни запознае с гледача на юниците Реджеб Мустафов и бригадира Васил Станев.

Реджеб си гледа добре работата, даже е първенец. Получава награди почти на всеки празник. Но един ден бригадирът Васил Станев реши да наложи своето мнение относно гледането на юниците. Реджеб не се съгласява с неговото мнение. Това е весело. Получава се нещо като кавга, вследствие на което Реджеб напуска работа. Това е тъжно. На негово място назначават един другар, който дотогава е работил в местното кино.

Кое е тъжното тука? Тъжното е, че сега юниците нямат оня хубав вид, който са имали при Реджеб — първенеца на стопанството.

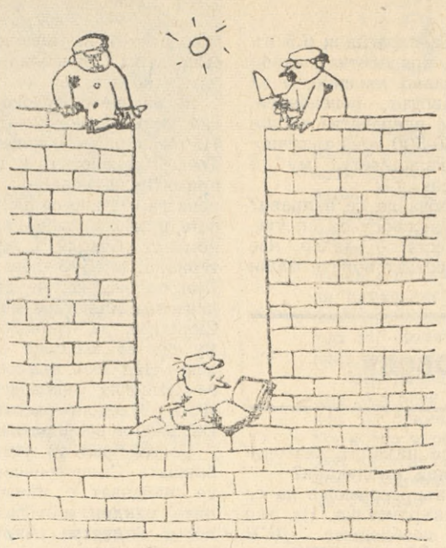
Така — за кратко време производственият съвет в с. Дичево начело с Владимир Тодоров изпуска трима добри животновъди (при все че Даудов е зарарджия). Този производствен съвет няма навика да се допитва до Управителния съвет в Сокол.

Във второто действие на пиесата Управителният съвет ще направи опит да върне Реджеб при юниците. Дали ще успее? Да му пожелаем успех. Това е драмата. Тъжна и весела. Хареса ли ви сюжета, другарю редактор?

— На мене ми хареса, но не знам дали на производствения съвет ще хареса — кажах.

РЕДАКТОРОВ

ИОРДАН КОТЕВ



УВЛЯКЪЛ СЕ

Най-оригиналната покана

През краткия си двайсет и шест годишен живот не съм получавал много покани за гощавка, но все пак съм получил няколко. Те обикновено гласят: „Симич, заповядай утре вечер да изядем една пуйка — седем кила", или „Симич, отбий се довечера да се чукнем — кайсиева, домашна" Но като тази покана, която получих от с. Долно Ряхово, досега не съм получавал. Пише ми един приятел от казармата. Поканата има доста дълъг текст и няма да го цитирам целия, само ще кажа, че ако имаше международен конкурс за най-оригинал на покана за гощавка, моят приятел щеше да спечели първото място.

Пише ми човекът — драги Симич, както знаеш, заесенява се, вече привършихме мероприятията в стопанството, берекетът е добър, жито има, фурна модерна, с най-съвременни съоръжения имаме, пък и вино и мезе се намира, та заповядай ми на гости, но си носи хляб, защото тук хлябът в събота и неделя не е сигурен, не стига. Ако не успееш да се класираш, т. е. да вземеш два-три сомуна хляб — лошо; ако пък вземеш — пак лошо, защото хлябът на нашата фурна не винаги е качествен. Нашите хлебари Димитър Йорданов, Иван Найденов и Атанас Минчев са признати за големи майстори, но не знам защо хлябът понякога е суров, а друг път — изгорен. В хляба откриваме най-различни отпадъчни материали. А веднъж намерихме червейчета и буболечки. Все пак нашият девиз е: „По-добре хляб с буболечки, отколкото въобще без хляб!" Има случаи, когато фурната е затворена по липса на мая. И други случаи има, но да не ги изброяваме всичките.

Та не забравяй, Симич, да си носиш хляб.

Всичко друго има — вино, мезета...

Хайде дописане и не забравяй хляба!

СИМИЧ

(По материал на Х. А. — наш кореспондент)

Афоризми

В никоя страна не конфискуват умствен багаж...

* * *

Изказването му прозвуча смело и остана от него ехо...

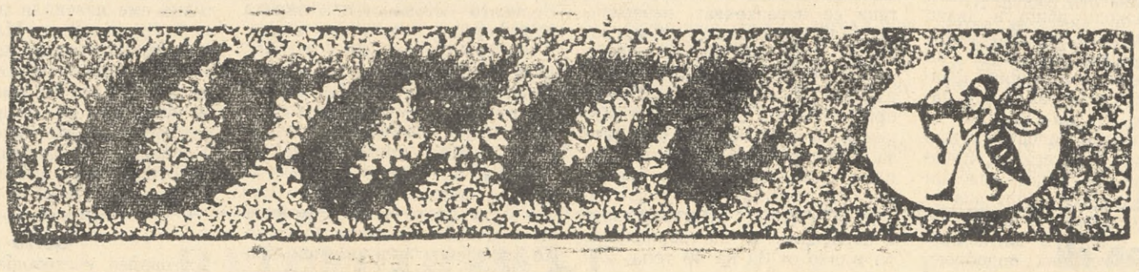
* * *

Докато камъкът тежеше на дъното си, леките предмети се издигнаха...

* * *

Скептикът е човек, който е изпил на екс чашата на съмнението.

Симеон МАНОЛОВ



Писмо до Горчо Карагорчев

Драги Горчо,

Вече три години се каня да ти пиша, но все не се решавах. Най-после се преборих и си дадох воля на ръката. Пиши, рекох, па каквото ще да става. Та, както виждаш, ръката пише, а мислите в главата една през друга бързат и затуй те моля не ми анализирай граматиката. По-важно ще бъде да ме посъветваш как да си оформя извода. Ситуацията е такава.

Не само на мен, но и на председателя на селкоопа другаря Чаню Василев е известно, че преди повече от три години бяха обезценени различни видове стока — платове, дрехи, вълнен трикотаж, гумени и кожени цървули, обувки и други. Общата им стойност иди-речи беше около 1 800 лева. В това, разбира се, няма нищо лошо, всичко дотук си е както се казва по протокол. Без протокол обаче остана по-нататъшната съдба на тази стока.

Не мисли, че са я хвърлили или пък продали — не, изпратиха я на вечен покой в един малък склад. Но тъй като в селото няма друго помещение за продажба на хляб, този склад се превърна в магазин. Така сред влагата и миризмата, сред прахта и безпорядъка стоката и хлябът живеят мирно съвместно съществуване. Може би ще кажеш как може така? Повярвай ми, с теб ще се съгласи и продавачът бай Борис Сарафов. И той вече три години се пита, защо тази стока безотговорно си гние. Абе, то дето молци и мишки я ядат, дето прах я погребва, е едната страна, ама туй, дето гине народна пара, хич не мога да го разбера.

Пък знаеш като си мисля за стоката, идва ми и нещо друго на ум. Може ли да се продава хляб там, където е погребана народната пара? И знаеш някак си уверено си отговарям, че не може, не е хигиенично, нито пък прилично. Но нали съм малък човек, оставам си само с извода и загубените дни на размишление. Виж, ако ръководството на селкоопа имаше разбиране като мен, нямаше да търпи това положение нито ден.

Та моля те, Горчо, за да не сбъркам в извода, помогни на всички ни.

Неспокойников

ЕПИГРАМИ

ПОЛЕЗНОТО С ПРИЯТНОТО

Пак е на бира —
връзки набира.

СНИМКА ОТ НАТУРА

Падна пухкав сняг в полята
и задръсти... механата.

ГОРКО НА ДОВЕРЧИВИТЕ

Рекламата до бога — голяма,
отидеш в магазина — няма.

КОЛЕКТИВНА ОТГОВОРНОСТ

Опират все до Кира
да опира пешкира.

Б. КОНСТАНТИНОВ

СЪВРЕМЕННИК

Краката му в модни обуща,
а мислите му ходят в навуща.

Д. И.

* * *

Остава във първи клас,
остава във втори клас,
но пък бие точен пас.

Митю БОСЯКА

НЕДОВОЛЕН ОТ ЗЕСТРАТА

Не хареса
цвета на „Мерцедеса".

Р. Ш.

НОСТАЛГИЯ

—Гледам вашия Асен
в село мярка се отскоро.
—Да, довтаса онзи ден
ненадейно със мотора.

—Скъсал е с града комай
и прибира се юнака.
—Не бе, идва своя пай
да получи от резняка.

В ЕДНА ПТИЦЕФЕРМА

—Зимата комай довтаса,
как сте, носят ли ви птиците?
—Как да кажа, Атанасе,
носят, носят ги лисиците.

ПАЗИ БОЖЕ

От зла съпруга
и от промкомбинатска услуга.

Стоян ГРОЗДЕВ



— Аз го мислех за културен човек, пък той поръча само с лимонада.

Борец против шаблона

Басня

Пред красивата витрина
на магазина
за грънци
спря буен кон
да се попече на слънце.

— Не съм аз слон,
но знам и ми е ясна
оная стара басня
за грънците и слона.
Та що от туй като съм кон?
Долу всякакъв шаблон!
Няма никого да питам,
а шаблона
просто ще изритам!

И през красивата витрина
направо в магазина
скочи буйния кон.
С няколко текмета
на сол направи
стомни и гърнета,
но пак по слонския шаблон.

Димитър ИВАНОВ

АНЕКДОТИ

— Когато пораснеш, какъв искаш да станеш, Генчо?

— Ще стана лекар, както иска татко. После ще стана адвокат, както иска мама. А после ще стана моряк, за да доставя удоволствие и на себе си.

* * *

— Искам да осиновя едно тримесечно английско детенце — казала на мъжа си веднъж Жанет.

— Какво ще правиш с него?

— Когато порасне и започне да говори, ще уча заедно с него английски.

* * *

— Бърза помощ! — викала в телефонната слушалка една жена. — Елате веднага! — И за да ускори пристигането на лекаря, добавила: — Мъжът ми има петдесет градуса температура.

— В такъв случай вие сте закъснели, фрау — отговорили й спокойно от другата страна на слушалката, — това вече не е от компетентност на медицината, обърнете се към пожарната команда.

* * *

— Другарю началник, дайте ми две седмици неплатен отпуск!

— Извинете, но нали токущо се върнахте от отпуск?

— Мисля да се женя.

— А защо не се оженихте по време на отпуска?

— Не исках да си разваля почивката

* * *

Разговор в пивницата:

— Кой те е разкрасил така?

— Собственото ми куче.

— Как така?

— Много просто. Веднъж се върнах в къщи трезвен и то не ме позна.

* * *

В ресторанта на гарата пътник започнал да се кара:

— Позор! Месото е така жилаво, че вече десет минути не мога да го сдъвча.

— Не се вълнувайте! — каза сервитьорът. — Влакът има престой двадесет минути.

* * *

Момченце пита баща си:

— Татко, искаш ли още торта?

— Не, синчето ми.

— А сега ти ме попитай!

* * *

Парашутистът Джон Смит по време на маневра скочил с парашут от самолета. За нещастие, парашутът не се разтворил. За щастие, Смит забелязал, че пада право върху купа сено. За нещастие, в сеното стърчали вили. За щастие, парашутистът не паднал върху тях. За нещастие, той се плъзнал надолу по купата. За щастие, сеното омекчило удара и Смит се намерял на земята. За нещастие, той си счупил крака. За щастие, бил застрахован. За нещастие, Смит бил застрахован само от пожар.

Превод от руски

Шикалки

По-добре несподелена любов, отколкото поделена.

* * *

Едни се саморазправят, а други само разправят...

* * *

Когато двама се разбират — третият губи.

ПЕЧАТНИ ГРЕШКИ

Ръб божий...

* * *

Цар Пишман.

* * *

Другарю нахалник!...

* * *

Умира за скука.

Турхан РАСИЕВ

ИОРДАН КОТЕВ



—Дона е била пак на гости при снаха си.

Невъзпитани мисли

Бях му ял попарата и сега иска да му я платя...

Иван ПЕТРОВ

С връзки и вуйчо владика и сомът може да стане радиоговорител.

* * *

Женитбата е лимон. Видиш, че някой яде — потичат ти слюнките, вкусиш ли — кисело.

* * *

Какво ли би станало, ако плачещата върба започне да се смее?

Д. И.

ИОРДАН КОТЕВ



— Нашият магазинер три години събира пари за кола и най-после успя.

ПО ВТОРИЯ НАЧИН

Нов живот строим успешно,
вдъхновено крачим,
но ни прави често смешни
пусти втори начин.
В „Химпласмаси" — института,
където работя,
за началник бе пробутан
бръснарина Тотев.
„Бре, как стана?" — пита всеки,
поглед в мен вторачил.
Ех, по тайните пътеки,
по втория начин.
В „Плод-доставки" пък от вчера
Мухлев е назначен.
Как направи кариера?
По втория начин.
За маслини по опашки
бабичка се влачи,
а взема маслини Сашка
по втория начин.
Като дъб е здрава Мери,
но чрез помагачи
карта за курорт намери
по втория начин.
Флорентина е девойка —
чудо — некадърно.
Техникум завърши с тройка,
но следва във Върно.
Ех, ще следва, щом бащата
знай кого да тачи,
ще се наредят нещата
по втория начин.
Много лош е бригадира,
цяло село плаче.
Председател го избират
по втория начин.
Във две стачки се тъпчем
шест души с багажа
и в надежда сладка тръпнем —
идва ни тиража.
Чака ни апартамента
в блок „Небостъргача",
но го лапна Лъв Бездетков
по втория начин.
Даже тази злободневка
върна ми „Оса"-та,
свих в усмивка устни гневно,
но не се оплаках.
На редактор не се скарах:
„А, бре, сине майчин..."
Злободневката прокарах
по втория начин.

Минчо ДИМИТРОВ

Апострофи

ПО ЯВОРОВ

„Да беше мор, да беше чума.."
Но не и бюрократска дума.

* * *

„Да бяха, либе, да бяха
злато твойте косици..."
... бих понатрупал парици.

Атанас ДИМИТРОВ

ПО ПЕНЬО ПЕНЕВ

„Всеки своя пътека си има".
А тя има пътеки до трима.

* * *

ПО ИВАН ВАЗОВ

„Аз съм българче, обичам..."
... на чуждоземец да прилича м.

Иван СЕВЕРНЯЩКИ

ПО СМИРНЕНСКИ

„... Берлин го помни и навеки ще го помни!"
А ние сме по-скромни.
Достатъчно, че на зида в Бояна остана името ни издълбано.

ПО ВАПЦАРОВ

„Не вярваш ли?
Не те е страх?
Но аз пресметнах всеки ход..."
Пет вуйчовци стоят зад мен
и ти ще бъдеш победен!

В. Ч.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 136 (1300) | Вторник, 21 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Младият герой в литературата — герой и в живота

Делегатите за окръжната читателска конференция, посветена на младия герой в съвременната българска литература, проведена на 19 т. м., бяха препълнили салона на ОНС. Конференцията бе открита от Христофор Вълчанов — секретар на ОК на ДКМС, който изтъкна, че в продължение на няколко месеца в 19 градски и общински организации бяха обсъдени повече от произведенията, в които живее нашият съвременник. След това той даде думата на младия поет Симеон Манолов да изнесе основния доклад на конференцията.

В доклада си др. Манолов изтъкна, че съвременният герой в литературата е основен проблем в естетиката на социалистическия реализъм и че той концентрира в себе си етичните и идейни концепции на времето. Задача на съвременната литература днес е да разкрие богатата и сложна душевност на нашия съвременник, да покаже идейните и нравствени процеси, настъпили в неговата психика, характер, темперамент, интелект. Съвременният герой и неговият прототип в живота са приемници на големи духовни ценности, приемници на най-светлите революционни традиции. Младежта, нейният оптимизъм и дръзновение са могъщ двигател за общественото развитие, тя е стояла в първите редици на борещия се и побеждаващ живот. По-нататък той се спря на мемоарите на Добри Жотев, Давид Овадия и Добри и Елена Джурови, които художествено уплътняват образа на младия герой-антифашист.

Младият герой в съвременната проза и драматургия е поставен при такива обстоятелства, при които настъпва изпитание на човешката му и комунистическа съвест. Бяха засегнати романът на Емил Коралов „Чинарите зашумяха“ и пиесата „Рози за д-р Шомов“ от Драгомир Асенов, „Мъже“ на Георги Марков, „Мъже без братовръзки“ от Дончо Цонев, в които героите в името на истината, на партийната правда воюват с кариеризма и култовщината и побеждават. Докладчикът се спря на интересното вплитане на съвременността в разказите на талантливия писател Йордан Радичков, на поезията на любимия младежки поет Пеньо Пенев и на поетическите изяви на младите поети Недялко Йорданов и Любомир Левчев.

След доклада изказалите се другари говориха за своята подготовка за конференцията и за онова, което най-много ги е вълнувало. Гости на окръжната читателска конференция бяха писателите Салис Таджер и Илия Николчин, които разказаха за своите творчески планове, и четоха свои произведения. Избрани бяха делегати за националната читателска конференция, след което другарката Славка Матова от театъра на словото изнесе рецитал по съвременни произведения.

Н. НИКОЛОВ

Непрекъснато да укрепваме производствените комитети

В нашия окръг от няколко години с успех се експериментира новата система на стопанско ръководство. Трудовите колективи вече натрупаха опит в прилагането на основните й принципи, решително засилиха ролята на материалната заинтересованост и най-ефективно използуват икономическите лостове за осигуряване на рентабилно производство. При правилно съчетаване на личните с обществените интереси, стопанските резултати в четиринадесетте предприятия-пионери на новата система през изтеклото деветмесечие са с няколко пункта по-високи от резултатите в останалите предприятия. И този факт още веднъж доказа нейната действена сила в разгръщането творческите възможности на производствените колективи.

Ролята на новата система в производството и занапред ще расте паралелно с повишаване икономическите знания на хората, с широкото участие на трудещите се в управлението на предприятията, чрез непрекъснатото укрепване на производствените комитети.

Производствените комитети са форма на участие на трудещите се в управлението. Те решават въпросите за основните насоки на годишните планове, за техническия прогрес, за организацията на труда, за използуването на машините, труда и материалите, за разпределението на доходите и т. н. Тяхна основна задача е да активизират работниците за използуване на съществуващите резерви, за повишаване рентабилността от стопанската дейност.

Макар и с малък опит, преобладаващата част от производствените комитети в нашите предприятия са насочили правилно своята дейност и се занимават с решаването на най-важните стопански въпроси. Те оказват положително въздействие върху цялостната работа в предприятията и директорите виждат в тяхно лице верни помощници, които реагират бързо и компетентно при решаването на стопанските задачи.

Производствените комитети в ДИП „Липа“ и ДИП „Добруджа“ активно помагат на ръководствата по внедряването на техническия прогрес, по използуването на съществуващите мощности, по въпросите на качеството и по издирване резерви за икономии на труд и материали. В ДИП „Липа“ членовете на комитета са поели конкретни задачи, като са изградили комисии за качеството, за техническото усъвършенстване и икономичното изразходване на суровините. Те разясняват основните положения на новата система и активно подпомагат ръководството по укрепването на трудовата дисциплина. Добра е работата на производствените комитети в завод „Хром“, ДП „Транспред“, Държавното автомобилно предприятие и други.

Една част от производствените комитети обаче, се занимават преди всичко с разпределението на доходите и какъв дял от чистата продукция за разпределение да се даде на работническите колективи. Осъществявайки само тази функция, те не са и не могат да бъдат орган, чрез който работниците участвуват в управлението на предприятието, не оказват помощ на директорите в решаването на производствените и организационните въпроси. С такава дейност са се задоволили комитетите в ДМЗ „Сломана“, ДСП „Булгарплод“, ДСП „Млекопреработване“ и т. н.

От първи януари 1968 година се внедри новата система на стопанско ръководство и в останалите предприятия. Тя вече ще излезе от сферата на експеримента и ще стане задължителна, наложила се от икономическото ни развитие като по-прогресивна и по-ефективна стопанска система. Тя обаче ще да де положителни резултати само при условие, че се въвлекат активно трудещите се в ръководството на предприятията.

Централният комитет на БКП и Министерският съвет поставиха с 44-то постановление определено задачата—да се повиши бързо ефективността на икономиката. Тази задача може да се постигне, като се повишава непрекъснато производителността на труда и се използуват най-рационално трудовите и материалните ресурси. И именно тук има какво да правят производствените комитети. Тяхна задача е непрекъснатото внедряване на техническия прогрес, като съдействуват на директорите в работата им по усъвършенстване на съществуващата техника, по подобряване на качеството, по внедряване на научна организация на труда, производството и управлението, по пълното използуване на производствените мощности и т. н. Но за да изпълнят тези задачи производствените комитети трябва да провеждат своята дейност планово и целенасочено, да повишават икономическите знания на своите членове и членовете на колективите, да провеждат действена разяснителна работа.

В предприятията, в които от първи януари ще се внедри новата система, трябва своевременно да се изградят производствени комитети. Те трябва да окажат помощ на директорите в подготовката за внедряването на системата и в изясняването на основните й принципи.

С всеки изминат ден производствените комитети ще повишават ролята си в управлението на предприятията. Затова задача на заводските партийни организации е да им оказват близка и резултатна помощ. В техния състав трябва да се включат дейни и компетентни членове на колектива, които със своите знания и оперативност могат да допринесат за решаването на важните икономически въпроси. От комунистите, членове на комитетите, които бездействуват, е правилно да се търси партийна отговорност.

Участието на трудещите се в ръководството на предприятията е форма за разширяване на социалистическата демокрация. Нека я използуваме умело в решаването на главните икономически задачи, поставени от Партията и правителството.

И всеки помни по един учител...

Международният ден на учителя и неговото утвърждаване като официален празник на хората с една от най-трудните и благородни професии бе отразнуван и в нашия град. На 18 ноември в ресторант „Албена“ се проведе едно малко и скромно тържество, организирано от ОК на ДКМС, СБУ и отдел „Народна просвета“ при ОНС, на което присъствуваха учители от различни поколения. На тържеството гостуваха писателите Салис Таджер и Илия Николчин. Присъствуваха и другари от радиостанция „Хоризонт“. От ОК на ДКМС — Тодор Бухин пристигнаха представители за споделяне опита в провеждането на такива вечери.

Присъствуващите и гостите бяха поздравени от другарката Гинка Пецова — секретар на ОК на ДКМС, която с топли думи говори за хуманния дълг и голямата отговорност, които стоят и винаги е стояла пред учителите във възпитаването на подрастващото поколение, в оформянето му като достоен приемник на борческите традиции на нашия народ. От името на Съюза на българските учители другарят Найден Томов — инспектор при отдел „Народна просвета“, поздрави присъствуващите и пожела на всички успешна работа в изграждането на поколението на бъдещето. Вечерта продължи с интересни и забавни номера, песни и танци.

Н. КОЛЕВ

Високото звание

През последните две години птицевъдството в ДЗС „Янко Забунов“ стана рентабилен отрасъл, носещ чувствителна печалба на стопанството. Подобри се организацията на труда и особено фуражната база. Това даде възможност на колектива да поеме високи обещания за преизпълнение на производствената програма, като си осигури и условия за водене на съревнованието за спечелване високото звание „Бригада за комунистически труд“. Целият колектив при птицевъдството поведе упорита борба за преизпълнение както плана на бригадата, така и поетите обещания. Десетмесечният анализ показва сериозните успехи на птицевъдите. Вместо планираните 1 599 000 яйца тук са получени 1 663 000.

В стопанството са отгледани повече от 50 000 пилета при минимална смъртност — помалка от 5 процента. Планът за прираста от тях е преизпълнен с 5 тона.

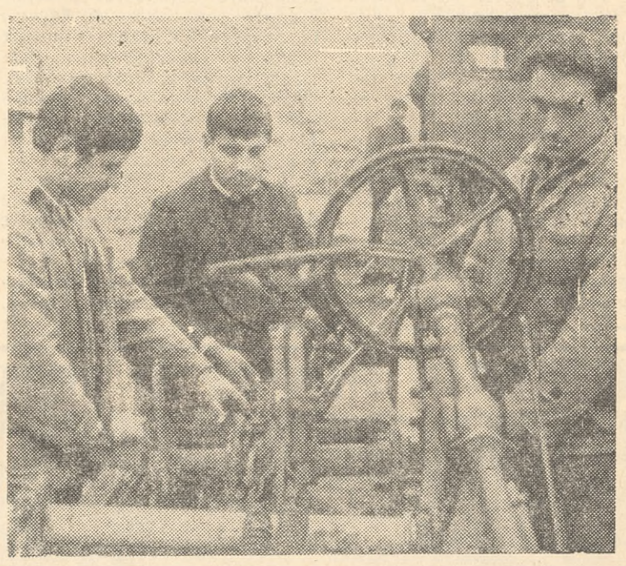
Най-добри производствени резултати в своята работа получиха гледачите Фатмегюл Джемалова, изпълнила плана за яйцата 127 на сто, и Йордан Колев — 105 на сто, а при ярките от ранните пилета висока носливост постигнаха гледачите Иван Димитров и Иван Димов.

При малките пилета добри резултати получиха почти всички гледачки — Марина Бонева, Христана Георгиева, Елена Бурчева, Жана Иванова и Кръстина Калинова, които намалиха смъртността до минимум и отгледаха пилета с високо живо тегло.

Разходите за отглеждането на птиците също така са незначителни. Постигнатата икономия чувствително снижи себестойността на яйцата, която при план 0,059 лв. бе сведена на 0,044 лв. за едно яйце. Общо от фуражи и от други материални разходи бригадата осъществи 20 000 лв. икономия.

Изхождайки от постигнатите резултати в чест на Великия октомври, профкомитетът и административното ръководство разгледаха изпълнението на производствената програма и присъдиха на колектива на пти фермата с бригадир Пенка Станева званието „Бригада за комунистически труд“. Това е втората животновъдна бригада след свинефермата, на която се присъжда това високо звание. Тая бригада служи за пример на всички животновъди в стопанството.

Кирил ТАСЕВ



Ремонтът на прикачния инвентар е най-важна задача за механизаторите от ТКЗС — Сребърна в настоящия момент.
НА СНИМКАТА: Старши тракторист Йордан Станчев и сменните трактористи Тодор Славов и Иван Костадинов ремонтират плуг.

Семинар с пропагандисти

На 18 т. м. в гр. Силистра се състоя семинар-практикум с пропагандистите от окръга, които ръководят школи и кръжоци по изучаване на историята на БКП и КПСС в системата на партийната просвета. Пред тях лектор-консултантът от Окръжния комитет на Партията Марин Люлюшев изнесе доклад на тема: „Нагледните пособия, съвременните технически средства и пропагандистът“.

Пред участниците в семинара беше направена демонстрация при коя тема какви технически средства могат да бъдат използувани за онагледяването на преподавания материал. Мнозина от пропагандистите зададоха въпроси, направиха изказвания.

Присъствуващите останаха доволни от семинара. Той ще им помогне при преподаването на темите и за по-трайното усвояване на материала от слушателите.

Пред агнилната кампания

Животновъдите от дуловската овцеферма направиха всичко необходимо, за да подготвят помещенията за предстоящата агнилна кампания. Агнилниците са дезинфекцирани, прозорците им — остъклени. Фуражите са съхранени в близост с фермата, което до голяма степен ще облекчи труда на овчарите. Жилищата на гледачите също са почистени, подредени. Осигурено е необходимото гориво.

Овцевъдите не изоставят и с подхранването на стадата. Всеки ден разплодните животни получават по 400 г концентриран фураж и 1,500 кг силаж. Овчарите не пропускат хубавите дни и извеждат стадата на паша.

Добро е състоянието на животните и в овцефермата на с. Черник. Там обаче агнилниците са все още заети с тютюн. Необходима е по-голяма настойчивост от страна на завеждащ фермата — др. Минчо Стойчев, за незабавното им освобождаване и подготовка. Само тогава малките животни ще бъдат добре настанени и резултатите във фермата добри.

Агнилната кампания в ТКЗС — Дулово ще започне в началото на декември.

Венета ГЮРОВА

ГРИЖИ ЗА ЕСЕННИЦИТЕ

Стихна грохотът на машините по блоковете на Дуловското кооперативно стопанство. Не се виждат вече и кооператорите. Машините са в ремонтните работилници. Край тях механизаторите започнаха подготовката за новата пролет. Отдавна поникнаха пшеничените семена, а зеленият губер на полята радва кооператорите, изпълва душите им с трепет и очакване за ново, по-голямо изобилие.

Сега полевъдите полагат грижи да опазят, подхранят и поправят грешките при есенните посеви. Самолети от селскостопанската авиация извършиха есенно подхранване на късните и слаби посеви с азотни торове. Подхранени са вече над 10 000 дка. Отделни кооператори поправят допуснатите грешки при сеитбата в краищата на блоковете, край стълбовете и дърветата, като засяват останалите празни места.

Ръководството на стопанството е насочило вниманието на специалистите и кооператорите да извършват постоянни наблюдения срещу появата на болести и неприятели по посевите. Особено внимание се обръща на площите, засети на стърнища, където има опасност от поява на житен бегач. Водят се наблюдения и борба с мишевидните гризачи, появили се в последно време.

Грижите на дуловските стопани към есенните посеви ще увеличат добивите от тях.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)



Обучението на младите кадри е високо отговорна задача. Това добре разбира Гинка Заверджиева, инструктор в ДИП „Добруджа“.
На снимката тя е с група млади тъкачки през време на занятие.
СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

По-рано от миналата година

За разлика от миналата година ремонтът на прикачния инвентар в кооперативното стопанство на с. Иширково започна с почти месец по-рано. Тази необичайна за механизаторите възможност е резултат на навременното и качествено завършване на есенната полска работа.

Още на 25 октомври т. г. част от освободения прикачен инвентар влезе в ремонт. Останалият постепенно се освобождаваше, тъй като върху част от площите, изорани дълбоко, бе направена вторична обработка.

За да се избегнат неприятните разговори, през тази година ремонтът се извършва по бригади, а не както преди групово. Заплащането става по норми. Това дава възможност на бригадирите и бригадните механици да изискват и следят за качеството на работата.

По графика, залегнал в оперативния план, ремонтът на тракторите трябва да започне на 1 декември т. г. Това кара механизаторите да бързат и зазимят всички останали машини, за да завърши подготовката на тракторите не по-късно от 10 февруари. Веднага след завършването на ремонта ще се проведе едноседмичен курс с механизаторите. Целта е да се запознаят трактористите с новите изисквания при експлоатацията на машините, охраната на труда, агротехниката и други. А на 20 февруари всичко да бъде готово за сеитба.

Положените досега усилия и благоприятното време дадоха своите плодове. Готови са и са зазимени 15 обикновени сеялки, 11 квадратно-гнездови, 11 ротационни мотики, 12 роторни брани, 8 люцилници и толкова дискови плуга 11 навесни култиватора, 11 комбайна, 24 плуга и други.

В съревнованието за навременно и качествено завършване на ремонта най-добри резултати постигнаха механизаторите в с. Брадвари с бригадир Али Ахмедов и тези от с. Поройново с бригадир Али Мандаджиев.

Иван НИКОЛОВ

ХОРА НАД БЕТОННИТЕ КОРПУСИ

Беше в края на септември, когато започна изграждането на един от най-големите силози в Северна Добруджа. Обектът трябваше да се издигне край с. Алфатар и да има капацитет 5 000 тона зърнени храни, с височина тридесет и три метра. По предварителни изчисления стените на дванадесетте клетки трябваше да погълнат около 1 100 куб. метра бетонна маса и огромно количество арматура.

— Хората ни не строят за първи път такъв силоз — споделя сега усмихнат ръководителят на специализираната група за високи строежи към Стройрайон — Русе Димитър Николов, но към трудностите и този път се отнесохме с необходимата сериозност. Положението тук не е какво да е. Едно е изколна работа, друго е да пълниш кофража на височина, от която ти се замайва главата...

И наистина има право др. Николов. Сега, когато корпусите на силоза са вече издигнати, човек едва не възкликва от размерите на този строеж. Още отдалеч те обхваща динамичното ежедневие на строителите. Неспирният тътен на бетонобъркачките, които оглася ха доскоро околността, вече е заглъхнал, но за сметка, на това хастелът рядко замлъква повече от минути време.

Всъщност днес е тържествен ден на строежа — смъкнато е последното кофражно платно-пръстеч, в които се изливаха колосалните бетонни клетки за зърнени храни.

— Сами вижте — похвалва се без тенденция Димитър Николов, зарадван и той от гладката повърхност, която остава след кофража — Не си личат даже границите на кофражните платна, толкова плътно са били сглобени и така качествено е било изливането и намества нето на бетона...

Строителите ползуват в бетонната работа специални ламарини кофражи, които действително са много практични. Сега, след като е свършена почти цялата работа по изграждането на дванадесетте клетки, остава издигането на елеваторната кула, с което ще бъде приключен цялостният строеж на обекта.

Много смелост, много постоянство и умение вложиха строителите на силоза. С достойнство защитиха професионалната си чест Ахмед Алиев, Юсеин Мутезов, Тодор Маринов, Стефан Иванов и останалите им колеги. Колко усърдни са били в работата си, проличава и от месечното им възнаграждение. То варира между 250-300 лева при средна заработка за деня 7 лева.

— Темпът на работата не би бил такъв, ако Стройрайон — Силистра не беше ни създал удобствата, които имаме сега. Тук на обекта строителите винаги разполагат с топла храна от специално организирания стол, а освен това и почивката е пълноценна в уредените временни общежития — разправя с чувство на благодарност моят събеседник.

Сега, след приключването на работата, вместо по зърнените площадки, както се практикуваше досега по време на жътвената кампания, а и по-късно, зърното ще се вентилира и съхранява в новия силоз, изграден от неуморните строители.

Р. РУСЕВ

Стремим се да подхождаме творчески към всяка задача

(Беседа с Георги КАРДАШЕВ, първи секретар на ГК на БКП — Силистра)

Какви новости прилагаме в нашата работа ли? Не знам дали това са новости за другите партийни организации в окръга, но за нашата градска организация те са, наистина, нови моменти. Резултатите от тяхното приложение са добри.

Преди всичко новост за нас е въвеждането на годишния перспективен план. Преди да съставим плана, бюрото на ГК на Партията организира срещи с членовете на пленума, секретарите на първичните партийни организации, директорите на предприятията и учрежденията, изпълнителния комитет на ГОНС, бюрото на ГК на ДКМС и активистите. На тези срещи помолихме другарите да направят критични бележки за слабостите в дейността на стария градски комитет, а така също да предложат мерки за подобряването на работата на градската партийна организация. След това ГК разработи годишния перспективен план за 1966/1967 година. После планът беше обсъден в отделните първични партийни организации и с актива. Едва тогава решихме да свикаме първия пленум. Той се състоя на 26 ноември миналата година. На него новоизбраният ГК изложи своите бъдещи задачи. По този начин вече знаехме по какви въпроси ще работим в течение на една година. Всичко това ни помогна да подобрим обучението на актива и груповите отговорници, да запознаваме предварително секретарите на партийните организации със задачите. Сега правим ежемесечни планове само за заседанията на бюрото на ГК на БКП.

Осигурихме и по-добра предварителна подготовка за пленумите. В подготвянето на материалите заангажираме всички членове на комитета и голяма част от партийния актив. Материалите се четат и обсъждат предварително. На пленумите не се четат докладите. С тях са запознати секретарите на първичните партийни организации, членовете на ГК и активът. В резултат на това проблемите се обсъждат по-добре, в разискванията вземат участие повече хора.

Въведохме по-действена и системна проверка за изпълнението на решенията на бюрото на ГК на Партията. На всяко заседание на бюрото се прави отчет от секретар на ГК или от друг другар как са изпълнени решенията, взети на предшестващото заседание. Този начин на работа прилагаме и на пленумите. Сега в ГК се картотекират решенията на бюрото по отдели и всеки момент знаем кое решение за коя първична партийна организация се отнася. Това ни дава възможност да вземаме такива решения, за които има обективни условия да се изпълнят.

Хубава форма на работа се оказа викането на директорите на предприятията да дават отчет пред бюрото на ГК не само как работят по изпълнението на производствените задачи, а преди всичко как изпълняват своите уставни задължения като комунисти. Всеки директор сам прави преценка за своята дейност като комунист. След това членовете на бюрото казват своето мнение. Но преди заседанието ние се интересуваме как отделният директор работи в партийната организация, Отечествения фронт и т. н. Това ни помага да дадем цялостна преценка за дейността на комуниста—ръководител. Направените критични бележки и препоръки към всеки комунист, изпратен на отговорна стопанска работа, ни помагат да вземем правилни решения. След това периодически проверяваме как се осъществяват решенията на бюрото. Всички директори са доволни, че ГК им помага да видят своите положителни и отрицателни качества.

Този метод на работа възприеха и първичните партийни организации. Най-напред така заработи първичната партийна организация при сервизната работилница на ДАП. Там беше отчетено на събрание как всеки комунист изпълнява своите уставни задължения. Бяха посочени слабостите на всеки партиен член освен в производствената работа, така и в семейството, обществото. Така е сега във всички партийни организации и то в момент, когато се провеждат отчетно-изборните събрания.

Потърсихме нова форма за обучение на актива на градската партийна организация. Често организираме тъй наречения „Ден на партийния секретар". Провеждаме го диференцирано — поотделно за секретарите от предприятията, учрежденията и училищата. На всяка сбирка определен партиен секретар докладва как тяхната организация работи по даден проблем, а другите дават преценка и разказват как те работят. Обменя се положителният опит.

На три месеца веднъж събираме партийните групови отговорници. Изнасяме им лекции. Те разказват за своята работа, обменят опит помежду си. За в бъдеще ще организираме обучението на груповите отговорници диференцирано. През тази година обучавахме около 260 млади комунисти, приети след Осмия партиен конгрес. Наскоро ще започнем обучението на онези комунисти, които са приети без кандидатски стаж.

Към ГК на Партията действува двугодишна школа за обучение на партийните секретари и директорите на предприятията. Тези от тях, които са с повисоко образование, изучават политическа икономия, а за останалите се изнасят лекции по определени теми.

По-честото съветване с комунистите и актива ни помага да подобряваме постоянно нашата работа. Ние считаме, че постигнахме положителни резултати при приложението на тези нови моменти. Но опирайки се на актива, можем да издигнем на още по-високо ниво работата на цялата градска партийна организация.

НИЕ, ТВОИТЕ СЛУШАТЕЛИ...

Едър мъж, чиито коси е докоснал снегът на възрастта, с младежки огън в очите, ни посреща с приветлива усмивка.

— Но това е нашият Тошо Костадинов! — възкликваш ти.

Ясно е, работиш при нас, при ятеля, в СП „Комунални услуги" — Силистра.

Затова толкова бързо го познахме, нали?

Нашият Тошо — приятелски, с обич го наричат служители и работници в предприятието, търсят го, съветват се с него, слушат го с внимание, когато изнася лекции, беседи. И как да не го слушат! Та той говори така увлекателно, с жар, винаги намира общ език с хората, умее да обясни достъпно, ясно и убедително материала, който е предмет на разглеждане в кръжока.

— Упорит, много упорит трябва да бъде пропагандистът — отсича с енергичен жест ръката на Костадинов, когато разговаряхме за неговата работа. — Когато през 1950 година започнах дейността си като пропагандист, разбрах, че само упоритостта и последователността ще ми помогнат в работата. Пред мен бе поставена трудна задача. Трябваше да уча хората, а заедно с това да се уча и аз самият, тъй като моят седми клас не бе достатъчен. Тогава бях бръснарски работник, производственик. Първите занятия водех с работниците от ресторантите, а по-късно вече в нашето предприятие. Четях и четох много, за да бъда винаги в крак с времето. (Скромната, но добре подбрана библиотека в неговия дом говори за интересите му).

— Като дългогодишен пропагандист — продължава той — разбрах, че освен добре подготвен, трябва да бъда особено внимателен и към своето собствено поведение. Това е много важно, иначе как бих могъл да защищавам моралния облик на новия човек? В зависимост от слушателите трябва да променям и начина на изнасяне на лекцията. Хората от нашата служба „Чистота" например са с едно културно ниво, а вие, служителите, сте с по-голямо образование и от мен самия. Разбирате колко е трудно това, нали? И най-голямата радост за мене винаги е било знанието на моите слушатели, интересът им към изнесената беседа.

— Няма мероприятие, в което Костадинов да не е взел участие — казва партийният секретар на предприятието ни. — Участвува в решаването на различни производствени въпроси. Закуца ли нещо в някой отдел, той отива и там. Член на БКП от 1948 година, тази година за четиринадесети път е избран за член на партийното бюро — отговаря за агитацията и пропагандата. Дал е много за активизирането на партийните групи. А отзивите за него като пропагандист са били винаги отлични.

Добрата дългогодишна работа, упоритият труд не останаха незабелязани.

В началото на септември тази година Президиумът на Народното събрание награди пламенния агитатор на новия живот, на светлия утрешен ден с орден „Кирил и Методий" — III степен".

Ние, твоите слушатели, от сърце ти честитим, другарю Костадинов, голямата награда.

Ние, твоите слушатели...

Ана ВАСИЛЕВА

СРЕД ПРИРОДАТА

Колко хубаво е след едноседмични занимания в класните стаи да излезеш навън, сред природата! Да подишаш чист въздух, да участвуваш в спортни състезания... Може би това накара комсомолците от осми „б" клас и пионерите от седми „а" клас от училище „Ст. Караджа" в село Искра да излязат в неделния ден на 12 т. м. сред природата. Маршрутите на двата класа бяха различни, но сборният пункт бе един — язовирът на с. Нова Попина. Тази местност е една от най-хубавите в района на ситовската община.

В походите се съчетава приятното с полезното. Една от целите им беше да се запознаят учениците с историята и значението на водните басейни на ситовското кооперативно стопанство.

Рано сутринта пионерите се насочиха към язовира на с. Ситово. По пътя спряха в лозето на стопанството, където изслушаха кратка беседа за развитието на трайните насаждения. Неусетно стигнаха и до брега на язовира. Първата радост бойде с появяването на рибките, които тромавичко се движеха в хладната вече вода. Качиха се на язовирната стена, откъдето се виждаше цялото водохранилище. То се използува засега за поливане на зеленчуковата градина. Перспективата е в бъдеще да се превърне в междукооперативно водохранилище, след като се построи напоителната система в Малък Преславец.

След като се надхвърляха с камъни, екскурзиантите се отправиха към крайната цел — язовира на с. Нова Попина. Тук се събраха с другарите си от осми клас. При голям интерес преминаха състезанията за... най-бавно каране на колело, за вземане на определен брой плодчета от горските храсти, без да се слиза от колелото, и др.

Спортният полуден завърши с масови игри, смях и веселие.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)



Равносметка на упорит труд

Всяка сутрин кооператорите от Нова Черна срещат един висок, строен младеж да прекрачва прага на училището. Всяка сутрин те го виждат малко замислен с отмерени крачки да се отправя към работното си място, за да застане пред любопитните погледи на учениците.

Така започва всеки ден за учителя по трудово обучение Велико Великов. След това се зареждат часове на труд. Не по 6—8 часа е неговият работен ден. През последните години работеше и в неделните дни, за да магаха му учениците. Така постигна той своята голяма цел.

Преди години на едно от заседанията на учителския съвет Велико бе критикуван, че учебно-възпитателната му работа като учител по трудово обучение и за обзавеждане на училищната работилница е слаба. Критиката беше основателна. Наистина работата не вървеше, макар че имаше много причини. До класната стая Великов бе изминал дълъг път...

...Бащата на Великов загива в Отечествената война. Грижата за семейството пада върху майката и прастария дядо Велико. Но скоро и той умира. Земята обработват невръстните деца и овдовялата майка. Нерадостно детство! При още по-големи трудности Велико завършва гимназия. Като работник в Шумен, той решава да стане учител. Записва се в Института за прогимназиални учители. Денем работи, а вечер учи. През 1962 година вече става учител и завършва последната година задочно. През следващата година той постъпва на работа в основното училище в Нова Черна. Така започва неговата автобиография на учител. В това училище Велико прекара четири години, но това е достатъчно, за да бъде сочен за пример на останалите учители, някои от които са с по-голям педагогически стаж.

Всеки, който сега влезе в работилницата на училището, остава възхитен от направеното. Тук има всичко за пълноценното провеждане на часа. Когато пое работилницата Великов, в нея имаше 13 строшени тезгяха, няколко ръждясали инструмента. Не можеше да се работи в такава обстановка. На всичко отгоре помещението се намираше в мазето, половината заето с въглища.

Такова беше началото. Сега, като се започне от новия под и се стигне до всичко необходимо, за да се провежда пълноценно учебно-възпитателният процес по тази дисциплина, е вече готово.

През лятото на 1966 година всички тезгяхи бяха притегнати, към тях бяха поставени табла за инструментите, необходими за всеки ученик. Поставени бяха и табла, илюстрация. Всичко беше създадено в работилницата на стопанството. Отначало с твърде голямо недоверие някои погледнаха на Велико, но после се убедиха в неговата резултатна работа. И насмешките се заменихя с желание да помогнат...

През септември т. г. училището бе посетено от партийни работници от целия окръг, които бяха в Нова Черна за обмяна на опит. От всичко видяно те най-много харесаха учебно-училищната работилница, която създава прекрасни условия за едно резултатно трудово ежедневие. Направеното в нея е плод на усилията на един млад и упорит учител, когото кооператорите срещат всяка сутрин по пътя му за училището. Много е направил той досега за новочерненското училище, за децата в селото. Затова Велико Великов се ползува с името на работлив и способен учител.

Пеню ВЛАДИМИРОВ

Неотдавна колективът на Окръжното управление на съобщенията в Силистра изживя двойна радост. За високо преизпълнение на производствения план през деветмесечието бе награден с юбилейното червено знаме на Министерството на съобщенията. Второто знаме получи за постигнати най-добри успехи в съревнованието между окръжните управления на съобщенията в страната за третото тримесечие.

НА СНИМКАТА: Началникът на управление „Пощенски съобщения" при Министерството на съобщенията Петър Байкушев връчва двете знамена на Пенко Цветков, началник на Окръжното управление на съобщенията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

СЪОБЩЕНИЕ

ИЗВЪРШВА СЕ АБОНИРАНЕ ЗА МЕСЕЧНОТО СПИСАНИЕ НА ЦК НА БКП „ПОЛИТИЧЕСКА ПРОСВЕТА"

Списанието е предназначено за пропагандисти, лектори, преподаватели, научни работници, слушатели в системата на партийната просвета, за самостоятелно изучаващите марксистко-ленинската теория и политиката на Партията. То е ценен помощник на партийните работници, на комсомолския, отечественофронтовския и профсъюзния актив.

Централно място на страниците на списанието заемат теоретическите и учебно-методическите статии и консултации за всички звена на системата на партийната просвета, статиите по проблеми на партийната политика, по най-актуални въпроси на социалистическото строителство в нашата страна, на международното комунистическо движение на борбата против буржоазната идеология.

Списанието обобщава и осветлява опита в пропагандата на марксизма-ленинизма, организира размяна на мнения по организационни и методически въпроси на политическата просвета, помага на пропагандистите да овладяват методическото майсторство, научните основи на пропагандата.

Във всяка книжка се дават цифри и факти, тематични планове за лекции, доклади и беседи, библиографски справки, публикуват се рецензии, отзиви и анотации за нови учебници, учебни помагала и друга новопостъпила политическа литература.

От 1 януари 1968 г. списанието ще излиза в 7 вместо в 6 книжки, като се запазва досегашната му цена.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ 3,60 лв.

АБОНАМЕНТ ЗА 6 МЕСЕЦА 1,80 лв.

Списание „Политическа просвета" представлява безспорен интерес за най-широк кръг читатели.

Майор Вихър

Олиан Семьонов

65

В кабинета се отби капитан Високовски и като приседна до масата, започна грижливо да се реши, помагайки си с ръка — приглаждаше с длан блестящите си, слабо къдрави коси.

— Това не е красиво, Леня — каза Бородин, — мъжът трябва да се реши в тоалетната. Оправяте си косите, като госпожица във фоайето на театър.

— За това някак си не мислех.

— Напразно. Това не пречи — от време на време да помисляш.

— Заради тази радиограма ли ми се сърдите? — усмихна се Високовски. — Ей богу, аз в нищо не съм виновен. Тя е сил на девойка, не разбирам каква е работата...

—А може и съвсем да няма никаква работа? За очевидните работи ние сме болезнено зорки. Аз не вярвам, знаете ли, на очевидности от всякакъв род.

— Предадохте ли нейното донесение на Кобцов?

— Спи ми се до смърт. Времето сигурно ще се промени.

—Есен... Дявол да я вземе.

— Не обичате ли есента?

—Ненавиждам я.

— Защо така?

— Не може да се кръпе човек.

— Аз обожавам есента. Заменя, знаете ли, с късната есен започва пролетта. Именно с късната есен. И обратното, есента, зимата, Нова година с нейната тъга у мен за почват през март, през ранна пролет, когато в гората ручеите шуртят и снегът се топи.

— Някак си не мога да го разбера.

—Това назърно е старостта. На стари години вече всичко е известно, измъчват те предвиждания, предварително знаеш: какво, откъде, колко и кому.

— Москва още ли не е отговорила?

—А тя не е длъжна да ни отговори. Страхувам се, че и на запитването няма да отговорят. Ще извикат още: не си пъхайте носа, където не ви е работа.

— Посъветвахте ли се вече с полковник Кобцов?

—Най-лошата работа — продължи замислено Бородин, сякаш не чувайки въпроса на капитана — това е да си пъхаш носа в чужди работи. Как смятате, а? Между впрочем, нямате ли пирамидон?

— Имам аспирин.

Бородин попипа челото си.

— О не, аспирин, знаете ли, не ми е нужен.

Високовски разбра: старецът е обезпокоен. Затова се замисли как по-внимателно да се отдалечи.

— Да, предадохте ли на Кобцов данните за Степан Богданов и другите?

— Предадох ги.

— Какво отговори той?

— Компрометиращи данни няма. Не е нужна допълнителна проверка.

—Слушайте — попита Бородин, — нямате ли желание да отлетите при тях, а? По радиото скоро няма да се разбереш... Ако те там действително върнат някакви работи — това на истина не е шега... Тук аз се свързах с поляците и с щаба на партизанското движение: трябва да получим потвърждение на тези богдановски диверсии. Предадохте ли съобщение в Москва за фамилните имена на началството от щаба на армиите „А"?

— Разбира се.

— Как мислите, ще отговорят ли утре?

— Трудно е да се каже.

— Затова и питам, защото е трудно да се каже — изхъмка Бородин, — иначе бих мълчал. Когато имате неприятности, как постъпвате: обичате да се изразите горещо някому или се затваряте в себе си?

— В себе си не мога.

— Аз също.

Високовски каза:

— В себе си обичам да философствувам. А ако почна на глас, то веднага загубвам нишката.

„Предпазлив момък — помисли си Бородин. — А разбира всичко, има набито око."

— Е, това е понятно — каза Бородин, — случва се.

— Другарю полковник, а кога да отлетя?

— Аз попитах: нямате ли желание? Що се отнася да отлетите, то това е въпрос на бъдещето. Ще почакаме, ще се ориентираме. А? Как смятате?

— Както изглежда, ще се наложи да летя — отговори Високовски. — Иначе можем да провалим цялата операция. Обидно е.

— За онази нейна радиограма, която отиде в Москва, съобщихте ли, че е фалшификация?

— Не толкова рязко. Съобщих, че този материал по нови данни, предадени също от Вихър и Аня, се е оказал фалшив, съставен от врага с цел за дезинформация.

— Сега ме попитайте още веднъж за Кобцов...

— Напразно. Просто тогава още не бях решил в себе си как трябва да постъпя точно.

— А сега?

— Сега реших да помисля кога да ви пратя при Вихър...

Високовски се усмихна тънко и попита:

— Интересите на работата ли изискват, щото тук до вас в щаба да не остане свидетел? Нали за радиограмата знаем само двамата...

Бородин помръдна с вежди и отговори:

— Това го казахте доста добре. Точно в целта. Знаете ли, преди войната повече от всичко ме обиждаше, когато се налагаше хубавата работа да се прикрива с лъжа. Както изглежда, бюрократизмът се прилепва към този, който се бори с него.

— Аз съм готов да замина при Вихър дори и утре — каза Високовски. — Мисля, че на място всичко ще бъде по-ясно.

— Срока ще определим с вас. Не трябва да бързаме. Разузнавачът трябва да бърза само един път...

— Кога именно?

— Ето ще полетите — на аеродрума ще ви пошепна — каза Бородин. — Добре. Хайде да им съставим радиограма.

Високовски взе писалката и погледна Бородин. Онзи предъвка, въздъхна пресекливо, сви смутено рамене и почна да диктува:

— „Изяснете всички данни за полковник Берг: година и място на раждане, роднини, бил ли е в СССР, длъжност, място на работа. Съобщете незабавно. Веднага след това ще докладвам на командуването. Бородин".

Високовски отбеляза в себе си колко хитро старецът формулира радиограмата — не даваше никакви аванси и в същото време санкционираше продължаване работата на групата, в която радистът беше компрометиран от гледна точка на принципите на Кобцов.

„Да го попитам ли — помисли Високовски, — разбира ли как ще постъпят с него, ако се случи нещо страшно в Краков? Макар че, разбира се, му е ясно. Затова така и диктува. Но разбира ли, че с мен ще стане същото, както и с него? Очевидно разбира. Бих бил последното куче, ако помислех за миг дори, че Аня наистина е могла да стане фашистка развратница".

— Кога пристига полковник Мелников? — попита замислено Бородин.

Мелников беше началник на Управлението на военното контраразузнаване. Пет години беше прекарал като нелегален в Германия, две години се сражава с фашистите в Испания като боец в интернационалните бригади. Две години Бородин беше помощник на Мелников по разузнаването в обсадения от фашистите Мадрид. Сега Мелников лежеше в болница — от туберкулоза. При все това някой беше казал, че следващата седмица ще се върне в щаба. С него Бородин можеше да говори, както със самия себе си.

— Казват, че му станало лошо — отговори Високовски. — Чекистите бяха при него завчера, плюе кръв.

— Ето що... Извикайте колата. Ще отидем при него. Според мен, това е решението.

НОЩНИЯТ ПОЛЕТ

Радиограмата, изпратена от Аня чрез Бородин в Центъра, бе незабавно доложена на заместник-началника на Генералния щаб на РККА.

(Следва)

ЗАЛОГ ЗА УСПЕХА

Влезе ли посетител в стаята на счетоводния колектив на потребителната кооперация „Труд" в с. Сокол, не може да не му направи добро впечатление чистотата и уредбата на помещението, деловитостта на служителите. Нагледни пособия въвеждат посетителя не само в живота и дейността на тези хора, но и в трудовата дейност на останалите търговски работници.

Бодрият младежки дух идва не само от това, че повечето от служителите са млади и енергични хора, но и от това че се старят да работят с младежки жар. Тук са главният счетоводител Петър Йорданов, Гинка Кулчева, която е и председател на профкомитета, и други. Този малък колектив преди година пое борба за завоюване звание „Бригада за комунистически труд" и през едногодишния срок направи решителна крачка за завоюване на званието. Счетоводните работници помагат на магазинерите за своевременното правилно оформяне на отчетите. Два пъти месечно се изработват оперативни сводки, които се разпространяват сред магазинерите, работниците от общественото хранене и изкупуването, за да следят хода на съревнованието. По такъв начин се създава стремеж у хората да няма изоставащи.

Борба за завоюване званието „Бригада за комунистически труд" поведоха и хлебопекарките от Сокол и Суходол. Благородната социалистическа надпревара придоби особено голям размах пред юбилейния празник на Великия октомври. В това съревнование участвуваха освен бригади и индивидуални търговски работници. Бонка Гаева, продавачка в магазина за манифактура и текстил в с. Сокол, бе наградена със значката „Отличник на ЦКС" за редовно преизпълнение на плана за стокооборота, висока култура на обслужване и добре подреден магазин. Кольо Борисов, обслужващ магазин за бакалски стоки, завоюва „Паспорта на дружбата".

В резултат на добрата организация, създадена от профкомитета, резултатите за цялата кооперация са радващи. Това, що зависи от търговските работници на потребителната кооперация по снабдяването на населението със стоки и изкупуването на селскостопанските произведения, се върши добре. Колективът изпълни годишната си програма два месеца предсрочно. В общественото хранене при план 140 000 лева, към 31 октомври бе реализирано 141 615 лева. До края на годината ще постъпят още 20 000 лева. Изпълнен е планът и в търговията на дребно и се очаква преизпълнение 45 000 лева. Хлебопекарите преизпълниха за десет месеца годишния си план с 6 200 хляба. Преизпълнени са показателите и в изкупуването, като вместо 108 тона е изкупено 355 тона селскостопанска продукция. Преизпълнен е и планът за печалбата с 1 000 лева.

Предсрочното изпълнение на годишната програма не е предел, на който може да се изчака новата година. Тук се извършва подготовка на търговските обекти за работа през зимата. Осигурени са магазините с отоплителни съоръжения и гориво; осигурен е запас от дърва за населението; извозени са вече над 50 на сто от заплануваните количества туршии от ДСП „Булгарплод" — Силистра; запасяват се магазините с необходимите за сезона стоки и т. н.

Профкомитетът проведе отчетно-изборно събрание на 10 ноември, на което се отчетоха резултатите за годината и се направиха ценни поръчки на новото ръководство. Най-голямо внимание се обърна на въпросите за съревнованието, задоволяването на потребителското търсене, правилното запланuване на стокооборота по обекти, своевременното доставяне на стоките и др.

Внимателното изучаване на потребителското търсене, колективният метод в работата на профкомитета и административното ръководство на кооперация „Труд" са залог за успехите на колектива.

Михаил ТОМОВ





В новата ремонтна работилница на ТКЗС — Малък Преславец е инсталирана баня. Скоро тя ще бъде пусната в експлоатация.

НА СНИМКАТА: Марин Неделчев, Минол Йорданов и Жеко Маринов копаят канал за банята.

Ще намалят ли трудовите злополуки в окръга?

Непрекъснатост на производствения процес, правилно и най-ефективно използване на работното време, все по-пълно използване на основните фондове и особено на машините, строга дисциплина при използване на живия труд и неговото най-правилно оползотворяване — това са непосредствени задачи, които биха довели до успехи в работата на предприятието. Правилно да се организира и използва работната сила, да се цени трудът и здравето на многохилядната работническа армия е ежедневна, постоянна грижа на административните ръководства, на политическите и масови организации в предприятията. Грижата за здравето и трудоспособността на работниците и служителите е грижа за изпълнение на производствената програма на предприятието, грижа за неговото преуспяване.

Изхождайки от задачите, които има да се решават, и постигнатото за деветте месеца, се налага да направим кратък преглед как тези задачи се решават при нас, как се грижим за условията за безопасна работа и какви са практическите резултати. От данните за развитието на промишлеността в окръга за деветте месеца се вижда, че тя продължава да се развива с ускорени темпове. Предприятията завоюваха нови успехи в своето икономическо укрепване.

Независимо от постигнатите успехи все още в работата по опазване здравето на работниците, на хората като най-ценен наш капитал има сериозни недостатъци. Тук преди всичко става дума за трудовите злополуки. От получените статистически отчети се вижда, че трудовите злополуки през деветмесечието показват значително увеличение и то тези с над 3 работни дни. Сравнителните данни показват, че за 1966 година злополуките до 3 работни дни са 209 срещу 198 за 1967 година. Същевременно тези с над 3 работни дни са се увеличили с 61, като от 344 са станали 405 за 1967 година. Работните дни, загубени поради злополуки, през 1966 година са били 4431 със средна продължителност 12,8 работни дни, а за 1967 година 5878 дни със средна продължителност 14,5 работни дни. Загубените работни дни, изчислени по средната производителност на 1 работник в завод „Хром", дават загуба на народното стопанство в размер на 194 х. лв. Изводът е, че тежестта на злополуките през изтеклия период на 1967 година е по-голяма в сравнение със същия период на миналата година. Разгледани по комитети, се вижда значително утежняване и особено за ОКПС по строителство. Коефициентът на тежест при тях от 12,4 е бил завишен на 20,9 дни. Още по-тежко е положението в Окръжно пътно управление, където коефициентът на тежест е 47 работни дни. Наистина другарите от Пътно управление не са безразлични към тези случаи, но явно е, че мерките които се вземат: инструктаж на работните, разясняване на събрание, не са оказали особено въздействие. Не е добро положението и в Керамична фабрика. Загубените работни дни за отчетния период на т. г. са 314, т. е. със 134 в повече за същия период на миналата година, а коефициентът на тежест е 29,2 дни. И тук Дирекционният съвет се е занимавал, набелязвал мероприятия по охрана на труда, но злополуките се увеличават. Задържане на коефициента на тежест в сравнение с миналата година показват и предприятията от ОКПС по машиностроенето, химията и енергетиката, независимо, че са под средното за окръга. Ако трябва от тези комитети да сочим предприятия, то с най-голямо внимание към работата си трябва да се отнесат другарите от Булгарплод „Нектар", промкомбинат „Камъшит" и ДМЗ „Стомана".

Броят на загубените работни дни в предприятията води до намаляване на режимния фонд на производствено време, до намаляване на ефективния фонд на работното време.

Проверките, които се направиха от Инспекцията по охрана на труда, показаха, че една част от трудовите злополуки се дължат на неносене на личните предпазни средства, а друга поради недостатъчна обученост или слаб контрол. И наистина отчетите, изпратени от предприятията и съответно подписани от техните директори и завеждащите техническата безопасност, показват, че 65 злополуки се дължат на работа без предпазни средства, 68 на липса или слаб контрол и 167 поради необученост по безопасност на труда. Не е необходимо да се правят изводи. Горните данни сами по себе си правят красноречива характеристика по осигуряването на безопасни условия. Тревожното е обаче, че темпът на тези злополуки не спада. В Инспекцията пристигат множество актове, а контролните проверки потвърждават, че главните причини за злополуките са неползване на лични предпазни средства и невнимание. В това отношение има какво да помислят ръководителите на предприятията: ЗММ, ДМЗ „Стомана", завод „Хром", ЗГУ „Терма" и всички промкомбинати. И сега, ако се направи проверка в тези предприятия, ще се намерят работници при струговете и при вагрянките да работят без очила, ще се намерят необезопасени машини. Явно е, че при неспазване изискванията на безопасна работа злополуките не ще няма да намаляват, но и ще се увеличават. Не ще и дума, че от това губи нашето народно стопанство, губят предприятията, губят и работниците. За предотвратяване на злополуките и намаляване до минимум нещастните случаи беше приет 40-то постановление от Министерския съвет за икономическо въздействие, в което се предвиждат санкции, чрез намаляване размера на трудовото възнаграждение на ръководителите за неположени достатъчни грижи за опазване здравето и трудоспособността на работниците. Приетият типов правилник за безопасна работа, поместен в Д. в. бр. 86/67 година, предвижда редица мероприятия, които са задължителни за ръководствата на предприятията — административни и профсъюзни, с които те трябва да се съобразяват.

С общите усилия на административно-техническите ръководства, на профкомитетите, на комисиите по охрана на труда и трудовите колективи тези недостатъци могат бързо да се отстранят. Стремеж на всеки колектив трябва да бъде денят да мине без трудова злополука.

Н. САРАФОВ,
зав. Инспекция по охрана на труда

Производственият комитет в ДИП „Добруджа"

Основна задача на нашето народно стопанство е да произвежда благата при най-ефективно използуване на материалните, трудовите и финансовите ресурси. Най-правилно тази задача се осъществява с приложението на новата система на ръководство на народното стопанство. Чрез нея се постига не само непрекъснато увеличение на производителността на труда и социалистическото натрупване, но се осъществяват и най-добри условия за приложение на социалистическия принцип за участие на трудещите се в управлението на предприятията. Непосредственото прилагане на този принцип се изразява с дейността на производствените комитети.

В ДИП „Добруджа" се изгради производствен комитет непосредствено след внедряването на новата система на ръководство — 1 април 1965 година. Още със създаването си той се зае с разясняването на основните принципи на новата система, организира обмяна на опит в сродни предприятия по въпросите на планирането, финансирането, заплащането на труда и приложението на принципа на материалната заинтересованост.

В периода от създаването си досега производственият комитет в ДИП „Добруджа" укрепна и се превърна в напредващ стопанската дейност орган. Той взема участие в решаването на въпросите по техническия прогрес, подобряване организацията на труда, по активизиране на колектива за реализиране на икономии и т. н. За да решава ефективно тези въпроси, той е съставен в по-голямата си част от работници, заети пряко в производството. Останалата му част се състои от стопански ръководители, специалисти и работници от политическите и обществени организации. Именно този състав му дава възможност да излиза с компетентно мнение по проблемите, свързани с производствената, техническата и масово-политическата дейност на предприятието.

Председател на производственият комитет е сменният майстор Гарабед Бедросян — дългогодишен текстилен работник, добър специалист, уважаван от колектива. С опита си той допринася за активизиране на работниците в участието им в управлението.

Производственият комитет оформи и утвърди вътрешен правилник за заплащане труда на работниците и инженеро-техническия персонал, както и условия за определяне на базите за участие в разпределението. Освен това той утвърди размера на отчисленията за фонд „Социално-битови и културни мероприятия", правилника за охрана на труда, участвува в утвърждаване на трудовите норми и т. н. За отчитане на мероприятията и за одобряване на базите за разпределение комитетът провежда ежемесечно заседания.

Предложенията за премиране се дават от сменните и бригадните ръководства, а след това се одобряват от производственият комитет. Обикновено предложенията са правилни, но има случаи на необективна оценка на работата на някои работници от страна на преките им ръководители и производственият комитет след задълбочена преценка ги коригира.

Производственият комитет своевременно реагира при допускане на слабости от някое производствено звено или от стопанското ръководство. Връзката му с ръководствата на масово-политическите организации е постоянна и това спомага за бързото разрешаване на всички възникнали въпроси.

През миналата и през настоящата година предприятието постигна добри производствени резултати. Увеличи се производителността на механичните станове, намалиха се разходите на единица продукция и се увеличи рентабилността на предприятието. Тези реултати бяха постигнати благодарение пълната мобилизация на трудовия колектив от страна на производственият комитет. Опитът, макар и все още малък, е добра база за увеличаване участието на работниците в управлението на предприятието в бъдеще.

инж. Н. НЕЙЧЕВ
Д. ЧЕРНЕВА

ИНТЕРВЮ СЪС „СЪВРЕМЕННИК НА НАПОЛЕОН"

Ширали Муслимов, чийто пълнолетен спорт доказва, че е навършил вече 162 години, обича да прави дълги разходки на кон. Той се намира под постоянно наблюдение на лекарите, но след всеки преглед, те са принудени да напишат само: „Всичко е нормално".

От Ленкоран колата се изкачва стръмно в планините. Ние все нагорнищаме часовника на само лет.

Лерик, районният център на Азербайджанската ССР, се намира на 1 250 м над морското равнище. След като го отминаваме, пътят става още по-стръмен. Застигаме старец и дете. Предлагаме им да ги возим.

— Благодаря. Сигурно отивате при моя по-стар брат Ширали? Така си и мислех. Казвам се Аджар.

От този момент започна запознанството ни с огромното семейство Муслимови. Нашият спътник Аджар Муслимов е на 95 години; с него пътуваше най-младият му син, Малих, който е само на пет години.

Заобикаляме скалите и пред нас се издига малкото планинско селце Барзаву.

Иззад близкия хълм изскача конник. Подвижният суховат планинец леко скача от коня.

— Ширали Муслимов.

Ето как изглеждал Ширали Фарзали огли Муслимов! Негово име вече е станало легенда. Той е по-стар от Лермонтов с цели 9 години! А е по-млад от Пушкин само с шест години. Съвременник на Наполеон и Бетховен! Ние вярвахме и... се съмнявахме. Пред нас стоеше човек, който е навършил... 162 години! Ширали-баба (така го наричат с уважение неговите съселяни) ни поканва в своя дом. Там той ни показва своята кореспонденция. Купища писма от различни страни на света. Във всяко се чувствува огромен интерес към начина на живот на Муслимов.

Пред къщата спира една кола. С нея пристига д-р Ханоглан Шихалиев. Ширали-баба се намира под постоянното наблюдение не само на местните лекари, но бива посещаван и от учени, идващи от Баку и Москва.

Прегледът започва. Той показва: кръвно налягане — 140/80; пулс — 72. Много млади хора биха завидели на подобно здраве. Всичко е нормално. Апетитът е добър. Млякото, маслото, хлябът и ароматният азербайджански чай са основната храна на Муслимов. Ширали ни призна, че никога в живота си не е пил алкохолни напитки и не е пушил.

Сега почти всички жители на селото са негови роднини — деца, внуци и правнуци и праправнуци. В Барзаву има училище. В него децата и внуците на Ширали учат неговите правнуци и праправнуци.

Когато Муслимов бил на 116 г. неговата трета жена Хатун му родила дъщеря. Тя е после днето, 23-то дете на Ширали. В селото живеят 96 преки потомци на Муслимов. Освен това в град Ленкоран живеят още 35 души. Муслимови живеят в Баку, Одеса и много други съветски градове.

Дългият живот на Ширали Муслимов съвсем не е изключение. В Руската федерация, по-точно в Грозненски район, е достигнал 180 години Арсигири Хазитов. Осетинката Тепсе Абзиева също е живяла приблизително толкова. 157 години е живял Егор Птикевич Короев (Грузинска ССР). Почти всички дълголетници работят до края на дните си. Учените смятат, че за дългия им живот способствува активната трудова дейност и правилното хранене. Спортуването, туризмът, лов вът, риболовството също укрепват организма и отдалечават старостта.

Ю. ТРАНКВИЛИЦКИЙ

Отново за границата на човешките възможности



Новости ★ техника ★ новости

ЛАМАРИНА ОТ ТЕЧЕН АЛУМИНИЙ

От една година в Съветския съюз се прилага нов метод за производство на алуминиева ламарина, при който течният алуминий се подава на непосредствено валцуване и с това прави излишна употреба на тежкия стан блуминг. Новият метод се прилага в завода за цветни метали в Ленинград, като необходимата за целта технология и съоръжения са разработени в самия завод. Течният алуминий се подава непосредствено върху валците, където се втвърдява и валцува на ламарина с дебелина 10 мм. Важна съставна част към този едноклетков стан за валцуване е миксерът, в който температурата на разтопения метал се поддържа автоматично на 730-750 градуса целзиеви, необходима за кристализирането на течния метал и за последващото валцуване.

„МИКРО" — МЕТАЛУРГИЧЕН ЗАВОД В ПОЛША

Близо до полския град Катовице се строи „микро" — металургичен завод. Той е предназначен да изпълнява малки поръчки — да задоволява нуждите от специални стомани на електротехническата, електронната и машиностроителната промишленост. Главните цехове на този завод-джудже ще бъдат стоманодобивният цех (съоръжен с две вакуумни пещи) и цехът за пластична деформация на металите, където в зависимост от желанието и нуждите на клиентите ще се изработват и най-малките количества стоманени ленти, фолии, особено тънки тръби и свръхтънък тел и др.

ХЛАДИЛНИЦИ В... ГОРАТА

За да не се развалят набраните и приготвени гъби и диворастящи растения, търговските и индустриалните предприятия от обединението „Гора" в Полската народна република са монтирали в горите специални големи хладилници. Те получават енергията си за производство на студ от подвижни дизелови двигатели.

БЕТОН С ПАМУК

Изследователски институт в Киргизката ССР е изработил от листата на памука чрез хидролиза продукт, който впоследствие се смесва с бетон. Така полученият бетон е три пъти по-здрав, 5 пъти по-еластичен, устойчив на удари и не се поддава на разрушителното действие на вода, огън и киселина.

СВРЪХЗВУКОВА ГОРЕЛКА

В Барнаулския механичен завод — СССР е създадена свръхзвукова горелка. Тя позволява при минимален срок и голяма бързина да се режат големи релси, дебели железни и стоманени плоскости. С нея може да се пробиват плочи от цимент и стоманобетон, да се дълбаят с пистолет отвори в мно го тежък грунд.

НА КОСМИЧЕСКИ СКОРОСТИ

Широкото използуване на ултразвука за научни изследвания днес стана нещо обикновено. Но неотдавна областта на неговото приложение се разшири още повече. Група учени и инженери в Съветския съюз конструираха ножица за разкрояване на тънки метални листове, която се привежда в действие, посредством ултразвук. Конструкцията е много проста. Магнитострикционен вибратор (пакет от тънки никелови пластинки) е разположен във вътрешността на макара, по която тече променлив ток с висока честота. Краищата на пакета трептят с честотата на променливия ток. Наистина амплитудата на колебанието е много малка — около 10-20 микрона — но с помощта на специално устройство (концентратор) тя се увеличава до необходимата големина.

ДВИГАТЕЛ С РОТОРНА КАМЕРА ЗА ГОРЕНЕ

Група полски инженери са разработили проект за нов двигател с вътрешно горене, предназначен за механическо задвижване на триони, който се използува предимно в горското стопанство. Новият модел се отличава от предишните двигатели преди всичко с това, че има роторна камера на горене, а също и с други технико-експлоатационни преимущества: работи без вибрации, мощността му е 6 к. с., числото на оборотите — 6 000 в минута, а теглото му е около 3 килограма.

ВЪЗДУШНА ДИГА

За отстраняването на плуващите във водите на някои реки нечистотии и маслени петна, група съветски специалисти са предложили използуването на открита от тях въздушна дига. За целта в коритото на реката се инсталира тръба с дупки, отворите на която са наклонени по диагонал към течението на водата. По тръбата се чме сгъстен въздух, който предизвиква противотечение с косо към брега направление. В резултат всички нечистотии биват изтласквани към брега и там отстранявани.

ЦЕХ, ДЪЛЪГ КИЛОМЕТЪР

В НИИ „Гипростекло" е завършен проектът на цех за полирани и панорамни стъкла за автомобилната промишленост. Този цех ще бъде построен в стъкларския завод в гр. Горки.

В корпуса на цеха, дълъг около 1 км, се предвижда да се монтират съоръжения за автоматизиране на целия процес. Според новата технологическа схема непрекъснато движеща се стъклена лента ще се шлайфа от двете страни.



За да се създадат по-добри условия за ремонта и съхраняването на машините в кооперативното стопанство на с. Сребърна, строителните работници Йордан Иванов и Иван Димитров застилат с камъни един от навесите при ремонтната работилница.

ОТЗИВИ И МНЕНИЯ

НА СЦЕНАТА — ПАТОСЪТ НА РЕВОЛЮЦИЯТА

Новият театрален сезон в Силистра започна, поне за мен, многообещаващо. Защото не се срещат всеки ден артисти, кои то в един немислимо кратък срок да се заемат и подготвят, при това много сполучливо, една не лека пиеса. Прави чест на целия колектив при театъра мобилизацията и добре изнесе ната пиеса, което е едно достойно посрещане на големия празник.

Трагедията на Дмитрий Щеглов „Бялата смърт“ е една не жка пиеса, която иска вярна интерпретация и напрежение на силите през цялото време. Освен че ни връща с повече от половин век назад, пиесата ни запознава с една необичайна за нас обстановка. Революцията е обхванала цяла Русия, достигнала е и до безкрайната снежна пустиня на сибирската тундра. Един кът от тези захвърлен за света край се превръща за известно време в съд ба за случайно срещналите се герои на пиесата. Искат или не искат, тази тяхна съдба е преплетена с конфликтите на времето, с конфликтите на оне зи бурни, революционни години.

И така в една от колибите на безкрайната тундра се срещат хора, преди всичко хора, които утре ще застанат един срещу друг и ще се убият, дълбоко убедени в своята собствена истина, но сега по някаква сляла ирония на съдбата те са принудени да преживеят заедно. Още първото действие е заредено с много динамизъм и напрежение. Уоллън и Хенри се спасяват от вълните на революцията и търсят пътища за бягство през океана. Заблудени, изтощени от глада и бор бата с вълците, те се приютяват в тунгузката колиба. Пълни с омраза към тези, които са направили революцията и са ги докарали до това положение са думите на Хенри, който е го тов да изстреля трите куршума в първия попаднал му революционер. И ето този революционер идва, но Хенри не го убива. Защо? И защо Уоллън така настоятелно подчертава, че всички са преди всичко хора, а след това врагове? Владимир е тяхното спасение, без него те биха умрели от глад и студ. И през тези няколко месеца на съвместно съществуване всеки преживява своята драма и тръгва по своя път.

Първи не издържа на суровите условия и напрежението Хенри. Този потомствен аристократ, несвикнал да се грижи ние на собствената си годеница. Бавно, но завинаги се отвръща от него Уоллън и той намира смъртта си пред прага на колибата. Покорена от внушителната вътрешна сила на Владимир, от неговата човечност и доброта, от нравственото му превъзходство над аристократа, Уоллън се влюбва в него. За първи път от могъщата сила на любовта пламва и душата на Владимир... Но ето, че идва бащата на Уоллън — директор на акционерно дружество, и след драматична борба Владимир е сам. Но с него са бедните тунгузци, чиито очи той е отварял, за него остава цялата велика стихия на революцията, към която се стреми той, и в истината на която не съумява да убеди Уоллън. Владимир е носител на най-ценното в пиесата — на онази вътрешна чистота и преданост на революцията, съчетание с мъжественост, внушителна и покоряваща сила на убеждението и красота. Трябва да поздравим младия актьор Ангел Станев за сполучливата му игра в тази далеч не лека роля. Успял да улови вярно характерните му черти, намерил подходяща интонация, той искрено и с една убелителна сила акцентува на силата и нравствения облик на професионалния революционер Владимир.

Безспорно най-тежката роля в тази трагедия беше ролята на Уоллън. Тя има твърде интересно развитие като образ — отказала се от богатия си годеник, решително се влюбва в революционера, в този, който е стрелял и ще стреля срещу баща й. Тя притежава не малко положителни качества и с една подкупваща чистота и вярно чувство за справедливост се опитва да разбере своя любим. Но или времето, за което тя трябва да се приобщи към него вите идеи е малко, или предишният й начин на живот се оказва по-силен в момента, когато трябва да реши съдбата си сама. И тя остава вярна на класата си, макар и след тежка драматична борба. Играта на Йорданка Анчева, която дебютира на нашата сцена и то в такава отговорна роля, макар и не навсякъде равна, е безспорна сполука за нея.

Акрабов, в ролята на Хенри, го видяхме с познатото му умение и вещина да пресъздаде трагедията на безславно загиващия аристократ. Сполучлива бе играта на Тороманов, като тунгуз, като олицетворение на прегръщания идеите на революцията беден и прост, но жадуващ справедливост и нов



Сцена от пиесата с участието на Тодор Акрабов (Хенри) и Ангел Станев (Владимир)

думи за декора, още повече, че Минчо Димитров в рецензията си от преди няколко броя отправя известни упреци към него. Декорът е сполучлив и при тези възможности на сцената добре ни създава илюзията за снежната тундра. Вярно, че стъпалата биха могли да се избегнат, но дали ще бъде колиба или землянка, няма толкова голямо значение. Но що се касае до пейзажа, трябва да се знае, че в тундрата има растителност и планини, много по-големи от нашите Родопи и нищо не ни напомня за тях. Не е справедлив в мнението си за костюмите, другарят Димитров. При крайно ограничените възможности на театъра в областта на костюмирането и това е добре. Разбира се, че има какво да се желае, но за всяка постановка не могат да се купуват специални костюми.

С постановката на „Бялата смърт“ Силистренският театър и неговият творчески колектив постигна успех. Дано той бъде залог за нещо повече в творческите им търсения и доказателство, че макар и самодеен, има

Николай ЗЛАТЕВ

ОТСТЪПВАНЕ ОТ ПОСТИГНАТОТО

По-незабелязана от всеки друг път остана тазгодишната изложба на силистренските художници, която беше открита непосредствено преди 7 ноември. Болно му става на човек, когато почти не може да забележи посетител пред 26-те платна, изложени в тясното помещение на читалище „Доростол“. Преди години се водеха не със всем основателни спорове около някои „модерни“ работи на отделни художници. В момента не бихме искали да говорим за резултатите от тези обсъждания. Сега изложбата преминава като едно обезличено явление в културния живот на окръжния център. И за съжаление едва ли ще забележим тревога около нейната несполука. А тя повдига много въпроси, много проблеми както от организационен, така и от творчески характер, които с пълно основание могат да станат тема на един разговор, на едно обсъждане. Но дали ще се намерят инициатори за него?...

С какво тревожи изложбата? Преди всичко не задоволява с художествените си постижения. А ни се искаше да бъде едно явление, около което да има с удовлетворение за какво да се говори, **да се споделя.**

Струва ни се, че ако не бяха работите на Йордан Маринов, тя щеше да бъде още по-безлична. Те се долавят още от пръв поглед не само с познатия почерк на художника, а и с онова хубаво, което той ни почнася. Става въпрос преди всичко за двата му добруджански пейзажа и натюрморта „Риби“. Йордан Маринов упорито и последователно, през много творчески горчивини, търси свой почерк, свой език. Не можем да кажем, че не постига резултати. Радва, много радва натюрморът му както с цялостната си композиционна уравновесеност, така с прекрасно намерения синьо-зелен тон. Макар и малко по-познат в двата си пейзажа, чрез тях Йордан Маринов още веднъж потвърждава, че много добре чувствува линията на добруджанския пейзаж, неговия живот, неговата атмосфера. Но в „Легенда“ той като че ли не е успял да напипа точно онези елементи, чрез които темата да зазвучи именно като легенда.

От петте платна на Георги Куртев „Созополски прозорец“ е най-хубавата му изява. Може би тук той е сполучил и поради това, че се отдалечил твърде много от известните си зимни пейзажи, които вече са ни премного познати...

Мисля, че успех за Йордан Господинов са двата му пейзажа, които той представя на изложбата („Пейзаж“ и „Старата черница“).

На останалите работи човек трудно може да спре погледа си. Някои от тях направо не задоволяват, други са ни познати от миналогодишната изложба (Б. Белросян). Струва ни се, че на изложбата не виждаме онова, с което най-добре би могъл да се представи Кр. Надарлийски. Не виждаме и някакви силни подбуди за ориентация към графиката от негова страна... Празнота в изложбата е липсата на платна от Никола Козачев, Симеон Говедаров, Йордан Киньов. Всички те са млади хора и отсъствието им тревожи. Заслужава си подълбоко да се видят причините за това.

Трудният проблем за залите в Силистра отново си е казал думата. Затова изложбата е сбутана в неподходящо помещение. Не прави чест на Силистра, град с не много богати културни прояви, да предоставя такова помещение на своите художници за ежегодната им изложба, още повече, че тази беше посветена и на 50-годишния юбилей на Октомври.

През други години отделни предприятия, стопанства, учреждения откупуваха картини на местните художници. Вече тоя кова дни след откриването на изложбата, ние не виждаме съобщения за откупени работи. Явно, че тук пак е необходима намесата на отдел „Култура и изкуство“, на някои други инстанции, за да бъде постигнат някакъв резултат.

Тазгодишната изложба задължава по-внимателно да се вникне в живота на групата на художниците, в отношенията между отделните й членове. Групата по различни проблеми и въпроси се нуждае от повече съдействие и то трябва да й се окаже своевременно, за да бъдат по-добри резултатите, както в ежедневната работа на художниците, така и от ежегодните изложби.

Сава ХРИСТОВ

Двудневен семинар - практикум

По инициатива на Окръжния съвет за изкуство и култура на скоро в град Силистра беше проведен двудневен семинар-практикум с ръководителите на самодейните колективи по театрална, естрадно-сатирична, хорова и танцова самодейност.

Семинара водиха лекторите от София Георги Асенов, режисьор в театъра на транспортните работници — София, Алберт Анжел, режисьор в Българската телевизия, Асен Жабленски и Цеца Модева от Централния дом за изкуство и култура в София.

През първия ден на семинара заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура др. Добрин Кузманов изнесе доклад на тема: „Предстоящи задачи на художествената самодейност в Силистренската подготовката на Третия републикански фестивал“.

Докладчикът направи анализ на работата на художествените колективи в светлината на Втория републикански фестивал, като отчете добрата работа на самодейците от град Тутракан, Дулово, селата Сребърна, Айдемир, Паисиево, Преславци и др. В доклада намериха място и редица недостатъци в работата на някои самодейни колективи.

След обяд участниците в семинара бяха разделени на групи по специалностите им.

Лекторите Цеца Модева и Георги Асенов разгледаха въпросите за репертоара, избора на пиесата и работата на режисьора върху пиесата.

Алберт Анжел говори за спецификата на естрадно-сатиричния жанр, разгледа компонентите на естрадно-сатиричния [illegible] и др.

Ръководителите на хоровата и танцовата самодейност разучиха нови песни и танци.

Вечерта всички участници в семинара гледаха пиесата „Бялата смърт“ в Силистренския самодеен театър.

Вторият ден на семинара започна с обсъждане на пиесата „Бялата смърт“. Режисьорите Алберт Анжел и Георги Асенов се спряха на редица специфични проблеми на театралния спектакъл — мизансцен, декор, костюми, осветление, грим, звукови ефекти и пр.

В обсъждането активно участвуваха Величко Ангелов и Иван Пантелеев от Тутракан, Минчо Димитров от промкомбинат „Камъшит“ — Силистра и др.

Безспорно, семинарът-практикум ще изиграе своята роля за подобряване работата на художествените самодейни колективи, които се готвят за Третия републикански фестивал.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ФУТБОЛЪТ В ОКРЪГА

В неделя се проведе един от последните кръгове в „А“ окръжна футболна група, в който се получиха резултати, заслужащи вниманието на любителите на футболната игра. Футболистите на Дулово сразиха Сребърна с резултат 4:0. Попина загуби на собствен терен от Добротица с 2:1. Средище победи Промкомбинат с 2:0. Заводските футболисти на ФК „Септември“ — Силистра загубиха от футболистите на Калипетрово с 2:1. Чернолик като гост постигна голяма победа над отбора на ДЗС „Янко Забунов“ с 4:0. Най-голяма победа постигнаха футболистите на Кайнарджа срещу отбора на Главиница — 8:2. Победи постигнаха и соколските футболисти с 2:1 срещу тези на Белица, и футболистите на П. Хитов — 2 срещу Искра с 2:1. А ето класирането в групата:

	м	п	р	з	гр	т
1. Кайнарджа	14	10	3	1	36—12	23
2. ФК „Септември“	13	9	3	1	37—11	21
3. П. Хитов — 2	13	8	4	1	29—11	20
4. Калипетрово	14	8	4	2	26—14	20
5. Чернолик	14	7	2	5	36—22	16
6. Промкомбинат	14	4	6	5	26—23	14
7. Сокол	14	6	2	6	23—32	14
8. Попина	14	6	1	7	22—22	13
9. Белица	14	6	1	7	26—28	13
10. Главиница	14	4	5	5	23—29	13
11. Добротица	14	5	1	8	14—26	11
12. Дулово	14	4	3	7	26—39	11
13. ДЗС „Я. Забунов“	14	3	4	7	19—33	10
14. Искра	14	2	4	8	19—26	8
15. Сребърна	14	3	2	9	14—32	8
16. Средище	14	3	1	10	23—34	7

Г. ПЕТРОВ

ОКРЪЖЕН ФИНАЛ ПО ВОЛЕЙБОЛ

В спортната зала на 19 т. м. се проведе окръжният финал по волейбол за мъже и жени от окръга. Турнирът започна с четири мъжки отбора — Паисиево, Бабук, Смилец и Главиница, и три женски — Смилец, Междан и Икономическия техникум. Пред многобройната публика първи започнаха мъжете. В един много динамична игра Бабук се наложи над Смилец с 3:1 гейма. В другия полуфинал след една продължителна игра волейболистите на Паисиево се наложиха над Главиница с 3:2. На финала се изправиха двата отбора на Бабук и Паисиево. Победа с 3:1 спечелиха представителите на Бабук, но в лицето на горепосочените противници те ще имат сериозни съперници.

При жените първи се срещнаха отборите на Смилец и Икономическия техникум — Силистра. Силистренки се отличаваха с комбинативна игра и се наложиха с 2:1. Във втората среща те не срещнаха голяма съпротива от Междан и победиха с 2:0. На отборите-победители бяха връчени флагчета.

Г. ГЕОРГИЕВ

Обезпокоителна загуба

Нашите футболисти загубиха една приятелска среща с резултат 2:0 от футболистите на „Черно море“. Черноморци бяха дошли със значително променен състав, в който личаха имената само на няколко титуляри. И затова през първото полувреме те с нищо не напомниха с играта си за отбор от групата на майсторите. Още в началото Силистренци се втурнаха в атаки и може да се каже, че инициативата в по-голямата част на полувремето беше тяхна. Но когато стигаха до наказателното поле, техните атаки се разбиваха от солидната отбрана на гостите. Минаха над 30 минути и не беше даден нито един хубав удар във вратата. Със силен далечен удар варненският централен нападател разтърси мрежата на излезлия напред силистренски вратар, но съдията присъди засада и голът бе отменен.

През второто полувреме падналият дъжд като че ли раздвижи футболистите и от двата отбора. Но направените промени в съставите на двата отбора се отразиха добре само за черноморци. Нападенията им ставаха все по-остри и опасни и след две сполучливи комбинации те отбелязаха два гола. Нашите отвърнаха със засилени атаки, но те бяха безплодни. Пролича нежеланието на нападателите да реализират голови положения и да атакуват остро и изненадващо. При тази игра можем с тревога да очакваме предстоящия мач с отбора на „Септемврийска слава“ — Михайловград.

Н. ВЪТОВ

В „Б“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

Класиране след есенния кръг

	м	п	р	з	гр	т
1. Иширково	11	7	1	3	29—20	15
2. Паисиево	11	7	1	3	36—18	15
3. Алфатар	11	7	1	3	27—17	15
4. Секулово	11	7	—	4	28—17	14
5. Междан	11	7	—	4	24—17	14
6. Ситово	11	6	1	4	21—15	13
7. Окорш	11	5	—	6	20—19	9
8. Честименско	11	3	2	6	17—28	8
9. Срацимир	11	2	4	5	13—27	8
10. Бабук	11	2	3	6	19—25	7
11. Алеково	11	2	3	6	15—34	7
12. Правда	11	2	2	7	28—38	6

Футболното първенство в окръга е пред своя край. Още два кръга и есенният полусезон ще приключи. Най-напред приключиха борбата футболистите от зоновите групи. След тях тези от двете „Б“ окръжни групи. В няколко поредни броя ние ще запознаем читателите с класирането на отборите в зоните и групите на окръга, като заедно с таблицата за крайното класиране ще даваме кратък коментар за представянето на отборите. Ще започнем с „Б“ окръжна източна група.

Един бегъл поглед в групата ще ни даде да разберем, че отборите са разделени на два лагера. Първите шест отбора са се откъснали в точките и през пролетта ще продължат борбата с почти изравнени възможности. През време на първенството те се представяха различно. Отборът на Иширково, който води в таблицата, започна плахо, до пусна равен мач със Ситово на собствен терен, както и чувствителни загуби в Междан и Паисиево. Но постепенно младите състезатели, от които е съставен отборът, започнаха да си казват думата и се заредиха победа след победа. Тук бе отбелязан най-големият резултат в групата — 8:0 срещу отбора на Окорш. Много сполучливо играха младите футболисти срещу отбора на „Доростол“ в мач за Купата на Съветската армия, като загубиха минимално. От падението се отличава с напористата си игра Съби Петров, добри прояви имат централният защитник на отбора Жеко Доков и вратарят Стайко Добрев.

Представянето на паисиевци е добро, но те разчитат преди всичко на победите си като домакини. Алфатарци започнаха много добре и цели десет кръга водеха в класирането, но накрая загубиха два мача и позволиха да бъдат застигнати. Отборите на Ситово, Междан и Секулово са добри състави, притежават задоволителна подготовка и са в състояние да поднесат някои изненади в понататъшната борба. Трудно е да се предвиди победител през пролетта. Може би чак след последната среща ще бъде определен.

Отборите от втората половина на таблицата също са с изравнени възможности и кой ще отпадне, е трудно да се каже. Те обаче имат сили да направят повече. Нека да припомним, че победителят ще играе в „А“ окръжна група, а последният — в зоната.

Георги РАЙЧЕВ

ККЗ „ИВАН ДИМИТРОВ“ — РУСЕ

ТЪРСИ

следните специалисти:

КОРПУСНИЦИ, СТРУГАРИ, КОРАБНИ ТРЪБАРИ, ЗИДАРИ, ДЪРВОДЕЛЦИ, ЕЛЕКТРОМОНТЬОРИ, МОНТЬОРИ-МОТОРИСТИ, ТЕНЕКЕДЖИИ и ДР.

На работниците се заплаща по сделната система. До пълнително възнаграждение по 170-то разпореждане на МС 1965 година от 10 до 21 % върху тарифна ставка, възнаграждение за тежък и вреден труд от 5 до 12.50 лв. на месец, по 3 % за всеки 5 години непрекъснат трудов стаж.

ПРИЕМАТ СЕ НАЧИНАЕЩИ РАБОТНИЦИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ ОБУЧАВАНИ В КУРСОВЕ ЗА СТРУГАРИ, ФРЕЗИСТИ, БОРВЕРГИСТИ, ДЪРВОДЕЛЦИ И ТЕНЕКЕДЖИИ.

Срок на обучението 3 месеца. През периода на обучението ще получават възнаграждение по 60 лв. месечно, а след преминаване в разред — заплащането по сделната система.

Кандидатите за курсовете да са отбили военната си служба и завършили средно образование.

Справки: ЛИЧЕН СЪСТАВ.

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ — ВАРНА

О Б Я В А

Корабостроителен завод „Г. Димитров“ гр. Варна приема младежи, отбили редовната си военна служба:

1. ЗА ОБУЧЕНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТИТЕ:

— стругари
— корабни тръбари
— корпусници-корабостроители
— електрозаварчици

Срокът за обучение е средно 6 месеца, през което време се заплаща 70 лева.

Курсът започва от 1. XII. 1967 г. Постъпване веднага

2. С ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ:

— стругари, фрезисти, шепечгисти
— дърводелци
— строителни работници: арматуристи, бетонджии, кофражисти
— електромонтьори
— ковачи
— корпусници-корабостроители
— корабни тръбари, електрозаварчици

Приемат се и младежи от всички специалности, работили в завода преди постъпването им в БНА.

На основание 170 Разпореждане на Министерския съвет от 1965 година, на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основна месечна заплата до 20 %.

Заводът има младежко общежитие.

СПРАВКА — Личен състав, тел. 32-18

От Заводоуправлението

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 137 (1301) | Четвъртък, 23 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Изпълнена задача

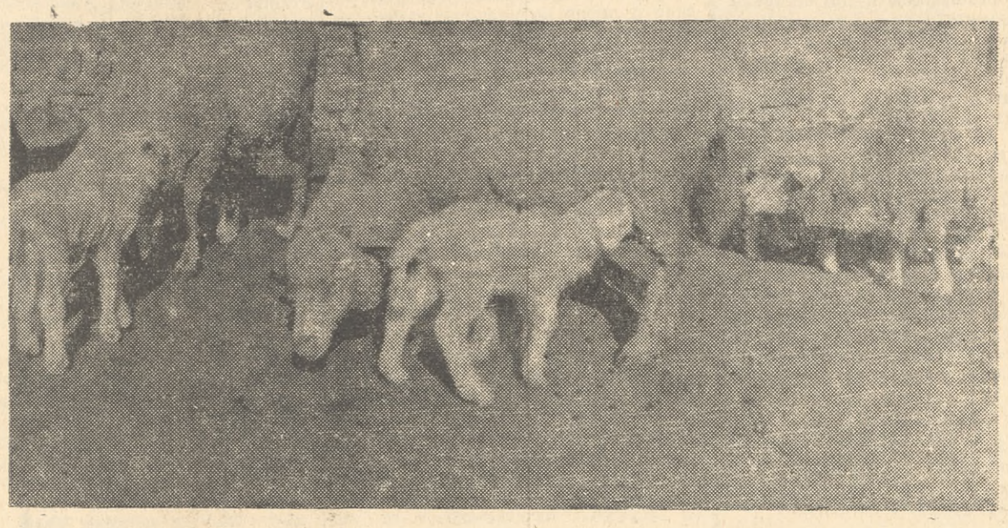
Много добри успехи постигнаха механизаторите от с. Долно Ряхово през тази година. Още през август приключиха дълбоката оран. Навреме извършиха подготовката на есенната сеитба и самата сеитба.

Върху изораните дълбока оран площи обаче се появиха много плевели, предимно синап. Това от една страна изтощава и изсушава почвата, а от друга затруднява пролетните предсеитбени обработки. За да не се допусне това, механизаторите от бригадата решиха да преорат отново всички изорани през лятото площи.

Наложително беше преораването на 2 400 дка силно заплевелечи земи. Останалите бяха изорани по-късно и не се нуждаеха от допълнителна обработка. В изпълнението на тази задача се включиха дизелите със старши трактористи Георги Михайлов, Атанас Калудев и Петър Паскалев. Добра организация на работата създадоха бригадирът Тома Михайлов и бригадният механик Иван Костадинов. Те не допуснаха машините да бездействуват по организационни или технически причини. Осигуриха редовното им снабдяване с горивни и смазочни материали.

Благодарение на тази организация, на самоотвержения труд на механизаторите и на денонощната работа изпълнението на тази задача вече приключи. Площите сега са чисти от плевели и добре подравнени. Това ще даде възможност напролет да се засеят рано и да се получат от тях високи добиви.

Х. ИБРИЯМОВ



В стадата на с. Бръчма се родиха първите агънца. Те донесоха най-много радост на овчаря-орденоносец Михал Иванов.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Добра подготовка —сигурен успех

Чести са случаите, когато поради неготовност на машините се пречи на работата в полето. Затова тази година ръководството на кооперативното стопанство в с. Бабук взе навременни мерки за бързото и качествено ремонтиране на комбайните. За целта бе създадена ремонтна група от комсомолци. В нея влязоха младежите Борис Йорданов, Йордан Ненов, Христо Иванов и Йовчо Тодоров и работата започна още на 1 октомври т. г.

Сега механизаторите се справят успешно с работата. Готови са вече два комбайна СК-3 и един СК-4. В чест на предстоящия XI конгрес на Комсомола те са обещали да ремонтират и останалите два комбайна до края на годината.

Ръководството на младежката група е поверено на механизатора Борис Йорданов. Той е комсомолски секретар. Сега учи в Механотехникума и е един от най-добрите механизатори.

Добре работят по ремонта на своите комбайни и механизаторите Георги Вълев и Иван Славов. Те добре знаят от какво значение е качествената подготовка на машините. В това ги убеждават още повече постигнатите резултати през жътвената кампания. Само Георги пожъна и овърша 180 тона слънчоглед и 800 т пшеница, а Иван 200 тона слънчоглед и 1 200 тона пшеница.

Д. БОНЕВ

ПРЕДСРОЧНО!

Вчера в Окръжния комитет на БКП се получи телеграма, с която колективът на ТПК „Съединение" гр. Тутракан рапортува пред Партията, че е изпълнил на 20 ноември годишния си производствен план. До края на годината работниците от кооперацията ще дадат надпланова продукция за 80 000 лева. Този успех е гаранция за изпълнението на плана и през следващата година, за което ръководството и масово-политическите организации са взели съответните мерки.

ОК на БКП благодари на колектива на ТПК „Съединение" за старанието, което вложи в изпълнение на обещанията, и му пожелава още по-големи успехи в бъдещата дейност.

В Инспекцията за държавен контрол

БОРБАТА ЗА ИКОНОМИИ И ПЕСТЕЛИВОСТ — ОСНОВНА ЗАДАЧА

Инспекцията за държавен контрол на свое разширено заседание разгледа работата на комисиите за народен контрол в нашия окръг, в отговор на призива на народните контрольори от рудник „Трояново—2" за повече икономии и пестеливост. Отчетено бе, че Инспекцията е провела редица мероприятия в тази насока. Много от комисиите за народен контрол също така разгърнаха добре своята дейност. За пример в борбата за повече икономии и пестеливост можем да посочим комисиите от районите на селата Алфатар, Зафирово, Срацимир и други.

Има обаче и такива комисии, които бездействуват по изпълнението на тази важна задача. Някои от тях само набелязаха мероприятия, без да пристъпят към тяхното изпълнение. А една част от комисиите, макар и не много голяма, все още не са приели и мероприятия.

За да се подобри работата по изпълнението на призива за повече икономии и пестеливост, инспекцията набеляза някои нови мероприятия. Едно от тях е провеждането на семинари по райони, на които ще се разглежда главно този въпрос. На тях ще присъствуват, освен председателите на комисиите за народен контрол, партийните секретари и секретарите на ДКМС.

На своето заседание Инспекцията набеляза и задачите, които трябва да бъдат изпълнени във връзка с 44 постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет за повишаване рентабилността на нашата икономика.

Преодоляха изоставането

Преди година в работата на ТПК „Девети септември" — Силистра бяха допуснати сериозни недостатъци. Стигна се до временно спиране продажбата на произведените мебели. Трябваше да се вземат сериозни мерки за отстраняване на недостатъците. И те последваха.

Ръководството на кооперацията, подпомогнато от партийния актив, взе сериозни мерки за преодоляване на изоставането и за подобряване на качеството. И добрите резултати не закъсняха. Неотдавна, отчитайки плана за десетмесечието, кооператорите се поздравиха с достигнатите успехи в преизпълнението на производствената програма и в подобрение качеството на продукцията.

Благодарение на въведените нови машини в производството, на подобрената организация на труда и на повишената производителност на труда, планът за десетмесечието бе преизпълнен с 6,6 на сто.

Изработени са и някои нови модели мебели, като диван-легло, шкаф-легло, с които предприятието се представи и на Пловдивския мострен панаир. Към тези два нови модела бе проявен голям интерес и търговските организации от Видин, Сливен, Толбухин и Русе сключиха договори за търговия с тях. Или около 50 на сто от произвежданата тук продукция ще се продава извън окръга.

Това обстоятелство ще засили популярността на кооперацията в цялата страна. За увеличаване дейността на това непосредствено предприятие ще спомогне и това, че от началото на идната година тук ще бъде изработван и амбалажът за износни машини на ЗММ — Силистра и ДМЗ „Стомана". За целта ще бъде създаден нов цех. Договорите с тези две предприятия са вече сключени.

С пускането на този цех в действие ТПК „9 септември" ще увеличи обема на произвежданата продукция с още 160 000 лева годишно.

А за повишаване производителността на труда и за подобряване качеството на продукцията ще спомогне специализирането на дърводелците за изработка на определен брой артикули. Към това сега се стреми и ръководството на кооперацията.

М. ГЕОРГИЕВ

НАМАЛЯВАТ ДОТАЦИИТЕ

Работниците от ДП „Техноснаб" — клон Силистра се стремят да водят стопанската дейност при максимални икономии на труд и средства. През тази година те задоволиха по-пълно нуждите на кооперативните земеделски стопанства и предприятията с транспортни средства, селскостопански машини, резервни части, електрически материали и т. н. За това красноречиво говорят и данните за изпълнението на плана през последния отчетен период. Реализиран е стокооборот 3 551 000 лева при план 3 230 000 лева, или планът е изпълнен 110 на сто.

Естеството на търговската дейност на „Техноснаб" е такова, че вместо печалба в плановете се предвижда загуба. Всеки лев намаление на плановата загуба представлява печалба за народното стопанство. Ръководейки се от това правило, колективът на предприятието е намалил загубата с 15 на сто. Икономии са направени по всички параграфи за разходите по издръжката на обръщението с изключение на транспортните разходи. Нормативът за складовата наличност вместо 1 076 000 лева е сведен на 756 000 лева, като са освободени над 300 000 лева оборотни средства и са икономисани значителни суми от лихви на получените заеми.

Най-добро изпълнение имат началниците на склад Георги Гърдев и Кольо Вълчанов — първият 115 на сто и вторият 107 на сто.

Светослав ПЕТРОВ

Допълнителната обработка на почвата завърши

Добре работиха през тази есен механизаторите от ТКЗС — Дуловo. След приключване на сеитбата те съсредоточиха силите си за допълнително изравяне на почвата, върху която е извършена дълбока оран.

Тази задача вече е изпълнена. Сега земята е чиста от плевели, изравнена. Шестнадесет хиляди декара площ, определена за сеитба на пролетни култури, ще увеличи своето плодородие.

В. ГЕОРГИЕВА

Да не казваме „не" на клиентите

— Дайте ми ако обичате ед на риза от 3.60 лева.

— Нямаме такива ризи. Имаме от по 5.40 и 10 лева...

— А тропикали доставиха ли ви?

— Не са още...

— Тогава отрежете ми два метра хасе.

— Как да ви отрежа, като няма нито сантиметър гакъв плат!

Такива кратки диалози могат да се чуят всеки миг в магазина за текстилни изделия в с. Попина с отговорник Митка Иванова. Получили краткия и ясен отговор, кооператорите си тръгват огорчени и тревожно пресмятат, колко време трябва да прахосат на вятъра и колко лева трябва да плащат по автобусите за отиване до Силистра или друго селище да си купят желаната стока.

Но не мислете, че само в този магазин картината е такава. Напротив! В магазин № 3 за трикотаж и обувки с отговорник Гинка Тодорова от дълго време няма хавлиени кърпи, ботинки, пионерки, мъжки ботуши, автоклавни цървули, дебело мъжко бельо, детски плетени комплектчета, вълнени жилетки...

В смесения магазин № 4 с отговорник Димитър Папазов, където се продават хранителни стоки и строителни материали, липсват много части за електрически инсталации, детайли за водопроводна мрежа, месни консерви, пресни колбаси. Остра е нуждата от захарни изделия.

Кооператорите тичат от един магазин на друг до главозамайване, пилеят ценно време и уморени се връщат по домовете си с празни ръце. Ако не отидат да търсят тези стоки в други селища, рискуват да прекарат зимата с плитки обувки, газейки в калта поради липса на ботуши; ще мръзнат, защото няма топло бельо, ще оставят недовършен новия си дом, защото няма строителни материали.

Попитани защо е такова положението със снабдяването, продавачите отговарят, че правят редовно заявки, дават ги на снабдителя, но той се връща с празни ръце, защото от складовете на ОКС или пък от ДТП казват също — нямаме такива стоки...

Аномалията в доставката на стоки от първа необходимост в с. Попина и съставното му село Гарван се отрази неблагоприятно и за изпълнението на годишния план на потребителната кооперация. Досега спрямо десетмесечния план е постигнато изпълнение едва 94 на сто. До края на тази година остава малко повече от месец време, което ще бъде крайно недостатъчно, за да се догони пропуснатата възможност. Добри търговски работници като Тодор Иванов преизпълниха десетмесечните си планове благодарение на неимоверните си усилия, а при едно ритмично и нормално снабдяване те биха постигнали далеч по-добри резултати.

Крайно време е в магазините на Попина и Гарван да се появят липсващите стоки. Ръководството на потребителната кооперация, въпреки трудностите по снабдяването, трябва редовно да осигурява на кооператорите липсващите стоки, особено сега през зимния сезон, когато необходимостта от тях се чувствува с по-голяма острота.

Радослав ДОБРЕВ



Производството на посадъчен лозов материал е важна задача за ТКЗС — Сребърна. НА СНИМКАТА: Звеното на Иван Касиеров вади лозови пръчки.

НЕОБХОДИМО Е НЕ САМО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА

Търговските работници от потребителната кооперация „Доверие" в с. Старо село се готвят да посрещнат своя празник „Деня на работниците от търговията" с добри производствени резултати. Отчетните данни за десетмесечието показват, че кооперацията ще изпълни предсрочно годишния си план за стокооборота. Засега най-високи постижения имат семейството на Ангел и Веса Шарбанови. Те изпълниха плана за годината 107 на сто. В обществено хранене първенец е отговорничката на сладкарницата Лиляна Димитрова, с изпълнение 105 на сто.

Въпреки успехите обаче, магазините в Старо село все още не задоволяват напълно нуждите и вкусовете на хората. По-голяма част от магазинерите влагат недостатъчно усилия по подреждането и рекламирането на новополучените стоки. Изключение прави магазинерката Стоянка Стоянова, която се стреми стоките й винаги да бъдат подредени. За нея хората казват, че е родена само за търговски работник. Никога не забравя да предложи на клиента новополучена стока.

Хигиената в магазините също така не е на нужната висота. Продавачите не са осведомявани своевременно за изпълнението на плановите задачи. Недостатъчен е текущият контрол върху работата на търговските работници по пълното задоволяване нуждите на населението със стоки.

В резултат на слабия контрол в магазините дълго време липсваха стоки от първа необходимост, като прах за пране, червен пипер, кибрит, оцет, печки и различни видове блажни бои.

Културното израстване на населението изисква не само изпълнение на плановете, но и повишаване нивото на културното обслужване в красиво подредените магазини.

Ако нуждите на населението бяха задоволявани напълно с търсените стоки, изпълнението на годишния план щеше да бъде по-високо.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Пред конгреса на ДКМС

Упорито и с голям ентусиазъм се трудят строителните работници от бригадата на Осман Алиосманов, която изгражда свинарник за 1 000 прасета в ДЗС—Окорш. Всички те са млади и членове на ДКМС, затова се стремят да завършат обекта предсрочно в чест на предстоящия комсомолски конгрес. Дневното изпълнение на трудовите норми средно за бригадата е 125 на сто. Илия Колев, Ангел Стоянов, Димитър Иванов, Мусин Кадиров и Исмаил Османов заявяват, че ще увеличат преизпълнението на нормите до 150 на сто и ще завършат свинарника до 20 декември.

Владимир ПОПОВ

ХОРА СЪС СРЪЧНИ РЪЦЕ

1.

Тютюнът... За него е писано твърде много. Сравняват го по цвят и стойност със златото, наричат го „национална гордост". Това са думи, казани не на вятъра. Зад тях се крие голяма истина. Тя е известна и в кооперативна в с. Иширково.

— През това лято огледахме 1 620 дка тютюн — сподели главният агроном на стопанството. — Надеждите ни в тази селскостопанска култура са големи, защото неведнъж е пълнила кесиите на иширковци. Планът ни беше 1 500 дка, но ние засяхме 120 дка повече. Гдето се казва в народната мъдрост: — От много глава не боли. Планували бяхме 270 000 кг тютюн, но успяхме да приберем 273 000 кг. Наскоро започна обработката на добре изсушените листи. На изкупвателната организация сме предали вече около 22 тона сортиран и денкиран тютюн...

Младият човек, с когото разговаряхме в канцеларията на стопанството, изглежда разбира, че казаното най-добре се онагледява посредством цифрите. Може би затова така настървено изписва бялото поле на хартията пред себе си. Вижда се, че темата за тютюна му е любима, че като специалист гледа с бащинско око на тютюнопроизводството.

— Звеното на Станчо Иванов Райчев е едно от тези, които получиха по 184 кг тютюн на декар. Изобщо в тяхната бригада всички са добри майстори по тютюна. Сега го елпезират и денкират. Ето там в стопанския двор са хората...

2.

За да се стигне до хората на Станчо Иванов, трябва да се върви между галерия от сушилни под белите стрехи, на които потрепват изсъхналите тютюневи листи. Звеноводът е младолик мъж на средна възраст. Походката му е бърза, припряна, сякаш някаква невидима сила го подтиква напред към бялата стопанска постройка, откъдето от време на време долитва екливият смях на жените.

— И тази година „остролистът" не ни посрами — похвалва се звеноводът. — Сега една низа тежи повече от 0,500 кг. Предали сме вече два тона тютюн със средна цена 1,60 лева на килограм. Тук, з разстояние на месец и половина трябва да продадем и останалите тринадесет тона...

Жените работят сред грамади от тютюневи листа, наредени край стените на помещението. Ръцете пипат бързо, припряно. Нали всяко листенце трябва да се огледа добре, да се оцени качеството му и тогава да се елпезира в съответната група. Тази работа е усвоена до съвършенство. Пък и не е особено трудна сега, защото голяма част от реколтата е качествена. Цветът на листата е червеникавожълт, без влага и мухъл.

Всички бързат, а все остава време и за приказки:

— Да мълчиш и да работиш, значи нищо да не направиш — подхвърля една от жените и освободила за миг ръцете си, пристяга кърпата.

— Понякога приказките ни са пилерлии — додава съседката й — здрава дооружанка с обветрено, но хубаво лице — работим колективно, затова и отговорността носим заедно. Не се сърдим ние една на друга, когато си намираме кусури в работата. Всеки човек греши. Когато бяхме в Унгария...

...Те са били и в Унгария, жените от звеното на Станчо Иванов. Много неща са видели там, затова използуват и най-малкия случай, за да споменат за това. И имат пълно право. Много ли са хората в кооператива в Иширково, които са ходили в чужбина. Ами екскурзиите из страната! И те малко нещо ли са! Колко дни прекараха по непознатите краища на родината.

— В работата хората те оценяват не за сините ни очи — духовито подмята една младичка полевъдка и екливият и звънък глас дълго кръжи из помещението. — Сами сме си заслужили всичко. Най-високи добиви получихме от основните култури, а тази година от 54 дка тютюн отчетохме по 220 кг на декар. Малко са звената, които могат да се похвалят с такива резултати...

Приказки, закачки и отново с по-голяма вещина и бързина ръцете нареждат широките тютюневи листа, чийто аромат е изпълнил цялата стая, в която се извършва манипулацията. Бързат, всички от звеното бързат до Нова година да приключат с тази последна работа за сезона, за да има после време да се заемат с парниците и новия разсад, който ще бъде за тях нова надежда и ежедневна грижа.

Р. МИХАЙЛОВ

Оживление в младежките клубове

Бяха години, когато клубовете на комсомолците от общинската организация на ДКМС в с. Калипетрово се помещаваха в частни къщи. Това беше немного отдавна — само преди 10-12 години. Но това време е вече стара история, защото има по-нова.

Тя започна от 1956 година, когато няколко ентусиазирани комсомолски секретари: Любен Грънчаров, Йордан Трендафилов, Неделчо Николов, Александър Радев и Георги Върбиков, се събраха заедно и взеха решение да се построи младежки клуб.

Отдавна лелеяна мечта...

Но ето, че дните за бригади се занизват един след друг, правят се ръчни тухли. Вечер младежите под ръководството на секретарите дежуряха за поддържане огъня на пещите, за да се изпекат по-добре тухлите.

Най-после през лятото на 1957 година клубът е покрит и вътрешно измазан. Но е с пръстен под. Готов е вече за „нормална" работа.

Тогава младежите от селото бяха щастливи, че първи в тогавашната Силистренска околия и бившия Русенски окръг си построиха младежки клуб с подръчни средства. Това беше една хубава инициатива, поддържана от партийната организация в селото.

Тогава в клуба имаше десетина пейки, едно бюро — награда от Околийския комитет на ДКМС — Силистра и всичко друго се оформяше с течение на времето. Така новата сграда стана център за активна комсомолска работа. Тук се провеждаха разнообразни мероприятия на всички масови организации в селото.

А сега — 10 години по-късно — комсомолците отново са щастливи. През август те бяха посетени от партийни и комсомолски секретари от целия окръг, за да видят образцово обзаведените и подредените младежки клубове. Сега клубовете са четири и не са с пръстен под, а с паркет, боядисани с блажна боя. Двата от тях са в селото, другите два в стопанския двор.

Сега тези клубове са обзаведени с всичко необходимо. Не липсва и телевизорът. Това е така, защото общинският партиен комитет и първичните партийни организации полагат големи грижи за младежите.

В клубовете са създадени прекрасни възможности за разнообразна дейност на общинската организация и дружествените комитети на ДКМС. Дейността на клубовете се ръководи от клубни съвети към всеки клуб и един общ съвет с председател-член на общинския комитет на Комсомола и отговорник по културно-масовата работа. Клубните съвети работят по тримесечни планове. Във всеки клуб се осъществяват разнообразни инициативи.

Най-оживено е в централния младежки клуб, особено надвечер и късно през нощта. Навярно, защото този клуб е в центъра на селото и в непосредствена близост с киното и читалищната библиотека.

Тук клубният съвет организира турнири по шах, по тенис на маса и баскетбол, колективно посещение и обсъждане на филми. Изнасят се лекции по международното положение.

Разнообразна е работата на клубните съвети. Но тя все още е непозната за тях. Та нали само от 2 месеца те започнаха истинска рбота. Клубните съвети трябва да станат инициатори на много интересни мероприятия, за да обхванат всички комсомолци. Това ще им помогне да обогатят с ново съдържание работата в клубовете, за да е приятно и удобно на посетителите.

Иван ГАДЖЕВ

ПРОВЕРКА ПО ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

Гражданите Велико Стефанов Великов от Силистра — улица „29-та", № 8 и Йордан Марчев Иванов — ул. „Неофит Рилски" № 1-А ни помолиха чрез зестника да отговорим на въпросите, които те поставят в писмата си. Ние направихме необходимата проверка и смятаме, че отговорът ни ще осветли проблемите не само за тях, но и за всички други граждани, които сигурно са си задавали често тези въпроси.

Първият гражданин е забеляза зал, че в универсалния магазин в Силистра за известно време не е имало амбалажна хартия. Самият той е направил покупки, които нямало в какво да ги увият. Гражданинът правилно обръща вниманието на въпроса за културното обслужване и вярно изтъква, че такова нещо е в разрез с изискванията за това обслужване. Ние проверихме в универсалния магазин и установихме, че наистина за известен период от време не е имало амбалажна хартия, а на първия етаж все още не беше набавена. Обърнахме се към ДТП — Силистра и за веждащият промишления отдел в това предприятие — другарят Бобчев, ни обясни на какво се дължи това.

Най-напред той изтъкна извънредно големия преразход на амбалажна хартия в магазините на предприятието. Докато през цялата минала година са изразходвани 21 тона хартия, то досега са употребени над 35 тона. Това се дължи както на увеличената продажба, така и на липсата на стремеж у продавачите да правят икономии на амбалажа. Сега от ОКС е взета хартията само за временното задоволяване на нуждите, а по-нататък ще се направи всичко възможно, за да има амбалажна хартия до края на годината.

Ние се надяваме, че наистина ще се направи всичко възможно, за да се снабдят магазините с хартия. Но нека за всеки случай гражданите знаят, че взетата от ОКС-ето хартия ще стигне за около две седмици...

Проверката ни по повод писмото на Йордан Марчев ще даде отговор на всички граждани, притежаващи телевизори. В своето писмо гражданинът ни осведомява, че телевизорът му се е повредил и след като чакал вече месец, той решил да се обърне към редакцията за отговор. Ние потърсихме директора на сервизната работилница, но той отсъствуваше, зает с някои проблеми, свързани с обслужването на гражданите от града и окръга, поради което разговаряхме с партийния секретар и бригадир на предприятието — Богдан Николов.

Наистина, на въпросния гражданин не е направена поправка на повредения му телевизор. Но не е само той. Има много и в окръга, и в града, които са с повредени телевизори и чакат понякога повече от месец, за поправка. От една страна броят на гражданите, притежаващи телевизори нарасна много, а от друга страна, има само една кола на разположение и за града, и за окръга. С тази кола пътува само един специалист. В момента сервизната работилница не разполага с повече специалисти и поправките в къщи не могат да се ускорят. Освен това изпълнението на поръчките е ограничено от самия телевизионен сигнал, който се дава три часа през деня и то от Букурещ. По този начин може да се проверява дали един телевизор е поправен или не само през тези три часа. Като се пусне телевизионната кула, ще бъде улеснена работата, но докато се разчита на сигнала на румънската телевизия, нещата не могат да се променят. А сега към услугите на тази работилница са включени и Тутракан и Дулово, от което бързото обслужване става все по-проблематично. При това положение не могат да се изпълняват повече от три, най-много четири поръчки на ден. Освен това все още липсват нобходимите брой ки специалисти. Скоро ще се увеличи щатът с още четирима техници и тогава поправките ще може да стават по-бързо.

Другарят Николов определено смята, че гражданите имат известна вина за повреждането на телевизорите им. Най-напред те не търсят необходимата техническа помощ при поставянето им. Поставят ги сами, не си нагласват правилно антената и след това вървят, докато ги повредят нещо. Трябва да знаят, че заводът не плаща в гаранционен срок при такива случаи. Освен това, без да знаят как да боравят с апарата, те вървят копчетата, докато намерят образа, но често от неправилно регулиране се повреждат телевизорите. И накрая гражданите да не разчитат на поправката в къщи, а като имат възможност, да носят телевизорите си в самата работилница.

Н. ЗЛАТЕВ

Защо бездействува Комсомолът?

В село Водно има две комсомолски дружества. Казвам има, защото така е написано само в тетрадките на секретарите. Дейността на тия дружества може да се охарактеризира само с една дума: „Никаква".

В края на миналата година се проведоха отчетно-изборните събрания, на които се избраха комсомолци, за да ръководят цялата дейност. Приеха се планове, в които имаше предвидени доста интересни инициативи.

Дали се изпълниха тия инициативи?

Нито една!

Защото от отчетно-изборните събрания досега нито едно от дружествата нито веднъж не събра своите членове. Сега пак наближават отчетно-изборните събрания. Секретарите са в тревога как ще съберат членовете, за да отчетат своята целогодишна дейност.

Преди известно време трябваше да се открие политическата учебна година в Комсомола. Секретарят на първо дружество направи списък на членовете, които ще участвуват в кръжока и помоли колегата си от второ дружество да направи същото и кръжокът да се провежда съвместно. Но секретарят на второ дружество не намери за необходимо да стори това. Независимо от всичко секретарят на първо дружество изпрати член от дружественото бюро и срещу подпис съобщи на комсомолците. Работата щеше да започне в 18.30 часа.

Само секретарите на ГК на ДКМС в гр. Дулово и секретарят на първо дружество бяха точни. Те се събраха в стаята на учителите в училището и докато чакат, решиха да поиграят една партия шах. Партиите станаха четири. Към 19,30 часа дойдоха двама комсомолци. Обаче само с тях не можеше да се открие учебната година. Така, че и това мероприятие се „изпълни".

Така ли трябва да се организира комсомолският живот, особено в дните пред XI конгрес на Комсомола?

Сали РИЗОВ



Преди няколко дни комунистите от Соколската община обсъдиха задълбочено и с голяма загриженост въпросите на производителността на труда в кооперативното стопанство. Те предложиха редица мерки за по-бързото увеличаване на производителността на труда, тъй като добре знаят, че тя е важен фактор за икономическото укрепване на кооператива.

НА СНИМКАТА: Част от присъствувалите на събранието.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ



Порториканците, живеещи в Ню Йорк, организираха демонстрация пред Федералното бюро за разследване, за да искат независимост за Порто Рико и да осъдят фалшивия плебисцит, наскоро проведен там.

Слабостите не бива да се повторят!

Учебната година на Комсомола в с. Долно Ряхово още не е открита. Ако върви все така, има опасност тя въобще да не се открие. Така беше миналата година в първо дружество със секретар Хасан Тюлев. Нещо повече. В това дружество нямаше и определен пропагандист. Тук младежите не само че не повишаваха своята политическа подготовка, но и не живееха организационен живот. Фактически не съществуваше никакво дружество. То се водеше само на книга.

Именно затова и подготовката трябваше да бъде по-сериозна. Но и сега тя липсва. Младежите поне веднъж не бяха събрани преди началото на учебната година. Нямаше уточнен списък за участниците в кръжока. Поради липса на всякаква организационна подготовка се срещнаха големи трудности. Самият секретар Хасан Тюлев не чувствуваше задължение, че трябва да организира младежите в определените дни да идват на кръжок. Когато пропагандистът настоява кръжокът да работи, Хасан отговаря, че това няма да стане. Оправдава се, че няма желаещи. В момента има няколко младежи, които работят другаде. Но в това дружество остават над 15 комсомолци, без девойките. А девойките въобще не ги търсят за нищо. За да започне тук учебната година, е необходима организация. Намерено е помещение за занятията. Пропагандистът приема с желание своята задача и е готов да изнася своите беседи, но няма пред кого.

При второ дружество, където е изпратен Стилиян Паскалев с партийно поръчение за секретар, учебната година също не е започнала. Тук поради слабата предварителна подготовка не бяха осигурени учебници за кръжочниците. И тук ще се закъснее с откриването на учебната година.

За недобрата и слабата подготовка в Комсомола, освен секретарите на дружествата, вина има и общинският комитет на ДКМС в с. Малък Преславец със секретар Илия Петков. Първичната партийна организация трябваше отдавна да проконтролира и потърси отговорност от комсомолските секретари, за да не повторят миналогодишните слабости.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Къде са сезонните стоки?

Топлите есенни дни са на привършване. Скоро зимата ще почука на нашите порти. Всеки селянин от село Главан знае това и бърза да се снабди със зимнина, със стоки, необходими за през зимните дни. А от къде да ги купи? В тукашните магазини на потребителната кооперация много стоки липсват. И то липсват стоки от първа необходимост като печки с твърдо гориво, криви клюци. Дърва, въглища, а напосле дък и кибрит. също няма. Няма и сирене, макар че от млекоцентралата в Силистра не знаят къде да го дянат.

Магазинерката Веска Тодорова всякога се оправдава, че за явките дава навреме. Защо тогава не се изпълняват? Тези въпроси отправяме не само към ръководството на нашата потребителна кооперация, но и към ръководството на ОКС и към Окръжния народен съвет — отдел „Търговия и изкупуване".

Иван МАРИНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

66

Същия ден разузнаването на Генералния щаб се свърза с авиацията — необходимо беше в течение на най-близките дни да се установи контакт с полските партизани от отряда „Сокол" и разузнавачите, командировани там от краковската група „Вихър". След това шестима разузнавачи от Генералния щаб трябваше да отлетят от лвовския аеродрум на „дугалс" в тила на немците, на предварително подготвена от партизаните площадка; да вземат на бор да ФАУ и незабавно да заминат в Москва.

От Пшимански — Богданов: „В квадрат 44, върху наредени в полукръг огньове — осем огньове образуват полукръг, то средата триъгълник — чакаме вашето долитане всяка нощ, начиная от петък".

От Лвов специалната група на Генералния щаб на РККА до Пшимански — Богданов. „Самолетът ще долети в петък от 23 до 23.30".

От Пшимански — Богданов: „Молим да отложите отлитането от петък. Лошото есенно време развали площадката за кацане. Прилетете след неделя. Готвим запасна площадка с пясъчна настилка".

От Лвов до Москва: „Пшимански и Богданов съобщават, че поради есенните дъждове се е развалила площадката за кацане. Готвят запасна с пясъчна настилка. Молят да се отложи излитането за следващата седмица. Чакаме указания"

Дежурният по Генерален щаб телефонира в Главната квартира на Върховното главнокомандуване.

Дежурният. Другарю Горбачов, докладва полковник Савин от Генералния щаб. При нас пристигна срочна радиограма от Лвов.

Горбачов. Давайте.

Дежурният. Групата „Ракета" моли за указания: площадката за кацане при партизаните се е изровила от дъждовете. Смятат, че сега е рисковано да се каца. Молят да се отложи полетът за следващата седмица.

Горбачов. Сега ще доложа.

След десет минути полковник Горбачов телефонира в Генералния щаб и каза:

— Съществува мнение, че не е целесъобразно да се отлага полетът.

— Значи, да предам заповед да летят?

— Повтарям ви: съществува мнение, че не е целесъобразно да се отлага полетът...

— Ясно, другарю Горбачов. До виждане.

— До виждане.

Указание от Москва до Лвов: „Необходимо е незабавно да се осъществи операция „Ракета", без да се отлага за неделя".

От Лвов до Пшимански и Богданов: „Молим да съобщите съществува ли макар и някаква възможност за приземяване".

От Пшимански и Богданов: „Площадка има, но не можем да дадем никаква гаранция".

От Лвов: „Излитаме днес в уговореното време".

Пшимански и Богданов лежаха върху вършини. От земята лъхаше студ — всичко показваше, че всеки момент ще ударят студове. Небето беше не по нощному светло, но звездите в него бяха много ярки — не сини дори, а релефнозелени.

— Имаш ли кибрит? — попита Богданов.

— Заповядай.

— Немците имат хубав кибрит.

— Имат лош кибрит. Книжен. Пръстите обгаря. Кога ще долетят?

— Трябва да долетят сега.

— След три часа ще бъдете при своите — усмихна се Пшимански и в тъмнината дори не видя, но ясно почувствува как се усмихна руснакът.

— Не ми се вярва — каза Богданов.

— Почукайте с пръсти на дърво. Това е наше вярно пред знаменование.

— Няма дърво.

— Лежите на дърво.

— Почуках. Ще се сбъднеш ли?

— Разбира се.

— Тихо...

— Те ли са?

— Според мен, да. Хайде, осветете часовника.

— Сега.

— Те са. Съвсем точно. Това са те.

Пшимански стана от купчината вършини, удари с пръчица по кончова на ботуша си и каза:

— Пали!

Огньовете издигнаха към небето остри езици от бял пламък. Степан Богданов почувствува как вътре в него всичко се разтърси: сега ще натовари таз и акула с малки крила и ще полети със своите момчета в къщи, а след това ще отиде при стария — макар и за един ден, а после ще се върне на фронта и няма да се промъква крадешком по нощните улици, като крадец, и няма да говори с момчетата, оглеждайки се постоянно настрани, и отново ще се научи да се смее, и отново ще може да мечтае за онова, което ще бъде, и няма да се измъчва с онова, което е било.

Към Пшимански, нелепо размахвайки ръце, се носеше бързо на покрит с пеня кон без седло Юрек от разузнаването. Лицето му играеше. Отначало Богданов помисли, че така играе върху лицето му пламъкът на огньовете. Но след това видя как се тресят острите колене на момъка, опрели се в ребратите страни на коня и разбра: нещо се е случило.

— Чувате ли?! — шепнешком изхриптя Юрек. — По шосето минава танкова колона.

Богданов чу глухо бръмчене: шосето минаваше на три километра оттук — по огъпкания път имаше половин час ход, на танкове — десет минути най-много.

Пшимански замаха ръце:

— Гаси огньовете!

Но в това време над главите им с рев прелетя самолет — той кацаше.

— Не трябва! Не трябва! — извика Богданов. — Ще се врежат в земята!

— Гаси огньовете! — отново извика Пшимански, но вече по-тихо. — Гаси!

Но да угасят огньовете не успяха: отнякъде из тъмнината, прорязвайки нощта със зелената си муцуна, към огньовете зараулира „дуглас". Отвори се люкът и на земята скочи извънредно висок момък в комбинезон.

— Привет, братлета — каза той в тъмнината, — едва не се пльоснахме...

— По-тихо... — каза Пшимански, макар че летецът говореше съвсем тихо и едва се чуваше от работещите мотори. — По-тихо. Немци.

Завладения ФАУ товареха в някакво странно вцепенение и всички се бояха да се освободят, защото сега най-страшното би било да чуят рева на танковете и да ги видят тук, на тази тесничка, изровена от дъждовете площадка.

— На колко са оттук?—попита летецът Богданов.

— На три километра.

— Хайка ли, или какво?

— Сами не знаем.

— Внасяйте по-внимателно, ще разкъса люка, братлета — каза летецът и обясни нещо с жестове на онези летци, които притискаха лица към стъклото на кабината.

— Колко сте? — попита Степан.

— Шестима. Ти ли си Богданов?

— Да.

(Следва)

ОПИТЪТ НА ТОЛБУХИНЦИ НИ УЧИ

ТАЙНАТА НА УСПЕХА Е ВИСОКАТА ТЕХНОЛОГИЧЕСКА ДИСЦИПЛИНА

БОРИС СИМЕОНОВ — директор на Научно-изследователския институт по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево

Високите добиви, които се получиха от пшениците в Толбухински окръг, не са нещо случайно или резултат на някакво щурмуване. Те са следствие на една упорита и продължителна работа, започнала преди 4-5 години. Тук съществува стремеж чрез подобрение на културата на земеделието, чрез прилагане на комплекс от агротехнически мероприятия да се стигне до трайно увеличение на добивите от всички култури.

Не бива да се забравя, че в Толбухински окръг е налице една строга технологическа дисциплина, на която в твърде голяма степен се дължат постигнатите резултати. Тя се спазва от всички, които работят в селското стопанство, като се започне от окръжните ръководители и се стигне до последните кооператори. При всяко по-важно начинание се търси помощта на нашия институт. С наша помощ селскостопанските специалисти от окръга разработват общи становища по определени въпроси и след това всеки се залавя за тяхното изпълнение.

Трябва да се има предвид, че въпросът за производството на пшеница не се решава само с предсеитбена подготовка. Толбухинци се заловиха преди всичко за основната обработка на почвата. Решиха правилно въпросите за нейните срокове, качество и дълбочина. Постигнаха най-напред високи добиви от пролетниците. А по-късно, като неизбежен резултат от това, дойдоха и високите добиви от пшениците.

Кооперативните стопанства от окръга завършват дълбоката оран до края на август. Оре се овезателно с предплужник и почвата се заравнява с тервелски брани. Допълнителната обработка на дълбоката оран тук е редовна практика и се прилага от няколко години.

Голямо внимание обръщат толбухинци на предшественика на пшениците и на предсеитбената подготовка на почвата. Целта е да се застъпят такива предшественици, които да освободят почвата рано и да я оставят в добро състояние. Големи площи в окръга се заемат от фуражния грах, а също и от ранозрелия царевичен хибрид „Инра". Площите, освободени от пролетници, се подготвят своевременно за сеитба и не се заемат от втори култури. Сеитба на стърнище не се допуска в никакъв случай. Предсеитбената подготовка се извършва на различна дълбочина в зависимост от състоянието на почвата, като не се допуска да се кърти на буци.

С извършването на самата сеитба не се избързва. През миналата есен тя се извърши в най-благоприятния срок от 1 октомври до към 25 октомври. При сеитбата се спазва едно твърде важно условие — площите, освободени от ранните бобови предшественици, никога не се засяват в началото на октомври, а винаги след десето число на месеца. При това положение посевите се запазват от избуяване.

Чрез прилагането на такива грижи и чрез строгото спазване на агротехническите изисквания стана възможно Толбухински окръг да постигне такъв висок дооив от пшеницата — по 463 кг зърно от всеки засят декар.

Почвените и климатически условия в Силистренски окръг не се различават много от тези в Толбухински окръг. И тук са налице всички предпоставки, за да се получават високи добиви от тази основна зърнена култура. По производство на пшеница Силистренски окръг трябва да се нарежда непосредствено след Толбухински окръг. Непростимо е той да получава по-ниски добиви от своите съседи — Шуменски, Разградски и Русенски окръзи.

За да съществуват такива големи различия между добивите от пшениците, получени през това лято от Толбухински и Силистренски окръг, съществуват твърде важни причини. Във вашия окръг не съществуваше строга технологическа дисциплина. По извършването на много мероприятия се умуваше и на края се правеше това, което не трябваше да се прави. През есента на миналата година, въпреки нашите указания, се допусна почвата да се накърти на големи буци. Граховите предшественици се засяха с втора култура. Освобождаването на площите от пролетниците закъсня твърде много и голяма част от сеитбата се извърши през ноември и декември. На значителни площи бе извършена сеитба на стърнище. Всичко това противоречи на агротехническите изисквания.

През тази година много от посочените по-горе слабости бяха избегнати. Силистренски окръг завърши есенната сеитба в твърде благоприятни агротехнически срокове. Но ръководителите на някои стопанства в стремежа си да не закъснеят допуснаха друга крайност — за сяка част от посевите си през септември. При условията, които имаме сега, тези посеви прераствat и не се знае как ще изкарат зимата. Тези ръководители и специалисти, които допуснаха тази грешка, са нарушили на технологическата дисциплина и трябва да им се потърси отговорност от окръжното ръководство.

Няма съмнение, че при строго спазване на технологическата дисциплина в бъдещата работа, при строго спазване на агротехническите изисквания и в Силистренски окръг ще се получат добиви, близки до тези, които се получават в Толбухински.

ПРЕД НАС СА НОВИ ВЪРХОВЕ

Беседа с др. Филип МАРТИНОВ — директор на ДЗС — гр. ТОЛБУХИН — Герой на социалистическия труд.

Когато през 1964 година получихме над 400 кг пшеница от декар, радостта на всички ни бе голяма. Това бяха първите ни успехи на високодобивници. От тогава не отстъпихме назад. Напротив — стремежът ни бе ше и си остава да достигаме все нови и нови върхове в производството на пшеница.

Този стремеж нареди нашето стопанство през тази година между първенците на Толбухински окръг. Вместо планираните 400 кг зърно от декар получихме по 534 кг средно от 13 000 дка, засети с пшеница.

Първото условие, без което борбата за повече зърно е немислима, е качествената предсеитбена подготовка на почвата. През миналата есен ние успяхме да постигнем това важно условие. Сеитбата започнахме при изравнени площи. Първият сеитбен ден бе 8 октомври. Тъй като разполагаме с достатъчно машини, успяхме да завършим тази важна задача до 25 с. м.

По време на сеитбата нашите специалисти и бригадири бяха неотклонно на полето. Те бдяха посевната норма да се движи между 27 —28 килограма. Настояваха семената да падат на дълбочина 6—7 см. Засетите площи валирахме още същия ден, или най-късно през нощта. Почвата се уплътни. Намали се опасността от изтегляне на посевите.

Във всички полета работихме със съветските редосеялки „СУБ—48". Използувахме тех-



нните оригинални влачки, които изравниха почвата. Прикачените след машините дървени влачки коригираха всички пропуски, изравниха браздичките от дисковете. По този начин постигнахме безупречна сеитба. Създадохме условия на семената да поникнат дружно.

До голяма степен вниманието на всички ни бе ангажирано с друг немаловажен въпрос — торенето на площите и подхранването на посевите. Основно правило, което ни ръководеше, бе диференцираният подход към всяко поле. Специалистите и бригадирите в полевъдството работят в стопанството от дълги години. Те познават много добре почвата. Наблюдаваха от близо развитието на пшеницата и винаги, абсолютно винаги през изминалата пролет даваха на посевите това, което бе необходимо. Изцяло похранването на всички посеви започнахме през март. При това, за да се избегне неравномерното разхвърляне на амониевата селитра и образуване на тъмни и светли пътеки в посевите, приложихме кръстосаното торене. Така работата се удвои, но резултатите бяха отлични. Всички пшеници бяха изравнени. От всеки декар, засят с пшеница, добивът бе над 500 килограма.

Стремежът ни бе да завършим жътвата в най-кратък срок. С наличните 15 комбайна обаче това трудно ни се отдаде. Жътвата на пшениците продължи 15 дни, което при сорта „Безостая—1" е твърде дълъг срок. Според мен, при него жътвата трябва да приключи за 5-6 дни. Само тогава разпиляването на зърното се свежда до минимум, а пшениците се прибират при най-високо хектолитрово тегло.

Както всички стопанства от окръга, така и ние поддържаме връзки с Института край Генерал Тошево. И при нас става изпитване на редица нови сортове, създаваме условия за размножаването на тези, които са най-подходящи за добруджанските условия.

Задачата, която сега трябва да решим, е още по-голяма. През идващото лято трябва да пожънем по 600 кг пшеница средно от декар. Условия за постигане на това съществуват. Сеитбата завършихме за 2 седмици — от 12 до 25 октомври. Направените проверки установиха, че посевите не са нападнати от никакви вредители. Що се отнася до наторяването, ние увеличихме количеството на суперфосфата. Почвите, освободени от ранни предшественици, торихме с по 90 кг средно на декар, а тези с предшественици слънчоглед и царевица — с по 70 килограма. По този начин създадохме основа за по-богато азотно наторяване на посевите, като съотношението между двата изкуствени тора ще бъде 1:1. Така ще се постигне по-голямо плодородие, като се избегне полягане на „Безостая—1". Зърното ще бъде по-богато на глутен, ще има по-добри хлебопекарни качества.

Подхранването с амониева селитра ще извършим през март. На някои части от полетата, които и сега се нуждаят от наторяване, ще разпръснем една четвърт от предвидената порция амониева селитра. Останалите ни посеви са в много добро състояние. Те покриват почвата. Опасност от прерастване няма.

По пътя към високи добиви срещнахме и преодоляхме не малко трудности. Трябваше да воюваме за повече торове, за повече машини. Не бе лесно да научим механизаторите да работят така, че да постигнем безупречна подготовка на земята преди сеитба, да пречупим нееврието на хората, да ги направим първи помощници на специалистите. Сега приносът на всички за получаване на високи добиви е безспорен. Трудът на хората превърна стопанството ни в рентабилно. Помогна то да стане носител на високата правителствена награда — орден „Георги Димитров". С общи усилия вървим към още по-високи цели. Към нови, още по-големи постижения в производството на пшеницата.

ПО ПЪТЯ НА ПЛОДОРОДИЕТО

МАЛКО ИСТОРИЯ

Трудово кооперативното земеделско стопанство в гр. Генерал Тошево — Толбухински окръг, е едно от първите, създадени след деветосептемврийската победа у нас. Тази година стопанството се готви тържествено да отпразнува своята юбилейна 20-годишнина.

От началото и сега кооперативът се развива като зърнопроизводителен. Достатъчно е да отбележим, че през последните години само пшениците заемат 40 на сто от площите.

Въпреки усилията, преди повече от петнадесет години генералтошевци не са могли да приберат по-богата реколта от 190-200 килограма пшеница от декар.

НАЧАЛОТО ЗАПОЧВА ОТ ГУК

Още през 1964 година въпросът за рязко увеличение на добивите от пшеницата става тема на ежедневни разговори.

Сред стопанствата, които стават инициатори на движението за високи добиви, влиза и това в Генерал Тошево. Доставят му се необходимите по норма торове и нов тип сеялки.

Разбрал, че държавата му отделя специално внимание, кооперативът насочва всичките си сили към повишаване културата на земеделието.

Ако до 1965 година наторяването се извършвало с по 15-20 килограма суперфосфат на декар, то в първата година на решителния прелом е вече 40-50 килограма. А азотните торове от 10 стават 20 килограма. Из меня се и сортовият състав. Докато по-рано са преобладавали българските сортове, след това до 90 на сто от площите заема „Безостая—1".

НАУКАТА — СИГУРНА ОПОРА

— Фактът, че Добруджанският институт се намира в близост с нашето стопанство — разказва председателят на кооператива — героят на социалистическия труд Ангел Казанджиев, — ни помага всякога да търсим помощта му и докрай да изпълняваме съветите.

Ако спазването на всички агротехнически изисквания е станало закон за генералтошевци, то воденето на история на полетата е неотменимо изискване. В специалната книга за история на полегата се отбелязва обработката на земята, сроковете на сеитбата, сроковете на торенето и подхранването, борбата с болестите и неприятелите, получените добиви и други. В книгата за торенето се регистрира с какви торове са наторени фактически отделните блокове и как е било по плана.

ГОЛЯМАТА ПОБЕДА

През 1967 година кооперативното стопанство в Генерал Тошево постигна най-високите за него добиви — 500 килограма пшеница средно от декар. Ако трябва да се споменат някои от факторите за последния успех, дебело трябва да подчертаем максималните изисквания към културата на земеделието. Строгото спазване на всички срокове. Постоянно търсене на най-ефективно торене — тоест най-подходящо отношение между азота и фосфора. Дооре се знае, че прехранването с азот е много по-опасно, отколкото ако е малко.

Въпросът за сортовете не буди никаква дискусия. Сортът „Безостая—1" заема сто на сто от засетите 40 000 декара с пшеница. Борбата с плевелите и вредителите е постоянно задължение. Петдесет на сто от площите са третирани с хербициди.

МИСЛИ ЗА ПОСЕВНИТЕ НОРМИ

— Немислимо е да се говори за успех — разказва главният агроном на стопанството Георги Цацов — без правилно отношение към посевните норми. Сега ние не говорим за посевни норми, както преди в килограми, а в кълняеми семена на квадратен метър. За нас нормата е 600-650, а по изключение на най-късно засетите площи до 700 кълняеми семена на квадратен метър.

В семенните участъци посевната норма е по-ниска, от 550 до 600, и то само с елитни семена. Семенните участъци са под постоянен контрол на Института.

За да се избегне всякакво пилеене на зърно, кооперативното стопанство става инициатор на часовото заплащане на комбайнерите. Но този начин са избегнати високите скорости и рано започване на жътвата, както и продължаването ѝ до късно през нощта. Сега всеки комбайнер знае кога трябва да се почне и кога да се спре. По този начин се намери отговорът на един от най-парливите въпроси за заплащането на труда на комбайнерите.

За избягването на недостатъците не по-малка роля играе правилното разпределение на кадрите и техниката. Деветте бригади на стопанството се ръководят от бригадири и механици-специалисти. Съобразно условията те решават всички поставени пред тях задачи.

Себестойността в Тошевското стопанство е 4,59 лева на 100 килограма пшеница. Същото количество до 1965 година е струвало от 6 до 6,20 лева. В стопанството има две бригади за комплексна механизация, които получили тази година 100 килограма пшеница за 3,80 лева.

ПЕРСПЕКТИВАТА ЗА ИДНАТА ГОДИНА

През идната година кооператорите от това стопанство си поставят задача не само да утвърдят постигнатото, а да приберат по 700 килограма пшеница от декар. Затова осигуряват по 100 килограма суперфосфат, а амониева селитра според нуждите и климатичните условия — но не по-малко от 30 килограма. Ще бъдат доставени още комбайни, за да се извършат жътвата за не повече от 15 дни.

Никола ИВАНОВ

През това лято селскостопанските труженици от Толбухински окръг постигнаха рекорден за нашата страна добив от пшеницата. На площ от 1 186 000 дка, засети с тази култура, те получиха по 463 кг зърно от декар и се наредиха на първо място в света. Редица стопанства, като ТКЗС — Преселенци, ТКЗС — Ген. Тошево, ТКЗС — Овчарово, ДЗС — Толбухин, ДЗС — Раковски и други стопанства, получиха добив над 500 кг зърно от декар. Големи успехи бяха постигнати и в отглеждането на останалите основни култури, а също така и в животновъдството.

За тези големи постижения окръгът бе награден наскоро от Президиума на Народното събрание с орден „Георги Димитров". Със същия орден бяха наградени и много кооперативни и държавни земеделски стопанства, както и Научно-изследователският институт по пшеницата и слънчогледа край гр. Ген. Тошево. Петчовека — ръководители, които имат най-големи заслуги за постигнатите успехи, бяха удостоени със званието „Герой на социалистическия труд", а много други ръководители и специалисти бяха наградени с различни ордени.

Ние се радваме на успехите на нашите съседи и им пожелаваме да работят така, че през идната година да постигнат още по-добри резултати.

На настоящата страница изнасяме опита на Толбухински окръг и най-вече на стопанствата, постигнали най-големи успехи в зърненото производство, за да се запознаят с него селскостопанските труженици от нашия окръг и да го приложат на практика.

РЕКОРДНО ПОСТИЖЕНИЕ

Кооперагорите от ТКЗС — с. Преселенци постигнаха невиждан досега добив от пшеница та. От 19 000 дка, засети с тази култура ,те прибраха по 571 кг зърно от декар. Младежката комплексна бригада „Юрий Гагарин" с ръководител Димитър Стоянов получи най-висок добив в стопанството — 605 килограма на декар, от засети в бригадата 5 000 дка с пшеница. Това е рекордно постижение как то за окръга, така и за цялата страна. Това е и един от най-високите добиви от тази култура, постигани в света.

Какво извършиха полевъдите и механизаторите от бригада „Юрий Гагарин", за да постигнат този голям успех? Преди всичко трябва да кажем, че тук работят млади и ентусиазирани, но същевременно опитни механизатори, усвоили агротехническия минимум в отглеждането на основните за бригадата култури и строго спазващи технологическата и трудова дисциплина.

В бригадата е въведена практиката всички по-важни мероприятия да се извършват само от определени хора. Така самите механизатори придобиват по-голям опит, а освен това се поражда стремеж работата да се извършва висококачествено.

Така например сеитбата в бригадата е поверена на старши тракториста Стоян Петров, който е член на общинския партиен комитет. Торенето е поверено на Желю Георгиев и Неделчо Йонков, а валирането на Колю Йорданов.

В бригадата се държи най-много върху качественото извършване на предсеитбената подготовка на почвата. През миналата есен оранта е извършена веднага след прибирането на предшествениците на дълбочина 20-25 см с предплужник. Същевременно площта е заравнена с тервелски брани. Понеже лятото е било засушливо и оранта некачествена, веднага са били извършени по две или три допълнителни почвообработки с дискови оръдия.

Самата сеитба е била извършена висококачествено. Не са допуснати никакви празни места в отделните блокове, дължащи се на незасети ивици или на не навреме включени сеялки. Тук сеитбата се извършва със сцепка от две или три сеялки, между които е осигурено много добро застъпване. Освен това винаги се използува маркир.

В цялото стопанство и съответно в бригадата съществува стремеж да се засява със завишена посевна норма. Обикновено тя се движи от 650 до 750 кълняеми семена на кв. м, а в последните дни на сеитбата (след 20 октомври) се завишава до 800. Получават се сравнително гъсти посеви, но специалистите от стопанството считат, че при нормите на торене, които прилагат, и при наличието на плодородни почви това се оразява благоприятно върху добивите.

Есенно подхранване не се извършва. Амониевата селитра се дава напеднъж през зимата. Това мероприятие започва от 20 януари и приключва до началото на март. В извършването му не се използува селскостопанска авиация, защото се счита, че самолетите не разпиляват торовете равномерно върху посева. То се извършва с талеркови торо разпръсквачки.

Голяма роля за качественото извършване на мероприятията в отглеждането на пшениците и получаването на високи добиви от нея играе организираното от общинския партиен комитет и от управителния съвет на стопанството съревнование. То се отчита на три етапа. Първият е след приключването на сеитбата. Група, състояща се от 40 човека, в която влизат всички хора, взели участие в подготовката на сеитбата и в самата сеитба, проверява отделните блокове. На тези бригадири, специалисти, механизатори и сеячи, които са осигурили нормална гъстота, се дават материални награди. През втория етап се отчита качеството на подхранването, а през третия — получените добиви.

Защо бригада „Юрий Гагарин" се нареди на първо място в кооператива? Защото тук строго се спазват агротехническите изисквания. Така например както миналата година, така и сега бригадата завършва първа сеитбата в стопанството, а след това оказва помощ на изостаналите бригади. При торенето тук се държи твърде много за съотношението между фосфора и азота. Докато през миналата пролет в някои бригади посевите полегнаха от прекалено азотно торене и намалиха своите добиви, тук това не се допусна. Прибирането на реколтата се извършва с най-голяма осторожност.

През следващата година кооператорите от младежката бригада са решили да получат 720 кг пшеница от декар и да се наредят на първо място в света. За това те полагат големи усилия. И тази година бригадата завърши първа в стопанството сеитбата — още на 22 октомври. При обиколката, която из върших на пшеничните блокове на бригадата, се уверих със собствените си очи, че тук се държи твърде много на качеството на всички мероприятия. Посевите са много добре гарнирани. Приличат на зелени килими, сред които не се виждат никакви черни петна от незасети площи. Почвата е много добре изравнена и поникването на семената е станало равномерно. По-рано засетите посеви братят усилено, а по-късно засетите сега навлизат във фазата на братене. За да не се стигне до прерастване на растенията, сеитбата на най-рано освободените площи от фуражен грах е извършена сравнително по-късно — след 10 октомври.

В бригадата се прилагат високи норми на торене. На всеки декар, засят с пшеница, са дадени предсеитбено по 100 кг суперфосфат. През зимата ще бъдат внесени в почвата от 40 до 60 кг амониева селитра на декар в зависимост от почвата и състоянието на посева. Подхранването ще започне от най-слабите посеви и ще завърши на най-силните.

Както бригадирът Димитър Стоянов, така и останалите участници в бригадата са уверени, че ще получат по 720 кг пшеница от декар. Кое им вдъхва тази увереност? Преди всичко състоянието на посевите, което е по-добро от миналата година. Дозите на торене, които също са много по-високи от миналата година. И накрая благоприятната есен, която позволява растенията да се развиват нормално.

Емил ПРАХОВ



Голямото трудолюбие и високата култура на земеделие родиха незапомнено изобилие от пшеница в полята на равна Добруджа.

НА СНИМКАТА: Една от високомеханизираните площадки в Толбухински окръг.

ПРЕД ИЗПИТАНИЕ

Остават броени дни до откриването на зоналния преглед на представителните ансамбли за народни песни и танци, който ще се проведе на 2 и 3 декември във Варна. На него ще си дадат среща представителните групи на градовете Варна, Толбухин, Разград, Шумен, Търговище, Бургас и Силистра. Тези седем окръга ще представят най-хубавото, с което разполагат, за определяне на най-добрите, които ще представят Североизточна България на XI световен младежки фестивал в София през идната година.

Една наистина трудна задача предстои пред нашия ансамбъл, като се има предвид, че съставите от Варна и Толбухин са преминали през много сериозни изпитания, завоювайки безспорни постижения.

За тази цел се срещнахме и разговаряхме с някои участници в нашия ансамбъл, които споделиха своето мнение за подготовката му пред предстоящото изпитание.

Росица Гърдева, танцьорка, намира, че сега, след като е осигурено присъствието на всички самодейци, може да се види истинският образ на състава.

Репетициите се провеждат по-резултатно, всеки полага максимални усилия. Представянето на състава ще зависи до голяма степен от самообладанието на по-младите танцьорки.

Според Никола Касабов, гъдулар, самостоятелната работа на оркестъра е почти готова. Всички гледат много сериозно на прегледите, съзнават своята отговорност. Добре би било обществеността, в лицето на ръководителите на предприятията, да положи повече грижи за този млад представителен колектив. Най-малкото, което желаят самодейците, е да им бъде осигурена редовна смяна за работа. Ансамбълът се явява в една от най-трудните зони — ще трябва да се срещне с колективи с утвърдени традиции. Но въпреки това вярвам в силите на оркестрантите и всички те са убедени в едно добро представяне.

За хореографа Стоил Енчев от особено значение ще бъде сценичната свобода, която колективът трябва да овладее, за да бъде равностоен на другите ансамбли. В тази зона танцовите състави са изключително добри и борбата ще бъде много оспорвана. Затова ще се разчита на спокойствието на танцьорите, на добре подбрания репертоар, изграден на основата на нашия местен фолклор. Организацията сега е добра, но още много има все пак да се желае. И то може да се постигне само при присъствието на всички самодейци, което зависи само от ръководителите на предприятията.

Според художествения ръководител на ансамбъла Станьо Бенев прегледът съвпада с подмладяването и разширяването на състава. Твърде малко е било времето за разучаването на няколко пиеси. Но именно сега се проявя съзнанието на самодейците и в резултат на това може да се постигне успех. Остава да се разреши сработването с оркестъра и всичко за този преглед е вече почти готово. Репертоарът е доста труден, но и този проблем може да бъде преодолян.

Това е първото кръщение на ансамбъла в такова голямо състезание. Всички го очакват с нетърпение. Желанието е да се представим достойно, да се наредим в призовите места, за да бъдем определени като колектив, който с чест може да се яви на XI световен младежки фестивал. Нужно е само да се преодолеят някои организационни спънки, за да се осигури най-ефективното провеждане на репетициите. Повече от всякога ръководителите на предприятия трябва да проявят загриженост за навременното освобождаване на самодейците от двусменна работа, за да се осигури най-доброто присъствие на репетиции.

Сега, когато сме пред прага на това голямо изпитание, ние пожелаваме плодотворна работа на самодейците и ръководителите.

Желаем им успех.

Георги АЛЕКСАНДРОВ

ПЪРВА ПОСТАНОВКА ЗА СЕЗОНА

Театралният колектив при читалище „Никола Вапцаров" в Тутракан с ръководител Тодор Драганов постави за този сезон първата си пиеса — „От много любов" от Климент Цачев. Самодейците Анко Жеков, Денка Радева, Димитрина Велева, Ангелина Читакова и други изградиха хубави образи. Особено задоволява изпълнението на Тодор Драганов, един дългогодишен самодеец, който много непринудено изпълни образа на бащата. С много топлота се отличава изпълнението на Бирсян Махмудова. Както в града, така и в селата, пиесата беше посрещната със задоволство. Зрителите одобриха изпълнението на самодейците, подбора на пиесата.

Досега пиесата „От много любов" е изнесена десет пъти в града и селата. Предстои още едно представление в град Тутракан.

Бихме пожелали на театралните самодейци от Тутракан все така упорито и системно да поставят пиеси на сцената, за да задоволяват културните нужди на трудещите се от района.

Стоянка БОЕВСКА



В много прояви участвува със свои изпълнения пионерската певческа група в с. Стефан Караджа.

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

На участниците в зоналното съвещание на младите трезвеници, състояло се в гр. Толбухин, към учащите се от Толбухински, Варненски и Силистренски окръзи.

МЛАДИ ТРЕЗВЕНИЦИ,

Под ръководството на Българската комунистическа партия нашата социалистическа родина стремително върви напред по пътя на социализма и комунизма.

В социалистическото ни общество се създават прекрасни условия за разгръщането на творческите сили и способности на целия наш народ, за всестранното развитие на личността.

И днес, когато в борбата срещу буржоазното влияние побеждават идеите на комунизма и се откриват всички пътища за щастието и здравето на нашия народ, у нас няма място за съществуването на алкохолизма, тютюнопушенето, хазарта и другите отживелици от миналото, които изтощават човешкия организъм, отнемат ценни материални блага и се явяват сериозна пречка за възпитанието и здравето на младежта.

Въздържателното движение, възникнало след Първата световна война най-напред сред учителите и учениците, скоро обхваща цялата наша младеж и се превръща в школа за идейно и морално възпитание, за борба срещу алкохолизма и пороците на буржоазното общество.

ПРИЗОВАВАМЕ:

Учащата се младеж от Толбухински, Варненски и Силистренски окръзи, ползувайки богатия опит и традициите на ученическия въздържателен съюз, на българското въздържателно движение, да разгърнем широко движение за трезвеност, като по добрим агитационно-пропагандната, здравно-самодейната и практическа дейност за трезвеност и да осигурим изпълнението на следните обещания:

1. Всеки участник в съвещанието да стане пламенен агитатор за масово разрастване на движението за трезвеност в училищата.

2. Да не остане пионерска и комсомолска организация без клубове за трезвеност. Същите да организират системно разнообразни здравно-просветни и здравно-самодейни мероприятия против алкохолизма и тютюнопушенето.

3. Идеите за трезвеност да завладеят младежта, която да стане продължител на всичко хубаво, за което отдадоха живота си скъпи синове на нашата Родина.

Въодушевени от положителните резултати на клубовете през първия национален преглед, ще подкрепяме решението на националната среща за втори национален преглед и зовем всички пионерски дружини и комсомолски организации в училищата и целия ученически червенокръстки актив да включат своите клубове в предстоящия преглед-състезование и да създадем атмосфера на нетърпимост спрямо тютюнопушенето и употребата на алкохол.

ЛЕЧЕНИЕ НА СТАРОСТТА

Тук не става дума за някакво чудотворно превръщане старците на 20-30 годишна възраст чрез лекарства, а ще се посочат начините и средствата за забавяне процесите на стареенето.

Големи постижения в това отношение постигна Институтът по гериатрия в Букурещ. Акад. Пархон и неговите сътрудници доказаха обратимостта на старческите изменения. Те използваха различните хормони и лекарства. През 1949 г. при лечение с новокаин (прокаин) на ставни заболявания у старци забелязали, че те стават бодри, паметта им се възвръща, пролвите на артериосклероза намаляват. Тонусът на нервната система се повишава, цветът на косата потъмнява, подобрява се и обмяната на веществата, мускулната сила се увеличава. Подобрява се значително и храненето на кожата. Тя става посочна и бръчките се поизглаждат.

Така се породило логичното хрумване на румънските учени да използуват новокаина за подмладяване. Прилагайки го на огромен брой старци, те доказват, че ако се прилага новокаин мускулно в продължение на 2-4 г., се появяват явни признаци за възстановяване в целия организъм. Новокаинът (прокаинът) според Пархон и неговите сътрудници при въвеждане в организма се разпада на пара-аминобензоена киселина, която е основното действуващо начало. За отличаване от пара-аминобензоената киселина, която се намира в свободно състояние под името витамин Н1 и Н2, тази, получена от новокаина, сътрудниците на Пархон предложиха да се нарече витамин Н3. В книгата си „Биология на възрастите" акад. Пархон описва следния случай: 93-годишната В. В. при изследване не е могла да даде точни дани за датата на раждането и да каже на каква възраст са починали трите й деца. Била е в подтиснато състояние, с прегънато напред тяло и болки в китката на дясната ръка. Слухът й бил много намален, зрението отслабнало, не е можела да се навежда напълно. Косата й е била изцяло бяла, ноктите чупливи и изменени. След 6-месечно лечение с новокаин слухът й се подобрил, била с повишен оптимизъм. Започнали да се появяват малко по-късно кестеняви косми в областта над ушите. В продължение на месец е наблюдавано частично потъмняване на белите косми от към корена им. След всичко 19-месечно лечение свитата в кок коса на болната изглеждала сива. Паметта се възвръща. Спомня си на каква възраст са починали децата й, къде и как са починали родителите й, мисълта й е ясна и свързана. След възстановяване цвета на косата станала по-весела, оживена, със склонност към кокетство.

В института на Пархон са прилагали и бирена мая. Забелязано било, че работниците от бирените фабрики по-рядко боледували от инфекционни страдания. Пархон като взема под внимание факта, че бирената мая съдържа различни витамини, соли, ензими и нуклеопротеини, заключава, че последната може да се използува за лечение на остаряването.

В института използуват и екстракт от прясна свинска плацента поради богатото съдържание на ценни биопродукти и високата й хормонална активност. Приложени са и екстракти от далак, които са оказали благотворно действие върху нервната, сърдечно-съдовата и двигателна система. След няколкомесечно лечение с препарати от щитовидната жлеза са получили много добри резултати при някои старци.

В СССР Олга Лепешинская предлага лечение на старческото състояние с еднопроцентов разтвор на натриев бикарбонат (сода за хляб) във вана с вода при температура 35 градуса — къпане всеки ден по 20 минути в продължение на 20 дни. Содата може да се вземе и вътрешно. Според нея натриевият бикарбонат подобрява обмяната на веществата, намалява кръвното налягане и повлиява на някои жизнени функции, облекчава ставните болки.

Във Франция бе приложен препарат, съдържащ сулфатиазин, витамин В6, В12, калций и магнезиев карбонат. Установи се, че след приложение в продължение на много месеци у възрастни значително се подобрява общата активност, слухът, зрителната острота, качеството на косата и кожата и артритните оплаквания.

У нас за медикаментозното повлияване процесите на остаряване е приготвен препаратът „Гериканин", подобен на румънския „Жаровитал", в състава на които има новокаин. Друг препарат е „Геритамин", съдържащ витамин Е и витамин А. Трябва да се знае, че лечението с новокаин е необходимо да се провежда от лекар, защото макар и много рядко някои хора са чувствителни към новокаина и могат да се получат нежелателни странични явления.

Големите преобразования, които стават у нас за подобряване стандарта на живота, много бройните мерки за подобряване благосъстоянието на населението и успехите в медицината ще спомогнат за удължаване на живота. Няма да бъде далеч времето, когато човек ще живее дълго, ще се чувствува млад и ще изпитва докрай радостите на живота.

Д-р Д. ЯНЕВ,
лекар в Дома за стари хора — Силистра

Прочетете тази книга

„НОЩТА Е НЕЖНА"

През последните няколко години нашият читател имаше възможността да се срещне с известни произведения на именити представители на американската литература, преди всичко от областта на прозата. С много удовлетворение бяха посрещнати преводите на „Безкраен празник" от Хемингуей, „На колене пред изгряващото слънце" от Колдуел, „Устата ми хубава, очите ми зелени" от Селинджър. Поредицата реалистични произведения от американски автори като че ли дойде да затвори романът на Ф. Скот Фицджералд „Нощта е нежна", който съвсем наскоро се появи по книжарниците и беше твърде скоро разграбен. Интересът към този автор, един от петте върха в американската литература, бе оправдан, защото превеченото му произведение с основание се сочи като едно от най-добрите му постижения.

„Нощта е нежна" отново с един много дълбок психологически тон, ни потапя в жестоките нрави на бурожазния свят. Романът на Фицджералд се отличава с ракурса, от който се разработва темата. Той е близък и на редица други произведения на социална тематика и все пак е нещо различно от тях с онзи дълбок нравствено-психологически разрез, който прави на американското общество. Фицджералд като че ли остава в сянка социалните отношения, за да изтъкне още по на преден план другите — нравствените и етичните отношения.

Главният герой Ричард Дайвър изминава сложен път на развитие. Фицджералд като че ли, за сметка на другите образи, изгражда с Толстоевска широта и размах този герой. Той ни става близък със своите дълбоки интереси на богато надарен лекар, със своята хуманност, с непримиримата си болка да се развива като личност. Може би Ричард Дайвър ще ни напомни и за други представители на западната литература. И в това няма нищо чудно, защото всички те са рожба на един свят.

В своя живот Ричард Дайвър извършва само една генерална грешка — женитбата с Никол Уорън, представителка на най-едрата бурожазия. В подбудите за неговия брак на пръв поглед няма нищо лошо. Но в душата на Ричард Дайвър твърде рано затлейва една тревога — че той ще стане само една принадлежка на семейство Уорън. Така този брак слага начало на неговата деградация. Голямата рента на Никол го откъсва от пряката му работа. Той постепенно забравя научните си интереси. Премного сили и време му струва дълбокото психическо заболяване на Никол Уорън, предизвикано от чудовищната гавра на баща й с нея. Ричард Дайвър се променя непрестанно, макар да се опитва с най-различни средства да спре деградацията си. Постепенно неговото име на лекар е забравено. Постепенно той посяга на алкохола, за да завърши с него дълбоката си трагедия. Тази трагедия започва в Европа. Преместването му в Америка не може да преустанови развитието й. Единственото спасение Ричард търси в развода си, но твърде късно, той скъсва със средата, в която намира своята гибел.

С много проникновение Фицджералд разкрива загнилите устои на буржоазния свят, в който се мята главният герой на произведението му. Съвсем ясно е, че Ричард Дайвър е само един от многото интелигенти, които загиват под ударите на психическите травми на обществото.

Последната глава на романа е един прекрасен образец на голямата проза. Образец на синтез, на изключително голяма дълбочина в изграждането на образа. Фицджералд не разкрива края на своя герой, но съвсем ясно е, че малко по-рано или малко по-късно той ще загине под ударите на буржоазния свят.

"Нощта е нежна", за разлика от други произведения на западната литература, оставя дълбоки следи в душата на читателя, помни се с ярките си образи.

Сава ХРИСТОВ

Показна среща

Наскоро в гимназията на гр. Дулово бе проведена среща с активистите на всички класове, организирана по инициатива на родителския комитет при гимназията и административното ръководство. Състоя се показна среща с родителите на учениците от VI „б" клас, който е първенец и се ръководи от учителката Симеонова.

Учениците изнесоха кратка литературна програма. Родителите се изказаха със загриженост за успеха на класа, за контрола, който трябва да се упражнява, за спазването на дневния режим и пр.

Учителката Златка Кунева, чийто клас е бил три години първенец, говори за ползата от родителските комитети и класните активи.

Приет беше план за бъдещата работа на родителския комитет при гимназията.

Венета ГЮРОВА

Добър ден, учителю!

Празничен ден. Улиците са пълни с хора. Всички са радостни и по своему щастливи. Колко много усмивки, колко много смях! Сякаш младостта празнува! Олияние, оживление, открити сърца.

По една от шумните улици, почуквайки незабележимо с бастун, пристъпва леко, момчешки леко, добродушен старец. Видимо прегърбен, с меки черти на лицето, със снежнобяла коса, той се влива в множеството. Не го познавам, не ме познава, но защо такова умиление пълни сърцето ми, защо неволно вдигам ръка, за да сваля шапка, защо така развълнуван и от душа поздравявам?

Добър ден, учителю! За тебе всеки си спомня с благодарност и с усмивка. С топла, широка усмивка. Ти не влизаш вече в класната стая. На твоето място отдавна вече друг стои. Но ти винаги си пред нас, винаги си с нас. Класна стая ни е вече светът, широкият свят, по който ние сме се пръснали. Ти знаеш ли, че не живееш вече само на малката тиха уличка? Знаеш ли, че отдавна, много отдавна обикаляш света, раздаваш радост и смях, усмивка и щастие и на много далечни и непознати хора?

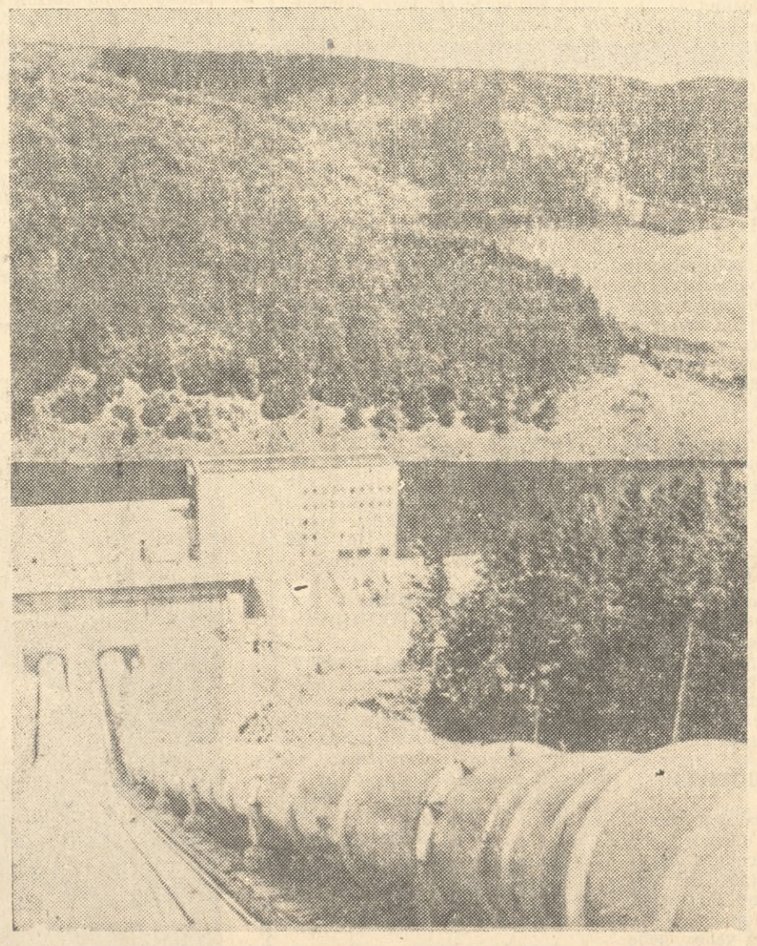
Не те познавам, учителю. Не съм влизал в твоите часове. Не съм слушал твоя глас. Но все ми се иска да сваля шапка и да те поздравя, да се усмихна, да отмина окрилен. И аз те поздравявам. Добър ден, учителю! Защо тръгнах след тебе? Не зная. Около тебе е толкова хубаво, хората са толкова добри. Те всички те поздравяват, всички са весели.

Учителю, стари учителю, защо голямата радост носи винаги сълзи? Помниш ли — ти заплака, когато за пръв път влезе в клас, ти заплака, когато ти поднесоха първия букет, чист и свеж като волните детски сърца, ти заплака на първата Нова година, когато децата пак не те забравиха. Заплака, когато се раздели с първия випуск, когато частици от твоето сърце започнаха да обикалят света и да раздават радост и красота... Учителю, благословени са твоите сълзи!

Ти се отклоняваш, учителю. Оставяш множеството О, да — това е любимата ти градинка. Тука ти винаги почиваш, заобиколен от рояк дечица. Но днеска ги няма, днеска е празник. Твоята пейка те очаква. Ти сядаш, очите ти блестят, сълзите вече ги няма. Защо се усмихваш, учителю? Да, ти си отново в спомените си, в онези прекрасни дни, които никога не те оставят сам, които те правят все така млад и силен, спокоен и мечтателен...

Защо ти казват „стари учителю", учителю? Та ти никога не си бил стар, не можеш и да бъдеш. В теб са събрани стотици млади хора, стотици млади съдби, стотици устремени, очакващи, надеждни и пленителни сърца. Учителю, ти винаги си млад. Благословени да бъдат твоите дни!

В. ДОБРЕВ



Акумулиращата помпена ВЕЦ „Вендефурт" до края на годината трябва да влее пълния си капацитет от 80 мегавата в енергийната мрежа на страната.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 138 (1302) | Събота, 25 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ПО-ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ НА ИКОНОМИКАТА

Изключително важни и отговорни са задачите, които се поставят със съвместното 44-то постановление на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката. Няма съмнение, че един от най-сигурните резерви за изпълнението на тази изключително трудна и отговорна задача е въвеждането на научна организация на производството, труда и управлението. Поради това и постановлението с такава голяма острота поставя задачата да се усъвършенствува организацията на производството, труда и управленческата дейност във възможно най-кратък срок.

От досегашната работа на стопанските предприятия в нашия окръг по въвеждане научната организация на производството и труда, сравнително по-добре работиха — в промишлеността ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“, ДМЗ „Стомана“, ЗММ и други, а в селското стопанство трудово-кооперативните земеделски стопанства в селата Голеш, Нова Черна, Окорш, ДЗС „Янко Забунов“ и др.

В ДИП „Липа“ например, много сполучливо са механизирани голяма част от транспортните работи, от обработката на детайлите, в това число и разкроя на дъските, плоскостите, фурнира. Създаден е конвейер за монтаж на възли и мебели, който е главно звено в предметно затворен участък. Успешно е решен и въпросът със замяната старите, традиционни лакови покрития с нови, допускащи въвеждането на по-прогресивна технология. Пуснати са в действие и високопроизводителни машини и установки, някои от които произведени на място с подръчни материали. От всичко това качеството на продукцията осезателно се подобри, а рентабилността на икономиката рязко се повиши. Приблизително такова е положението и в ДИП „Добруджа“.

Усилията на завод „Стомана“ през последните 3-4 години бяха насочени към механизиране на основните подемно-транспортни работи. В резултат на това сега там действуват 8 мостови, 2 портални и 2 конзолни крана, както и много електротелфери. В основни линии шосетата и площадките са вече асфалтирани и пригодени за движение на електрокари, мотокари и други високопроизводителни транспортни машини. В цеховете са пуснати в действие модерни машини и съоръжения. Подобно е положението и в Завода за металорежещи машини. Тук обаче за разлика от „Стомана“ отидоха значително по-напред със създаването на поточност в производството. В резултат на по-добрия ред и култура на работните места, качеството на произвежданите отрезни машини рязко се повиши, а рентабилността расте с всеки изминат ден.

В една или друга област на своята дейност усъвършенствуват организацията на производството, труда и управлението и други предприятия в нашия окръг. Направеното обаче е много по-малко от възможностите на трудовите колективи и едновременно с това е далеч от изискванията на 44-то постановление.

За да се изпълнят в сравнително кратък срок всички изисквания на това постановление, сега са необходими много по-големи усилия и подчертана вещина от страна на стопанските ръководства, партийните, профсъюзните и комсомолските комитети и организации. Там, където са завоювани известни успехи във въвеждането на научната организация на производството на труда, колективите трябва задълбочено да огледат постигнатите резултати и въз основа на това да вземат необходимите мерки, за по-нататъшното подобряване на работата. Ръководствата на предприятията, в които е направено малко, или никак, следва да се заемат с изучаване опита на трудовите колективи на ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“, ДМЗ „Стомана“, ЗММ, завод „Хром“ и на други напреднали в това отношение предприятия във от нашия окръг. С това те ще обогатят своите представи за научната организация на производството и ще могат по-успешно да изпълнят изискванията на 44-то постановление. Към Окръжния народен съвет вече е изградена оперативна група, която отговаря за изучаването и внедряването на този съвременен метод в предприятията на Силистренски окръг. Такива групи трябва да се създадат към всяко предприятие и да се заемат с изследване на съществуващите възможности, като проектират нова, най-оптимална организация на производството, труда и управлението. За обучението на тези кадри ще се организират курсове. Необходимо е да се подеме работата така, че до края на първото тримесечие на 1968 год. във всички предприятия да има разработени планове и програми за усъвършенстване организацията на труда, производството и управленческата дейност. Ръководствата на по-големите предприятия и на тези с неизяснена перспектива трябва да потърсят и помощта на някои научно-изследователски институти.

Искаме да подчертаем, че суетнята, изчакването и губенето на ценно време от някои стопански ръководства, партийни профсъюзни и комсомолски комитети и организации носят голяма вреда на работата.

Четиридесет и четвъртото постановление на ЦК на БКП и МС отдава голямо значение и на въпросите по нормирането и заплащането на труда. Предвижда се, то да бъде свързано с часовото използуване на производствените машини и часовата производителност на труда.

Принципно нов метод в заплащането на труда е и въвеждането на многофакторната система. Заплатата на отделния работник сега в по-голяма степен ще зависи и от неговия дял за рентабилността, за използуването на машините, за укрепване трудовата дисциплина и от продължителността на трудовия стаж в едно и също предприятие. Предвижда се също да се увеличи тая част от заплатата на ръководния персонал, която зависи от качеството на работата, т. е. от печалбата, от използуването на основните фондове, от икономията на труд и материали. Новост се въвежда и с финансирането на капиталните вложения, предимно чрез банкови кредити и собствени средства. Или лимит за машини, съоръжения и строителство ще получават само онези, които достигат най-висока рентабилност и могат да възстановят разходите за капиталовложения в най-кратък срок. Предвиждат се още и редица нови положения, осигуряващи по-ефективно водене на народното стопанство.

Какво може и трябва да се направи сега?

До излизането на всички нормативни документи незабавно да се започне задълбоченото изучаване и разясняване на постановлението пред целите трудови колективи. Стопанските ръководства, партийните, профсъюзните и комсомолски комитети и организации трябва да разработят свои планове за работата по изпълнение на постановлението. Повишаването на рентабилността на икономиката е задача, около която може да се разгърне творчеството на специалистите и на целите трудови колективи във всяко наше предприятие.

От творческото умение и всеобхватност в работата на партийните комитети и организации зависи мобилизирането на силите и кипящата енергия на всички кадри в промишлеността, строителството, транспорта, търговията и селското стопанство за срочното изпълнение на този важен партиен и правителствен документ.

Партийните комитети като органи на политическо ръководство трябва да застанат начело, да разпределят правилно задачите и да обединят усилията на целите трудови колективи. Необходимо е да упражняват действен и строг контрол върху всички ръководства за успешното изпълнение на поставените с постановлението задачи, във всички предприятия на Силистренски окръг.

ТРЕВОЖЕЩ РАЗГОВОР

Онзи ден в салона на Окръжния народен съвет — Силистра бе проведено съвещание с главните инженери, партийните секретари, председателите на профкомитетите и директорите на промишлените предприятия и представители на държавните и кооперативни земеделски стопанства.

Доклад за състоянието на заболеваемостта и трудовите злополуки в Силистренски окръг за деветмесечието на 1967 г. изнесе Мико Николов — председател на Окръжния съвет на професионалните съюзи.

В своя доклад той отчете, че за изминалия период в редица предприятия, като заводите „Хром“, РП Оргатехника, ДСП „Българлюд“, Комунални услуги — Силистра, ТКЗС Нова Черна, ДТП — Силистра и някои други, е намален общият брой на заболеваемостта и трудовите злополуки. В предприятия като споменатите административните и профсъюзните ръководства са полагали добри грижи за трудещите се. Обаче много е по-голям списъкът на онези предприятия, в които ръководствата не полагат достатъчно грижи за опазване здравето на човека и предотвратяване на злополуките. Данните показват, че случаите заболявания от 50 на 100 работника със загуба по болест 504 дни на 100 работника за деветмесечието на 1966 год. са увеличени на 59 на сто и със загуба на дни 550 на сто за същия период. В изследваните 62 предприятия с 20 640 персонал са преболедували 12 195 души, от което са загубени 113 684 работни дни. Това е отнело възможността производителността на труда да се увеличи с 3 на сто.

Особено тревожно е положението в промкомбинат „Електрометал“, Керамична фабрика, Горско стопанство и Наркоопт — Тутракан, където заболеваемостта е увеличена с над 50 на сто.

В Строителната организация, ДАП и ТКЗС — Кайнарджа са допуснати по небрежност и по една смъртна злополука.

В изказванията по доклада някои главни инженери се опитаха да обяснят това ненормално положение със заболяванията и производствените травми, отнасяйки вината към новопостъпилите работници, които нямали още трудови навици и се отнасяли небрежно към техниката. На тази тенденция решително се противопостави другарят Нено Лалов, член на Изпълнителното бюро на ЦС на професионалните съюзи и председател на ЦК на профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост. Другарят Лалов в своето изказване изтъкна, че не може да се счита тази причина за основна, защото нарастването на броя на трудещите се от окръга за отчетния период е само 6 на сто, докато заболеваемостта е увеличена с 25 на сто. Силистренски окръг е най-зле в цялата страна със заболеваемостта и трудовите злополуки.

В доклада, както и в изказванията, се изтъкна, че недостатъчно се използуват отпусканите средства от държавата по 266-то постановление за хигиенизиране и обезпрашаване на работните места, обстоятелство, което допринася за увеличение на заболеваемостта и преумората на работниците. Недостатъчно се използуват и собствените сили за създаване нормални условия за работа и културно-битови условия в предприятията. Липса на самоинициативност, неизползуване на трудови дни или часове за въвеждане култура на работното място и др. Много от ръководствата разчитат само на капитални вложения за подобряването на културно-битовите условия в предприятията и затова не правят това, което е възможно да се направи със свои средства и сили. Това бездействие или пасивност на административните и профсъюзни ръководства довежда до нежелателни резултати. Не навсякъде се провежда даже законният инструктаж и обезопасяване на машините.

Склонни сме да вярваме, че след сериозния разговор в салона на ОНС директори, главни инженери и профсъюзни дейци, завръщайки се в своите предприятия, ще се заемат с работата по намаляване заболяванията на работниците и служещите, причинявани от неблагоприятни условия на работните места.

Трудът на хората е първоизточник на всички блага и най-големият капитал това е човекът. Ето защо на него трябва да се създадат човешки условия за работа.

М. ГЕОРГИЕВ



Оживено е в двора на ремонтната работилница на ТКЗС — Сраким ир. Тук са и механизаторите от бригадата в с. Бръчма.

НА СНИМКАТА: Керан Георгиев, Дочо Иванов и Иван Наков ремонтират прикачен инвентар.



В ДИП „Липа“ се търсят непрекъснато средства за механизиране на дребните производствени операции. Неотдавна бе конструиран автомат за завиване болтовете на краката на спалня модел „Роза“. С него за 8 часа се завиват 1 700 до 1 900 болта.

НА СНИМКАТА: Конструкторът на автомата Васил Димитров изпробва автомата.

ИДЕ КОМСОМОЛСКИ КОНГРЕС

ВЕЧЕР, ПОСВЕТЕНА НА РЕМСИСТИТЕ

Пионерите от с. Ширково очакват с радостни вълнения XI конгрес на Комсомола. В негова чест на 23 ноември те организираха вечер на ремсистите.

Гост на тържеството беше първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров. Пионерите бяха поканили да разкажат спомени за трудния и героичен път на революционната младеж преди и след Девети септември другарите Георги Марков, председател на общинския комитет на Отечествения фронт, и Йордан Хоистов, секретар на общинския комитет на БКП.

Комсомолката Тодорка Балушева, секретар на комсомолското дружество в осми клас, прочете доклад за революционното младежко движение. Тя проследи накратко историята на РМС, като подчерта, че героичният пример на ремсистите, мнозина, от които дадоха за свободата най-скъпото си — своя млад живот, — въодушевява пионерите и комсомолците, вдъхва им увереност и сили в труда и ученето, изпълва ги със законна гордост, че са приемници на най-свети революционни традиции.

Пионерите и комсомолците от осми клас попиваха в себе си всяка дума на др. Георги Марков, който разказа интересни епизоди от младежкото революционно движение в с. Ширково от 1928 година до първите години след Деветосептемврийската победа.

Група пионери рапортуваха:

— Работихме в помощ на родния кооператив. За двадесет дни спечелихме 4 000 лева. Купихме си телевизор и обзаве дохме с шкафове два учебни кабинета.

— Вечер, посветена на деца та-герои, проведоха пионерите от IV клас.

— Клубът на интернационалната дружба проведе тържество по случай 45-годишнината от създаването на Ленинската пионерска организация.

— Най-големият дял от нас за родния Комсомол ще бъде легописната книга на младежката организация в селото.

Неизбройми са пионерските инициативи и дела.

Комсомолците от 8 клас представиха монтажа „Крилата младост“, посветен на ремсистите.

С. ПЕТРОВ

СРЕД ЗВЪН ОТ МЕТАЛ

Приключила е полската работа в ТКЗС — Алфатар. Градините са изорани. Лозята — загребани. Дошло е ред механизаторите отново да огледат машините. Да ги подготвят за работата през новата пролет.

Вървете сега в кой да е бригаден стан. Прикачният инвентар е ремонтиран. Подредеч. Сега механизаторите работят около комбайните. Впрочем 3 от тях са вече напълно готови. Останалите са с ремонтирани върначки. Боядисани. Подновени в тъмновишнева премяна. Група комбайнери се трудят около хедера на Атанасовия комбайн. Северняк ът пропуска под обширния навес и подръпва краищата на ушанките.

—Студеничко е май, а?

— Ние като работим се сгряваме!

Тъмните очи на Атанас мятат закачливи искрици. С привичен жест той посяга към инструментите и в притихналия двор се разнася метален звън. Отговаря му екотът от ремонтната работилница. В тези дни тя прилича на полесражение, в което току-що е преминала огнедишаща битка. Навсякъде са разхвърляни части от трактори. Да не повярваш, че това са същите мощни дизели и пъргави беларуси, които до вчера шетаха из плодородната добруджанска земя.

Над разглобен двигател —54— се е привел монтьорът Иван Стойчев. Стопанинът на машината Кирил Иванов премята в омаслени длани два уплътнителя:

— Не стабат! Спъват работата!

— Шлайфай ги слабо, за да влезе ръбото, и всичко ще се оправи.

Съветът на майстора идва тъкмо навреме. Трактористът го поглежда с благодарност и се забързва към стругарното отделение, за да изпълни заръката на Мигал Джеков. А майсторът продължава да оглежда работата на монтьори и механизатори.

—Хей този момък е отскоро при нас. Трудно му е още.

Майсторът се доближава до чернокос, слабичък младеж. Взема от него голям гаечен ключ и ласкаво го поучава:

— Така си служи с него! Полесно, пък и по-безопасно ще бъде!

Край задния мост на Беларус № 32 се трудят трактористът Костадин Гишев и монтьорът Димитър Желев. Ръцете и дрехите им са потъмнели от долива с машинното масло, но кой обръща сега внимание на тези подробности? Бажното е работата да се върши.

В момент на разглобка е и ДТ—54 № 3. Старши трактористът Велико Петров и помощникът му Димитър Люцканов умело боравят с металическите щанги.

— Ех, умори ни този капак! Не се подава и това е!

Старши трактористът докосва с пръсти оросеното си чело и по него остават тъмни пътечки. Не е лесно! Предстои среден ремонт на двигателя и преглед на ходовата част. Дни, седмици наред хората ще се трудят около всяка част, около всяко зъбчато колело, за да отстранят дефектите. Че дойде ли пролетта, влезе ли отново машината в шупналата от топла влага земя, тя да работи безотказно спорно.

Първи помощници на монтьорите и механизаторите в напрегнатите месеци на ремонта са стругарите, ковачите и опитният, дългогодишен електроженист Георги Атанасов. По цели часове не замлъкват струговете. Крайните, снабдени с електрически вентилатори, оджаци в ковачницата, се трудят хора със сръчни ръце. За тях са благодарствените думи на майстора:

— Факири ни са те! Истински ненадминати факири...

...Утринната тишина в стопанския двор на ТКЗС—Алфатар е отстъпила пред металния звън. Той изпълва навеси и помещения. Напира навън, за да разкаже на всички за трудолюбието на хората с омаслени длани, за тези, които и през студените дни на настъпващата зима не знаят покой.

Стефанка СТАНЕВА

Засаждат нови овощни градини

Кооператорите от Паисиевския район се убедиха, че не само житните култури могат да им носят доходи. През изтеклата година те положиха повече грижи за овощните насаждения. Това увеличи плодоносенето. Дърветата се отрупаха с изобилен плод, от продажбата на който в кооператива постъпиха значителни средства.

Освен това стопанството разполага и с достатъчно работна ръка. Това накара ръководството да вземе мерки за създаване на нови овощни градини.

В с. Паисиево се подготвиха 102 дка земя, която се засади с черешови дръвчета. Работата бе извършена качествено, под прякото ръководство на специалистите и бригадира Саид Хамидев. Засадените дръвчета са прикрепени към колове и обвити с царевични стебла. Така се осигурява благополучното им презимуване.

В кооператива очакват да се получат още кайсиеви и вишневи дръвчета, с които да бъдат засадени над 200 дка земя.

Създаването на нови овощни градини в ТКЗС — Паисиево ще увеличи значително доходите на кооператива и ще поеме част от излишната работна ръка.

Никола МИЛКОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

През седмицата Държавното автомобилно предприятие — Силистра е пуснало в експлоатация нова автобусна линия за село Косара.

* * *

Държавното автомобилно предприятие — Силистра досега е открило таксиметрови служби в селата: Сокол, Нова Черна, Кайнарджа, Чернолик и Малък Преславец. В тези села има специална лека таксиметрова кола за услуги на населението. Такива таксиметрови служби ще се открият във всички централни села.

* * *

От 19 ноември т. г. в Образцово народно читалище „Доростол“ — Силистра започна работа тригодишна школа по изобразително изкуство. Ръководител на школата е художникът Георги Куртев.

* * *

Вчера в местността „Памукулак“ се състоя пленум на Окръжния съвет на БТС на тема: „За подготовката на спортно-педагогическите кадри и тяхното значение за подобряване цялостната дейност на Окръжната организация на БТС“.

Присъствува секретарят на Централния съвет на БТС др. Борислав Лазаров.

* * *

Днес в 10 часа тържествено ще се открият археологическата и етнографската експозиции на Окръжния исторически музей и кулата на телевизионния ретранслатор. Ще присъствуват гости от София.

* * *

На 26 т. м. физкултурно дружество „Доростол“, отдел „Изкуство и култура“ при ГНС и „Културен отдих“ организират в салона на Народния театър спортно-словесен двубой. Ще участвуват най-добрите ноз начачи, както и най-известните съдии по футбол в гр. Силистра.

* * *

Към Образцово народно читалище „Доростол“ — Силистра от 1 декември ще започне работа курсът за подготовка на машинописци. Желаещите да следват курса да се запишат в канцеларията на читалището.

ЗА ТЪРЖЕСТВЕНИ, НО ПРАКТИЧНИ ГРАЖДАНСКИ РИТУАЛИ

Всяко общество в зависимост от степента на своето икономическо, обществено-политическо и културно развитие е създавало определени ритуали за някои важни събития в човешкия живот. Още от дълбока древност хората са се стремили да ознаменуват с подходяща тържественост такива забележителни моменти в живота на човека — неговото раждане, влизането му в пълнолетие, встъпването му в брачна връзка и смъртта му. Естествено, при конкретните условия на развитието на даден народ тази тържественост е придобивала определен ритуален вид, санкциониран от прослойката на господствуващата класа и съответстващата на нейните интереси идеология. Така например в родовообщинния строй огромна роля в това отношение е играел родовият старейшина, заместен по-късно от родовия и племенния жрец. Тези функции по-късно преминават в ръцете на духовенството.

Измененията в обществото водели до изменение на ролята на самите институти. А това неминуемо слагало своя отпечатък и върху ритуалите, макар те да принадлежали към най-консервативните елементи на обичайната традиция. Изменяла се формата, изменяло се е от части съдържанието. В отделни случаи това ставало мъчително трудно и не без обществени сътресения, каквато е случаят при смяната на езичеството с монотеизма (вярването в един бог).

Тържествените ритуали при рождение, брак и погребение не са били само проста съставка на политеистичния (вярването в много богове) култ, а по-късно и на монотеистичния, но форма и средство за ознаменуване на събитието, на неговото обществено регистриране. В „кръщението", „венчаването" и „опяването", които християнската църква е извършвала на приетите в нейното лоно „раби божи", се крият не само религиозни чистокултови елементи, а и една не помалко важна обществена, гражданска функция. Това е обществената гражданска регистрация на новия гражданин, обявяването на името му пред обществеността, обявяването на неговото пълнолетие и свързването с противоположния пол, без което не би било възможно човешкото възпроизводство и накрая, че той по силата на природните закони няма да бъде повече между живите.

> След установяването на социализма у нас настъпи промяна и в гражданските ритуали. Народните съвети и масово-политическите организации макар и бавно започнаха да осъвременяват тези ритуали, да внасят нови елементи в тях. Естествено, новата обществено-политическа формация налага да се създадат нови традиции и ритуали в съвременния бит, за да се премахне завинаги отрицателната роля на църквата, която беше установила унизителни за човешкото достойнство, ритуали и традиции.

При тогавашните условия, когато не е имало печат, радиовъзли и други средства за масова връзка с хората, черковното клепало и камбаната са служили за известяване на новината, че един човек става член на обществото или престава да съществува.

Все с такава цел са възникнали и много други елементи на старите религиозни ритуали, без, разбира се, да се игнорира тук магическият елемент, попските сметки и пр. Не е трудно да се види тази страна на граждан ската изява и регистрацията на човешката личност от черквата, като се има предвид, че там се водеше всъщност цялата гражданска регистрация. В черквата се записваха новородените, там се записваха встъпващите в брачни връзки, отписваха се умрелите. Черквата беше и оня институт, който издаваше едно или друго удостоверение за документиране подобни събития.

Но нещата вече се промениха. Черквата е освободена от функцията на регистратор на появата и живота на членовете на новото общество. Тази функция премина в ръцете на административните власти, а с това се измени и обществената изява на човека. Вместо религиозното „кръщение" на новороденото дойде гражданското наименование. Религиозното „венчаване" отстъпи място на гражданския брак. Черковното погребение се замени с гражданското. Създаде се един нов граждански ритуал, който напълно замести черковния. В него не само беше отхвърлена ролята на духовното лице, на всевъзможните магически и театрални обреди и церемонии, а и мисията на такова гражданско лице, каквото беше „кръстникът", „кумът", превърнат в център на внимание при всички тържества, свързани с рождението и брака.

Със съжаление трябва да се отбележи, че нашите граждански ритуали много малко излизат извън сивата ежедневна делнична обстановка. В извършваните актове липсва оная тържественост, която отговаря на обществената значимост на събитието. Подценено е огромното психологическо въздействие, което тая тържественост оказва върху човешките чувства и мисли. Създаването на подходяща тържествена обстановка от необходимите за целта помещения за изпълнението на съответната ритуалност до процедурата на самите ритуали е една важна задача, стояща пред нашата общественост и преди всичко, пред народните съвети. Обществената практика е наложила много неща като необходимост за човека и те не могат да се изхвърлят от неговия живот. Траурното шествие, съответната музика все едно дали тя ще бъде от кавали, както е обичаят при погребението на младеж, или от духови инструменти, е повече от необходимост. Произнасянето на подходящо слово за живота на покойника или пък заместването му с целесъобразна музика. Да не говорим за другите съби-

> С поместването на статията „За тържествени, но практични граждански ритуали" редакцията на в. „Силистренска трибуна" поставя началото на един полезен разговор. Тя е готова да помести и други подобни статии. С охота би приела онези статии и материали, в които ще се сподели опитът на отечественофронтовските и другите масово-политически организации в окръга, които работят за въвеждането на нови граждански ритуали в съвременния бит.

тия от човешкия живот, където радостта идва спонтанно и тя трябва да намери своя външен израз в съответната тържествена ритуалност.

Новите граждански ритуали се отнасят до върховния момент на събието, намерило своето място в регистрацията или по-точно при уреждането на взаимоотношението между виновника, за събитието и близките му извън регистрационните зали, независимо от това какво име ще им бъде дадено. Настъпил е моментът много неща да се преосмислят. Много традиционни обичаи и символични актове да се отхвърлят, някои от тях да се запазят и използуват в бъдеще. Тук обаче пряката регламентация е по-слаба, а в някои случаи и невъзможна, щом не е съчетана с продължителна, целенасочена възпитателна работа.

В някои райони на нашата страна е натрупан вече опит по утвърждаването на новите граждански ритуали. Заслужава да се проучи опитът на Димитровград, Стара Загора, Пловдив. От Димитровград можем да се поучим за уредбата на залата, в която се извършва бракосъчетанието и процедурата на тържествената ритуалност. От опита на народните съвети в Пловдивско могат да се вземат много неща за новите ритуали в селата. Би могло да се помисли и върху някои ритуали, които вече са въведени, доколко са целесъобразни. Процедурата по утвърждаването на името на детето на специално тържество пред длъжностното лице не е уместна, тъй като още с регистрирането му то фактически е утвърдено. Друг е въпросът, когато родителите желаят да устроят тържество в къщи и там отиде представител на народния съвет да връчи медальончето, и представителите на обществените организации да поднесат своите подаръци.

Има какво още да се направи за по-нататъшното обогатяване на нашите граждански ритуали — да се засили тържествеността при тях, за да се превърне тя в истинско свещенодействие. Належащо е много неща да се додобмислят и пререшат. Достатъчно е да се каже, че нашите зали за бракосъчетание са или най-обикновени служебни, не много уютни помещения, или пък със съвсем неподходяща украса и обзавеждане. Да не говорим за това, че длъжностните лица все още не създават нужната тържествена обстановка, няма строго установена ритуална процедура. Няма препоръчителен списък от хубави имена и в родилните домове или народните съвети, за да се дават на новородените хубави, звучни имена. А черквата и тук беше направила необходимото — чрез иконите и списъка на светните.

Много неща ще се разрешат от занимаващите се с въпросите на ритуалите комисии и институти. И все пак обществените организации и народните съвети от окръга трябва да заработят целенасочено и планомерно за създаване на дълбоко тържествени и в същото време практични, без излишно претрупване, граждански ритуали.

Лука ВАЙСИЛОВ

Извисяване

1

Понякога, когато вървя из центъра на Силистра, поглеждам и към новостроящите се сгради. На скелите забелязвам да работи и моят стар познат — дългогодишният бригадир в Стройрайона Петър Илиев. Махам му отдолу за поздрав с ръка. Но той не ме вижда. Унесен е в работата. Аз не му се сърдя. Зная, че друг път ще се видим и ще си поприказваме.

2.

Един късен следобед се запътих към пазара. Случайно го съгледах да наднича в дълбокия изкоп, където се наливат основите на бъдещата сграда на ГНС. Поздравихме се. Попитах го какво ще представлява новият обект, който сега започва да строи неговата бригада. И макар че работният ден вече привършваше и трябваше да си отива в къщи, той ми разказа.

От дума на дума научих нови неща за живота му, които досега не знаех. Видяха ми се крайно интересни. В този момент надделя моята професионална слабост. Поисках да науча още подробности за работата му. В накъсания, често откъслечен разговор, долових звучния порив на оня човек, който години наред строи за хората сгради, създава им удобства.

3.

Изминаха тридесет години от оня ден, когато той стана строител. Беше твърде млад. Едва на 16 години. В родното му село Сребърна имаше известни майстори. При тях започна занаята. Малко трудничко беше отначало. На гърбавлъка му хареса. И той завинаги се посвети на строителната професия. Строеше къщи на своите съселяни. Няколко години правеше черкви из румънските села, работеше и по строежите в Букурещ.

Когато в Сребърна се създаде кооперативът, той бе един от неговите основатели. Работи в строителната бригада. Сетне дойде да работи в Силистра. В този град, дето вече седемнадесет години строи жилищни блокове, обществени сгради, стопански постройки.

4.

... Всеки, който е минавал из центъра на обновена Силистра, дълго е спирал поглед върху високата сграда на Търговския дом. Поглеждал е Партийния дом, Профсъюзния дом, универсалния магазин. Но малцина са тези, които знаят, че те са строени от хората на Петър Илиев.

Но не само това е строил бай Петър.

Досега е предал над 71 обекта в града и окръга.

— Строил съм училищата в Сребърна и Ветрен, винарските изби в Силистра и Тутракан. Под мое ръководство бяха построени някои стопански постройки в ДЗС „Янко Забунов" и ДЗС „Родопа" — Нова Черна. Трудно бих изброил всичко. Но по-значителните се помнят.

— Наистина, много са...

— Може би.

5.

Много са радостните мигове в живота му. Но най-ярките той помни винаги. С голяма радост посрещна награждаването му с „Народен орден на труда" — златен. Стана носител на значката „Отличник" на Министерството на строежите. Беше делегат на IV конгрес на Профсъюзите. През миналата година заедно с делегатите на Деветия партиен конгрес гласува за новите предначертания на Партията през Петата петилетка, за радостта и щастието на България. Комунистът-строител работи така, че да са доволни и хората, които ползуват построените от него обекти.

6.

— Ние, строителите, се стремим да строим хубави сгради за хората. Всяка година сградите ще се увеличават. Само мир и спокойствие да има. Знам добре какво значи войната за човека. Участвувах в двете фази на войната против фашистите. Войната разрушава всичко. А строителите най-добре знаят колко труд се иска при строителството.

— Всички са доволни, нали?

— От новото всеки е доволен...

7.

...Вървя пак по улиците на Силистра. И отново се опитвам да си припомня на кои сгради е работил Петър Илиев. Не мога да си спомня с точност. Те са много. Не е лесно да се запомнят. И те ще бъдат още повече. Защото бай Петър се чувствува още млад...

Вълчо РАДЕВ

Двама от събора на плодородието

Тодорка Илиева Костадинова е за първи път на този събор, събрал пет хиляди младежи, челници в селскостопанската работа. На събора тя е дошла заедно със своя съпруг, който е механизатор в село Сяново. А



самата тя е изпратена от полевъдното звено в Сяново като един от най-трудолюбивите му членове. За тази година Тодорка Илиева е изработила най-много човекодни от звеното и напълно заслужено се нарежда в числото на петте хиляди млади хора, дали своя чувствителен принос в успехите на своите трудови колективи. Като член на производствения съвет тя е една от най-активните, в нейно то мнение се вслушват с уважение. Ненапразно повече от пет години е все полевъдка.

Особено доволна остана Тодорка от събора и от онази теоретическа помощ, която заедно с другите участници получи от лекциите на специалистите. Те ще се опитат да приложат новостите в ежедневната си практика.

Симеон Стоянов Бочев е агроном в ТКЗС — Нова Черна повече от осем години. Заслужава да се спомена някои успе

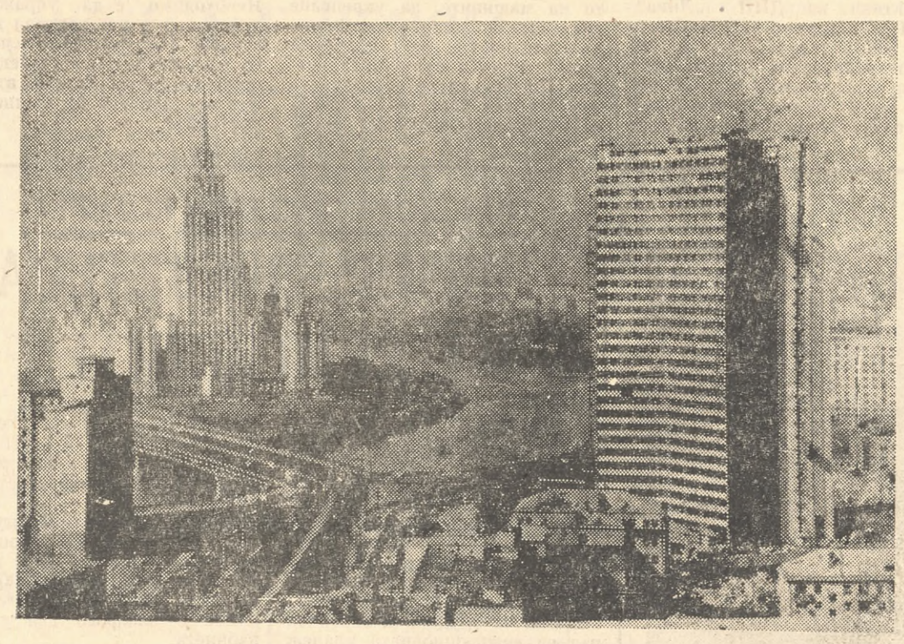


хи на неговата бригада, за които известен дял има и той — участъковият агроном. Тая бригада през т. г. получи по 460 килограма пшеница от декар, по 850 килограма царевица, по 7 тона захарно цвекло, по 243 килограма слънчоглед. В тоя ред могат да се изброят още много успехи, но трябва да се каже, че в неговата бригада работят и три младежки звена. Според самия него успехите се дължат до голяма степен на работата на хората от звената. Много е доволен Симеон от работата на тракторната бригада, в която почти всички са комсомолци, които успяха в най-хубавите сеитбени дни да засеят есенниците. Затова е така сигурен, че поетото обещание — по 510 килограма пшеница от декар — ще бъде изпълнено.

На събора на плодородието той е за първи път. Много полезни лично за него, пък и за всички други, са лекциите на специалистите. Според неговите думи това бе нещо като опреснителен курс. Но най-голяма практическа помощ ще има от лекцията за борбата с плевелите и ползуването на хербицидите. Обмяната на положителния опит на първенците на този събор бе изпълнена с дълбоко съдържание и не може да не даде своите резултати. И Симеон се надява, че те ще бъдат по-високи.

Николай ЗЛАТЕВ

Из Съветския съюз



Изглед на Москва от хотел „Украйна"

Кой какво знае за съветската страна

Пионерите от VI клас при народното основно училище в с. Боил проведоха интересна среща: „Кой какво знае за съветската страна". Темата беше обявена пред класа още от началото на срока. Всеки ученик започна подготовката, един заучаваше стихотворение за революцията, друг за Ленин. Започна с издирването на любимата песен на Ленин, с какви спортове се е занимавал, разучаваха сценки из живота на вожда на революцията.

С наближаването на вечерта растеше и напрежението. Та нали на тая среща щяха да присъствуват учителите, родители и гости. Всеки гореше от желание по-добре да се представи от другаря си, да докаже, че той повече е чел, че повече знае.

Хорът на класа изпълни няколко песни. Ученици декламираха стихове и четоха разкази за Ленин и Октомври. Но както че ли най-упорита подготовка между рецитаторите е водила ученичката Юмихан Неждетова. Много научиха учениците и присъствуващите за живота на Ленин.

Милко ПЕТРОВ

Майор Вихър



Юлиан Семьонов

— Колко хора от краковската група са с тебе?

— Четирима.

— Това е нищо. Мислех, че са повече — тогава няма да се поберем.

Натикаха ФАУ в корпуса на самолета, закрепиха го с тел и летецът каза:

— Хайде, бързо, братлета. Сбогувайте се — и хайде.

Но никой с никого не успя да се прости: от падината засвети тиха фарове — идваха танкове, а зад тях войници. Богданов погледна Пшимански. Този каза:

— Запомни: Маршалковская, девет, квартира осем. Майка ми се казва пани Мария.

И преместваики автомата на гърдите си, каза:

— Леги.

А сам, навеждайки се, побягна заедно с останалите партизани срещу тези все по-приближаващи се фарове и все по-нарастващия рев на танковите мотори.

Самолетът се развърна и изревавайки звънтящо с моторите, започна да се засилва, като вдигаше черни буци мокрал кал. Но колкото по-далече и по-напрегнато се засилваше, толкова по-отчаяно всичко звънеше и дрънчеше в корпуса, толкова по-очевидно ставаше и на пилотите, замрели в кабината, и на Богданов, хванал се за тела, и на неговите момчета, които се търкаляха по пода, че самолетът не може да се откъсне — той отиваше към планината, колелетата затъваха в калта, сили за излитане нямаше. Оставаше само едно — да намалят оборотите, да развърнат машината и да се опитат да излетят в обратна посока — надолу по планината.

Но там вървяха танкове и войници с фенерчета.

Летците развърнаха самолета, но той не мръдна от място, защото заседна лявото колело, а моторите ревяха обидчиво и зло и всичко наоколо звънтеше от отчаяние; през корпуса пребяга онзи летец, който скочи на земята пръв, разтвори люка, погледна колесата, изпсува свирепо и изтича тропайки с ботуши, в кабината.

Степан стана, тръгна след него в кабината и като разтвори вратата, попита:

— Имате ли противотанкови?

Един от пилотите се обърна, огледа го внимателно и отговори:

— Има три парчета в сандъка. Ето тук.

Степан взе дългите гранати, върна се при своите хора и каза:

— Подтикнете ги, какво ли... Аз ще се опитам да позадържа онези.

Той скочи на мократа, студена земя и криволичейки, побягна срещу рева на танковите мотори. Той тичаше и викаше в тъмнината, пронизвана от изстрели:

— Хайде назад, другари! Към самолета! Трябва да го бутнем! Да го бутнем!

През цялото време той викаше само тази дума, като заклинание, викаше това на онзи, който лежеше в тревата зад картечницата, на онзи, който прибягваше от дърво на дърво, и хората се обръщаха назад, към самолета, а той тичаше срещу все по-приближаващия се рев на моторите, видя черни силуети, които клатушкайки се върху ямите, упорито пълзяха към площадката. Богданов падна на колене и запълзя срещу танковете. Той се страхуваше много да не го улучи някой заблуден куршум сега, докато е с гранатите, и тогава танковете ще изпълзят на площадката, и всичко ще бъде свършено. Затова пълзеше, притиснал се към земята, а след това се изправи и хвърли гранатата под танка. Избухна взрив, блесна черночервен пламък. Фенерчетата се замятаха, пукотевицата на автоматите стана силна и непрекъсната. Вторият танк продължи да пълзи напред. Степан се огледа: но в тъмнината самолетът не се виждаше и той не знаеше, че самолетът вече бе започнал да се засилва, и не чуваше напрегнатия рев на неговите мотори, защото точно пред него беше вторият танк и ето още минута ще изпълзи на полосата. Степан хвърли втора граната, но танкът продължаваше да пълзи напред. Тогава Богданов завика нещо жално и отчаяно и притискайки към себе си дългото тяло на гранатата, се хвърли към танка, пресичайки пътя му. И в най-последния си миг чу зад гърба си писъка на моторите и разбра, че самолетът се откъсна от земята, поиска да отхвърли от себе си гранатата, но се подхлъзна, падна, сви се, усети острата миризма на газ, почувствува съвсем близо, на един метър, горещината на метал, а след това нещо грамадно стана бяло, лекО, голямо, малко, червено, огнено. И — край.

Летецът влезе в кабината при своите другари и сваляйки шлема си, каза:

— Счупиха ни се краката. Ще кацаме по корем, предайте в Лвов. Дано само тази дявология не избухне. Обидно е да избухне в къщи.

НАИВНОСТТА НА ОТЧАЯНИЕТО

През есента на 1944 година, когато хитлеристката диктатура беше стиснала от две страни от желязното менгеме на съюзниците, катастрофата на третия райх се явяваше неизбежна за всички обективни наблюдатели. Хитлер, напротив, смяташе есента на четиредесет и четвъртата година за онзи момент, който ще постави началото на нова ера — ерата на бъдещата, неминуема победа.

На 12 октомври в главната квартира при Хитлер се събраха Гудериан, Кайтел, Йодъл, фон Руншедт, Модел и Химлер. Дежурният офицер за свръзка предаваше съобщение от Западния фронт: съюзническите войски, пробивайки немската отбрана, бяха проникнали в покрайнините на Аахен.

Хитлер ходеше бързо по огромния си кабинет, като от време на време потриваше зимерничаво ръце, понякога замираше дълго време над оперативната карта. Неочаквано за всички той се разсмя.

ХИТЛЕР. Е какво, господа. Както изглежда, парадоксалността се оказва гнила интелигентщина само тогава, ако в скритата причина няма цел, предварително проверена, изпитана и неоспоримо устремена. Следователно парадоксът, който ще чуете сега, от моя гледна точка, носи в себе си заряда на онзи оптимизъм, който неизбежно ще ни съпътствува в предстоящите месеци на победоносни сражения. В онзи час, когато американците и англичаните навлязоха в Аахен, те се обрекоха сами на окончателно поражение. Именно в този ден — моля всички да запомнят деня дванадесети октомври — аз искам да ви запозная с плана на победата. Аз чаках този ден, чаках, когато последният немски войник ще напусне вражеската територия, чакаx, кога то ще се съединят фронтът и тилът. Този ден дойде. Само сега, без да се опасяваме от загубата на информация чрез французи, белгийци, холандци и други расово непълноценни негодници, само сега, когато всяко дърво ще бъде наш съюзник, а всеки дом — бастион, ние можем да ударим по разложилата се западна демокрация с всичката мощ, на която е способна Германия. (Следва)

ОТНОВО ЗА ФАСАДИТЕ НА ЖИЛИЩНИТЕ БЛОКОВЕ

В бр. 120 от 14 октомври поместихме читателското писмо „За фасадите на жилищните блокове“, с което Йордан Попов прави критични бележки по проектирането на жилищен блок „Бор 1“. В настоящия брой поместваме мнението на архитект Траян Георгиев от силистренската проектантска организация.

Вестникът ще даде място и на други мнения и предложения по въпросите на проектирането, строителството и експлоатацията на жилищата.

Свидетели сме на усилено жилищно строителство и то на къщи, в които вече живеят от 25 до 45 семейства, а в скоро време и повече. Много от новодомците в жилищните блокове се сблъскват с неща, за които не са и мислили. Често пъти чуваме в разговори: „хубави блокове, красиви, изменят вида на града ни“.

И наистина това е така! Но трябва да прибавим — изменят се още животът, бита и мисленето на хората. Новодомците вече имат представа за апартаментното жилище. То ги радва с редицата удобства, но и ги тормози със своите недостатъци. Веднага трябва да отбележим, че днешното жилище (такова, каквото сега го имаме) е все още несъвършено. Много въпроси не са намерили своето правилно решение главно от икономическа и експлоатационна гледна точка. Ще се спра само на някои от тях, преди всичко на тия, за които гражданите упрекват проектанти и строители.

Проектирането на даден обект започва далеч от проектантската организация и ако има някои „недогледания“, те са резултат на ред обективни и субективни причини.

Различия има в жилищата, които се строят с държавни средства и тези, които се строят със собствени средства и заем от банката. Докато при първите цената средно на апартамент не трябва да превишава сумата 4 500 лева, то при вторите може да е и по-голяма. Ако бъдещите обитатели са участвували в съставянето на програмата за проектиране, при готовия вече жилищен блок почти не съществуват възражения. Не е така обаче с жилищен блок „Бор 1“, който се споменава в читателското писмо на Йордан Попов, поместено в бр. 120 на в. „Силистренска трибуна“ под заглавие „За фасадите на жилищните блокове“. Обитателите на „Бор 1“ минаха през много перипетии, проведоха много срещи и в резултат на това издействуваха чувствителни вътрешни промени в жилищата, които според мен не са удачни и сега им създават допълнителни грижи.

В процеса на проектирането проектантите са длъжни да спазват редица разпоредби и закони, на които някои граждани и инвеститори не обръщат внимание. Възникват спорове за вече установени неща. Понякога изглежда така, като че ли проектантите и строителите са противници на бъдещите обитатели. Най-чести възражения има за размерите на кухните, за липсата на място за простиране на пране, за липсата на сифони в клозетите, за малки размери на спалните помещения, за звуковата изолация на подовете, липсата на мивки и клозети в таванските помещения и др.

Когато едно апартаментно жилище е проектирано за тричленно семейство с кухня за готвене и хранене в нея или с тъй наречения кухненски бокс, това жилище винаги ще бъде неудобно и притеснено за четири или петчленно семейство. Същото се отнася и за другите жилища.

Липсата на място за простиране на пране с основание предизвиква негодувание у гражданите и в резултат на това по фасадите се появяват грозните конзоли с опънати въжета и цветната картина на домашното бельо. Грозна картина. Некрасива гледка на иначе с много добър външен вид жилищен блок. За липсата на конзоли в проектите се обвиняват проектантите, а конзолите ще липсват от проекто-сметните документации на жилищните блокове и в бъдеще. В кварталите с жилищни блокове до 5 етажа се заделя между сградите подходящо място за сушене на бельо, за изгърсване и място за кофите за смет. В някои блокове сушенето на бельо може да стане на покрива, който е направен като тераса. Забраненото окачването на бельо по балконите, защото е в противоречие с естетичния вид на жилищата.

В нашия случай, а и на други места в страната, теренете между блоковете не са свободни, липсва необходимата благоустройствена обработка, поради наличието на стари сгради. Направата на покриви-тераси в настоящия момент не е за препоръчване поради технически причини и липса на висококачествени строителни хидроизолационни материали, а освен това оскъпява се и строителството.

Липсата на сифони в клозетите е неприятна за гражданите. Такива не се поставят поради това, че сифонът е свързан с мръсния канал, а той е действително сифон, когато в него има постоянно вода, която не позволява на лошата миризма да навлиза обратно от клозетите. И тъй като в клозета много рядко се разлива вода, сифонът ще бъде сух и ще пропуска лошата миризма от канала. Тази е причината за отсъствието му в клозета.

Често пъти се говори, че спалните са малки, но имат ли от 10 до 13 квадратни метра площ, те са нормални стаи за спане. Стане ли дума обаче да се използват за втора или трета дневна стая, тогава наистина тези „спални“ са малки.

Липсата на евтини и ефикасни звукоизолационни материали поставя звуковата изолация между апартаментите за дълго време нерешена.

Въпросът за вече изградените тавански етажи много трево жи собствениците. Липсата на клозети и мивки много затруднява желанието им да ги дават под наем. Трябва недвусмислено да се разбере, че таванският етаж не е за живеене. Ако ли той бъде определен за живеене, то това трябва да се знае още в процеса на проектирането, за да се предвидят всички необходими неща, които ще осигурят нормален живот в него.

Напоследък все по-често се поставя въпросът за остъкляване на лоджии и балкони. Някои собственици поставят пред свършен факт градския народен съвет. Този въпрос и въпросът за конзолите трябва да се обсъди в съвета по планово-то изграждане на населените места към ОНС и се вземат съответните решения, които после да се изпълняват и контролират.

Арх. Траян ГЕОРГИЕВ



Използувайки хубавите слънчеви дни, механизаторите от бригадата на Юмер Кеазимов в с. Искра бързат да ремонтират и зазимят прикачния инвентар.

Половината от тютюна е преработен

Полевъдите от с. Светослав произведоха 49 000 низи тютюн. След привършване на останалата полска работа, те съсредоточиха вниманието си около елпезирането и денкирането на изсушените низи.

Близо половината от продукцията вече е преработена. На държавата са продадени 10 000 кг тютюн със средна цена 1,40 лв. на килограм.

Звената се съревновават кое повече и по-качествено да преработи низите. На първо място в това отношение са хората на Велико Иванов. Между тях с умението и старанието си изпъкват кооператорките Анка Димитрова, Калинка Божкова, Руска Иванова и др.

Кооператорите от с. Светослав ще работят така, че до края на годината да приключат с продажбата на тютюна.

Георги МАРИНОВ

С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ГОДИШНИ ПЛАНОВЕ

До края на календарната година остава около месец време. В годишния отчет ръководителите на предприятия и работниците ще вложат своя авторитет, своята чест. Едно неизпълнение на годишния план би хвърлило сянка върху името на предприятието и това задължава още повече работниците, техниците, инженерите и ръководителите от промишлените и стопански предприятия в гр. Тутракан. Впрочем до щурмуване за изпълнение на годишния план няма да се стигне, но по навик сега в края на годината като че ли най-се бърза — на всички им се иска да бъде колкото се може по-радостен годишният отчет.

Още на 31 юли изпълни годишния си план СП „Комунални услуги“, а за десетмесечието, при план 178 010 лв. отчете внушително преизпълнение — 320 447 лв. Десетмесечният план градската потребителна кооперация „Наркоop“ изпълни 104 на сто. Вместо за 6 830 000 лв., както е по план, ОКС — клон Тутракан извърши стокооборот за 7 246 423 лв. Двете търговски организации, както и Булгарплод, ще посрещнат 1968 година с преизпълнени планове. Още на 9 септември отчете надплановото си годишно обещание РТС. Изпълнението на десетмесечния план на кооперация „Домостроител“ е 109 на сто, с получена надпланова продукция — пясък, баластра, дограма и други — за 27 000 лева. Преизпълнението на десетмесечната програма на строителната група и Горското стопанство ни убеждава в преизпълнението и на годишните планове. За десетмесечието ТПК „Нов живот“ отчете 102 на сто изпълнение, ТПК „Съединение“ — 113 на сто, с надпланова продукция за 75 000 лв. Обущарите с ръководител Илия Николов произведоха 14 200 обувки, шиващите клонове на Ангел Стойчев и Н. Рацов изпълниха годишните си планове, а в цеха за чанти с ръководител Февзия Белбе рова вместо за 28 000 лв., изработиха за десетмесечието чанти за 87 000 лв.

Упоритият труд на работниците от ДИП „Текстилни влакна“ бе възнаграден с радостта — 103 на сто изпълнение на десетмесечието и 136 на сто само за октомври с 54 000 лв. надпланова продукция.

Дълъг е списъкът на ударниците, на първенците. Погледите им са отправени към запазване първенството за годината. Цехът за плоскости към „Текстилни влакна“ с ръководител М. Савелиев изпълни годишния план още на 20 октомври. С високи отличия за преизпълнение на плановете са наградени магазинерите от ОКС и Наркоop Марин Георгиев, Золтан Сулай, Иван Върбанов, Д. Спасов, Илия Калчев и др. Николай Кьоров — майстор строител, ръководител на комплексна бригада към Стройрайона, получи тази година Народен орден на труда — бронзов. Първенци от Горско стопанство са: Велико Радев и извозваческата бригада на Юсеин Нешелиев със 113 на сто изпълнение на десетмесечния план. Стругарите от бригада на Иван Стоянов отчетоха 155 на сто, а втората стругарска бригада на Борис Дуйков 142 на сто. Съревнование кипи и между цеховете на Промкомбинат „Трансмариска“. Цехът за дърводелски услуги с ръководител Кръстьо Лунгов на 1 ноември изпълни годишния план 106 на сто. Десетмесечния си план изпълниха 110 на сто и работничките от цех „Ракита“, като през октомври постигнаха 131 на сто изпълнение. С преизпълнение се хвалят и тенекеджиите с отговорник Стефан Хараламбиев.

Стабилизира се производството и в ЗГУ „Терма“. До края на октомври те произведоха 38 340 печки за твърдо гориво при план 38 000. През ноември и декември ще отчетат още 4 600 броя, а от Нова година ще се внедри производството на 6 нови вида газови уреди.

В поредицата предприятия, отчитащи преизпълнение към десетмесечието са и пощата, пристанището, Транспред, ДАП. При план 368 000 лв. Винпром отчете за десетте месеца 408 579 лв., а Асфалтова база на 1 ноември изпълни 113 на сто годишния си план.

Партийните комитети, профкомитетите, административните ръководства имат за своя главна задача сега преизпълнението на годишните планове. Провер ката в предприятията на града вдъхва вяра в получаването на надпланова продукция, във високо преизпълнение на годишните планове.

Викентий ДУКАНОВ

Резултати на задружен труд

Овцефермата в Зарица се намира в края на селото. Току до нея се простира обширна поляна. Тук сговорната дружина на овцевъдите се грижи за младите животни, с които се попълват стадата на кооператива.

Много често в овцефермата идва ветеринарният лекар Кадир Мехмедов. Негова та помощ е намалила до голяма степен смъртността на подрастващите разплодни животни. Помощ на овчарите оказва и зоотехникът Милко Тончев. Той посещава фермата. Хората се вслушват в съветите и разпорежданията му. Изпълняват ги. Затова и резултатите от работата им са налице.

Вместо заплануваните 2 360 кг вълна тук са настригани 3 379 килограма. Очакваният прираст е надхвърлен с 1 200 килограма. Най-добри резултати достигна Халми Халимов. Плана за настригал той преизпълни с 253 кг, а за прираста — с 400 килограма.

Макар че условията, при които се трудят овцевъдите от Зарица, са далеч от изискванията, получените резултати говорят за грижливостта на целия колектив, за желанието му да достига все по-големи успехи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

ПО НОВ ПЪТ

Сега в нашите кооперативни стопанства няма по-важна задача от тази да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл. Постигането на такава цел може да стане само по пътя на постоянната борба за получаване на повече и по-евтина животинска продукция. На тези стремежи посветиха своите усилия тази година кооператорите и специалистите от кооперативното стопанство на с. Главиница.

Общо в оборите на стопанството се отглеждат 880 говеда, от които 360 крави. В овцефермите се полагат грижи за 4 200 овце, от които 3 200 за разплод, а в птицефермите живеят 11 000 птици, от които 8 000 носачки. Угояват се 1 500 свине, от които 300 за разплод.

През последните години животновъдите не са изпитали нито веднъж приятното чувство от успешно изпълнен план. Тази неприятна последователност обаче, тази година отстъпи. С дружните си усилия, животновъдите показаха, че е възможно не само да се изпълняват, но и да се преизпълняват поставените пред тях задачи.

По плана за т. г. от животновъдството трябваше да се получи продукция за 607 475 лева, като материалните и трудови разходи достигнат 681 859 лева, а чистата продукция 137 564 лева. В крайна сметка вместо печалба трябваше да се приключи със загуба 74 384 лева.

Тази неприятна перспектива обаче, корено се измени от постигнатите резултати още през деветмесечието. Планът за годината не само че бе изпълнен, но и преизпълнен с един процент. Значително са намалени материалните и трудови разходи, а чистата продукция достигна 213 228 лева, което е 155 на сто спрямо годишния план.

До края на годината се очаква общата продукция да достигне 740 000 лева, а материалните разходи 500 000 лева и се получи чиста продукция за не по-малко от 240 000 лева. Ако от това се извадят очакваните около 220 000 лева трудови разходи, то ще остане 20 000 лева чист доход вместо предвидената загуба.

Постигнатото през деветмесечието на тази година убедително показва, че процентът на общата продукция значително изпреварва материалните разходи. Оттук идва и ниската себестойност на животинските продукти. За споменатия период един литър мляко струва на стопанството 0,17 лева, 100 яйца — 3,20 лева, 1 килограм птиче месо — 1,29 лева, 1 килограм свинско месо — 0,74 лева, 1 килограм телешко месо — 1,02 лева и т. н.

За да се разбере по-добре по какъв начин стопанството стигна до тези резултати, нека се спрем на някои от основните фактори.

В говедовъдството, освен постигнатата ниска себестойност на всеки литър мляко, завишен е и млеконадоят от всяка крава. При план за годината 2 200 литра, само за деветмесечието са получени по 1 818 литра. В крайна сметка чистата продукция представлява 101 на сто спрямо годишния план.

Този процент е резултат на това, че ръстът на общата продукция изпреварва материалните разходи с 5 процента. Това пък е последствие от нововнедрения доилен агрегат ДА—3М, който е трети по ред и с него вото пускане е осигурено 84 на сто машинно доене. Използва се в краве фермата и трактор „Беларус“, приспособен за сено кос и товарене на фураж. С това е премахната голяма част от ръчния труд и се осигурява постоянното доставяне на фуражи. При телетата до 6-месечна възраст се използват стартерни смески. В крайна сметка постига се стопроцентово задоволяване на кравите с фуражи и храненето на животните се поставя на научна основа.

В ползваните дажбени таблици за зимния период се осигуряват девет компонента с общо тегло 42,050 килограма. Те задоволяват всяко животно с 97 на сто кръмни единици, 98,1 на сто белтък, 143 на сто калции, 100 на сто фосфор, 132 на сто каротин и 100 на сто сол.

Не по-малко е въздействието на добрата подготовка на животновъдите, навременното лечение на кравите, постоянното следене на продуктивността и племенното дело.

В овцевъдството е реализирана чиста продукция за 106 782 лева, а това е 193 на сто спрямо годишния план. Това е резултат и на широкото прилагане на стартерните смески и ранното отбиване на агнетата. Така например млеконадоят достигна 44,6 литра от овца, а настригът на вълна 3,652 килограма. При план за прираста на агнетата 68 385 килограма са получени 83 494 килограма. В сравнение с миналата година млеконадоят е увеличен с 800 грама.

Свиневъдството е също печеливш отрасъл. Достатъчно е да посочим, че само за деветмесечието е получена чиста продукция за 11 770 лева, вместо предвидената за годината 1 100 лева. И тук основният фактор са стартерните смески.

Птицевъдството носи на стопанството почти двойно повече чиста продукция. Само за деветмесечието тя достигна 44 586 лева. И отново основният фактор освен грижите е и стопроцентовото хранене на птиците и пилетата със смески.

— Цялостната ни работа през тази година — разказва главният зоотехник на стопанството Цанко Любенов Донев — ярко потвърждава мисълта, че животновъдството може да бъде рентабилно, ако специалистите и животновъдите се отнасят с чувство на отговорност към поставените им задачи.

В потвърждение на казаното можем да посочим освен резултатите и факта, че в с. Главиница всеки обор и ферма има своя отчетна документация. В нея всеки бригадир и заведущ ферма отчита ежемесечните резултати, разходите и себестойността на продукцията, а от тук те стават достояние на партийното и стопанското ръководство.

Иван ПЕЙЧЕВ



От няколко години насам в животновъдството на кооперативното стопанство в село Голеш работи и комунистката Рада Георгиева. Допреди една-две години тя беше една от най-добрите доячки в кооператива. Сега отглежда малките телета. Но и за тях трудолюбивата стопанка полага големи грижи.

ЗА РЕНТАБИЛНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Наскоро в с. Алфатар се състоя сесия на общинския народен съвет. Тя бе посветена на въпросите, свързани с рентабилността на птицевъдството.

В доклада на главния зоотехник Христо Вайков бе отделено необходимото внимание на постиженията на алфагарските птицевъди. Всяка година те произвеждат повече от 2 000 000 яйца и 60-70 т птиче месо. Това представлява 30 на сто от цялата животинска продукция на стопанството.

През тази година птицевъдите имат сполука по отношение снижаване себестойността на произведените яйца. Вместо по 6,55 лв., както е планирано за десетмесечието, сега 100 яйца струват на кооператива 6,01 лева. В сравнение с 1966 год. разликата е още по-голяма, защото 100 яйца тогава струваха 7,06 лева.

Въпреки този успех, птицевъдството в ТКЗС — Алфатар все още не е рентабилен отрасъл. Във всички ферми има преразход на фуражи. Не е осигурено достатъчно количество люцерново сено, моркови, кръмно цвекло и други, витаминозни храни. В дажбата на птиците се включва вместо тях рибено масло, което е твърде скъп компонент.

Друга немаловажна причина е породният състав на стадата. Навсякъде е застъпена породата „Нюхемпшир“, при която носливостта е по-ниска, отколкото при „Канадски лекхорн“. В стопанството не се спазват и зоотехническите указания за ранното отделяне на петлетата. Особено се утежняват разходите от високата смъртност при малките пилета, която все още не е преодоляна.

На сесията бе прочетен и съдоклад от ветеринарния лекар. В него той настоя да се поведе упорита борба против болестите при птиците. Да се оградят птичарниците и лагерите, за да се намали броят на изчезналите птици. Да се подобрят помещенията и се осигурят нормални условия за развитие на пилетата.

В изказванията на присъствуващите прозвуча настойчиво необходимостта да се осигури пълноценно хранене на птиците. Бъдещата дейност на специалисти и птицевъди да бъде насочена към увеличаване доходите от този отрасъл, който в ТКЗС — Алфатар заема почтено място.

Сесията взе и съответните решения. Тяхното изпълнение без съмнение ще допринесе за по-бързото превръщане на птицевъдството на кооперативна в рентабилен отрасъл.

Веселина КОЛЕВА

ККЗ „ИВАН ДИМИТРОВ“ — РУСЕ

ТЪРСИ

следните специалисти:

КОРПУСНИЦИ, СТРУГАРИ, КОРАБНИ ТРЪБАРИ, ЗИДАРИ, ДЪРВОДЕЛЦИ, ЕЛЕКТРОМОНТЬОРИ, МОНТЬОРИ-МОТОРИСТИ, ТЕНЕКЕДЖИИ и ДР.

На работниците се заплаща по сделната система. Допълнително възнаграждение по 170-то разпореждане на МС 1965 година от 10 до 21 % върху тарифна ставка, възнаграждение за тежък и вреден труд от 5 до 12.50 лв. на месец, по 3 за всеки 5 години непрекъснат трудов стаж.

ПРИЕМАТ СЕ НАЧИНАЕЩИ РАБОТНИЦИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ ОБУЧАВАНИ В КУРСОВЕ ЗА СТРУГАРИ, ФРЕЗИСТИ, БОРВЕРГИСТИ, ДЪРВОДЕЛЦИ И ТЕНЕКЕДЖИИ.

Срок на обучението 3 месеца. През периода на обучението ще получават възнаграждение по 60 лв. месечно, а след преминаване в разред — заплащането по сделната система.

Кандидатите за курсовете да са отбили военната си служба и завършили средно образование.

Справки: ЛИЧЕН СЪСТАВ.



Сполучливо дебютираха в трагедията „Бялата смърт", поставена от силистренския народен театър, Йорданка Анчева, в ролята на Уолън, и Ангел Станев, в ролята на Владимир.

МИДИТЕ НЕ ГНИЯТ

— РАЗКАЗ —

Когато Павел Дударев затвори входната врата на новата си двуетажна къща, слънцето лениво се качваше по стръмната стълбичка. Павел сви надясно от сградата на културния дом и тръгна по наскоро асфалтираната улица на селото. Преди да стигне кокетната сграда на детската градина, се отби по стръмната улица, водеща към стопанския двор. Но когато се доближи, не влезе, а продължи с широки, отмерени крачки напред. Краят на развълнуваното около него зелено море се губеше в далечината. Далече зад гърба му се губеха огромните блокове на кооперативните лозя. На завоя на голямата река лежеше зеленчуковата градина. Но Павел не мислеше за тях. Сега там се трудеха колегите му. А той си имаше свои грижи. И рязко сви по утъпкания коларски път, спусна се към реката.

Срещу течението плуваше снежнобелият пътнически кораб. Задавеният вой на сирената му разкъса стаената тишина.

— Агрономе-е-е! Ела-а-а... тук! Ела-а-а... — дочу се глас от горния край на напоителния канал.

Но той не се обади. Покорен от богатото многообразие на преливащите се в свежия пейзаж тонове и багри, той стоеше углъбен в себе си. И никой като че ли не можеше да каже за какво мисли в този момент чернокосият снажен младеж.

Повторният вик на бригадира го изкара от опиняващото съзерцание.

— Агрономе-е-е!...

Обърна се и тръгна към него.

— Какво се дереш, Синигер? — бяха връстници с бригадира. Дразнеха се с онази гама от обиди, която звучеше до ме — като звук от шумна плесница прозвучаха думите на селянина в ушите на Павел. Той се намръщи. Но се въздържа и каза:

— Продължете работата. А мидите съберете.

— Безсмислено е, агрономе, — възрази бригадирът.

Павел тръгна нагоре по канала. Той не чу думите на бригадира:

— Обиди се! Нищо... ще му мине. Той е честно момче. А ти, Карабуре, прекали с агроно

— Че какво като не гният? — с леко раздразнен глас запита Павел.

— Знам ли! Баща ти по-ще знае...

Павел трепна.

— Баща ми ли?

— Нивата, нивата е ваша... Не разбираш ли. Голямата нива на Димо Кавалерията, кой не я знае?

— И ти мислиш?...

— Аз нищо не мисля. Само предполагам.

Необясним смут обзе Павел.

— Не е възможно!

— Напълно е възможно, агрономе. Не виждаш ли, че каналът лежи на старата бразда? Или е той, или съседът... Друг не може да бъде.

— Но защо? Защо е потрябвало?...

— Мидите не гният, агроно-

рокото му пълно лице на вълна премина сянката на смущението. Опита се да отклони от говора.

— Свързахте ли канала?

— Не, не сме, но ти не ми отговори!

Баща му дълбоко се замисли...

Обичаше земята си. Като кърлица от тъмно до тъмно се ровеше в нея. Ясно си спомняше първия председател на стопанството.

— Не може повече да се живее по старому, наборе. Не може... Трудно е сам човек да се бори с живота, но заедно ще ни бъде по-леко и сполуката ще бъде по-голяма... Не се колебай. Подавай заявление и влизай в стопанството. Прежали и влизай... И запомни: вземеш ли, излизане няма. Така да знаеш.

Той се опъна тогава.

— Аз, наборе, се родих неук и си останах неук. Искам поне децата ми да прогледнат... Как да прежаля голямата нива, че и конете, и каруцата. Онези ниви нищо не струват. Само змии и бурени вдят.

Но Рилко Асенов, председателят на стопанството, беше непреклонен и упорит човек.

— Четиридесет декара земя е все нещо, наборе! Всъщност, голямата нива не е чак толкова голяма — петнадесет декара е. Вярно, останалите не струват... Но хората те уважават заради нивите. Влезеш ли, и другите ще дойдат след тебе. Ето кое е важно за нас.

Но той държеше на своето и упорито се дърпаше назад.

— Най-ми е жал за голямата нива, наборе! Не мога лесно да я прежаля. Ще почакам.

— Ако искрено, желаеш щастието на децата си, не изчаквай, наборе. Решавай, не се бави много.

След този и много други подобни разговори в канцеларията на стопанството, в къщи го посрещаше жена му, свикнала от рано да се съгласява безропотно за всичко с него. Тя го гледаше с дълбоките си влажни очи — поблекняла, възбудена. Тревожна. Скръстваше ръце на гърдите си и наивно като дете питаше:

— Какво ще стане с нас, Димо? Как ще живеем по-нататък?

Макар и в себе си да не беше решил окончателно, отговаряше като да е решено:

— Както живеят хората, така и ние. Каквото за тях, това и за нас.

След месец се реши да влезе в стопанството. На втората вечер му дойде на гости бившия големец Беломореца. Още от вратата сърдито изтърси:

— Ти имаш ли ум в главата, бе кумец? Тъй като са я подкарали и година няма да издържат. Ако не излезеш от стопанството, ще загубиш и това, което си спастрил. Излизай докато не е станало късно.

— Казана дума, хвърлен камък, кръстник! Връщане назад няма — отсече още по-сърдито той.

Но в душата му като свредел се забиваше съмнението, посято от Беломореца. Заговори се, че трактористите щели да разораят синурите. Всичко това още повече усилваше съмнението. „Отиде голямата нива. Ще е слеят с другите в блока. И стане ли нещо, кой ще запомни границите ѝ". Тази мисъл не му даваше покой. Хвърляше го в гревога. Денонощно мислеше какво да предприеме. И измисли...

До голямата нива течеше реката — спокойна и тиха. Преди да легне нощта над възбуденото село, той взимаше скришом овехтялата домоткана торба и отиваше на реката. Като сребристосин нетленен призрак броденето по брега и пълнеше торбата с миди. После се изкачваше в нивата. Изсипваше я в прясно изкопаното гнездо. Затрупваше го с пръст и се изгубваше като сянка в тихата есенна нощ. Нощта умееше да пази тайните си. А месечината беше ням свидетел. „Мидите не гният" — успокояваше се той. Така запази границата на голямата нива. За знак му служеше островът от стари върби сред реката и столетният огромен бряст на Милчов баир...

Как да разкаже всичко това на Павел? Нямаше ли да поеди дина безсмислена тревога в семейството. Постъпката сега му се виждаше до болка наивна и смешна.

За да забави отговора, запита:

— Защо ли закъснява Светла?

— Репетира с учениците си в училище — отговори Павел.

Баща му въздъхна и тихо поде:

— В оная дни от невежество и недомък... бяхме оглупели...

— Разтърсен дълбоко от бликналото откровение, думите му отекваха тихо, възбудено, задъхани, пълни с признание и съжаление за стореното. — Сега е друго, Павле. Селяните изплуваха от морето на отчаянието. Измъкнаха се... Тъй че не ме кори. Не от зла мисъл съм го сторил... а от простотия. Нищо друго.

Павел мълчаливо отиде до прозореца и го отвори. Дълбоко в себе си осъждаше постъпката на баща си. Но не му се искаше да мисли за миналото, което безвъзвратно беше отминало.

Свеченяваше. Нежни звуци на китара се лееха в пролетната вечер. Нощта тихо лягаше над умореното село, обхващаше го в прегръдките си, упояваше го в здрав, спокоен и мирен сън.

Димитър КЪСЕВ

ДУНАВСКИ ПЛЕСКОВЕ

страница за литература и изкуство

УРОК

Няма урок по приятелство
Който губи завинаги губи.
Сърцата ни стават тесни,
думите стават груби.
Няма урок по понятелство,
има само очакване.
Всеки несвикнал да вярва
често ще бъде разплакван.
Но винаги ще съществуват
две ръце до болка стиснати.
Няма урок по приятелство,
има изпит по искреност.

Енчо ЕНЧЕВ

Години на мечтите

Летете години —
и млади, и свежи,
крайпътни тополи,
минутни мечти!
Силни градиме
нашите воли,
пощада за грешките
няма да молим!

Духът ще поражда
вековната жажда
и никога няма
да има покой.
Утехата значи
знаме пленено,
мокри патрони,
ръждясало стреме.
За нашето време
криле победни
са нашите горди
и дръзки мечти!

Митьо ГАНЕВ
с. Малък Преславец

* * *

На Добруджа

Ако съм за тебе клас,
ако съм за тебе,
позволи ми
да узрея аз
в твоето поднебие.

Ветровете и снегът,
връхлетели в мрака,
няма да ме отнесат —
моят корен як е.

Хлад му дава в тръпен зной
този бавен Дунав
и на чужда почва той
се прихваща трудно.

Ако съм за тебе клас,
ако съм за тебе,
непременно
ще узрея аз
в твоето поднебие!

Симеон МАНОЛОВ

Простота

Колко сложно става да обичаш,
колко сложно — да напишеш стих.
Миг със миг дори не си приличат —
всеки миг си разнолик и ти.

Нервите обтегнати вибрират.
Сложността на делничния ден
простите сърца едва побират
и човек се буди уморен.

Привечер подгъваме колене
с болки в натежалата глава...

Мое неспокойно поколение,
нужна ни е малко простота!

Валентин ЧЕРНЕВ

Гости в равнината

На учителите

Ние късно се завръщаме при тебе —
чак когато есента прошари
поясите и в полетата задреме
всяко стръкче от слана попарено.

Много рано пролет те оставяме,
бързаме с ваканции заети.
Не познали твоето узоряване,
идваме наесен с дъждовете.

И те сварваме оголена и тиха
с лице, почерняло от браздите
Мълчалива, снизходително усмихната,
срещаш ни със мляко и със топла пита.

Ние всякога те сварваме такава —
мълчалива, с дъждове пропита.
Може би, задето закъсняваме,
все си мислим, че си ни сърдита.

Красимира ОРЛОЕВА



Грандиозен и необятен е Съветският съюз. Когато в най-северните части на страната все още вилнеят виелиците, в слънчева Молдавия е все още лято и продължават танците на открито.

ПРЕГЛЕД НА РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

В ПАПКАТА „Поезия" се събраха стихове от десетина автори, които (с малки изключения) по една или друга причина не са се отбивали в редакцията, а изпращат първите си поетични опити по пощата. Общо за тези стихове можем да кажем, че в някои от тях се срещат интересни хрумвания, мисъл, чувство, но авторите им не владеят елементарните правила на стихотворството. Като прибавим и липсата на свежа, оригинална образност и неумението да се изяви темата, става ясно, че тези стихове не достигат поне средното ниво на творбите, които се печатат във вестника.

Разбира се, почти всички автори са млади и може би след време един или няколко от тях ще ни изненадат с хубави, пре живяни стихове.

Петър Ченков — ССТ „Добруджа" — Силистра. Решихме да почакаме новите Ви стихове и от тях да подберем нещо за печат. Стихотворението за Дунава би могло да бъде отпечатано, но ние вярваме, че ще напишете по-хубави стихове от него, които ще Ви представят по-добре. Работете търпеливо! Овладейте стихотворните стъпки. Замисляйте се по-дълго над поетичния образ!

Янка Желязкова — Межден. В стихотворението Ви „Най-добрият човек" има една непосредственост на чувството, която обещава. Изпратете ни нови стихове!

Рушан Алиев — Звенемир. „Ти бе щастлива и радостна като мен, защото ти разбра, че аз се влюбих в теб". Тези стихове подсказват, че сте щастлив в любовта. Честито! Но влюбването е само първото условие за написването на хубави стихове. Помъчете се да разберете следващите условия. Четете теория на литературата!

Л. Г. Д. — Силистра. Стихотворенията „Новата вяра" и „Кое те промени" говорят за будната Ви гражданска и човешка съвест. Обаче стиховете Ви са прекалено публицистични, не художествени.

Ц. К. — Долно Ряхово. Хубаво е, че Ви вълнува обновеният лик на добруджанската земя, но в стихотворението „Есен в Добруджа" отсъствува поетическа образност. Четете!

Ст. В. — Силистра.

„Поспри и виж ме...
не съм ли аз брегът желан,
не можеш ли тук да хвърлиш
котва
в това сърце нещастно,
обятия разтворило навеки."

Разбираме мъката Ви, но не можем да Ви помогнем. Запазете и в следващите си стихове тази искрена емоционалност, но се стремете към овладяване на стиха, към изрисяване на темата. Не оставайте при конкретния повод. В поезията е нужно обобщение. Прекалено личната поезия не вълнува хората. Тя е предназначена само за албумите. Ако с тези няколко думи Ви помогнем поне малко, ще бъдем много доволни.

И. З. — Водно.

„За парижката мода
тя написа цяла ода...
Но забрави своя род
и му обяви бойкот."

Няма да е лошо и Вие да обявите бойкот на сатирата, защото в първите опити не Ви е провървяло. Епиграмата не е лесен жанр. Не са достатъчни с/мо римите.

И. П. — Нова Черна. В двете малки стихотворения се долавя умение да пишете, но те като че ли звучат познато. Епиграмите — също. Пратете нови работи!

Успех на всички!

Национален първенец

През една от вечерите на миналата седмица киносалонът в с. Оборище се изпълни с кооператори. Тук бяха и директорът на ОП „Кинефикация" Менахем Леви, началникът на отдел „Култура и изкуство" при ОНС Добрин Кузманов.

На трибуната застава др. Осман Халилов, председател на общинския съвет за изкуство и култура. Той тържествено обяви, че кино „Христо Ботев" в селото е удостоено с високата награда — кино-национален селски първенец за постигнати най-добри резултати през третото тримесечие. На ръководителя на киното Махмуд Садъков бе връчено преходно червено знаме, грамота и парична награда.

Владимир ПОПОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 139 (1303) | Вторник, 28 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧЕСТИТО, СИЛИСТРЕНЦИ!

Експозициите на Окръжния народен музей и телевизионния ретранслатор — открити

Дълго ще се помни от силистренци 25 ноември 1967 година. В този студен ноемврийски ден стотици жители на града се изкачиха на хълма при крепостта „Меджиди табия", за да присъствуват на откриването на археологическия музей в крепостта и телевизионния ретранслатор. Два паметника на времето застават един до друг — единият — символ на техническия напредък на нашето съвремие, и другият — съхранил в залите си славното историческо минало на този град. Защото около две хилядолетия той съществува, независимо от битки, разрушения и опожарявания и е неопровержимо доказателство за вечната жизнена сила на народа. Създаден от траките, нашият град помни римските легиони на Траян, първите славянски заселвания, първите набези на Аспаруховите българи. Под неговите стени са водили битки Симеон, Ивайло, Суворов, Кутузов, Дибич Забалкански, в него се е сражавал великият руски писател Лев Толстой.

Цялото това богато историческо минало, останките от материалната култура на населението, умението, вкусът и майсторската ръка на добруджанката се разкриха в експозициите, както в археологическия музей в крепостта, така и в етнографския музей. Заслужава да се изтъкне заслугата на всички музейни работници, които в кратък срок успяха да адаптират казармените помещения на крепостта, да ги консервират и подготвят в удобен за експозиция вид. Голяма е помощта на колектива от художници и неговия ръководител — талантливият художник-проектант Георги Петров, които не пожалиха сили и за кратко време реставрираха сградата на бившия турски кочак, като с наличния материал от фонда на етнографския отдел създадоха една нова, чудесна етнографска експозиция. Не е малък делът в навременното откриване на двете експозиции и на строителните работници от бригадата на Димитър Ангелов, работниците от ТПК „Метал", ТПК „9-ти септември", ДМЗ „Стомана" и др.

На тържественото откриване на двете експозиции бяха и ръководителите на окръга — другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, Сава Шиваров — председател на ОНС, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на ОК на Отечествения фронт Боян Михнев и други обществени и културни дейци. С кратко слово Светослав Русев — директор на музея, запозна присъствуващите с колективните усилия на всички за бързото разкриване на експозициите и за интересните перспективи в развитието на музейното дело в Силистра и окръга. Другарят Иван Брезоев — секретар на ОНС, поздрави от името на Изпълкома на ОНС музейните работници и обяви наградите за самоотвержения им труд. Другарят Вельо Максимов благодари от името на ОК на БКП и изтъкна благородното и голямо възпитателно значение на тези експозиции за запазването на национално ни достойнство за поколенията. С тези думи той преряза лентата и честити на всички новата културна придобивка.

След като разгледаха залите на археологическия музей, всички се отправиха към телевизионния ретранслатор, за да ознаменуват още едно радостно събитие. Любителите на малкия екран от града и окръга не са малко и ще могат вече със сигурност да разчитат на редовното гледане на програмата на софийската телевизия. Мощната, 103-метрова стълба на ретранслатора, е сигурна гаранция за това. Другарят Сава Шиваров подчерта героичния труд на работниците от ДМЗ „Стомана", които с неимоверни усилия, при трудни зимни условия издигнаха в кратък срок железния, 103-метров скелет. Той преряза лентата и всички разгледаха командните табла на ретранслатора.

Наистина един радостен ден за гражданите на Силистра беше този — ден на две ценни и значителни придобивки. Нека да ни са честити!

Николай ЗЛАТЕВ

ЗА РИТМИЧНО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНОВЕТЕ И ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА ГОДИНА

Втората година от петата петилетка е вече към своя край. Само след месец трудовите колективи от предприятията и стопанските организации ще направят окончателна равносметка на резултатите от производствената дейност. Няма съмнение, че общо за окръга тя ще бъде положителна. Гаранция за това са успехите, постигнати в чест на петдесетгодишнината от славната Октомврийска революция и двадесет и третата годишнина от победата на Деветосептември.

Задачите ни обаче през следващата година ще бъдат значително по-големи и по-сложни. Темпът на продукцията нарастне във всички предприятия, за да се приближи към контролните цифри, предвидени за 1970 година. От друга страна 44-то постановление на Централния комитет на БКП и министерския съвет постави за разрешаване важни икономически въпроси. Сега се изисква от стопанските ръководства и от трудовите колективи осъществяват производството при висока рентабилност, да увеличават непрекъснато обществената производителност на труда по пътя на техническия прогрес и внедряване на съвършена организация на труда, производството и управлението. Затова повече от всякога се налага да бъде извършена навсякъде целенасочена и резултатна подготовка за изпълнението на плановете през следващата година. С особена грижа подготовката се отнася за комбинат „Терма" — Тутракан, промишлен комбинат „Електрометал", завод за организационна техника, комбинат „Млекопреработване", хранкомбинат „Камъшит" и др., които съществуват неблагополучия както в изпълнението на плана за обема, така и в обезпечаване на качествените показатели. Подготовката ще даде възможност на трудовите колективи да изпълняват ритмично задачите още през първите месеци на годината, без да се стига до щурмовщина и прилагане на извънредни мерки, нарушаващи трудовото законодателство.

Досегашната практика ни учи, че резултатите са добри там, където изпълнението на плана е било дело на целия трудов колектив, където всеки производствен знае своята конкретна задача и задачите на цялото предприятие. Ето защо не трябва да се подценява масово-политическата работа по разясняването на проектоплана. Особен пред производствените комитети и дирекционните съвети, той трябва да бъде подробно разгледан на заводски, цехови и бригадни събрания. На тях работниците неминуемо ще направят предложения за използуване на резервите, за усъвършенстване на техниката или за подобрение организацията на труда и производството.

През настоящата година подобри успехи постигнаха предприятията, работещи по новата система, поради по-пълното използуване на икономическите закони и принципа на материалната заинтересованост. На много места обаче бяха допуснати слабости в прилагането на системата като подценяване ролята на вътрешностопанската сметка, пасивност в работата на производствените комитети и неправилно съчетаване на личните с обществените интереси. В процеса на подготовката за изпълнението на плановете през следващата година трябва да се извърши задълбочена преценка на работа по прилагането на новата система и да се намерят пътища за отстраняване на допуснатите слабости. С голяма острота тук стои въпросът за вътрешностопанската сметка. Сега е времето тя да се постави на здрава основа, като се изработят показателите на всяка производствена единица и се започне с разясняването им на цехови и бригадни събрания. Промишлените комбинати и трудово-производителните кооперации, които сега ще минат по новата система, трябва до първи януари да изработят съответната подготовка, като използуват опита на онези предприятия, които са постигнали осезателни резултати.

Главната задача през третата година от петилетката е да се увеличи ефективността от производството. Това означава да се вземат решителни мерки за повишаване обществената производителност на труда. В подготовката за изпълнение на плановете през следващата година трябва да се акцентува на въпросите, свързани с изпълнението на тази задача. Какво трябва да се направи, най-добре ще покажат задълбочените икономически анализи на досегашната производствена дейност. Месец декември трябва да бъде най-съдържателен за икономическите отдели. Използувайки анализите и знанията на инженерно-техническите кадри, те могат да посочат на стопанските ръководства пътищата и средствата за повишаване на обществената производителност на труда и за снижаване себестойността на продукцията.

Заводските комитети на БКП и първичните партийни организации трябва също да използуват икономическите анализи, за да определят ролята и мястото на всеки комунист в изпълнението на задачата, поставена с 44-то постановление на Партията и правителството.

Подробното анализиране на производствената дейност за миналите години неминуемо ще насочи ръководствата към въпросите на техническия прогрес, нормирането на труда и научната организация на труда, производството и управлението. С настъпването на 1968 година тези въпроси трябва да бъдат поставени на нова основа, а това означава още отсега да се прегледат трудовите норми, нормативите за разхода на средства и материали и организацията на труда, като се приведат в съответствие с достигнатото ниво на производителността на труда.

Преценка е необходима също и на съществуващата техника. Тя ще покаже какво трябва да се направи, за да се механизират по-пълно производствените операции, да се намали ръчният труд и да се повиши производителността на труда. Голямо внимание би следвало да се обърне на работата по механизиране на дребните производствени операции, които често пъти стават причина за задържане общата производителност в предприятията.

Подготовката за изпълнението на плановете през следващата година не е формалност. Тя следва да се извърши със загриженост от страна на административните ръководства и ръководствата на масово-политическите организации, за да бъде насочваща и резултатна.

За богата реколта

Както в целия окръг, така и в землището на ТКЗС — Алеково по-рано изораните дълбока оран площи се заплевелиха. Тук сушата през лятото бе по-голяма и бурените не достигнаха такива размери, както в повечето стопанства. Независимо от това, наличието им в нивите не бе желателно, защото е свързано с излишно изтощаване и изсушаване на почвата и със затрудняване на агротехническите мероприятия през пролетта.

Затова специалистите от стопанството се отнесоха с голяма сериозност към поставената от Окръжния народен съвет задача за допълнителна обработка на всички заплевелени площи. Веднага щом завърши сеитбата, те организираха механизаторите на тежките машини за изпълнението на тази задача. Понеже плевелите бяха дребни, тяхното унищожаване се оказа възможно само с дискови оръдия — плугове или люцилници.

За механизаторите започнаха отново дни на денонощен труд. И ден, и нощ по блоковете не стихваше песента на машините. Време за чакане нямаше. Времето беше хубаво, но есента крие изненади. Трябваше да се използува всеки благоприятен час. Стремежът на всеки механизатор бе да изоре колкото се може повече площи, да завърши дех по-скоро тази задача.

В резултат на упоритият труд на механизаторите, на добрата организация, създадена от кооперативното ръководство, и на доброто поддържане на техниката за един сравнително недълъг период бяха обработени допълнително всички нуждаещи се площи в размер на 10 300 дка. Първи завършиха механизаторите от с. Кутловица. Но и другите бригади не изостанаха много от тях. Важното е, че това мероприятие се извърши при твърде благоприятни условия.

Наред с допълнителната обработка на дълбоката оран, която извършват и предсеитбено наторяване със суперфосфат на площите, определени за слънчоглед. Поради липса на тор това мероприятие не можа да се извърши през лятото преди дълбоката оран. Сега на всеки декар се разхвърлят по 25 кг суперфосфат тройна концентрация. С наличния тор ще бъдат наторени 4 000 дка.

Емил ПРАХОВ

ЗДРАВЕТО НА ХОРАТА, НЕОЦЕНИМО БОГАТСТВО

На този въпрос бе посветена неотдавна състоялата се сесия на общинския народен съвет — с. Сокол. В доклада, изнесен от секретаря на съвета — Кръстьо Великов, и в думите на изказалите се — Кольо Дерелиев, д-р Колев, д-р Страшимиров, Димитър Великов, Стойчо Станев и другите съветници, личеше несдържаната радост от постигнатите успехи и голямата грижа за по-нататъшното подобряване на здравеопазването.

И как да не се радват хората!

Та не беше много отдавна, когато глад, мизерия, нищета и безправие притискаха по-голямата част от населението в този район. За едно отиване на преглед, човек трябваше дълго да пести, а после да пътува десетки километри по трудно проходимите наши пътища, докато стигне при лекар. Най-често ставаше късно... И никой не може да помогне... Утехата на попа (ходжата), че всичко е от бога (Аллаха) не изтриваше сълзите и с нищо не променяше нерадостната съдба на сиракте и вдовиците.

Но ето че дойде свободата! С известно колебание и боязън хората тръгнаха по задружния път. Променен е сега техният живот. Това се вижда от хубавите къщи, от благоустроените селски сгради, от красивите обществени сгради, от асфалтираните шосета и улици.

— Много се направи за нашия район — говорят един през друг съветниците, — но ето че в селата все още няма млечни кухни, а в централното село не е открит аптечен пункт...

Сесията приключва и председателят на общинския народен съвет Иван Стефанов кани съветниците да присъствуват при откриването на новия здравен дом.

А ето го и него — красавецът! Издигнал се със своите два етажа над околните къщи, сякаш хвърля предизвикателство към тях.

Пред радостните хора, при главния вход др. Иван Стефанов обявява, че здравният дом, многогодишната мечта на населението от този район, е вече завършен и дава думата на д-р Атанасов от Окръжна болница — Силистра. Другарят Атанасов се обръща с топли приветствени думи към присъствуващите и чрез тях към цялото население в района. Той честити новата придобивка и им пожела по-нататъшен напредък в областта на здравеопазването. Преряза лентата и обяви здравния дом за открит.

Върволицата присъствуващи се проточи по етажите, коридорите, салоните и отделенията. Развълнувани от голямата радост, от добре подредените кабинети и най-вече от отделението за родилна помощ, хората цъкат език и се възхищават от работата на строителите и от персонала на здравната служба, който така умело и с вкус е подредил всичко.

— Човек и пет деца да има, пак би му се дощяло още едно да роди в това хубаво родилно отделение — подхвърля шеговито някой и всички поглеждат към грубата жена. Общ смях оглася коридорите и салоните.

— За украса на двора — обясняват председателят на съвета и началникът на здравната служба — сме подготвили над 1 000 розови храсти и много декоративни дръвчета. След години на две няма да го познаете. Не знаем обаче какво ще правим, когато и този здравен дом стане малък...

Нека да вярваме, че трудолюбивите хора от този район ще намерят сполучливо решение и тогава.

Игнат ДИМИТРОВ



Пред с ремонта на прикачния инвентар механизаторите ЗС — Срацимир започнаха подготовката на комбайните ната жътвена кампания. За целта е определена група от онтьори.

СНИМКАТА: Ремонтната група работи по подготовка- един от комбайните.

Нова придобивка

Управителният съвет на ТКЗС — Тутракан взе решение, според което всеки кооператор-пенсионер, който е учредител, да получава всеки месец допълнително по 5 лв. пенсия, изплатена от стопанството.

Преди няколко дни 145 учредители от Тутракан, Антимово, Пожарево, Дунавец, Царевдол и Търновци получиха общо 5 075 лева. Това е допълнителната им пенсия от м. юни до края на годината. От началото на новата година допълнителната пенсия ще се изплаща всеки месец.

Новата придобивка радва кооператорите-учредители. Тя е израз на грижата на кооперативна към техния живот.

Живко ТРУШЕВ

ЗИМАТА НЕ ГИ ПЛАШИ

Кооператорите от село Калугерене отрано помислиха за доброто презимуване на животните. Всички ферми бяха внимателно огледани и набелязаният ремонт на сградите извършен в определения срок.

Угоените животни от свинефермата са продадени на държавата. Освободените помещения са основно почистени. В тях скоро ще бъдат настанени малките прасета. Овцевъдите настаниха стадата в нова сграда. Агнилниците са готови да приютят малките животни. Пред овцеферматата е чисто. Торът и отпадъците от миналогодишния фураж са извозени далеч от ниа.

Като истински стопани калугеренци помислиха навреме и за презимуването на едрия рогат добитък. Осемдесет юници ще зимуват в добре ремонтирани помещения.

Животновъдите от с. Калугерене посрещат зимата и със заповолителни запаси от фураж. Те са съхранили 130 т люцерново сено, 605 т силаж, 9 т бобено ястие, 140 т царевичак, 31 т грахова слама и кръмно цвекло. Фуражната кухня с оттоворник Салим Ахмедов е ремонтирана и основно оборудвана.

Грижите, които животновъдите от Калугерене положиха за подготовката на фермите и фуража, им осигуряват ритмично изпълнение на плановете. Хората посрещат спокойни студените зимни дни.

Минчо ДОЧЕВ

29 ноември — национален празник на Социалистическа федеративна република Югославия

ПРОМИШЛЕНО ПРОИЗВОДСТВО

Утре братските югославски народи ще честуват своя национален празник. Преди 23 години, на 29 ноември 1944 година, те извоюваха с цената на много жертви своята свобода. Смелите партизани с помощта на Съветската армия прогониха завинаги от страната немските пълчища. Бойците от прославената Първа българска армия също дадоха своя принос за извоюване на тъй желаната свобода.

Честувайки 23-годишнината от своето освобождение, трудещите се от Социалистическа федеративна република Югославия си спомнят за героичната борба, която водиха народните борци под ръководството на Съюза на югославските комунисти против буржоазията и фашизма, отдават им заслужена почит. През годините на социализма страната постигна големи успехи във всички области на обществения, културния и стопанския живот.

Честит празник, скъпи югославски братя!

През последните девет години — 1957 до 1966 година — промишленото производство в Югославия се е удвоило, а съпоставено с довоенния период се е увеличило осем пъти.

Тези данни говорят за основната характеристика на промишленото развитие на Югославия. Благодарение на това бурно развитие, Югославия се нарежда сред страните с най-високи средногодишни темпове на развитие на промишленото производство.

След войната промишлеността играеше ръководеща роля в развитието на югославската икономика и постави Югославия, която дотогава беше типична аграрна, изостанала страна, в редовете на развитите в икономическо отношение страни в света. За изминалите 20 години са построени много промишлени обекти, създадени бяха цели нови отрасли, които до войната изобщо не съществуваха в страната. Това са: електропромишлеността, която произвежда електросъоръжения, кабели, битови електрически уреди и апарати, радиоапарати, телевизори и телесъобщителни устройства; корабостроенето, което доставя големи плаващи обекти, 80 процента от които отиват за износ; петролната промишленост; югославската металообработваща промишленост произвежда сега съоръжения за енергетиката и машиностроенето, камиони, трактори, автомобили, минни съоръжения, селскостопански и строителни машини.

За развитието на промишлеността говорят и броят на работниците. Преди войната в югославската промишленост са били заети всичко около 300 000 работници, а сега техният брой надхвърля 1 360 000. За изминалите 20 години промишлеността е дала работа на повече от един милион трудещи се. В същото време непрекъснато се е повишавала производителността на труда: от 1952 година до 1956 година средно с 3 процента годишно, от 1957 до 1960 година с 5.5 процента, а от 1961 до 1964 година — средно с 6.4 процента. През 1965 година производителността на труда нарасна с 8 процента, а в промишлеността с повече от 9 процента.

Постоянен прогрес — и по качество, и по количество — отбелязва и металообработващата промишленост. През 1964 година например тя даде на пазара над 26 500 селскостопански машини, около 9 500 трактора, над 54 000 печки, почти 29 000 перални машини и други. Преди десет години за първи път в Югославия започна производството на леки коли и на мотоциклети. През 1965 година заводите на този отрасъл на промишлеността доставиха на пазара 9 500 камиона, 2 200 автобуса, почти 36 000 леки коли, около 7 500 трактора и 5 000 товарни и пътнически вагони.

През 1966 г. текстилните фабрики произведоха около 410 милиона квадратни метра памучни тъкани, почти 56 милиона кв. м вълнени тъкани, около 61 милиона чифта чорапи, 39 милиона броя облекло и 50 милиона чифта кожени обувки.

В Югославия важно място заема и хранителната промишленост, която през 1966 г. произведе между другото: 2 110 000 тона брашно, 99 000 тона макаронени изделия, 58 700 тона консервирано месо, 500 000 тона захар, 56 100 тона плодови консерви и 34 900 тона консервирани зеленчуци. През същата година тютюневите фабрики произведоха над 28 милиарда парчета различни цигари.

През изтеклия период голямо внимание беше отделено за създаването на енергетична база на страната. Освен редицата малки са построени и повече от 20 големи водно и топлоелектроцентрали, като най-значителните сред тях са в Сплит, Ябланица, Байна баща, Ожболт, Винидол, Дубровник и т. н. Само ВЕЦ в Ябланица на река Неретва (Босна и Херцеговина) дава годишно около 1 750 000 киловатчаса електроенергия. През 1966 година общо произведената електроенергия достигна 17 милиарда киловатчаса.

През последното десетилетие се увеличи с повече от десет пъти и добивът на нефт. През 1965 година бяха получени 2.2 милиона тона нефт. Успоредно с това растеше и производството на петролопродукти, които през 1966 година възлизаха на 4 милиона тона. През 1965 г. са получени 1 300 000 тона чугун и 1 860 000 тона стомана.

Построени са няколко големи обекта на химическата промишленост, между които е и известната фабрика за вискоза в град Лозница (Сърбия), която дава около 3 000 тона коприна на тъкан и 16 500 тона щапелно влакно годишно; фабриката за целулоза в Баня Лука (Босна и Херцеговина), която произвежда над 400 000 сулфатна целулоза годишно

Марксистко-ленинската подготовка на комунистите и ръководните кадри — наша важна задача

Георги КАРДАШЕВ,
първи секретар на ГК на БКП — Силистра

трибуна на партийния секретар

Българската комунистическа партия винаги е отдавала първостепенно значение на формирането на научен марксистко-ленински мироглед у комунистите и трудещите се, тъй като това е главно условие за построяването на социалистическото общество. Научните знания и марксистко-ленинската подготовка са особено нужни на комунистите, защото те са авангард на всеки колектив, политически бойци на комунистическата партия.

Не може успешно да се ръководи и съзнателно да се решават задачите на социалистическото и комунистическото строителство без идейна закалка, без усвояване теорията и практиката на нашата Партия. Марксистко-ленинското образование способствува за засилване ролята и активността на комунистите, помага им цялата тяхна работа да бъде пронизана от духа на идейността, партийността и принципността. В наши дни значението на идейната подготовка на комунистите и преди всичко на ръководните кадри нараства значително поради това, че трябва да се води непримирима борба против буржоазната идеология, против идеологическата диверсия на империализма.

Оценявайки важността на тази страна от работата на партийните организации в град Силистра, ГК на БКП и неговото бюро винаги са държали в центъра на своето внимание въпросите на марксистко-ленинското обучение на комунистите и безпартийните. Показател за това беше проведеният пленум на ГК на БКП през октомври т. г., посветен на състоянието на марксистко-ленинската подготовка на комунистите и ръководните кадри.

Пленумът, след като оцени работата на партийните организации по повишаването на марксистко-ленинското образование в светлината на решенията на Деветия конгрес на Партията, констатира, че все още се допускат редица недостатъци в това направление. В партийните организации не е създадена такава обстановка, при която всеки член на Партията преди всичко сам да се грижи за повишаването на своя идейно-политически уровен, с партийна отговорност да се отнася към политическото обучение. Бюрото на ГК на БКП и партийните организации не осъществяват достатъчно действен контрол за политическото обучение на комунистите, за изучаване трудовете на класиците на марксизма-ленинизма. Политическото образование на комунистите и ръководните кадри не е станало постоянна, повседневна грижа на партийните организации, а някои от тях като тези при ДСП „Булгарплод", ДАИ, ДИП „Добруджа", ТПК „Дунав" и др. от случай на случай се занимават с това. Те не държат в центъра на своето внимание политическото обучение на комунистите, съдържанието на занятията, тяхното идейно-политическо ниво и методиката на пропагандата.

Какво правим сега обаче за изпълнението решенията на пленума на ГК на БКП?

По-голяма грижа и по-голяма организованост и перспективност се внесе в работата на бюрото на ГК на БКП и партийните организации при организирането на партийната просвета. През тази година изградихме 140 школи, кръжоци, семинари и лектории, в които участвуват 2 820 комунисти или 90 на сто от състава на градската партийна организация. Увеличи се броят на школите по марксизъм-ленинизъм за сметка на кръжоците. Преобладават звената по мирогледните дисциплини. Преди една-две години недостатъчно внимание отделяхме на марксистко-ленинското обучение на нашата интелигенция. Тази година организирахме 19 семинара с интелигенцията в града.

Партийната учебна година се откри нормално и добре организирано. Впечатленията ни от първите занятия са такива, че сега и бюрото, и ръководствата на първичните партийни организации по-активно показват новите възможности, които дава решението на Секретариата на ЦК на Партията от 1966 г. за преустройството на системата на партийната просвета. Творчески и по-делово се организират заниманията във всички звена, задълбочава се тяхното съдържание и се повишава идейно-теоретическото им ниво. Особено се откроява в това направление работата на партийните организации при Окръжното управление на съобщенията, ДСП „Родопа", ЗММ, ДМЗ „Стомана".

По-нататъшното повишаване на идейното ниво и ефекта от партийната просвета зависи от полагането грижа за пропагандистките кадри, за тяхната квалификация и методическо майсторство, което е първостепенна грижа на ГК на Партията и първичните партийни организации. От 94 пропагандисти по идеологически дисциплини 37 са с висше образование. За подготовката на бъдещи пропагандисти към ГК на БКП създадохме две вечерни школи — една с 26 слушатели по политикономия и другата с 31 слушатели по научен комунизъм.

Смятаме тази година съвместно с партийния кабинет при ОК на Партията значително да подобрим нашата работа с пропагандистите. Семинарите с тях да се свикат не само за слушане на лекции от общ характер, но и да бъдат място за колективно обсъждане на общи теоретически и методически проблеми, за обмяна на опита. Членовете на бюрото на ГК на Партията системно ще излизат пред пропагандистите с информации по важни въпроси на вътрешната и външната политика на нашата Партия, по развитието на икономиката и културата в страната и нашия град. От началото на 1968 година започваме подготовката и провеждането на теоретическо-методическа конференция за пропагандисткото майсторство, която ще продължи през 1969 година и ще завърши със среща на бюрото с всички пропагандисти и партийни секретари, където ще се обмени опитът в пропагандистката работа.

Марксизмът-ленинизмът е живо, развиващо се учение, наше оръжие в борбата за социализъм и комунизъм. Изучаването на теорията трябва да върви в тясна връзка с практиката. Ученето само тогава е ефективно, когато комунистите, задълбочавайки своите знания, се учат да ги прилагат в практическата дейност, да овладяват ленинския стил на работа. С такава цел изградихме двугодишна вечерна партийна школа по политикономия към ГК на БКП с партийния и стопанския актив. Бюрото на ГК на БКП строго следи как ръководните кадри работят за повишаване на своята политическа дейност. Ежемесечно в заседанията на бюрото на ГК на БКП извикваме по един-двама ръководители на предприятия и учреждения да докладват за изпълнението на своите уставни задължения като комунисти.

В началото на месец декември ще проведем и среща на бюрото с всички ръководители на предприятия и учреждения заедно с партийните секретари, на която ще направим оценка за политическия кръгозор на стопанския деец или на стопанския деец като политически ръководител.

Нашите условия сега са насочени към това, щото всяка партийна организация да възпитава у комунистите потребност да работят над произведенията на класиците на марксизма-ленинизма, над политическата литература и документите на Партията. Тъй като за комуниста е задължително уставното изискване непрестанно да овладява марксизма-ленинизма.

УЧЕБНАТА ГОДИНА В ПАРТИЯТА

РЕЗУЛТАТИТЕ СА ДОБРИ

Своята подготовка за партийната учебна година общинският партиен комитет в Ситово започна още през лятото. Тогава бяха уточнени и утвърдени учебните форми и пропагандистите за новата учебна година в Партията. Като взе предвид подготовката на пропагандистите и нивото на слушателите, комитетът реши в района на общината да работят през настоящата партийна учебна година 13 звена. В тях са обхванати над 325 слушатели — комунисти, комсомолци, сдружени земеделци. Някои от пропагандистите участвуваха в курсовете, организирани от ОК на БКП.

Още по-конкретна помощ общинският партиен комитет оказа на първичните партийни организации в навечерието на учебната година. Членовете на комитета обходиха партийните секретари, провериха тяхната подготовка за откриването на учебната година. Предпоследния ден от откриването бяха свикани всички пропагандисти на съвещание в Ситово, за да се запознаят по-подробно със задачите си.

Резултатите от предварителната подготовка са добри. На определената дата, с изключение на началната школа по изучаване на устава на БКП, всички звена бяха открити. На първото занятие навсякъде присъствуваха членовете на комитета и активисти. След това партийният комитет направи оценка за откриването на учебната година. Въпреки някои обективни причини, във всички села на общината слушателите бяха събрани в определеното време и място. Добре подготвените пропагандисти изнесоха първите си лекции. Бяха отчетени и някои слабости във връзка с организацията на работата. Комитетът взе необходимите мерки, за да не се допускат пропуски в бъдещата работа.

Много интересно минават сбирките при пропагандиста Вълкан Стоянов. Той добре се подготвя и правилно излага материала по история на БКП. В своята работа използва и нагледни средства. Доволни са и слушателите от д-р Панайотов, инженер Арнаудов и др.

Няма пропагандист, който да не се подготвя добре за всяко занятие или да се отнася формално към учебното звено. Всеки се стреми да излага фактическия материал съобразно нивото на слушателите.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ПРИ ГОЛЯМ ИНТЕРЕС

В клона на „Зърнени храни" — Тутракан от няколко години насам работниците и служителите повишават своята политическа подготовка. Всеки вторник те се събират на поредното занятие на кръжока по научен комунизъм. С голям интерес започнаха да изучават научния комунизъм. Ръководителят на кръжока Махмуд Акифов полага голямо старание при подготовката на лекциите си, съобразява се с нивото на образованието на слушателите.

За всяко занимание пропагандистът подбира такава форма на работа, за да се разбере от всеки участник преподаваният материал. Неговото пропагандистко майсторство постоянно расте. Кръжочниците очакват с нетърпение всяка лекция.

— Трудности по събирането на хората не срещаме — радостно споделя техническата отговорничка на кръжока Милка Митева. — Нашите слушатели така свикнаха, че дори не се налага да им се напомня кога е заниманието на кръжока. Дойде ли вторник, те знаят, че в 5 часа подир обед ще бъдем на кръжок. Ако някои са в отпуск и се намират в града, не забравят да дойдат да слушат пропагандиста.

Пропагандистът онагледява лекциите си добре, цитира извадки от трудове, записва някои неща и на черната дъска. Партийният секретар Ради Христов е доволен от работата на ръководителя на кръжока и участието на слушателите. При събеседованията се създава атмосфера на другарски разговор. А това е довело до преодоляване на смущенията у по-посредствените слушатели. На свой език, така както могат, те питат и се изказват.

И тази вечер кръжочниците са точни. Носят си тетрадките и моливите. Лекторът открива занятието с усмивка. Най-напред започна събеседването. Интересни въпроси се разглеждаха. Първи желаят да говорят Иванка Лекова, Аспарух Данов.

... Започнала е новата лекция. Един час минава неусетно в слушане на разказа на пропагандиста за борби, грешки и успехи, за победи на пролетариата.

— Лекторът е наш — споделят кръжочниците. — Познаваме го, познава ни.

При добра организация на работа и създадения голям интерес няма съмнение, че резултатите ще бъдат добри.

Викентий ДУКАНОВ



Южен Виетнам. В Сайгон станаха многобройни демонстрации срещу изборния фарс от миналия месец. НА СНИМКАТА: Жестока разправа на полицията с демонстрантите.

Новости • техника • Новости

НОВ ЕЛЕКТРОНЕН МИКРОСКОП

Най-новият съветски електронен микроскоп УЕМВ—100—В позволява на съветските учени да изследват молекулите, структурата на белтъчините, нуклеиновата киселина. Най-голямото му предимство е, че позволява да се постигне минимално разстояние между две наблюдавани точки, равно на 8 ангстрьома.

ПОКРИТ РОТОРЕН ЕКСКАВАТОР

НИИ „Транснефт" (СССР) е разработил проекта и е започнало серийното изготвяне на покрит роторен екскаватор ЗВР—377, предназначен за разкриване на положени в терена магистрални тръбопроводи с диаметър 325-529 мм. Екскаваторът прави траншеи с широчина 1,5 м и дълбочина до 2 м. Производителността му при работни скорости I—XII е от 31 до 310 км в час.

АВТОМАТИЧНО ЗАВАРЯВАНЕ НА ФЛАНЦИ

В Минския завод за монтажни заготовки е проектирана нов тип уредба за автоматично заваряване на фланци към тръби с използуването на конструирания от Н. М. Кудрявцев манипулатор. С уредбата могат да се заваряват фланци към тръби с диаметър от 89 до 528 мм. Новата уредба увеличава производителността на труда за този вид работа 2,5 пъти.

СТРУГ С БЪРЗОЗАТЯГАЩИ УСТРОЙСТВА

При разработването на струга унгарските конструктори са се стремили да отговаря във всяко отношение на съвременните технологични изисквания. В съответствие с това главната трансмисия има определен брой степените за необходимата точност. Превключването е просто и ръчно, управлението и обслужването са лесни и леко се усвояват от работника. Наред с това системата на шейната има твърда конструкция и централно смазване, супортът се управлява с една ръчка. Универсалният струг е снабден и с бързозатягащи устройства. Износоустойчивостта се осъществява чрез високочестотна закалка.

РАЗРЯЗАЛ ВОДА С НОЖИЦИ

Френски химик направил интересно откритие. Към известно количество вода прибавил малко полиетиленов окис и в резултат получил еластична вода, която продължавала да тече от лабораторния стъклен уред, когато бил поставен в изправено положение върху масата. За да спре този поток от вода, химикът употребил ножици, с които отрязал водата и течението спряло.

ПИСАНЕ С. . .ОЧИ

Английски изследователски институт построил пишеща машина, която се поставя в действие с очи, вместо с пръсти. Клавишите, подредени вертикално (на дистанция един от друг), са снабдени с по една фотоелектрична клетка. За да се приведе в действие отделен клавиш и се получи удар на съответната буква върху хартията, необходимо е един светлинен лъч да се устреми към него. Това се постига чрез специална малка лампа, прикрепена към очилата на манипулатора, който само с леко кимване на главата, по посока на даден клавиш, го привежда в действие и исканата буква се отпечатва.

ИЗМЕРВА. . . ТЕГЛОТО НА ПУШЕКА

Френска фирма е изобретила ултрачувствителен измервателен апарат, наречен „Микробаланс", който може да установи увеличение на тежестта на една енциклопедия от тридесет тома, в която са прибавени само две думи. Апаратът може да установи и тежестта на компонентите, съдържащи се в цигарения дим.

АВТОЦИСТЕРНИ С КАПАЦИТЕТ 4 000 И 4 500 Л

Автоцистерната за гориво АС-302, румънско производство, има товарен капацитет 4 500 л и разполага с резервоар, съставен от три секции с по 1 500 л всяка. Товаро-разтоварната операция може да се извършши както чрез свободно изтичане, така и с помощта на помпа с дебит 1 500 литра в час.

Автоцистерната за мляко, тип АІ-302 има капацитет 4 000 л и разполага с един резервоар, напълно изолиран, термично изработен от неръждаеми материали. Помпата, която осигурява пълненето и изпразването на млякото, има дебит 15 000 л в час.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

68

Аз ви моля да си спомните къде и кога падна Франция в четиридесета година? Не ми назовавайте датата на падането на Париж—това е наивно. Аз твърдя, че Франция падна в онзи ден и час, когато тръгнахме през Ардените, когато оставихме френските отбранителни крепости по двете страни на нашия мощен пробив като безпомощни средновековни страшилища, опасни само за децата с буйно въображение.

И сега, когато ни отделят четири години от тази победа, ние ще я повторим в арденския вариант. Тук, в арденските гори, ще разрежем англо-американските съединения, ще ги разкъсаме и унищожим поотделно.

ФОН РУНЦЕДТ. Мой фюрер, имате предвид да предложите настъпление към Аахен, за да възстановим линията Зигфрид и по такъв начин да създадем отново западния вал ли?

ХИТЛЕР. Рунцедт, съвсем ви липсва стратегическо виждане на проблема. Това което предлагаге, страда от късоглед ство. Аз ви призовавам да гледате напред, призовавам ви да виждате победата! Аахен? Съвсем ми е да ви слушам! Антверпен! Главната база на американците и англичаните, пристанището, което като овладеем, ще отрежем техните комуникации. Отрязваме четири армии северно от Ардените и ги разгромяваме в котела! Моят миналогодишен призив да се превърне всеки град, всяко село, всяка къща на Изток в крепост, макар и да предизвика мълчалива пасивност у някои военни, се оправда, и оправда блестящо! Източният фронт сега е стабилен. Имаме пауза: докато болшевиките готвят своето зимно настъпление, през есента ние разгромяваме западните съюзници. И те ще побягнат! И тогава аз ще им предложа условията на мира, а не те на мене, както крещят техните безмозъчни, слепи пропагандисти! На разбитата армия ще трябват най-малко три-четири месеца, за да дойде на себе си. Умножете това време на зимата. И прибавете тука нравите на западните армии: там войникът няма да се сражава дотогава, докато не го застраховат с десет хиляди долара, докато не си построи топъл клозет, докато не му докарат бразилско кафе и галети от Вашингтон. Техният героизъм е застрахован героизъм! Героизмът на немския войник е героизъм на вярата и устремеността. И тъй, Модел, назначен сте за ръководител на контранастъплението в Ардените, като командуващ групата армии „Б". А вие, Рунцедт, като мой противник по този въпрос, се назначавате отговорен за успеха на това настъпление и поемате върху себе си общото оперативно ръководство. Давам ви тридесет и шест елитни дивизии — с тях ще донесете победата на нацията. Цялата подготовка трябва да се проведе, като се дочака неблагоприятното за летене време, когато ще бъде парализирана вражеската авиация. Всички командири, които по рода на службата си узнаят за плана на настъплението, са длъжни да дадат специално писмено задължение за запазване на държавна тайна — тези въпроси ще ви разясни райхсфюрерът на СС. Писмената връзка с командирите ще се поддържа само чрез куриери. Войските трябва да бъдат съсредоточени към местата, изходни за настъплението, само в нощта преди атаката. Край, господа. Моля да ми се представи подробно разработен план в най-близко време.

И без да гледа някого, Хитлер излезе от грамадния кабинет. Фон Рунцедт погледна Химлер. Той стоеше, навел се над картата, покашлюваше като от простуда, потриваше малките си красиви ръце, сякаш бе измръзнал.

ХИМЛЕР. Като разгромим Запада, ще получим пауза, под ходяща да стоварим съкрушителен удар върху Изтока. И ако разгромяването на Изтока означава да отхвърлим болшевиките към техните граници, то разгромяването на Запада означава да ги поставим на колене.

РУНЦЕДТ. За сметка на това в английския химн е фиксирано друго гледище: „Не, не, никога англичанинът няма да бъде роб..."

ХИМЛЕР. Химните се пишат, за да ги пеят. Сраженията се провеждат с други цели, една от които мога да назова, макар и да сменя думите в химна. До виждане, господа! Хайл Хитлер!

ЛОВ НА ЗАЙЦИ

Вихър и Коля седяха в окрайнината на гората. Разсъмването ставаше предпазливо: черните, без листа вече, клонки на трепетликите разрязаха червената ивица над гората. В гората беше тихо: така бива есен, след първите мразове, когато земята е вече обхванатата от нощните студове, а сняг още няма.

Вихър попипа с измръзнали пръсти сребърната инкрустация на своята пушка и каза:

— Твоята макар и без тези украшения е все пак по-хубава.

— Защо?

— Дванадесети калибър е. Аз не обичам шестнадесети. Дамско оръжие е това. Несолидно.

— А майка ми в деня на моята шестнадесетгодишнина ми подари именно шестнадесети. Привикнах към него.

— Приляга ли ти твоето?

— Горе-долу.

— Я дай. Да опитам.

Вихър взе пушката на Коля, няколко пъти я приближава към рамото си и каза:

— Ложата за мен е късичка.

— Как е Аня?

— Настроението ѝ е доста лошо.

— Да, много преживя...

— Времето е най-добрият лекар.

— Бородин мълчи ли?

— Защо да мълчи? Чака.

— При мен за Краух всичко е готово.

— Прекрасно.

— И квартира подготвих за него.

— Берг ли е? — попита Вихър, като кимна с глава към човека с шапка с перо, който се изкачваше по пътеката от пътя, пълнейки в движение пушката си.

— Той е — отговори Коля.

Берг се приближи до тях и каза:

— Поискахте да дойда при вас, тука, в гората, сам. Аз дойдох. Здравейте.

Няколко мига те стояха, разглеждайки се един други, а след това Берг попита:

— Какво, да предам ли оръжието си?

— Има време за това — отговори Вихър, — да вървим за сега в гората — за зайци.

— Още е рано за зайци —отговори Берг — няма да имало. Толкова повече без куче. И все пак съм „за". Да вървим.

И те тръгнаха към гората—Вихър и Берг напред, а Коля отзад. Той постоя пет минути на края на гората, скрил се зад дърво: няма ли следене. По никналите есенни посеви, едва понаръсени със снежец, изглеждаха сини. Небесният купол сега бе станал прозрачен, в него се отгатваше лека есенна синева.

„Ако е дошъл със своите, тогава сега те трябва да се покажат — мислеше Коля, поглеждайки часовника. — Трябва да разбират, че в гората ще ни изпуснат. Може би се надяват на кучета. Кучетата са глупост. Назначихме му това място, защото тук има ручеи, а по-нататък — масив на стотици километра, не ще могат да ни обкръжат. Изглежда е сам".

Коля тръгна бързо по стъпките на Вихър — бяха се уговорили къде ще се отправи, — го оврага, през горичката от брези, а там започват хълмове, обрасли с жълта дълга трева, сега притъпкана от нощните студове.

Берг каза:

— Няколко пъти съм ходил на лов за зайци. В Германия този лов е по-богат.

— Много добре говорите руски език.

— Завърших Московския университет, тъй че това не е чудно. Можете да предадете на своите, че от тридесет и трета до тридесет и пета година работих в Москва, като военно аташе, под фамилно име Шмалшлегер. Запишете си, това е трудно фамилно име.

— Нищо. Ще го запомня. Когато чувам такива дълги фамилни имена, си спомням за Марк Твен.

— Защо?

— Той е писал, че някои немски думи, ако ги гледаш притваряйки очи, заприличват на изпънати релси.

(Следва)

РЕНТАБИЛНОСТТА НА ИКОНОМИКАТА – ГЛАВНА ПОВЕЛЯ

РАЗГОВОР ПО ВЪПРОСИТЕ НА НАУЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ТРУДА, ПРОИЗВОДСТВОТО И УПРАВЛЕНИЕТО

Въпросът за рентабилността на икономиката винаги е бил основен въпрос за трудещите се от нашия окръг. С 44-то постановление Централният комитет на БКП и министерският съвет определиха новите задачи и пътищата за постигането им, като се осигури непрекъснато развитие на техническия прогрес, научната организация на труда, производството и управлението, както и засилване приложението на принципа за материалната заинтересованост. С желание да осветли по-пълно въпросите на научната организация на труда, производството и управлението, редакцията на в. „Силистренска трибуна" покани много директори, инженери и икономисти от предприятията в гр. Силистра на непринудена обмяна на мнения по проблемите във връзка с внедряването ѝ в промишлеността, строителството и транспорта. Изказаха се почти всички присъстващи. Общото мнение бе, че научната организация на труда, производството и управлението е важен фактор за осигуряване рентабилността на икономиката. Макар че условията в нашите предприятия все още затрудняват нейното прилагане, тя се посрещна с необходимото внимание от страна на стопанските ръководства. Ние намерихме за уместно да поместим в резюме на настоящата страница мненията на изказалите се, като смятаме че, те ще представляват интерес за широк кръг наши читатели, работещи на стопанския фронт.

Инж. АЛЕКСАНДЪР ГЕШЕВ — директор на ДМЗ „Стомана"

Смятам, че настоящият разговор, организиран от в. „Силистренска трибуна", е навременен, защото научната организация на труда, производството и управлението трябва най-напред да влезе в сферата на приказките и после да се започне работа по нея. Нека хората умуват, нека изказват мнения, да я обсъждат. От това ще има



полза. Аз смятам, че осезателни резултати могат да се получат, ако има специални органи, които да дават методически указания. В някои капиталистически страни съществуват фирми, занимаващи се изключително с организацията на труда, производството и управлението. Те са специализирани в тази насока и дават компетентно мнение. Сега не във всички наши предприятия има подготвени хора, затова колкото по-бързо се реши този въпрос, толкова по-добри ще бъдат резултатите.

За да приложим научната организация на труда, производството и управлението (НОТ), ние трябва да решим предварително няколко въпроса.

На първо място поставям дисциплината. Трудовата дисциплина трябва да бъде такава, че да се спазва от директора до общия работник. Затова, разбира се, е необходимо и съответното законодателство. Без ефикасни мерки, които да накарат човека да извършва съзнателно и точно възложената му работа, е немислимо внедряването на НОТ.

Вторият въпрос — квалификацията на хората — е също от голямо значение. Всеки член от колектива да има квалификацията за работата, която извършва, за да бъде на мястото си. Оттук произхожда и нашата задача — да организираме мероприятия за резултатно обучение на хората, било чрез кръжоци, школи, семинари, било като използуваме средните и висшите учебни заведения.

Голяма е ролята на икономическите отдели в цялостния живот на предприятията. Плановите отдели, отделите ТРЗ и счетоводствата трябва активно да се намесват в производствения процес. Засега те са само регистратори на факти, а задачата им е да правят анализи и на научна основа да определят има ли икономически ефект от дадена работа.

Необходимо е също така да се създаде съответната материална база. Да има достатъчно машини — от производствените до смятачните; да има достатъчно производствена площ и редовно материално-техническо снабдяване.

Научната организация на труда, производството и управлението изисква ясна перспектива, за да може предварително да се подготвя производството. В противен случай ръководството работи при наличието на много неизвестни.

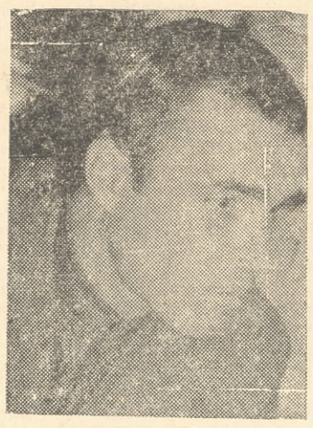
Това са петтях проблема, които трябва да се решават от нас, за да въведем научната организация. Разбира се, в никакъв случай не трябва да чакаме всички условия да бъдат налице, а постепенно да внедряваме отделни елементи на научна организация.

Инж. ЖЕЛЯЗКО КУШЕВ — заместник-директор на промкомбинат „Електрометал" и председател на ОС на Научно-техническите съюзи

Имам няколко бележки по въпроса за рентабилността. В по-голямата си част промишлените предприятия в нашия окръг са в процес на укрепване — организационно и техническо. Именно това ги прави не много рентабилни. Разбира се, съществуват резерви, които при вещо икономическо ръководство могат да доведат до повишаване рентабилността.

Окръжният съвет на Научно-техническите съюзи има определено отношение към научната организация на труда, производството и управлението. На наш пленум ние решихме да се въведат известни елементи на научната организация в ЗММ — Силистра и създаденият опит да се използва в останалите предприятия. Това в никакъв случай не означава в тях да не се прави нищо в тази насока. Във всяко предприятие могат и трябва да се внедряват отделни елементи на НОТ, отговарящи на неговата степен на развитие.

Аз се придържам към казаното от другаря Гешев. Вече се чувствува необходимостта от институт, който да е ведущ по



въпросите на НОТ и организацията му да бъде такава, че да оказва резултатна помощ на предприятията. В другите страни въпросът е разрешен много добре. Препоръките на специалистите се заплащат, след като дадат съответния резултат. Необходимо е също така да се механизира управленческият труд и да се създадат благоприятни условия на икономическите отдели за извършване на анализи. На етапа, на който се намират нашите предприятия, няма възможност напълно да се въведе научната организация, но трябва да започнем с отделни нейни елементи. Не бива да сме им със скръстени ръце. Главната трудност обаче, аз виждам в кадрите и затова смятам, че в следващите няколко години трябва да поработим сериозно за решаването на този въпрос.

Инж. ИВАН МИНЧЕВ — отговорник по техническия прогрес при Стройрайон — Силистра

Техническият прогрес е широко понятие. Той включва в себе си научната организация на труда, производството и управлението, новата технология, автоматизация и механизация на



производството, качеството на продукцията, квалификацията на кадрите и т. н. Внедряваме ли ние техническия прогрес пълно, така, както трябва да бъде? Все още не сме направили решителна крачка. Затова не трябва да изчакваме, а да прилагаме това, за което има условия при нас. Фактът, че трудовите норми на много места се изпълняват 150-200 на сто, говори сам по себе си за ненаучна организация, за лошо нормиране.

По научната организация на нас ни липсва опит. Такъв няма нито в предприятията, нито централно, затова трябва да използуваме чуждия опит.

Научната организация обхваща много въпроси, за някои от които говориха другарите Гешев и Маринов. Това са: разчленяването на операциите, механизирането на процесите, трудовата дисциплина и т. н. Аз бих споменал като много важен елемент квалификацията и използуването знанията на хората. Ние нямаме достатъчно кадри, но и тези, които имаме, не ги използуваме както трябва. Особено специалистите. Не е рядко явление инженери, икономисти, техници и други да извършват работа, която далеч не отговаря на знанията им, като например правене на отчети, получаване материали и т. н.

Недобре е поставен у нас и въпросът за техническата информация, а без такава трудно може да се внедрява техническият прогрес.

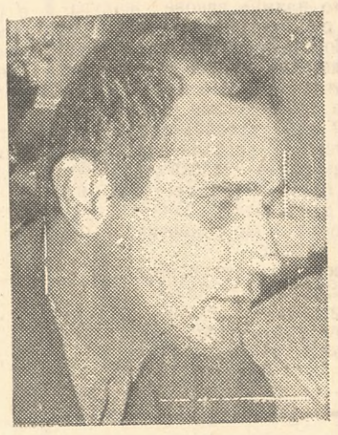
Инж. НИКОЛАЙ НЕЙЧЕВ — заместник-директор на ДИП „Добруджа"

Общо взето научният подход към организацията на производството трябва да се прилага в зависимост от конкретните условия в предприятията. Има предприятия с малко техника, а с повече работна ръка и обратното. Но независимо от условията научният подход към организацията на труда, производството и управлението трябва да намери своето място във всяко предприятие.

Искам да посоча пример на ненаучен подход към организацията на производството. У нас се произвеждат машини за нуждите на промишлеността. Не всякога обаче те отговарят на достигнатото техническо ниво. При реална оценка на техните производствени и експлоатационни качества не биха се произвеждали. Понякога, когато се подменя стара техника, не се подменя цялата техника, а в някои участъци се оставят машини, които пречат на производството. Още по-лошо е в случаите, когато те са включени в една производствена верига с новите машини, защото фактически старите машини определят нивото на производителността.

Научното нормиране има тясна връзка и с новата система, и с техническия прогрес, и с научната организация на труда, затова на него трябва да се погледне с нужната сериозност. Трябва да кажа обаче, че то не е по силите само на едно предприятие. Тук могат да помогнат обединенията. Там има специалисти, които имат възможност да подходят научно към определяне на нормите.

Няколко думи за рентабилността и асортимента. Във всяко производство има асортименти, с по-висока норма на рентабил



ност и такива с по-ниска. При определянето на асортиментите понякога не винаги се изхожда от пригодността на машините, а често критерият е само рентабилността. В такива случаи предприятия с неподходяща материална база вземат асортименти, неподходящи за тях, и спъват общата производителност на труда. Този въпрос, макар и свързан с рентабилността, е малко страничен на темата на разговора, но аз го поставям тук, защото косвено той е свързан с научната организация.

Техник КОЙЧО ЖЕЧЕВ — секретар на ОС на Научно-техническите съюзи

Окръжното ръководство на Научно-техническите съюзи разбира добре своята роля по внедряването на научната организация на труда, производството и управлението. Окръжният съвет проведе специално заседание, на което бяха разгледани въпросите на научната организация. Такива заседания направиха и ръководствата на отделните съюзи. После проведохме два пленума — на научно-техническите съюзи по машиностроенето и по строителството. И тук бяха подробно разгледани



същите задачи. Научната организация засяга много въпроси, затова на пленумите решихме да се изградят няколко комисии, които да прегледат същест вуващата организация. После да се пристъпи към изработването на идеен проект. Въз основа на идейния проект да се направи работен проект за внедряването на научната организация на труда, производството и управлението. След извършването на тази работа да се пристъпи към прилагането на НОТ.

Тук му е мястото да поговорим за начина, по който смятаме да се приложи тя в нашия окръг. Решихме на първо време да се започне работата в Завода за металорежещи машини. Там има вече изградени комисии за тази цел, но те не работят добре и трябва да им се помогне. В ЗММ има специалисти. Повечето от тях са запознати с основните положения на НОТ и ако се заемат с тази задача, ще се получат добри резултати.

Смятам, че е правилно да се проведе пленум през месеците май или юни и там да видим как вое направено.

Материалите от пленумите, които проведохме, са размножени и изпратени в предприятията, но не навсякъде са разгледани. Това показва, че има предприятия, в които научната организация се подценява или се смята, че не може да се приложи. Окръжният съвет на НТС смята, че условия за внедряване не поне на известни елементи от НОТ има във всички предприятия. Необходимо е само да има по-голяма заинтересованост от страна на Научно-техническите дружества и стопанските ръководства.

ИЛИЯ СПИРИДОНОВ — началник отдел „Местна промишленост и комунална дейност" при ОНС

През последните години ние решително излизаме на международния пазар. Това наложи да имаме нова система на стопанско ръководство, да развиваме техническия прогрес, да въвеждаме научна организация на труда, производството и управлението и т. н. В тази светлина всеки от нас трябва да прецени какво сме направили в нашия окръг. Лично мен ме вълнува въпроса какво е направено в предприятията на местната промишленост. Трябва да кажа тук, че не сме направили много. Възложихме тази задача на отделите „Труд и работна заплата". Дадохме го на откуп на други, а самите ние не поглед нахме задълбочено на това, кое то се върши.

Считам определено, че прилагането на научната организация трябва да почне във всички предприятия и организации, защото като няма такава на някои места, то ще се обърка работата и на другите предприятия.

За да се придвижи обаче тази задача напред, трябва да използуваме някои стимули, които да накарат хората да работят по въпросите на НОТ. Засега най-главният критерий за оценка на работата е изпълнението на плана за обема. Смятаме, че този, който си е изпълнил плана за обема, работи най-добре. Останалите показатели, като рентабилността, производителността на труда и други, са все още в сянка. Само когато се даде превес на тези показатели, тогава ще имаме повече продукция за задоволяване на нашите нужди и нуждите на износа, а стоките ни ще бъдат конкурентноспособни. Научната организация на труда ида ви да ни помогне в осъществяването на тези задачи.

За внедряването на НОТ все пак трябва да има централен орган с подготвени по въпросите хора. Той трябва да дава компетентно мнение. В много чуждестранни предприятия работят специалисти, чиято квалификация на пръв поглед няма нищо общо с производството — например психолози, невролози и др. Те определят всеки работник за къде е по-пригоден, като преценяват състоянието на нервната система, на рефлексите и т. н.

Не трябва обаче да забравяме голяма роля за значение на квалифицираните кадри могат да се решат и най-сложните въпроси. Затова наше задължение е да организираме така работата си, че непрекъснато да повишаваме знанията и опита на хората, заети в производството. Засега обаче нямаме последователност в тази работа. Все още съществува кампанийност, администриране, формално провеждане на учебната година. Считам, че новата система на стопанско ръководство ще ни накара да изменим отношението си към този важен въпрос.

Тук се постави въпросът за изграждане на комисии, които да извършват подготовката по приложението на научната организация. Това е правилно, но не обвържем ли работата на тези комисии със заплащането, няма да постигнем кой знае какви резултати.



Приложението на НОТ в нашите предприятия е трудно дело. Въпреки това трябва да се заемем с него. Иначе ще изостанем, а задачата е да създадем високорентабилни предприятия, които да произвеждат повече, по-качествено и по-евтино.

СТЕФАН ЙОРДАНОВ — икономист в отдел „Планов" при Окръжния народен съвет

Смятам да засегна някои икономически въпроси по научната организация на труда, производството и управлението, защото по-голямата част от говорилите досега разглеждаха технически и организационни въпроси. Не е без значение да знаем предварително дали внедрената организация на производството ще даде добри икономически резултати. Често пъти правим опити на основата на предположения,



без да имаме наблюдения или предварителни икономически проучвания, и получаваме информация за резултатите късно — след като сме изразходвали средствата, или след преустройството, или след осъществяване на замисления реорганизация. Тази практика не ни дава възможност предварително да преценим какви ще бъдат резултатите — положителни или отрицателни. Просто, работим на тъмно. Научната организация изисква да имаме икономическата и техническата информация преди въвеждане на новото. Това значи, че в периода на експериментирането да знаем всичко за технологията, за организацията на труда, за материалното снабдяване, за асортимента и т. н.

Голяма роля за осигуряване рентабилност в производството играят икономическите отдели. При нас обаче са малко от делите, които работят по икономическото осветляване на производството. Дори е по-празилно да кажем, че нямаме такива. Нашите икономически отдели никога не излизат с обосновани данни, за да подкрепят дадено производствено мероприятие, а се стремят с повече приказки да докажат правотата на своите предложения. Оттук правя извода — когато се говори за научна организация, трябва сериозно да се помисли за икономическите отдели. Да се снабдят те с ефективна изчислителна техника и да се комплектуват със знаещи кадри.

ИВАН МИХАЙЛОВ — инструктор при Градския комитет на БКП — Силистра

Настоящата сериозна среща-разговор, организирана от редакцията на „Силистренска трибуна", е навременна и полезна. Повечето от присъствуващите говориха със загриженост по въпросите на рентабилността и научната организация на труда, производството и управлението. Трябва определено да кажа, че Партията взема енергични мерки за повишаване рентабилността. Израз на тази загриженост е 44-то постановление. В него се предвижда да се създадат органи, които да наблюдават и да оказват помощ на предприятията по внедряването на научната организация. Във всички предприятия ще се сформират комисии, които също ще се занимават с тези въпроси. Хората от състава им ще получат съответните познания в специални курсове.

Искам да направя някои допълнения към казаното за научната организация. Основателно е мнението, че тя не може да се приложи без здрава трудова дисциплина, без техника в производството и управлението, без квалификация на кадрите и т. н. Тези въпроси обаче няма кой друг да ги реши освен ние. А решаването им означава, че работим в тази насока.

Считам, че не може да се говори за научна организация, ако нямаме здрави икономически отдели. Линията досега бе, че едно предприятие може да се изгради на основата само на техническите отдели. Тази линия беше относително вярна за времето, когато решавахме въпроса за обема. Сега, когато на преден план се поставя задачата да се осигури висока рентабилност, техническите отдели трябва да вървят ръка за ръка с икономическите отдели.

По наша инициатива започват да се изграждат бюра за икономически анализ. Техните задачи са от голямо значение за предприятията, но за работата им са необходими условия. Когато говорим, че трябва да има бюра за техническа информация, не трябва да забравяме, че са необходими и бюра за икономическа информация. Щом са налице и двете, тогава ние сме започнали внедряване-



то на научната организация.

Много от предприятията преминаха по новата система на стопанско ръководство. В тях трябва да се внедри и НОТ. Не навсякъде обаче е решен въпросът за вътрешностопанската сметка. На много места липсва напълно, а на други не се прилага правилно.

Искам да кажа няколко думи за труда на специалистите. Определено смятам, че не може да се говори за научна организация без правилно използуване труда на специалистите. Не бива да ги караме да пишат доклади, информации, да правят отчети и т. н., а да искаме от тях да вникнат по-задълбочено в техниката, в производството и в икономиката на предприятията.

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Крупна и оригинална фигура в обществения живот и литературата

Още преди Освобождението признателният народ го нарече просто „ДЯДО СЛАВЕЙКОВ", изразявайки чрез това интимно обръщение както мъдростта на големия национален обществен деец и писател, така и всеобщото уважение към неговата личност и исторически заслуги. Нищо чудно, че сам бащата на новата българска литература Иван Вазов го определяше като „едно благородно, едно голямо" име в литературата и обществения живот на народа ни. А прекият му ученик, бележитият родоначалник на комунистическата идеология и работническото движение у нас Димитър Благоев го характеризираше като „крупна" и „най-оригинална" фигура сред възрожденските общественици и писатели, за които — подчертаваше той — всички поколения „ще си спомнят с признателно чувство, защото без предшествуващата деятелност на такива дейци като дядо Славейков не бихме имали възможност да вървим напред".

По пътя на своето духовно-нравствено израстване той почерпи вдъхновение преди всичко от безсмъртните извори на народния характер и народно поетично творчество, от живота и подвига на знаменити патриоти като Паисий Хилендарски, Софроний Врачански, Неофит Бозвели, Георги Раковски.

Заедно с предходниците и съвременниците П. Р. Славейков трябваше да превъзпитава в нов, национален дух поробените си събратя, да им изяснява технчте насъщни патриотични, граждански и човешки идеали през онази епоха. Или както се изразяваше сам — „да всейваме в народния дух начала нравствено-политически,... да го предпазваме от злонамерени внушения и гибелни за него чужди влияния и да гледаме да образуваме в него обществено мнение", за да стане годен да извоюва и заслужи националната си свобода, държавната си независимост. За тая цел верният народен син и водач разгърна огромна по размери и значение дейност като учител, публицист и общественик. Неговите вестници и особено „Гайда" и „Македония" се издигнаха до най-смел и прогресивен форум на борбата за черковно-духовно освобождение, превърнаха се в истинска трибуна на народното самопознание и само съзнание, станаха могъщо огнище на волята и вярата за свободно, щастливо народно бъдеще. При разрешаването на тая задача далновидният общественик-патриот ясно съзнаваше и ролята на жената, та дори и на детето в народните съдбини и съзаде за тях първите специални списания. Конкретно със своята „Пчелица" и творчеството си за малките той положи само битните основи на детско-юношеската литература в България.

П. Р. Славейков извърши и друг колосален подвиг — събра и публикува грамадно множество безценни творения на нашия фолклор: народни песни, приказки, пословици, поговорки, гатанки и пр. Издаденият от него сборник с пословици и поговорки (близо 20 хиляди на брой) е изключително дело в историята на българската фолклористика, а и не само в нея.

Най-после П. Р. Славейков разгърна всички сили на творческия си талант, за да направи също такъв безценен принос за изграждане основите на новата гражданско-хуманистична и патриотично-борческа по характер българска литература. И заедно с Чинтулов и Раковски, Каравелов и Ботев, учейки се от народното поетично изкуство и особено от руските класици, той записа името си между нейните създатели. Редица негови творби като „Не пей ми се", „Жестокостта ми се сломи", като поемата „Изворът на Белоногата" са включени завинаги в златния фонд на националната ни поезия.

Това е в най-общи черти образът на големия общественик и поет. Нека припомним още, че през годините на Кримската война той участвува в подготовката на народно въстание (под войводството на капитан Дядо Никола), води неустрашима борба не само срещу отделни гръцки владици в България, но и срещу „всемогъщата" фанариотска Цариградска патриаршия — за освобождение от черковно-духовно иго. За тази си народополезна борба той заплаща с безбройни беди, щети, изпитания. Когато пламва вековe жадуваната от народа Руско-турска освободителна война, този иначе „легален" общественик-просветител хвърля всичките си сили за победоносния й край. А после при устройването на освободена България разгърна необикновено плодотворна работа и борба за тържеството на една демократична конституция за прогресивно развитие на нашата родина.

Много естествено писатели и общественици от ръста на П. Р. Славейков спечелват за вечни времена искрената и дълбока любов на поколенията.

Кръстьо ГЕНОВ



Пее вокалната група в село Стефан Караджа

ПЪРВИТЕ СТЪПКИ

От избирането на съветите за култура и изкуство не ни дели много дълъг период от време. Въпреки всичко на много места те търсят свое поле за действие, свое място в културния живот на селищата. И като всяка нова форма на организация и работа те срещат и не една трудност. Преди всичко целта е те да имат свой облик, определен кръг от задачи, към разрешението на които трябва да се стремят. При това те трябва да проявят повече гъвкавост, повече находчивост, за да не дублират дейността на други институти (на първо място читалищата), за да оправдаят своето съществуване. Всички тези въпроси, свързани с бързо извършващите се промени в културната революция на страната, са първостепенната грижа на Съветите.

На много места съветите за култура и изкуство имат не малък актив и с това оправдават своето съществуване не само на книга, не само формално. А това е необходимо повече от всичко за този период. Пък не само за този период, а и за в бъдеще.

Много пъти сме били свидетели на проявена инициативност и находчивост от страна на алфатарци в културния живот на селото. Впрочем това селище все по-остро ще изпитва нужда от ефикасна дейност в областта на културата, поради добрите перспективи за неговото понататъшно развитие. При тази обстановка изграденият седемчленен съвет за култура и изкуство с председател Иван Лазаров, директор на училището, наистина е проявил не лоша дейност.

Най-характерното, най-ценното в работата на Съвета е, че той се е стремил към разрешаването на онези задачи, които имат строго определен обективен характер — разбира се, това е на първо време. А такива проблеми, такива задачи има във всяко село. Необходими са само по-енергични действия за тяхното осъществяване.

На първо място Съветът в Алфатар е пристъпил към осигуряването на компетентен човек, който да ръководи духовата музика, а също така и музикалната школа по акордеон, в която участвуват 33 деца. На диригента Йордан Иванов сега е поверен и смесеният хор, който вече е започнал репетиции. Ако Йордан Иванов прояви повече инициативност, с основание може да се очакват по-добри резултати в музикалния живот на селото.

С намесата на Съвета за култура и изкуство са извършени и някои съвсем навременни промени в читалището. Стоян Енев е избран за платен негов секретар, а неговото място на библиотекар е заето от Йорданка Георгиева. Осигурена е и платена библиотекарка в квартал Попово. Тези промени, а също така и преместването на библиотеката в старата сграда на селсъвета, не са второстепенни и несъмнено те ще допринесат за по-добро книгообслужване на населението.

За бъдещата музейна сбирка в Алфатар вече е определено самостоятелно помещение, но все още на отговорника й Михаил Гавазов предстои много работа за окончателното й оформление.

Въпросите на кинообслужването също са привлекли вниманието на Съвета за култура и изкуство. Лошите прожекции, неизпълнението на плана с право са разтревожили Съвета и досега той е взел някои ефикасни мерки за подобряване на работата в културата на обслужването. Прави се всичко възможно и за доставянето на втора прожекционна машина с по-добри качества.

Всичко това не изчерпва досегашната дейност на Съвета за култура и изкуство. Той има дял и в организирането на конкурсите за написването произведения, свързани с историческото минало на селото, в организирането на рецитали и т. н. При съдействието на общинския партиен комитет несъмнено Съветът ще бъде в състояние да разреши и други въпроси. Но една обективна трудност до голяма степен спъва неговата дейност — липсата на средства. Тази трудност неминуемо ще срещнат и другите съвети за култура и изкуство и своевременно ще трябва да се потърси път за нейното преодоляване.

Съветът за култура и изкуство в Алфатар вече е направил първите си стъпки. И те са обнадеждаващи!

Сава ХРИСТОВ

Вести от окръга

С. НОЖАРЕВО. Голяма беше радостта на кооператорите и работниците от селата Ножарево, Падина и Калугереке, когато научиха, че ще им гостува естрадният състав за турското население при драматичния театър в гр. Кърджали. Преди няколко дни се състоя първият концерт в с. Ножарево. Зрителите изпратиха с бурни аплодисменти изпълненията на естрадните певци Ахмед Юсуфов, Джемил Шабанов, Юлвие Ахмедова, Хасан Родоплу и др. Интересни бяха и изпълнените народни танци.

Ахмет ДЕМИРОВ

ДУЛОВО. Добруджанският народен театър „Йордан Йовков" в Толбухин беше гост на любителите на театъра в град Дулово със спектакъла „Варшавска мелодия". Чрез интимната изповед на две млади сърца е намерен ключът към важни обществено-политически проблеми. Чрез тях заговорва съвестта на поколението, в чиито ръце са днес съдбините на света.

Иван ЗАНЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Пленум НА ОС НА БТС

Кадрите — ахилесова пета

Проведеният на 24 ноември пленум на ОС на БТС с особена острота постави въпроса за подготовката и състоянието на кадрите в окръжната организация — онези сърцати и добре подготвени хора, от дейността на които в крайна сметка зависят и резултатите. А резултатите, както беше посочено и в доклада на председателя на ОС на БТС Огнян Модев, макар и с известни проблясъци, не са особено радващи. По определените от ЦС на БТС нормативи нашият окръг изостава. Изоставя се в масовизирането на туристическото движение. То все още няма онзи размах, онази широта, за да обхваща и привлича все повече и повече хора: средучащите се, работниците, служащите, кооператорите.

Занемаряването на работата с кадрите от страна на Окръжния съвет на БТС е довело в повечето от дружествата да се извършва крайно незадоволителна дейност. Опитът показва, че от особено голямо значение е подборът на хората, които биват изпращани на различни места за обучение: ЦПШ „Малювица", окръжната школа към БТС. Много малък е броят на онези, които, след като получат необходимата квалификация, стават активни деятели в редовете на туристическото движение. Като се има предвид, че до 1970 година трябва да бъдат подготвени около 450 инструктори, съдии, водачи и др., съвсем ясно е, че само при съдействието на Комсомола, профсъюзите тази задача ще бъде изпълнена докрай.

В доклада твърде критично беше оценена работата на дружествата с кадрите, като беше посочено проявено немарливо отношение при тяхната подготовка в много села, а също така и в градските дружества. Но и където те не са добре издирени, не са картотекирани, поради това не се използува техният опит, знанията им.

В изказванията съвсем правилно беше посочено, че пленумът се провежда с известно закъснение, точно в този период, когато в дружествата трябва да се разгръща широка дейност. Това становище беше застъпено в изказването на др. Николай Георгиев, зав. отдел „Пропаганда и агитация" в ОК на БКП. Наред с това той сподели, че за по-нататъшното развитие на туристическото движение в окръга е необходимо неговите проблеми задълбочено да бъдат обсъдени в Бюрото на ОК на БКП и Изпълкома на ОНС. Нужно е сферите и формите на туристическото движение сега, когато се поставя въпросът за интензификацията на производството, да бъдат по-широки, по-всеобхватни. Петър Цонев, председател на дружеството в ДМЗ „Стомана", повдигна въпроса за подготовката на повече кадри по водо-туризъм, което ще открие по-големи възможности за използуването на Дунава. Наред с това в много от изказванията бяха поздигнати и други въпроси, тясно свързани както с дейността на кадрите и подготовката им, така и с развитието на масовия туризъм: преди всичко подобряването на материалната база, създаването на типови проекти за хижи в селата и др.

В своето изказване секретарят на ЦС на БТС Борислав Лазаров изтъкна, че сега пред Съюза възникват все нови и нови задачи, които изискват и по-сетнята организация в него. Той посочи, че много от въпросите на туристическото движение могат и трябва да се решават с другите организации и институти: Комсомола, профсъюзите, училищата и др.

Пленумът разгледа и някои конкретно кадрови въпроси, като за секретар на Окръжния съвет на БТС беше избран другарят Иван Бонев.

Светослав ИВАНОВ

Класиране в „Б" окръжна западна група

	м.	п.	р.	з.	г. р.	т.
1. Айдемир	10	7	1	2	30—10	15
2. Зафирово	10	7	1	2	25—9	15
3. Гарван	10	7	—	3	30—11	14
4. Шуменци	10	6	2	2	21—9	14
5 Старо село	10	5	2	3	25—16	12
6. Варненци	10	5	2	3	16—15	12
7. Малък Пресл.	10	4	1	5	20—17	9
8. Богданци	10	3	1	6	17—18	7
9. ДЗС Н. Черна	10	3	1	6	10—26	7
10. Нова Черна	10	2	—	8	6—29	4
11. Ст. Караджа	10	—	1	9	8—42	1

И в тази група първенството през есенния полусезон протече при голямо напрежение и при изравнени възможности за голяма част от отборите. Водещите Зафирово и Айдемир бяха застигнати накрая от Гарван и Шуменци и с това борбата стана напрегната и интересна. От началото таблицата поведе добрият състав на Зафирово, но след изненадваща загуба в шестия кръг от Старо село той бе изпреварен от Айдемир. В седмия кръг първи бяха футболистите на Шуменци, а от осмия нататък първи застана отборът на Гарван, който едва в края на сезона отстъпи на Айдемир и Зафирово.

Отборът на Айдемир заслужено е на първо място. Младите състезатели са сплотени около Георги Станчев и Атанас Цветков — бивш състезател от „Доростол" — Силистра. Те играят бърз и техничен футбол. Нападателите показаха добра резултатност и отбелязаха 30 гола, което прави по 3 гола на мач. Отборът трябва да обърне по-голямо внимание на физическата си подготовка през зимата. Хубаво е това, че цялото село е живо заинтересовано от представянето на своите момчета.

Силен отбор са направили и зафировци. След една солидна подготовка този отбор играе може би най-сполучливо в групата. Защитата им е солидна и е допуснала най-малко голове — 9, а нападението е бързо, особено двамата крайни нападатели. Но се чувствува липсата на един централен нападател, който да реализира центрираните топки от крилата. Представянето на Шуменци е почти същото, като това на Зафирово. Еднаква е и играта на двата отбора.

Добре се представят футболистите на Гарван. Но старгът и финалът на отбора не бяха на необходимото ниво и в началото те допуснаха три загуби, след което се мобилизираха и побеждаваха в шест срещи независимо къде. Ако запазят същия състав, от тях може да се очаква повече през пролетта.

Отборът на Старо село не е лош отбор. Заслужава да се отбележи играта на неговия капитан Тодор Георгиев, отбелязал най-много голове през сезона — 20. Хубави думи могат да се кажат за футболистите на Варненци, които са едни от най-младите и технични футболисти в групата. За отборите в дъното на таблицата можем да кажем, че имат повече възможности, особено отборът на Стефан Караджа, който разполага с няколко добри единици, но им липсва организованост и разум в играта. Трябва да напомним на всички, че добре използваното време през зимата за подготовка ще се отрази благоприятно на всички, които съумеят да направят това.

Георги РАЙЧЕВ

Кризата се задълбочава

Още преди месец, месец и половина на страниците на нашия вестник сигнализирахме за недоброто състояние, в което се намира футболният отбор на „Доростол". Израз на влошената му игра бяха два последователни равни резултата на свой терен с отборите на „Локомотив" (Г. Оряховица) и „Спартак" (Варна). Междувременно подготовката на състезателите се пое отново от Д. Печеников, последваха две гостувания със загуба и главоломно слизане в дъното на таблицата. И след три седмици пауза бях ме свидетели на първата загуба на „Доростол" като домакин срещу „Септемврийска слава" (Михайловград) — отбор без всякакви претенции, и с тревога установихме, че кризата в отбора се е задълбочила още повече и че нищо вече не може да предотврати зазимуването му на едно от последните места.

А само преди два месеца отборът се беше издигнал на първо място в класирането, играта му беше свежа, будеше оптимизъм. След това последва напускането на голмайстора Методиев (коя бе истинската причина и чия бе вината за това?), до нас достигнаха сигнали за влошаване на атмосферата в отбора, за неявяване на тренировки, за симулации и пр.

Тук трябва да отбележим още един факт. С излизането на Методиев отборът остана без реализатор. В последните три срещи на свой терен „Доростол" установяваше надмощие, създаваше многобройни голови положения, проигравани с учудващо неумение едно след друго, без да съумеят нападателите му да реализират нито един гол. Погледнете резултатите от спечелените в началото пет срещи — 0:0, 0:0, 0:2, 0:1, 0:1.

И с пълно право цялата наша спортна общественост е дълбоко огорчена и разтревожена. Ясно е, че трябва час по-скоро да се вземат кардинални мерки за подобряване на учебно-методичната, спортно-техническата и възпитателна работа със състезателите. Нужно е да се намесят и по-отговорни фактори, тъй както например става във всеки завод, предприятие или учреждение, когато работата не върви. И всеки състезател да се постави на съответното място, защото едва ли някой друг се устройва така бързо и добре в бигово и прочее отношение както един футболист!

Няколко думи за неделната среща. Напълно позната картина. След първата минута, когато михайловградчани се възползуваха от грешка на Янков и откриха резултата, последва 89-минутен непрестанен натиск срещу тяхната врата, но колко стихийно, неорганизирано и погрешно се вършеше всичко. И все пак бяха създадени многобройни голови възможности, пропилени с лекота от Пашов, Младенов Густинов и всички други, озовали се в стрелкова позиция. Връх на всичко беше пропускът на Густинов в последната минута, когато от два метра не можа да реализира. А няколко контраатаки на гостите срещу слабата ни защита можеха да донесат нови огорчения.

Йордан СИМЕОНОВ

О Б Я В А

ПРОДАВАМ КЪЩА гр. ТУТРАКАН — ЦЕНТЪРА, ул. „ДОЧО МИХАЙЛОВ" № 19.

СПРАВКА: РУСЕ, ул. „ЯРЕБИЧНА" № 4, ВЕЛИКО ДАЧЕВ.

О Б Я В А

Окръжна болница — Силистра търси да назначи за флуорографната уредба среден електротехник. Постъпване веднага. Заплата по щата плюс 20 на сто върху основната заплата за вредна среда, плюс командировки за излизане в окръга.

Справки — Личен състав при болницата.

О Б Я В Л Е Н И Е

ДСП „БАЛКАНТРАНС" — Промишлено-производствена база за преработка на морски водорасли уведомява ръководствата на ДСС, ДЗС и ТКЗС, че организира изкупуването на неограничени количества дефектирана царевица (зърно и зърно с кочани), за производствени нужди.

Условията за изкупуването, транспортиране и приемане се дават на адрес Варна, пощенска кутия 31, ДСП „Балкантранс" или по телефон.

ВАРНА, КАЗАШКА МАХАЛА, ДСП „БАЛКАНТРАНС".

Предприятието е на разтоварна гара Тополите.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ДАП Пътнически таксиметров клон гр. Силистра открива в Силистра, Тутракан и Дулово таксиметрови пунктове за обслужване гражданството, предприятията, организациите и ведомствата с леки таксиметрови автомобили.

Ръководители на предприятия, ведомства и организации, граждани и гражданки, ползвайте леките таксиметрови автомобили на пътническия таксиметров клон — Силистра, които ще Ви обслужват бързо и удобно.

За ползване на леки автомобили отнасяйте се до таксиметров пункт № 1 — Силистра, телефон 28-37, таксиметров пункт № 2, тел. 38-18, таксиметров пункт — Тутракан, тел. 147 и таксиметров пункт — Дулово, тел. 121.

ККЗ „ИВАН ДИМИТРОВ" — РУСЕ
ТЪРСИ
следните специалисти:

КОРПУСНИЦИ, СТРУГАРИ, КОРАБНИ ТРЪБАРИ, ЗИДАРИ, ДЪРВОДЕЛЦИ, ЕЛЕКТРОМОНТЬОРИ, МОНТЬОРИ-МОТОРИСТИ, ТЕНЕКЕДЖИИ и ДР.

На работниците се заплаща по сделната система. До пълнително възнаграждение по 170-то разпореждане на МС 1965 година от 10 до 21 % върху тарифна ставка, възнаграждение за тежък и вреден труд от 5 до 12.50 лв. на месец, по 3 за всеки 5 години непрекъснат трудов стаж.

ПРИЕМАТ СЕ НАЧИНАЕЩИ РАБОТНИЦИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ ОБУЧАВАНИ В КУРСОВЕ ЗА СТРУГАРИ, ФРЕЗИСТИ, БОРВЕРГИСТИ, ДЪРВОДЕЛЦИ И ТЕНЕКЕДЖИИ.

Срок на обучението 3 месеца. През периода на обучението ще получават възнаграждение по 60 лв. месечно, а след преминаване в разред — заплащането по сделната система.

Кандидатите за курсовете да са отбили военната си служба и завършили средно образование.

Справки: ЛИЧЕН СЪСТАВ.

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ" — ВАРНА

О Б Я В А

Корабостроителен завод „Г. Димитров" гр. Варна приема младежи, отбили редовната си военна служба:

1. ЗА ОБУЧЕНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТИТЕ:
— стругари
— корабни тръбари
— корпусници-корабостроители
— електрозаварчици

Срокът за обучение е средно 6 месеца, през което време се заплаща 70 лева.

Курсът започва от 1. XII. 1967 г. Постъпване веднага.

2. С ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ:
— стругари, фрезисти, шепечгисти
— дърводелци
— строителни работници: арматуристи, бетонджии, кофражисти
— електромонтьори
— ковачи
— корпусници-корабостроители
— корабни тръбари, електрозаварчици

Приемат се и младежи от всички специалности, работили в завода преди постъпването им в БНА.

На основание 170 Разпореждане на Министерския съвет от 1965 година, на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основна месечна заплата до 20 %.

Заводът има младежко общежитие.

СПРАВКА — Личен състав, тел. 32-18

От Заводоуправлението

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 140 (1304) | Четвъртък, 30 ноември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РЕНТАБИЛНОСТТА НА ИКОНОМИКАТА — ГЛАВНА ПОВЕЛЯ

РЕЗУЛТАТИ, С КОИТО ВСЕКИ МОЖЕ ДА СЕ ГОРДЕЕ

Направи ми впечатление деловитостта на хората от управлението. В икономическите отдели непрекъснато тракаха сметачните машини. Само „Елката", притулена в единия ъгъл, безшумно и бързо редеше цифрите на светещото прозорче. Директорът Тефик Кеязимов беше зает с някакви сметки. „С новата година идват нови грижи" — подхвърли ми той, когато го попитах не преча ли на работата му. — „Правя сметка на броя на работниците, с които бихме изпълнили плана за приходите и бихме увеличили производителността на труда през следващата година. Нали 44-то постановление ни задължава да повишаваме рентабилността. Всичко вече трябва да бъде предварително добре пресметнато".

За пресметливостта в „Транспред" знаех предварително, но сега се убедих, че дейността на икономистите тук е на почит.

Предварителните данни показват, че планът за годината ще бъде изпълнен на 10 декември или с 20 дни предсрочно. Предприятието ще реализира надпланови приходи благодарение на добрата организация на труда и производствената дейност. Този факт обаче не говори много за икономическото състояние. Има предприятия, които изпълняват плановете си за обема, но същевременно оскъпяват продукцията и не изпълняват плана за печалбата. Затова насочих разговора към качествените показатели. Изненадата ми беше голяма, когато без всякакво бавене ми бяха предоставени обобщени данни за редица години. Икономистите и този път направиха добра характеристика за себе си.

Главната цел на предприятието от 1965 година насам е била да се увеличава обемът на извършената работа, но едновременно с това да се увеличават производителността на труда и рентабилността. Всяко мероприятие е било предварително преценявано, с оглед изпълнението на тази задача и затова доколко е постигнат успех говорят цифрите. През 1965 година нормата на рентабилност е била 11,95. През 1966 година достига 23,85, а през настоящата година 25,33 на сто. Средната изработка на човек от средносписъчния състав е достигнала през 1967 година 2 243 лева, срещу 2 080 лева през миналата година.

Това са цифри, които всеки икономист, всеки ръководител би показал с гордост. С право с тях се гордеят хората от „Транспред". Колко труд, колко усилия са били необходими от всички — от директора до последния производственик. Спомнят си сега за трудностите по механизацията на производствените операции през 1966 година. Новата техника пристига наведнъж, а липсва опит, липсват кадри, липсва и съответна организация. Новата система идва на помощ на ръководството. Целият колектив се чувствува заинтересован от рентабилността на предприятието и затова бързо преодолява трудностите. Механизаторите създават добра организация на труда, с вещина се справят със сложната техника и започват редовно да преизпълняват плана.

През 1966 година работниците са разпределили допълнително 62 000 лева, а производственият комитет съдействувал предложенията на хората за подобряване на работата да се приложат в практиката.

Икономистите предлагали да се премине към известна специализация на производствените звена, като доказали, че тя ще доведе до увеличаване на производителността на труда. Сега агенциите в гр. Силистра са специализирани. Едната е механизирана, втората работи на постоянни обекти в предприятията, а третата извършва услуги на гражданите. Създадена е и служба за автоспедиция към ДАП, която улеснява предприятията по изпращането и получаването на товарите.

Много са мероприятията, които са донесли добрия икономически резултат на „Транспред". В основата им обаче стоят пресметливостта и бистрата икономическа мисъл.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Повишена производителност — добри успехи

Колективът на ТПК „Добруджанка" през текущата година положи не малко усилия за подобряване на своята работа. Закупени и пуснати в действие бяха нови шевни машини, активизира се работата в отдела за детска конфекция, в печатницата, в пресовия отдел и т. н. Във всички отдели на кооперацията се поведе активна борба за икономично разходване на материалите, за подобряване качеството на продукцията и своевременно реализиране на готовата продукция. И резултатите от добрата работа не закъсняха. Годишният план за печалбите бе преизпълнен само за десет месеца със 7 800 лева. Производствената програма за втората година от петата петилетка към 21 ноември е изпълнена и до края на годината ще бъде произведена допълнителна продукция за 160 000 лева.

Голям дял за предсрочното изпълнение на плана имат труженицте от пресовия отдел. Те за десет месеца изпълниха годишната си задача 168 на сто. Не остават от тях печатарите и работниците от отдела за детска конфекция.

Съзнателно се трудят и работниците от другите отдели на кооперацията, където разумното използуване на материалите, пълната натовареност на механизмите и използуването на всяка работна минута дават положителни резултати. И макар предприятието да работи по старата система, не прибягва до банкови заеми, а води своята стопанска дейност със собствени средства.

За положителната дейност на кооперацията много помагат основните фактори — повишаването на производителността на труда и снижението на себестойността на продукцията. За изминалите три тримесечия ръководството на кооперацията отчете, че общо за деветмесечието себестойността при план 90 лв. на сто лева стокова продукция е постигнато 89,56 лева или средно надпланово снижение от 44 стотинки.

Благодарение на правилната дейност на ръководството на кооперацията и усърдния труд на всички работници от отделите, крайният икономически резултат — рентабилността на предприятието е повишен. За деветмесечието при планирана рентабилност 11,87, е постигната такава 12,05.

Това не е предел, на който труженицте от този колектив ще се спрат. В своята ежедневна работа те се стремят към подобрение на качеството, увеличаване на продукцията и рационално използуване на материалите. Това допринася най-много за подобрение на крайния резултат — повишаване рентабилността на кооперацията.

М. ГЕОРГИЕВ

Проблеми на малкото радио

На 27 ноември в салона на ОНС се проведе съвещание, организирано от Окръжния съвет за култура и изкуство, за отчитане на резултатите от участието на радиовъзлите и радиоуредбите в окръга в националния преглед, посветен на 50-годишния юбилей на Октомврийската революция. В работата на съвещанието взеха участие председателите на общинските съвети за култура и изкуство и програмните ръководители.

Докладът на окръжната програмна комисия прочете Никола Николов. Той отчете, че участието на радиовъзлите и радиоуредбите в конкурса е съдействувало за подобряване на цялостната им работа, по-осезателен е станал по този начин и техният принос в разгръщане на творческите инициативи на работническите колективи в изпълнение решенията на Деветия конгрес.

Компетентно в доклада беше направена преценка на онова, което е извършила всяка програмна комисия, всеки програмен ръководител за участие в прегледа-конкурс. Въпреки незадоволителните резултати в някои селища и заводи, радостно е, че радиопропагандата в окръга има своите неоспорими постижения. Те са констатирани преди всичко в силистренския радиовъзел, посветил изцяло програмата си на съревнованието, разгоряло се в чест на славния юбилей. С интересни рубрики и предавания е участвувал и радиовъзелът в Тутракан. Хубаво е, че и много радиовъзли в селата (Сокол, Зафирово, Средище и др.) са мобилизирали силите си и са разработили теми, определени за участие в конкурса. Успехи са постигнали и някои заводски радиоуредби: в ДИП „Липа", промкомбинат „Текстил", промкомбинат „Елек-трометал".

В доклада на анализ бяха подложени и някои пропуски, допускани в дейността на известен брой радиовъзли и радиоуредби. На много места дейността на програмните комисии е сравнително хийна. За нехайно отношение към местната радиопропаганда от страна на съветите за култура и изкуство и общинските народни съвети говори фактът, че в Окорш и Бабук от дълго време не се организират местни предавания. В доклада с основание беше подчертано, че подкрепата на тези институти трябва да бъде по-всестранна, по-компетентна. От своя страна програмните ръководители също трябва да проявяват по-големи изисквания за разнообразяване и обогатяване на предаванията във всяко отношение.

Като слабост беше отчетено и лошото състояние на предаванията на турски език в селищата, където има турско население. На много места (Цар Самуил, Тутракан, Иширково и др.) такива изобщо не се организират.

В изказванията с основание бяха повдигнати някои въпроси около подобряването на материалната база, която навсякъде е в недобро състояние. Наред с това сега не по-малко актуален е и проблемът за качественото подобряване на предаванията.

На съвещанието беше съобщено класирането на участвуващите в прегледа радиоуредби и радиовъзли. Награждават се програмни комисии, програмни ръководители, доброволни сътрудници.

В продължение на два дни в Силистра се проведе и семинар за подобряване квалификацията на програмните ръководители.

Сава ХРИСТОВ

РАБОТАТА НЕ СПИРА

Сега, когато работата в полето е завършила, тълчката на трудолюбивите кооператори се е пренесла в стопанските дворове. Оживено е и в бригадата в с. Калугерене. Звената започнаха манипулацията на добре изсушените и съхранени 47 000 тютюневи низи.

Сега кооператорите са в постоянна надпревара. Всеки се стреми да извърши колкото се може повече и по-качествена работа. Средно на ден всеки отделен кооператор елпезира по 25 низи, а общо звената по 1 500—2 000 низи. Досега в бригадата са подготвени над 22 000 низи. Най-добре се справят с манипулацията на тютюневите листа кооператорките Атезе Таасинова, Фатме Таасинова и Рубие Ферадова. В скоро време ще завърши елпезирането и на страната ще бъде предаден всичкият набран тютюн.

Минчо ДОЧЕВ

Неотложна задача пред комитетите за българо-съветска дружба

Широко поле за работа имаше тази година пред комитетите за българо-съветска дружба в окръга и цялата страна. Това произтича от факта, че цялата дейност се разгръщаше под знака на едно голямо събитие — юбилейната 50-годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. Едва ли друг път така спонтанно и с такава сила нашият народ е изразявал безпределната си любов и признателност към своя доблестен освободител. Жизнеността на българо-съветската дружба, правилната позиция на нашата славна БКП по въпросите на международното комунистическо и работническо движение се проявиха по недвусмислен начин и правят чест на българския народ.

За да се отчете своевременно тази разнообразна дейност и се начертаят пътищата за бъдещата работа, бюрото на Окръжния комитет за българо-съветска дружба реши да се проведат до 10 декември тази година пленуми на комитетите за българо-съветска дружба от окръга. Дневният ред на пленумите трябва да включва отчетен доклад за дейността на комитета през 1967 година, приемане на мероприятия за 1968 година и кадрови въпроси.

Какво в общи линии трябва да съдържат отчетните доклади на пленумите? Преди всичко в тях е необходимо да се види какви основни задачи са стояли пред окръжния, общинско-градските и общинско-селските комитети за българо-съветска дружба, пред цялата общественост и как са изпълнявани тези задачи. Разбира се, дейността беше подчинена главно на 50-годишния юбилей на Великия октомври и фактически голяма част от докладите ще бъде посветена на работата ни в това отношение. А тя не беше малка. Организираха се дни на съветската култура, на 50-годишнината бе посветено всенародното надпяване, в осъществяването на което самодейните колективи от окръга вложиха целия си ентусиазъм и всичките си творчески способности. Надпяването спомогна много за активизиране на художествената самодейност въобще и това сега трябва да се използува в масово-политическата работа през зимния сезон. Най-разнообразни инициативи се състояха по селата и градовете на окръга — Месец на българо-съветската дружба, вечери, срещи с активни борци против фашизма и капитализма и т. н. Всичко това следва да намери своето отражение в отчетните доклади на пленумите.

Не бива да се изпуска и работата на курсовете по руски език. Необходимо е да се посочи колко курса има в дадения район, как се водят учебните занятия, ръководството и контрола от страна на комитета за БСД, съдействието на масовите организации.

Много важно е не само да се отчетат постигнатите успехи, а и да се анализира работата задълбочено, да се изтъкнат допуснатите пропуски, като се приемат мероприятия за още по-разгърната дейност през следваща година. Що се отнася до кадровите въпроси, не бива да се избира нов комитет, а да се подменят само някои негови членове с по-подходящи хора. Окръжният комитет на българо-съветска дружба очаква, че ще получи за сведение отчетните доклади на пленумите.

Сесия на Окръжния народен съвет

ЖИВОТРЕПТЯЩИ ЗАДАЧИ

Вчера в Силистра се състоя деветата редовна сесия на Окръжния народен съвет.

Заместник-председателят на ОНС др. Иван Петров изнесе доклад за състоянието и развитието на транспорта и съобщенията в Силистренски окръг.

В доклада и изказванията на съветниците пролича общата радост от успехите и голямата загриженост за по-нататъшното подобряване на състоянието на транспорта и съобщенията в нашия окръг. (Подробна информация за работата на сесията ще поместим в следващия брой на вестника).

В Ситово е открит комсомолски университет

На 27 ноември т. г. в село Ситово бе открит първият в окръга комсомолски университет за повишаване на политическите знания на младежта. Обучението в университета ще трае пет години. Всеки участник след завършването му ще получи диплом. Университетът има три факултета — по история на БКП, по политическа икономия и по научен комунизъм. Лектор на университета е агрономът Димитър Кулев. За декани са назначени Иван Златев, Асен Рашков и Стоян Стоянов. Занманията във всеки факултет ще се водят веднъж седмично и ще траят два часа.

Университетът бе открит от първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Той говори за значението на марксистко-ленинската подготовка на младежите, за тяхното израстване като идейно-убедени строители на социализма. Поздрави ситовските комсомолци за хубавата инициатива и им пожела успешна работа.

Комсомолците влязоха в определените лекционни зали. Започна първото занятие на университета.

Красимира ОРЛОЕВА



Една от задачите за правилното решаване на зърнения проблем е подхранването на есенниците. В нейното изпълнение не изостават и кооператорите от с. Суходол.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Февзи Сюлейманов от 1 бригада подхранва пшеница с амониева селитра.

СЛАБОСТИТЕ НЕ СА ПРЕОДОЛЕНИ

Краveфермата на с. Брадвари през миналата година беше на първо място по изпълнение на всички производствени задачи в Иширковското ТКЗС. Високият дух и големият ентусиазъм на животновъдите караше стопанското и партийно ръководство да считат, че за в бъдеще колективът ще има достатъчно сили и натрупан опит, за да извоюва нови успехи. Затова през 1967 година му бяха поставени нови, още по-големи задачи. А какви са те? От 224 крави да се надоят 597 тона мляко, да се получат 224 телета и над 85 тона прираст.

Но още в началото на годината започнаха трудностите. Планът за млякото през януари бе изпълнен с много големи усилия. Съвсем не беше радостно изпълнението на плана за приплодите. Оказа се, че във фермата съществува висока яловост. Освен това телетата страдаха от стомашни разстройства. Появи се смъртност и прирастът беше лош. Пък и фуражът не достигаше.

Всичко това застраши изпълнението на годишния план. Разбира се, тези пречки бяха забелязани от ръководството на кооператива и от специалистите. Взеха се мерки за предотвратяването им. Старият осеменител Шевки Ахмедов, който имаше дял за високата яловост, бе сменен с Ватка Касабова — ветеринарен фелдшер. Борбата със стомашните разстройства по телетата се пое от Окръжната ветеринарна лечебница. Въпреки усилията обаче, тази слабост не беше преодоляна. През пролетта от умряха 11 телета. Яловостта продължи да съществува. Недостигът на груб фураж през месеците март и април се отрази лошо върху млеконадоя и започна да тегли фермата назад. А в месеците, в които изобилствуваше зелена маса, млякото не се увеличи, а напротив намаля от 1 600 л на 1 000 л на ден. Причина за това бе все още не преодоляната яловост. Заплануваните крави не се отелваха и не се дояха. Така например през м. август при план да се отелят 16 крави се отелиха само 12. През октомври вместо 40 крави се отелиха едва два десет. През ноември се очаква да се отелят 50 крави. До 20 ноември обаче се бяха отелили само двадесет. До края на годината остават 40 дни. За да се изпълни годишният план за приплодите, трябва да се получат още 60 телета. А това е невъзможно.

Във фермата има такива крави като кравата „Сабрия" №490, която се отелила за последен път на 12. IX. 1966 година. От тази дата е осеменена 10 пъти и пак е ялова. При това от нея е планирано да се получи 2 650 л мляко. А колко много други крави са като нея!

С цел да се подобри работата от 1 юни осеменяването започна да се извършва от подвижния осеменител, който идва от Силистра всеки ден. Резултатите от това нововъведение са добри. Но някои крави имат нужда от лечение и за съжаление не са взети мерки в това отношение от ветеринарните специалисти.

В последните години доста е направено за подобряване породния състав на животните. Всяка година стадото се попълва с крави с по-голяма продуктивност. Това обаче задължава стопанското ръководство да осигурява достатъчно по количество и качество фуражи. Високопродуктивните крави са капризни в това отношение. Нуждаят се от по-пълноценни храни и по-добри грижи. Фуражите обаче не стигат и животните не могат да проявят своите продуктивни качества. Концентрираният фураж е осигурен само 56 на сто. Недостатъчни са силажът и сеното. В неограничено количество е само сламата. Сега дневната дажба на една крава се състои от 20 кг силаж, 1,5 кг люцерново сено, 4 кг слама, 3 кг царевичак, 1 кг меласа, 4 кг какалашки и 250 г концентриран фураж на надоен литър мляко. Грубите фуражи като царевичак и слама, сега се преработват с меласа. По липса на подходяща ярмомелка какалашки не се дават. Крайно време е кооперативното ръководство да закупи подходяща ярмомелка за тази ферма, където се извършва и угояването на телетата за клото стопанство. Недостигът на сочен фураж кооперативното ръководство ще компенсира с добавянето на 1 000 тона мокри и 180 т сухи рязанки и с около 100 тона меласа.

Върху изпълнението на плана за млеконадоя оказва влияние и един друг важен фактор. От месец май във фермата е въведено машинно доене на 100 крави. Това облекчи труда на гледачите и намали до известна степен трудовите разходи. Зенещастие обаче електрическата енергия често прекъсва. Това се отразява зле върху продуктивността на кравите. Обикновено енергията прекъсва вечерно време към 18 часа, когато се извършва доенето. Налага се да се прилага ръчно доене. От това редуване на машинна и ръчна работа се стига до намаляване на млякото. На ден се губят по 70-80 л.

Всички тези пречки станаха сериозна причина фермата от челно място да мине на последно и да не изпълни плана си със 155 тона мляко.

За да се излезе от това положение, е нужно да се решат много въпроси и на първо място фуражната база. Кооперативното ръководство да увеличи площите на фуражните култури. Да организира системна и целенасочена работа за преодоляване на яловостта. Ветеринарните специалисти да продължат борбата със стомашните разстройства по телетата до пълното им ликвидиране. Трябва да се вземат мерки за оправяне положението с електрическия ток, за да не се налага редуване на машинно и ръчно доене.

При преодоляването на тези слабости съществува възможност малкият колектив да завоюва отново челно място в стопанството.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Четиринадесет години битов оркестър в Гарван

Тази година битовият оркестър в с. Гарван навършва четиринадесет години от създаването си. Първите участници в оркестъра с радост си спомнят за оная тиха декемврийска вечер на 1953 година, когато в малката стаичка на старата читалищна сграда учителят Илия Тодоров им заговори за създаването на битов оркестър, който да представи селото на предстоящите прегледи на художествената самодейност.

По това време в селото имало много изпълнители на народни инструменти, но трябвало да се подберат най-подготвените. На следващата вечер в същата стаичка се провежда малък конкурс, след което избраните десетина най-добри изпълнители определили репертоара на оркестъра.

Започва първата репетиция, която продължава до късно през нощта. Оркестърът се състои от четири гъдулки, три кавала, гайда акордеон и хармоника. Ръководител на оркестъра е Петър Кодинов — най-добрият акордеонист в селото.

Започва усилен творчески труд. Репетициите се провеждат през вечер. На тях присъствуват като слушатели и другите изпълнители, останали извън оркестъра. Идват и любителите на народна музика — възрастни и млади, които понякога дават добри съвети на ръководителя на оркестъра.

След двумесечна упорита работа оркестърът изнася първия си концерт пред кооператорите. Успехът подтиква към още по-настойчива работа за постигане на по-добро оркестрово изпълнение. Съвместно с другите художествени колективи от селото оркестърът провежда турне из околните села. Навсякъде той оставя следи в душите на слушателите. Заслужените аплодисменти запалват искра в сърцата на инструменталистите, която постепенно се разгаря в буен огън. На околийския преглед на художествената самодейност оркестърът се представи добре. Така мина първата година, донесла много радост и вяра в силите на оркестрантите.

Годините неусетно се редят една след друга. Всеки оркестрант се стреми да обучи още по един музикант. През 1960 година оркестърът се разширява. В него участвуват 17 човека.

През последните години с помощта на специалисти при отдел „Култура и изкуство" при ОНС се постига по-добра разработка на отделните мелодии, обогатява се репертоарът на оркестъра. Постепенно в него изразяват добри изпълнители като Добри Димчев, Петър Костадинов. А гъдуларят Недко Петров се завърна от фестивала в Копривщица с грамота и медал. Оркестърът е отличен два пъти на окръжните прегледи на художествената самодейност. Повиши се изпълнителското майсторство на оркестрантите. Създадоха се добри условия за водене на репетициите. През тази година оркестърът в с. Гарван ще обогати своя репертоар.

Да пожелаем по-нататъшни успехи на тези дваесет ентусиасти!

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Нови средства и методи на обучение

„Главният проблем на нашето училище — се казва в решенията на IX конгрес на БКП — си остава въпросът за подобряване качеството на обучението и възпитанието. Въпросът за усъвършенстването на учебното съдържание, като се държи сметка за най-новите постижения на науката и за възрастовите възможности на учащите се. Да се усъвършенстват формите и методите на обучение и възпитание, като се използват широко съвременните научно-технически средства..."

Учените (педагози, методици, дидактици, психолози, медици, кибернетици и др.) от много страни търсят начини, форми за усъвършенстване на „класическите" методи на обучение, да „вкарат" най-новите технически постижения и в обучението, за да сменят „ръчния труд" на учителя, да свържат педагогиката с кибернетиката.

В последните години в методическата литература широко се обсъждат въпросите на приложение на аудио-визуалните учебни средства, програмираното обучение, хипнопедията и сугестопедията. Редица учебни заведения в СССР, Англия, САЩ, Франция, Германия, Чехословакия, България и др. провеждат голяма работа по създаване на различни методи, средства и машини, предназначени за интензификацията на обучението на учащите се.

Така в различни страни на света се прилагат в последно време учебни средства, които представляват комбиниране на плочи или магнитофонна лента, от една страна, и картинна лента, диафилм или диасерия, от друга. Съществените белези на това учебно средство са преди всичко тези, че неговата зрителна компонента има сериен характер и чрез това то е пригодено да изобразява различни ситуации, смяна на ситуации, протичане на действия и т. н.; зрителната и слухова компоненти са в състояние да дадат специфични и разностранни импулси и да извикат съответните реакции; двата компонента могат да се включат синхронно; това учебно средство притежава относително високи потенциални възможности за ръководене. Предимствата на повечето от аудио-визуални средства по отношение на чисто слуховите или чисто зрителните средства са очевидни. Този учебен агрегат обединява и засилва възможностите, които притежава за себе си всеки от неговите компоненти. Ето защо, съвсем логично е, че това средство си проби път в ГДР при обучението на чужд език. За първи път аудио-визуалните средства се прилагат във Франция през 1964 година и дават поразителни резултати. Приложени в института за изучаване на езици в Париж, те са в състояние да „накарат" обучаващия се за 4 месеца да проговори на съответния език.

Първите опити за осъществяване на програмирано обучение показват възможност за по стигане на пълен успех от всички ученици при по-голяма свобода в развитието на творческите сили на учениците, гъвкава приспособеност на учебния процес към особеностите на всеки ученик и динамичност в преустройството на методиката на обучението.

Обучаващата машина от типа „Репетитор" има микрофилмов проектор с екран и магнетофон, който представлява възел за предаване информация на учениците и започва да работи след натискане на пусково копче. След като узнои определена част (квант, порция) научна информация, ученикът с помощта на друго устройство за приемане на отговори натиска определено копче и съобщава на машината своите отговори на предявените му въпроси, които позволяват да се съди за степента на разбиране и усвояване на учебния материал. Резултатите от работата на машината с помощта на специален блок за оценка на отговорите на учениците се съобщават на обучаващите се и на преподавателя.

Освен машината от типа „Репетитор", в много учебни заведения в СССР, САЩ, Англия, Чехословакия е въведена и машината от типа „Екзаменатор", която се използува за проверка качеството на знанията на учениците и поставяне на оценка, която се съобщава със светлинен сигнал, или с вписване на оценката в бележника на учащия се (ученик, студент).

Използуват се и по-прости обучаващи машини от типа КИСИ—32, въведени нашироко в учебните заведения в СССР (в България има 3 такива обучаващи средства към СУ „Климент Охридски") за проверка усвояването на лексически и граматически материал, за създаване навици за употреба на синтактични модели, за активен самоконтрол по отделни теми от учебника, за индивидуална работа и пр. Подобна е машината „Ласточка".

Оригинална конструкция има машината „Зачот — 3". Тя предлага няколко отговора на всеки въпрос. Ученикът или студентът трябва да избере правилния. Отговорът се дава на машината — набира се като на пишеща машина — и устройството му дава оценка.

Друг модел е обучаващата машина „Том". Тя е универсален „преподавател", който не само „чете" лекции по различни предмети, но същевременно показва учебни филми на телевизионен екран. Този механически лектор има и „асистенти" — контролно-тренировачни устройства „КТУ", с помощта на които студентите или учениците проверяват знанията си преди изпит.

Интересен универсален уред е конструиран в Рижския политехнически институт. Важно негово предимство е съчетаването на два режима на работа. Единият е предназначен за самопроверка на знанията на студентите, а другият — за приемане на изпити. В този институт е уредена аудитория за автоматично изпитване.

Наред с кибернетиката широко в обучението навлиза и телевизията и поливизията. През 1964 година един френски конструктор въвежда така наречената поливизия. При този метод един голям екран се монтира на тавана на училищната стая и изпраща образи върху подвижни огледала, монтирани на ученически чинове. Нагласявайки огледалото, ученикът може да получи много чисто изображение на преподаването по телевизията материал.

Още преди тридесет години учени от Съветския съюз, САЩ, Япония, Англия и някои други страни обърнаха по-сериозно внимание на едно необикновено психическо явление, наречено „свръхпамет" или „хипермнезия". Някои хора — наистина много малобройни — притежават способността да запомнят огромен по обем материал бързо и без всякакво видимо усилие. Тези странни и редки индивиди насочиха учените към мисълта, че човешкият мозък има много по-големи възможности за запаметяване, отколкото се смяташе доскоро. Но как би могла тази „свръхпамет" да се превърне от привилегия на единици в качество на всеки от нас? Започват експерименти. Установява се, че понякога в състояние на хипноза се получава свръхзапаметяване. Но... хипнозата не е нещо безобидно — тя крие в себе си доста опасности за човека и по закон може да бъде използувана само за медицински цели. Затова опитите в тази насока в повечето страни бяха изоставени.

Преди няколко години българският психиатър доктор Георги Лозанов си постави за цел да установи дали не може да се осъществи свръхзапаметяване без хипноза, или със в обикновено будно състояние. Той предположи, че основният елемент в предишната методика е внушението, което е едно от най-често срещащите се и обикновени психически явления и може лесно да бъде постигнато и в будно състояние. Предположенията бяха потвърдени от експеримент през 1965 г. с група ученици със сеанс за запаметяване на 50 думи. Свръхзапаметяването при тях е станало благодарение на това, че те са били в отпуснато „разсеяно" състояние и им е било внушено, че лесно ще запомнят материала.

След този опит доктор Лозанов със съдействие на професор Е. Шаранков и с помощта на специалисти-преподаватели по чужди езици създаде първите експериментални курсове, които работят по новата методика — сугестопедията (от латинската дума „сугестус" — „внушение").

Едно от най-ценните качества на новия метод е отсъствието на умора при възприемането на материала. Всички участници в експерименталните курсове единодушно заявяват, че след сеанса се чувствуват ободрени и отпочинали. Проведен е даже сеанс за запомняне на 1 000 думи. Той продължил около 8 часа. Над 90 на сто от думите били запаметени от всички участници. След двумесечно обучение всеки участник е разполагал с не съвсем беден речник от около 4 000 думи и изрази и умение да си служи с тях. Засега сугестопедичното обучение все още се намира в стадий на експериментиране.

Към Министерството на народната просвета вече е създаден научно-изследователски център по сугестология. В него се провеждат експерименталните курсове, подготвят се преподаватели, разработват се нови учебни програми, изучава се механизмът на свръхзапаметяването. И може би не е далеч времето, когато сугестопедията ще излезе извън стените на този център и ще навлезе в редовната учебна практика.

Частично в една или друга степен съвременните методи и технически средства са застъпени и у нас (София, Варна, В. Търново — ВПИ „Братя Кирил и Методий", Пловдив, Видин, Силистра и др.) Уверени сме, че цялостното приложение на интензивните методи и учебни средства ще допринесе до чувствително подобряване на резултатите от обучението на учащите се.

Марин ЛЮЛЮШЕВ

С внимание и топлота

Неотдавна ми бе предписано комплексно лечение с медикаменти и физиотерапия. Когато влязох в кабинета на завеждащ отделението по физиотерапия при Окръжна болница — Силистра, приветливо ме посрещна висок мъж на средна възраст — това беше д-р Лазаров. Той ми предписа назначението и аз спрях пред вратата на „Физиотерапията". Учуди ме това, че в коридора на двете празни пейки нямаше чакащи болни. След малко сестра Минчева ме въведе в кабинета за светлинно лечение и ме попита в кой час ще ми бъде най-удобно да ме включи в графика. Благодарение на този график, квалифицираните здравни работници успяват да приемат всички болни.

Идеалната чистота и уютност в отделението е дело на санитарката Мария Вълчева. А усмивките на сестрите Арсова, Македонова и Минчева стоплят сърцата на болните.

Малкият колектив лекари разполага с най-модерна апаратура за комплексно лечение. Тук се провеждат електро-лечения, светлинно лечение, парафинно лечение. Използува се лечебната физкултура. В най-скоро време ще се открие и кално лечение.

Благодарение на комплексното лечение с медикаменти и физиотерапия, настъпва бързото оздравяване на болните. Освен прилагането на най-новите постижения на медицинската техника, за оздравяването на болните допринасят и вниманието и топлотата, с които се отнасят към тях здравните работници в това отделение.

Петранка ДОДОВА

Обсъждане на списание „Библиотека на жената"

Преди няколко дни по инициатива на Окръжната женкомисия в град Силистра с отговорник др. Мария Михнева бе проведено обсъждане на списание „Библиотека на жената". На обсъждането присъствува др. Богдана СПАСОВА — отговорен редактор на списанието.

Бяха направени ценни изказвания за идейно-художествения облик на списанието. Всички одобриха поместването на очерци за живите герои на нашата родина, какъвто е очеркът за живота и дейността на др. Цола ДРАГОЙЧЕВА.

Към др. Спасова бяха отправени полезни препоръки относно формата на списанието, илюстрациите и пр. Читателките на списанието от гр. Силистра желаят във всеки брой да бъде приложен и по един пейзаж от нашата слънчева родина.

Ангелина АНАЧКОВА,
народен съдия в Силистра

Задружни усилия — добри резултати

Да усвояват програмния материал, да растат здрави и жизнерадостни, да бъдат умни и съзнателни граждани на социалистическото ни общество — ето тези грижи именно събират през една учебна година много пъти учители и родители на срещи.

На състоялата се неотдавна родително-учителска среща в Дулово беседа за възпитанието и обучението на учащите се изнесе другарката Златка Кунева. В беседата бяха посочени типични случаи на правилни и неправилни методи в учебно-възпитателната работа сред подрастващите. За работата на родителския комитет през учебната 1966/1967 година информация изнесе Елена Димитрова, председател на досегашния родителски комитет.

Присъствуващите на срещата родители и общественици се изказаха за непристойните прояви на някои ученици и призоваха за по-добро съдействие от страна на обществеността. Само така работата в училище при преодоляването на някои прояви може да има очаквания резултат. Стоян Вълков обстойно говори за слабия родителски контрол на децата, които идват да учат в града от съседните села.

На срещата беше избран нов родителски комитет от 7 души. Към него на разширено заседание бяха избрани 6 комисии: по задължителното обучение, по учебно-възпитателната работа, по педагогическата просвета, по културно-масовата работа и др.

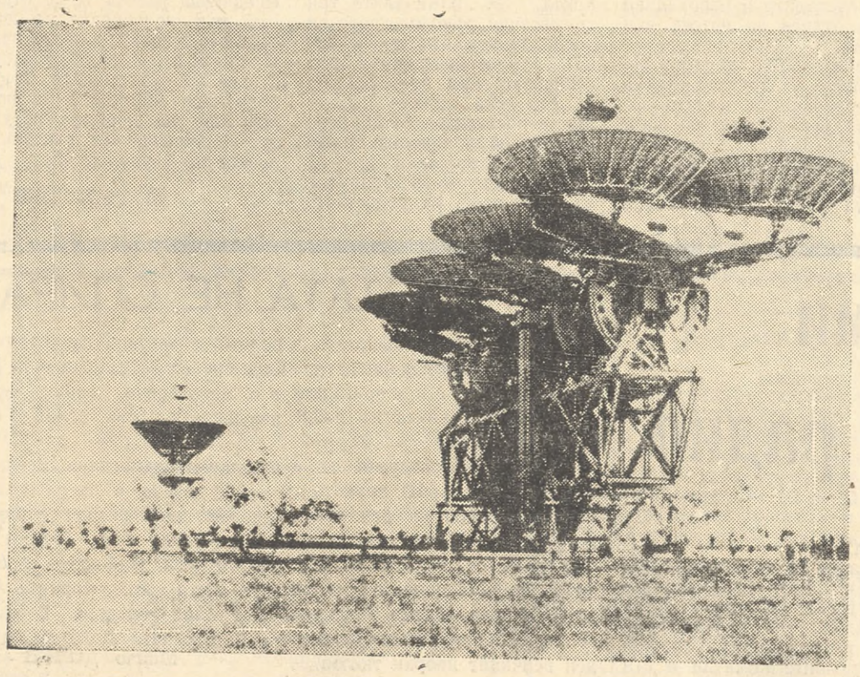
Приет беше план за работата на новия родителски комитет. С основание се очаква той да доведе до още по-добри резултати в учебно-възпитателната работа в Дулово.

Янко ПАНАЙОТОВ

Неуморим закупчик

През тази година планът за изкупуване яйца на закупчика Богдан Тодоров от с. Господиново е 115 000 броя. Тази цифра се видя малка на трудолюбивия търговец. От ранна сутрин до късна вечер той посещава домовете на кооператорите, разнася бонбони, цигари, кибрит и други стоки, а насреща им получава стотици броя яйца. Затова още в края на месец септември изпълни годишния си план. През месец октомври закупи още 5 000 броя яйца, които предаде в складовете на ОКС. Сега времето за изкупуване на яйца не е благоприятно, но Богдан обещава да закупи още 2 000 броя. От дейността му са доволни и ръководството на потребителната кооперация „Бъдеще" в с. Средище, и кооператорите от с. Господиново.

Христо ВАСИЛЕВ



СССР. Център за далечна космическа връзка. На преден план голямата антена, приемаща радиосигнали от борда на автоматичната станция „Венера — 4".

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

69

— Това е забавно.

Те се спряха, чувайки отзад пращенето на клонки. От гъсталака излезе Коля.

Берг попита:

— Гледахте дали не съм довел след себе си опашка ли?

— Не — отговори Коля.

— Не трябва да се лъже агентът — каза Берг, въздъхвайки. — В замислената от вас игра можете да готвите всякаква роля за него, но само никога не го лъжете. Надявам се, че не вербувате глупави агенти, а умният веднага ще забележи.

— Нужен ли ви е заек за алиби? — попита Вихър.

— Това е безразлично. Заекът е доста относително алиби, защото е мъртъв, а ако дори беше жив, все едно ще премълчи.

— Ясно — каза Вихър и бръкна за цигари, — значи, можем, както се казва, да хванем бика за рогата.

— Само че хайде отначало да уговорим условията за бика — каза Берг и Коля забеляза как побледня лицето му и как се набръчка челото му.

— Предлагайте — каза Вихър, — готови сме да ви слушаме.

— Както сами разбирате, пари не са ми нужни. Нужно ми е само едно: нужна ми е солидна гаранция, че след завършването на войната ще остана да живея в своя дом със семейството си. Повече нищо не ми трябва.

— Значи, интересува ви само едно — запазването на вашия живот?

— Може да се помисли, че вашият живот не ви интересува.

— Това е сложен въпрос — отговори Вихър.

— Колкото и сложен да е този въпрос, все едно не си струва да се лъжем.

Коля каза:

— Общо взето, разбира се, това не е тема за дискусии.

— Ние ви гарантираме живота и свободата — каза Вихър.

— Стоп. Това не е разговор. Аз не зная кои сте вие, неизвестни са ми вашите пълномощия, не зная към кого да апелирам в онзи час, когато болшевиките ще приемат нашата капитулация.

— Гьобелс обещава да ни разбиете още през тази година.

— Разговорът приема несериозен характер. Идеологията няма никакво отношение към разузнаването.

— Е, това както го погледнеш — каза Коля.

— Добре — каза Вихър и бавно тръгна по-нататък, през тихата, тържествена брезова горичка, — добре. Изглежда сте прав по своему. Нужно ни е да ни предадете плана на отбранителните съоръжения на одерско-висленския плацдарм. Ако не можете да получите този план, помогнете ни да се сдобием с някой от крупните есесовски офицери, които се занимават с инженерна работа.

— Краух, например — каза Коля, откъсвайки дълга жълта тревичка... — Говорят, че много пътува по отбранителните линии.

— Краух се занимава с други въпроси.

Вихър и Коля разиграха точно разговора. Те чакаха реакцията на Берг. Разбираха, че по всяка вероятност Берг не предполага, че съвършено секретни въпроси от държавна важност могат да им бъдат известни. Ако е така, то изглежда Берг би трябвало да допусне възможността за изтичане на информации от главната квартира на фюрера, а той, както всъщност точно предположиха Вихър и Коля, не можеше да си позволи такова нещо. В това помогна на Коля баща му, той му обясни онази специфика на немския военен, която беше разбрана ясно от тях: вели колепен фантазьор по отношение на всичко, стоящо по-долу от него, великолепен организатор на подчинените си и напълно лишен от фантазия в онова, което засяга причините, породили заповедта на висшия началник. Оттук и невъзможността за допускане дори на мисли за това, че в главната квартира или в нейното най-близко окръжение има хора, способни да предават съвършено секретна информация, разпространяваща се по линията на гестапо (не на армията!), на болшевишкото разузнаване.

Берг разбираше, че покушението върху Хитлер съвсем не беше подготвено от съветското или американското разузнаване, а от тези, които се стремяха да спасят страната от болшевишко нашествие. Следователно, смяташе той, чрез генерали те това не можеше да отиде в Москва. А няма чрез кого другиго. Гестапо и СС са хора, хиляди пъти проверени от Химлер, там не може да има случайни. Следователно, за задачите на Краух тези руски разузнавачи не знаят и никога не ще могат да узнаят.

Но, от друга страна, чувайки фамилното име на Краух, Берг си спомни веднага, че този есесовски полковник изпълнява задачи, които не се отнасят към изграждането на отбранителния вал. Какви са именно задачите на Краух в подробности, Берг не знаеше. Той знаеше само едно: есесовският инженер-полковник има специални пълномощия от фюрера.

Следователно, мислеше Берг, или те назоваха случайно известно им фамилно име, или се въртят около нещо неизвестно им, но крайно важно за тях.

„Нека назоват това фамилно име още веднъж — реши Берг, засега ще премълча, макар и да е очевидно, че това е сонда жен въпрос".

— Е, остави го Краух. Нас ни интересува отбранителния вал.

— От отбранителния вал се интересува, като правило, тактическото разузнаване, нали?

— Да, как да кажа... — отговори Коля.

— Ясно. Вие по професия не сте разузнавачи. По-точно, сталили сте разузнавачи само през войната. По-рано не ви се е налагало да работите с чуждестранна агентура. Знаете ли, това е както когато простосмъртният попадне в света на киното: на него му се струва, че модната кинозвезда не е човек и че тя живее в друг свят. В това е главната грешка. Модната кинозвезда плаче нощем, защото й е изменил любимият мъж, или защото не може да има деца, или защото я нахокал по време на снимки продуцентът и изгонил вън като немирна котка — това също се случва, беше ми се наложило да работя с артистки, които подхвърлях на французите в трите десет и осма година. С една дума, нужно ви е още едно доказателство за моята преданост. За такова доказателство може да послужи планът на отбранителния вал. След съответна проверка ще ме свържете с Центъра. Засега, както изглежда, не ми вярвате.

Вихър премълча.

— Изглежда че най-надежден ще бъде такъв план: аз въвеждам ваш човек при себе си — в агентурата на армейското разузнаване на групата армии „А". Нещо повече, готов съм

(Следва)

Техническият прогрес в селското стопанство

С машини вместо хора

Механизация в зеленчукопроизводството — такава преди години изглеждаше абсурдна. Кооператорите знаеха едно, че в тази работа повече от всичко е необходимо участието на много хора, защото е трудоемка. Но ето че и дългогодишната традиция отстъпи пред преимуществата на техническия прогрес. Техниката дойде на помощ и на зеленчукопроизводителите. Кооперативното стопанство в село Бабук е едно от стопанствата — пионери в тази област. Опитът на бабукци датира от 1966 година, но истинската работа по механизирано отглеждане по-специално на пипера се приложи през настоящата година. Предвид на това, че в тази област нямаше натрупан опит, срещани бяха, разбира се, и ред трудности, но те бледнеят пред добрите резултати на нововъведението.

През тази година беше отглеждан 150 дка пипер. Механизирани бяха работите по засаждането, поливането и обработката. Ръчен труд беше допуснат само веднъж при едно окопаване в реда и при брането през есента.

При въвеждането на механизация се наложи да отпадне старият начин на засаждане във вид на лехи. Сега върху предварително добре подготвена площ, с помощта на унгарска разсадопосадъчна машина, пиперовият разсад беше засаден на редове с междина 60 см, а в самия ред се засаждаха по два корена в гнездо на разстояние 10-15 см.

Поради липса на обилна вла га, бабукци поливаха преди и след засаждането с помощта на инсталациите „Марица 45". Поливането се практикуваше нощем и в ранните утринни и късните следобедни часове.

Освен това по-късно бяха извършени четири окопавания с помощта на култиватор. Трябва да се спомнат двете пред и следцъфтежни наторявания с амониева селитра.

В крайна сметка от 150 дка бяха получени 171 000 кг. пипер, който беше продаден по 0,10 лв. средна цена. Ето какво показва една съпоставка с миналите години, когато пиперът се отглеждаше ръчно. През 1965 година 100 кг пипер е струвал на стопанството 30,45 лв., през 1966 год. — 13,51 лв. а сега — 9,23 лв. Очебийно е как прогресивно се намалява себестойността на продукцията, благодарение на механизираното засаждане, поливане и обработка.

Получи се така, че докато по-рано пиперът беше губеща култура, сега от нея се постига печалба. Освен това се освобождава много работна ръка за отглеждането на останалите зеленчуци, защото зеленчуковата бригада обработва 500 дка земя, а броят на кооператорите е едва 60 души.

Амбицията на бабукци е в близките години да използват неограничените възможности на машините и при другите зеленчуци, грижата за които сега поглъща много труд и отежнява тяхната себестойност.

Р. МИХАЙЛОВ

ТЪРГОВИЯ С МАГАЗИНЕРСКА НАДЦЕНКА

***ЦЕНАТА НА МЕБЕЛИТЕ В ТУТРАКАН. * КУПУВАЧИТЕ РАЗОБЛИЧАВАТ. * КАКВО ЩЕ КАЖЕ ПРОКУРАТУРАТА.**

Всеки ден в нашата страна се изграждат нови жилищни домове, асфалтират се улици, изправят снага нови цехове. Човек върви по новия път и се радва на всичко това. Та нали няма и четвърт век, откакто се отървахме от хищните нокти на капитализма. Макар и да изтекоха 23 години оттогава, ръждата на сребролюбието все още разяжда душите на някои хора, а мисълта за леко забогатяване не им дава покой. Понякога човек е свидетел на такива явления, чужди на нашето време и морал, че да ги отмине и премълчи е все едно да стане съучастник в отречени от нашето общество деяния.

Не зная как бихте постъпили вие, драги читатели, ако станахте свидетели на случай, за който ще ви разкажа, но струва ми се, че от вашето отношение зависи, дали ще ги има и в бъдеще, дали и занапред те ще загрозяват социалистическата ни действителност.

В началото на месец август тази година гражданката Димитра Балканджиева от Тутракан посетила магазина за мебели в града, с намерение да си купи малък кухненски бюфет, модел 929, производство на промишления комбинат Дулово. Избрала жената бюфета и наброила на продавача 49 лева и 50 стотинки.

— Още десет лева дай! — казал продавачът, след като преброил парите.

— Защо? —последвал отговор.

Започнал се спор между продавач и купувач. Спорът се решил от фактурата, по която са получени мебелите и етикетът, поставен от предприятието производител. Продавачът бил принуден да отстъпи.

Не бихме обърнали голямо внимание на този спор, ако той е бил предизвикан от неосведоменост или от грешка. Но към края на същия месец от магазина си купил такъв бюфет и гражданинът Паун Македонски. Този път продавач била жената на магазинера Стоянка Кулева и тъй като цената, поставена на етикета от предприятието производител, била изтрита, купувачът не заплатил 49,50 лева, колкото е предвидено и по ценоразпис II/131, а 59,50 лева. Покупката била извършена в същия ден. В неделя на Паун Македонски дошла на гости Димитра Балканджиева, за да види бюфета. С удивление и огорчение семейството на Македонски узнало от нея, че бюфетът струва 10 лева по-малко. В понеделник продавачът Иван Кулев върнал десетте лева на ощетения, като му обяснил, че жената „не знаела" цените.

В началото на месец септември гражданката Виолета Минчева си купила същия модел бюфет. Той бил без етикет от предприятието производител. (Впрочем, когато на 19 ноември проучвахме тази неприятна история, на горния десен ъгъл на гърба на същия бюфет намерихме само четирите ъгълчета на етикета, които са били здраво залепени.) До деня на проверката на Виолета Минчева не бе известно, че е била излъгана от магазинера. Той й поискал 59,50 лева и тя му платила толкова, т. е. — с 10 лева повече.

Ние не търсихме повече факти. Ясно е, че магазинерът Иван Кулев намерил лесния начин на забогатяване. По 10 лв. от всеки бюфет! А колко броя са продадени от този модел? Трудно ни е да установим! Това могат и трябва да го направят други органи. Ние искаме само да изразим своето възмущение към постъпката и към средата, която е допуснала да се случи това. Магазинът, на който е отговорник Иван Кулев, не е кой знае къде, а е разположен на главната улица на Тутракан, на няколко крачки от Градския народен съвет. Нима на никого един контролиращ търговията орган не е направило впечатление, че почти всички мебели в този магазин са без етикети, без обозначение на цените — нахвърляни като в склад. При тези условия купувачът не може предварително да узнае цената на търсената от него стока. Нима всеки клиент трябва да търси фактурата и по нея да се ориентира за стойността на мебелите?

Нека този неприятен случай научи тутраканци на по-голяма взискателност към търговските работници, за да се създаде нетърпима обстановка за единиците, които виждат в щанда само средство за лично облагодетелствуване и ограбват хората, без да се съобразяват с комунистическия морал и социалистическата законност!

Михаил ТОМОВ



За да се запазят по-добре селскостопанските машини, в ТКЗС — Ситово се строи нов навес.

НА СНИМКАТА: Строители от звеното на Стефан Колев работят по изграждането на навеса.

Прелом в работата

Младежката краveферма в ТКЗС — Ст. село е гордост за кооперативното стопанство. В нея сега работят 22 жени. Техен ръководител е Лиляна Тасева. За да достигне до сегашното положение, колективът на фермата е преминал през един дълъг и труден път на развитие.

Не са много далеч годините, когато тук не се изпълняваше годишният план, когато млеко надоят беше нисък. При идването на другарката Лиляна Тасева за завеждащ ферма с комсомолско поръчение, положението беше твърде лошо. Сред животновъдите съществуваше голямо текучество. Дисциплината беше лоша. Никой не се съобразяваше с изискванията на зоотехниката. Ако завеждащ фермата предявяше малко по-големи изисквания за осигуряване на добри условия за животните, много от гледачите съвсем безотговорно напускаха работа. Трудно беше да се работи при такава обстановка.

Но младата бригадирка силно обичаше своята професия. Тя смяташе, че с по-големи усилия, ще може да въведе ред в работата. Идваше във фермата първа и цял ден не си отиваше в къщи. Помагаше на животновъдите с това, което знаеше от нея. Беше към всички взискателна и строга, но винаги справедлива. Хората разбираха, че всичко, което тя иска е в интерес на работата. Те виждаха, че ако спазват всички изисквания и препоръки, млеконадоят ще се повиши. От това ще има полза цялото стопанство, а също и самите те, защото въз награждението им е пряко обвързано с получената продукция.

През миналата година средният млеконадой от фуражна крава надхвърли 3 008 л. Това бе голям успех за стопанството. Годишният план бе преизпълнен. През тази година колективът завоюва високото звание „Бригада за комунистически труд". Шест животновъди завоюваха паспорта на трудовата слава. Доячката Петра Ангелова и завеждащ фермата Лиляна Тасева бяха наградени с екскурзия в Съветския съюз. А най-възрастната и опит на животновъдка Иванка Жекова е награждавана няколко пъти.

И тази година успехите не са по-малки от миналата година. Годишният план от 762 т е вече изпълнен. Най-високо изпълнение имат Мария Друмева, Атанаска Филипова и Радка Ангелова. Очаква се средният млеконадой да достигне 3 100 л. С тези успехи Староселската краveферма се нарежда на едно от първите места в окръга. В чест на славния 50-годишен юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция единадесет човека бяха наградени с паспорта на дружбата за предсрочно изпълнение на производствения си план.

Във фермата, освен производствената работа, се разгръща и активна обществена дейност. Тук е сформиран политически кръжок, който изучава историята на БКП. Редовно се провеждат просветни събрания. Разучават се песни и народни хора. Всичко това спомага за сплотяване на колектива, за създаване на дружеска и задушевна атмосфера между хората, създава ентусиазъм за постигане на по-големи трудови успехи.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

НАЙ-ПОДХОДЯЩА ГЪСТОТА ПРИ ЦАРЕВИЧНИТЕ ХИБРИДИ

Гъстотата на посевите при царевицата оказва голямо влияние върху размера на добива от декар. За тази култура се отделят достатъчно количество торове и подходящи площи във всяко кооперативно стопанство. В настоящия момент тя играе твърде важна роля за нашето животновъдство. Въпросът за получаване на високи добиви от тази култура е много важен с оглед осигуряването на повече фураж. Един от факторите, който е от твърде голямо значение за осигуряване правилно развитие на посевите и получаване на висок добив, е гъстотата на посева. С оглед да се определи най-подходящата гъстота на посевите през 1967 година в ГКЗС — Ситово се изведе прецизен производствен опит с най-разпространените хибриди.

Изпитването се изведе върху основния почвен тип за района — излужен черноземен след предшественик пшеница. Почвата бе изорана дълбока оран през август на дълбочина 40-45 см. През пролетта площта бе двукратно култивирана и бранувана. Извършено бе основно торене с 60 кг на декар обикновен суперфосфат, внесен в почвата преди дълбоката оран. Преди второто култивиране бе внесена амониева селитра по 35 кг на декар. По време на вегетацията подхранване с азотен тор не се извърши. Сеитбата извършихме на 27 април с пневматична сеялка при сеитбена норма 4 кг зърно на декар.

Посевите бяха засети в дълги парцелки в две повторения за всеки хибрид. Големината на отделната парцелка бе 650 кв. м. Гъстотата за всеки хибрид и отделен вариант осигурихме чрез ръчно разреждане. Всички парцелки бяха окопани три пъти с тракторен култиватор и два пъти ръчно.

Условията за развитието на царевицата през тази година не бяха от най-добрите за района. От настъпването на пролетта до прибирането на реколтата валежите не бяха достатъчни.

Прибирането на реколтата се извърши ръчно при пълна техническа зрелост. За всеки вариант е взета проба за установяване на процента на какалашката спрямо зърното. От изведения опит бяха получени следните резултати:

Хибрид	добив от един декар при гъстота 70х50	70х45	70х35	70х30	70х27	70х25
ВИР—42		429,2	416,9	436,7	417,5	499,6
ИНРА—258		350,3	401,6	420,1	375,6	428,1
Висконзин 641 АА 462		510	460,1	434,3	489,2	
ИНРА—420	452,3	488	507,6	486,6	510,7	
Канзас 1859	464,4	439,2	404,9	403,6	475,2	
Русе—4	452,6	470,9	455,3	444,7	502,1	
Русе 9	423,6	449,2	457,3	444,7	441,8	
Русе 10	490,4	475,6	499	459	479,5	

От изнесените резултати се вижда, че застъпваните при нас хибриди са дали най-високи добиви при различни гъстоти. За ВИР-42 и ИНРА-258 най-подходяща гъстота е 70х25 см. За ИНРА-420—70х27, а за Висконзин 641 АА—70х45. При тези междуредови и вътредередови разстояния се осигурява следният брой растения на декар: при ВИР-42 и ИНРА—258 — 5 700, при ИНРА — 420 — 5 200 и при Висконзин 641 АА — 3 300.

Рълкан ВЪЛКАНОВ,
ръководител на сортоизпитателен участък — Сигово

НОВА ТЕХНОЛОГИЯ В ОВЦЕВЪДСТВОТО

През последните години условията за отглеждане на овцете коренно се промениха. Обширните в миналото целинни пасища и мери вече са разорани. В много кооперативни стопанства съществуващите пасища са крайно недостатъчни и нископродуктивни. Особено критично е положението през пролетта, когато фуражите се привършват. Тогава те още се доят и трябва да получават днес но не по-малко от 2 кръмни единици фураж, но не им се дава дори половината от необходимото. В резултат на това те губят от теглото си и продуктивността им силно намалява.

За да се избегне това затруднено положение, преди повече от 10 години в нашия институт бяха създадени изкуствени пасища. От тях можахме да получим по 1 600 —1 800 кг зелена маса на декар. Няколкогодишното им използване обаче показа, че тези пасища също не са подходящи за условията на Добруджа. Рано напролет тревата избуява и голяма част от нея се изтъпква, без да се оползотвори, а от средата на юли, поради спиране на вегетацията по-нагатъшното използване на пасищата е невъзможно. Освен това, овцете пасат най-напред бобовите треви и след това житните, поради което люцерната и еспарзетата изчезват още на втората година. Налага се пасищата да се разорават на всеки 3 години и наново да се засяват. Тези резултати ни принудиха да търсим други по-рационални методи за отглеждане на овцете през лятото.

Първият ни сполучлив опит в това отношение беше през 1957 година. Същността на опита е тази, че масата от зелената ръж, фиево-овесената смес, люцерната заедно с многогодишните житни култури и фуражната царевица се коси и се дава за храна на овцете в ясли. Резултатите от опита показаха, че при някои култури по този начин може да се получи два пъти повече мляко. Разходите за косенето и транспорта не надвишават разходите от неизползуването фураж на пасището. Освен това овцете през времето на доенето не само не губят от теглото си, но и наддават.

За да се установи какво ще бъде отражението върху живото тегло и продуктивността от едно продължително ясловно отглеждане, извършихме втори опит за 4 години. Резултатите от него показаха, че дъщерите превишават майките по живото тегло и вълнодайност. Внучките, или третото поколение, отгледано при кръглогодишен яслов режим на хранене, надвишават с още по-голям процент своите прародители по живо тегло и продуктивност. Плодовитостта и на трите поколения, отглеждани на ясла, е приблизително еднаква.

Всички изведени опити недвусмислено показват, че при кръглогодишното ясловно хранене не само не се намалява живото тегло и продуктивността, но те значително се повишават.

Новият начин за отглеждане на стадата е внедрен изцяло и в Института. От тази година на кръглогодишно ясловно хранене бяха поставени не само трите хиляди разплодни овце, но и 1 200 шилета. Резултатите са много добри. Средният вълнодобив беше повишен на 8,860 кг и е рекорден за страната. Освен това 1 кг вълна струва на стопанството 3,45 лв. при продажна цена 6 лв. Нашата овцеферма приключва ежегодно с 30 000 — 35 000 лв. печалба. Дава се възможност да се повиши значително и производителността на труда. Въпреки че все още не сме внедрили никаква механизация, един овчар при нас отглежда с 20 на сто повече овце, отколкото в кооперативните стопанства. Предимствата на кръглогодишното ясловно хранене ще изпъкнат с още по-голяма сила, когато се внедри пълна механизация на доенето, залагането на фуража и изхвърлянето на тора.

Иван ТОМОВ,
ст. научен сътрудник по овцевъдство в Института по пшеницата и слънчогледа край Ген. Тошево

Водоснабдяването на Силистренски окръг

Водопроводните магистрали и вътрешните мрежи в населените места са заровени в земята. Те не се виждат, а и хората от нашия окръг малко знаят за успехите, които сме постигнали във водоснабдяването на населените места. Да си припомним само няколко факта. Преди 9. IX. 1944 година в окръга ни не е имало нито едно модерно водоснабдено селище, с изключение на гр. Силистра, който е получавал вода от четири гравитачни чешми от водоизточника с общ дебит 14 л в секунда. Селата от територията на окръга са получавали вода от стари гравитачни чешми или кладенци, далеч недостатъчни да задоволят нуждите от вода на местното население. Още по-лошо е било положението на селищата от район Дулово, където няма гравитачни чешми и се ползувала вода само от кладенци, а когато и тя се изчерпвала, населението запрягало каруците и с по 2-3 бурета тръгвало да търси вода на десетки километри от своите населени места. Нещо повече — дъждовната вода се резервирала в специални гьолове и се използвала за животните, а понякога и за хората. Тези големи трудности, които населението от нашия окръг преживя преди 9. IX. 1944 година, останаха в историята. През 1956 — 57 година бяха водоснабдени 23 села. През 1962 година започна строителството на водоснабдителна група Силистра, която е и основната водоснабдителна група в окръга ни. Водоизточниците на тази група се намират западно от гр. Силистра, представляващи шахтови кладенци с общ дебит 200 л в секунда. Водата се подава на пет подема, като последният подем е построен в гр. Дулово, от където тя се разпределя за целия Дуловски район. Днес на територията на Силистренски окръг от всичко 117 селища 104 са модерно водоснабдени. В окръга има построени 23 помпени станции с общ дебит на помпите 1 932 л/секунда. За подаването на чиста питейна вода на тези селища са положени 347 главни водопроводни магистрали и 632 км вътрешна водопроводна мрежа. Построени са 25 кули с обща вместимост 3 250 куб. метра, 54 приземни резервоара с вместимост 13 240 кубически метра. Само преди няколко години в гр. Тутракан течаха няколко гравитачни чешмички, които далеч не бяха достатъчни. От 1964 година там бе пусната в експлоатация водоснабдителна група и сега в града редовно се подават 20-25 литра в секунда. При сегашния ръст на Тутракан това количество му е достатъчно, обаче тази група е предназначена да водоснабдява и редица села от околността. Ето защо през тази година се започна полагането на главните магистрали, които ще отвеждат водата до крайните консуматори.

В гр. Дулово е построен водоем от 2 000 кубически метра, който е в състояние редовно да резервира вода за целия Дуловски район. Този район получава вода от група „Силистра", а при аварии по магистралите и от Разградски окръг.

От 1959 година гр. Силистра започна бързо да нараства. Водното количество, което се подаваше тогава — 56 л в секунда, беше недостатъчно, за да посрещне нарастващите нужди на града. През 1966 година за Силистра се пуснаха в редовна експлоатация нов резервоар от 4 000 кубически метра и нови водоизточници. Общото количество вода нарасна на 192 л в секунда. Това количество вода обаче не задоволява нуждите на града и затова понякога вечер водата спира за известно време. Докато преди две години нуждите на града се задоволяваха с около 1 800 000 кубически метра вода, то през настоящата година на гр. Силистра ще се подадат 3 900 000 кубически метра вода.

Тези данни показват колко бързо растат нуждите от вода на града, а тези нужди ги чувствуват и гражданите, живеещи в по-високите места на града и то особено през горещите летни дни. Населението от водоснабдените селища не се задоволява само с построените обществени чешми по улиците, а си прокарва по домовете водопроводни отклонения. Към края на първото полугодие на 1967 г. в окръга има 8867 бр. частни водопроводни отклонения, които представляват около 22 на сто от всички домакинства в окръга.

За редовното подаване вода на населението колективът при ОСП „Водоснабдяване и канализация" — Силистра се бори и преодолява големи трудности. В дните на десетдневката на водоснабдителя нашите водомайстори са в съревнование за привеждане в образцов вид на всички водоизточници и водосъоръжения от поверените им участъци. Провеждат се състезания за определяне на най-добър водопроводчик по отделните райони.

Сега нашият колектив работи в с. Васил Левски, където в най-скоро време ще бъде пусната в експлоатация помпената станция и жителите от това селище ще имат близко до домовете си чиста питейна вода. Извършва се разширение на водопроводната мрежа в с. Сатовна. Такива разширения на съществуващите водопроводни мрежи се извършват и в други селища.

Атанас ГОЧЕВ,
н-к планов отдел при ОСП „Водоснабдяване и канализация"

Как да предпазим водомерите от замръзване

Много домакинства имат водомери, чрез които се отчита изразходваното количество вода. Тези водомери често замръзват, понеже гражданите не знаят как да ги зазимят.

Зазимяването им зависи от мястото, на което са поставени (шахти, мази и вътре в апартаментите).

Когато водомерът е поставен в шахта

Капакът на шахтата трябва да бъде железен или дървен, но окован с ламарина. Препоръчват се двойни капаци, отстоящи един от друг на 30 см. Пространството между тях се запълва със слама или други термоизолационни материали.

Когато шахтите са без капаци, върху отвора да се постави чувал, пълен със слама, който да уплътнява така, че в шахтата да не прониква студен въздух.

Препоръчва се водомерите да се завиват с кожа или парцали, но само при условие, че в шахтата не тече абсолютно никаква вода.

Когато водомерите са в мазетата

Желателно е вечер водата от тръбите и водомера да се източва чрез водоизпразнителното кранче. Прозорците и вратите на помещението да бъдат плътно затворени.

Комсомолски УСТРЕМ

Предконгресни отличия

На последното си заседание бюрото на Окръжния комитет на Комсомола награди отличилите се в съревнованието в чест на XI конгрес на ДКМС комсомолски организации и дружества, пионерски дружини и отряди, а така също и индивидуални първенци.

I. С ПРЕХОДНО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ:

1. Заводската организация на Комсомола при завод „Хром".
2. Общинската организация на Комсомола в село Главиница.
3. Ученическата комсомолска организация при Първа гимназия в Силистра.
4. Пионерската дружина при народното основно училище „Отец Паисий" — Силистра.

II. С ВИМПЕЛ" XI КОНГРЕС НА ДКМС":

1. Дружеството в с. Йорданово.
2. Дружеството в с. Алфатар — квартал Полово.
3. Териториалното дружество в село Окорш.
4. Дружеството при ГТП „Здрава храна" — Силистра.
5. Дружеството при РТС — Тутракан.
6. Трето дружество при промкомбинат „Текстил" — Силистра.
7. Комсомолската група при Комунално-битовото предприятие в село Алфатар.
8. Комсомолската група „Васил Левски" при РТС — Дулово.
9. Пионерският отряд „Зоя Космодемянская" при народното основно училище „Кирил и Методий" в Силистра.
10. Пионерският отряд при VII клас в Старо село.

III. СЪС ЗНАЧКА „XI КОНГРЕС НА ДКМС":

40 млади кооператори
40 млади работници
20 пионери и средношколци

Резултати от една викторина-конкурс

По инициатива на дружеството на Комсомола при ГТП „Здрава храна" в Силистра бе организирана писмена викторина-конкурс в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и Единадесетия конгрес на ДКМС. Въпросите на викторината бяха поместени във вестник „Силистренска трибуна". В нея участвуваха комсомолци от целия окръг.

Журито, след като разгледа подробно отговорите на всеки участник, определи първенците.

Най-изчерпателни отговори дадоха Стефан Марков Стефанов, ученик от осми клас при народното основно училище „А. С. Макаренко" в Силистра и Дамянка Тодорова Илиева от село Зафирово. Те получиха първите награди — комплекс художествена литература. Останалите участници, отговорили на всички въпроси, но не така изчерпателно получават поощрителни награди.

Наши делегати на XI конгрес на ДКМС

Пътека, която винаги води...

— Трудно ли беше отначало, Расим?

— Защо да крия. Малко грудничко беше, когато за първи път прекрачих прага на животновъдната ферма. Но вече свикнах и съм доволен от избраната професия.

— Само професията ли ти носи радости?



— Не, тази година изживях приятен момент и когато разбрах, че съм делегат на Единадесетия конгрес на Комсомола. В залата, където се състоя отчетно-изборната конференция на окръжната комсомолска организация, сякаш започнах да живея втори живот. Просто не знаех как да сдържа вълнението си. Мислено благодарях на всички делегати от окръга, които ме изпращат на комсомолския конгрес.

— Честито, Расим! — извика му един познат след конференцията. — Добре да ни представиш.

— Ще се постарая. И вярвам, че ще успея.

Когато вечерта си тръгна за село, неговите другари от Главинишката община се радваха искрено. Честитяха му за голямата чест. Той се усмихваше и кимваше с глава...

— Как посрещаш комсомолския конгрес, Расим?

— Дадох дума да преизпълня плана. И сега работя така, че да устоя на даденото обещание.

— Расим е не само добър производственик, а и отличен наш активист — намесва се в разговора ни Мицо Мицов, секретар на общинския комитет на Комсомола в село Главиница.— Той е член на дружествен комитет, помага ни много. Особено ни е необходим при работата сред турската младеж. Често му възлагаме задачи. Но и той не забравя да ни търси. Активно участвува в съревнованието, посветено на XI конгрес на Комсомола.

После ни разказаха, че Расим работи в животновъдството вече четвърта година. Постоянно се стреми да преизпълнява плановете. Учи се от опита на останалите доячи, търси съвети те на специалистите. С голям интерес посреща лекциите на зоотехника за новостите в животновъдството. Интересува се от постиженията на най-добрите доячи в стопанството.

— Скоро ще бъде открит новият модерен краварник във вашето стопанство. Там сигурно условията на работа ще бъдат още по-добри?

— Наистина. Механизацията вече навлиза и в говедовъдството.

...В живота на хората има по една пътека. Тя ги води сигурно към радостта и щастието. Пътеката на Расим Байрямов от село Главиница го води към сърцата на младежите и бъдещето. На това бъдеще той е посветил своя труд.

Вълчо ИОРДАНОВ

НАШЕТО ИНТЕРВЮ

СЪБИТИЕ, КОЕТО ДОНЕСЕ МНОГО РАДОСТ

Представител на редакцията на в. „Силистренска трибуна" се срещна с Атанаска Лазарова, завеждаща отдел „Селска младеж" на ОК на Комсомола. Той я помоли да сподели пред читателите как се представиха пратениците от нашия окръг на Втория петхиляден събор на плодородието на „Златни пясъци" край Варна. По-долу поместваме нейните отговори.

ВЪПРОС: Пратениците на селската младеж от нашия окръг се представиха най-добре на Събора. Но кои общински комсомолски организации спомогнаха за това?

ОТГОВОР: Общинските организации на Комсомола в Алфатар, Главиница, Голеш, Кайнарджа, Нова Черна, Тутракан, Окорш, Дулово, Чернолик, Ситово, Добротица. Те изпратиха по 11 делегата. Така нашата окръжна комсомолска организация се отзова на призива на сливенци и изпрати на Събора на плодородието от единадесет общини по 11 млади първенци. Общинската организация на ДКМС в село Главиница прати шест свои представители със собствени средства.

ВЪПРОС: Кои първи места завоюваха нашите представители?

ОТГОВОР: След завършването на Събора беше обявено класирането на окръжните групи. Във всички инициативи се представихме най-добре. Ние сме на първо място. След нас се наредиха представителите на Кърджалийски и Бургаски окръзи. На карнавала на плодородието се класирахме на първо място. Спечелихме и купата за най-масово участие в спортните прояви. Младият механизатор от село Иширково Руси Стефанов доби правото да участвува като делегат на световния младежки фестивал в София през идущата година заради майсторското изпълнение на гъдулка. Шахматистът Мирчо Илиев от село Айдемир също ще вземе участие в Софийския фестивал на младежта и студентите. Отличихме се и в трудовата акция. Най-добре организирахме трудовия ден.

ВЪПРОС: В кои общини бе най-добре организирано съревнованието за излъчване на участници в Събора?

ОТГОВОР: Няколко месеца наред младите селски стопани от нашия окръг водиха борба за спечелване на правото да бъдат делегати на Събора. Общинските организации на Комсомола в Айдемир, Окорш, Дулово, Тутракан и други успяха да увлекат в съревнованието почти цялата младеж. В Тутраканската община резултатите от съревнованието се отчитаха на всеки петнадесет дни. Там по местната радиоуредба често се съобщаваха имената на най-добрите комсомолци, които участвуват в съревнованието. В някои общински организации участниците бяха избрани на събрания на младежките производствени единици. Както виждате, борбата беше крайно оспорвана. Не беше лесно да завоюваш правото да участвуваш във Втория петхиляден събор на младите първенци от село.

ВЪПРОС: Имаше ли участници за втори път?

ОТГОВОР: Да. Това бяха няколко щастливци. Те безкрайно се радваха, че имаха възможността за втори път да бъдат на Събора. Естествено, те разказват, че тазгодишният Събор е обогатен, че са научили много нови неща. Доколкото си спомням, това са комсомолци от общинската организация в село Стефан Караджа. Благодарение на упоритостта си, те имаха истинското щастие да бъдат още веднъж всред най-неспокойните млади селски стопани от цялата страна.

ВЪПРОС: Беше направено предложение да се увеличи времетраенето на Събора. Вие подържате ли това мнение?

ОТГОВОР: По-добре е Съборът да трае 15 дни, а не 10. Това ще даде възможност участниците да се запознаят с повече новости в селскостопанското производство, ще обменят натрупания опит и в комсомолската работа. Добре би било да се намали броят на мероприятията, а да се разнообразява тяхното съдържание. Съборът да става все по това време, за да не се пречи на усилената работа в селското стопанство. Хубаво би било, ако той се превърне и в място за активен отдих. Организирането му доказа, че е извънредно хубава форма за работа със селската младеж. И няма никакво съмнение, че постоянно ще бъде обогатяван и от самите участници.

ВЪПРОС: Какво още бихте добавили?

ОТГОВОР: Искам още веднъж да изкажа голямата благодарност на Окръжния комитет на Комсомола към общинските партийни комитети и управителните съвети на кооперативните стопанства за подкрепата, която ни оказаха. Преди всичко най-много благодарим на партийните комитети и ръководствата на стопанствата в Дулово, Алфатар, Кайнарджа, Голеш, Нова Черна, Окорш, Главиница, Чернолик, Добротица, Ситово и Тутракан, които ни съдействуваха да изпратим от техните стопанства по 11 пратеници на Събора. На тазгодишния петхиляден събор най-многобройната група беше нашата. За това спомогна отзивчивостта на всички общински партийни комитети и управителните съвети на кооперативите. Нека и занапред да ни помагат все така.

Пленен от песните на дедите



. . . Беше по време на Втория петхиляден събор на плодородието. Провеждаше се конкурс за най-добро изпълнение на народни инструменти. Първенецът добиваше правото да участвува направо като делегат на Деветия световен фестивал на младежта и студентите, който ще се състои през идущата година в София. Пратеникът на Събора Руси Стефанов от село Иширково първоначално се стряхуваше да се яви на конкурса. Мислеше, че ще има много кандидати. Нали всички те са дошли от цялата страна?

Когато на сцената застана младият механизатор от добруджанското село Иширково, всички го заоглеждаха. Най-напред той нагласи струните на гъдулката. После запя с цяло гърло бавна народна добруджанска песен. Пееше той, а в ръцете му лъкът тихо и отмерено редеше дума подир дума. Слушаха насъбралите се и от сърце се радваха на заруменелия момък отравната, който пееше и свиреше. Рядко се среща такова съчетание — певецът сам да си акомпанира.

— Много хубаво пееш, Руси! — стискаха му ръка неговите съселяни и земляци, участници в Събора.

— И другите пяха! — рече Руси.

— Пяха, но не като тебе!

— Има жури. То ще каже кой е пял най-добре.

След като завърши конкурсът, обявиха резултатите. На първо място се класира младият механизатор от село Иширково, Силистренско.

— Браво, Руси! Ти представи добре добруджанците.

— Блазе ти. Още един път ще бъдеш делегат. Този път на Деветия световен фестивал. Там ще видиш младежи от целия свят. Гледай да не ни засрамиш! — каза една девойка.

— Не ми ли вярвате?

— Иска ли питане!

* * *

Тази новина стигна и в родното му село. Когато се завърна от „Златните пясъци", всички комсомолци бързаха да му честитят голямата награда. Руси приемаше със стеснение поздравите им. Но вътрешно истински се радваше ведно с тях.

И този път той не се посрами. Като пионер беше спечелил второто място сред изпълнителите на народни песни и инструменти в окръга. Където и да се намираше, не забравяше своята вечна спътница — народната песен. Пееше и свиреше, когато се учеше в машинно-тракторното училище, когато беше в казармата. Навсякъде и всякога, когато има време и сгоден случай.

— Откъде учиш песните и свирните?

— У дома почти всички пеят и свирят. Песните научих от дядо си и баща си. Те също обичат много добре народната песен и гъдулката.

— И ти продължаваш тази хубава традиция?

— Разбира се...

— Така трябва да бъде.

Весел и жизнерадостен момък е Руси Стефанов. Обича машините така, както обича и песните на своите деди. Те му носят наслада и бодрост в работата, припомнят му за люти битки между хайдути и турци, за подвизи на смелите борци, за хубостта и красотата на българина. За радостта и привързаността на селянина към своята вечна кърмилница — земята. За оная земя, която ги отхранва и им дава криле за нов полет.

— Отлично представяне на световния фестивал!

— Благодаря...

Стоян ВЕНКОВ

КОМСОМОЛЦИТЕ СЕ УЧАТ

Общинският комитет на Комсомола в село Секулово полага големи грижи за политическото обучение на младежите и девойките от района на общината. Всички звена в системата на политическата учебна година бяха навреме сформирани. Дружествените комитети на ДКМС изградиха кръжоците в зависимост от желанията и интересите на участниците. В изградените просвет ни звена се учат 147 комсомолци.

Благодарение на навременната предварителна подготовка всички кръжоци започнаха работа в точно определеното време. Слушателите посещават редовно заниманията. Пропагандистите изнасят добре своите лекции, стремят се да създадат постоянно интерес у присъствуващите.

В разговор със секретаря на общинския комитет на Комсомола разбрах, че постигнатите успехи в политическата учебна година се дължат преди всичко на правилния подбор на пропагандистите. Една част от тях са членове на Партията, а това е от извънредно голямо значение. Помислено бе и за подготовката на самите пропагандисти. Трима пропагандисти се учеха през лятото в семинара в град Варна, а другите в курсовете, организирани от Окръжния комитет на Комсомола.

Всички пропагандисти работят много добре. Но в работата се отличават Васил Матев и Радка Георгиева. Слушателите в техните кръжоци очакват с голям интерес всяко поредно занятие. Оживено преминават събесдованията, задават се много въпроси.

Общинският комитет на ДКМС е организирал съревнование сред комсомолците за най-активно участие в просветните звена и за най-добре подготвена лекция от страна на пропагандистите. Този начин на работа дава много добри резултати. Защото стремежът на всяко дружество от района на общината е да съдействува за правилното политическо обучение на младежта, за издигане на идейното им равнище.

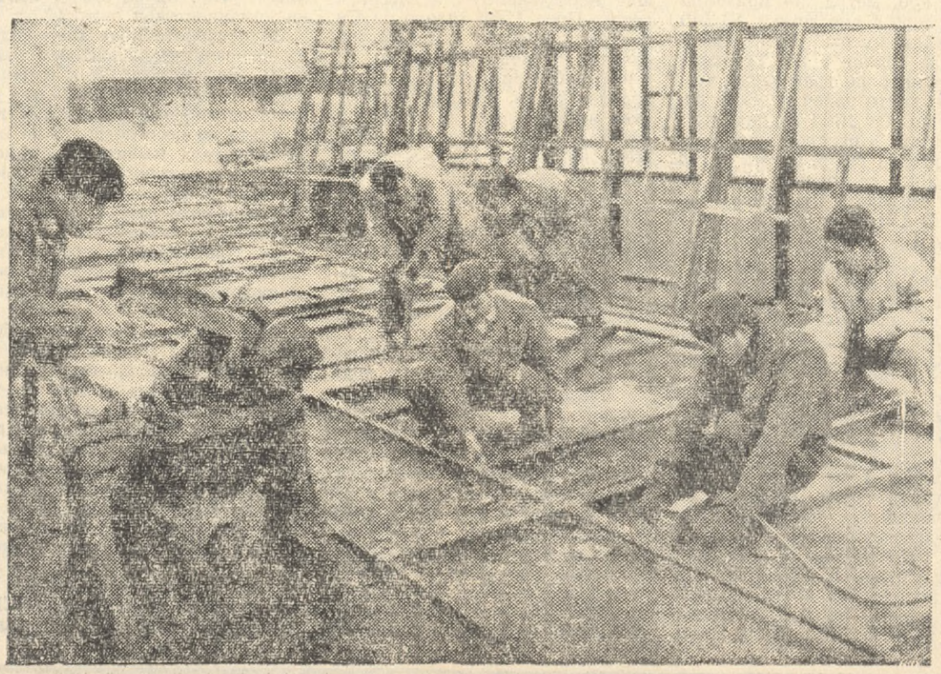
Досега не е пропуснато нито едно занимание на кръжоците. Ръководителите и участниците се подготвят старателно. Винаги цари творческа атмосфера.

Райно ПЕТРОВ

Фоторепортаж

С ЕНЕРГИЯТА И УСТРЕМА НА МЛАДОСТТА





Когато се обърнахме към ръководителите на промишления комбинат „Електрометал" в Силистра да ни посочат коя е най-добрата младежка бригада, те бяха единодушни: бригада „Ломоносов" от бобинажния цех.

...Бобинажният цех се намира на края на града. В никакъв случай не може да се каже, че в изпълнения с метален мирис цех е топло. Но работата стопля хората тук. Не само ги стопля, а им носи и радост.

Тези десет комсомолци от бригадата са изпълнени с гордост и с радостно чувство. Те изпреварват времето. За тях новата 1968 година дойде още през септември. Вече три месеца работят за идната година. В работата за наги си помагат, обменят опит (Снимката вляво горе).

...Цехът за тръбна търговска мебел при ТПК „Метал" е може би един от малкото цехове в града, в които работата се върши на открито. А в този ден вече прехвърча ха първите предвестници на зимата. Но кой ли им обръща внимание. Всеки си гледа работата. Заместник-ръководителят на цеха Тодор Станев ни заведе при комсомолската бригада на Здравко Темелков. Петимата млади производственици като че ли не усещаха или просто не искаха да обръщат внимание на студения ноември ски вятър. Работеха съсредоточено. Оказа се, че и те са в надпревара с времето. Пре изпълняват ежемесечните планове. (Снимката вляво долу).

Комсомолците от двете бригади са в непрекъсната голяма тба с времето. И вече са го изпреварили. Изпреварили са го не заради друго, а защото добре знаят, че основите на бъдещето лежат в това настоящее, което те изграждат със своите силни и здрави ръце.

Текст: Николай ЗЛАТЕВ

Снимки: Стоян ТОДОРОВ